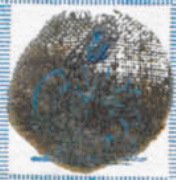

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب	مؤلف	
موضوع	شماره ثبت کتاب	
شماره قفسه	۸۸-۸۲	

۲۶
۳۳
در

دانشگاه تهران

دانشکده ادبیات

رساله

((تحقیق در نظم و نشر فرقه ذهبیه با توجه با اصول عقاید این مذهب))

بسم الله

راهنمایی

جناب آقای دکتر ذبیح الله صفا

استاد محترم دانشگاه تهران

نگارش

اسد الله خاوری

مرداد ماه ۱۳۳۶

تهران

چاپ و نشر: سروش از لحاظ ذهبیه

موضوع: تحقیق در نظم و نشر فرقه ذهبیه با توجه با اصول عقاید این مذهب

مبحث اول: در معرفت صوفی از لحاظ ذهبیه

۱- ملا علی قلی صوفیه و انتساب هر یک بانسب اظهار علیهم السلام

مبحث دوم: در معرفت عبادات و عاقلانه انتساب ذهبیه

۱- صوفیان علید و معتدلند نه افراطی و عاقل

مبحث سوم: فقر ذهبی و مشخصات آن (خصوصیات فقر ذهبی)

۱- شریعت بیایه فقر ذهبی است

۲- اشفاق و تکلیف در ذهبیه نیست

۳- وحدت وجود در ذهبیه

۴- در ذهبیه اشفاق و تکلیف و عاقلانه انتساب

شماره

باب اول - ادبیات صوفیانه

(تصوف و ادب)

فصل اول - تصوف پشتوانه ادبیات فارسی است (تحقیق شده است)

مبحث - حسن و عشق (دل و جمال پرستی)

بحث ۱ - عشق در صدر ادبیات فارسی

بحث ۲ - عشق صوفیانه

فصل دوم - علل توجه صوفیه بادیات (نظم و نثر)

مبحث اول - تالیفات صوفیانه

بحث ۱ - اولین تالیف صوفیه

بحث ۲ - بیان عقاید و افکار

بحث ۳ - ایجاد شوق و گرم روی

فصل سوم - وعظ و تذکیر

فصل چهارم - وجد و سماع

باب دوم - منشاء تصوف ذهبیه و ایران است

فصل اول - تصوف در نظر ذهبیه

مبحث اول - اشتقاق کلمه صوفی در نظر ذهبیه

(چهار وجه اشتقاق صوفی از نظر ذهبیه)

مبحث دوم - تاریخ ظهور تصوف و اولین صوفی

(در این باره چهار عقیده مهم ذهبیه بحث شده است)

مبحث سوم - معنی و تعریف تصوف از لحاظ ذهبیه

(هشت تالیفی که بیشتر مورد توجه ذهبیه میباشد بحث شده)

مبحث چهارم - معنی و تعریف صوفی از لحاظ ذهبیه

فصل دوم - سلاسل اصلی صوفیه و انتساب هر یک بآئمه اطهار علیهم السلام

مبحث اول - تصوف عابدانه و عاشقانه

مبحث دوم - ذهبیه صوفیان عابد و معتدلند نه افراطی و عاشق

مبحث سوم - فقر ذهبی و مشخصات آن (خصوصیات فقر ذهبی)

بحث ۱ - شریعت پایه فقر ذهبی است

بحث ۲ - اسقاط تکلیف در ذهبیه نیست

بحث ۳ - وحدت وجود در ذهبیه

۶۷	فصل سوم - تحقیق در نام و کلمه ذ هبیه
۶۷	مبحث اول - نامهای مختلف سلسله ذ هبیه
	(هشت لقب ذ هبیه تحقیق شده است)
۶۹	مبحث دوم - تحقیق لغوی در کلمه ذ هبیه
۷۱	مبحث سوم - وجه تسمیه این سلسله به (ذ هبیه)
۷۱	بحث ۱ - انتساب به ائمه
۷۲	بحث ۲ - انتساب به کیمیا
۷۲	بحث ۳ - تبدیل مس وجود سالک
۷۴	بحث ۴ - در این سلسله سنی نیست
۷۵	بحث ۵ - حدیث سلسله الذ هب
۷۷	بحث ۶ - فقه الرضا و طب الرضا
۷۸	بحث ۷ - ذ هب عبدالله
۸۰	مبحث چهارم - تحقیق تاریخی در اطلاق کلمه ذ هبیه
۸۲	فصل چهارم - مقام ذ هبیه در بین سلاسل صوفیه
۸۳	مبحث اول - ذ هبیه ام السلاسل تصوف شیعه و ایران است
	(چهارده شیعه ذ هبیه تحقیق شده است)
۸۸	مبحث دوم - ذ هبیه غالب از بزرگان صوفیه را ذ هبی میدانند
۱۰۲	مبحث سوم - دلائل شیعه بودن بزرگان صوفیه
۱۰۲	بحث ۱ و ۲ - سند خرقه و تلقین ذ کر
۱۰۲	بحث ۳ - اقطاب بواب باب ولایت اند
۱۰۳	بحث ۴ - متابعت صرف مرید از مراد
۱۰۴	بحث ۵ - تقیه
۱۰۵	بحث ۶ - خرق حجب نور و ظلمت
۱۰۸	بحث ۷ - سیر اسفار چهارگانه
۱۰۹ - ۱۱۳	بحث ۸ - وصول بمدینه علم نبی ص
	<u>باب سوم - اولیا و اقطاب ذ هبیه</u>
۱۱۵	فصل اول - ولایت کلبه (شمسیه) ولایت جزئیه (قمریه)
۱۱۵	مبحث اول - ولایت شمسیه
۱۱۸	مبحث دوم - ولایت قمریه
۱۲۳	فصل دوم - اقطاب ذ هبیه (فهرست منظوم اقطاب)

- ۱ - معروف کرخی
۱۲۸ (تحقیق در صحت خرقه معروف کرخی)
- ۲ - سرّی سقطی
۱۳۴
- ۳ - جنید بغدادی
۱۳۵
- ۴ - ابو عثمان مغربی
۱۳۷
- ۵ - ابوعلی رودباری
۱۳۹
- ۶ - ابوعلی کاتب
۱۴۱
- ۷ - ابو القاسم گرگانی
۱۴۱
- ۸ - ابوبکر نساچ
۱۴۴
- ۹ - امام احمد غزالی
۱۴۴
- ۱۰ - سهروردی
۱۴۸
- ۱۱ - عمار یاسر
۱۵۲
- ۱۲ - نجم الدین کبری
۱۵۳
- ۱۳ - شیخ مجد الدین بغدادی
۱۵۷
- ۱۴ - رضی الدین لالا
۱۵۹
- ۱۵ - احمد جوزقانی
۱۶۱
- ۱۶ - نور الدین اسفراینی
۱۶۲
- ۱۷ - علاء الدوله سمنانی
۱۶۴
- ۱۸ - شیخ محمود مزدقانی
۱۶۸
- ۱۹ - امیر سید علی همدانی
۱۶۹
- ۲۰ - خواجه اسحق ختلانی
۱۷۱
- ۲۱ - سید عبد اله مجذوب
۱۷۲
- ۲۲ - رشید الدین محمد بیدآبادی
۱۷۳
- ۲۳ - شیخ شاه علی بیدآبادی
۱۷۳
- ۲۴ - حاج شیخ محمد خبوشانی
۱۷۳
- ۲۵ - شیخ غلامعلی نیشابوری
۱۷۳
- ۲۶ - شیخ تاج الدین تبادگانی
۱۷۳
- ۲۷ - درویش محمد کارندهی
۱۷۳
- ۲۸ - شیخ حاتم زراوندی
۱۷۶

۱۷۷	۲۹ - شیخ محمد علی مؤذن
۱۸۲	۳۰ - شیخ نجیب الدین رضا جوهری
۱۹۰	۳۱ - شیخ علینقی اصطهباناتی
۱۹۶	۳۲ - سید قطب الدین محمد
۱۹۷	۳ - نسب و خاندان
۱۹۹	تحصیلات و استادان
۲۰۱	انتباه و سیر و سلوک
۲۰۴	مسافرتها - سفر شیراز
۲۰۴	سفر اول نجف
۲۰۶	سفر قرین تا اصفهان
۲۰۶	۱ - اقامت در اصفهان و فتنه افغان
۲۹۴	۲ - سفر دوم شیراز و سفر جزیره خارک
۲۱۵	۳ - سفر سوم شیراز
۲۱۶	۴ - سفر دوم و مهاجرت بنجف
۲۱۷	۵ - تالیفات سید
۲۱۸	۶ - مشایخ و شاگردان
۲۲۰	ارتحال و ماده تاریخ
۲۲۲	۳۳ - آقا محمد هاشم درویش
۲۲۳	مسافرتها - سفر اول و دوم اصفهان
۲۲۴	سفر اول نجف و ملاقات دوم بیرو
۲۲۵	بازگشت مجدد به شیراز و طسوع آفتاب سعادت و ارشاد
۲۲۹	دوران ارشاد
۲۳۱	تالیفات و آثار
۲۳۲	۳۴ - آقا میرزا عبد النبی
۲۳۳	نسب و خاندان
۲۳۸	دوره فتوت و مدعیان خلافت ذ هبیه
۲۴۱	۳۵ - میرزا ابو القاسم راز
۱۴۲	نسب و خاندان - ولادت
۲۴۳	تحصیلات
۲۴۷	انتباه و جذبه
۲۵۰	میریدان
۲۵۳	تالیفات و آثار
۲۵۳	مسافرت
۲۵۵	ارتحال

- ۳۶ - جلال الدين محمد مجاهد الاشراف
 ۲۵۷ مولد ونسب
 ۲۵۸ تحصیلات
 ۲۵۹ جذب به و سلوک
 ۲۶۲ دوران ارشاد و کمال
 ۲۶۵ تالیفات
 ۲۶۶ ارتحال و موت
 (سفره سنده حقه و قطب لمرآة شرقیاب دست)
 باب چهارم - ادوار و تحولات فکری آثار ادبی (نظم و نثر) ذ هبیه
 فصل اول - تحولات فکری و ادوار مختلف ذ هبیه
 ۱ - دوره زهد و عبادت (له دور ساله جنید بغدادی تحقیق گردیده است)
 ۲ - دوره اعتلای تصوف با دوره علمیت و تالیف
 ۳ - دوره تشیع یا رکود تصوف
 ۴ - دوره اعتلای ولایت
 ۵ - دوره جدید
 فصل دوم - آثار و تالیفات امام احمد غزالی
 مبحث اول - شعر غزالی
 مبحث دوم - معرفی آثار ادبی فارسی غزالی
 بحث ۱ - رساله سوانح العشاق (نثر فارسی)
 بحث ۲ - معرفی رساله عینیه (نثر فارسی)
 مبحث سوم - سبک نگارش و معیارات ادبی آثار امام غزالی (ابوالنجیب سهروردی)
 مبحث چهارم - صحابه و پیروان نشان بویژه عین القضاة همدانی
 مبحث پنجم - معرفی آثار و تالیفات عربی
 بحث ۱ - کتاب لباب الاحیاء
 بحث ۲ - تفسیر بحر المحبة فی اسرار المودة
 بحث ۳ - کتاب الذخيرة فی علم البصيرة
 بحث ۴ - مجالس الغزالیه
 تحقیق - معرفی آثار عین القضاة همدانی
 مبحث اول - تالیفات و آثار عربی (معرفی ۹ کتاب)
 مبحث دوم - تالیفات و آثار فارسی (معرفی ۸ کتاب)
 فصل سوم - آثار و تالیفات شیخ نجم الدین کبری
 مبحث اول - شعر نجم الدین کبری

مبحث دوم - آثار ادبی فارسی ۲۸۱

ببحث ۱ - معرفی رساله فوائد الجمال وفوائد الجلال (نثر فارسی) ۲۸۱

ببحث ۲ - معرفی کتاب آداب المریدین (نثر فارسی) ۲۸۱

الف - (آداب المریدین منسوب به نجیب الدین سهروردی)

ب - (آداب المریدین نجم الدین کبری)

ببحث ۳ - معرفی السائر الحائر الواحد العاجد (نثر فارسی) ۲۸۲

ببحث ۴ - سکنیة الصالحین (نثر فارسی) ۲۸۲

ببحث ۵ - معرفی رساله فصول الی الله (نثر فارسی) ۲۸۲

مبحث سوم - سبک نثر و نظم نجم الدین و صحابه وی (رساله) ۲۸۲

مبحث چهارم - آثار و تالیفات بزبان عربی - ۲۸۲

ببحث ۱ - تفسیر عین الحیاة (با تفسیر کبری) نثر عربی ۲۸۳

ببحث ۲ - (تعداد ۸ نسخه موجود و مختلف معرفی شده است)

ببحث ۲ - رساله الاصول العشرة (نثر عربی) ۲۸۴

ببحث ۳ - رساله بی عنوان القدس و مراتب الانس ۲۸۵

ببحث ۴ - رساله الی الهائم الخائف من لومة اللائم الطالب بقلبه الهارب بقلبه ۲۸۶

ببحث ۵ - السلوك (نثر عربی) ۲۸۶

ببحث ۶ - هدم العالیه عبد الرزاق کاشانی ۲۸۷

مبحث پنجم - کتب و رسائل منسوب به شیخ نجم الدین کبری ال ۲۸۷

ببحث ۱ - شرح بعض ما اعطانی الله من نعمة الفقر ۲۸۷

ببحث ۲ - رساله ریاضت نفس (نثر فارسی) ۲۸۷

ببحث ۳ - رساله ذکر مذکور (نثر عربی) والجلوة ۲۸۸

ببحث ۴ - هداية الطالبین ۲۸۸

تحقیق - آثار و تالیفات شاگردان ابن قطب ۲۸۸

فصل چهارم - آثار و تالیفات شیخ محمد الدین بغدادی ۳۰۲

مبحث اول - شعر محمد الدین بغدادی ۲۸۸

مبحث دوم - تالیفات و آثار عربی ۲۸۹

(رساله تحفة البرره فی اجوبة المسائل العشرة) ۳۰۴

مبحث سوم - تالیفات و آثار فارسی (یک رساله و چند مکتوب) ۲۸۹

ببحث ۱ - معرفی مکتوبات (سه نامه) ۲۸۹

ببحث ۲ - معرفی رساله سه فر ۲۹۰

۲۹۱	مبحث سوم - سبک آثار نظم و نثر مجد الدین بغدادی
۲۹۲	فصل پنجم - آثار و تالیفات نور الدین عبدالرحمن اسفراینی
۲۹۳	مبحث اول - معرفی مکتوب بغازان خان (نثر فارسی)
۲۹۳	مبحث دوم - سبک آثار قرن ششم
۲۹۳	فصل ششم - آثار و تالیفات علاء الدوله سمنانی
۲۹۳	مبحث اول - شعر علاء الدوله
۲۹۵	مبحث دوم - آثار و تالیفات عربی و فارسی که مطلقاً بدست نیامده و تنها نامشان در کتب دیگر دیده شده است (۲۸ رساله)
۲۹۶	مبحث سوم - تالیفات عربی
۲۹۶	بحث ۱ - مطلع النقط و مجمع اللقط
۲۹۷	بحث ۲ - تفسیر مدارج السالکین
۲۹۸	بحث ۳ - تفسیر عوارف
۲۹۸	بحث ۴ - کتاب مشارع ابواب القدس و مراتع الانس
۲۹۹	بحث ۵ - رساله مناظر المحاضر للمناظر الحاضر
۳۰۰	مبحث چهارم - تالیفات و آثار فارسی
۳۰۰	بحث ۱ - جواب مکتوب عبدالرزاق کاشانی
۳۰۰	بحث ۲ - رساله سربالای فی اطوار سلوک اهل الحال
۳۰۰	بحث ۳ - رساله سلوة العاشقین
۳۰۱	بحث ۴ - رساله بی نام
۳۰۱	بحث ۵ - معرفی کتاب العروة لاهل الخلوة والجلوة
۳۰۳	مبحث پنجم - سبک نگارش و شعر علاء الدوله
۳۰۳	فصل هفتم - آثار و تالیفات میر سید علی همدانی
۳۰۳	مبحث اول - شعر سید علی همدانی
۳۰۴	مبحث دوم - کتابهای چاپ شده او
۳۰۴	بحث ۱ - رساله بالموده فی القری (عربی)
۳۰۴	بحث ۲ - رساله اسرار النقطه
۳۰۵	مبحث اول - بحث ۳ - اختیارات منطق الطیر عطار (فارسی)
۳۰۵	بحث ۴ - رساله درویشیه (فارسی)
۳۰۶	مبحث دوم - معرفی آثار و تالیفات عربی میر سید علی

۳۰۶	مبحث دوم - معرفی آثار و تالیفات عربی میرسید علی
۳۰۶	مبحث ۱ و ۲ - رسالات (اربعین . ذکریه . عربیه)
۳۰۶	مبحث سوم - معرفی آثار و تالیفات فارسی
۳۰۶	مبحث ۱ - رساله مرآت التائبین
۳۰۷	مبحث ۲ - رساله ده قاعده (الاصول العشره)
۳۰۷	مبحث ۳ - رساله منامیه
۳۰۸	مبحث ۴ - رساله انسانیّه
۳۰۸	مبحث ۵ - مجموعه مکاتیب
۳۰۸	مبحث ۶ - رساله همدانیه
۳۰۹	مبحث ۷ - رساله مشارب الاذواق
۳۱۰	مبحث ۸ - رساله عقلیه
۳۱۰	مبحث ۹ - رساله بهرامشاهی
۳۱۰	مبحث ۱۰ - رساله ذکریه فارسی
۳۱۰	مبحث ۱۱ - رساله ذخیره الطلوع
۳۱۱	مبحث ۱۲ تا ۳۳ - نام ۲۲ رساله
۳۱۱	مبحث چهارم - آثاریکه تنها اسمشان بمانده است
۳۱۱	مبحث ۱ - شرح فصوص الحکم
۳۱۱	مبحث ۲ - شرح اسماء الحسنی
۳۱۱	مبحث ۳ - رساله نقطه توحید
۳۱۱	مبحث پنجم - سبک نگارش میرسید علی همدانی
۳۱۱	فصل هشتم - آثار و تالیفات سید عبدالله مجتهد و ب
۳۱۲	مبحث اول - معرفی رساله کمالیه
۳۱۲	مبحث دوم - سبک نگارش مؤلفین قرن ۹ و ۸
۳۱۳	فصل نهم - آثار و تالیفات شیخ محمد علی مؤذن خراسانی
۳۱۳	مبحث اول - شعر مؤذن و حدیث حقیقه (نثر عربی)
۳۱۳	مبحث ۱ - دیوان مؤذن (نظم عربی)
۳۱۴	مبحث ۲ - سبک شعر مؤذن (معاصر و معایب شعر)

مبحث دوم - معرفی آثار و تالیفات منشور ۳۱۵

مبحث ۱ و ۲ - آثاریکه تنها نامشان بجا رسیده است ۳۱۵

مبحث ۳ - مکتوب شیخ مؤذن ۳۱۵

مبحث ۴ - کتاب تحفه عباسی ۳۱۵

مبحث ۵ - سبک نگارش مؤذن ۳۱۷

فصل دهم - آثار و تالیفات نجیب الدین رضا جوهری اصفهانی

مبحث اول - شعر نجیب الدین رضا ۳۱۹

مبحث ۱ - دیوان نجیب الدین رضا
۱ - نام ابن منوی
۳۲۰

ب - اهمیت ابن منوی ۳۲۱

ج - علت و سال تنظیم ۳۲۲

د - موضوع ابن منوی ۳۲۲

ه - طرح و روش ابن منوی ۳۲۲

و - نسخ خطی و چاپ آن ۳۲۲

مبحث ۳ - خلاصه الحقایق ۳۲۳

مبحث دوم - تالیفات منشور ابن مؤلف ۳۲۳

مبحث ۱ - رساله دستور سلیمان ۳۲۴

مبحث ۲ - کتاب نور الهدایه ۳۲۴

فصل یازدهم - آثار ادبی سید قطب الدین محمد ۳۲۴

مبحث اول - ابتکارات (دیوانه توحید) ۳۲۷

مبحث دوم - آثاریکه مطلقاً بدست نیامده است ۳۲۸

مبحث ۱ - رساله طب الممالك ۳۲۸

مبحث ۲ و ۳ - دو رساله (شرح فوائد و شرح زیارت جامعه) ۳۳۰

مبحث سوم - آثاریکه باصل آنها دستور پیدا نشد اما خود سید بامؤلفین ۳۳۰

باصول آنها دستور ۳۳۰

مبحث ۱ - معرفی رساله وحدت حقیقه (نثر عربی) ۳۳۰

مبحث ۲ - صغیر العارفین (نظم عربی) ۳۳۱

مبحث چهارم - مختصات ادبی (محاسن و معایب شعری) سید قطب الدین محمد ۳۳۱

مبحث ۳ - دیوان قصائد و غزلیات ۳۵۸

۳۳۳	مبحث پنجم - تالیفات و آثار یک نسخه محدودی از آنها بدست آمده است
۳۳۳	بحث ۱ - کتاب نور الولا به (منظوم عربی) - ۰
۳۳۵	بحث ۲ - کتاب مصباح الولا به
۳۳۶	بحث ۳ - کتاب حکمت العارفین
۳۳۷	بحث ۴ - کتاب صرف و نحو علوی
۳۴۰	بحث ۵ - کتاب المواعظ والنصایح
۳۴۱	بحث ۶ - معرفی رساله وجود به (منثور فارسی)
۳۴۲	بحث ۷ - رساله جام جهان نما (منثور فارسی)
۳۴۲	مبحث ششم - سبک نگارش وجهات اندیشی نثر فارسی سید قطب الدین محمد
۳۴۳	مبحث هفتم - تالیفاتیکه بچاپ رسیده است
۳۴۳	بحث ۱ - معرفی کتاب فصل الخطاب (منظوم عربی) و شرح فارسی آن بنام (میزان الصواب)
۳۴۳	الف - اهمیت ابن تالیف (ابتکار نظم منظومه فلسفی . ایجاد مکتب جدید فلسفی)
۳۴۳	ب - معرفی قصائد (شمس الحکمة و کنز الحکمة)
۳۴۶	ج - علت تالیف و موضوع منظومه فصل الخطاب
۳۴۶	د - نام و لقب . تاریخ آغاز و انجام نظم فصل الخطاب
۳۴۹	ه - روش و طرح کتاب فصل الخطاب
۳۴۹	و - معایب و محاسن نظم فصل الخطاب و سایر منظومه های سید قطب الدین
۳۵۰	ز - قسمتهای منثور فصل الخطاب
۳۵۱	شرح فصل الخطاب بنام (میزان الصواب)
۳۵۱	بحث ۲ - معرفی قصیده عشقیه (منظوم عربی)
۳۵۲	شرح قصیده (شعر فارسی)
۳۵۳	بحث ۳ - معرفی رساله الروحیه (منثور عربی)
۳۵۳	شرح فارسی این رساله بنام (افاضة الروحیه القدسیه)
۳۵۴	فصل دوازدهم - آثار و تالیفات آقا محمد هاشم درویش
۳۵۴	مبحث اول - شعر آقا محمد هاشم درویش
۳۵۴	بحث ۱ - مثنوی ولایت نامه
۳۵۶	بحث ۲ - مثنوی بینام
۳۵۸	بحث ۳ - دیوان قصائد و غزلیات

۳۵۸	مبحث دوم - آثار و تالیفات منثور فارسی
۳۵۸	بحث ۱ - رساله مناهل التحقيق
۳۶۰	بحث ۲ - رساله چهارده نور
۳۶۰	بحث ۳ - رساله بنام میرزا محمد زمان طبیب تنکا بنی
۳۶۰	مبحث سوم - سبک شعروننو آقا محمد هاشم درویش
۳۶۱	فصل سیزدهم - آثار و تالیفات آقا میرزا ابوالقاسم راز شیرازی
۳۶۲	مبحث اول - ابتکارات راز
۳۶۲	بحث ۱ - علامت مشخصه ذنبیه (آرم)
۳۶۳	بحث ۲ - استخراج اسامی از قرآن
۳۶۳	مبحث دوم - شعر و آثار منظوم راز شیرازی
۳۶۵	بحث ۱ - منظومه اسرار الولا به
۳۶۶	بحث ۲ - مثنوی مرآت العارفین
۳۶۷	بحث ۳ - مثنوی مناسک العاشقین
۳۶۹	بحث ۴ - فدیوان راز (کوشنامه)
۳۷۰	بحث ۵ - منظومه تذکرة الاولیا
۳۷۱	بحث ۶ - مجموعه غزلیات راز
۳۷۲	بحث ۷ - ترجمه منظوم قصیده عشقه سید قطب الدین (که چاپ شده است)
۳۷۲	بحث ۸ - رساله صحیفه المحبة (خطی)
۳۷۳	مبحث سوم - معرفی آثار و تالیفات منثور فارسی که چاپ شده اند
۳۷۳	بحث ۱ - آیات الولا به (۲ جلد) (الدين محمد)
۳۷۵	الف - اهمیت کتاب
۳۷۶	ب - نام کتاب
۳۷۷	ج - علت تالیف
۳۷۷	د - وجه تسمیه نام آن
۳۷۷	ه - آثار و تالیفات منثور فارسی که چاپ شده است
۳۷۷	و - موضوع کتاب
۳۷۸	ز - رساله طروح کتاب (چهل حدیث)
۳۷۹	ح - روش کتاب (سید حمیری)
۳۸۰	بحث ۲ - ترجمه تفسیر حضرت عسکری ع
۳۸۱	مخالفت این تفسیر
۳۸۲	موافقت این تفسیر

۳۷۹

۳۸۵

۳۸۷

۳۷۸

۳۸۷

۳۸۸

۳۸۸

۳۸۹

۳۸۹

۳۸۹

۳۹۰

۳۹۱

۳۹۴

۳۹۶

۳۹۸

۳۹۹

۴۰۲

۴۰۵

۴۰۶

۴۰۷

۴۰۸

۴۱۰

۴۱۱

۴۱۲

۴۱۳

۴۱۴

۴۱۶

۴۱۷

مبحث ۳ - کتاب ابوالهین الامامه

بحث الف - اهمیت کتاب

بحث ب - نام کتاب و مؤلف

بحث ج - سال تالیف

بحث د - سبب تالیف

بحث ه - موضوع کتاب

بحث و - طرح کتاب

بخش اول

مبحث ششم - آثار و تالیفات که تنها نامشان به یاد رسیده است

بحث ۱ - رساله بخش سوم اثنتی عشریه

بحث ۲ - رساله روش کتاب

بحث ۳ - رساله نسخ خطی و چاپ کتاب

بحث ۴ - شرح خطبه البیان نامش هم به یاد رسیده است

مبحث هفتم - بحث ۵ - شرح مصباح الشریعه

بحث ۶ - کتاب طبایع شیو الحکمة (خطی)

بحث ۷ - کتاب حیاة القلوب

بحث ۸ - کتاب قوائم الانوار (اولین کتاب ذهبیه که چاپ شده است)

بحث ۹ - رساله نور علی نور

بحث ۱۰ - رساله آداب المریدین

بحث ۱۱ - تاریخ حیات سید قطب الدین محمد

بحث ۱۲ - رساله مسالك

بحث ۱۳ - رساله مرصاد العباد

بحث ۱۴ - رساله فصل الخطاب (با شرح مرحوم اعجوبه)

مبحث چهارم - آثار و تالیفات که نسخ محدودی از آنها بدست آمده است

بحث ۱ - کتاب انوار شمس الطالبه

بحث ۲ - رساله اربعین علوی (چهل حدیث)

بحث ۳ - شوح قصیده (عینیه) سید حمیری

بحث ۴ - رساله جوابیه قاضی مرود شتی

بحث ۵ - مکتب آقا محمد هاشم درویش

(علاوه بر راز نامه بحث ۲ از مبحث هفتم این فصل)

۴۱۸	بحث ۶ - رساله توحید به
۴۲۴۸	مبحث پنجم - آثار و تالیفات منوچهری جستان راز
۴۱۸	بحث ۱ - شرح دعای قنوتیه
۴۲۴۰	بحث ۲ - رساله بطلان تناهی ابعاد
۴۲۴	بحث ۳ - رساله منهاج السالکین (شش گلشن راز)
۴۲۴۵	بحث ۴ - رساله وصایای اخلاقی (جانب)
۴۲۶	بحث ۵ - رساله فقریه (مقطعی)
۴۲۶	بحث ۶ و ۷ - رساله فضیلت قرآن صامت و ناطق (خطی)
۴۲۶	مبحث ششم - آثار و تالیفات تیکه تنها نامشان بهار رسیده است
۴۲۶	بحث ۱ - رساله اسئله اثنی عشریه
۴۲۷	بحث ۲ - رساله مرآت الإنسان
۴۲۷	بحث ۳ - رساله منامیه
۴۲۷	بحث ۴ تا ۷ - چهار رساله که نامش هم بهار رسیده است
۴۲۸	مبحث هفتم - کتابها تیکه بنام (راز) شده است
۴۲۸	بحث ۱ - مجالس راز میوزا هدایت اله (خطی)
۴۳۰	بحث ۲ - راز نامه ادیب (خطی)
۴۳۱	مبحث هشتم - سبک شعر و شیوه نگارش این رکن ذهبی
۴۳۱	تحقیق - آثار و تالیفات تیکه مریدان و مشایخ این قطب ذهبی تدوین نموده اند
۴۳۲	مبحث اول - تالیفات میوزا ابو الخیر و زیور دفتر فارس
۴۳۲	بحث - شیواز نامه
۴۳۲	مبحث دوم - تالیفات میوزا هدایت اله (علاوه بر مجالس راز بحث ۱ از مبحث این فصل)
۴۳۲	بحث ۱ - رساله وجودیه
۴۳۲	بحث ۲ - رساله معارذیه
۴۳۳	بحث ۳ - رساله مناسک حج
۴۳۳	بحث ۴ - رساله تحفة الخواص
۴۳۴	بحث ۵ - مکتوب مرحوم مجد الاشراف
۴۳۴	بحث ۶ - هادی المضلین
۴۳۴	مبحث سوم - آثار منظوم ادیب
۴۳۴	(علاوه بر راز نامه بحث ۲ از مبحث هفتم این فصل)

- ۴۳۴ بحث ۱ - دیوان ادیب
- ۴۳۴ مبحث چهارم - آثار و تالیفات رایش الدین اعجوبه
- ۴۳۴ بحث ۱ - کتاب شمس الحقیقه
- ۴۳۵ بحث ۲ - کتاب عین الحقایق
- بحث ۳ تا ۵ - سه رساله نیکه چاپ نشده اند (شی گلشن راز)
علاج الاخلاق . حباث
- ۴۳۶ بحث ۶ تا ۸ - سه رساله نیکه چاپ شده اند (کنوز الاسرار)
کرام الکرمه . اسد له پرویزیه
- ۴۳۶ بحث ۹ تا ۱۸ - ده رساله نیکه چاپ شده اند
- ۴۳۶ بحث ۱۹ اشعار اعجوبه
- فصل چهارم - آثاری و تالیفات میر سید جلال الدین محمد مجد الاشراف (قدسی)
- ۴۳۷ مبحث اول - ابتکارات و خدمات ابن رکن ذهی
- ۴۳۷ بحث ۱ - دایره توحیدیه
- ۴۳۸ بحث ۲ - کشتی نجات
- ۴۳۹ بحث ۳ و ۴ - کیمیاگری و طلسمات
- ۴۴۰ بحث ۵ - چاپ کتابهای ذهیبیه
- ۴۴۱ مبحث دوم - شعرجناب قدسی
- ۴۴۱ بحث ۱ - اشعار نیکه چاپ شده اند
- ۴۴۲ بحث ۲ - اشعار نیکه بطبع نرسیده اند
- ۴۴۳ مبحث سوم - آثار و تالیفات نیکه چاپ شده اند
- ۴۴۳ بحث ۱ - رساله تام الحکمه
- ۴۴۵ بحث ۲ - رساله تحفة الوجود
- ۴۴۶ بحث ۳ - رساله مرآت الکاملین
- ۴۴۷ بحث ۴ - رساله مفسر به
- ۴۴۹ بحث ۵ - تعلیقات و رساله بطلان تناهی ابعاد
- ۴۵۰ بحث ۶ و ۷ - مکتوبات مجد الاشراف و مجل الانوار
- ۴۵۱ مبحث چهارم - آثار و تالیفات عربی ابن رکن ذهی
- ۴۵۱ بحث ۱ - خلاصة الذهب

بحث ۲ و ۳ - دودسته سوالات

۴۵۲

مبحث پنجم - آثاریکه نسخ محدودی از آن موجود است

۴۵۳

بحث ۱ و ۲ - حاشیه بر دو رساله يك مؤلف

۴۵۳

بحث ۳ - حاشیه بر مکتوب میرزا هدايت اله

(نحیب الدین ۴۵۳ جوهری)

بحث ۴ - رساله حقیقت سیمرغ و کوه قاف

قطب سی ام ۴۵۳

موضوع مبحث ششم - آثار و تالیفات که نامشان بمانده است با اصول عقاید این سلسله ((۴۵۳))

۴۵۳

بحث ۱ - رساله عنقا ئیه

۴۵۴

بحث ۲ - تعلیقات و رساله منامیه

۴۵۴

بحث ۳ - تعلیقات بر رساله هادی المضلین

۴۵۵

مبحث هفتم - سیک شعر و شیوه نگارش اقطاب اواخر سده ۱۲ تا اوایل سده ۱۴

۴۵۷

تحقیق - آثار و تالیفاتیکه شاگردان ابن قطب ذهبی

۴۵۷

مبحث اول - آثار و تالیفات بستگان ابن رکن ذهبی

۴۵۸

بحث ۱ - آثار احمدیه

۴۵۸

بحث ۲ - رساله نور الهدی (مصحف فاطمی)

۴۵۹

بحث ۳ - رساله جامعۃ الحیاة

۴۵۹

مبحث دوم - آثار و تالیفات مریدان و مشایخ ابن رکن ذهبی

۴۵۹

بحث ۱ - مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی

۴۵۹

(اوصاف المقربین) - انهار جاریه . تابلو حالات ائمه)

۴۵۹

بحث ۲ - مرحوم پرویز خان دیومغانی

(جلالیه . مختصر المرائی . رساله نوریه . جواهر الکلام .

اسو' له بروزیه (رساله الغیبتیه) (تذکره بروزی . رساله تنبیهیه

۴۶۰

بحث ۳ - مرحوم میرزا محسن حالی

(شرح منظومه عشقیه و رساله روحیه . رساله تصوف . آیات الرجعه

اشارات ولوی . شرح منظوم فصل الخطاب از کتاب عرفات . آینه

بینایان . رساله مشوق الحقیقه)

۴۶۱

بحث ۴ - حاج امین الشریع خوئی (میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب)

۴۶۱

بحث ۵ - شیخ مصطفی مؤذن (رساله معادیه و جسمانی)

۴۶۱

بحث ۶ و ۷ - دیوان اشعار (مرحوم اجاق . کشف الاسرار)

۴۶۱

بحث ۸ - سید حسن عاصی (کتاب تنبیهیه . مهد و بیه)

۴۶۱

فهرست منابع و مآخذ این رساله

شماره سه شرفه قطب در بیستم

د بیباچه کتاب من از عالم دل

(۱) یعنی که باب و فصل وی از فضل کامل است

(نجیب الدین رضا جوہری)

قطب سی ام زہ پپہ

موضوع این رساله ((تحقیق در نظم و نثر فرقه ذبیبه با توجه با اصول عقاید این سلسله)) که هیئت محتسرم

نظارت دکترای ادبیات فارسی (جلسه مورخ ۲۱ اسفند ماه ۱۳۳۴) آنرا تصویب فرمودند . از مباحث

مورد علاقه و مطالعه اینجا نب بود که از آغاز تحصیلات متوسطه بدان توجه داشتیم . زیرا علاقه و بر

افتخار انتسابی که باین سلسله دارم و خود از بقایای هشت قرنی این دودمان میباشم بسا ثقه طبیب

و قسریحه ذاتی هم بتحقیق در عقاید و تتبع آثار ادبی (نظم و نثر) این فرقه عظیم صوفیه دل -

بسته بودیم . سسزاور است که در این دنیا چه چگونگی مطالعات و کیفیت تهیه مطالب . طریقه کار

و تنظیم مباحث تقسیم ابواب و فصول این رساله را بحث نمایم . اما بوا سطه ضحامت کتب اب

فعلا باین مختصر بسنده کرده و این مباحث را در خطابه دفاعی بیان خواهیم نمود . -

اینک سرافراز و شکو گزارم که با راهنمایان نیکو استاد گرانمایه و ارجمند جناب آقای دکتر صفا

موفق شدم نقاهه مطالعات بیست و چند ساله خویش را در چهار باب (۲) که بیش از بیست هزار بیت

کتابت دارد بمحضرو استادان دانشمند و قضات گرامی هیئت محترم نظارت تقدیم نمایم .

تا چه قبول افتد و کرد و نظر آید . -

اسد الہ خاوری

تهران - مرداد ماه سال ۱۳۳۶

۱- ب ضبط نسخه خطی کتا بنور الهدایه نجیب الدین رضا نقل شد و حال آنکه در نسخه چاپ تهران ((زیرا که اصل و فصل)) بطبع رسیده است .

۲- فهرست اجمالی ۴ باب بشروح زیر است و برای فهرست تفصیلی آن بفهرست مطالب کتاب مراجعه شود

باب اول - رابطه ادبیات و تصوف از نه ترقی و پیشرفت کرده است. اثری هم از مغز و اندیشه اولاد -

باب دوم - تصوف از نظر مذہب و اصول عقاید و موارد اختلاف آنان با سایر سلاسل

باب سوم - ترجمه احوال ۳۶ تن از اقطاب ذہبیه

ابچہام - ادوار و تحولات فکری و تحقیق در آثار ادبی (نظم و نثر) نابعیہ .

(در این باب دویست و هفتاد و چهار کتاب و رساله ذہبیه معرفی شده است) . -

این کلمه ((نیر)) میباشد در صورتیکه بیت بعد از آن مولانا انسان را بگوید
و باقیاتش بی خبر میباشد ((تو هر یک کفری میان میبرد)) و در وقت دریا غرق شود

باب اول - ادبیات صوفیانه

(تصوف و ادب)

تحقیق در کلمه ادب و ادبیات . بحث در چگونگی و لوازم این فن خارج از موضوع این رساله میباشد . منظور نگارنده در این باب را بسطه ادب و عرفان (وارد شدن مبانی و اصول سیر و سلوک در ادبیات . تحقیق در چگونگی توجه صوفیه به ادبیات . بحث در تحول عظیم ادبیات و خدماتیکه صوفیان به ادبیات فارسی نمودند) میباشد که هر یک را در فصلی جداگانه تجزیه و تحلیل مینماید .

فصل اول - تصوف پشوتوانه ادبیات فارسی است

اگر دانش بشر بدانجا میرسد که بتواند تاریخ تفکر بشر را از آغاز تا به انجام بیاورد و توجه او را به بیان ادای مقاصد خویش بوسیله نظم و نثر . موسیقی و نقاشی نشان بدهد و از طرف دیگر قادر شود که منشأ سرچشمه اصلی تصوف را که یکی از عظیمترین و دقیقترین جریانات فکری است پیدا کند و بداند که این فکر نخستین بار از دماغ کدام ملت تراوش کرده و چه عواملی در رشد ورقای آن مؤثر بوده است کار نگارنده آسان بود و با دو بحث مختصر و مفید رابطه این دورا بیان مینماید . اما چه سود ؟

((پشه کی داند که این باغ از کی است در بهار و زاده و مرگش در دی است))

ما که هنوز در مباحث تاریخی بکوچه های بن بست میرسیم و سر از بیابانهای پهناوری که انتهایش نا پیدا است بیرون مآ و ریم چسان میتوانیم در دریای ژرف معانی و تفکر بشر غوطه زنیم و ((اول و آخر این کهنه کتله ب)) را بدست آوریم . ما که صد ها گوینده و نویسنده عالیه مقام خود را بدستی و قطع ندانسته ایم و اگر باره سنگ لوحه مزاری از دل خاک بدست نمآید و مسلم نمیشد که سنگ شکسته خاک سعدی است باز بر سر ((مصلح الدین و مشرف الدین)) بحثها داشتیم چگونه میتوان انتظار داشت که با اندیشه محدود تاریخی بدون اول و آخر فکر انسانی را دریابیم ؟

اگر همانطوریکه سدال پاره و کوزه شکسته ای که از دل خروار ها خاک بیرون مآید و با کمال وضوح ما را به صنعت و هنری که نمودار دانش و ادب مردمان هزار سال پیش هدایت مینماید و با صراحت تاهی بمی فهماند که از آنروز تا کنون چه اندازه ترقی و پیشرفت کرده است . اثری هم از مغز و اندیشه اولاد

آدمی که هزاران سال قبل از ما میزیستند و با نیروی فکر موافق حیات و مشکلات زندگی را از سر راه بر میداشته و حل میکرده اند از زیر خاک بدست مآید تا حدی معمای اندیشه بشر و تاریخ شعر و ادب . طلسم

۱- نسخه بدل و بعقیده عده این کلمه ((دیو)) میباشد در صورتیکه بیت بعد از آن مولانا انسان را بکرم سبب تشبیه کرده است که از درخت و باغبانش بی خبر میباشد ((تو چو یک کرمی میان سبزه - از درخت و باغبانش بی خبر))

عقاید عرفانی و منشاء تصوف و نیز روابط آنها با یکدیگر گشوده میگردد . با اینهمه دوری که از آغاز جدایش اینها داریم باز میتوان گفت از هر کجا عاطفه و احساس . لذت و الم . شادی و غم و خلاصه دل و عشق بود بیان آنها و دقت در تفهیم مقاصد هم بزبانی هر چه نوتر و لطیف تر موجود بود .

خوشبختانه ادبیات و تصوف هر دو از منبع دل و سرچشمه فیاض عشق فیضان می یابند . منتها سی این دو در ادوار مختلف تفکر بشری هفا هر گونا گونی داشته و بنسبت رشد فکری آدمی تطویر حاصل نموده اند .

مبحث - حسن و عشق (دل و جمال پرستی)

دلی که در نزد شعرای صدر ادبیات فارسی قطعه گوشت صنوبری شکنج در سمت چپ سینه جای داشت و منتهای عظمت و وصفش طبعیدن در دیدار و لرزیدن در هجران معشوق بود در نظر صوفی مهبط تجلی انوار . خزینه اسرار الهی (۱) و خانه خالص خدا (۲) گردید .

((آئینه ستر خدائی قلب نیست / پس نگاهش دار از هر نا درست))

((چونکه روحا نیست بی جسمانی است / صاف و بی رنگست و او نورانیست))

((ره مده در قلب خود غیر آله / تا ز ظلماتها نگرده دل سیاه)) (۳)

((قلم کرم الهی اول رقی که بر لوح امکان نگاشت نقش دل بود و نخست چیزی که از عدم بعرضه ظهور پیوست جام جهان نهای دل را جلوه گاه حضرت خود ساخت و از آنجا پرتوی بر حقایق سایر

خلافی انداخت . غایت کمالات را در آن آئینه دید و آنها به آئینک پیوسته پس بدست عنایت گرفته بخالص محبت خود ش برگزید و حال آنکه هنوز علم هستی آدم بر افراشته نشده بود هم کلبه خزانة جود است و هم نقد گنج و خانه جود الخ)) (۴)

((اهل تجلی اهل دل اند که ایشان در عالم مکاشفه و مشاهده و معاينه اند . آنها در عالم سزند و فارغند

۱ - اشاره بحديث نبوی ((يا داود لي خزنة اعظم من العرش و اوسع من الكرسي و اطيب من الجنة و ازین من الملکوت ارضها المعرفة و سماها الايمان و شمسه الشوق و قمرها المحبة و نجومها الخواطر و سحابها العقل و مطرها الرحمة و اشجارها الطائفة و ثمرها الحکمة و لها اربعة ابواب العلم و الحلم و اليقين و الرضا الى و هي القلب)) . (نقل از عوالی الدالی)

۲ - اشاره بحديث قدسی ((لا یسعی السماوات و الارض و لكن یسعی القلب المؤمن)) (نقل از اصول کافی)

۳ - ابیات ۹ و ۱۱ و ۱۴ از ص ۸۴ و لا یتنامہ اقامحمد هاشم درویش نسخه خطی کتابخانه نگارنده .

۴ - خلاصه و نقل از سطر ۲۱ ص ۲۴۹ تا سطر ۹ ص ۲۵۰ تحفه عباسی نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۳۲۱ حاشیه سبع العثانی چاپ شیراز .

و از معامله اهل تجلی غافل و بر اهل دل مکاشفه و معاینه چیزها از اسرار الهی ظاهراً هر شود اگر ذره فی
از آن بر کوه ظاهراً هر شود تا چیز و متلاشی شود . . . الخ)) (۱)

همین قلب صنوبری که در چپ سینه میطپد تجلی گاه انواری است که لمعه از آن بر موسی تابید و او را بیهوش
و مست نقش بر زمین ساخت)) فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خرّ موسی صعقا)) (۲)

از مشترکات دیگر ادب و تصوف عشق است که خبر مایه شعر و ادب و از اصول تربیتی صوفیان میباشد زیرا
لازمه حسن عشق است . هر کجا زیبایی باشد همانجا عشق خیمه میزند . منتهی در ک زیبایی و جمال
پرستی در بکوقت بر مبنای هوی و هواس بوده و عشقی است شهوانی که جوانان بوالهوس و مردم کوچه گرد
بدان مبتلا بند بوجود میآورد و ((عشق بازی به نفس پرستی)) میگرداند ((عشق بازی دگر و نفس پرستی دگر است))

در صورتیکه در ک زیبایی و جمال پسندی خود مقدمه تلطیف ذوق میباشد و مکتب (جمال پرستی) (۳) -
که روزگاری مورد بحث دانشمندان بود در شعر و ادب فارسی و حتی عرفان و تصوف ایرانی ریشه عمیق دارد :-

((که گفت هروخ زیبا نظر خطا باشد ؟ خطا بود که نبینند روی زیبا را)) (سعدی)
بیسروان این مکتب که ((جمال را ظل کمال و جمال پرستی را داعی کمال انسانیت)) میدانستند ((تدبیر
فایده بینائی را دیدن دلبر)) (۴) گفته اند .

((ای که انکار نظر در آفرینش میکند من همی گویم که چشم از بهر انکار آمده است))
صوفی که سجد و توجه بر غیو حق را کفر میدانند . سالك كعبه جنانان که در اهرام طواف کوی معشوق بسر
میبرد و سابه هر ذی ظلی را بر خود شوك پیدا داشته و موجب فدی و قربانی میداند (۵) چگونه زیبایی
وجودی را پرستش کرده و در برابر جمال مادی سر تعظیم فرود خواهد آورد ؟

((محقق همان ببند اندر ایل که در خو سرویان چین و چگل)) (سعدی)
صوفی که معتقد است کمال در تمام موجودات ساری و هر موجودی بنا بر استعداد خود از منشاء فیض
ازلی کسب فیض مینماید جمال مطلق محبوب و زیبایی کامل معشوق را در تمام ذرات جهان می بیند و بناچار
به همه موجودات بادیده دوستی نگرسته و به همه عشق میورزد :-

- ۱ - خلاصه و نقل از ص ۱۷۶ صفوة الصفا چاپ هندوستان ۲ - آیه ۱۳۹ از سوره ۷ (اعراف) .
- ۳ - مؤسس مکتب جمال پرستی (ای حلیمان دمشقی) که بیروان ارا (حلمانیه) میگویند . این مذ هب
مسلمانان آثار مکتب جمال س قراط و نمونه ادب و ذوقیات یونان است که از دمشق (مغرب عالم اسلام) و در قرن
سوم هجری پیدا شد و تا قرن ۶ و ۷ کم و بیش مورد بحث بود ۴ - مضمون شعر سعدی ((دیده را فایده
آنست که دلبر ببندد * گر نبندد چه بود فایده بینائی را)) ۵ - اشاره مناسک حج و اسرار هر یک از آنها میباشد .

((بجهان خرم از آنم که جهان خرم از اوست عاشقم بر همه عالم که همه عالم از اوست)) (سعدی)
 بهر حال مادر این مبحث نشان میدهیم که در سایه عرفان و تصوف چگونه عشق پست شهوانی و معشوق
 مادی زمینی عالی و روحانی شد و با آسمانها رفت و از ملائک پسران گردید .

با این مقدمات روشن شد که تصوف پشتوانه ادبیات است . -

بحث ۱ - عشق در صدر ادبیات فارسی

در لایزال و جمال پرستی . عشق و عشق بازی که بادل سروکار دارند در صدر ادبیات که هنوز آفتاب
 تصوف و عرفان در افق شعر فارسی طلوع نکرده بود . معشوق ملوک و اسیر دست عاشق و چه بسا کنیز
 و زور خورده میبود که عاشق بر او تسلط داشته و از شیفتگی او تعجب کرده و با او امر مینماید و آمرانه اش پرخانه
 خود میخواهد :-

((ای ترکمن امروز نگویی که کجا می تا کس بفروستیم و بخوانیم و بیاوسی))

((گوئی بروخ کس منگر جز بسرخ من ای تو کجرا شیفته خویش چرانی ؟)) (۱)

با وجودیکه به چشم همین شاه عر عاشق پیشه همین معشوق از سایر نغزبتان زیبا تر جلوه کرده است (۲)

معذالك بر او منت نهاده و از جفای بیش از پیشش در میگردد :-

((با توند هد دل که جفائی کم از بیش هر چند بخدمت در تقصیر گشائی))

((و روزانکه بخدمت نکنی بهتر از این جهد هر چند مرائی بحقیقت نه مرا نسی)) (۱)

گاه معشوق را با جنگ وجدال بدست آورده و حتی او را از دربار و شکایت کردن بشاه توسانیده و گفته اند :-

((زلف خود کبست که او بیم کند چشم ترا با کئی تو که کئی بیم کسی را تعلیم))

((این دلبوی و جسارت نکنی بار دگر گر شنیدی متی نام ملک هفت اقلید - - -)) (۳)

اینان قهر معشوق را با جنگ و ستیز بر آشتی آورده و او را بر سجده و تعظیم واداشته و سروده اند :-

((آشتی کردم با دوست پس از جنگ دراز او بپذیرفت که دیگر نکند با من ناز))

((زانچه کرده است پشیمان شدم و عذر همه خواست - عذریذ رفت و تل در گف او دادم باز))

((دوش ناگاه رسیدم بدر حیره او چون مرا دید بخندید و بیاورد نسیاز)) (۴)

بهر حال این عشق نشان مالکیت و مملو کیت میباشد که معشوق پست و ذلیل دست عاشق بود که بیول و -

مادیات دل میداد :-

۱ - ابیات مطلع و چهارم از قصیده چهل بیتی که منوچهری دامغانی در مدح سلطان مسعود ساخته است

۲ - مضمون بیت ((هر چند بدین نغزبتان در نگرم من - حقا که به چشم ز همه خوبتر آئی))

۳ - نقل از قصیده ابوحنیفه اسکافی

۴ - از قصیده معروف فرخی سیستانی -

((بعد از آن دل تو نرم کنم گر نشو در آید و بدوم نرم کنم گر بعد از آن نشود))

در دوران سامانی و غزنوی لشکر کشی و جنگجویی در ادبیات و شعر و شاعری اثر گذاشته بطوریکه شبلی نعمانی در کتاب شعر العجم گفته است :-

((اینها چون همه جنگی بودند معشوق شانرا باوصاف جنگی وصف کردند)) چنانکه فرخی بمعشوق نام سر هنگ داده و گفته است :-

((تو کش ای ترک بیگسوفکن و جامه جنگ بپوش بر گریو نه درعه و شمشیر از جنگ))

((ساق اندر کمر کرد که از گرد مضاف زلف مشکین تو برگرد شود ای سر هنگ))

همین شاعر با تعبیر دیگری معشوق را ((خدایگان سپاه)) خوانده و سروده است :-

((خوبان همه سپاهند او شان خدایگان است الخ))

آثار این سنج اوصاف جنگی شعرای سلف کم و بیش در گویندگان بعد از وی هم موثر آمده و تا امروز هم بعضی از

اعضاء معشوق مانند (مژه و ابرو) را به (خنجر و تبر یا کمان و تارک) تشبیه مینمایند .

((روزی ابروی تو را دل بخطا خنجر گفت ترک چشم تو بخشم آمد و شمشیر کشید))

((بعد چشم تو مصور چو با بر ویر داخت شد چنان مست که بر روی تو شمشیر کشید))

یکی از معاصرین ساخته است :-

((بینی انسان که تو بینی ایمان تیغ بدست ایستاده که نیفتند دوید مست بهم))

شاعران ابتدوره . عشق را يك امر محسوس و شهوانی و معشوق را يك چیز زیبا و شبنمی معمولی میدانستند

که اولاً بیشتر از شکل و هیئت . اندام و اعضا او وصف کرده و بودند و نبودن هم برای شاعر یکسان مینمود .

چنانکه (فرخی) که خود مظهر حساسیت شعر در بدایت شاعری بعد از اسلام است گاه از عشق و عاشقی

خسته و بیزار شده و گفته است :-

((اگر بشهد و شکر ماند آن حلاوت عشق طول گشتم و سیر آمدم از حلاوت عشق))

خلاصه در صور ادبیات فارسی تا اواخر قرن پنجم و ششم منتهای معنی عشق (يك مهر شدید و يك محبت

سوزان) بود که از عرفیات و امور جنسی تجاوز نمیکرد . با این تفاوت که بمقتضای روح شاعری بیست و

آن لطیف تر از اعضا دیات شده و باقیمانده است .

در ابتدوره شاعران بیشتر متوجه مجالس عیش و نوش . باده گساری و مستی بودند :-

((باد باد آن شب کان شمسه خوبان طراز بطرب داشت مرا تا بگه بانگ نماز))

در دوره بازگشت ادبی هم شعرائی چون سروش اصفهانی بتقلید از فرخی گفته اند :-

((وقت صبح مرغ چو آوا بر آورد خورشید نیکوان بر من ساغر آورد))

عشق در آن دوره باز بجه و ابزار دست شاعران بود که بآنهمه مضامین بکر و اشعار محکم هنر نمایشی میکردند و عشق را چنانکه عنصری با هنر آمیخته و گفته است :-

((بت که بتکو کندش دلبر نیست دلبری دستبرد بتگو نیست))

((بت من دلبرد که صورت او آذری وار و صنع آزر نیست))

خلاصه با آنهمه تعبیرات لطیف و انجسام الفاظی که داشته و سروده است :-

((ای شکسته زلف بار از بش که تو دستان کنی دست دست تست اگر با ساحران پیمان کنی))

باز سوز و گداز ندارد و دل انسانرا بشور شیدائی سوق نمیدهد در صورتیکه اشعار صوفیانه دل را میسوزاند

و شنونده را با ذوق و شوق بگویی و گرم روی دعوت مینماید :-

بحث ۲ - عشق صوفیانه

((جلوه کرد رخسار دید ملک عشق نداشت برق آتش شد از آن غیرت و بر آدم زد)) (حافظ)

باتوجه باینکه محبت باندازه معرفت میباشد . پس اگر معرفت محدود و شکم پرستی و لوازم آن -

مد نظر بود بهمان نسبت هم عشق و محبت مادی محسوس از کار بیرون میآید که پس از وصول بغایت عشق

محبت خاتمه می یابد و در صورتیکه هر قدر بایه معرفت بالا رفت بهمان نسبت عشق هم بالا میگردد و محبت

لطیف تر و معنوی تر میشود . عشق معنوی و لطف محبت صوفیانه که در اشعار آنان تجلی نموده و سر مایه

کلان ادبیات فارسی را تشکیل داده است در اثر تلطیف سوز و خلوص نیت . در نتیجه سیر و سلوک

میباشد که طلای وجود آنان را از هر نوع زنگار هوسناکی زدوده و غرض شخصی و سود فردی را -

پایمال کرده و توانسته است چنان اشعار مخلص و ادبیات جاودانه بی بدید و بوجود بیاورد .

تجلیک برای مقایسه و نشان دادن اختلاف سطح این دو نوع فکر همچنانکه در بالا (بحث ۱) نمونه بی از

روابط عاشق و معشوق سبک خراسانی (ترکستانی) بیان کردیم ، اکنون شبیه همان موارد از اشعار

شعرا صوفی مشرب (سبک عراقی) نقل مینمائیم :-

خاقانی با آنکه قصیده سواست و هنوز طعم عشق صوفیانه کام جانش را شیرین ننموده و سوز و گداز عارفانه را

نیافته است باز ((شیفگی معشوق)) را لطیف تر از آنچه گذشت بدینسان در قصیده بی بمطالع

ذیل بیان نموده است :-

((ما فتنه بر تویم و تو فتنه بر آینه ما را نگاه در تو . ترا اندر آینه))

((تا آینه جمال تو دید و تو روی خویش - تو عاشق خودی ز تو عاشق تر آینه))

سعدی داد سخن داد و گفته است . -

((من چنان عاشق زارم که زخود بی خبرم * تو چنان فتنه خویشی که ز من بی خبری))
 خواجہ نصیر الدین طوسی با آنکه خود فیلسوف میباشد که بر مقام صدارت تکیه زده با این عظمت مادی
 و معنوی در برابر معشوق گردن کج کرده و گفته است :-
 ((من آنکه خدمت تو کنم و نمیتوانم رست توئی آنکه چاره من نکنی و نمیتوانی)) که در لابلای
 سعدی در مقابل منوچهری ((راز شیفتگی معشوق با عجب آب فرو رفته . کس میفرستد و او را میخواند)) -
 در ادو غزل گفته است :-

((نه طریق دوستان است و نه شرط دوستداری * که ز دوستی بمیرم و ترا خبر نباشد))

((تو در آئینه نظر کن که چه دلبری ولیکن توجو خویش تن ببینی نظرت بماند))
 حافظ در برابر همین معنی منوچهری گوهر جان را نثار قدم بار ((نوسفرش)) کرده و او را ((طایر قدسی و
 بسوق دولت)) خوانده و در مقام تنی و آرزو گفته است :-

((دارم امید بر این اشک چو باران که دگر برق نولت که برفت از نظرم باز آید))

((آنکه تاج سرم من خاک کف بایش بود از خدا میطلبم تا بس سرم باز آید))

و نیز در برابر ترسانیدن معشوق از نام شاه . و تعظیم و تکریم معشوق پس از قهر عاشق ((چون روی
 معشوق را در شهر ندید . سر بر صحرای گداشته)) و سروده است :-

((دیدار تو حل مشکلات است صبر از تو خلا ف ممکنات است))

((زهر از قبل تو نوش داروست فحش از دهن تو طبیعت است))

در آنجا که شاعران سامانی و غزنوی دل معشوق را با بول نرم میکردند و هر کس بیشتر زرمیداد معشوق
 بکام او بود گویندگان صوفی مشروب بچشم خود هم اطمینان نکرده و خاک در معشوق را توتبای چشم
 نموده و ساخته اند :-

((چشم چپ خویش بر آورم تا دیده نبیند ت بجز راست))

((باد باد آنکه سر کوی تهرام منزل بود دیده را روشنی از خاک دورت حاصل بود))

شعرا ترکستانی که معشوق را از سپاهیان برگزیده . باوصاف جنگی وصف میکردند گویندگان عسراق
 در حالیکه وصف غلامان شاهی را مینمودند باز خوبان را از رحمت محض یافته و گفته اند :-

((ایقان مگر ز رحمت محض آفریده اند گارام جان و قوت دل نور دیده اند))

((دست گدا بسبب ز نخدان این گروه مشکل رسد که میوه اول رسیدند))

مؤید نظر ما در مقایسه این دو دسته شاعران وجود غزلیات سنائی میباشد زیرا وی بدون شک در اول پیرو مسعود سعد سلمان و فرخی بوده و بسبب آنان تغزل میساخته است اما چون بحلقه صوفیان رفت و نفس گرم و اکسیر وجود ایشان سر وجودش را طلای ناب و انانیت نفسش را بعشق معنوی مبدل ساخت بکلی از رسوم پیشینیان رست و از شیوه آنان دست کشیده باین معنی که در لبا س همان الفاظ (ثقیل مخصوص قصیده) و اوزان (سنگین و بلند و کوتاه با ردیف) معانی بسیار لطیف و عالی را آورد و شعر را بطرف کمال سوق داد .

بعد از این شاعر هر چه رو بجلو بریم می بینیم که در اشعار شعرای عرفان مآب همچنانکه عشق مادی و مخصوص بعشق آسمانی و ملکوتی تبدیل یافت معشوق پست مادی هم که در همه جا در دسترس و با اختیار همه کس میبود با آسمانها عروج نمود و آن تعین نمیتوان نمود و دین و مذاهب دست وصف مجالس بزم و رزم . مدح سلاطین و امراء . توصیف بهار و خزان بتدریج از بین رفتند و جای خود را بوصفهای معقول و حالات درونی بیان احساسات دقیق و عواطف رفیق دادند تا بجای که با صرف نظر نمودن از شاهنامه فردوسی میتوان گفت و از عهده برآمد که اگر اشعار صوفیانه و مضامین عالی عرفانی را از ادبیات فارسی برداریم بجز يك سلسله مذائق افراق آمیزی که نهایت آن هفت کرسی آسمان را زیر پا گذاشتن و بوسه بر رکاب قلعه ارسلان زدن میباشد . جز يك دوره وصف شکار گاه و داغگاه . يك مشت فتح نامه و اظهار تأسف از شکست . يك مقدار جشن تاجگذاری و عروسی . تولد و مرگی که تنها یکبار روح خواننده و گوش شنونده را نوازش میدهند نخواهیم یافت .

بیان این حقیقت بهمین مباحث خاتمه نیافته است و در آخر هر فصلی از این باب مجدداً تحقیق خواهیم نمود .

فصل دوم - علل توجه صوفیه بادیات (نظم و نثر)

علاوه بر جهات عمومی که توجه هر عارف و عاقلی را بشعر و ادب جلب مینماید مهمترین علت توجه صوفیان را بادیات در سه امر مهم (تالیف و تصنیف . وعظ و تذکیر . سماع و وجد) جستجو میتوان کرد که ما هر يك را در مبحث جداگانه بحث و تحقیق مینماییم :-

مبحث اول - تالیفات صوفیانه

منظور نهائی و مقصد غائی تصوف و عرفان مانند سایر مکاتب (علمی و فلسفی . حکمی و دینی . مادی و الهی) کشف حقیقت جهان و درک مبدا آفرینش . وصول بمبدا انوار وجود و اصل هستی میباشد . از طرف دیگر لازمه هر مکتب و دبستانی خواندن و نوشتن . وجود کتاب و دانشیدن

تالیف است . شاید تالیف و تصنیف بسیار کهنه و او را قی اول و آخرش چون کتاب آفرینند

افتاده باشد .

نگارنده نمیخواهد علت تالیف مؤلفان و تاریخ بیدایش آنها در جهان و یا در بین صوفیان بیان نماید . بلکه میخواهد علل و بواعث تالیفات صوفیانی که ((درس عشق را در دفتر نیافته و لازمه هم درسی عشاق را شستشوی او را قی دفتر مبدانستند)) بیان نماید .

بحث ۱- اولین تالیف صوفیه

با توجه به ریشه و اساس تصوف که از وارستگی و زهد خشک از تقشف و سخت گیری در اوا مسر و نوا هسی دین پدید آمده و خود از قدیمترین زمانهای تاریخی ادیان و مذاهب وجود داشته است (۱) بهمین علت و سبب هم میباشند که تاریخ ثابتی را برای آن تعیین نمیتوان نمود و دین و مذاهب دسته و جماعت معینی را پیشروای این مسلک روحانی و مکتب فکری نمیتوان نشان داد (۲) زیرا تا آنجا که تواریخ ملل و نحل ثابت نمیکند در هر ملت و مذاهب . در هر دین و آئین یکدسته از زهاد و عباد .

متنسکین و مرتاضین بودند که مشرب روحانی آنها با طریقه عمومی مغایرت داشته است . تصوف اسلامی خاصه در سرزمین ایران بشکل یک مسلک مذاهبی مخصوص و جنبش فکری عظیمی بیرون آمد که بدون تردید در میان هیچیک از ملل عالم نظیر شریافته نمیکرد .

این نهضت عظیم از مختصات و زاده دیانت اسلام و از تجلیات روح ایرانی میباشد که در دامان ادبیات فارسی چنان پرورش یافت و باندازه فی رشد و نمو کرد که سایر شعب ادبی را تحت الشعاع خویش قرار داد . زیرا با توجه بسیر کمالی تصوف معلوم میشود که زهد و دقت در اجرائی او امور دین بکنوع مراقبت نفس و خلوص نیتی پدید میآورد که از این (عشق و معرفت) متولد میگردد و همین معرفت خود اولین خشت بنای کاخ عالی انسانیت و نخستین حریف کتاب تصوف است که -

علت العلل توجه صوفیان بادی و تالیفات ادبی میباشد .

باری از نظر تاریخ تحول فکری باید گفت که تصوف از قرن سوم هجری صورت علمی ممتاز و مسلکی

خاص بخود گرفت (۱) و تعلیمات عرفانی مانند وحدت وجود . فنا فی الله و بقاء بالله داخل

مسائل تصوف گردید و او را بشکل فنی مستقل با اصول و مبادی موضوع و مسائل خاصی در روند یف

۱- در باب دوم مفصلاً در این بساوه تحقیق میگردد . سوال آنها در (شماره های ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲) باب سوم

۲- ذهابیه در این بساوه عقاید خاصی دارند در فصل اول و دوم باب دوم بحث خواهیم نمود .

سایر علوم اسلامی در آورد و موجب بحث و تحقیق تالیف و تصنیف شد . چنانکه محاسبی (۱) در باب (وسوس و خطرات) کتاب تالیف کرد و بعد از آن ابوطالب مکی (۲) و طائوس الفسری (۳) تصانیفی در علم طریقت و حقیقت نمودند . اما این تالیفات و بطور کلی کتابهای صوفیانه قبل از حمله مغول عموماً بروش استدلال و رویه اثباتی بیابحت و تحقیقی که لازمه تصنیف و وصول تدوین کتاب است تالیف نشده اند زیرا جنبه استدلال فلسفی ندارند و یا شیوه علمی مناسب نیستند . در دوره مغول شکست عظیمی باین سنخ تالیفات صوفیان وارد شد چنانکه محی الدین ابن عربی (۴) در اوایل همین دوره کتابهای مهم استدلالی (فصوص الحکم . فتوحات المکیه) را تالیف نمود و باین تالیفات عقاید صوفیه از طریق استدلال و کشف و شهود پرداخت و مخصوصاً بحث وحدت وجود را که خود از ائمه معتقدین بدان است مورد تحقیق و تدقیق قرار داد .

این کاری هر چند تا مدتی مورد نفرت و مبغوض عدهائی از متعصبین بود اما دیری نپایید که جنبه علمی و دقیق عرفانی آن دو تالیفات را از کتب درسی صوفیان و مکتب خانقاهیان گردانیدند و در نتیجه پای استدلال و بحث را در بارگاه تصوف و خانقاه باز کرد و دست صوفیان را در بحث و تحقیق بگشاد .

مقارن زمان تالیف همین کتاب و نیز در دوره تیموری تالیفات دیگری در عرفان پدید آمد . اگر چه مؤلفین آنها ظاهراً بدین قصد که کتاب درسی نوشته باشند دست بپای نبردند و بتالیف کتب مشهور و آثار منظومیه نپرداختند اما بعد از تدوین . در نتیجه اهمیت مطالب عرفانی و در مباحث صوفیانه نوم نوک در ردیف تالیفات مهم عرفان و در زمره کتب درسی خانقاه بیرون آمدند . اقطاب ذهبیه (۵) و شاگردان نای آنان (۶) که در دوران اولیه تالیف و تصنیف میزیستند بسهم خود در آثار جاویدانی در اصول عرفان و تصوف یا علوم لازمیه سیر و سلوک بجای گمارده اند و هر یک را در مقام خود (یا بجهانم این رساله) بحث خواهم کرد .

- ۱ - ابو عبد الله حارث بن اسد محاسبی متوفی ۲۴۳
- ۲ - مؤلف (قوت القلوب) و متوفی ۳۸۶
- ۳ - ابونصیر سراج طوسی مؤلف (کتاب اللمع) و متوفی بسال ۳۷۸ (این غرضت و بر آتم زد)
- ۴ - محی الدین ابوبکر محمد بن علی بن محمد (اعترافی) متولد شنبه ۱۷ رمضان ۵۶۰ و متوفی ۶۲۲ - ربیع الثانی ۶۳۸ هجری .
- ۵ - مؤلفین این دوره مانند (ابوالنجیب و شهاب الدین سهروردی . نجم الدین کبری . علاء الدوله سمغانی) که در ترجمه احوال آنها در (شماره های ۱۰ و ۱۱ و ۱۲) باب سوم و تالیفات و آثار آنها در (فصول دوم و سوم و ششم) باب چهارم این سلسله بحث و معرفی گردیده اند .
- ۶ - ترجمه احوال شاگردان نامدار این اقطاب ذهبیه که خود صاحب تالیف هستند (سنائی . عطار . عین القضاة) در پایان حالات استادان آنان (چاپ سوم) در تالیفاتشان در تحقیق فصول مربوط بآثار آنها (باب چهارم) ذکر خواهند شد .

با این مقدمات علت توجه صوفیه و تالیف و تصنیف که لازمه اش توجه بابیات (نظم و نثر) میباشد -
در دو بحث میتوان خلاصه نمود :-

بحث ۲ - بیان عقاید و افکار

با توجه باینکه هر چیز مرور زمان یافت و از بساطت و سادگی بیرون آمد لوازم زیاد و حواس -
فسراوانی می یابد . از عمر معانی هم هر چه در بگذرد فرتوت نگردیده و نهی میروند بلکه در لباسهای جدیدی
علوم مادی و معارف الهی هر چه قدر بیشتر گردند عمیق تر شده مباحث و مطالب تازه بی پیدا میکنند -
چنانکه امروز هر یک از علوم صد ها شعبه پیدا نموده اند .

بنابر این چون تصوف سیر کمالی اولیه را طی نمود و با اعتلای خود رسید بمناسبت مقام و موقع -
و با بنسبت وقت معانی و روشد فکری سطح معلومات و عمق مطالعات صوفیه بالا رفت و مباحث
تازه و مطالب جدیدی پیدا شد و سرانجام مشایخ و اقطاب در برابر سوالات واقع گردیدند که -
ناگزیر میبایست بآنها جواب داده و حل و بحث نمایند .

همانطوریکه مشایخ صوفیه گاهی شاگردان بر استعدادیکه خود از تربیت آنها عاجز داشتند -

بصوفیان عالمقام تری واگذار مینمودند (۱) سوالات را هم بدیگران حواله میکردند چنانکه -

((هرگاه از باب توحید و معارف الهی از احمد بن حنبل سوال میکردند میگفت : از بشر حافی

بپرسید)) (۲) از طرف دیگر میدانیم که شیوخ بلند مرتبه و اقطاب سلاسل پس از وصول بمرتبه

کمال انسانیت و تصوف غالباً آثار قبل از جسد به و سلوک خویش را بآب می شسته یا بآتش میسوزانده

و در خاک میکردند (۳) آنگاه مجدداً از لحاظ بیان عقاید و نظریات خود . از جهت پاسخ

سوالات سالکین و شاگردان دست بپای میبردند و بتالیف کتاب و نوشتن مقالات می پرداختند .

این مقدمات موجب توجه صوفیان بتالیف و تصنیف بود که سرانجام غنی ترین و پرمایه ترین سرمایه های

فکری را پدید و آثار نفیس و ذیقیمت ادبیات فارسی را (نظم و نثر) بوجود آوردند .

بحث ۳ - ایجاد شوق و گرم روی

((در ازل بر توحشش ز تجلی دم زد * عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد))

((جلوه کرد رخسار دبد ملک عشق نداشت * برق آتش شد از این غیسوت و پر آدم زد))

۱ - برای اطلاع بر چگونگی این موضوع بتوجه احوال شیخ نجم الدین کبری (شماره ۱۰ باب سوم) در این

رساله کیفیت تربیت شیخ صفی الدین اردبیلی (کتاب صفوة الصفا) رجوع شود

۲ - نقل از جفرات درس دوره لیسانس جناب استاد فروزانفر

۳ - غالب از متقدمین صوفیه مانند (ابو سعید ابوالخیر . نجم الدین کبری . مولوی) و از معاصرین

سید قطب الدین محمد کتابهای خود را در خاک دفن کرده و یا بآن شسته اند .

چون مبنای صوفیه بر عشق و محبت است، آنهم بجمیع موجودات میباشد و معتقدند که انسان کامل نمیشود مگر آنکه تمامی موجودات و اجزای عالم را اجزای خود بدانند یعنی رابطه عالم صغیر و کبیر را درک کند و جملگی عوالم وجود را در خویش شن یافته و عالمان را مثل خود ببیند. (در کوی و عیش تا خشن)

((جرّ درویشند جمله نیک و بد هر که او نبود چنین درویش نیست)) (۱)

صوفیه طریقی عشق را بمناسبت گرم رویش انتخاب کردند تا در مدت اندک کمالات بسیار ایجاد کند باین معنی که آتش تند و دریای سوزان عشق قادر است که تمام رذائل اخلاقی و مہلکات نفسانی سالک را در لمحہ بسوزاند و چون طلای نابی که از کوره بیرون میآید صاف و بی غش نماید. زیرا مکرر دریافته و بیچشم سردیده ایم کسره عشقهای مادی جسمانی با وجود انحطاط و پستی ذاتی خود چگونه در مزاج عاشق مؤثر آمده و بارهائی از رذائل او را بمحَمَّد تبدیل مینماید و چه بسا خود قنطره حقیقت (۲) گردیده و عاشق نفس پرست را از طریق مجاز بشاهسرا حقیقت و کمال سوق دهد چنانکه غالب صوفیان بزرگ از همین پل عشق مجازی گذشته و بدریای بیکران ابدیت و اصل گردیده اند.

((مر حبا ای عشق خوش سو دای ما ای طیب جملہ علت های ما)) (۱)

سایر مکاتب تربیتی از مکتب دین تا فلسفه فاقد این گرم روی بوده و اگر هم ذوقی ایجاد نماید بسیار ملایم و ناچیز است در صورتیکه محبت عموماً و عشق صوفیانه خصوصاً آتش سوزان و پاک کنندهئی بر ناپاکی و آلودگی بسوده و خود بزرگترین معلم و عالی مقام ترین بیرو را همنای سالک میباشد :-

((استاد تو عشق است بدانجا چوری غالب او خود بزبان حال گوید که چه کن)) (۳)

منت های عمل موا شده و اقطاب آنستکه بنا با استعداد سالک یا بذریعین نهال را آبیاری کرده تا درخت است بسرومندی گردد و شمعوات گوناگونی بسرای عالم انسانیت ببار آورده. با جرقهئی برافروخته و خرمی مستعدان را مشتعل نموده تا هست و نیستش را بسوزانند و سرانجام از خاکستر سردش آدام گرم و مفیدی بسازند. -

((چونکه خون عاشقان تند خو ریخت هم شد خون بهای عشق او)) (۴)

((عاشقان هم جام وصل آنکه کشند که بدست خویش خوبان شان کشند))

((عاشقان او بلا خور بوده اند نه که چون ما و تو بر خور بوده اند))

((نازک اندام و تنعم بیشهئی سایه خسی کی تو شیر بیشهئی))

((عشق بازی کار شیران خداست تا نکوئی کار هر گنج و گداست))

۱ - شمس الحقایق و مثنوی مولوی

۲ - اشاره بحديث معروف ((المجاز و قنطرة الحقیقة)) -

۳ - رجوع شود بشماره ۲ صفحه قبل

۴ - مضمون حدیث قدسی ((من طلبنی وجدنی . و من وجدنی عرفنی . و من عرفنی عشقنی . و من عشقنی عشقته . و من عشقته قتلته . و من قتلته انا دیته)) -

((عشق بازی کار هر نتاج نیست عشق بر دار است و کس حلاج نیست))

((عشق بازی کار هر جولا نیست دار منصور است با زیگانه نیست))

((سوز عشقش چون حسین دریا ختن بعد از آن در کوی وصلش تا ختن))

((وصل چتو ما و من انداختن با ز سر در راه جانان ساختن)) (۱)

بهر حال برای ایجاد این عشق و گرم روی و با در اثر همین سوز و گداز عاشقانه بوده است که اولاد بیسات فارسی مابه گرفت و آنهمه آثار و تالیفات بوجود آمد. نانی از برکت تصوف که خود فن خاصی است مکتب جدیدی در ادبیات فارسی پیدا و بمضامین لطیف و اصطلاحات جدیدی گردید. سرانجام عشق بی رنگ صوفیانه عظیمترین دستگاه ادبی و دلنوازترین شاهکار نثر و شور انگیزترین قطعات نظم را که بلا شک مخلصانه ترین آثار ادبی هستند پدید آورد.

بهمین مناسبت است که ما ((تصوف را بشتوانه ادبیات فارسی)) معرفی کرده و این رساله را بدان آغاز نموده و اکنون اضافه مینمائیم که اگر مثنوی مولوی و غزلیات شمس و آثار عطار و سنائی و کلیات عراقی و سعدی و هزاران هزار تصانیف نظم و نثر دیگر صوفیه را که بدون هیچ شک و تردید بعد از کتب آسمانی پربها ترین اثر ادبی زبانهای زنده و مرده جهان بوده و هر یک نماینده عظمت روح انسان و نمودار وسعت فکر ابرانسی است از ادبیات فارسی برداریم. چیز دیگری باقی نخواهد ماند.

فصل سوم - وعظ و تذکیر
یکی از کلاسه های بزرگ و مکتب های تربیتی که در غالب ادیان و مذاهب جهان بشریت وجود دارد مجالس وعظ و تذکیر میباشد که برای بیان اصول و مقاصد دین از لحاظ تبیین شرایع و تشریح احکام از نظر ترسانیدن مردم لجوج و سرکش از نتایج سوء و عقبات و خیم کارهای ناپسند آنان و خلاصه از جهت رسانیدن اواخر و انواهی دین بمردم تشکیل میشود.

تاریخ اینگونه مجالس مانند تاریخ پیدایش مذاهب و ادیان مثل تاریخ زبان و ادبیات و صد ها تاریخ دیگر بسیار کهنه و قدیم است و بحث آن از وظیفه نگارنده خارج میباشد.

در اسلام اینگونه مجالس وعظ فراوان و از دیرگاهی بدان توجه داشته و چه بسا ((قولوا لا اله الا الله تفلحوا)) حضرت رسول اکرم ص نخستین کسی درس معارف الهی و اولین پایه مبر وعظ و خطبای اسلام بوده است که مسیر تاریخ حیات جهان را تخییر داد و شالوده تمدن فرهنگ اعظم بشریت را پی ریزی کرد.

حضرت رسول اکرم ص بر ستونی تکبیه بمقرمود و با سخنان خویش پایه شریعت اسلام را مینهاد

۱- ابیات ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۷ و ۱۹۱ و ۱۹۶ تا ۱۹۶ از مثنوی ولایت نامه آقا محمد ها ششم درویش (قطب ۳۴ ذ هبیه) نقل از (ص ۱۱ و ۱۲) نسخه خطی کتابخانه نگارنده.

چون اسلام بتدریج رونق گرفت و بر مستمعین افزوده گردید . منبر سه پایه ای ساختند که حضرات بر آن جلوس و حقایق اسلام را بجهانیان اعلام میفرمود . ستون مذکور ((از هجر رسول بناله درآمد و بختانه)) (۱) معسوف گردید . اما در ممالك مفتوحه اسلام . بخصوص ایران که مورد بحث ما است کار و عجز چنان بوده است که در ابتدا مردمی در مساجد بر پای ایستادند و احادیث و اخبار را بیان مینمودند تا نرم نرمک بازار این محدثان رونق یافت و مستمعین زیاد پیدا کردند . ((صاحب سخنان بر سر نطق آمدند)) (۲) . بهمین علت محدثان هم بکار خویش کمالی داده و از حدت تحدیث بیرون آمدند و از طرف دیگر طول زمان نطق و بیان و خستگی بر پای ایستادن . با هجوم مردم و عدم تسلط ناطقین بر جمعیت و با تقلید از منبر رسول اکرم ص موجب شد که منبر ساختند و بر سر آرایش قرار گرفته بسخن میپرداختند .

همین جهات باعث شدند که از قون بنجم بیعد و عاظ بزرگی که غالبا از علما و دانشمندان نامدار از عرفا و صوفیه یا حال بودند در مساجد و تکایا . زوایا و خانقاه ها خواه و نخواه مجلس میداشتند . طبع و ادب و از شرائط واعظ و خطیب پاکی و راستی . راستگویی و درستکاری . زهد و تقوی بود تا سخنان او ((از دل برخیزد و لا جرم بر دل نشیند)) (۳) .

واعظ باید از تمام علوم اسلامی مخصوصا حدیث و تفسیر مطلع باشد و ادبیات عرب و فارسی . قوا نیمین فصاحت و بلاغت را نیک بداند تا بتواند مقاصد خویش را در لباسی هر چه زیباتر و سخنی هر چه شیرینتر جلوه داده و بگوش مردم فروخواند . خاصه از اشعار و امثال تازی و فارسی بخاطر داشته تا در انبساط سخن ((بیت گوید)) و مستمعین را از کسالت و ملالت بیرون آورد . -

((بر سر منبر و مقام رسول
توان رفتن از طریق فضول))

((مشفق خلق و نیکخواه بود
علم او با عمل گواه بسود))

((آنکه در عملش این مقام بود
شاید او مرشد عوام بود))

((عرض کن تحفه های پی خوابی
نقد هائی که در سحر یا بسی))

((عمام را از حلال گوی و حرام
خاص را مخلص حدیث و کلام))

((پس از این شعر های یاد انگیز
آب قرآن بر آتش تن ریز)) (۴)

مجالس وعظ و تذکیر غالبا در (مساجد . اماکن متبرکه . منازل اشخاص . خالقاها و مدارس) (۵) بر پا میشد و آداب و رسوم خاصی داشت .

- ۱ - رجوع بدستان (ستون ختانه) مثنوی مولانا جلال الدین مولوی شود
- ۲ - اشاره به ((مستمع صاحب سخن را بر سر نطق آورد)) و ((سخن که از دل برخیزد هر آینه بر دل نشیند))
- ۳ - منتخب از اشعار اوحمدی که از سلسله مقالات تربیتی جناب استاد آقای دکتر صدقا (سال چهارم مجله مهر نقل گردیده) و معظم له از منابع (رحله ابن بطوطه . رحله ابن حبیر . اسرار التوحید . مقالات جناب استاد فروزانفر که در سال چهارم مجله تعلیم و تربیت چاپ شده) نقل کرده اند . -
- ۴ - مرآه جمعه شود بشماره های (۲۱ و ۲۲) از باب سوم . -
- ۵ - باب چهارم . -

در جلو منبر کرسیها فی مینهادند که قاریان بر فراز آن قرار گرفته و پیش از شروع وعظ با آوازهای خوش و نغمه های دلکش بتلاوت قرآن میسر داشتند. غالباً این مقریان عده زیادی بودند که گاهی متفقاً و با چند نفری با هم آیات واحدی از قرآن را تلاوت میکردند. پس از آن واعظ با وقار و سکونت خاصی خطبه فی میخواند و سپس بوعظ میپرداخت (۱).

صوفیه از این مجالس بحد و فور استفاده میکردند و مردم را از بدیهها و پلیدیها میراندند و با الصبر و استقامت و به نیکی و پاکیزگی. دوستی و دوستداری. محبت با ک و عشق عالی. حق جوئی و حقیقت طلبی. گذشت و ایثار و هزاران ملکات فاضله دیگر سوق میدادند.

گویند یحیی بن معاذ (۲) اولین کسی بود که بر کرسی نشسته (۳) و مجلس تذکیر و وعظ ترتیب داده و عقاید صوفیه را بیان کرده است.

بهر حال در این مجالس تذکیر صوفیان جمعیت مردم فراوان میآمدند. و زن و مرد از هر طبقه و دسته فی حاضر میگشتند. گاهی علاوه بر اعیان و رجال. وزراء و سلاطین وقت حتی زنان درباری و خاندان سلطنت (۴) بمجلس وعظ خانقاه حاضر شده و در آنجا سخنان عارف و واعظ مساواتی از وی میکردند و شیخ پیرو ششلی کتبی با شفاهی سائلین جواب میداد (۵).

از آثار جاوید این سخن مجالس تذکیر صوفیانه در بین تالیفات ادبی (نظم و نثر) ذ هیبه فراوان و رسائلی مانند (مجالس القوالیه. مجالس اقبالیه. علاء الدوله سمائی. مجالس راز) (۶) موجود داریم که در باب چهارم (۶) این رساله معرفی میشوند.

غالب از اقطاب ذ هیبه علاوه بر مجالس درس و تذکیر خانقاه در مساجد هم برای عموم منبر رفته و مجالس وعظ داشتند چنانکه امام احمد غزالی (۷) (قطب نهم ذ هیبه) در بغداد و شیخ محمد علی مؤلف (۷) (قطب ۲۹ ذ هیبه) در مسجد جامع خراسان منبر میرفتند.

صوفیان چون روحی عالیترو دلی پاک تر از سایر واعظان داشتند و عموماً بمقتضای ذوق لطیف و قریحه تربیت شده صدق و صفای خاصی از سخنانشان هویدا بوده و ضمناً اشعاری از خود یا سایر عرفا میخواندند و سخنان خویش را جلوه دیگر میدادند لذا غالباً بازارشان رونق داشت و مستمعین زیادتری گرد ایشان میآمدند زیرا نفس آنان گرم و گویا و نظرشان چون کیمیا بر دل و جان عالمیان مؤثر میافتاد و چه بسا که فی المجلس مردمی را

- ۱- رجوع شود بشماره ۳ و ۴ صفحه قبل
- ۲- یحیی بن معاذ رازی متوفی ۲۵۸ هجری
- ۳- مؤلف قوت القلوب این کار را بدعت دانسته است ۴- در ترجمه احوال اقطاب ذ هیبه (باب سوم) و در تالیفات آنان (باب چهارم) نظائر این مجالس را بیان کرده ایم
- ۵- مستند بنوشتهجات مؤلف
- ۶- و برای اطلاع از این رسائل به (بحث ۴) از
- مبحث چهارم از فصل دوم (و) مقدمه فصل ششم (و) بحث ۲ از مبحث هفتم از فصل سیزدهم (باب چهارم) -
- ۷- مراجعه شود بشماره های (۹ و ۲۹ از باب سوم) -

توبه میدادند و بطریقت راهنمایی مینمودند .

در این مجالس گاهی صوفیان خود ((از شراب سخن مست)) (۱) شده چنان شور و ولوله . شوق و نوقی ایجاد میکردند که ((دور آخر و فضاله قدح سخنانشان در رونده می اثر میکرد که نمره می زده و ...)) دیگران را در خروش می آورد و خامان مجلس را بجوش (((۱) ...))

خلاصه باین کیفیات توجه صوفیه و ادبیات پیدا شده و تسلط عجیبی بر آن یافتند که چندین قرن تمام فنون ادب و ادبیات را از (نظم و نثر) بخود اختصاص داده و عظیم ترین دستگاه ادبی جاوید و فنی ناپذیر را بوجود آورده اند . - و لولا زمام ادبیات تعسفات می بخشد و بالنتیجه دل صوفی را از کدورت های دنیا زدوده و به ... فصل چهارم - وجود و سماع

شیخ ابوعلی دقاق (۲) درباره سماع گفته است : - ((السماع هو الوقت فمن لا سماع له لا سمع له . ومن لا سمع له لا دین له لان الله تعالی قال : انتهی عن السمع المعزولون (۳) وقال : وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا فی اصحاب السعیر (۴) . فالسماع سفیر من الحق ورسول من الحق جاء بحمل اهل الحق بالحق الى الحق فمن اصغى اليه بحق تحقق ومن اصغى اليه بطبع تزندق)) (۵)

خواجه ابو سعید ابو الخیر (۶) در باب سماع گفته است : - ((السماع يحتاج الى الايمان قوى . لان الله تعالى قال : ان تسمع الا من يؤمن بآياتنا (۷) - فالسماع غذا الارواح وشفاء الشباح . والسماع لسالكى الطريق ومن لم يسلك الطريق لا يكون له سماع بالتحقیق سماع دوستان وحق را با شد . ایشان بنیکو ترین وجهی بشنوند و خدای تعالی میگوید : فبشر عبادى الذین يستمعون القول فیتبعون احسنه (۸) سماع را هر کس بر روزگار خویش شنود کس با شد که بر هوای شنود و هر کس در مقام خویش سماع میکند . سماع آن دوست بود که از حق شنود و آن کسانی باشند که حق تعالی ایشان را بلطفهای خود مخصوص کرده باشد . والله لطیف بعباده (۹) الخ)) (۱۰)

غالب از صوفیان درباره سماع سخن گفته و در تالیفات خود باین بیان اختصاص داده اند زیرا این خود یکی از

- ۱ - حکایت جامع بعلمک باب دوم گلستان سعدی ۲ - ابوعلی حسن بن محمد بن حسن دقاق (متوفی ۴۰۵ یا ۴۰۶ هجری)
- ۳ - آیه ۲۱۲ از سوره (الشعرا) ۴ - آیه ۱۰ از سوره ۶۷ (الملك)
- ۵ - نقل از ص ۲۱۶ و ۲۲۰ اسرار التوحید ۶ - شیخ ابو سعید فضل الله بن ابو الخیر محمد میهنی متولد بکشنه غره محرم ۳۵۷ و متوفی روز پنجشنبه چهارم شعبان ۴۴۰ ۷ - جمله دوم از آیه ۸۳ از - سوره ۲۷ (النمل) که قسمت آخر آنها ((فهم مسلمون)) ساقط شده است . ۸ - چرا من چاره نکردم . بحر کات
- ۹ - آغاز آیه ۱۸ از سوره ۴۲ (الشوری) میباشد اما (واول آن) اضافه شده است . (۲)
- ۱۰ - قسمت سوم از آیه ۱۹ از سوره ۳۹ (الزم) -

۲ - قسمت هفتم مطالب این دو فصل اخیر از انسدادات جناب افتاد آقای دکتر صفا میباشد . -

موارد اعتراض متشرعین بوده و حتی آنگاه که تصوف با تعصب خشک بدینی آمیخته و هنوز نحله مستقلی نگردیده بود صوفیان میگوشتند تا حد حرمت غنی را در شرع تعیین کرده و مجوزی برای حلّیت سماع بیابند چنانکه غالب اقطاب صوفیه در رسائل خود صد ها حدیث و خبر برای جواز سماع ذکر کرده اند (۱) سماع از لحاظ روح تصوف و تربیت خانقاہی اهمیت فراوان داشته است .

((آواز خوش از کام و دهان لب شیرین گر نغمه کند ورننگد دل بفریبد))

ساز و آواز پسندیده اشتیاقی در شنونده ایجاد میکند و او را بعالم قدس که منظور همه صوفیان است بسرواز داده و از این تنگنای پست ماده و لوازم مادیات نجات می بخشد و بالنتیجه دل صوفی را از کدورت های دنیا زدوده و بصفای ملکوتی صیقل میدهد .

سالك رهروی که در خانقاه بزنجیر ریاضات و قید مجاهدات بسختی در بند است بناچار کوه و رخسوت جسمانی . ملال و کدورت روحانی پیدا میکند که منجر بقبض دائم گردیده و اگر ادامه یابد مسلما ویدرا از ایجاد حال و شوقی که منظور اصلی صوفیان است باز میدارد و چه بسا که راهرو سر منزل جانان را چنان گرفتار کسالت جسم و ملالت خاطر سازد که یکباره رمیده شود و پای از طریق و طریقت باز کشیده و از راه نیم رفته باز گشته سر خود گیرد و در پی امیال خویش رود .

از این جهات است که سماع اهمیت زیاد تربیتی یافته و از آن برای جلوگیری از ایجاد چنان حالات روحی سالکان خانقاه نشین استفاده مینمایند . اضافه بر اینها . سماع از لحاظ تهییج عواطف و نجات مردی از کدورت های نفسانی و خروج روحانی بسیار مؤثر و مورد توجه صوفیان میباشد . این امر علاوه بر آنکه مرسوم و متداول خانقاہیها بوده و صوفیان هم در حال قبض و گرفتگی خاطر بطرف (قوالان) میروفتند . این قوالها یا در میان خود صوفیان و افراد خانقاہی بودند ویدرا از خارج دعوت میشدند تا گرد آمده بخوانند و بنوازند و در صوفیان وجد و حال ایجاد نمایند .

این قوالان اشعار عاشقانه عرفانی را با آهنگهای دلنشین و در مقامهای موسیقی میخواندند و گاه هسی با این آوازه ها ساز هم توأم میشد . بعضی اوقات مشایخ و اقطاب که رفتی یافته و حالی پیدا میکردند خود زمزمه کرده و بر حال صوفیان می افزودند .

بهر حال کار این نوازندگان و خوانندگی ادامه می یافت تا حاضرین مجلس سماع بشوق آیند و حالی یابند گاه میشد که کار این جذبه و حال . بوجود و غشیت . بدست زنی و پای کوبی . بچرخ زدن و کلاه .

اندازی . بنمره های مستانه و فرباد های بیخودانه کشیدن بگریبان دریدن و پیراهن چاک کردن . بحرکات عجیب و شگفت آوری که جعلی نموداری از وارستگی و نشانی از بی نشانی بود . می انجامید (۲)

۱ - باب دهم تحفه عباسی شیخ مؤذن خراسانی
۲ - قسمت عمده مطالب این دو فصل از خیر از افیادات جناب استاد آقای دکتر صفا میباشد .

منظور نگارنده از این مبحث خواندن اشعار قولان و توجه صوفیان بشعرواد بیات منظوم . بموسیقی

که درجه عالی شعرواد ب است میبود تا علل توجه صوفیان را بادبیات نشان داد و تشخصی

آراء و عقاید مختلفی در باره منشأ صوفی ذکر شده و ما بطور اختصار بیان می نماییم :-
 ۱- هبیبی برای تحقیق در ادبیات (نظم و نثر) ذ هبیه کرده با شمس . -

عده ' تصوف را تشکیلات ضد اسلامی (۱) دانسته . آنرا یکی از احزاب مختلف آریائی نژاد و ایرانی

میدانند . بعضی عقاید بر همانی و یونانی هندوستان (۲) را در آن مؤثر دانسته . جمعی حکمت

یونان به سزه طریقه حکمای اشراق و نو افلاطونیان را منشأ ' تصوف پیدا شده اند . برخی مسیحیت

و مانویت (۳) را مبدا ' تصوف معرفی نموده و گویای عقیده راجسی داشته و میگویند که تصوف را نیسبده

مکتب اسلام و پیروان یافته تعلیمات عالی قرآن است .

منشأ ' تصوف هر چه و از هر کجا سرچشمه گرفته باشد قدر مسلم آن است که این منسج فکر از قدیمترین از منسجه

تاریخی کما پیش در بین پیروان مذا هب کوچک و ادیان بزرگ الهی وجود داشته است . در هر کجاست

و مذا هب و میان هر فرقه دینی بکدام از رطد و عبادت بارو تشدد و عرفا ضمیمه بوده اند که طرز زندگی

مادی و مشرب روحانی آنها باراد و رسم سایر اقوام و مردم عادی فرق بسیار داشته است . -

اما تصوفی که بنا رسیده و آثار ادبی فرقه ای از آن خود بحث است مسلما از رطد و عبادت و تشکول در اوا سر

و نو اهل اسلام . و اوستی و برهیز گرد . از ادب فکر و روش زندگی سرچشمه گرفته و از طریق میرو سلوک بکشف

و شهود . درک حقایق و معانی . اتصال ب خدا . وجود و منسج نور گرا شده است . -

زهد و عبادت اسلامی خاصه در قلمرو ادبیات و ادب و ادب لطیف ایرانی آمیخته . ثم نموده از نظم ادب پسسان

و مذا هب جز . و کل عالم متا نو گردیده و برگشته بدهد . مذ فنی و پیشگیری پدید آورنده است که بدون تشک

در هیچ یک از مذا هب عالم نظیر ندارد .

خلاصه تصوف یک نهضت دینی و تحول فکری است که از منسجمات دین اسلام بشمار میآید .

نسخ و پیروان این فکر از تجلیات روح ایرانی و اشکانه عبادت و عبادت و تعلیق در بیانی عالی آفرینش پیدا شد

که خود نمودار بارزی از تکامل معنوی و پیشرفت فکر بشمار آید .

اینکه این نحله بزرگ دینی و جنبش عظیم فکری را از درجه عظیم ذ هبیه تحقیق می نماییم .

۱- نامه (فی الذم الصوفیه الا با حبه) اسم صوفی عزیزی و رساله (نقد العلم و العلماء) این جوژی

۲- آراء ما تلکند بیرونی متوفی ۱۱۰۰ ه .

۳- نیکسون مستشرق انگلیسی که مشهور را بهیاب کرده است . -

۴- کتاب (فی الذم الصوفیه) از ابن الصوفیه فی طبعی علیها بعد العلم

۵- کتاب (فی الذم الصوفیه) از ابن الصوفیه فی طبعی علیها بعد العلم

۶- کتاب (فی الذم الصوفیه) از ابن الصوفیه فی طبعی علیها بعد العلم

۷- کتاب (فی الذم الصوفیه) از ابن الصوفیه فی طبعی علیها بعد العلم

آراء و عقاید مختلفی در باره منشأ تصوف ذکر شده و ما بطور اختصار بیان مینمائیم :-
 عده تصوف را تشکیلات ضد اسلامی (۱) دسته آنرا یکی از احزاب مختلف آریائی نژاد و ایرانی میدانند . بعضی عقاید برهمنی و بودائی هندوستان (۲) را در آن مؤثر دانسته . جمعی حکمت یونان بهر طریقه حکمای اشراق و نوافلاطونیان را منشأ تصوف پنداشته اند . برخی مسیحیت و مانویت (۳) را مبدا تصوف معرفی نموده و گروهی عقیده راجحی داشته و میگویند که تصوف زائیده مکتب اسلام و پیروش یافته تعلیمات عالی قرآن است .

منشأ تصوف هر چه و از هر کجا سرچشمه گرفته باشد قدر مسلم آن است که این سنخ فکر از قدیمترین ازمنه تاریخی کما بیش در بین پیروان مذاهب کوچک و ادیان بزرگ الهی وجود داشته است . در هر یک از مذاهب و میان هر فرقه و امتی یکدسته از زهد و عبادت و روشندلان و مرتاضین بوده اند که طرز زندگی مادی و مشرب بروحانی آنها باره و رسم سایر افراد مردم عادی فرق بسیار داشته است . اما تصوفی که بما رسیده و آثار ادبی فرقه ای از آن مورد بحث ما است مسلماً از زهد و عبادت و تقوی در او امر و نواهی اسلام . و ارستگی و برهیزگاری . آزادی فکر و روشندلی سرچشمه گرفته و از طریق پیرو سلوک یکشف و شهود . درک حقایق و معانی . اتصال بمبدا . وجود و منبع نور گرا نبوده است .

زهد و عبادت اسلامی خاصه در قلمرو نژاد آریائی با ذوق لطیف ایرانی آمیخته . نوم نوم از تمام ادیان و مذاهب جز و کل عالم متاثر گردیده و برنگ یک نحله مذهبی و جنبش فکری پدیدار گردیده است که بدون شک در هیچ یک از مذاهب عالم نظیر ندارد .

خلاصه تصوف یک نهضت دینی و تحول فکری است که از مشخصات دیانت اسلام بشمار میآید .
 نزاع و پیروش این فکر از تجلیات روح ایرانی و انگیزه حقیقت پرستی . تفحص و تحقیق در مبانی عالی آفرینش میآید که خود نمودار باورزی از تکامل معنوی و یختگی فکر بشر است .

اینک این نحله بزرگ دینی و جنبش عظیم فکری را از دریچه چشم ذهابیه تحقیق مینمائیم :-

۱ - نامه (فی الذم الصوفیه الا با حیه) امام محمد غزالی و رساله (نقد العلم والعلماء) ابن جوزی

۲ - آراء مالکیند بیرونی متوفی ۴۴۰ چاپ لا تیرک

۳ - نیکلسون مستشرق انگلیسی که مثنوی را چاپ کرده است .

۴ - شماره ۲ باورنی صفحه قبل رجوع شود . ۲ - کتاب اللوح (ان الصوفیه هم بقیه من بقایا اهل الصلّه)

۵ - ابواب الاحیاء . مؤلف العارفین . الذخیره فی علم البصیره و غیره که (ترجمه احوالش در) شماره ۹

۶ - آثارش در فصل دوم از باب چهارم . این رساله معرفی میشوند .

۷ - آداب العزیزین ابوالنجیب (ابوالنجیب) شیخ الدین عبدالقادر سرورانی که شخصیت آن در (شماره ۱۰

باب سوم) و تالیفاتش در (بحث دوم از فصل سوم از باب چهارم) این رساله میآید .

((فصل اول - تصوف در نظرد هبیه))

تصوف مورد نظر ما تصوف اسلامی آنهاست از درجه چشم صوفیان ذ هبی میباشد که از صدر اسلام در تحت تعلیمات عالیه پیغمبر اکرم و قرآن مجید با تعبیر اسماء اطهار و صحابه کبار با تابعین و تابعین مخصوصا حضرت علی علیه السلام که خود سر حلقه اولیا و سر سلسله جمله صوفیان بشمار است مایه گرفته و در ادوار مختلف بمقتضای زمان و مکان تغییر رنگ داده است .

مبحث اول - اشتقاق کلمه صوفی در نظرد هبیه :
در آثار صوفیه وجوه مختلفی درباره اشتقاق این کلمه ذکر شده است .

مشهورترین اقوال عقیده ابوالقاسم قشیری (۳۷۶ - ۴۶۵ هـ ق) در رساله قشیره است که کلمه صوفی را از اشتقاق کلمات عربی نداشته (۱) و برای آن چهار وجه مختلف بیان کرده و سر انجام آنرا لقب خاص برای فرقه مخصوص دانسته است .

این خلدون عین بیان قشیری را نقل ولی بشعنه پوشش و راجح دانسته است . سمعانی (بنی صوفیه) را مأخذ اشتقاق این کلمه پنداشته است . ابوریحان بیرونی (۲) آنرا معرب کلمه یونانیسی (سوفیا) (Sophia) تصور نموده است .

باتمام این عقاید موافق و مخالفی که هر يك مقالات مفصلی میخواهد و از حوصله این رساله بیرون میباشد ما بعقائد و احتمالات ذ هبیه پرداخته و نظریات اکثریت ایشانرا بیان مینمائیم :

الف - اشتقاق از (صقه) ذ هبیه بیش از هر احتمالی متوجه اصحاب صقه هستند و اشتقاق این کلمه را از آن دانسته اند زیرا از او اخو قرن پنجم و اوایل قرن هشتم که آغاز دوره اعتلای تصوف و علمیت عرفان بوده است غالب از اقطاب این سلسله که آثار و تالیفات از خود بجای گدارده اند در ضمن توضیحات مختلفی که برای تصوف نموده اند باین وجه بیش از سایر احتمالات پرداخته اند :

علاوه بر آثار صوفیه قرن چهارم مانند کتاب اللمع (۳) ابونصر سراج (متوفی ۳۷۸) . کشف المحجوب ابوالحسن علی بن عثمان غزنوی (متوفی ۴۶۵) . رساله قشیره امام ابوالقاسم قشیری (متوفی ۴۶۵) که نام اصحاب صقه آمده است در آثار امام احمد غزالی (قطب ذ هبیه) (۴) و شاگردش شیخ ابوالنجیب سهروردی (قطب ۱۰ ذ هبیه) مکرر نام اصحاب صقه تکرار شده است .

۱ - ((ولا يشهد لهذا الاسم اشتقاق من جهة العربية ولا قياس والظاهر انه لقب ومن قال الخ)) .

۲ - شماره ۲ باورقی صفحه قبل رجوع شود ۳ - کتاب اللمع ((ان الصوفیه هم بقية من بقايا اهل الصفة))
۴ - لباب الاحیاء . سوانح العاشقین . الذ خيرة فی علم البصيرة وغیره که (ترجمه احوالش در) شماره ۹ باب سوم) و آثارش در فصل دوم از باب چهارم) این رساله معرفی میشوند .
۵ - آداب العزیزین ابوالنجیب (ابوالجانب) ضیاء الدین عبدالقادر سهروردی که شخصیت آن در (شماره ۱۰ باب سوم) و تالیفاتش در (مبحث دوم از فصل سوم از باب چهارم) این رساله میاید .

هسچند قشیری عارف پیش کسوت این استاد و شهاب الدین سهروردی (۱) که شاگرد بلا فصل شیخ -
 ابوالنجیب سهروردی بوده است هر دو از لحاظ ادبی و لغوی بر این نظریه و اشتقاق اعتراض نموده و گفته اند :-
 شهاب الدین سهروردی از لحاظ معنی نظریه استاد را پذیرفته ولی از لحاظ اشتقاق آنها مطابق قوانین لغوی
 نمیداند و میگوید ((وان کان لا یستقم من حیث الاشتقاق اللغوی ولكن صح من حیث المعنی)) . -
 اقطاب بعدی تلویحاً و یا بطور وضوح بر این اعتراض پاسخ داده اند :-

منجمله شیخ محمد علی مؤذن خراسانی (۲) (قطب ۲۹) مؤلف کتاب (تحفه عباسی) (۳) در فصل
 اول از مقدمه . در ضمن پنج وجهی که برای اشتقاق کلمه صوفی بیان مینماید . اولین آنها را تحقیق در کلمه
 (صفة) قرار داده و نوشته است :-

((صوفی اصلش صّفی بوده منسوب باصحاب صفة که جمعی بودند از فقرا و زهاد و صحابه که پیوسته
 نام صّفی در مسجد رسول صل الله علیه و آله که الخ)) . -

آنگاه نام سه تن از آنان را ((سلمان و ابوذر و مقداد)) را ذکر نموده است (۴) و بمناسبت داستان مسلمان
 شدن اکابر قبیلہ (بنی مضر) و شاهن نزول آیات ۲۷ و ۲۸ از سوره کهف (۵) را با ترجمه آنها یاد آور شده
 و تا آنجا که احترام حضرت رسول اکرم ص و حدیث بشارت را از کتاب کنز العرفان بیان نموده خبر این عباس را
 نقل و ترجمه کرده و گفته است :-

((اصحاب صفة فرقه اول درویشانند و این طایفه علیّه در ترک دنیا و زهد و سلوک مسلک ایشان را دارند
 و خود را بدیشان منسوب ساخته و صّفی گفته اند)) .

بعد از این مقدمات اشکال ادبی و اشتقاق لغوی آنها همچنانکه ز مخشوری در اساس البلاغه توجیه کرده
 است (۶) منتهی با تحریف مختصری نگاشته است ((و به جهت کثرت استعمال در السنه و جلال از اشباع
 ضمه صاد . و او تولد عمد و فا مخفف شده صوفی گفته اند)) . -

- ۱ - شیخ شهاب الدین سهروردی مؤلف عوارف المعارف (۵۳۱ - ۶۳۲)
- ۲ - رجوع بجد اول و شجره اقطاب شود . ترجمه احوالش در (شماره ۲۹ باب سوم و آثارش در (فصل نهم از باب
 چهارم) این رساله معرفی شده است .
- ۳ - ملاک نگارنده نسخه خطی است که تاریخ استنساخ آن از نسخه ای که در حاشیه سبع المثانی چاپ شده است
 قدیم تر میباشد .
- ۴ - برای حالات اصحاب صفة بماخذ (جلد ۱ ص ۳۴ حلیه اولایا ، حافظ ابونعیم
 اصفهانی (متوفی ۴۳۰) که عده آنها را زیاد و بترتیب حروف تهجی نام برده است . رساله قشیری ابوالقاسم قشیری
 (متوفی ۴۶۵) . عوارف المعارف سهروردی (۵۴۵ - ۵۸۷) که عده آنها را چهارصد نفر نگاشته . نفحات الانس
 جامی . کتاب اللع ابو نصر سراج (متوفی ۳۷۸) مراجعه شود .
- ۵ - آیه ۲۷ ((و اصبر نفسك مع الدین و کان امر قزطاً)) و آیه ۲۸ ((و قل الحق من رزق و ساء
 مرتفعاً))
- ۶ - گوید ((یکی از دوغاه را برای تخفیف هوا و بدل کرده اند)) . -

از فصل سهروردی (عارفان) معرفی خواهد شد . - برای اطلاع از بیان بطی به ص ۱۰ -
 تشویق الماکنین چاپ تهران مراجعه شود . - برای آثار ادبی و فقهی (بحث از معنی از فصل سهروردی
 از باب چهارم) معرفی خواهد شد .

شیخ مؤذن خسروسانی برای تأیید این مطلب بقول دو نفر از صوفیه (خواجه عبدالله انصاری . شیخ ابوالنجیب سهروردی) استناد نموده است : -

((مؤید نقل صوفی از صنفی منسوب با صاحب صفت آنست که گاهی این طائفه را برای جماعت اصحاب صفت اطلاق میکنند چنانچه مقرب درگاه باری خواجه عبدالله الانصاری (۱) در بیان فرق میان متقلبان (۲) صوفیه و صوفی حقیقی گفته که ای سالک روشن بین اصحاب صفت را بدین چشم مبین و شیخ ابوالنجیب سهروردی در کتاب آداب العویدین میفرماید در چند جا اطلاق اصحاب صفت را بر این جماعت کرده)) . -

درباره ابن اشتقاق سید قطب الدین محمد تبریزی شیرازی (قطب ۳۲ ذ هبیه) (۳) در مهمترین تالیف منظوم عربی خود کتاب فصل الخطاب (۳) . ضمن تحمید دهم (بیت ۲۸) میفرماید -

((وهم فقرا عارفون طریقهم - طريقة اهل الصفة النبوية))

در کتاب میزان الصواب (۴) که شرح فارسی فصل الخطاب است این بیت را بدینگونه ترجمه کرده و مینویسد : -
((و ایشانند فقرا عارفین و کبرای حکمای آلهیین و عند لیبان شاخص سار علم الیقین و عین الیقین بل حق الیقین و موالیان حضرت طه و تسین سلام الله علیهم اجمعین که طریقه آنها خود همان طریقه اصحاب صفت نبویه ص است و اصحاب صفت الخ)) . -

آنگاه شروع بشرح حال اصحاب صفت نموده و همان مطالب تحفه عباسی شیخ مؤذن را با آب و تاب بیشتری بیان داشته است و عین عبارت خواجه عبدالله انصاری و ابوالنجیب سهروردی را بدون آنکه اسمی از ماخذ آن آورده باشد ذکر مینماید . تنها یک نکته بر آنچه گذشت افزوده و آن این است : -
((بالجمله مجلسی اول مولانا محمد تقی قدس الله روحه در کتاب تشویق السالکین خود لفظ صوفی را از همان صنفی گرفته اند و میفرماید الخ)) (۵)

باید متوجه بود که مجلسی اول هم مطلب اضافه ای بر بیانات شیخ مؤذن نداشته بلکه عین همان مضامین . حتی کلمات را در کتاب خود آورده است . -

غیر از اینان آخرین نفری از اقطاب ذ هبیه که متذکر این معنی شده میرزا ابوالقاسم راز (قطب ۳۵ ذ هبیه) است که در تذکرة الاولیاء خود (۶) نوشته است : -

۱ - شیخ الاسلام ابوالصامعیل عبدالله بن منصور معروف به خواجه عبدالله انصاری یا پیرو هروی متولد ۳۹۶ - و متوفی ۴۸۱ مؤلف مالی (بزبان هروی که بعد ها ماخذ خذ نفحات الانس جای شده است) و منازل السائرین و غیره . -

۲ - بضبط اصل شد . منظور (صوفیان دغل یا متصوفه یا صوفیه رذیه) است
۳ - ترجمه احوال وی در (شماره ۳۲ باب سوم) و تالیفاتش در (فصل یازدهم باب چهارم) این رساله آمده است .
۴ - شارح و خصوصیات شرح آن در باب آثار ادبی ذ هبیه (پایان بحث ۱ از مبحث هفتم از فصل سیزدهم از باب چهارم) معرفی خواهند شد . -
۵ - برای اطلاع از بیان مجلسی به ص ۱۰ -
تشویق السالکین چاپ تبریز مراجعه شود . -
۶ - در باب آثار ادبی ذ هبیه (بحث ۵ از مبحث دوم از فصل سیزدهم از باب چهارم) معرفی خواهند شد . -

((فمن مدح اصحاب الرسول المصطفى الذين هم اهل الصفة والصفة وكانوا يسلكون في طريقة الوفاء مع النسي والوصي عليهما السلام ويريدون في الدنيا بطلبون الاخرة وبشتاقون لقاء الله وكسبوا اخوان الصفا في سبيل الله من السلطان الفارسي وابي ذر الغفاري ومقدا بن اسود الكندي وعماريا سر وخذ يفة اليماني وزيد بن ارقم وامثالهم من المهاجر والانصار الخ)) (۱)

در ذیل همین عنوان ابیات چندی در مدح صحابه داشته و درباره اصحاب صفة گفته است :-

((بجو صدق و صفا از اهل صفة که ایشانند اخبار صحابه)) (۱)

و سپس چند نفر از آنها را نام برده و عده شان را چهل نفر پنداشته گوید .

((چهل تن کرده در يك صفة منزل))

همه بكدل بسالار صحابه))

((چو صوفي راست كيش اهل صفة))

بود انگارش انكسار صحابه)) (۲)

بهر حال غالب اقطاب ذ هبیه بویژه متاخرین ایشان متوجه اصحاب صفة بوده اند چنانکه شیخ موه ذ ن - خراسانی در پایان وجهی که برای این کلمه ذکر نموده و ما ذیلا آنها اشاره خواهم نمود این وجه را راجح دانسته و نوشته است ((بالجمله وجه اول بعقل و نقل اقرب است و این اسم بحقیقت استعمال میشود در هریک از کلامان این طایفه))

ب - اشتقاق از صوف - با توجه بسابقه بشمینه پوشی زهاد و عباد صدر اسلام و مستفندان هر قوم و ملتی که لباسهای خشن می پوشیدند میتوان گفت که مشهورترین و شاید نزدیکترین توجیهات برای کلمه صوفی نسبت آنها (بصوف) باشد چنانکه این احتمال را غالب از علمای لغت (۳) و بزرگان صوفیه ضبط کرده و کم و بیش قبول نموده اند (۴) . اینک ما از بین تمام اقوال و نظریات مختلف تنها عقاید - اقطاب ذ هبیه را نقل مینمائیم :-

متاخرین از ذ هبیه علم و عرفان جذبه و عشق را منحصر در نور ولایت علوی کرده گویند :- سر حلقه بشمینه پوشان جهان همان سر حلقه ابدال و مولای درویشان (حضرت علی علیه السلام) میباشد .

۱ - نقل از ص ۳۸ و بیت اول ص ۶۹ تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز

۲ - بیت ۷ و ۱۲ از منظومه سوم (ص ۶۹) تذکره راز چاپ شیراز

۳ - در کتاب (لسان العرب) تمام احتمالات کلمه (صوفی) را جمع کرده است . کتابهای (صحاح بخاری) و (قاموس) شرح قاموس هریک شواهد و امثال زیادی از عرب - و این باب آورده اند .

۴ - حلیه الاولیاء حافظ ابو نعیم (جلد ۱) درباره اصحاب صفة (جناب الصوف) را لباس منحصر آنها نوشته و در همان جلد متذکر تالیف خاص بنام (لبس صوف) گردیده است . علاوه بر این در کتاب المدهش ابن جوزی (متوفی ۵۹۷) . کتاب اللمع ابو نصر سراج . کشف المحجوب ابو الحسن غزنوی . رساله قشیریه ابو القاسم قشیری و غیره در این باره بحث کرده اند .

۵ - نقل از ص ۳۸ تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز

اولین سابقه پشمینه پوشی صوفیان ذ هبی را ابن جوزی (۱) در جلد دوم کتاب صفة الصوفیه
(ص ۲۵۲) نقل کرده و داستان برادرزاده معروف کرخی (ابو محمد) و اعتراض (ابو الحسن بن بشار)
را بوی چنین آورده و گفته است :-

((ابو الحسن بن بشار بابو محمد که لباس صوف پوشیده بود گفت : صوّفت قلبک او جسمک الخ)) - .

دومین اثریکه در باره پشمینه پوشی و رابطه آن با صوفی از اقطاب ذ هبیه باقی مانده است از ابو عسلی

روند باری (۲) (چهارمین قطب ذ هبیه) میباشد که گفته است : ((الصوفی من لبس الصوف علی الصفا))

این رکن ذ هبی صوفی را با این دو خصوصیت (لباس صوف . صفا) وصف کرده است که ما در فصل تعریف

تصوف در اینباره مفصلاً تحقیق مینمائیم تحقیق پشمینه پوشی و اشتقاق صوفی از (صوف) کم و بیست

در آثار ذ هبیه بمقتضای خصائص زمانی تکرار شده است :-

در آثار متأخرین ذ هبیه : شیخ مؤذن خراسانی دومین احتمال و اشتقاق این کلمه را از (صوف)

داده ولی بلا فاصله اضافه نموده است که ((لباس صوفی مخصوص پشمینه نیست بلکه هر لباسی که موجب

مقاومت و رعایت و هوای نفس نشود میپوشند . اگر چه فایده خراب باشد)) (۳)

انتقاد از پشمینه پوشی سابقه زیاد دارد چنانکه در کتاب تلخیص ابلیس (ابن جوزی) شرح مفصّلی در اینباره

نگاشته و جمله ((لباسک هذا بدعة)) را از قول سفیان ثوری (۴) بمعرفی که لباس پشمینه پوشیده بود

شاهد آورده است . -

اضافه بر این در آثار شعرائ معروف متصوف در باره تظاهر به پشمینه پوشی انتقادات زیادی دیده میشود

چنانکه مولانا جلال الدین مولوی گفته است :-

((هست صوفی آنکه شد صفوت طلب نه لباس صوف و خیاطی و ذب)) - .

و نیز حافظ شیرازی گفته است :-

((شرممان باد ز پشمینه آلوده خویش گر بدین فصل و هنر نام کرامات بسریم)) - .

میرزا ابوالقاسم راز (قطب ۳ ذ هبیه) در ضمن وصف اصحاب صفة نوشته است ((الذین کان لباسهم الصوف

و یا کلون ما رزقهم الله و علی صفة مسجد الرسول و قوف . تو کوا الدنیا للعقی و کانوا الخ)) (۵)

((شعار از زهد و تقوی داشتندی ز شعر و صوف دستار صحابه)) (۵)

۱ - ابوالفرج عبدالرحمن جوزی مؤلف المدهش اما خاندان او که تالیفات زیاد دارند (برای توجه حالاتشان
رجوع به ابن خلکان . یافعی و الحوادث الطمعه و کامل ابن اثیر شود .

۲ - در شماره (۴ باب سو) معرفی شده است ۳ - نقل از ص ۱۸ تحفه عباسی (نسخه خطی کتابخانه نگارنده)

۴ - سفیان ثوری از صوفیان طبقه اول و متوفی ۱۶۱ میباشد ۵ - نقل از ص ۲۸ تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز

۶ - این حدیث را (ابن جهمه) روایت کرده است ۷ - ابوریحان بیرونی متوفی ۴۴۰ هجری

آخرین تحقیق ذ هبیه در باره اشتقاق این کلمه از (صوف) در میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب آمده است :-
 ((اما معنی تحت اللفظ صوفی یعنی پشمینه پوشی و این جماعت را از ابن صوفی خوانند که از شدت فقر و فاقه
 پشمینه پوشیدند یا محض ریاضت بدن بصوف قناعت کردند و لهذا بصوفی معروف شدند)) (۱)
 شروع باستدلال و ذکر شواهد و امثال کرده . ابتدا حدیث حضرت رسول اکرم صرا در وصف حضرت عیسی از قول
 (ابن مسعود) نقل نموده و گفته است ((شعاره الخوف و لباسه الصوف)) (۱) و سپس برای بیان (شدت
 تقرب و جلالت شأن اهل صوف) حدیث دیگری از طریق عامه روایت کرده که حضرت ص گفت ((من اراد ان یجلس
 مع الله فلیجلس مع اهل الصوف)) - آنگاه با استناد احادیث مختلف پشمینه پوشی تمام انبیاء و اولیاء
 را یکی بعد از دیگری بیان مینماید و سرانجام در مذ هب پشمینه پوشی که بعضی از مشایخ متعرض آن شده اند
 ترجمه خبر منسوب به حضرت پیغمبر ص را بدون ذکر روایت آن چنین آورده است :-

((در آخر الزمان بیایند کسانی که در زمستان و تابستان صوف پوشند و همین را اسباب فخر و فضیلت خود
 قرار دهند لعنت ملائکه آسمان ها و زمینها بر چنین کسان باد که الخ)) (۲)
 غالب از متاخرین علماء و دانشمندانیکه بوجهی با ذ هبیه ارتباط داشته و مستقیم یا غیر مستقیم از اقطاب این سلسله
 کسب فیض نموده اند در آثار ادبی خود نظما و یا نثرا این معنی را تائید کردند چنانکه ملا محمد باقر مجلسی
 در رساله (جوابیه بسوالات ملا خلیل) و نیز ملا محمد تقی مجلسی (۳) در رساله (تشویق السالکین) هر
 دو نفر صوفی را از (صوف) گرفته اند .

ج - بعضی کلمه صوفی را از (صفا که ضد کدورت است) مشتق گرفته اند چونکه « کار این طایفه صفای دل و -
 باطن است از کدورت و عجب نفسانی » .
 احتمال ضعیف این اشتقاق را شیخ مؤذن هم معترض شده و با استناد حدیث نبوی که روزی با قیافه متغیر فرموده است
 ((ذ هب صفو الدنیا بقی الکدر فالصوت الیوم تحفه لکل مسلم)) (۴) مؤلف بعد از این مقدمات خود بر این توجیه
 انگشت انتقاد نهاده و ننویسد ((اما اشتقاق صوفی از صفا بعید است)) .
 توضیح این مطلب آنکه بمناسبت حدیثی که نقل و خود با این عبارت ترجمه نموده است ((صفا و پاکیزگی دنیا رفته
 و تبرکی اومانده پس مرگ تحفه مؤمنان است)) مقصود از صفا بالف مدوده بمعنای (روشنی . پاکیزگی برگزیدگی) -
 میباشد که بابا نسبت (صفائی یا صفاوی) گردیده است . برای تبدیلیه (صوفی) نیازمند (قلب و حذف و تبدیل)
 میباشد و این از قواعد صرف و نحوی بعید است .
 منشاء این توجیه عبارت کتاب اللع (ابو نصر سراج) و ماللهند (ابوریحان) (۵) میباشد که باین دو بیت
 ابوالفتح بستی استناد کرده اند :

- ۱ - این حدیث و اشهاب الدین سهروردی در عوارف المعارف از (انر مالک) روایت کرده است .
- ۲ - این عبارت ترجمه حدیثی است (ابن جوزی) در کتاب (تلخیص ابلیس) عین انوار باین صورت نقل کرده است
 (بکون فی آخر الزمان قوم یلبسون الصوف فی صیفهم و شنائهم یرون ان لهم الخ))
- ۳ - شخصیت علمی این دو نفر معروف پدر (متولد ۱۰۳۰ و متوفی ۱۰۷۰) و پدر (متولد ۱۱۱۰ و متوفی ۱۱۱۱) و ارتباط
 آنها را با ذ هبیه در باب اقطاب ذ هبیه روشن میسازیم .
- ۴ - این حدیث را (ابن جحیفه) روایت کرده است . - ابوریحان بیرونی متوفی ۴۴۰ هجری .
- ۵ - ابوریحان بیرونی متوفی ۴۴۰ هجری .

((تنازع الناس فی الصوفی و اختلفوا))
 ((ولست انحل (۱) هدایا لام غیرتی صافی قصوفی حتی لقب (۲) الصوفی))

د - اشتقاق از صَف - (توجیه بسیار ضعیف دیگری که برای آخرین بار در آثار ذهبیه دیده میشود . چهارمین احتمال شیخ مؤذن خراسانی در تحفه عباسی میباشد که با عبارت بسیار کوتاهی اشتقاق صوفی را از (صف) گرفته مینویسد :

((بعضی گفته اند که صوفی مأخوذ است از صف بناوید که این نیز مخالف قیاس است)) (۳)

علت این توجیه را بزرگان صوفیه (صدر نشینی و در صف اول از مقربین درگاه الهی بود و صوفیان صافی) نوشته اند چنانکه سهروردی گفته است .

((لا تهم فی الصف الاول بین یدی الله عزوجل با ارتفاع همهم و اقبالهم علی الله تعالی بقلوبهم و وقوفهم بسرائرهم بین یدی))

مبحث دوم - تاریخ ظهور تصوف و اولین صوفی

از قدیمترین کتابیکه نام صوفیه در آن برای دسته مخصوصی بآه شده است (التبین و البیان جاحظ ۱۶۳ - ۲۵۵) تاکنون عقاید گوناگونی در تاریخ پیدایش تصوف و اولین صوفی ذکر شده است :

اقطاب ذهبیه یکی چند نظریه : مانند آنانکه اصطلاح صوفی را از محدثات بغدادیان (۴) پنداشته یا کسانی که آنها مربوط بقبل از اسلام (۵) دانسته اند ابتدا توجه نداشته و متعرض نگردیده اند اینان چهار عقیده را بیشتر مد نظر داشته و از این چهار هم یکی توجه مخصوص نموده و دو دیگر را متذکر شده اند . و چهارمی آنها را تنها یکی از پیروان و شارحین متون آثار ذهبیه با اشتباهی ذکر کرده است :

الف - نظری که بیشتر مورد توجه اقطاب ذهبیه میباشد این است که چون ذهبیه فرقه از صوفیانی هستند که اساس سبزو سلویشان بر مبنای زهد و عبادت . تنسک و تقوی پایه گذاری گردیده لذا بیشتر متوجه باصحاب صفه و زهاد ثمانیه (۶) صدر اسلام میباشد چنانکه سهروردی (استاد و خلیفه) در آداب المریدین و عسواف المعارف و همچنین در آثار بعدی سلسله سهروردیه (۷) اصحاب صفه را اولین زهاد و عباد اسلام که مورد توجه پیغمبر بودند معرفی کرده اند که بقایای آنها در شام بنام (جو عبیه) و در خراسان بنام (اشکنتیه) نامیده میشوند ولی اینکله (صوفیه) را بر آن طایفه در عهد رسول اکرم ص و (قبل از پایان سده دوم اطلاق نمیکردند) (۸)

۱ - نسخه بدل آن (امنح) ضبط شده است
 ۲ - نسخه بدل آن (حتی اسمنی) ضبط گردیده است ۳ - ابن نظردر (رساله قشیریه . مقدمه این خلدون عوارف المعارف) نقل کرده اند اما دو نفر اخیر و قبول آنها متذکر نشده اند
 ۴ - کتاب اللمع ابو نصر سراج چاپ لیدن (ص ۳۲) ۵ - کتاب اخبار که تالیف محمد بن اسحق بن یسار ۶ - هشت تن از عباد صدر اسلام که بنا بر عقیده شیعه ۸ نفر آنان : (ربیع بن خثیم . مسروق بن اجدع . اسو بن برید) عامر بن عبد قیس) هبیل خولانی . حسن بصری . هرم بن حبه . اوبس قون) که نفوس ۳ و ۲ - ۶ و ۵ سنی و - بقیه شیعه بودند (نقل از هدیه الاحباب)

۷ - مصباح الهدایه و مفتاح الکتابه عزالدین محمود بن علی کاشانی نظنسی متوفی ۷۳۵

۸ - باب ششم عوارف المعارف سهروردی
 ۹ - نقل از جلد اول صفه الصوفیه . حدیث در سال قتل عثمان و قاتل یافته است
 ۱۰ - متوفی ۱۵۰ هـ . نقل از نفحات الانس ج ۱
 ۱۱ - مقصود حقیان ثوری متوفی (بنال ۱۶۱) هجری میباشد
 ۱۲ - عوارف المعارف حاشیه الحکوم غفرانی چاپ عمده است

این نظریه را شیخ محمد علی مؤذن خراسانی در کتاب تحفه عباسی مشروحاً باین طریق بیان مینماید :-
 ((در بعضی از تواریخ و سیرکلام بعضی از اکابر این طایفه خلیل الخطر منقولست که در زمان حضرت رسالت
 بنه صلی الله علیه و آله مسلمانان افاضل و بزرگان خود را بنام علی حده نمیخواندند. سوای صحابه چه
 هیچ فضل و کمالی را زیاده از شرف صحبت حضرت نمیدانستند . . . الخ)) (۱)

خلاصه بیان مؤلف آنستکه در عهد اول (صحابه) و در دوره دوم ((تابعین)) و در عصر سوم (اتبـاع
 تابعین) یا (تابع تابعین) بودند ((تا اهل عصری که از عهد آن حضرت بسیار دور شدند و خاصـه
 امت را که در نهایت پر هیزگاری و اهتمام بامور دین داشتند زهاد و عباد میگفتند)) این وضع جاری بود تا
 آنکه ((بدعتها ظاهر و بسیار شدند و مذهبهای باطل مثل خوارج و غلات و ملأ حده و غیر هم و هر يك ادعا
 مینمودند . . . تا آنکه اهل حق خاصان خود را که ممتاز بودند بر زیادتی زهد و محافظت نفس
 میکردند از صرف شدن در غیر ذکر الهی و محافظت دل میکردند از غفلت و ملامتی باسم صوفی مخصوص ساختند))
 آخرین نفری که از اقطاب ذـه بیه این نظریه را ضبط کرده است میرزا ابوالقاسم راز میباشد که نوشته است :-
 ((وکان اهل التصوف من التابعین الصحابه و یقتدون بهم فی نعوتهم و اوصافهم من التشیع و التلبیس

الصوف و الفقر و الزهد عن ماسوی الله تعالی . . . الخ))
 (بهر عصر اولیا و صوفیا نشـ شده بیرویان را صحابه)) (۲)

ب - نظریه دیگری را که بزرگان ذه بیه ضبط کرده اند . همان روایت معترف کتاب قوة القلوب میباشد
 که ((دیدار یک صوفی را در طواف خانه)) از قول حسن بصری (سال ۲۰ - ۱۱۰ هـ ق) نقل نموده است
 و نیز خبر دیگری که ((حضرت رسول اکرم ص اسرار تصوف را غیر از چند تنی از خواص صحابه بر کسی آشکار
 نفرمودند . گویند اولین کسیکه این اسرار را از محضر حضرت استفاضه کرد (حذیفه بنی یمانی) (۳) بود که

حسن بصری اسرار تصوف را از وی فرا گرفت .
 ج - عده ای از مشایخ ذه بیه هم ابو هاشم صوفی (۴) را اولین کسی میدانند که باین نام معروف گردیده است

چنانکه شهاب الدین سهووردی ابن عقیده را بر سر آراء رجحان نهاده و در باب ششم عوارف المعارف بعد از
 اشاره بدوستان حسن بصری ((رایت صوفیا فی الطواف . . . الخ)) مینویسد .
 ((یشید هذا ماروی عن سفیان (۵) انه قال لولا ابو هاشم الصوفی ما عرفت ذقایق الربا . . . الخ)) (۶)

- ۱ - نقل از ص ۷) از فصل اول از مقدمه نسخه خطی کتابخانه نگارنده
- ۲ - نقل از مقدمه منظومه و سطر ۱۴ از ص ۶۸ تذکرة الاولیا راجع چاپ شیراز
- ۳ - نقل از جلد اول صفة الصوة . حذیفه در سال قتل عثمان وفات یافته است
- ۴ - متوفی ۱۵۰ هـ . نقل از نفحات الانس ج ۱ .
- ۵ - مقصود سفیان ثوری متوفی (سال ۱۶۱) هجری میباشد
- ۶ - عوارف المعارف حاشیه احیاء العلوم غزالی چاپ شده است .

اما درباره تاریخ اشتها این نام جعلی محققان صوفیه قبل از بابیان قرن دوم هجری (۲۰۰ هـ) متذکر شده اند (۱) چنانکه باز سهووردی در همان باب نوشته است :-

((و قبل لم يعرف هذا الاسم الى الماتین من الهجرة الخ))

تنها کسیکه از متاخرین اقطاب ذهبیه باین معنی اشاره کرده شیخ مؤذن خراسانی میباشد که در بابیان تعریف تصوف نوشته است :

((و این نام پیش از سنه مائین از هجرت برایشان اطلاق شد الخ)) (۲)

با آنکه بیشتر محققین آغاز پیدایش کلمه صوفی را از قرن دوم هجری میدانند اما هیچیک تعیین نکرده اند که این اسم در چه موقع از آن سده پیداشده است .

این عدم تعیین شاید از لحاظ احتیاط یا تردیده بوده است زیرا که اخبار و احادیث چندی از حضرات جعفر بن محمد صادق ص که قبل از بابیان نیمه اول قرن دوم (سال ۱۴۸ هـ) بدرجه شهادت فائز گردید در دست داریم که مشتمل بر کلمه صوفی است و ذیلا در آنها بحث مینمائیم .

د - انتساب احادیث و اخباری که گویای بنام (تصوف و صوفی) باشد بحضرت رسول اکرم ص و مولی الموالی

علی ع از مجموعهات و اعتقاد باینکه این کلمه از مصطلحات دوران حیات آن دو شخصیت بارز عالم اسلام است مسلما از موضوعات میباشد و سند صحیحی ندارد . چنانکه عبارت منسوب بجنید بغدادی (۳) -

ابوعلی رودباری (۴) که گفته اند ((الصوفی من لبس الصوف علی الصفا وجعل الدنيا تحت القفا)) را مرحوم حاج نایب الصدر (۵) از شرح باب حادی عشر و از قول شیخ مقداد بن عبدالله نقل کرده و بحضرت امیرمؤمنان علی علیه السلام نسبت داده است :

این اشتباه و نظائر آن سابقه دارد زیرا در آثار نیمه دوم دوران صفویه هم بچنین مطالبی برخورد مینمائیم :

چنانکه شیخ مؤذن خراسانی در تحفه عباسی از کتاب غوالی اللثالی (۶) و ملا احمد دارابی (۷) در - رساله لطیفه غیبی (۸) و همچنین شاورح فصل الخطاب در میزان الصواب نوشته اند :-

۱ - ابن معنی (نیمه دوم قرن) را مقدمه ابن خلدون ((فی قرن الثانی وما بعده)) تلخیص ابلیس ابن جوزی ((قبل سنه مائین) رساله قشیریه ((قبل الماتین من الهجرة)) کشف الظنون ((اول من سمی بالصوفی ابوهاشم الصوفی المتوفی خمسين و مائه)) نوشته اند

۲ - نقل از سطر ۲۰ ص ۶۷ تحفه عباسی نسخه خطی کتابخانه نگارنده - ۳ - متوفی ۲۹۷ با ۲۹۸ (قطب سوم ذهبیه)

۴ - متوفی ۳۲۲ (قطب ۴ ذهبیه) که در شماره ۴ باب سوم بحث خواهد شد .

۵ - در ص ۵۷ مقدمه طرائق الحقایق چاپ تهران - ۶ - کتاب غوالی اللثالی تألیف شیخ احمد بن زین العابدین احسانی (متوفی بین سالهای ۱۲۴۳ تا ۱۲۴۰) از علمای دوره صفویه و چندان مورد اطمینان علمای حدیث نمیباشد

۷ - استاد علم روایت سید قطب الدین محمد (قطب ۳۲ ذهبیه) مؤلف (رساله معراج الکمال) که ترجمه احوال او در (شماره ۳۲ باب سوم) این رساله در اثنا معرفی سلسله اساتید سید قطب آمده است .

۸ - رساله کوچکی است که تعدادی از ابیات مشککه حافظ شیرازی را تفسیر و تحقیق نموده در سال ۱۰۸۷ تألیف شده است .

((شیخ بن ابی جمهور لحساب وی که از اعظم علمای شیعه است از امیر المؤمنین روایت کرده است که فرمودند ((فی المعنی تصوف : فائده ترک وتقی . وصادقه صدق و صفا . وواوه واد ووفنا و فائده فقر و فنا و آلا فکلب الکوفی خیر من الف صوفی))

هر سه مؤلف مذکور این حدیث را به سه صورت مختلف از یک مأخذ نقل کرده اند و حال آنکه اصل این حدیث در متن غزالی را علمای اخبارچند ان معتبر و مورد اعتماد نمیدانند چه این حدیث اساسا در کتب معتبره (اصول اربعه) اساسا نیامده است و استاد او بحضرت مولی الموالی علیه السلام با توجه بآنچه در بسیار گذشت بنظر صحیح نیاید خاصه که در بعضی از کتب بعد از صفویه آنرا بحضرت صادق علیه السلام هم نسبت داده اند .

چون نگارنده نه تخصصی در اخبار آل محمد ص و نه شم الحدیث دارد . نه وسائل و کتب مربوط برجستار و اخبار در اختیار دارد تا سند و سلسله روایات این حدیث را تحصیل نماید . اما با مراجعه با اصول کافی این حدیث را ندید .

از طرف دیگر قرائن و امارات و نیز تحقیقات اساتید و محققان مؤید این نظر است چنانکه در مقدمه کتاب مفتاح الهدایه و مصباح الکفا به عز الدین محمود کاشی جنتاب استاد همدانی در این باره تحقیق مفصلی فرموده اند .

مبحث سوم - معنی و تعریف تصوف و صوفی از لحاظ ذهیبه

((دفتر صوفی سواد و حرف نیست - جز دل اسپید همچون برف نیست))
 ((زاد دانشمند آثار قلم زاد صوفی چیست انوار قلم))

فقیه و محدث . متکلم و حکیم . عالم و فیلسوف . هر یک منشأ خدمت خاصی میباشند . فقیه احکام ظاهری و قشری یا امر و نهی دین را نگاهبانی میکند و مردم را بر موز دین آشنا مینماید . محدث سنت و احادیث بزرگان دین را زنده نگاه میدارد و از کهنوت و پیروی . از فنا و اضمحلال آن جلوگیری میکند . متکلم حامی دین در برابر تاخت و تاز مخالفان است و با کمک علم و فلسفه حملات بیگانگان را جواب میدهد . عالم و دانشمند و حتی منجم و ریاضی دان که تا چند قرن قبل جملگی در خدمت دین بودند و کشفیات علمی و تحقیقات فلسفی خویش را برای پادشاهان و ارباب بکار میبردند . -

غیر از این طبقات چند گانه تشنگان زلال معسرت و سوختگان وادی حیرت را آئین و رسوم ظاهری دین و اصول علمی سیراب و آسوده نمیسازد . اینان گرم روان وادی بی کران تصوف هستند که جز از سرچشمه

۱ - (نقل از ص ۷ و ۸) تحفه عباسی (نسخه خطی نگارنده) و (ص ۱۹) حاشیه سبع المثانی چاپ شیراز .
 ص ۹۵) لطیفه غیبی چاپ شیراز . و (ص ۱۸) میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب چاپ تبریز . -

فیاض عرفان سیراب نمیشوند و جز مسلک وسیع عرفان آنرا بسرمزمل مقصود نمیرسانند زیرا اعراض از دنیای زاهدان . توجه بغواض و نوافل عابدان . ناداری و غربت فقیران که هر یک برای مقصدی چون نعيم بهشت و بیم دوزخ با جلب رحمت حق و تخفیف قهر الهی است کام جان عارف را شیرین نمینماید . عارف تشنه حقیقت و سرگشته معشوق است او حق میخواهد و حق میجوید .

زهد و عبادت فقر و خدمت صدق و ایمان توکل و ایثار و صدهای بانی دیگر خود منازل بدوی و پایه های اولی معنای وسیع تصوف است بویژه در فقر نهایی که شدیداً بظواهر شرعی پای بند بوده و گفته اند :-

((بند های طلسم انسانی را جز با کلید شریعت نمیتوان گشاد)) و صول بکمال انسانیت و در مقام بودالیقین (۱) را جز از طی طریق چهارگانه شریعت و طریقت و حقیقت و معرفت که هر یک باطن دیگری است محال میدانند (۲) زیرا با ستاد عبارت مناجات حضرت امیرالمؤمنین ((ماعبدتک شوقاً الی جنتک ولا خوفاً عن نارک بل وجدتک اهل للعباده)) و نیز حدیث منقول در کافی از حضرت صادق ((ان العبادة ثلاث قوم عبدوا الله خوفاً ففلسک عبادة العبيد و قوم عبدوا الله طلباً للثواب ففلسک عبادة الاجراء و قوم عبدوا الله حباً ففلسک عبادة الاحرار)) (۳) غایت دین و دنیا را معرفت بدون شائبه دانسته و گفته اند :-

((وان الطريقة والحقیقة والمعرفة من اسرار الدین وهی مخزونه فی قلوب العارفين)) (۴)

((طریقت ره رسم خاصان دین ره حق شناسان ملک یقین))

((حقیقت ز راه طریقت بیاب حقیقت ز دین است لب لباب))

((حقیقت بدور منهج معرفت شوی از طریقت تو عارف صفت)) (۵)

بهر حال معنای تصوف از دوران زهد و عبادت خشک اسلام گرفته تا بسرد برقص و سماع خانقاه . از روزگاران قدیم گرفته تا بسرد با امروز که قرنهای آن میگذرد چندان فرقی نکرده است زیرا از هشیاران متنسک تا مستان مجنون همگی طالب بارند و جوابی دارالسلام قرب وصال .

((از تبث تا مقامات فنا بایه پایه تا ملاقات خدا))

این معنای دقیق و وسیع تصوف را در طی اعصار و قرون تعریفهای زیادی کرده اند و بلا شک هیچیک از آنها تعریف جامع و مانع منطقی نیست این تعاریف عموماً حال و مقام معرفت یا نماینده رنگ و نگار زمانه میباشند زیرا هر یک از اقطاب و مشایخ بزرگ صوفیه بمناسبت اوضاع زمان و مکان یا بزرگ عینکی که بر چشم داشته و جلوه

۱- ذ هبیه مرتبه چهارمی برای (علم الیقین . عین الیقین . حق الیقین) بنام (بودالیقین) قائلند و مسا

در مقام خود بحث خواهم نمود . ۲- ص - ۷۰ تذکره راز ((فی بیان الطریقه باطن الشریعه -

والحقیقه باطن الطریقه و المعرفة سر الحقیقه کما قال رسول الله الشریعة اقوالی والطریقه افعالی والحقیقه حسالی

والمعرفة اسراراً لی)) ۳- نقل از صفحه ۴۳ سطر ۳۲ میزان الصواب فی شرح فصل الخطایب سید

قطب الدین محمد نیریزی چاپ تبریز . ۴- صفحه ۷۵ تذکره الاولیاء راز

۵- نقل از (ص ۷۲) تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز .

خاصی از تصوف را در کتب اصطلاح منطبقون مفاهیم عرفانی را با تعاریفات لفظی بیان نموده اند بطوریکه کتب و رسائل ایشان مشحون باین سخن تعاریف میباشند . -

اولین محقق که دامن همت بکمر زده و تعریفها را تازمان خویشتن گرد آورده حافظ ابونعیم اصفهانی (۱) است که تا اوایل قرن پنجم در حدود (کمتر از) هزار تعریف جمع آوری کرده و در اولین جلد حلیه الاولیاء تدوین نموده است .

در ست مدت دو بیست سال بعد از ابن مؤلف (شهاب الدین سهروردی (۲) مؤلف عوارف المعارف - اقوال مشایخ را در ماهیت تصوف بیش از هزار (۳) شمرده است . -

از ملا حظ و مقایسه ارقام فوق معلوم میگردد که در طی دو قرن تعداد این تعاریف فاصله بین کمتر و زیاد تر از عدد هزار را پیموده است و حال اگر بدینمنوال و باین نسبت جلو بیاوریم تا اکنون چندین هزار تعریف فارسی و عربی برای تصوف بدست خواهیم آورد . در صورتیکه همه این تعاریف بمصداق ((کلامنا شمسنا و حسنک واحد - وکل الی ذاک الجمال بشیر)) تعبیرات مختلف و معانی واحد یا نزدیک بیکدیگر دارند ((یک نکته بیش نیست غم عشق و این عجب * از هر کسی که میشنوم تا مکرر است)) اقطاب و مشایخ بعد از هم تعاریف خاصی بر این تعاریفات افزوده اند و در کتب خویش آورده و یا دیگران از قول آنها نقل کرده اند . اقطاب و مؤلفین ذنبیه هم بعضی از تعریفهای آنان را گرفته و در آثار و تالیفات خویشتن یا عینا و بدون حذف و اضافه از قول آنها نقل کرده و با بمناسبت زمان و مکان بعضی از آنها را با تحریف و تخییر مختصری و سبیل ادای مقاصد خویشتن قرار داده اند . -

چون ذکر تمامی آنها در اینجا باعث طول کلام است لذا آخرین تعاریفات آنها را از آخرین کتابیکه در این باب بحث کرده و با پی را بدان اختصار داده است نقل و بحث مینمائیم . شیخ محمد علی مؤذن بیست و دو - تعریف عربی برای تصوف و شرح تعریف برای صوفی نموده و همه را بفارسی ترجمه کرده است . غالب سبب تعریفهای وی علاوه بر آثار دیگر ذنبیه در کتب سایر فرق هم عین و با نظیرش دیده شده است اما نگارنده تنها موارد شباهت و تضاد این تعریفها را با سایر سلاسل روشن میسازد : -

الف - اولین تعریف تصوف را باستاناد حدیث نبوی ((الشریعة اقوالی والطریقة افعالی والحقیقة احوالی)) نموده است منتهی لفظ شریعت را بر حقیقتی که دو مراتب میباشد اطلاق کرده و باعتبار هر مرتبه اسمی بر آن نهاده و آنرا بپادام تشبیه نموده است که لفظ آنرا بر مجموع ((بوست - مغز - مغز مغز)) اطلاق مینمایند . -

۱ - متوفی ۴۳۰ هجری قمری شیخ ابوحنیف محمد (شهاب الدین سهروردی) متولد ۳۹۵ ه و متوفی ۶۳۲ ه ق ۳ - ((اقوال المشایخ فی ماهیة التصوف نزدیک علی الف قول)) نقل از عوارف المعارف سهروردی . -

سال (۲۱۱) ثبت کرده اند . سهروردی از عرفای بزرگ و اصحاب جتید بغدادی بوده است . -

مفسر شریعت را پوست طریقت را مغز و حقیقت را مغز مغز گرفته و نوشته است : ((و مرتبه نیکه بمنزله مغز مغز است از بادام حقیقت میگویند و تصوف)) .

ب - حدیثی که از عوالی اللثالی منسوب بحضرت علی ع نقل نموده (۱) دیگران هم از ایشان اقتباس و با حذف و اضافاتی ذکر کرده اند چنانکه بیست و هفت بیت مثنوی (امیر حسینی سادات) را که عین حدیث را بفارسی منظوم ساخته شاهد آورده است :-

((هیچ را هی از تصوف بیش نیست * چهار حرف اندر تصوف بیش نیست))

((توبه و صدق است شوط آن و فدا * پس فنا گردد فنا را در فـنا))

((اولش فقر است و صدق و افتخار * آخرش تسلیم و مرگ اختیار))

ج - تعریف دیگر تصوف را از دو تعریف ابو سعید اعرابی که گفت ((التصوف کله ترک الفضول))

و شیخ ابو سعید ابو الخیر (۲) ((التصوف ترک التکلف)) اتخاذ نموده و جمله ((و حفظ الاصل)) را اضافه کرده است .

د - در تعریف تصوف نوشته است ((التصوف طرح النفس فی العبودیه و تعلق القلب بالربوبیه)) این

تعریف شبیه آنستکه ابو محمد رویم (۳) گفته است ((التصوف استرمال النفس مع الحق ما توبد))

با توجه باینکه عبودیت لازمه اسلام و مسلمانی است این هر دو نفر تسلیم نفس را باواده حق با کلمات (طسروح

بمعنی انداختن . استرمال بمعنی فرو هشتن) تعبیر نموده اند منتهی اولی (پیوستگی قلب بحق یا تامل

و تفکر) را هم اضافه نموده است .

ه - تعریف دیگر شیخ ابو سعید ابو الخیر ((شیخ ما گفت التصوف اسم واقع فاذا اتم فهو الله)) را مؤلف

تحفه عباسی در بازدهین تعریف تصوف خود با اصطلاح فلسفی بیان داشته و نوشته است ((التصوف فنـه

الناسوتیه و ظهور اللاهوتیه)) . هر دو آغاز و انجام سیر و سلوک را از طلب و انقطاع تا فنا فی الله بیان

داشته اند .

و - سیزدهمین تعریفی که شیخ مؤذن برای تصوف نموده است . عین تعریف ابو محمد جریری (۴) است که

۱ - مقدمه (همین مبحث تحقیق گردید) . ۲ - عین عبارت اسرار التوحید . شیخ ما گفت هفتصد پیرو

از بیوان در طریقت سخن گفته اند . اول همان گفت که آخر . اما عبارات مختلف بود و معنی یکی که ((التصوف

ترك التکلف)) . ۳ - شیخ ابو محمد بن احمد بن رویم از عرفای سده سوم (متوفی ۳۰۳) بضبط -

(رساله قشیری و صفوة الصوة ابن جوزی) و شرح حالش در (تذکرة الاولیاء عطار . نفحات جامی . طرائق الحقائق) آمده است . ۴ - ابو محمد احمد بن محمد بن جریری از عرفای بزرگ است که وفاتش بضبط رساله قشیری

در اوایل قرن چهارم (۳۱۲) واقع شده است در صورتیکه ابن اثیر مینویسد که ((در واقعه (هبیر - بفتح اول

و کسر دوم) و غارت حجاج بدست قراظه با (سهل بن عبدالله نستری) از تشنگی وفات یافت)) اقا تاریخ گزیده

و ابن جوزی وفاتش را بسال (۳۱۱) ضبط کرده اند . بهرحال وی از عرفای بزرگ و اصحاب جنید بغدادی بوده است -

گفت: ((التصوف الدخول كل خلق سدى والخروج من كل خلق دنى)) - بیان اعتقاد صوفیه در نیستی
تنها مورد اختلاف اصل این عبارت که در (صفحه) از متن کتاب مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه (۱) نقل شده
با آنچه که در تحفه عباسی آمده است در جمله دوم میباشد که ((من کل)) را ((عن کل)) ضبط کرده است (۲)
ز - شیخ ابوالنجیب سهروردی (د همین قطب ذهبیه) بتصوف جنبه علمی داده و تعریفی چنین کرده است
((اول التصوف علم و اوسطه عمل و آخره موهبة فالعلم بكشف عن المراد والعمل يعين الطالب على الطلب
والموهبة تبلغ غايه الامل)) (۲)

در تعریف علمی تصوف بیانات زیاد شده است . چنانکه در مقدمه این خلدون بای را مخصوص علم تصوف کرده و همچنین قیصری شرح مبسوطی در باره علمیت تصوف دارد که تصوف را در ردیف سایر علوم
مانند فلسفه و ریاضی و کلام و هیئت آورده و برای آن تعریف نموده است .
شیخ بهاء الدین عاملی که خود در ویش ذهبی (۳) میباشد در کتاب کشکول تعریف علمی تصوف قیصری
را از لحاظ جامع مانع بودن (یعنی تعریفی که شامل موضوع . مسائل مورد بحث . نتیجه باشد) باعتقاد
خود واقضاب این سلسله کاملتر نموده و گفته است :-

((التصوف علم يبحث فيه من الذات الاحدية واسماؤه وصفاته من حيث انها موصلة لكل من مظاهرها ومنسوبة
الى الذات الالهية فموضوعه الذات الاحدية ونعوتها الازلية وصفاتها السومدية . ومسائله كيفية
صدور الكثرة عنها ورجوعها اليها وبيان مظاهرها الاسماء الالهية والنعوت الربانية وكيفية رجوع اهل الله
تعالى اليه سبحانه وكيفية سلوكهم ومجاهداتهم ورياضاتهم . وبيان نتيجة كل من الاعمال والاذكار
في دار الدنيا والآخرة على وجه ثابت في نفس الامر ومبادئه معرفة حده وغايته واصطلاحات القوم فيه))

ح - علاوه بر این تعاریف کلی که شباهت با تعریفهای گذشتگان دارد اقطاب ذهبیه نیز در نیمه دوم دوران
سلطنت صفویه و یا بعد از آنها میرزسته اند چنانکه در باب ادوار و تحولات ذهبیه خواهم گفت . بوا سطره توجه
شدیدی که نسبت بولایت یافتند . تعریف تصوف را با بیانات مختلف مربوط بولایت کردند چنانکه در اولین تالیف
آن دوره (تحفه عباسی شیخ محمد علی مؤذن خراسانی) که آخرین کتاب بسبب متصوفه قبل از صوفیه است (۴)

- ۱ - مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه عزالدین محمود بن علی نطنزی کاشانی متوفی ۷۳۵ که سلسله ارشاد شریسه
واسطره بابوالنجیب سهروردی میرسد و جناب استاد هائی در سال ۱۳۲۳ تصحیح و چاپ فرموده اند .
- ۲ - این تالیف را شیخ مؤذن از (آداب المریدین سهروردی) نقل کرده است (ص ۱۲) نسخه خطی نگارنده
وحاشیه (ص ۲۴ و ۲۵) سبع المثانی چاپ شیواز - بهاء الدین محمد بن شیخ حسین بن عبدالصمد همدانی
الحاملی متوفی (۱۰۳۱) که بایک واسطره (شیخ مؤمن مشهدی) از شیخ محمد عارف کارندهی (پیرپاره دوزکس
بخلط او را پیرپالا ندوز) نوشته اند و مادر مقام خود بحث خواهم کرد . تلقین ذکر گرفته است .
- ۴ - در این باره معرّفی در باب آثار ادبی و نثر ذهبیه مفصلاً بحث شده است (رجوع شود به بحث ۴ مبحث
دوم فصل نهم) -

برای اولین بار فصلی را اختصاص به امامت و ولایت داده است : ((فصل سوم - در بیان اعتقاد صوفیه در نبوت و امامت و ولایت)) (۱)
 شیخ نجیب الدین رضا متخلص به (جوهری) خلیفه و شاگرد آن مؤلف در دیباچه مثنوی سبع المثانی با این عبارت : ((باری بطریقت علی مرتضی (ع) که تصوف است بگرو)) (۲)
 تصوف را با امر ولایت پیوستگی تام داده . حتی اولین شرط از شروط چهارده گانه مطالعه کتابش را شیعه خالص الولا بودن ذکر کرده و نوشته است : -

((و چهارده چیز از برای خواننده آن لازم دانند : اول باید که شیعه امیرالمؤمنین ع باشد که اگر در تشیع او خللی باشد او را از این کتاب بهره نباشد)) (۳)

بعد از این دوم مؤلف اقطاب بعدی ذهبیه که سیر ولایت نمودند تالیفات زیادی در رابطه تصوف و ولایت (نظام و نشر) از خود بجای گذاشته اند چنانکه حقیقت توحید دین را ولایت علویه دانسته و گفته اند : -

((و توحید الاعلی لدی عرفانه
 تجلی بنور انیة علویه))
 ((و ذالک توحید الاکا بریشتی
 بکل اصحاب القلوب المرضیة)) (۴)

((ولایت بود سر دین نبوی
 که ظاهرا شد از شاه ایمان علی ع))
 ((شد اسرار دین از ولی آشکار
 از او گشت دین خدا با یکدوار)) (۵)

متاخرین از ذهبیه علم و عرفان . جذبه و عشق را منحصر در نور ولایت علوی کرده گویند : -

((آری شمس توحید الوجود بذاته
 بانوار اشراقات بدر الولا یته))
 ((و تحقیقها اعلی مسائل حکمة
 الهیة عظمی لاهل السعادة))
 ((و ذالک شأن العارفین الدینهم
 کبار ملوک الفقر حسب الزها دة))
 ((و قد عبروا عن نور شمس ولائهم
 ثقات بلفظ العشق عند الاحیة)) (۶)

بعد از دوران صفویه ابن روشادامه یافته و هریک از اقطاب ذهبیه در باب تصوف و ولایت کتابها ساخته و پرداخته اند که در جای خود یاد خواهد شد . و باستاناد احادیث ما نور از محصور مؤمن حقیقی را توفیق

((طریقت بدان سر شروع نبوی
 حقیقت بدان مهر حیدر علی))
 ((تصوف ولایت بود ای کیمیا
 که زاید از آن حسن افعالها))
 ((نبی حاکم دوره ظاهر است
 ولی مالک باطن و قاهر است))
 ((بمعنی بود رشته اهل دل
 بحبل ولای علی متصل))
 ((بخم خانه حیدری ره برید
 چو زان شاه مست می کوثر یخ)) (۷)

۱ - حاشیه سبع المثانی و ص ۶۳ نسخه خطی کتابخانه نگارنده ۲ - سطر ۲۰ ص ۱۹ دیباچه سبع المثانی

۳ - سطر ۲۳ - ۲۴ ص ۱۵ دیباچه سبع المثانی چاپ ۱۳۴۳ ه ق در شیراز

۴ - بیت ۷ و ۸ تحفید باز دم و فصل الخطاب و ص ۲۷۶ میزان الصواب

۵ - بیت ۲۰ ص ۷۳ و بیت ۲ ص ۷۴ تذکره راز چاپ شیراز

۶ - ابیات ۲۰ و ۲۳ و ۲۶ صفحات ۲۷۸ و ۲۷۹ میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب ابیه چاپ جناب استاد

۷ - ابیات ۶ ص ۷۲ و ۱۹ و ۲ ص ۷۳ و ۴ ص ۷۴ و ۶ ص ۷۵ تذکره اولیا راز چاپ شیراز - نسخه خطی

۷ - شرح حالات او در (شماره ۳ با ب سوم) و آثار تالیفات وی در (فصل میز دهم از باب چهارم)

این رساله آمده است -

معنی و تعریف صوفی از لحاظ ذ‌ه‌بیه

همانطوریکه برای تصوف تعریفهای زیادی شده است بهمان نسبت هم صوفی را وصف کرده و هر فرقۀ

و طایفه‌ی بر حسب حال خویش تعریفات چندی را انتخاب و ذکر نموده اند. ((واعتصموا بحبل الله جميعا))
 فرقه ذ‌ه‌بیه هم تا دوران صفویه و اعتلای ولایت غالب اوصاف صوفی سایر فرق را کما بیش پسندیده و نقل
 کرده اند ولی غالب از آن تعریفات (ملا میه) را خارج نموده اند. چنانکه یکی از تعریفی را که شیخ مؤذن
 پسندیده و نقل مینماید اینستکه مینویسد ((الصوفی غیر العلامی یعنی صوفی کسی است که طریق ملامت‌سی
 نداشته باشد و ملا میه طایفه‌ی چند اند که نه اظهار خیر کنند و نه اظهار شر)) (۲)

تا نیمه دوم و بلکه اواخر قرن هشتم و اوایل قرن نهم طایفه ملا میه آنقدر مر دود و مطعون نبودند که این
 تعریف صادق آید چنانکه در فصل دهم از کتاب مصباح الهدایة و مفتاح الکفایة عز الدین کاشانی (۳) که
 خود از تربیت یافتگان اقطاب اولیه ذ‌ه‌بیه است اقسام اهل سلوک را به سه طایفه ((متصوفه ملا میه . صوفیه))
 منقسم کرده و در باب ملا میه شرح مبسوط و احترام آمیزی نگاشته و آنها را با تفاوت مختصری دون صوفی و در
 مرتبه بالای متصوف معرفی نموده است. اما متاخرین از اقطاب ذ‌ه‌بیه خاصه آنانکه در زمان تشیع پیرو
 میگردیدند برای صوفی تعریفهای متفاوت و متناسب با انقلاب فکری خود دارند که مناسب با تعریفهای نیست
 که از تصوف نموده اند.

بطور کلی ذ‌ه‌بیه چون شیعه و در مبانی شرع سماعی و کوشا بوده و هستند لذا تعریفات آنها هم غالباً
 متناسب با این معنی میباشد چنانکه شیخ مؤذن در همین فصل تعریف تصوف و صوفی عین بیانات
 خواجه عبد اله انصاری (۵) و سپس عین خطبه (همام) را در (توصیف مؤمن حقیقی) با توجه
 بسیار (۶) شیوایی آورده است. و با استناد احادیث ما نور از معصوم مؤمن حقیقی را توضیح
 داده و صوفی را بآن تطبیق نموده آنگاه نمونه زیبایی از زهد و ورع . اعراض از دنیا و دنیاوی
 معصوم و بزرگان صوفیه را شاهده آورده است و خلاصه مؤمن واقعی را صوفی میدانند.

همین معنی را علرف بزرگ و دانشمند معسوف نیمه دوم قرن سیزدهم (میرزا ابو القاسم
 راز شیرازی) (۷) در غالب از تالیفات خود مشروحاً بیان کرده است.

۱ - در کتاب تحفه عباسی که آخرین کتاب بسبب متصوفه قرون قبل میباشد ۲ - حاشیه ص ۲۶ سبع المثانی
 و ص ۱۳ نسخه خطی نگارنده تعریف فارسی مؤلف از ملا میه ترجمه عباراتی است که العلامی هو الذی لا یظهر
 و خیرا ولا یضمرو شراً ۳ - بصفحه قبل مراجعه شود ۴ - (ص ۱۱۵) متن مصباح الهدایة چاپ جناب استاد
 همان ۵ - ص ۱۸ - ۲۴ تحفه عباسی نسخه خطی کتابخانه نگارنده ۶ - ص ۲۶ تا ۳۴ تحفه عباسی نسخه خطی
 کتابخانه نگارنده و ص ۹۲ حاشیه سبع المثانی چاپ شیراز ۷ - سترجمه حالات او در (شماره ۳۵ باب سوم) و آثار تالیفات وی در (فصل سیزدهم از باب چهارم)
 این رساله آمده است -

فصل دوم - سلاسل اصلی صوفیه و انتساب هر یک با ائمه اطهار علیهم السلام:

تصوف اسلامی از یک نقطه * یعنی تعلیمات عالیّه مکتب محمدی . رفتار بعضی صحابه و تابعین برخاسته
ابتدا از زهد و تقشف و عبادت و اعتکاف آغاز شده است صد را سلام بعد ازا ((واعتصموا بحبل الله جميعا
ولا تفرقوا)) (۱) تمام مسلمین از هر نژادی که بودند و بهر زبانی که تکلم میکردند قد مشترکشان مسلمانی
بود و هیچ گونه فرقه و دسته ای نداشتند چنانکه صوفیه هم در آغاز امر تنها فرقه‌ای نبود که یگر مسلمانان زهد
و تقویٰ مراقبه و ترک دنیا میبود بعد از ارتحال ذات اقدس نبوی قضایای تاریخی ثقیفه بنی ساعده برای
اولین بار شکافی در وحدت کلمه اسلام بوجود آورد و آنرا بدو شعبه قسمت کرد که از بحث ما خارج است .
اگرچه تا اواخر نیمه اول سده اول اسلام اختلافات چند آن آشکار نبود . اما با تشکیل خلافت امویان و -
بسط اسلام و صد ها امور دیگر بدین رنج این زهد و عبادت اسلامی بصورت ریاضت و آداب آئین و سنن -
مخصوصی درآمد زیرا تعلیمات دقیق و افکار دقیق قرآن در برابر طبایع و مقتضیات اقلیمی قریحه و ذوق های
مختلف قرار گرفت . هر قوم و ملتی بتناسب سابقه تمدن و فرهنگ خویش آنرا رنگ خاصی دادند (۲)

بویژه عقلا فلسفه یونانی و هندو و تقطیف شده ای ایرانیان اندیشه های عمیق و افکار روشن پدید
آورد . است قواعد و آداب مخصوص برهما نیز زهد خشک و عبادت اسلامی افزون و موجب شد که فرقه
صوفیه از دیگر طوایف اسلامی بکلی جدا شوند . تازه باین جدائی هم قناعت نشد . حب ها و بغض ها
در نزدیکی افق فکری اشخاص نسبت بیکدیگر با قرب و بعد های رجال صد را سلام بحضرت پیغمبر -
خوش و ناخوش آمدن روشن زندگانی مادی و معنوی یا سبک تفکر و اعتقادات جزئی بزرگان سلف و هزاران
عوامل دیگر همین فرقه صوفیه را بدستجات و سلاسل جدیدی منقسم ساخت .

این سلاسل مانند سایر فرق اسلامی در اصول مشترکند و تنهاد رفروع و اعمال سلیقه بایکدیگر فرق دارند
خاصه سلاسل صوفیه که عموما سند خرقه خود را بیک از ائمه اطهار علیهم السلام رسانیده میکوشند تا
عقاید و اعمال خود را بسلسله در خویش تطبیق کنند و خویشان را نزد یکتر و شبیه ترین مردم بآند ستگاه -
معرفی نمایند .

« سلاسل اهل الفقرا ربه و قد اشتهرت فی الامّة الاحمدیة + وقد اشتهت اسناد جمهور هم الی -

۱- آید ۹۱ از سوره ۳ (آل عمران)

۲- در علم الاجتماع این نکته مسلم است که هر آداب و رسوم و حتی هر قانون علمی و اخلاقی که از نقطه ای
باقلیم دیگر رود پتانسب با آب و هوای آن سرزمین شکل و هیئت خویش را عوض مینماید .

اخلاف و جانشینان همین مؤلف و قطب سلسله ذ هبیه این چهار سلسله اصلی صوفیه را ترتیب
 علی امیرالمومنین الاعزّه + علیه صلوات الله فی کلّ عالم - علیهم سلام الله فی کلّ نشأه)) (۱)
 معروفترین سلاسل صوفیه ای که خرقة معین دارند چهار خرقة هستند: صاحب سراج المومنین (۱) است
 ((چون سلاسلهای فقر سرمدی - منتشر در امتان احمدی + هست چاروشعبهایش بیشمار - کثر
 ائمه باقیست و نامدار + یک رفاعی و دیگر شفا رش نام - نقشبند است و ذ هبیه تمام + و ان رفاعی هست
 در راه ارشاد - ^{ایضا} ~~فصل~~ ^{کامل} الشاکمیل بن زیاد + هست شطاری بسططان بایزید متصل تا حضرت صادق رسید +
 نقشبندیه است هم از راه دل - تا بایراهمیاد هم متصل + اتصال اوست با زین العباد - که قلک و ارکان
 چو او شاهی نژاد + اتصال ذ هبیه بشنوید - هست تا معروف کرخی آن رشید)) (۲) ^{ابراهمیاد هم}
 محققان صوفیه تمام آثار ادبی مسالک مختلف فقر محمدی سند خرقة خود را بسر حلقه خرقة پوشان -
 حضرت علی علیه السلام میرسانند (۳) چنانکه علامه حلّی در منهاج الکرامه و شرح تجربه ((نقل
 بالتواتر عند علیه السلام انه کان سید الابدال)) شارح نهج المسترشدين در تفسیر قول ((و غیر ذلک
 من العلوم)) مینویسد ((مثل علم التصفیه الباطن الذی هو من اسرار العلوم فان المشایخ انما اخذوا منه
 علیه السلام او من اولاده او من تلامذة اولاده)) و نیز در شرح کبیردرباب حادی عشر آمده است -
 ((ان الاکابر من العلماء تشرفوا بخد متهم علیهم السلام)) - (۳)
 شیخ مؤذن خراسانی (قطب ذ هبیه) در فصل پنجم ((اسناد صوفیه بائمه علیهم السلام)) تحفه
 عباسی ((سلسله جمیع اولیاء کلا علی مرتضی منتهی است و شیعه و سنی را در این خلاف نیست))
 این مؤلف را همین فصل سلاسل و اسناد خرقة آنها را بطور اجمال و تغرقة ذکر کرده میگوید ((سلسلههای
 این طایفه بعضی بکمیل زیاد و بعضی باویس قرن و غیرهما از اصحاب امیرالمومنین منتهی میشود و ایشان
 بآنحضرت میرسانند بعضی به ابراهیماد هم و بعضی به بشر حافی و بعضی بسططان بایزید بسطامی
 میرسانند و ایشان بحضرت صادق میرسانند و بیشتر از سلسله هائیکه الحال موجود و مشهور اند
 بشیخ معروف کرخی میرسانند و ایشان بحضرت امام رضا ۴ میرسانند و نیست سلسله در میان این طایفه
 که بغیر ائمه بدیگری منتهی شود)) (۴)

- ۱- ابیات ۷۱-۷۲-۷۳ از مقدمه ص ۵۳۰-۵۳۱ فصل الخطاب سید قطب الدین محمد
- ۲- ابیات منتخب از مثنوی ولایت نامه ص ۴۰۴ چاپ شیراز و ص ۳۱۱ چاپ تبریز و ص ۶۱
- ۳- از متأخرین میرزا ملکم کان در تاریخ خود علاوه بر چهار فکر خرقة اصلی ۲۰ خرقة را با تعریفات مختصری
 از خصوصیات و عقاید آنها نام میبرد که بطور خلاصه عبارتند - وهریه - واصلیه - حبیبیه - ولییه
 مشارقه - شمراقیه - مهابیه - ملامیه - حالیه - خوریه - واقفیه - تسلیمیه - تلقینیه - کمالیه
 حوریه - نوریه - باطنیه - جودیه - عشقیه - جمهوریه
- ۴- ص ۸۴-۸۶ نسخه خطی کتابخانه مؤلف و ص ۱۰۷ حاشیه سبع المثالی چاپ شیراز

اخلاف وجانشینان همین مؤلف و قطب سلسله ذهیبیه این چهار سلسله اصلی صوفیه را بترتیب

ذکر نموده اند: — (۱)

((اول سلسله رفاعیه است که بواسطه کمیل بن زیاد (ره) که صاحب سرامیرالمؤمنین است از آنجناب ناشی گشته و کمیل نیز ناهند و غالب سلاک این سلسله و طریقه ایشان در سامان مکه و مصر و شام و حلب اشتها را دارند)) —

مبحث اول «یافت اول از علی ابن سرگمیل — منتشر شد در عرب آن خیل خیل»

((شد مسقی بر رفاعیه در جهان — در مدینه مکه اش جوان زمان)) (۲)

دوم — ((وثانی از سلاسل اربعه سلسله نقش بندیه است که بواسطه سلطان ابراهیم ادهم از جناب سید الساجدین علیه السلام ناشی شد و بالفعل طریقه و سلسله ایشان در ممالک هند اشتها را می دارد)) —

((بعد از آن آن سید عباد کوراد — سر را برابر ابراهیم ادهم برگشاد))

«بعد از آنکه پادشاهی ترک کرد — در حرم برخورد زان فرزانه مرد»

((وجه معنی نقش شد در سینه اش — یافت و صلت سینه بی کینه اش)) (۳)

((شد مسقی نقش بند آن سلسله — شد ترکستان در آن قافل)) (۳)

سوم — ((وثالث سلسله شطاریه است که بواسطه سلطان بایزید بسطامی (ره) از جناب حضرت امام جعفر صادق علیه الصلوه والسلام ناشی گشته — بالفعل در سمت ترکستان و بسطام اشتها را دارد)) —

((بعد از آن از جعفر صادق رسید — این سر معنی سلطان بایزید))

((در لب شط فراتش حق گشاد — برید صادق قزل باب مراد)) (۴)

چهارم — ((رابع سلسله ذهیبیه رضویه علیه السلام است که بواسطه شیخ المشایخ الغظام —

جناب معروف کرخی قدس سره العزیز که از جناب سلطان الاولیا علی بن موسی الرضا علیه الصلوه

والسلام ناشی شد و حال در فارس و مملکت ایران اشتها را می دارد)) —

۱ — نقل از ص ۳۲۵ مقدمه ولایت نامه چاپ شیراز و ص ۲۷۴ چاپ تبریز بقلم میرزا ابوالقاسم راز

(قطب ۳۵ ذهیبیه)

۲ — در شرح کبیر رباب حادی عشر در مبحث امامت مینویسد ((فان ابایزید البسطامی کان سقاء

فی دار الصادق علیه السلام و معروف الکرمی اسلم علی ید الرضا و کان بواب داره الی الامانات و ابای

یزید طیفور بن عیسی بسطامی متوفی ۲۶۱ — ۲۶۴ هجری —

۳ — اسامی و حالات این اشخاص در جلد اول سیره ابن هشام میتوان یافت

۴ — کتاب حیات العیون جا حظ ثابری بود اثبت و مسیحیت در مکتوبت همین ریاضت میداند —

این اندام مکتوبت را ترکیبی از مسیحیت و آئین زردشتی میداند —

۵ — بکتاب الامانی و فهرست ابن الندیم رجوع شود

۶ — برای اطلاعات بیشتری بکتاب رجال صدر الاسلام و حالات صحابه مراجعه گردد —

۷ — خلاصه فی از یادداشت های در من لیسان جناب استاد فسر و انفسر —

((دیگر از شاه رضا شد مقتدر در خراسان و عراق آن مستر))

((شد مسقی بر ذهاب آن سلسله کرد با معروف شه این قافله))

((بود چون معروف کرخی حاجبش داد آن دولت بدو آن صاحبش)) (۱)

مبحث اول - تصوف عابدانه و عاشقانه

در مباحث پیش چگونگی اشاعه تصوف و منشأ آنرا بطور اختصار ذکر نموده (۲) و در بالا فرق اصلی صوفیه را بیان داشتیم . و ازین پس بعد از حضرت پیغمبر چون مانع بزرگی که جلوانراط و تفریطها را گرفته اکنون قبل از بیان طریقه سیر و سلوک ذهبیه سخنی چند در اختلاف روش فکری و سبک ریاضات . صوفیه میگوئیم و سپس اصول حالات و مقالات ذهبیه را بیان مینمائیم . از سلاقی خود قدس قرائت نموده و از اهدای با توجه باینکه پیش از بعثت رسول اکرم ص کثرت زهد و ریاضت کم و بیش در میان اعراب از آثار مسیحیت و ملنویت وجود داشت و افرادی ترک محرمات متداول عرب را نموده و بر ریاضات میپرداختند (۳) . ما ننویسیم (ورقه بن نوفل) (۳) عموی خدیجه (همسر گرامی پیغمبر) که از معروفترین زهاد صدر اسلام بوده است از طرفی میدانیم که ریاضت از اصول مانویت (۴) است و طریقه مانویان در میان قریش رواج زیاد داشت . بهر حال رهبانیت و ریاضات شافیه مانویه را اسلام و رسول اکرم تعدیل و رهبانیت را شدیداً منع فرموده (۵) و مسلمین را از افراط و تفریط باز داشت . اما باز کسانی بودند که در احکام دینی حد اکثر دقت و منتهای مراقبت را بجای میآوردند . بعضی این ریاضات و تعریفات را - برای فراغت از جسمانیات و توجه بامر روحانی انجام میدادند . باره فی آنرا و سبیل فوز بثواب اخروی یا تحصیل استجابات دعوات و بدست آوردن علوم قرائت افکار و ... و غیره قرار میدادند (۶) . از طرف دیگر مانویان اهل ذوق و حال . سیر آفاق و جمال پرستی بودند (۷) مسلماً موازی با ریاضات و آداب ظاهری مانویان اینگونه خصوصیات ذوقی هم در اعراب قبل از اسلام و سپس در مسلمین صدر اسلام و سرانجام در صوفیه اثرات عمیقی بجای گذاشته است .

۱ - صفحه ۶۴ سبع المثانی نجیب الدین رعا (قطب ۳۰ ذهبیه) چاپ شیراز

۲ - به باب دوم و فصول آن از صفحه ۲۶ تا ۴۶ رجوع شود

۳ - اسامی و حالات این اشخاص را در جلد اول سیره ابن هشام میتوان یافت

۴ - کتاب حیات الحیوان جا حظ ثانی بود اثبت و مسیحیت در ملنویت همین ریاضت میداند . فهرست - ابن الندیم مانویت را ترکیبی از مسیحیت و آئین زردشتی میداند .

۵ - بکتاب الاغانی و فهرست ابن الندیم رجوع شود

۶ - برای اطلاعات بیشتری بکتاب رجال صدر اسلام و حالات صحابه مراجعه گردد .

۷ - خلاصه فی از یادداشتهای درس لیسانس جناب استاد فرزانفر .

زیرا عامل مهم دست بیکد یگرد اد که ریای زرف آسا و اقیانوس بی گرانای را بنام تصوف که پسندون
 دستورایی قرآن و تعلیمات رسول اکرم ص با آنهمه اعتدال ریاضیات متناسب بازندگی مادی و—
 آنچه انسان را از کار و کوشش بازدارد مباح و حلال دانسته و حد وسط را نگاه داشته است
 اما میدانیم که امور معنوی و آنچه بادل سروکار دارد (مانند دوستی و محبت * در یک زیبایی
 و جمال پرستی * شوق و عشق * و صد ها مورد دیگر) اعتدال بردار نبوده میانه روی ندارد و بسا
 در روز زمان و تلطیف ذوق حساس و افراطی ترمیشود *—
 بنا بر این مقدمات که فهرست وارید ان اشارت رفت و با توجه باینکه فکر رهبر زمان و مکانی بتناسب
 اوضاع تغییر شکل میدهد و چه بسا ضعیف هم میشود ولی چون معانی عدم دارند فکر هم هرگز
 نمی میرد و از بین نمی رود و بعد از حضرت پیغمبر ص چون مانع بزرگی که جلو افراط و تفریطها را گرفته
 بود از میان برخاسته این سنخ افکار و عادات افراطی بتدریج قوت گرفت و صد ها عوامل مختلف و
 سیرتاریخ هم بدان کمک داده هر طبقه ای خواستند تا از اسلاف خود قد می فراتر نهند و زاهد و
 عابد تر، مرتاض و مراعی تر یا حال خوش ذوق تر و گردند لذا در مدت د و قرن نطفه این
 تند رویهای دینی رشد کرده هر یک چون چشمه وجد اول کوچکی بیکدیگر پیوست و از اعماق دره ها
 و قله جبال زمان قوت گرفت و سرانجام بد ریای بیکران تصوف وصل گردید *—
 تصوف اسلامی در خط سیر کمالی و تحولات ظاهری و باطنی خود هم چنین در ادوار و اطوار مختلف
 نسبت با اشخاص و طوائف گوناگون مظاهر مختلف دارد که جمع کردن تمام آنها در یک عنوان و
 حتی تشخیص خصائص هر فرقه ای از دسته دیگر بحسب ظاهر کاری دشوار است * اما آشنایان بر موز
 و کسانی که عملا معنای تصوف را دریافته باشند خوب میدانند که این همه اختلاف در مظاهر و—
 آداب و پوشش حقایق و معنویات نیست بلکه همه جوای یک حقیقت و سالکان منزل مقصود هستند *—
 ((همه کس طالب یار است چه زیبا و چه زشت : همه جا خانه عشق است چه مسجد چه کنشت))
 عموم صوفیه دارای یک گنج عقیده و کنه ضمیرشان جوای یک هدف میباشد چه همگی اهل باطن و
 جوای حق سالکین الی الله و سائرین ^{مبداء} ^{عبدالله} ^{عزوجل} هستند اما چون طرق الی الله بعدد انفس الهی
 است (۱) بهمین لحاظ عقائد و آداب آنان در سیر و سلوک رشته اتصال و پیوند و لاییشان بسا
 یکدیگر متفاوت و چه بسا متباین مینمایند :—

۱— حدیث نبوی ((الطرق الی الله بعدد انفس الخلاق)) *—

۲— حدیث از امامان (زیرکی بگذارد و حیرانی بخرد— زیرکی ظن است و حیرانی نطق
 از تنهایی بلاخبر *— حدیث از امامان که از تنهایی بیزاری *— آنهمه تعلیمات فراوان قرآن
 (افلات مقلون * افلات یرون *— و هزاران حدیث ((اطلب العلم من المهد الی المهد
 اطلبوا العلم و العلم یصلحکم *— و غیره)) در برابر (بشوی وراق اگر بعد رسد مائی
 ۴— سکر و لغت بعضی معنی است
 ۵— شمس الدین محمد خاقد شیرازی

زیرا سه عامل مهم دست بیکدیگر داده و در ریای ژرف آسا و اقیانوس بی کرانی را بنام تصوف که بسد و ن
 شك عظیم ترین نهضت فکری و بالاترین پایه معنوی بشریت است بوجود آورده است نخست راه -
 طولانی و ظلمات طبیعت و طبیعیات است که سالک میباید اسکنند و در دست بد امان خضر زمان
 زده از مرتبه حدود و قیود امنیت و قیئنا تا مقام لاحدی و بی قیدی ترک خود **فغنا فی الله** -
 این رشته طولانی را پشت سر بگذارد و آب حیات و سعادت جاودان را بچنگ بیاورد .
 دوم وسعت میدان تفکر و وسعه سرزمین معنویات - پاسبانی دل و تلطیف ذوق و احساسات میباشند
 که خود وادی بی انتهای است که ((گم شد در راولشگر سلم و طور)) این بیابان یک سرش جمود بر سر
 عبادات از فرائض و مستحبات تا نوافل و ترک مکروهات و سرد یگرش استغراق و مقام قرب است که **بالحال**
 سعه و رخصت تعبیر مینمایند .

سده یگر طول زمانیکه برای آداب و رسوم گذشته با کمال قدرت افکار نخبه ترین افراد هر عصر و زمانی
 را بخود معطوف داشته ده تاد و از ده قرن متمدن ترین و پیر فرهنگ ترین افراد بشر را اداره نمود ما
 علاوه بر آن تحولات دامنه دار و این عوامل سه گانه ای که بر تصوف اثباتی و فقر محمدی گذشته است در
 بین آثار مانویت و سایر مذاهبی که برای نزد یکنگر گردانیدن راه وصول در اعصار و ادوار مختلف با شکل
 و اظوار گوناگون در تصوف راه یافت تصوف سلبی و فقر عیسوی بیش از دیگران جای خود را باز نمود و در -
 تعلیمات اسلام و فقر محمدی مؤثر آمد . چه فراست و هوشیاری با حیرت و بیمهوشی (۱) اجتهاد در
 کار و کوشش بسیار با رهبانیت و تعطیل **قوی فعاله** (۲) . فرا گرفتن کلام و آداب در علوم و معارف با
 در فتر صوفی را از حرف شستن و نقش دانش را از دل زدودن (۳) رعایت آداب معاشرت و انجام وظائف
 اجتماعی با عزلت و گوشه نشینی در برابر بار و اغیار بستن و مواظبت تن بر عبادت و طاعت مراقبت دل بر اوارد
 و از کار بار قص و سماع قول و غزل داشتن و دقت در آیات الهی و اعتبار تفکر در آلاء الله باز با پرستی و امر و
 بازی و جد و حال و دست افشاندن و بای کوبیدن یا مراقبه و در بحر مکاشفت مستغرق بودن فرقه های بسیار
 دارد : خلاصه این اضداد که عصاره تعلیمات فقر محمدی و اثرات مانویت و مسیحیت هستند جملگی در
 خانقاه صوفی منتهی باشند و ضعف کم و بیش تعلیم داده میشوند . مطالعه این تحولات چندین قرن
 و تعلیمات فرقه های مختلف ما را بد و مکتب بزرگ تصوف که تمامی تعالیم و صد ها مکتب را در بردارند
 هدایت مینماید : اول - مکتب عاشقانه تصوف که با اصطلاح خودشان (اصحاب سکر) (۴) هستند
 اصحاب سکر مجذوبانی هستند که قوت واردات روحانی عنان تمالك نفس و تماس آداب و رسومشان را
 گریخته و مجو جمال دل از ریائی مطلق غرق در ریای شهود و مکاشفه میباشند . (دوش وقت سحر از غصه
 نجاتم دادند - و اندر آن ظلمت شب آب حیاتم دادند - بیخود از شهشه ای پرتو زاتم کردند .
 باد از جام تجلی بصفاتم دادند) (۵)

- ۱ - حدیث لا تقوامن فرایم المؤمن در برابر ((زیرکی بگذا و روحیرانی بخور - زیرکی ظن است و حیرانی نظر)
- ۲ - احادیث متعدد ((لیس الانسان الا ما سعی یا الیه ینبذ فی الاسلام)) و لا خوکن بتهنئانی که
 از تنهایی بلاخیزد - سعادت میبرد آنکس که از تنهایی پرهیزد . ۳ - آنها هم تعلیمات فراوان قرآن -
 ((افلا تعقلون . افلاتند برون . . .)) و هزاران حدیث ((اطلب العلم من المهد الى اللحد
 اطلبوا العلم و بالصلین . طلب العلم فریضه . . . الخ)) در برابر ((بشوی و اوراق اگر همد رس مائی))
- ۴ - سکر لغت بمعنی مستی است .
- ۵ - شمس الدین محمد حافظ شیرازی .

اینان صوفیان افراطی هستند که بمطابق هر شرع و حتی عرفیات زمان توجه نمی نمایند و حریت فکر و آزادگی خاصی دارند زیرا معتقدند که تکالیف شرع و فرائض و احکام دین عموماً مرا حل ابتدائی سلوک بوده و پسرای وصول بمرتبه عرفان است . پس چون خوبشتن را واصل می بندارند از رعایت سنن و آداب شرع باز میزنند و وجه بساط قدیمی هم فراتر میسپارند ((خود را حد کنی بندارند)) و میگویند ((همانطوریکه آب کر خود را - طا هر و پاک کننده همه آلا بشتا کی است و هیچ آلودگی هم او را نجس نمیسازد ماه بمرتبه و مقامی نائل و فائز آمده ایم که خود طا هر و مطهر هر نا پا کی میباشیم)) (۱)

((هر که را در عشق این آئین بود فوق قهر و لطف و کبر و دین بود))

این دسته از صوفیه در مطا هر زندگانی مادی از مرقع پوشی و ابقای سبله گرفته تا باده گساری و رقعه - سماع هر کاری را از لحاظ افراط توجه نموده . حتی در عقاید علی هم حد اعتدال ندانسته مثلاً

در (وحدت وجود) که خود محور افکار غالب صوفیان است بنهایت افراط رسیده و عده فی قدم را بالا تر گذارده بوحدت موجود و حلول و اتحاد معتقد شده اند (۲)

بعضی از این گروه باین حد هم پسنده نکرده و پاره فی شطحیات مانند ((انا الحق)) و ((لیس فی جبتی

سوی الله)) از ایشان سر زده و دستاویزی بمخالفان و متشرعان که بظا هر عبادات قناعت مینمایند داده اند

تا جملگی آداب صوفیه را یکسره بدعت بندارند و همگی صوفیه را بکفر و زندقه . شرک و الحاد متهم نمایند .

از مروجین ابن عقیده افراطی محی الدین ابن عربی (۳) و شاگردان او میباشند که عموماً از اصحاب

سکر و صوفیان افراطی بوده اند .

۱ - در این رساله مائنی و اثبات عقیده فی رانموده . هر نظری را از لحاظ نشان دادن منظور و روش -

ساختن افکار و آداب ذهبیه نقل مینمائیم .

۲ - عقیده وحدت وجود که ((يك حقیقت فوق ماده را در تمام ذرات موجودات ساری دانسته و بمنزله

جان و روح عالم وجود است)) خود اساس معرفه الله و بنیان عقاید فلا سفه اشراق و عرفا میباشد . این

عقیده در بین عرفای ایران بیشتر از سایر معالک جاری بوده و منشأ شور و گرمی ادبیات فارسی گردیده

و شهر انگیز ترین اشعار صوفیانه را بدیده آورده است . جنبه ادبی وحدت وجود و سایر افکار صوفیا -

در باب اول گذشت و تحول این عقیده و آراء مختلف (صوفیه حقه . صوفیه رذیه . ذهبیه) را در باب چهارم

(باب معرفی آثار ذهبیه) در معرفی کتاب فصل الخطاب که بر همین مبنی تالیف شده است (بحث ۱ از -

مبحث هفتم از فصل باز دهم) مشروحاً بیان خواهیم نمود .

۳ - محی الدین ابوبکر محمد بن علی بن محمد ((اعرابی)) متولد دوشنبه ۱۷ رمضان ۵۶۰ و متوفی -

۲۲ ربیع الثانی ۶۳۸ مؤلف (فتوحات مکیه . فصوص الحکم) .

از مشهورترین پیشوایان این صوفیان عاشق پیشه و اصحاب سکر حسین بن منصور حلاج (۱)

و ابایزید بسطامی (۲) و غالب از مشایخ صوفیه خراسان میباشند.

دوم - مکتب عابدانه تصوف یا اصحاب صحو (۳) صوفیان عابد پیشه سالکان شیفته لقاء محبوب و رهروان متفکر و پرکاری هستند که مدارج عالیہ انسانیت را بتدریج سپری مینمایند؛ اینان نفس ناطقه را که خود از مجردات و بحکم تنگی میل است که باصل خویش اتصال یابد و ناله اش همین است که ((از نیستان تا مرا بریده اند - از نفیر مرد وزن نالیه اند)) بطریق شرع و ریاضیات معقول رام - مینمایند تا پیوند او را از علائق مادی و شوغل جسمانی بریده و بمجاہیات وصل دست رایگی پس از - دیگری با بهترین وسیله و عالی ترین ابزار دریده که بتواند مراتب ۴ گانه نفس (اماره، لوازمه، ملهمه، مطمئنه) را طی و بندای ((یا ایته النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه مرضیه)) لبیک اجابت گویند و بمبداء اعلای خویش واصل آیند.

این سالکان معتدل و اصلان کوی محبوب هستند که از تبتل تا مقامات فنا پایه بیایه میروند (۴) اطوار هفت گانه قلب (طور حسن . طور نفس . قلب . عقل . روح . سر . خقی) رایگی پس از دیگری طی مینمایند و از علم الیقین تا مقام برو الیقین (۵) واصل آیفه تا بعد از فنای فی الله بقای بالله بیایند و پس از وصول بحق واد را که حقیقت آفرینش از عالم غیب و بی رنگی دوباره بشهود و احساس بازگشته و بتوفیق راهبر و هادی گمراهان بسر منزل معشوق شده گمگشتگان وادی عشق راهدایت نمایند. این گروه - دارای عقاید و آراء معتدلانه ای (چه از لحاظ علمیت و عرفان و چه از حیث سیر و سلوک) میباشند. - از ریاضیات شاق و میراندن تن اجتناب کرده ریاضت را تا حد مشروع و اندازہ ای که میانیت با کار و فعالیت زندگانی مادی نداشته باشد واجب و از ضروریات مقدماتی این سفر روحانی میدانند. - پشمینه پوشی و ظواهر کسوت صوفیه را چند ان مقید نبود که بهترین تن پوشی را در رجه اول لباس تقوی (۶) و سپس متعارف زمان میدانند تا فرق میان عارف و عامی برخاسته و طاعات و عبادات تقوی و برهیزگاری

۱- ابومغیث حسین بن منصور حلاج عارف و زاهد شهیر که حالات غریب و افکار افراطی داشته از اهل بیضاء ولی زندگانی و نشوونمایش در عراق و با ابوالقاسم جنبه بن محمد بن جنبه الخراز البغدادی متوفی (۲۹۷-۲۹۹) صاحب داشت است. وی در سال ۳۰۹ هجری بفتوای فقها و بامر المقتدر بالله خلیفه عباسی در بغداد بقتل رسید (نقل از طبقات الصوفیه و تاریخ یافعی).

۲- ابایزید کلخوری عیسی بسطامی متوفی (۲۶۱-۲۶۴ هـ)

۳- صحو رلغت یعنی (هوشیاری)

۴- مولوی فرماید ((از تبتل تا مقامات فنا - پایه پایه تا ملاقات خدا))

۵- مراتب یقین عبارتند ((علم الیقین . عین الیقین . حق الیقین)) نقل از ((التعرف)) و ((فصل الخطاب)) ابیات ۱۵۰-۴۴۸ ص ۶۳۰ تا ۶۸۷)) و تحفه عباسی از ص ۲۶۶-۲۸۰ و میرامین الامامه از ص ۶۸۰-۶۸۱ و ((لباس التقوی خیر لکم)) -

برای آنها عجب آورنگردیده و آنها را از یاد محبوبواشتغال بمعشوق باز ندارد .
این دسته با آنکه حقیقت علم را نور الهی (۱) میدانند که بقلب سالک افشا می شود اما تحصیلات
ظاهری و کسب معارف الهی را مراحل اولیه معراج روحانی میدانند و تمام مبنائی علمی صوفیه را با
حسن وجه پذیرفته تا وحدت وجود رابطه واجب و ممکن را آنطور که هست دریافت کرده موجودات را -
پرتوی از نور وجود میدانند نه موجدی از بحر لایزال ذات حق پندارند .

د روجد و شور . جذبه . و غشیت تعالک نفس دارند و کمتر شطحیات دهان باز کرده ورق بر باد
میدهند .

پیشوایان نامدار این مستان هوشیار و صوفیان پیدار ذوالنون مصری (۲) معروف کرخی (۳) سری
سقطی (۳) جنید بغدادی (۳) و سایر اقطاب سلسله ذهبیه و منشعبات آن هستند که عموماً
اهل اعتدال و معتقد بر عایت مظاهر شرع بوده اند .
مبحث دوم - ذهبیه صوفیان عابد و معتدلند نه افراطی و عاشق .

با ایمان باینکه تربیت اولیه و محیط نخستین زندگی هر کس در رشد نمود فکری و ایجاد شخصیت معنوی
او مهم ترین نقش را بازی مینماید باید اعتراف نمود همانطوریکه طرز تفکر و اعتقادات روشن حیات
مادی و معنوی بزرگترین خانواده در افراد آن فامیل تأثیر سزائی داشته حتی در نسلهای بعد هم
هر چند که با مقتضیات محیط دیگری تربیت میشوند اثرات نیک و بد اسلاف خویش را کم و بیش در آن
میباشند اما اعتدال دعوت میکند (این راه را کسی باید که کتاب خدای برد ستراست گرفته
(رک رگ است این آب شیرین و آب شور - در خلایق می رود تا به نفع صورت))

این امر در طوائف و قبایل احزاب و مسالک گوناگون مجامع بشری هم مؤثر میباشد و از لحاظ علم الاجتماع
قسمتی از معنای ملیت را بوجود می آورد . و محبت بحقیقت موجودات که با اختگی و علاقه با افراد اجتماع
مذاهب و مسالک کما فرق و سلاسل مختلف هم از این قانون کلی برخوردار هستند . و در زمینه پویشی
صوفیه که مبنای کارشان بر ارادت و صفای مریدی و مرادی گذاشته شده سالک در برابر پیرو مرشد شن
هیچ گونه اراده ای نداشته (کمیت فی ید الغالب)) جزئیات اعمال و افکار او را پیروی نموده -
حتی حق حذف و تحریف بیانات وی را ندارد (۴) بدون شک از این قانون کلی بیشتر سهم خواهند برد

۱- آیه - سوره ((العلم و نور یقذ فی الله فی قلب من یشاء))

۲- الوالقتن ثوبان بن ابراهیم ملقب به ((ذوالنون)) پدرش از اهل نوبه (بین مصر و حبشه) و قاتش را
از ۲۴۵ تا ۲۴۸ نوشته اند .

۳- در باب اقطاب ذهبیه بتفصیل معرفی شده اند رجوع به باب سوم گردد

۴- از خصائص نثر صوفیانه در سبک شاعری (جلد دوم سبک شناسی مرحوم استاد بهار)

۵- اولین آثار مذکور ذهبیه تألیفات امام احمد غزالی (همچنین قطب ذهبیه) است که عبارتند از :-

(باب الاطیاف) الذی فی علم العیة . سوانح العتاق . رساله فی (آداب) فی تالیفات مرحوم علام الدین
محمد بن ابی سرف (فی الاذکار . رساله کائید . فقه الیوم . فقه الذیاب) (۱۰۰) که در باب اول و دوم بر کتب صوفیه
خواهند شد .

د صورتیکه د رمراحل بعدی یخف میگیرد که چند ان مغایرتی با استاد و پیروان سلفش نخواهد داشت. —
مسلمانان که یک فقیه متشرع د رحال تصوف ننگد بخود میگیرد بایک فیلسوف متفکر یا شاعر آزاد ه ایکه
قدم بمرحله تصوف گذارد ه اند بسیار فرق دارد .

چون فقیهی از مد رسه بخانقاه رفت زاهدی منزوی از کار د رمیآید نه رندی عالم سوز و چون بخشایش
الهی قیود استدلالات و زنجیر توهمات فیلسوفی را گسست و سراز عشق و صفای صوفیان بد را آورد جلوه
معشوق را د رسنگ و کلوخ هم یافته با کمک قیاس وجد ل عین وجود ش پنداشته هیاهوی وحدت وجود
را بچریا کرده جان و حیاتش فدیه خیالات و اوهام خویش مید هد :

شاعر نازک دل و باریک بین هم با همان نیم جرعه ای نخستین دست افشان و بای کوبان سرود ستار —
شناخته ((از هر چه رنگ تعلق بند یرد آزاد شد)) خشت زیر سر و بر تارک هفت اختر بای مینهد))
یک سنخ تربیت و سلسله آداب و رسوم د هر مزاجی اثری خاص نمود ه بکا شخصیت و مکتب های مختلف
بوجود میآورد .

ذ هبیه که از آستان قطب اولیا حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام با تربیت و تبدیل مزاج ترس
بچه ای ظهور کرد . میانه روی را ~~بکشد~~ داشت و با شور و مستی و جذب و شوق اعتدال را از دست نگذاشت
سید الطائفه جنید بغدادی (۱) که خود سومین قطب ذ هبیه و مظهر کمال تصوف معتدلانه است
بحسین ابن منصور حلاج که د ر انتخاب طریقه سکروتصوف عاشقانه افراط کرد ه بود ملامت و سرزنش
نمود ه وی را با اعتدال دعوت و میگوید ((این راه را کسی باید که کتاب خدا ی برد ستراست گرفته
و سنت مصطفی برد ست چپ و د ر روشنائی این شمع برود تا د رمقاک شبیهت و ظلمت نیفتد)) .

از مطالعه سخنان پراکنده اقطاب اولیه ایکه کتاب و آثار مدونی از خود بجای نگذاشته اند رعایت
ظواهر شرع تد بیروتفکر د آراء الهی عشق و محبت بحقیقت موجودات کد لباختگی و علاقه با افراد اجتماع
صفا و بکرنگی د ر حیات مادی را بیش از رندی و بی پروائی زهد و ریاضات شاقه قائلند ری و شمیمه پوششی
گوشه گیری و عزلت میبینیم که اهمیت داده و د ر خود عمل مینمودند چنانکه علاوه بر مطالعه حالات و —

سخنان آنان تعاریفی که هر یک از این ارکان د ر باره تصوف و صوفی کرده اند این معنی را روشن میسازد (۲)
از اولین آثار مدون ذ هبیه تا آخرین کتاب اقطاب این سلسله (۳) که هزاران مجلد است که بخوبی بر
میآید که غالب اینان علاوه بر مسند ارشاد و اداره خانقاه مجالس تذکرو وعظ کمد ریس فقه و تفسیر و . . .
داشته بسا از آنان که بکسوت د رویشی و فقر بیرون نیامده و رشته و میان بند نبسته و تاج و کسکول نداشتند
و غالباً د ر زئی علمای ظاهر و لباس فقهای زمان زیسته اند و ما د ر ترجمه احوال هر یک مفصلاً بیان خواهیم داشت

۱- مبحث معروف کرخی - بیاب مشایخ رجوع شود

۲- مراجعه شود بیاب ~~مقام~~ (آثار ادبی نظم و نثر صوفیه ذ هبیه) .

۳- اولین آثار مدون ذ هبیه تالیفات امام احمد غزالی (پنجمین قطب ذ هبیه) است که عبارتند از :-

(۱) ابواب الایمان . الذیفة فی علم البهیرة . سوانح العشاق . رساله عینیة (آخرین آنها تالیفات مرحوم هلال الدین
محمد اراشرف (هلال الانوار . رساله کمالیه . تحفه الوجود . هداية الایمان .) که در باب چهارم هر یک مرتفی
خواهند شد .

با وجودیکه مرید ریاری بود (۱) (بخشایش الهی چراغ توفیق فرا را هشد داشته) و خلقت
 ارشادش سرافراز نمود است معهود الزمره اصحاب وجود و دارای عقاید و افکار معتدله است
 اعتدال و برهینا قطاب نهییه از اغراط و تغریط های اصحاب شکر و تمام مظاهر زندگی گانسی
 فردی و اجتماعی آنان خود نمائی داشته است . چنانکه علاءالدوله سمنانی (۱) دروقف نامه
 املاک و خانقاه (۲) خویش ضمن اوصاف متولی موقوفات با این عبارت ((و تفویض کردم امرتولیت
 آن بیکی از یاران خود که راه رفته باشد بطریق سلوک این فقیر رسیده باشد بمرتبه
 ارشاد نیکو خوی و جوانمرد باشد بی اسراف باشد واقفاء (۳) و صاحب صبر و تقوی و احسان باشد
 که او را طهارت کامل در قلب و قالب ظاهر شده باشد و توکل تمام و توبه نصوح کرده و میان رفتن
 در جمیع امور قولی و فعلی بجای آورد و بعد از کنگر اینک اوید از آخرت نقل کند الخ) (۴)
 چنانکه ملاحظه میگردد این قطب متمول نهییه تولیت موقوفاتش را بشیخ و شیوخ بعد از خود -
 داده و شرایط آن را ((میان رفتن در جمیع امور قولی و فعلی)) قرار داده است .
 همین قطب نهییه همانطور که از اسمش (علاءالدوله) پید اوید ترجمه احوالش خواهد آمد .

۱- احمد بن محمد بن احمد بیابانکی ملقب به (علاءالدوله سمنان هفدهمین رکن سلسله نهییه)
 رجوع بیاب معرفتی اقطاب شود
 ۲- از جهل مجلس بقلم خود علاءالدوله که تطهیر اموالش را از حرام و شبه فاک بعد از تجرید شرح
 میدهد - مراد از خانقاه سکاکیه منسوب شیخ حسن سکاکی از اقربان خواجه ابوسعید ابوالحسن
 و شیخ ابوالحسن خرقانی متوفی ۴۲۵ و شیخ ابوعبداله محمد بن علی د استانی متوفی ۴۱۷ در سیستان
 است .
 ۳- به ضبط اصل نقل شده است - ولی (اقفاء) در لغت بمعنی (کشتن یا کسی را بکشتن دیگری
 واداشتن است) نقل از ص (۱۷۸ جلد ۲ قطر المحيط)
 مقصود (اقفاء) در این جا (افساد) است که مراد ف (اسراف) آمده
 ۴- نقل از باب ^{ششم} کتاب المعروءه لاهل الخلوة و الجلوة

۱- از امیران و ملازمین ارغون خان (فرزند آبا تاخان چهارمین پادشاه مغول) متوفی ۶۹۰ بوده است
 ۲- تفحات الانس تاریخ گردیده تذکره و منشأ سمرقندی جیب السیر جلگی این را ذکر نموده اند
 محتوی بمعنای (پیروی و تبعیت کننده) (است) چه در الهی نجد و قطر المحيط نویسد ((احتدی اللیل
 النهار ای تبعه))
 ۳- ابیات ۵-۷-۸-۹ از مقدمه فصل الخطاب من ۲۴ میزان الصواب چاپ تبریز

با وجود یک مردی درباری بود (۱) ((بخشایش الهی چراغ توفیق فراراهش داشته)) و خلقت ارشادش سرافراز نمود است معبد الزمره اصحاب صحود و دارای عقاید و افکار معتد لانه ای - تصوف و از معتقدین سرسخت توفیق موازین شرع با اصول صوفیانه بود، گفتار و کردار سخنان و آثار وی هم حاکی از این رویه پسندیده است چنانکه خود در کتاب العروة لاهل الخلوة والکوکله جلوه درن کرنام و نسب خویش خود را ((السندی محمدی)) (۲) یعنی پیروی کتبه از کتاب و سنت - نامیده و اتخاذ این عنوان علاءالدوله برای خود شد لیلی بر کثرت توجه و کمال علاقه بموازین شرع است این طریقه اعتقاد مشی کلی و سنت سنیه ای مشایخ متقدم و پیروان متاخر ذهابیه عموماً و بلا استثناء - بوده و هست و باندازه در این اعتدال پابرجا و سرسخت هستند که سایر فرق ((ذهابیه)) را آخوند - صوفیه ((مینامند :

مبحث سوم - فقره هبی و مشخصات آن (خصوصیات فقره هبی)

((ولكن اهل الفقر في كل امّة)) لقه سافروانی نهج اهل الطريقة ((
 ((وليس مرادى بالفقر هو لادى)) يكون بلامال وعز وشروة ((
 ((ولا كن مرادى من ترهد قلبه)) عن النشاة الحسية الد ينوية ((
 ((وقد عاشق فى الدنيا نهج القناعة)) وخالف د هرا نفسه بالرياسة (((۳)

سزاوار است که در این بحث عقاید ذهابیه را از معتقدات اصولی و فروعی تا بآداب و رسوم خانقاهى از سیر و سلوک بدوی تا کمال و فتای نهائى که از روی آثار خود شان گلچین نموده ام بیان و حق این رساله را ادا نمایم ولی بامرود ستور استاد گرانمایه و راهنمای دانشمندان چاپ آقای د کتر صفا برای احترام از ضخامت و - تفصیل رساله و از طرفی از جهت جنبه ادبی که باید داشته باشد این کار را بوقت دیگر گذاشته و مثل سایر مباحث این رساله بنا را بر ایجاز و اختصار میگذارم. تنها بسه موضوعی که وجه تمایز این سلسله و مابه افتراق با سایر صوفیه است اکتفا مینمایم :-

این سه موضوع را یکی از بدایات سلوک و دیگری از نهائات سیر و کمال انتخاب کرده و سومى را از این برگزیده ام که خود مهمترین عقاید و مابه الامتیاز صوفیه ایران از سایر بلاد اسلامى و هم میرمایه ادبیات شورانگیز فارسی شده و عبارتند :-

- ۱- از امیران و ملازمین ارغون خان (فرزند آبا قاخان چهارمین پادشاه مغول) متوفى ۶۹۰ بوده است
- ۲- نفحات الانس تاریخ گزیده تذکره دولتشاه سمرقندى جیب السیر جملگی این را ذکر نموده اند محتوی بمعنای (پیروی و تبعیت کننده) است چه در الهند و قطر المحيط نویسد ((احتدی اللیل النهارای تبعه))

۳- ابیات ۵-۷-۸-۹ از مقدمه ۲ فصل الخطاب ص ۲۴ میزان الصواب چاپ تبریز:

گفت: شریعت پایه ای فقرن هبی است: —

((شریعت چو اقوال پیغمبر است — یقین فعلش از قول عالیتراست)) (۱)

دین و ایمان، توجه شدید بمظاہر شرع توسل بقرآن کریم و تمسک بذیل ولی عصر، از ^{خوارزم} مولی اولیه سیر و سلوک و بای بسم الله تصوف نه هبی بشمار رفته و خود بمنزله سر آغاز و فاتحه کتاب مبین انسانیت میباشید

((وصل نگار بایست خدمت پیشکاره کنپرد بیرستان (۲) شرایع ابنیاء اول الفیت باید گرفت و با

شریعت آمیخت که هرامری از اوامر شرع کلید بندی از بند های آن طلسم (۳) اعظم است چون بحقوق

هریک در مقام خویش قیام نمودی بندی از آن طلسم گشاده شود و نسیمی از الطاف نفحات حق بمشام —

جانب رسد)) (۴)

این کلید باب اعظم الهی که رعایت و قایق شرع است در غالب از کتب ارکان نه هبیه آمده و هر یک —

بنوعی تشبیه و توصیف کرده اند. منجمله در کتاب تحفه عباسی در رد و فصل سوم و چهارم از مقدمه —

این معنی را توضیح و تشریح نموده است. —

در فصل چهارم پس از آنکه افاضه رحمانی حق تعالی از عالم مجردات تا نفس و روح انسانی شرح داد

مینویسند ((و این جمله چون طلسم است که حق تعالی بر یکدیگر بسته از روحانی و جسمانی و شریعت

را کلیه طلسم گشائی آن گردانید و آن طلسم را پنج داندانه است یکی نماز و روز و سیم حج چهارم —

زکوة پنجم جهاد چون یکی از این پنج نقصان پذیرد آن کلید طلسم گشائی را نشاید. زنهار روز کککککککک

هزار زنهار که پاس شریعت نگاه دارد (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰) (۱۰۱) (۱۰۲) (۱۰۳) (۱۰۴) (۱۰۵) (۱۰۶) (۱۰۷) (۱۰۸) (۱۰۹) (۱۱۰) (۱۱۱) (۱۱۲) (۱۱۳) (۱۱۴) (۱۱۵) (۱۱۶) (۱۱۷) (۱۱۸) (۱۱۹) (۱۲۰) (۱۲۱) (۱۲۲) (۱۲۳) (۱۲۴) (۱۲۵) (۱۲۶) (۱۲۷) (۱۲۸) (۱۲۹) (۱۳۰) (۱۳۱) (۱۳۲) (۱۳۳) (۱۳۴) (۱۳۵) (۱۳۶) (۱۳۷) (۱۳۸) (۱۳۹) (۱۴۰) (۱۴۱) (۱۴۲) (۱۴۳) (۱۴۴) (۱۴۵) (۱۴۶) (۱۴۷) (۱۴۸) (۱۴۹) (۱۵۰) (۱۵۱) (۱۵۲) (۱۵۳) (۱۵۴) (۱۵۵) (۱۵۶) (۱۵۷) (۱۵۸) (۱۵۹) (۱۶۰) (۱۶۱) (۱۶۲) (۱۶۳) (۱۶۴) (۱۶۵) (۱۶۶) (۱۶۷) (۱۶۸) (۱۶۹) (۱۷۰) (۱۷۱) (۱۷۲) (۱۷۳) (۱۷۴) (۱۷۵) (۱۷۶) (۱۷۷) (۱۷۸) (۱۷۹) (۱۸۰) (۱۸۱) (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴) (۱۸۵) (۱۸۶) (۱۸۷) (۱۸۸) (۱۸۹) (۱۹۰) (۱۹۱) (۱۹۲) (۱۹۳) (۱۹۴) (۱۹۵) (۱۹۶) (۱۹۷) (۱۹۸) (۱۹۹) (۲۰۰) (۲۰۱) (۲۰۲) (۲۰۳) (۲۰۴) (۲۰۵) (۲۰۶) (۲۰۷) (۲۰۸) (۲۰۹) (۲۱۰) (۲۱۱) (۲۱۲) (۲۱۳) (۲۱۴) (۲۱۵) (۲۱۶) (۲۱۷) (۲۱۸) (۲۱۹) (۲۲۰) (۲۲۱) (۲۲۲) (۲۲۳) (۲۲۴) (۲۲۵) (۲۲۶) (۲۲۷) (۲۲۸) (۲۲۹) (۲۳۰) (۲۳۱) (۲۳۲) (۲۳۳) (۲۳۴) (۲۳۵) (۲۳۶) (۲۳۷) (۲۳۸) (۲۳۹) (۲۴۰) (۲۴۱) (۲۴۲) (۲۴۳) (۲۴۴) (۲۴۵) (۲۴۶) (۲۴۷) (۲۴۸) (۲۴۹) (۲۵۰) (۲۵۱) (۲۵۲) (۲۵۳) (۲۵۴) (۲۵۵) (۲۵۶) (۲۵۷) (۲۵۸) (۲۵۹) (۲۶۰) (۲۶۱) (۲۶۲) (۲۶۳) (۲۶۴) (۲۶۵) (۲۶۶) (۲۶۷) (۲۶۸) (۲۶۹) (۲۷۰) (۲۷۱) (۲۷۲) (۲۷۳) (۲۷۴) (۲۷۵) (۲۷۶) (۲۷۷) (۲۷۸) (۲۷۹) (۲۸۰) (۲۸۱) (۲۸۲) (۲۸۳) (۲۸۴) (۲۸۵) (۲۸۶) (۲۸۷) (۲۸۸) (۲۸۹) (۲۹۰) (۲۹۱) (۲۹۲) (۲۹۳) (۲۹۴) (۲۹۵) (۲۹۶) (۲۹۷) (۲۹۸) (۲۹۹) (۳۰۰) (۳۰۱) (۳۰۲) (۳۰۳) (۳۰۴) (۳۰۵) (۳۰۶) (۳۰۷) (۳۰۸) (۳۰۹) (۳۱۰) (۳۱۱) (۳۱۲) (۳۱۳) (۳۱۴) (۳۱۵) (۳۱۶) (۳۱۷) (۳۱۸) (۳۱۹) (۳۲۰) (۳۲۱) (۳۲۲) (۳۲۳) (۳۲۴) (۳۲۵) (۳۲۶) (۳۲۷) (۳۲۸) (۳۲۹) (۳۳۰) (۳۳۱) (۳۳۲) (۳۳۳) (۳۳۴) (۳۳۵) (۳۳۶) (۳۳۷) (۳۳۸) (۳۳۹) (۳۴۰) (۳۴۱) (۳۴۲) (۳۴۳) (۳۴۴) (۳۴۵) (۳۴۶) (۳۴۷) (۳۴۸) (۳۴۹) (۳۵۰) (۳۵۱) (۳۵۲) (۳۵۳) (۳۵۴) (۳۵۵) (۳۵۶) (۳۵۷) (۳۵۸) (۳۵۹) (۳۶۰) (۳۶۱) (۳۶۲) (۳۶۳) (۳۶۴) (۳۶۵) (۳۶۶) (۳۶۷) (۳۶۸) (۳۶۹) (۳۷۰) (۳۷۱) (۳۷۲) (۳۷۳) (۳۷۴) (۳۷۵) (۳۷۶) (۳۷۷) (۳۷۸) (۳۷۹) (۳۸۰) (۳۸۱) (۳۸۲) (۳۸۳) (۳۸۴) (۳۸۵) (۳۸۶) (۳۸۷) (۳۸۸) (۳۸۹) (۳۹۰) (۳۹۱) (۳۹۲) (۳۹۳) (۳۹۴) (۳۹۵) (۳۹۶) (۳۹۷) (۳۹۸) (۳۹۹) (۴۰۰) (۴۰۱) (۴۰۲) (۴۰۳) (۴۰۴) (۴۰۵) (۴۰۶) (۴۰۷) (۴۰۸) (۴۰۹) (۴۱۰) (۴۱۱) (۴۱۲) (۴۱۳) (۴۱۴) (۴۱۵) (۴۱۶) (۴۱۷) (۴۱۸) (۴۱۹) (۴۲۰) (۴۲۱) (۴۲۲) (۴۲۳) (۴۲۴) (۴۲۵) (۴۲۶) (۴۲۷) (۴۲۸) (۴۲۹) (۴۳۰) (۴۳۱) (۴۳۲) (۴۳۳) (۴۳۴) (۴۳۵) (۴۳۶) (۴۳۷) (۴۳۸) (۴۳۹) (۴۴۰) (۴۴۱) (۴۴۲) (۴۴۳) (۴۴۴) (۴۴۵) (۴۴۶) (۴۴۷) (۴۴۸) (۴۴۹) (۴۵۰) (۴۵۱) (۴۵۲) (۴۵۳) (۴۵۴) (۴۵۵) (۴۵۶) (۴۵۷) (۴۵۸) (۴۵۹) (۴۶۰) (۴۶۱) (۴۶۲) (۴۶۳) (۴۶۴) (۴۶۵) (۴۶۶) (۴۶۷) (۴۶۸) (۴۶۹) (۴۷۰) (۴۷۱) (۴۷۲) (۴۷۳) (۴۷۴) (۴۷۵) (۴۷۶) (۴۷۷) (۴۷۸) (۴۷۹) (۴۸۰) (۴۸۱) (۴۸۲) (۴۸۳) (۴۸۴) (۴۸۵) (۴۸۶) (۴۸۷) (۴۸۸) (۴۸۹) (۴۹۰) (۴۹۱) (۴۹۲) (۴۹۳) (۴۹۴) (۴۹۵) (۴۹۶) (۴۹۷) (۴۹۸) (۴۹۹) (۵۰۰) (۵۰۱) (۵۰۲) (۵۰۳) (۵۰۴) (۵۰۵) (۵۰۶) (۵۰۷) (۵۰۸) (۵۰۹) (۵۱۰) (۵۱۱) (۵۱۲) (۵۱۳) (۵۱۴) (۵۱۵) (۵۱۶) (۵۱۷) (۵۱۸) (۵۱۹) (۵۲۰) (۵۲۱) (۵۲۲) (۵۲۳) (۵۲۴) (۵۲۵) (۵۲۶) (۵۲۷) (۵۲۸) (۵۲۹) (۵۳۰) (۵۳۱) (۵۳۲) (۵۳۳) (۵۳۴) (۵۳۵) (۵۳۶) (۵۳۷) (۵۳۸) (۵۳۹) (۵۴۰) (۵۴۱) (۵۴۲) (۵۴۳) (۵۴۴) (۵۴۵) (۵۴۶) (۵۴۷) (۵۴۸) (۵۴۹) (۵۵۰) (۵۵۱) (۵۵۲) (۵۵۳) (۵۵۴) (۵۵۵) (۵۵۶) (۵۵۷) (۵۵۸) (۵۵۹) (۵۶۰) (۵۶۱) (۵۶۲) (۵۶۳) (۵۶۴) (۵۶۵) (۵۶۶) (۵۶۷) (۵۶۸) (۵۶۹) (۵۷۰) (۵۷۱) (۵۷۲) (۵۷۳) (۵۷۴) (۵۷۵) (۵۷۶) (۵۷۷) (۵۷۸) (۵۷۹) (۵۸۰) (۵۸۱) (۵۸۲) (۵۸۳) (۵۸۴) (۵۸۵) (۵۸۶) (۵۸۷) (۵۸۸) (۵۸۹) (۵۹۰) (۵۹۱) (۵۹۲) (۵۹۳) (۵۹۴) (۵۹۵) (۵۹۶) (۵۹۷) (۵۹۸) (۵۹۹) (۶۰۰) (۶۰۱) (۶۰۲) (۶۰۳) (۶۰۴) (۶۰۵) (۶۰۶) (۶۰۷) (۶۰۸) (۶۰۹) (۶۱۰) (۶۱۱) (۶۱۲) (۶۱۳) (۶۱۴) (۶۱۵) (۶۱۶) (۶۱۷) (۶۱۸) (۶۱۹) (۶۲۰) (۶۲۱) (۶۲۲) (۶۲۳) (۶۲۴) (۶۲۵) (۶۲۶) (۶۲۷) (۶۲۸) (۶۲۹) (۶۳۰) (۶۳۱) (۶۳۲) (۶۳۳) (۶۳۴) (۶۳۵) (۶۳۶) (۶۳۷) (۶۳۸) (۶۳۹) (۶۴۰) (۶۴۱) (۶۴۲) (۶۴۳) (۶۴۴) (۶۴۵) (۶۴۶) (۶۴۷) (۶۴۸) (۶۴۹) (۶۵۰) (۶۵۱) (۶۵۲) (۶۵۳) (۶۵۴) (۶۵۵) (۶۵۶) (۶۵۷) (۶۵۸) (۶۵۹) (۶۶۰) (۶۶۱) (۶۶۲) (۶۶۳) (۶۶۴) (۶۶۵) (۶۶۶) (۶۶۷) (۶۶۸) (۶۶۹) (۶۷۰) (۶۷۱) (۶۷۲) (۶۷۳) (۶۷۴) (۶۷۵) (۶۷۶) (۶۷۷) (۶۷۸) (۶۷۹) (۶۸۰) (۶۸۱) (۶۸۲) (۶۸۳) (۶۸۴) (۶۸۵) (۶۸۶) (۶۸۷) (۶۸۸) (۶۸۹) (۶۹۰) (۶۹۱) (۶۹۲) (۶۹۳) (۶۹۴) (۶۹۵) (۶۹۶) (۶۹۷) (۶۹۸) (۶۹۹) (۷۰۰) (۷۰۱) (۷۰۲) (۷۰۳) (۷۰۴) (۷۰۵) (۷۰۶) (۷۰۷) (۷۰۸) (۷۰۹) (۷۱۰) (۷۱۱) (۷۱۲) (۷۱۳) (۷۱۴) (۷۱۵) (۷۱۶) (۷۱۷) (۷۱۸) (۷۱۹) (۷۲۰) (۷۲۱) (۷۲۲) (۷۲۳) (۷۲۴) (۷۲۵) (۷۲۶) (۷۲۷) (۷۲۸) (۷۲۹) (۷۳۰) (۷۳۱) (۷۳۲) (۷۳۳) (۷۳۴) (۷۳۵) (۷۳۶) (۷۳۷) (۷۳۸) (۷۳۹) (۷۴۰) (۷۴۱) (۷۴۲) (۷۴۳) (۷۴۴) (۷۴۵) (۷۴۶) (۷۴۷) (۷۴۸) (۷۴۹) (۷۵۰) (۷۵۱) (۷۵۲) (۷۵۳) (۷۵۴) (۷۵۵) (۷۵۶) (۷۵۷) (۷۵۸) (۷۵۹) (۷۶۰) (۷۶۱) (۷۶۲) (۷۶۳) (۷۶۴) (۷۶۵) (۷۶۶) (۷۶۷) (۷۶۸) (۷۶۹) (۷۷۰) (۷۷۱) (۷۷۲) (۷۷۳) (۷۷۴) (۷۷۵) (۷۷۶) (۷۷۷) (۷۷۸) (۷۷۹) (۷۸۰) (۷۸۱) (۷۸۲) (۷۸۳) (۷۸۴) (۷۸۵) (۷۸۶) (۷۸۷) (۷۸۸) (۷۸۹) (۷۹۰) (۷۹۱) (۷۹۲) (۷۹۳) (۷۹۴) (۷۹۵) (۷۹۶) (۷۹۷) (۷۹۸) (۷۹۹) (۸۰۰) (۸۰۱) (۸۰۲) (۸۰۳) (۸۰۴) (۸۰۵) (۸۰۶) (۸۰۷) (۸۰۸) (۸۰۹) (۸۱۰) (۸۱۱) (۸۱۲) (۸۱۳) (۸۱۴) (۸۱۵) (۸۱۶) (۸۱۷) (۸۱۸) (۸۱۹) (۸۲۰) (۸۲۱) (۸۲۲) (۸۲۳) (۸۲۴) (۸۲۵) (۸۲۶) (۸۲۷) (۸۲۸) (۸۲۹) (۸۳۰) (۸۳۱) (۸۳۲) (۸۳۳) (۸۳۴) (۸۳۵) (۸۳۶) (۸۳۷) (۸۳۸) (۸۳۹) (۸۴۰) (۸۴۱) (۸۴۲) (۸۴۳) (۸۴۴) (۸۴۵) (۸۴۶) (۸۴۷) (۸۴۸) (۸۴۹) (۸۵۰) (۸۵۱) (۸۵۲) (۸۵۳) (۸۵۴) (۸۵۵) (۸۵۶) (۸۵۷) (۸۵۸) (۸۵۹) (۸۶۰) (۸۶۱) (۸۶۲) (۸۶۳) (۸۶۴) (۸۶۵) (۸۶۶) (۸۶۷) (۸۶۸) (۸۶۹) (۸۷۰) (۸۷۱) (۸۷۲) (۸۷۳) (۸۷۴) (۸۷۵) (۸۷۶) (۸۷۷) (۸۷۸) (۸۷۹) (۸۸۰) (۸۸۱) (۸۸۲) (۸۸۳) (۸۸۴) (۸۸۵) (۸۸۶) (۸۸۷) (۸۸۸) (۸۸۹) (۸۹۰) (۸۹۱) (۸۹۲) (۸۹۳) (۸۹۴) (۸۹۵) (۸۹۶) (۸۹۷) (۸۹۸) (۸۹۹) (۹۰۰) (۹۰۱) (۹۰۲) (۹۰۳) (۹۰۴) (۹۰۵) (۹۰۶) (۹۰۷) (۹۰۸) (۹۰۹) (۹۱۰) (۹۱۱) (۹۱۲) (۹۱۳) (۹۱۴) (۹۱۵) (۹۱۶) (۹۱۷) (۹۱۸) (۹۱۹) (۹۲۰) (۹۲۱) (۹۲۲) (۹۲۳) (۹۲۴) (۹۲۵) (۹۲۶) (۹۲۷) (۹۲۸) (۹۲۹) (۹۳۰) (۹۳۱) (۹۳۲) (۹۳۳) (۹۳۴) (۹۳۵) (۹۳۶) (۹۳۷) (۹۳۸) (۹۳۹) (۹۴۰) (۹۴۱) (۹۴۲) (۹۴۳) (۹۴۴) (۹۴۵) (۹۴۶) (۹۴۷) (۹۴۸) (۹۴۹) (۹۵۰) (۹۵۱) (۹۵۲) (۹۵۳) (۹۵۴) (۹۵۵) (۹۵۶) (۹۵۷) (۹۵۸) (۹۵۹) (۹۶۰) (۹۶۱) (۹۶۲) (۹۶۳) (۹۶۴) (۹۶۵) (۹۶۶) (۹۶۷) (۹۶۸) (۹۶۹) (۹۷۰) (۹۷۱) (۹۷۲) (۹۷۳) (۹۷۴) (۹۷۵) (۹۷۶) (۹۷۷) (۹۷۸) (۹۷۹) (۹۸۰) (۹۸۱) (۹۸۲) (۹۸۳) (۹۸۴) (۹۸۵) (۹۸۶) (۹۸۷) (۹۸۸) (۹۸۹) (۹۹۰) (۹۹۱) (۹۹۲) (۹۹۳) (۹۹۴) (۹۹۵) (۹۹۶) (۹۹۷) (۹۹۸) (۹۹۹) (۱۰۰۰) (۱۰۰۱) (۱۰۰۲) (۱۰۰۳) (۱۰۰۴) (۱۰۰۵) (۱۰۰۶) (۱۰۰۷) (۱۰۰۸) (۱۰۰۹) (۱۰۱۰) (۱۰۱۱) (۱۰۱۲) (۱۰۱۳) (۱۰۱۴) (۱۰۱۵) (۱۰۱۶) (۱۰۱۷) (۱۰۱۸) (۱۰۱۹) (۱۰۲۰) (۱۰۲۱) (۱۰۲۲) (۱۰۲۳) (۱۰۲۴) (۱۰۲۵) (۱۰۲۶) (۱۰۲۷) (۱۰۲۸) (۱۰۲۹) (۱۰۳۰) (۱۰۳۱) (۱۰۳۲) (۱۰۳۳) (۱۰۳۴) (۱۰۳۵) (۱۰۳۶) (۱۰۳۷) (۱۰۳۸) (۱۰۳۹) (۱۰۴۰) (۱۰۴۱) (۱۰۴۲) (۱۰۴۳) (۱۰۴۴) (۱۰۴۵) (۱۰۴۶) (۱۰۴۷) (۱۰۴۸) (۱۰۴۹) (۱۰۵۰) (۱۰۵۱) (۱۰۵۲) (۱۰۵۳) (۱۰۵۴) (۱۰۵۵) (۱۰۵۶) (۱۰۵۷) (۱۰۵۸) (۱۰۵۹) (۱۰۶۰) (۱۰۶۱) (۱۰۶۲) (۱۰۶۳) (۱۰۶۴) (۱۰۶۵) (۱۰۶۶) (۱۰۶۷) (۱۰۶۸) (۱۰۶۹) (۱۰۷۰) (۱۰۷۱) (۱۰۷۲) (۱۰۷۳) (۱۰۷۴) (۱۰۷۵) (۱۰۷۶) (۱۰۷۷) (۱۰۷۸) (۱۰۷۹) (۱۰۸۰) (۱۰۸۱) (۱۰۸۲) (۱۰۸۳) (۱۰۸۴) (۱۰۸۵) (۱۰۸۶) (۱۰۸۷) (۱۰۸۸) (۱۰۸۹) (۱۰۹۰) (۱۰۹۱) (۱۰۹۲) (۱۰۹۳) (۱۰۹۴) (۱۰۹۵) (۱۰۹۶) (۱۰۹۷) (۱۰۹۸) (۱۰۹۹) (۱۱۰۰) (۱۱۰۱) (۱۱۰۲) (۱۱۰۳) (۱۱۰۴) (۱۱۰۵) (۱۱۰۶) (۱۱۰۷) (۱۱۰۸) (۱۱۰۹) (۱۱۱۰) (۱۱۱۱) (۱۱۱۲) (۱۱۱۳) (۱۱۱۴) (۱۱۱۵) (۱۱۱۶) (۱۱۱۷) (۱۱۱۸) (۱۱۱۹) (۱۱۲۰) (۱۱۲۱) (۱۱۲۲) (۱۱۲۳) (۱۱۲۴) (۱۱۲۵) (۱۱۲۶) (۱۱۲۷) (۱۱۲۸) (۱۱۲۹) (۱۱۳۰) (۱۱۳۱) (۱۱۳۲) (۱۱۳۳) (۱۱۳۴) (۱۱۳۵) (۱۱۳۶) (۱۱۳۷) (۱۱۳۸) (۱۱۳۹) (۱۱۴۰) (۱۱۴۱) (۱۱۴۲) (۱۱۴۳) (۱۱۴۴) (۱۱۴۵) (۱۱۴۶) (۱۱۴۷) (۱۱۴۸) (۱۱۴۹) (۱۱۵۰) (۱۱۵۱) (۱۱۵۲) (۱۱۵۳) (۱۱۵۴) (۱۱۵۵) (۱۱۵۶) (۱۱۵۷) (۱۱۵۸) (۱۱۵۹) (۱۱۶۰) (۱۱۶۱) (۱۱۶۲) (۱۱۶۳) (۱۱۶۴) (۱۱۶۵) (۱۱۶۶) (۱۱۶۷) (۱۱۶۸) (۱۱۶۹) (۱۱۷۰) (۱۱۷۱) (۱۱۷۲) (۱۱۷۳) (۱۱۷۴) (۱۱۷۵) (۱۱۷۶) (۱۱۷۷) (۱۱۷۸) (۱۱۷۹) (۱۱۸۰) (۱۱۸۱) (۱۱۸۲) (۱۱۸۳) (۱۱۸۴) (۱۱۸۵) (۱۱۸۶) (۱۱۸۷) (۱۱۸۸) (۱۱۸۹) (۱۱۹۰) (۱۱۹۱) (۱۱۹۲) (۱۱۹۳) (۱۱۹۴) (۱۱۹۵) (۱۱۹۶) (۱۱۹۷) (۱۱۹۸) (۱۱۹۹) (۱۲۰۰) (۱۲۰۱) (۱۲۰۲) (۱۲۰۳) (۱۲۰۴) (۱۲۰۵) (۱۲۰۶) (۱۲۰۷) (۱۲۰۸) (۱۲۰۹) (۱۲۱۰) (۱۲۱۱) (۱۲۱۲) (۱۲۱۳) (۱۲۱۴) (۱۲۱۵) (۱۲۱۶) (۱۲۱۷) (۱۲۱۸) (۱۲۱۹) (۱۲۲۰) (۱۲۲۱) (۱۲۲۲) (۱۲۲۳) (۱۲۲۴) (۱۲۲۵) (۱۲۲۶) (۱۲۲۷) (۱۲۲۸) (۱۲۲۹) (۱۲۳۰) (۱۲۳۱) (۱۲۳۲) (۱۲۳۳) (۱۲۳۴) (۱۲۳۵) (۱۲۳۶) (۱۲۳۷) (۱۲۳۸) (۱۲۳۹) (۱۲۴۰) (۱۲۴۱) (۱۲۴۲) (۱۲۴۳) (۱۲۴۴) (۱۲۴۵) (۱۲۴۶) (۱۲۴۷) (۱۲۴۸) (۱۲۴۹) (۱۲۵۰) (۱۲۵۱) (۱۲۵۲) (۱۲۵۳) (۱۲۵۴) (۱۲۵۵) (۱۲۵۶) (۱۲۵۷) (۱۲۵۸) (۱۲۵۹) (۱۲۶۰) (۱۲۶۱) (۱۲۶۲) (۱۲۶۳) (۱۲۶۴) (۱۲۶۵) (۱۲۶۶) (۱۲۶۷) (۱۲۶۸) (۱۲۶۹) (۱۲۷۰) (۱۲۷۱) (۱۲۷۲) (۱۲۷۳) (۱۲۷۴) (۱۲۷۵) (۱۲۷۶) (۱۲۷۷) (۱۲۷۸) (۱۲۷۹) (۱۲۸۰) (۱۲۸۱) (۱۲۸۲) (۱۲۸۳) (۱۲۸۴) (۱۲۸۵) (۱۲۸۶) (۱۲۸۷) (۱۲۸۸) (۱۲۸۹) (۱۲۹۰) (۱۲۹۱) (۱۲۹۲) (۱۲۹۳) (۱۲۹۴) (۱۲۹۵) (۱۲۹۶) (۱۲۹۷) (۱۲۹۸) (۱۲۹۹) (۱۳۰۰) (۱۳۰۱) (۱۳۰۲) (۱۳۰۳) (۱۳۰۴) (۱۳۰۵) (۱۳۰۶) (۱۳۰۷) (۱۳۰۸) (۱۳۰۹) (۱۳۱۰) (۱۳۱۱) (۱۳۱۲) (۱۳۱۳) (۱۳۱۴) (۱۳۱۵) (۱۳۱۶) (۱۳۱۷) (۱۳۱۸) (۱۳۱۹) (۱۳۲۰) (۱۳۲۱) (۱۳۲۲) (۱۳۲۳) (۱۳۲۴) (۱۳۲۵) (۱۳۲۶) (۱۳۲۷) (۱۳۲۸) (۱۳۲۹) (۱۳۳۰) (۱۳۳۱) (۱۳۳۲) (۱۳۳۳) (۱۳۳۴) (۱۳۳۵) (۱۳۳۶) (۱۳۳۷) (۱۳۳۸) (۱۳۳۹) (۱۳۴۰) (۱۳۴۱) (۱۳۴۲) (۱۳۴۳) (۱۳۴۴) (۱۳۴۵) (۱۳۴۶) (۱۳۴۷) (۱۳۴۸) (۱۳۴۹) (۱۳۵۰) (۱۳۵۱) (۱۳۵۲) (۱۳۵۳) (۱۳۵۴) (۱۳۵۵) (۱۳۵۶) (۱۳۵۷) (۱۳۵۸) (۱۳۵۹) (۱

این داستان و هزاران قصه های همانند این توجیه صوفیه معتدل را بد قایق شریعت می‌رساند .
این حقیقت را هر يك از بزرگان صوفیان عابد پیشه با بیان مخصوص خودشان نقل کرده اند :-

خواجه عبد الله انصاری فرماید ((حقیقت «ریاست و شریعت کشتی» بی کشتی چگونه از دریا گذشتی (۱۲)
علاوه بر اینها مطالعه قدیمترین آثار تاجدیدیترین کتابهای مدون ذهبیه و نیز تحقیق در ترجمه احوال
اقطاب و مشایخ درجه دوم و حتی مریدان این سلسله می‌رساند که در تمام ادوار زمانی و تمام حالات و -
مقامات عرفانی پای بند اصول و مراعی طاعات و عبادات بودند (۲۰) را طاهری می‌گوید بملاقات آلوده
نه تنها خود مقید اعمال شرع بلکه متعصب و سخت گیر هم بوده اند چنانکه شیخ خلیفه مازندرانی
چون بسمنان بملازمت علاءالدوله رسید روزی علاءالدوله از وی پرسید که ((بگذارم مذاهب از مذاهب -
معتقدی ؟)) گفت ((ای شیخ آنچه من می‌طلبم از مذاهب هم بالاتر است)) و اثنی پیش شیخ علاءالدوله
بود چنان بر سر او کوفت که بشکست و شیخ خلیفه از بسمنان به آباد جوین رفت (۳) طی طریق عرفان و -
صفای ضمیر و زدودن دل از کدورت های نفسانی شبیهات علمی جز با امثال دقیق ترین احکام الهی و تسلیم
با و امرونهاهی نبوی میسر نخواهد بود . - اند و حال آنکه اینها در عرض یکدیگر بوده و تحقق هیچ یک

((واول انشاءالتفکرکان فی - مراتب بقران النفس عند البدایة))

((وماکان الا بتابع الرسول فی - اوامرہ بالطوع لا بالفظافه))

((وباب الہدی ستم الخیاط فلم یکن لیث خل اهل الکبروالانایة))

((وماکان سیر النفس عند خیالها - و افکارها الا بطریق الضلالة))

((ان صفاء الفکر عن کل شیم حقه منوط بموت النفس عند الہدایة))

((بسلیف امثال اللہ جل جلالہ - و تسلیم امر المصطفی بالاطاعت))

((واسلم وسلم ائمة الدین عندہ - و انما طایفه و انما تعالی هو الا سلام لا بالفظافه))

((لتعبیر عن اطوار قشرب فاهضاً - الی اللب فی الرجعی الی اصل فطرة)) (۴)

در بین صوفیان ذهبی مسلم است که در بدایات ((بند های طلسم انسانی جز بکلید شریعت نمیتوان

گشاد)) (۵) و در نهایت هم بدون تردید ((کاملین این سلسله تخلف این سنن و مستحبات را سقوط

از درجه کمال شمرند فضلا عن التخلف من فرائض)) (۶)

۱ - نقل از منازل السائرین خواجه عبد الله انصاری چاپ تهران

۲ - اینان هنوز هم بتلاوت قرآن بحد اقل روزی یک جزو بجای آوردن نوافل جد پای بند نیستند

۳ - نقل از روضه الصفا

۴ - ابیات ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ از (..... بهاء رسوم و تفکر) -

فصل الخطاب از ص ۶۶۸ تا ص ۶۷۹ میزان اللصواب ..

۵ - نقل از فصل سوم تحفه عباسی ص ۸۳ حاشیه سبع المثنی و ص ۶۶ نسخه خطی کتابخانه نگارنده

۶ - ص ۲۶ مقدمه ولایت نامه آقا محمد هاشم رویش بقلم آقا میرزا ابوالقاسم رازنوه و خلیفه دوم ناظم ولایت نامه -

چنانکه در اولین بار در کتاب تحفه عباسی تألیف شیخ محمد علی مؤذن خراسانی (قطب ۲۹ ذ هبیه)
که معاصر شاه عباس صفوی (۱) بوده است در چند مورد سخن از ((اسقاط تکلیف ورد آن عقیده))
بمیان آمده است :-

۱- فصل چهارم از مقدمه ((در بیان اعتقاد صوفیه در معاد)) پس از مقدمه کوتاهی نویسد ((بعد آنکه
ملاحظه گویند در اولیا تکلیف نیست و این نزد عرفا کفر است و مراد بیقین مرگ است و
شیخ نجم الدین کبری که یکی از عرفاست میفرماید سقط التکلیف عن عباده الخواص بمعنی ان التکلیف
ماءخوذ من الکلفه وهی المشقة فیعبءون الله تعالی بلا مشقة و کلفته بل یلتذون بها و یطربون یعنی
مرا و از ساقط بودن تکلیف خاصان ساقط بد و **تکلیف** و مشقت است از ایشان و لذت یافتن و طربناک -
شدن از عبادت کردن چنانکه در کتاب کافی در باب العبادت منقول است از حضرت رسول (ص) که -
افضل الناس عشق العبادۃ فعاقبها و احبها بقلبه بأشربا بجنه و تفرغ لها فحولها یبالی علی ما أصبح من
الدنیا عسرا علی سر یعنی الخ (۲)

بعد از این حدیث و ترجمه آن در استانی از خضر نبی و عباراتی از خواجه عبدالله انصاری در باره اثبات
و پایداری عبادات و طاعات شرعی نقل میفرماید .
صفحه ای بعد از این مطالب باز نویسد اگر ملحدی بینی که بصورت موحدی برآید و گوید که ما واصلیم و تکلیف در
برمانیست از مجالست او اجتناب کن و نزد یک او مرو که قرین شیطان است و گمراه کنند و خلق و لما تتبع
من سؤلت له نفسه فطارت له اماره فاستمرت الخ)) (۳)

۲- فصل پنجم از مقدمه ((در بیان اسناد صوفیه بائمه علیهم السلام)) بعد از ذکر مقدمات مفصلی از
سقائی بایزید بسطامی در خانه حضرت جعفر بن محمد الصادق علیه السلام و در بانی معروف کرخی
بر باب الرضا علیه الصلوة والسلام مینگارد ((شیخ بهاء الملة و الحق والدین در شرح حدیث دوم -
اربعین بتقریبی میفرماید که بسا باشد که بعضی کوی نظران توهم کنند که عارف چون بد رجح وصول رسد
مستغنی شود از عبادت و این سخن باطل است زیرا که اگر کسی از عبادت مستغنی میبود آن حضرت پیغمبر
باشد و آن حضرت از ایستادن بنماز هردوای مبارکش ورم کرده بود و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که
سلسله اهل عرفان با و منتهی است هر شب هزار رکعت نماز میکرد و همچنین حال جمیع اولیاء و عرفا چنانکه
در تواریخ مسطور است و بزرگانها مشهور و اگر کسی تتبع علمای الخ)) (۴)

۲- ص ۲۲۹ ریاض العارفین ۲- نقل از ص ۱۰۱ و ۱۰۳ حاشیه سبع المثانی چاپ شیراز و ص

۱ و ۸۳ نسخه خطی کتابخانه نگارنده

۳- نقل از ص ۱۱۰ حاشیه سبع المثانی چاپ شیراز و ص ۸۹ نسخه خطی کتابخانه نگارنده

تعجب را اینجاست که این سنخ بیانات در آثار قطاب بعد از صوفیه هم بسیار کم شده و در آثار
دروران قاجاریه بکلی از بین رفته است.

بحث - وحدت وجود در هبیه -

((محبوب کرد خلقت خود و بر حبیب - غافل مشو که نیست جز این وحدت وجود)) (۱)

دقیق ترین معانی صوفیه از لحاظ ذوق و مهم ترین مباحث فلاسفه از نظر استدلال وحدت وجود است
که خود در افکار شاعرانه هم مؤثر بوده و لطیف ترین اشعار شورانگیز عرفانی را بوجود آورده است. اختلاف
متشرع و صوفی را اضافه بر آنچه بود شدید تر ساخت و نسبت به مراتب تعقیب مذہبی و هوای و هوس -
که در هر زمانی بنا به مقتضیات برنگی جلوه گروشد و تضعیف یافته و بسا که فدیہ های بزرگی از سوختن
و سوختن کنند جماعت صوفیه گرفته است

بحث در ریدایش این فکر مذہب اسلام و مکاتب فلسفی و عرفانی از بحث ما خارج است اما از نظر علمی و روحانی
مکتب تصوف از مرتبه زهد و عبادت شروع شد و ما هنگامیکه بصورت ریاضت و آداب خانقاهی
مخصوصی درآمد که قواعد علمی و فلسفی ایران و هند و مسالک رواقی (۲) و اشراقی (۳) یونان را -
خانقاه راپیش گرفته و باز همد تقشف و آداب و سنن درآمیخت و صورت علمی خاص بخود گرفت که از آن
به (عرفان) اطلاق شده است.

اساس تصوف که معرفت الله است کم کم با شاخ و برگ های فلسفی و ذوقیات شاعرانه پیوند یافت و -
در نیالہ اش به (وحدت وجود) رسید -

این فکر منشاء بروز هزاران نوع عقاید گوناگون گردید که بعضی از لحاظ دینی و برخی از نظر علمی نادر
است و چه بسا که اعتقاد بتوحید و یگانه پرستی را تغییر شکل داد و سرازیر شد و بت پرستی بیرون بیاورد
مباحث جوهر عرض و اصل وجود و ماهیت واجب و ممکن فلاسفه و متکلمین که میگویند ((الوجود اما
واجب او ممکن اما جوهر او عرض و الجوهر اما عقل او نفس او هیولی او صورت او جسم و الجسم اما تعلیمی
او طبیعی)) عموماً در نظر محققین ذہبیه نادر است و موجب شرک است چنانکه در طباطبائی الحکمة را زیر اثری
این مکتب معنی شده و در ذیل این عبارت آمده است ((وهریک از این افراد و اقسام موجود را موضوع یکدینی
از فنون حکمت الهی بمعنی خاص و الهی بمعنی عام و طبیعی و ریاضی قرار داده اند وهریک از کمالات را تمامی
قسم وهریک حضرت واجب الوجود تعالی شأنه قرار داده اند که او در شرک غنی و جلی - واقع
شده اند (.....)))

۱- از تامل مذهب محمدی بر مبنای شیخ محمد علی جوادی تبریزی -
رجوع به صفحه قبل

۲- stoicism - ۳- Platonisme

((لقه ضل فی الابداع قومان اعرضا - عن الحکمة - العرشية النبوية))

((فلاسفه مشهوره بالقطائنه - وصفیه قد الحد وافی الجهالنه))

((وليس عروض فی الوجود لانه - افاضته سبحانه فی البدایته))

((وليس وجود العالمین عوارضا - ومنتزعا منها بنورا البصیره))

((وليس بمعرض لایانها التی - جواهرها قامت به بالهداهته (۱)))

خلاصه عقاید و فشرده سخنان دانشمندان ذهیبیه در باب جواهر و اعراض آنکه وجود عارض بر

ماهیت و انتزاع صرف از وی نیست زیرا که وجود جواهر و اعراض همگی بر تنویر وجود حق و

خود افاضه از ذات اقدس باری است در بعد ایت خلقت آنگاه که هنوز در عرض وجود موجودی

نبود یعنی هنگامیکه نه عالم و آدمی نه جوهر و عرضی بود - کائنات و موجودات در لوح

محفوظ علی الهی مکتم و وجود خارجی نیافته چگونه عارض بی معرض پیدا آمد ؟ و چطور میتوان

انتزاعی بدون منشأ باشد ؟ (۲)

سازمان راک العقول الجلیة

همچنین مبحث اصالت وجود و ماهیت و ایجاد شبهه این کمونه ((این دانشمندان غالب از حکماء

بنام (رجم الشیاطین لاصحاب الدین) یاد کرده اند)) که خود را از مطالب متعارف فلاسفه (۳) ^{شیب}

و همگی شبهه ای را با برهان (صرف الشیء لما یکرر) دفع نموده اند و دانشمندان ذهیبیه هم با

همین قاعده (۴) این شبهه را جواب داده و اصالت وجود را مسلم گردانیده اند .

صاحب فصل الخطاب در ذیل بیت " وزعم المشئوم معنی ضلالت - قد اشتهرت فی شبهت این کمونه "

اشکالات و درو تسلسل فلاسفه که بررد این شبهه آمده ایراد و با تجلیل از صدر المتألمین (۵)

که به شروک ملتزاد یگران این شبهه را دفع کرده است و بالترازا و کسی جواب نداده منتهم

۱ - آیات ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵

((قائل باشتراك معنوی شده که این مرد و د است)) آنگاه اشکال وی را هم تشریح (حقیقت و

مجازا شراقی) حل و بحث میفرماید :-

بهمین طریق تقسیم واجب الوجود و ممکن الوجود حکما را چند تن از اقطاب ذهیبیه (۱) و

متأخرین از فضلاء ذهیبیه (۲) رد کرده ((این مطلب را موجب شرك)) (۳) دانسته

و میگویند ((فلاسفه یونانیه و جمعی از متابعین ایشان از متکلمین اسلامیة مفهوم وجود را مابین

واجب و ممکن مشترك دانسته و وجود باشتراك معنوی فسرده قائل شده و میگویند فردی از آن -

مشترك و مفهوم کلی وجود واجب و دیگر افراد وجودات امکانیه میباشد و این وجه جامع

موجب تحدید و تعدید است)) (۴) آنگاه استدلال برابطال اشتراك لفظی و معنوی وحدت

عدد و نوعی نموده است :-

((و هذا وجود حادث من وجود ۵ - تعالی لكل الممكنات الحدیثة . . .))

« لان وجود الحق بالذات فی الازل - وجود غنی والذات بالصدیقه »

« توحدت لكن لا نبعث تشخص (۵) - مشارب اراک العقول الجلیلة »

« و وحدته اتیة ازلیة » حقیقته لیست من العددیه (۵)

« ممکن و واجب هر یک جدا - میتراشی بهر خود ای بی حیا »

« میکی از بهر و واجب یک وجود - ثابت و یک بهر ممکن ای حجب »

« ممکن و واجب د و تا ضد همد - ضد حق نبود روا ای هوشمند »

« خود همی گوئی که لا ضد له - پس ثبوت ممکن آمد ضد (۵) »

((جماعتی از صوفیه ردیه (+) و بعضی از شیعه که من حیث لمایش عترت باع آنها شده اند و بکلی

انکار وجود ممکنات کرده و ممکنات را عین وجود واجب دانند فلهمذا حکمای فیلسوفین

د ر طرف افراط و جماعت صوفیه ردیه (+) د جانب تغریط واقع گردیده اند و اما جماعت -

عارفین خصوصا مشایخ سلسله الذهب هر دو را بطلال کرده اند الخ)) (۵)

۱ - سید قطب الدین محمد (قطب ۳۲ ذهیبیه) مؤلف و ناظم کتاب فصل الخطاب و اقطاب

بعد از وی ۲ - مرحوم حاج امین الشرع خوئی شارح فصل الخطاب

۳ - سطر ۴ ص ۱۰۴ میزان الصواب

۴ - خلاصه از ص ۱۰۴ میزان الصواب

۵ - ابیات ۲۴ و ۲۵ از تحمیل الرابع و ۲۶ از تحمیل الخامس فضل الخطاب ابیات ۱۱۰ تا ۱۱۲

۶ - خلاصه ای از ص ۱۰۵ میزان الصواب چاپ تبریز (۱۳۸) ذهیبیه صوفیان (اباحیه یا ملاحیه)

و نیز صوفیه به (وحدت وجود عددیه - نوعیه - اشتراکیه غیره) را عموما بنام (صوفیه

ردیه) میخوانند . میزان الصواب چاپ تبریز ۱۳۸۶ - ۱۳۸۷ طبع شیراز

میرزا

۷ - تصنیف صل نقل شد . . .

بهر حال دانشمندان و اقطاب ذ‌هویه هر نوع اشتراك و تحدید و تعدید ی‌راد وجود بها
 هزاران دلیل و باستاند آیات قرآن و احادیث ماثوره رد کرده اند و حتی تشبیهاتیکه فلاسفه و صوفیه
 ردیه (۱) در باره ابداع عالم به هیئت حروف و کلمات یا عدد اد و حروف کرده و میگویند ((رابطه
 حق با موجودات مثل رابطه حروف بکلمات یا عدد اد بحروف است یعنی همانطوریکه از اجتماع حروف
 کلمات پدید آید و از حرکت عدد اد بر روی کاغذ حرف ایجاد شود .

قادران یزال هم خود حرف اول کلمات تا مات وجود یا بمنزله قدرت (ست کاتب در ایجاد حروف است) (۲)

عموما این تشبیهات را مردود دانسته و جملگی را منشاء شرك و مبدأ اضلالیت میدانند (۳)

بهمین مناسبت است که باره ای اقطاب و دانشمندان این سلسله باین عبارت و کلام ((سبحانه الذی
 اظهر الاشياء وهو عينها)) محی الدین عربی (۴) اعتراض کرده و تبیینها و تشنیعهای رواداشته اند ؛
 اما آخرین دانشمند نامی ذ‌هویه عارف شهیر و ایل قرن سیزدهم (میرزا ابوالقاسم راز شیرازی) عبارت
 محی الدین مخصوصا کلمه ((وهو عينها)) را توجیح به ((ای من حیث نور الوجود والاضافی و ظهور و تجلیه
 فی المظاهر الا فاقیه و الانفسیه)) (۵) فرموده .

و باین ترجیه وی را از شناخت وحدت وجود و موجود یک حکما و صوفیه ردیه میگویند رهائی بخشیده و
 عبادت خطبه فتوحات مکیه محی الدین اعرابی را به بنقل شاگرد مکتب عرفان و فلسفه ای آن عارف نامی
 (مرحوم حاج امین الشرع) که میگوید ((معرکه آرا گردید با علما و حکما که در صحبت شدیم)) (۶)
 باینطور اصلاح نموده است ((الحمد لله الذی اوجد الاشياء من عدم و عدمه و اوقف وجودها علی اتوجه
 حکمه لیتحقق بذلك سرحد و ثبوتها و قد مهان قدمه)) (۷)

درباره این عبادت محی الدین عربی در ص ۷۳ و ۸۴ طباشیر الحکمه نوشته ((شیخ احمد احدی
 توهم این اعتقاد را در حق جناب شیخ محی الدین عربی کرده اند و او را اهمیت الدین خوانده .))
 بعد از ذکر آن عبادت و ترجمه و تحقیق در آن باز نویسد ((و جناب عمده العرفاء الاسمهین شیخ علاء الد
 سمنانی قدس سره الفریز که از جمله اهل معرفت است با جناب شیخ صدرالدین قونیری^(۷) تلمیذ

۱- ذ‌هویه صوفیان اباحیه یا ملاتیه و نیز صوفیه معتقد به (وحدت وجود . عدد دیه نوعیه

اشتراکیه و غیره را عموما بنام (صوفیه ردیه) میخوانند .

۲- خلاصه ای از تحقیقات شارح فصل الخطاب در تحمیدات دهگانه آن کتاب

۳- ص ۱۰۲-۱۱۲ طباشیر الحکمه حضرت راز شیرازی

۴- مقصود (محی الدین ابوبکر محمد بن علی بن محمد اعرابی متوفی ۶۳۸ هـ) مؤلف فتوحات مکیه است

۵- نقل از طباشیر الحکمه تألیف راز شیرازی و ص ۱۰۷ و ۱۲۸ میزان الصواب

۶- نقل از ص ۲۵ و ۲۶ صفحه میزان الصواب چاپ تبریز و ص ۸۴-۸۶ طباشیر الحکمه تألیف راز چاپ

شیراز .

۷- ضبط اصل نقل شد .

شیخ عربی علیهما الرحمه مکاتیب چند داشت در تخطئه کردن این عبارت بهمان طریق که شیخ احمد گفته اند بلکه اول این تخطئه از شیخ علاءالدوله است در عبارت محی الدین (.....) پس از چند سطر اضافه نماید ((و مکاتیب و رسائل ایشان در نفحات الانس جامی مذکور است - فارجم الیهان اردت)) صرف نظر از تحقیق فلسفی و توجیح عرفانی بالا ۱۰ از لحاظ تحقیق تاریخی اگر منظور از شیخ صدرالدین **قونوی** (صدرالدین محمد بن اسحق قونوی) عارف بزرگ قرن هفتم هجری باشد که بامحی الدین اعرابی (مؤلف فتوحات مکیه) متوفی ۶۳۸ و مولانا جلال الدین مولوی (۴۰۴-۶۷۲) و عده دیگری از عرفای بزرگ قرن ۸ معاصر بودند و مؤلف کتب (مفتاح الغیب) (چاپ تهران **یا حواشی** میرزاهاشم) و نفحات الیه و فکوک و تفسیر و **تأویل** سوره فاتحه الکتاب) است که سال وقاحتش را ولود رکمتراژی ضبط کرده اند اما امام عبد الوهاب شعرانی (کتاب - طبقات شعرانی) بسال ۶۷۲ همان سالیکه مولانا جلال الدین و خواجه نصیرالدین طوسی هم درگذشتند نگاشته است و مدت زندگانی او را شصت و اندی میداند ۱۰ این شخص با علاءالدوله سمنانی که در ذی حجه سال ۶۵۹ هجری متولد و در سال رحلت صدرالدین سیزده ساله بوده است مکاتیب داشتن را بعید مینماید :

اگر عبادت طباشیر الحکمه اثر دست کاتبان و اشتباه چاپ نباشد باید گفت منظور حضرت راز شیرازی از این مکاتیب بین (علاءالدوله و عبد الرزاق کاشی است) که نفحات الانس هم بعینه چاپ کرده و ما بدان اشارت خواهیم کرد -

در بحث شیرین وحدت وجود که رابطه حق و خلق است بعضی از فلاسفه و عرفا بوج و بحر تشبیه کرده اند با وجودیکه موج چزنمود بی بود و کیفیت حادث زودگذر و زوال پذیر از دریان نیست باز مورد انتقاد قرار گرفته است :-

« فالبحر بحر علی ما کان من قدم
« لا یجئک اشکال یشاکلها »

« هر نقش که بر تخته هستی پیدا است
« در یای کهن چو بیزند موجی نو »

محققان هبیه گویند گان ابیات عربی و فارسی فوق را تخطئه نموده اند :-

۱- رباعی فارسی از مکتوب کمال الدین عبد الرزاق کاشی بشیخ علاءالدوله سمنانی نقل شده اما در

بیت عربی از کتاب میزان الصواب نقل گردیده است

۶- اصطلاح کتب متأخرین اقطاب الهبیه در برابر صوفیه اباحیه و ملائمه است که بنام (مولود پد) یاد مینماید

د غالب آثار و در این کتاب نیز اشاراتی مفید است که در این کتاب آمده است
 سید قطب الدین محمد سی و دومین قطب حکیم و دانشمند ذهیبیه (۱) در تحفید الرابع
 فصل الخطاب (۲) باین معنی ابیات عربی بالا اشاره کرده میگوید :-

« (۱) كما زعموا بعض الذين تصوفوا وما شاهدوا بداع البريئة... »

« (۲) وبالحق لا مواج قد مثلوا كما سمعنا لدی تمثيلهم فی العبارة... »

« (۳) فسمي حاتم عما به يصيغونه تقدس عن الحاد اهل الحماقة (۳) »

چنانکه ملاحظه میشود این تشبیه (الحاد) و قائلین باین تشبیه را (متصوف و اهل حماقت) یسار کرده است متاخرین از اقطاب و فضلاء ذهیبی بروش ناظم فصل الخطاب ((این قول را عاقل و —
 سخیف و اعتقاد بی باطل و ضعیف ۰۰۰۰۰۰ و بغایت بعید است که حقایق اشیا را عین ذات —
 غیب الغیوب اقدس حق تعالی دانند ۰۰۰۰۰۰)) (۴)

هنگامه ای وحدت وجود مانند اختلاف بین متشرعین و صوفیه سابقه زیاد دارند این اختلاف سه جنبه
 دارند یکسری بدست متظاهرين بطوا هر شرع است که موجب تکفیر و الحاد شد بد صوفیه گردیده
 است ۰ سدی یگرش بدست حکماء استدلالیان میباشد که صوفیه ((پای و پایه ای آنان را چوبین و نای
 فلسفه راستگ استنجا شیطان میدانند)) (۵)

سومین رشته وحدت وجود که پای بند ((صوفیه حقه)) (۶) شده عقاید افراطی صوفیان عاشق پیشه
 و اصحاب مسکرمی باشد ۰

در بعضی از ادوار و ارتباط زمان و مکان هر یک از طبقات که قدرتی بدست میآورند این مبحث علمی را
 وسیله تکفیر و الحاد ضرب و شتم قتل و تبعید و صد هارفتارند تر از این قرار میدادند : چنانکه توجه
 بکتب رجال و ترجمه ای احوال صوفیه این حقیقت را روشن میسازد :

اگرچه سیر عقیده وحدت وجود ۲ نظر را این فکر را در و از مختلف تصوف جای دقت فراوان و سزاوار
 رساله ای جداگانه است اما نگارنده تا آنجا که گنجایش این رساله بود اساس اختلاف ذهیبیه را با

حکما و صوفیه ردیه بیان کرد ۰ (تاریخ تصوف در اسلام) بین سالهای ۷۲۰ تا ۷۳۸ نگاشته است اما
 اینک اشارتی بآثار مدون اقطاب و دانشمندان این سلسله در این باب بخصوص نموده سپس اصول
 عقیده ذهیبیه را در وحدت وجود بیان خواهیم داشت :-

- ۱- معرفی اودن باب سوم (اقطاب ذهیبیه) رجوع بقرن ۳۳۰ هجری قمری شود که در این رساله ۲۰۰ و در حد و —
- ۲- در باب چهارم معرفی کتب و آثار ادبی ذهیبیه ۰ رجوع بقرن ۳۳۰ هجری قمری (فصل یاد دوم) آن باب را در حد و —
- ۳- ابیات ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ از تحفید الرابع فصل الخطاب
- ۴- نقل از سطر ۱۷ و ۱۸ ص ۱۰۷ میزان الصواب
- ۵- خلاصه مضمون ابیات مثنوی نان و حلوائی شیخ بهائی عاملی متوفی ۱۰۳۲ هجری قمری
- ۶- اصطلاح کتب متاخرین اقطاب ذهیبیه در برابر صوفیه اباحیه و ملائیه است که بنام (صوفیه ردیه))
 یاد مینماید

د غالب آثار مدون اقطاب ذهیبیه کم و بیش اشاراتی مناسب مباحث کتاب و افکار مدون اول زمان در
ذیل عناوین مختلف و باعتبار گونه‌گون موجود است که ذکر هر یک موجب اطناب و از بحث ما خارج
میشود.

در اینجا بدو تالیف و اثر مستقلی که بر مبنای وحدت وجود آنهم از جهت بیان اختلاف عقاید -
نگاشته شده است اشاره نمود تا بتوانیم اصول عقایدشان را بهتر آشکار سازیم:

۱- رسائل علاءالدوله سمنانی (۱) این رکن سلسله ذهیبیه آثار و تالیفات زیادی دارد که در
باب ۱۷م معرفی خواهند شد.

از جمله کتاب وی کتاب العروة لأهل الخلوة والجلوة (۲) و رساله ای در حواشی بفتحوحات مکیه (۳)
تألیف ابوبکر محمد بن علی بن محمد اعرابی متوفی ۶۳۸ هـ میباشد که کمال الدین عبد الرزاق -
کاشی (۴) آن را دیده و کتاب را دیده و مباحثی از کتاب العروة را با اعتقادات خویش متن مغایر یافته است
تا هنگامیکه در راه سلطانی (۵) با امیر اقبال سیستانی (۶) همراه شد
عقاید معتدله آن را به امیر اقبال سیستانی در برابر غلوشید عبد الرزاق کاشی که سابقه ذهنی از مطالعه
کتاب العروة هم داشت موجب شد که محمد عبد الرزاق عقیده پیرو استاد پیش را در باب محی الدین
عربی از شاگردش بخواهد.

۱- رکن الدین علاءالدوله سمنانی (هفتدهمین رکن ذهیبیه) متوفی ۷۳۶ هـ
۲- در سال ۷۰۱ تألیف شده نسخه خطی آن موجود است ولی هنوز چاپ نگردیده است -
توضیحات و معرفی بیشتر در باب ۱۷م می‌آید.

۳- نگارنده این رساله را ندیده و از موجودیت نسخه آن هم اطلاعی بدست نیامده -
تفحات الانس و تفسیر قصیده عطار مولانا عبد الرحمن جامی از آن نام برده شده است -
۴- کمال الدین عبد الرزاق از مشاهیر و آخر قرن هفتم و اوایل سده هشتم هجری است که تالیفات
بسیاری مانند (شرح برفصوص الحکم - شرح منازل السائرین - مصطلحات صوفیه - غیره)

میباشند تاریخ وفات او را (تاریخ تصوف در اسلام) بین سالهای ۷۳۰ تا ۷۳۸ نگاشته است اما
(مجموعه فصیحی خوافی) وفات وی را ضمن حوادث سال ۷۳۶ نگاشته و (مرحوم علامه قزوینی)
هم در ذیل (شلالزار) اختیارش فرموده است.

۵- سلطانی از بناهای سلطان احمد الجاتیو (خدا بنده) که از بهار سال ۷۰۴ و در حدود
سالهای ۷۰۵ و ۷۰۶ از علماء و مشایخ - فضلا و رجال کشور برای دیدن این پایتخت نو ساز دعوت
کرد و مناظرات علامه حلی (متوفی ۷۲۶) علماء شافعی و حنفی در آن شهر معرفی است
۶- جلال الدین بن سابق سیستانی (اقبال شاه) از مریدان علاءالدوله و جمع کننده سخنان -
و تقریرات استادش در مجلس (رساله اقبالیه) که در باب ۱۷م معرفی شود.

۷- فصوص الحکم تألیف محی الدین ابوبکر محمد بن علی بن محمد (ابن عربی یا ابن عربی) است

عبد الرحمن جامی جریان همراهی این د و تن و شمه ای از مباحث آنان را در ارتفاعات الانس نقل کرده است که جزئیاتش از وظیفه ما خارج میباشد. اما برای نشان دادن میزان انکار از افراط و سرسختی **دیر اعتدال** قطب و بیروان مکتب ذ هبیه تنها جواب امیر اقبال را در رباره ((شائن محی الدین)) نقل میکنیم که گفت استاد م ((او را مردی عظیم الشان میدانم و در معارف اما میگویند

از این سخن که حق را (وجود مطلق) گفته غلط کرده است و این سخن را نمی پسندد)) (۱)

پس از این ملاقات ۱۰ امیر اقبال جریان ملاقات و مذاکرات با عبد الرزاق را شفاها با استاد و هر چند عرض داده است. عبد الرزاق کاشی هم نامه بسیار مودبانه بحضور علاءالدوله ارسال و باین ملاقات و مباحثات در رباره (وحدت وجود) اشاره نموده است پس از عنوان و د **علاء** محترمانه ای مینویسد ((بعد از تقدیم مراسم دعا و اخلاص مینماید که این در رویش هرگز ۰۰۰۰ لیکن چون کتاب عروه مطالعه کرده و در بحث در آنجا مطابق معتقد خویش نیافتم. بعد از آن در راه امیر اقبال میگفت که ۰۰۰۰۰۰ شیخ علاءالدوله طریقه محی الدین العربی را در توحید نمی پسندد و دعا گوشت از مشایخ هر که را دیدم و شنیدم برای این معنی بودند ۰۰۰۰۰۰ الخ)) (۲)

علاءالدوله علاوه بر سخنان بسیاری که در نفی و ابطال عقاید افراطی وحدت وجود تألیف نموده در نظم مکتوب عبد الرزاق جواب مشروحی نگاشته است.

در پاسخ اولین اشکال عبد الرزاق بعد العنوان مینویسد ((**فاما** آنچه از شیخ نورالدین عبد الرحمن اسفراینی قدس روحه روایت کرده و آنچه ۰۰۰۰۰۰۰ بشرف صحبتش یافته ام هرگز این معنی بر زبان وی نرفت بلکه پیوسته از **مطالعه مصنفات** ابن العربی منع فرمود تا حدی چون شنیده است که مولانا نورالدین حکیم و مولانا بد رالدین رحمهما الله تعالی فصوص جهت در رس میگویند شبب آنجا رفت و آن نسخه از دست ایشان باز ستایند و بد رالدین منع کلی کرد و دیگر ۰۰۰۰۰۰ الخ)) (۳)

چنانکه ملاحظه میشود علاءالدوله با منع از مطالعه و تد ریس فصوص الحکم (۴) و آغاز بنام پیرو مرشد خویش (شیخ نورالدین عبد الرحمن اسفراینی شانزد همین قطب ذ هبیه) در نکته در قیق را تلویحاً یاد آور شده است :-

۱- نقل از نسخه خطی کتابخانه نگارنده (مکتوب عبد الرزاق و جواب علاءالدوله) در یکجا نگاشته

۲- نقل از نسخه خطی کتابخانه نگارنده (مکتوب عبد الرزاق و جواب علاءالدوله) در یکجا نگاشته آمده است نفحات الانس هم عین این در مکتوب را آورده است و ماد رباب معرفی آثار ذ هبیه در رباره آنها بحث خواهیم کرد

۳- مراجعه به پاورقی شماره **فوق** ۲

۴- فصوص الحکیم تألیف محی الدین ابوبکر محمد بن علی بن **ابن العربی** (ابن العربی یا ابن عربی) است

الف — میخواهد در جواب عبد الرزاق که نوشته بود ((از مشایخ هر که را دیدیم و شنیدیم برای این معنی بودند ۰۰۰۰۰ الخ)) بگوید برخلاف این پندار ۰ سلسله مشایخ نه هبیه از اتخاذه طریق صحو و عقیده باعتدال از مشایخ متقدم و پیران خرقة خود پیروی کرده اند و از من تا استاد تا سلسله صعودی اقطاب جملگی از پیشوایان طریق صحو و صوفیان معتدل بوده اند ۰

اگرچه عبد الرزاق کاشی از فقرای سلسله سهروردیه است که خرقة اش (بنورالدین عبد الصمد بن علی اصفهانی نطنزی (۱) و او شاگرد طریقت شیخ نجیب الدین علی بن بزغش شیرازی (۲) و او از مریدان تربیت شدگان (بشیخ الاسلام شیخ شهاب الدین ابو حفص عمر سهروردی (۳) میرسد اما این سهروردی از عموی خود شیخ ابوالنجیب سهروردی در همین قطب سلسله نه هبیه نه کرو تلقین خرقة ارشاد در یافت داشته است ۰

علاءالدوله باند کرنام استاد و بیان عقیده وی متذکر این نکته گردیده است که سلسله سهروردیه هم از متفرعات این اصل و طریقه وی با چهار واسطه به هبیه متصل میشوند که با مطالعه احوال و کلمات پیشوایان و مشایخ این سلسله تا برسد به جنید بغداد و سرتی سقظی و معروف کرخی خود در خواهد یافت که عموماً از صوفیان معتدل و پیشوایان طریق صحو بودند ۰

ب — نکته دیگری که از این سؤال و جواب استنتاج میشود آن است که عبد الرزاق چه در سؤال از امیر اقبال وجه در نامه علاءالدوله هر دو وسراغ از عقیده محی الدین العربی (مؤلف فتوحات مکیه) میکرد ۰ اما علاءالدوله در باره ((مصنفاً ابن العربی و تدوین فصوص)) (۴) جواب — میگوید: —

این جواب در نکته را در نظر مجسم میسازد

یکی آنکه فصوص الحکم چون از لحاظ قدمت زمانی در حدود پنجاه سال مقدم بر فتوحات تالیف یافت و از جهت تصوف علمی بعقاید افراطی معتدل تر از فتوحات مکیه بنظر میآید ۰ شاید علاءالدوله خواسته است که با اخلاص در شالوده عمارت افکار تند و عقاید افراطی بنا را ویران سازد ۰

۱ — نورالدین عبد الصمد از عموی پدر کرکن لاهور که خانقاهاش بنده باقی و از امامان متقدمین است و وفات او ۶۹۹ بنقل جمل غوثی و فتوحات

۲ — کلمه (بزغش — بضم باء و غین معجمه) لغت ترکی است ۰ متوفی در شعبان المعظم سال ۶۷۸

(بنقل نفحات الانس مزارات شیراز ۰ شبه الازار) منوی ۱۲۲ هجری قمری

۳ — نسب نامه او در تاریخ بغداد و ابن خلکان و طبقات الشافعی هریک بنحوی ذکر کرده اند که فار — در رباع معرفتی (ابوالنجیب سهروردی بیان خواهم داشت و تاریخ تولد او و ائیل شعبان المعظم ۵۳۹ از سهرورد زنجان و وفاتش در رجب محرم سال ۶۳۲ در بغداد و همانجا مدفون تربتش — هنوز زیارتگاه است ۰ وی مؤلف (عوارف المعارف) میباشد ۰ این شخص غیر از (شیخ اشراق یا شیخ مقتول) میباشد شیخ مقتول (یحیی بن حبش بن امیرک) مؤلف (حکمت الاشراق — تلویحات مطارحات) نزد آن شناخت هیا محل نور) میباشد که در ۵۸۷ هجری قمری بقتل رسید ۰

۴ — در باب معرفتی اقطاب نه هبیه مفصلاً خواهد آمد

ثانیا چون عبد الرزاق خود شارح فصوص الحکم است . با این پاسخ کار او را هم تحقیر و رنتیج —
 طریقه افراطش را در (وحدت وجود) تقبیح و یا تعدیل مینماید . —

۲ — عجیب تر از این مناظرات و شگفت آور تر از این مکاتباتیکه در باره وحدت وجود بعمل —
 آمده است تألیف و تنظیم کتاب فصل الخطاب میباشد که در او اخرد و ران صوفیه بواسطه —
 فشار سهیمگین علما و حکمای متظاهر شرع و حکمت سی و د و مین قطب سلسله ذهبیه را مجبور
 مینماید که این کتاب را تنهادر باره (وحدت وجود) وارد عقاید افراطی فلاسفه . متکلمین .
 صوفیه رده برشته نظم کشیده عقاید معتدلانه خویش و اسلاف پیش کسوت این سلسله را
 بیان نماید :

این کتاب منظوم . و با اشعار عربی بسیار فصیحی سروده شده است که خصائص ادبی آنرا
 در باب چهارم متذکر خواهیم شد .

امادراینجا باید متذکر گردید که فشار افکار عمومی که خود موضوعی جداگانه و در فصل تحولات و
 ادوارد ذهبیه (باب چهارم) خواهد آمد باندازه ای شدید بوده است که قطب دانشمندی را
 وادار مینماید که در حد و نه هزار بیت عربی تنهادر (وحدت وجود) انشاء نماید :

از این عجیب تر آنکه صوفی رسته و عارف پاکدلی را چنان در تنگنای افکار موهوم عقاید افراطی
 بگذارند که عقیده مخالفین خویش را ((کفر و الحاد)) و آنانرا اهل حماقت و ضلالت (۱)
 خوانده و اینانرا ((اصفاء و احلام . خیالات سخیفه و افکار ضاله)) (۲) بدانند
 تا آنجا که باستناد آیه ((فقد کذبوا بالحق بعد ان جاءهم ولم یحیطوا به علما)) (۳) بگویند

۱ — ((منشاء تصنیفات اثبات واجب — الوجود و داعی حق اهل الفضیلة))
 آیات ۵۵ و ۵۸ تحمید الاول
 ((۹ لم یثبتوا شیئا و لم سوی — جماعتهم فی الفکره الفلسفیه))

((فسبحانه عما به یصفونه — تقدس عن الحاد اهل الحماقة)) بیت ۴۷ از تحمید الرابع —
 فصل الخططاب سید قطب الدین محمد شیرازی ((فلاسفه مشهوره بالفطانه — و صوفیه قد الحد
 وافی الجماله)) بیت ۴۷ از تحمید الرابع (شیرازی متوفی ۱۱۷۴ هجری معلوه

۲ — الا ان طلاب العلوم الذین قد — نبوا یدهم بالفکره الفلسفیه

کذا الک اصحاب الکلام الذینهم — تأسوا بهم عند اختراع الاوله

وادیانهم اصفاء احلامهم ولا — مناص لهم عن بحث اهل الضلاله)) آیات ۳۷ و ۳۸ و ۴۰ از

مقدمه الثالثه فصل الخطاب

۳ — سوره — آیه

ودع عنك بحرأضل فيه السواج

اولوا فطنة مشهورة بالفضيلة

باحلامهم قد اولوا قول ربهم

وسموا باطيل الخيال بحكمة

لقد كذبوا بالحق ان جاءهم ولم

يحيطوا به علما بنور الهداية

كانهم استغنوا لدی عاصف الهوى

بمصابحهم عن نور شمس الرسالة (۱)

این ابیات وضد هائظائر آن میرساند که اوضاع زمان و فشار افکار تا چه حد بوده است چنانکه

از فحواى کلام مؤلف بر می آید (وحدت وجود) از اهم مسائل مورد بحث روز و چه بسا آلت دست و

اسباب ایداء و انیت باعث تخطئه و آزار صوفیان ذهیب میشدند بطوریکه قطب زمان در مقام —

دفاع برآمده در ضمن رد عقاید دیگران پندار معتد لانه و عقل پسند خویش را بیان مینماید (۲)

که اینک اجمالی از تفصیل آنرا بطور بسیار خلاصه ای در اینجا نقل مینمائیم .

مبنای تحقیق وی بروجذات حقه غیب الغیوب الهی است که در مرتبه ((ان الله ولم یکن موشی)) از

خود بر خود تجلی فرمود (مقام احدیت و واحدیت) را باعتبار عقلی ممتازینداشته میگوید

لأن الوجود الحق بالذات فی الازل

وجود غنی الذات بالصمدية

افاض وجوداً مطلقاً هو فعله

و ابداعه المعنى بلفظ الارادة

وكل الوجودات المقيدة التي

نشاهد آثار فی الشهادة

والف الوجود الحق جل شانه

فذلك موجوداً بذات الحقيقة

لقد كان ذات الله شيئاً بذاته

وكان وجوداً كائناً بالهوية

حقيقته شيئاً ازلیة

حقیقه ذاتیه بالا صالة

و اما الوجود الحادث الذي

بانواره آثار كل البرية

وذلك فعل الله جل ثناءه

وجود اضافی و عین الاضافة

و آثاره كانت وجوداً مقيداً

بهنديّة ملحوظة بالارشادة (۳)

یعنی وجود حقد در مرتبه اسم و لا رسم که غنی بالذات است وجود بشرط لا را افاضه فرمود که آنرا

به ((فصل الله . صنع اول . فعل ساکن)) اراده مشیت تامه امرکن وجود اضافی وجود بالتبع

عالم اسماء صفات)) تعبیر نمودند و در ابیات بالا (وجود مطلق) را متذکر گردیده است .

در تجلی ثانی وجود مطلق (وجودات اضافی ممکنات) که از آن به (آثار الله وجود بشرط شئی .

عالم شهادة . عالم فلك) تعبیر نمود (وجودات المقید) بیان نمودند است موجودات جزئیة

(من السماء الى السماء) از کتم عدم بعالم شهادة و خلق آمدند یعنی آثار افاضه وجود مطلق و —

پسرتوان آفتاب جهان تاب است که عروس همه عوالم را بزیر وجود آراسته و قامت کائنات را بخلعت —

ابداع محلی و پیراسته فرمود)) (۴)

۱- ابیات ۷۹ تا ۸۲ بصائر چهارم از فصل الخطاب

۲- طرح تنظیم کتاب . معایب و محاسن کا بحث و انتقاد در اشعار و روح تحقیق تالیف راد رباب ملهم

بیان خواهیم داشت و در اینجا خلاصه و کرده ای از نظریه وحدت وجود آورده خود (عقیده حقه)

میتواند بیان مینمائیم ۳- ابیات ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ از تحمید الرابع و ابیات ۱۸ تا ۲۲ و ۱۹

۴- نقل از ص ۴۰۴ میزان الصواب حاج امین الشرع خوئی چاپ تبریز

این تحقیق با استناد ^{نامه} ((کلمات کامله اهل معرفت است که وجود الحق هو الله و وجود المطلق فعله و وجود المقيّد
 (۱) چگون مراتب وجودات (حق مطلق، مقيّد) را با هزاران دلیل عقلی و نقلی ثابت کرده و عقاید
 بزرگان را مردود شناخته است سرانجام توحید حق را چنین بیان نموده است .

- ((فیا ایّها السّلاک فی نهج الهدی تعالوا علی توحید اهل المحبّة))
 ((و قولوا هو الموجود بالذات فی الازل بخیر زمان و مکان و وجهه))
 ((و کم و کیف اولها ظا اشاره الیه و لو وهما بعقل البریة))
 ((هو الحق ذاتا و حده لا شریک له کذلک فی کل الصفات الحمیده))
 ((تحقّق کلّ العالمین به و لم یکن ذاتها حقاً بحکم الضرورة))
 ((غلّ وجودات العوالم حادث و حق مجازاً عند اهل البصيرة)) (۲)
 ((ولیست یشتی کائن بد و انتها و لكنها شئی بمحض المشیة)) (۲)

مذازین تحقیقات مشبع و اثبات یگانه برستی سرانجام در چندین جا معنای (وحدت وجود) را متذکر میشود .

- ((و هذا المعنی المراد بوحدة الو جود بالموجود عند البصيرة))
 ((هو بة ذاتیة از لیست حقیقة مصدرة الخلیقة))
 ((هو یات کلّ العالمین فقبیرة وجوداً الی ابداع تلك الهیوة))
 ((لیوجد ها ان لم تکن بذ و انتها و جوداً و موجوداً بذات قدیمة)) (۳)
 ((و احدت وجود و موجود نیست بلکه موجودات عوالم را حق مجازی . فقیه
 نیاز مند لا شئی محض در برابر حق حقیقی ذاتی و سرمدی دانسته اند چنانکه در بیت آخر)) اشاره برد تو هم
 موفیه و دّیه شده است که ذوات و حقایق ممکنات عین ذات حق نتوانند بود بلکه تحقق و تا صل هستی
 یشان با شراق و افاضه وجود اقدس حق تعالی بوده است)) (۴) ((و لا تضر بوالله الا مثال غیبه
 جوز کافی الحکمة الرضویة (۵)))

۱- نقل از ص ۱۱۵ طباشیر الحکمة راز یحسرازی و ص ۱۰۴ میزان الصواب .

۲- ابیات ۱۱۳ تا ۱۲۰ از بصائر ۱۵ فصل الخطاب

۳- ابیات ۱۴ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ از تحفید الخامس فصل الخطاب

۴- نقل از ص ۱۱۰ میزان الصواب چسپ تبریز

۵- بیت ۲۰ از تحفید سادس فصل الخطاب که تضمن آیه ۲۶ از سوره ۱۶ (غل) ((و لا تضر بوالله الا مثال ان الله

یعلم و انتم لا تعلمون))

فلا سنفه و متکلمین . حکما و صوفیه رابطه حق و خلق را بحرف و کلمه . مداد و حرف . موج و دریا ---
تشبیه نموده اند در صورتیکه اقطاب نماییه (۱) از بیان (۲) حضرت قطب الاولیا علی بن موسی الرضا ع
و خطبه حضرت علی ع ((الحمد لله التجلی الخلقه بخلقه)) استفاده نموده . معنای توحید و تجلی
حق تعالی را در موجودات مآئنه و عکس در آن مثل زده و این مثال بدیع را بنام ((اکسیر رضوی)) خوانده اند

((لقد طلعت الشمس فی الازل اضائت مجازات الشموں الکبیرة))

((فبسطها تلك الشموں لا نهها لقد حدثت من ذاتها الصمدیة)) (۲)

((عدم آئینه هستی است مطلق کووید است عکس تا بشش حقیقی))

((عدم چگون گشت با هستی مقابل در او عکس شده اند در حال حاضر))

((جهان را در سر آئینه ای دان بهر یکدره ای صد مهر تا بشش ان))

((عدم در ذات خود چون بدر صافی و زاخود ظاهر آمد گنج مخفی))

۱- شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده است از عمران صابی ((یاسیدی اهو فی الخلق ام الخلق فیه
قال الامام ع اخبرنی عن المرات انت فیهام ام هی فان کان لیسوا جدم منکما فی صاحبه فبای شبثی استدللت بهما علی
نفسک الخ)) این بسیار مفصلی است که این صفحات گنجشایش نقل نمائیم و نیز بیان حضرت صادق ع
در جوابی که فرمودند ((تلك الصورة الانزعیه لیست بکلیه الباری ولا الباری سواهما)) یعنی این هیکل
صوری بشوی مراتب حق تعالی است نه باری تعالی است بآلکیه است و نه باری تعالی سوی اوست و نیز حدیث دیگر
حضرت صادق ع ((لنا مع الله حالات حاله فیهام هو نحن وحاله فیهام نحن هو مع ذلك هو هو ونحن نحن))
یعنی برای ما حالاتی است با خدای خود در حالتی او ما هستیم و در حالتی ما اویم و با وصف این اتحاد بلکه اتحاد
مشهود او اوست و ما عبد اویم))

((یکی بر سید از آن کم گشته فرزند که ای روشن روان بپرو خود منته))

((ز مضرش بوی پیراهن شنیدی چرا در چاه کنعانش ندیدی))

((بگفت احوال ما برق جهانست گهی پیدا و دیگر ام نهان است))

((گهی بر طارم اعلی نشینم و گهی تا پشت پای خود نبینم)) . سعدی .

۲- ابیات ۳۴۰ و ۳۴۱ از تحفید الناصح فصل الخطاب .
مناجات ندارد . زیرا نور آفتاب که در آئینه منعکس میگردد گواهی امکانی دارد در صورتیکه نور شمس حقیقیست
و تمام جهات از کرات مبری و قابل اشاره نیست .

((و ذلك تمیل و لكن نور هما بخیر از زمان او مکان و وجهه))

((و کم و کیف او لحاظ تنخص له النور الا علی بخیر انشایه))

۳- ص ۸۶۱ میزان الصواب چاپ تبریز همان ضمیمی است که حاج ملا هادی سبزواری متولی در منظومه منقح و کشف
سرماید ((بامن هو اختفی لغز نوره - الظهر الباطن فی ظهوره))

۴- ابیات ۳۲ تا ۳۴ و نیز ابیات ۴۱ و ۴۲ و ۴۴ از بصائر الرابع عشر فصل الخطاب

صفات و کمالات ممکنات از مواهب و اغاضات فیاض علی الاطلاق است که

((تجلی فرموده است بر همه خلایق با خود خلایق و مختفی گردیده است از ایشان با خود ایشان ... الخ)) (۱)
شدت ساریان وجود در ممکنات عده ای از فلاسفه و صوفیه را با شبهه حلول و اتحاد انداخته و موجب آنهمه
مباحث گردیده و حال آنکه همین کسوت امکانی حجاب بین حق و خلق است . چنانکه حضرت علی علیه السلام
در خطبه ای فرموده ((لم یجعل بینه و بین خلقه حجابا غیر خلقه)) .

در معنی همین خطبه است که حافظ شیرازی گفت ((میان عاشق و معشوق هیچ حائل نیست + تو خود حجاب
خودی حافظ از میان بر خیز)) همین انیت و موجودیت ممکنات منشاء تشبیهات حکما و برخی از صوفیه
شده و موجب آن گردیده است که دانشمندان ذهبیه آنها را مردود دانسته و خود از تجلی حضرت رضا استفاده
کرده ((ورب و مربوب را به منبر و مستنبر تشبیه نموده)) و گویند .

((و نیست لها ذاتا صفات حمیده و لکنه وها بها بالا ضافه))

((تجلیه اعلام الوجود بنا ته و آیاته فی کل شان وجهه))

((کشف تجلی فی موابا کثیره و کثره مشهوده بالضروره))

((کذلک انوار العجاز مفاغله و معدومه فی جنب شمس الحقیقه)) (۲)

تمام موجودات مجلای ذات حق . و خود حجاب خویشند باین معنی که تجلی بر اعظم وجود و آیات مصنوع
مانند اناره شمس در موابای مختلف و تجلی خورشید در آئینه های متعدد است که همگی عکس آفتاب را بعینه منعکس
میکند .

هر کس این عکس و مجالی را مشاهده کند مثل آنکه عین شمس را دیده است در صورتیکه ذات خورشید را مشاهده
ننموده و شمس هم با هیچیک از این مظا هر متعدد اتحاد و حلولی ندارد و خود (خورشید) بیوسسته
در یگانگی و عظمت خویش باقی است .

ذات اقدس باری هم با هیچیک از ممکنات که اعلام وجود و آیات ذات با هرات اوست اتحادی ندارد و در آنها
حلولی نیافته است بلکه ذاتا از ما سوا منزله . و همگی مجالی و مظهر اویند .
این تشبیه محققین ذهبیه از لحاظ تمثیل است و این تحقیق و تمثیل (برای وحدت وجود) و با توحید حقیقی
ازلی منافات ندارد . زیرا نور آفتاب که در آئینه منعکس میگردد لوازم امکانی دارد در صورتیکه نور شمس حقیقی
من جمیع الجهات از کثرات مبرّی و قابل اشاره نیست .

((و ذلک تمثیل و لکن نورها بغیر از زمان او مکان و وجهه)) (۳)

((و کم و کیف او لحاظ تشخص له المثل الا علی بغیر اشاره)) (۴)

۱- ص ۸۶۱ میزان الصواب چاپ تبریز همان مضمونی است که حاج ملا هادی سبزواری متوفی در منظومه منطق و حکمتش

فرماید ((بامن هو اختفی لغرط نوره - الظهر الباطن فی ظه ووه))

۲- ابیات ۳۲ تا ۳۴ و نیز ابیات ۴۱ و ۴۲ و ۴۴ از بصائر الرابع عشر و فصل الخطاب

((فعند شهود العارفين بوحدة الوجود بمعنى الحق فلكل نشأة)) (۱)

خلاصه ((مقصود حکمای الهیین و عرفای ربانیین از مسئله وحدت وجود جز این معنی نباشد و اینمطلب بوجه من الوجوه مستلزم خلل و زلل و فساد در عقاید ذهیبیه و اصول اسلامیه نبوده بلکه عین توحید و منتهی مرتبه تنزیه و تقدیس حضرت و احب لعالی است ...)) (۲)

فصل سوم - تحقیق در نام و کلمه ذهیبیه

از اجتماع نقطه حرف و از اجتماع حروف کلمه پدیدار میگردد . تحقیق این معنی چه از لحاظ ادبی و لغوی . چه از نظر فلسفی و ریاضی در عین حال شیروینی و دلنشینی بسیار وسیع الذیل و از موضوع بحث ما هم خارج است . لذا از آن صرف نظر و با تعریف مختصری از کلمه و اسم تحقیق خویش را شروع مینمائیم .

اصحاب لغت و ادب در تعریف کلمه گفته اند ((معرب إما فی الضمیر)) (۳) . در صورتیکه عرفانی ذهیبیه باستان آیه ((جعلها کلمة باقية فی عقبه)) (۴) و حدیث ((نحن کلمات التامات)) و ((نحن کلمة التقوی)) (۵) انبیا و اولیا را کلمات الله میدانند .

از با تعریف اسم را ((ما انبا عن المسمی)) (۳) گفته اند . اما محققین ذهیبیه آیات ((و علم الائم - الاسماء كلها)) (۶) و ((لله الاسماء الحسنى)) و ((له الاسماء الحسنى)) (۶) و نیز احادیث ((نحن الاسماء الحسنى)) (۵) و ((السلام علی اسماء الله الحسنى و امثاله العلیا)) (۷) را با اولیا - کل و ائمه اطهار ع تفسیر نموده اند .

بهر حال چون تحقیق عقاید صوفیه عموماً و ذهیبیه در معنای این دو بطول می انجامد و ما را از مقصود دور مینماید آنرا بوقت دیگر گذارده . اینک بمباحث اسمی مختلف ذهیبیه . بحث لغوی . وجه تسمیه ذهیبیه . تحقیق تاریخی . رواج این کلمه . می پردازیم .

مبحث اول - نامهای مختلف سلسله ذهیبیه و وجه تسمیه هر یک از آنها . ((سلسله علیه الهیه -

محمد به ص علویه غ رضویه . مهدیه . معروقیه . ذهیبیه . کبرویه)) (۸) (۹)
در بعضی کتب و رسائل بجای کلمه (علیه) که در اینجا صفت برای (سلسله) آمده است کلمه (حقه) آورده اند

- ۱- رجوع شود بپاورقی شماره ۲ صفحه قبل - نقل از سطر ۴۳ صفحه ۱۱۴ میزان الصواب چاپ تبریز
- ۳- مقدمه سیوطی . شرح نظام و سایر کتب معانی و بیان ۴- آیه ۲۷ سوره ۴۳ (الزخرف)
- ۵- حدیث اول در تفسیر صافسی و عبون اخبار الرضا . صدوق از حضرت رضا ع نقل کرده است وحدیث دوم از خطبه حضرت علی ع ۶- آیه ۲۱ از سوره ۲ (بقره) و آیه ۱۷۹ از سوره ۷ (الاعراف) و آیه ۱۱۰ از سوره ۱۲ (بنی اسرائیل) ۷- نقل از زیارت جامع جوانیه ۸- این کلمه بصورت (کبروی) هم مثل (دنیاوی) ضبط شده است ۹- سطر ۱۶ از ص ۳۲۱ مقدمه و لایتنامه آقا محمد هاشم در ویش بقلم راز شیرازی

۱۰- نجم الدین ابوالجناح احمد بن عمر بن نجم قزوینی خوارزمی معروف به (طایفه الکبری . کبری) برای ترجمه احوال و تشکیلات خانقاهی وی (شماره ۱۲ از باب سیم) این رساله را جمع نموده .

تا وجه امتیازی در برابر (صوفیه رذیه) (۱) با شد .
وجه تسمیه هر یک از اساسی هشتگانه این سلسله عبارتند از .

۱- الهیه بمناسبت اسلام و توحید و نیز توجه باسم (الله) که مستجمع جمیع اسماء جلالی و جمالی و نمودار صفات و کمالات حق تعالی است .

۲- محمد به لحاظ فقر اثباتی محمدی و نفی فقر مسلپی عیسوی است چنانکه در مباحث سابق اشعارت رفت . ذ هبیه شدیداً متمسک بآداب و جدداً مقید بطواغر شروع محمدی میباشند .

۳- علویه - از نظر ولایت کلیه شمسیه (سرور ابدال و سر حلقه خرقه پوشان . حضرت قطب الموالی و مولی الکونین) حضرت علی علیه السلام است که اقطاب و پیروان ذ هبیه در هر دوری شیعه و شیعیه خالص الولایه میباشند . (۲)

اگر چنین نباشد . حد اقل سابقه تشیع و تحویل در باب ولا یتشان بوش از صوفیان سایر سلاسل شیعه و سنی میباشد .

۴- رضویه - باعتبار سلسله ارشاد و سند خرقه ایشان است که توسط معروف کرخی به حضرت قطب الاولیه - علی بن موسی الرضا علیه التحیه و السنه میرسد (۳) .

۵- مهدویه - ذ هبیه عموماً متمسک بذیل ولایت کلیه حضرت مهدی موعود ع میباشند . ایشان یکی از لوازم کمال و عرفان را رابطه با ولی کمال زمان و درک فیض از آستان حجة الله اعظم دانسته و خود آنرا از شرایط اولیه قطبیت و ارشاد میدانند .

۶- معروفیه - چون نخستین رکن ذ هبی و اولین کسیکه خرقه از ولی کل پوشیده است معروف بن فیروز کرخی بود (۴) . اقطاب سنی و ششگانه ذ هبیه (۳) جملگی سند خرقه و سلسله ارشاد خویشان را بوی متصل و حالات وی بحث خواهم نمود . نولد بشهای مختلف ۵۱۲ و ۵۱۳ در نهضت او در کتبه مینمایند .

۷- ذ هبیه - بحث لغوی و وجه تسمیه این نام را در مباحث دوم و سوم این فصل مفصلاً بیان خواهیم داشت .

۸- کبرویه - شیخ نجم الدین کبری (۵) (دوازدهمین قطب این سلسله) و از بزرگان وارکان بنام میباشند که شاگردان و پیروانی چون گلگد

۱- مقصود از صوفیه رذیه (اباهیه و ملائیه) و صوفیان غیر شیعه را میدانند

۲- ذ هبیه نه تنها اقطاب و مشایخ بلکه سایر صوفیان بزرگ را عموماً شیعه و ذ هبی میدانند و ما در این باره تحقیق خواهیم نمود (رجوع بمبحث سوم از فصل چهارم همین باب گردد)

۳- سلسله اقطاب و سند خرقه ذ هبیه در باب سوم این رساله آمده است

۴- برای ترجمه احوال او رجوع بشماره ۱ از باب سوم (سلسله قطاب ذ هبیه) این رساله شود

۵- نجم الدین ابوالجناح احمد بن عمر بن نجم فیوقی خوارزمی معروف به (طامه الکبری . کبری) برای ترجمه احوال و تشکیلات خانقاهی وی (بشماره ۱۲ از باب سوم) این رساله مراجعه شود .

شیخ فریدالدین عطار (۱) داشته و خانقاهی در خوارزم بنام کبرویه تشکیل داده است باین مناسبت (۲) این نام از اوایل قرن هفتم هجری براسامی سابق این سلسله اضافه گردیده است .

بی مناسبت نیست که نام تازه احمدیه را که اخیرا پیروان مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (جناب وحید الوالی) بنامهای سابق ذهبیه افزوده اند متذکر شویم اما چون بنای این رساله بر آثار گذشتگان ذهبیه است از بحث در آن باره خود داری مینمائیم .

مبحث دوم - تحقیق لغوی در کلمه ذهبیه

((ذهب زر است و حدید آهن و رصاص اوریز لجین سیم و زجاج آبکینه . معدن کان)) (۲)

((ذهب یذهب و ذهبها و ذهبها ساز او تر و ذهب الا انسان مات والامر انقضی .

ذهب به ازاله و بقال ذهب به ای انده او ذهب مصحابا یا و ذهب الرجل یذهب ذهبها

هجم فی المعدن علی ذهب کثیر فزال عقله و برق بصره الخ)) (۳)

((ذهب از باب منع یعنی رفت یا ذهب یعنی گذشت . مصدر آن ذهاب بر وزن سحاب و ذهب بر وزن -

سرور و مذهب بر وزن مفعول میآید . ذهب به معنی بود او را و زایل گردانید از اینجا)

در لقب (فریدالدین عطار) که حاج خلیفه در کشف الظنون (زین الدین عطار) نگاشته ولی در لباب الالباب

عوفی که در زمان حیات عطار بین سالهای ۶۱۶ و ۶۱۷ تالیف شده است نام او را (فریدالدین ابو حامد ابوبکر

عطار نیشابوری) نوشته است ولی در تذکره های دیگر مانند (آشکده لطفعلی بیگ بیگدلی - مرآت الخیال

امیر شیرعلی لودی . ریاض العارفین و مجمع الفصاحی هدایت) هر یک بتقریب نام و لقب کتبه و اسم - در

او را مختلف ضبط کرده اند . بهر حال عطار از مریدان و تربیت یافتگان نجم الدین کبری است که حال در باب سوم

و حالات وی بحث خواهم نمود . تولد بضبطهای مختلف ۵۱۲ و ۵۱۳ در نیشابور و وفات یا شهادت او را در کتبه

قبرش ضمن قطعه شعری ((راه فقر مساوی است با ۵۸۶)) ذکر کرده اند . اما جای شهادت او را ۶۲۷ نوشته

دولتشاه سمرقندی سه قول ۶۲۷ و ۵۸۹ و ۶۱۹ نگاشته و همینطور تذکره ها اقوال مختلفی را ضبط نموده اند که

جناب استاد سعید نفیسی از ۲۰ قول را که جمع آوری فرموده و با بحث محققانه ای (دهم جمادی الآخر ۱۲۲۷)

را رجحان داده اند .

(ذهب یاشی) سر افسر از میگردند . اشتقاق های دیگر از این کلمه در زبان فارسی متداول است .

۲ - بیت ۲۴ از نصاب الصبیان ((فی بحر الجنت))

۳ - نقل از ص ۷۰۲ جلد ۱ قطرالمحیط چاپ ۱۸۶۹ میلادی و بیروت

۴ - رجوع شود به یادداشتی در صفحه قبل شماره ۵

۵ - نقل از لغت بحرالجمواهر تالیف محمد بن یوسف الطیب السمری نسخه خطی کتابخانه نگارنده و چاپ میرزا سیدرضی

حکیمباشی ناصری در تهران سال ۱۲۸۸ قمری - فصل الخطاب

و ذ هب از باب فوج و ذ هب بکسر اول و ثا نی یعنی هجوم کرد . دوکان بر زر . بسیاری پس رفت عقل او خیسره شد چشم او الخ)) (۱)

((ذ هب یذ هب ذهابا و ذ هوبا و مذ هبا بفتح الهم ای مر)) (۲)

چون صرف و اشتقاق فعلی این کلمه منظورمان نیست لذا بهمین مختصر بسنده کرده بمعنای اسبی آن میپردازیم .
 ((الذهب النهر وقد یؤنث ج (بی) اذ هاب و ذ هوب و ذ هبان و الذهب ایضا مع البیض هیکال لاهل الیمن
 الذهبه المطر الضعیفه و ما یتجهز به المسافرن الطعام و نحوه . و الذهبه واحده الذ هب ای القطعة منه و المذهب المطلی بالذهب و الکعبه)) (۳)

((ذ هب بتحریر بمعنی زراست و مؤنث هم میآید . واحد آن ذهبه است و جمع آن اذ هاب بر وزن افعال و ذ هوب بر وزن سرور است و ذ هبان بضم اول اذهبه از باب افعال بمعنی زراست و دود کرد . مثل ذهبه از باب تفهیم - پس آنچیز را مذ هب گویند (بفتح ها) میگویند یعنی زراست و دود و مطلقا کرده اند و همچنین ذ هیب بر وزن امیسر همان معنی دارد و ذهبیون از محدثین جماعتی از ایشانند ذهب بمعنی زرده تخم است و ذهب پیمانه ایست از برای اهل یمن)) (۱)

ذ هب از نظر اطباء قدیم جسی ((معتدل و لطیف و مقوی قلب و چشم و مسکن دردهای فلج . عرق النس
 نفوس و غیره)) (۴) بوده میباشد .

((ذ هب - زر و پیمانه . اهل یمن و هو معتدل لطیف و قیل حار مفرّج مقو للقلب . مسخن . ینفع من او حاع القلب و الخفقان و الحزن و الفزع السهواوی و امساكه فی الغم یزیل البخر و ینفع الجذام یحد البصر و یقوی العین اکثالا به و ینفع الجذام و الفالج و النفوس و عرق النساء اذا خلط مع الادویه)) (۴)

چنانکه ملا حظ میگردد کلمه ((ذ هب)) بفتح اول و دوم از لحاظ فعلی بمعنای (رفتن و گذشتن) است که مشتقات آن در فارسی بصورت مصدر یا اسم مکان (مذهب) که جمعش (مذاهب) و نیز مصدر دیگری (اذهاب) در ایاب و ذهاب استعمال دارد . از نظر فارسی بیشتر بمعنی (طلا) آمده است چنانکه (فارسی هنوز (تذ هیب) مصدر باب تفعل آنرا بمعنای طلا کاری جلد کتاب و یا قطعات نفیس استعمال نموده . فاعل و عامل عمل تذ هیب را - (مذهب) میگویند تا چند سال قبل که القاب متداول و رایج بود استاد هنرمندان این فن را با تشریفات خاصی بلقب (مذ هب باشی) سرافراز میکردند . اشتقاق های دیگر از این کلمه در زبان فارسی متداول است .

۱- نقل از ۵۶ (باب البه) شرح قاموس (ترجمان اللغة) چاپ ۳۰۸ قمری خواننداری

۲- نقل از ص ۳۳ مختاری الصحاح (چاپ مصر)

۳- رجوع شود بشماره ۳ با و رقی صفحه قبل

۴- نقل از لغت بحر الجواهر تألیف محمد بن یوسف الطبیب الهروی نسخه خطی کتابخانه نگارنده و چاپ میرزا سید رضی

حکیمباشی ناصری در تهران سال ۱۲۸۸ قمری -

بحث - ازوجه تسمیه های ناد روید یعنی که تنهایك مورد هم دیده شد اختصاص کیمیاگری (۱)

باقطاب نه هبیه میباشد :-

((وجه دیگر آنکه اولیای این سلسله غالب علم اکسیرد داشته اند چرا که دلائل مبدء و معاد انسانی بطور حقیق منحصراخت الهیوه (۲) میباشد که اهلش نیک میدانند و برخی هم بعمل مشغول گردیده اند مثل جناب جابرین صوفی تقریبیت شده حضرت صادق علیه السلام که در رسائل خود فرموده است طلا و نقره در دست ما اسیر است . لهذا بسلسله الذهب شهرت یافته (۳۰۰۰۰) (۳)

بحث - یکی از توجیحات دیگر که برای وجه تسمیه این سلسله بن هبیه نمود هاند تبدیل یافتن مس -

وجود سالکان طریق الی الله بطلای ناب و صافی شدن از غل و غش های مادی و وسوسه نفسانی میباشد

دست از مس وجود چو مردان ره بشوی

تا کیمیای عشق بیابی و رز شوی (۴)

((وجه دیگر آنکه تا سالک را مثل طلای بیغش نکنند در سلوک الی الله و راه اجازه دستگیری طریقی

نمیدهند)) (۵)

۱- بحث در کیمیا و آنچه متأخرین اقطاب و مشایخ نه هبیه در این باب نگاشته بواقع دارا بود نند یا نبود نند . خود موضوع ایستکه از بحث ما خارج است ولی تا آنجا که مربوط بمطلب فوق است برای آنکه سابقه نه هبیه حاصل آید چند نکته را بدو نظر نفی و اثبات آنها متذکر میشوم .

باتوجه بد استانهائیکه در باره بعضی از صوفیه که کیمیاگری داشتند در تراجم احوال آنان دیده شد بادقت در داستان (شیخ بهاء الدین و پیر یاره دوز) که اولی دست و دمی نظرش کیمیا بود . در ریین

اقطاب نه هبیه هم مخصوصا در یکی دو قرن اخیر موضوع کیمیاگری از لوازم قطبیت شد :-

((ص ۵۴ اندکرها لا ولیاء از شیرازی در ضمن احوال مشایخ و مریدان معتبر آقا محمد هاشم در رویش -

(قطب ۳۳) در باره (سید عالمشه هندی)

میش از کرامت بگف ز رشد ه

بدش زوجه صد یقه سید

بمن جود شاه ولایت رسید

بگفت او چو فقرم بغایت رسید

نشان داد در خواب کا کبریا

گیاهی با وسید ساجدان

درخشیدی آن مس چو رخسار ماه

بهر مس زد میزوجه اش آن گیاه

ترا بارقه مرگ بر جان بتافت

بفرمود اگر از تو ابراز یافت

بسال دیگر از جهان رفت او

ز راه محبت بشه گفت او

این ابیات معلوم میدارد (سیده صد یقه) اکسیرش را به پیرومرشدش (آقا محمد هاشم) داد هاست و سال بعد وفات یافت . توضیح آنکه عین داستان نشر در کتاب میزان الصواب آمده است .

کار این کیمیا د اشتن اقطاب نه هبیه از مسائل قابل تحقیق و دقت است زیرا علاوه بر چند رساله ای که در این باب تألیف نموده اند هنوز پیران و سالخوردهگان خاندان نگارنده خصوصا معمرین شیراز عموما

از طلا هائیکه بصورت گرد (پودر) از سی و ششمین قطب نه هبیه بعنوان عیدی دریافت داشته اند موجود دارند نگارنده هم در رجوف رساله خطی (اعتقائیه) تألیف مرحوم مجد الاشراف متوفی ۱۳۳۱

قمری که شرح آن در باب معرفی آثار نه هبیه میآید [چند قطعه از صفحات نازک طلا را دیده و موجود (بقیه پا و رقی در متن منتهی بعدا)

کلمه (ذهبیه) از لحاظ ترکیب مرکب از هـ (ذهب) بمعنای (طلا) میباشد که یا به شدت نسبت عربی با آخر آن به صورت ذهبی (مثل (محمدی) در آمده است . (هـ) بعد از این یا به شدت مبدل از (تا) عربی میباشد .
میدانیم که (تا) تانیث و تا مصدری (۰۰۰۰) عربی در فارسی تبدیل به (هـ) میگردد مثل (فاطمة و طلحة یا مکاشفه و وضیعت) که در فارسی (فاطمه و طلحه و با مکاشفه و وضیعت) خوانده میشود .

بنابراین (هـ) آخر (ذهبیه) مبدل از (تا) عربی است که در ادبیات عرب آنرا (تا ناقله) نامند زیرا در ادبیات عرب رسم است که اسم یا صفتی چون از معنای اصلی خود به دیگر انتقال یابد این (تا) را در آخر آن اضافه مینمایند مثلی صفت (صفا) که بابا نسبت (صفائی) و باین (تا ناقله) صفائی میشود .

و اسم ذهب بمعنای (طلا و زر) اسم عام یا جنس است که با اتصال بیا نسبت از معنای عام خود نقل با اسم علم و خاصی برای یک طائفه و دسته مخصوص شده است لذا (تا ناقله) با آخر آن اضافه و در فارسی تبدیل به (هـ) و (ذهبیه) خوانده میگردد .

مبحث سوم - وجه تسمیه این سلسله به (ذهبیه)

در باره وجه تسمیه این سلسله آراء و نظریات مختلفی اظهار شده است .

۱- چون سند خرقه ولایت جزئیة این سلسله توسط معروف کرخي حضرت ثامن الائمه ع میرسد ولایت کلمه شمسیه حضرت اباعن جد حضرت رسول اکرم ص می پیوندد از این جهت تسلسل این سلسله را به (زر) تشبیه نموده و آنرا - سلسله الذهب (ذهب) نامیده اند . این معنی را علاوه بر آنکه مشایخ و دانشمندان این سلسله ضبط کرده اند ((خوا چه محمد پارساک یکی از مشایخ نقشبندیه است رساله ای تالیف کرده و در آنجا میفرماید که معروف کرخي را انتساب در علم باطن بامام علی بن موسی الرضا است و طریق ایشان طریق اهل بیت علیهم السلام است . اباعن جد چنانکه مشهور است و سلسله ائمه ع در علم ظاهر و باطن علما و کبرای امت بیانا لعزتها و نفاستها و تعظیما لسانها سلسله الذهب نامند)) (۱)

((و اما در وجه تسمیه آن بسلسله الذهب وجوهی نکر شده بهترین آنجوه و ظاهر تر از همه این است که چون سلسله این سلسله را بواسطه مشتمل بودن بهشت نغمه معصوم ع بآب طلا نموده اند پس سلسله الذهب گردید .)) (۲) بعد از عبارت فوق مؤلف میزان الصواب خود اظهار نظری کرده میگوید ((لیکن در اینصورت سلسله الذهبیه مناسب تر میشد چه ظاهر این لفظ آنست که ذهب صفت سلسله باشد نه مضاف الیه (۳) و میتوان گفت وجه تسمیه تشبیه حضرت معصومین هشتگانه است بسلسله زرین .)) (۴)

((و كانوا ملوک الفقر قامت بنورهم معالک حزب الشيعة العلوية))

((تا سوابق الفقر فخری (۴) کلامه عليه السلام الله فی کل نشأه))

((و كانوا بهذا الاعتقاد و انهم قد انتسبوا فی نهج سیر الطریقه))

((بسلسله قدسیه و ضریه مشهوره فی الفقر یا لذهبیه)) (۵)

۱- نقل از ص ۹۰ تحفه عباسی خطی کتابخانه نگارنده و ص ۱۱۱ ج ۱ اب حاشیه سبع الثانی اجاب شیخ راز

۲- نقل از ص ۸۶۹ میزان الصواب تالیف حاج امین الشریع خونی چاپ تبریز

۳- مؤلف میزان الصواب که (سلسله الذهبیه) را ترجیح داده باعتبار اینست که (تا ذهبیه) را (تا و تانیث) گرفته تا صفت برای (سلسله) واقع شود زیرا در نحو عربی (صفت از لحاظ افراد و جمع یا تذکره و تانیث مطابقت پیدا میکند موصوف مینماید در صورتیکه مضاف الیه تابع مضاف نیست .)

۴- اشاره بحديث نبوی (الفقر و فخری)

۵- ابیات ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۴ و ۱۴۵ از بصائر ۱۴ فصل الخطاب .

بحث - از وجه تسمیه های ناد روید یعنی که تنهائیک مورد هم دیده شد اختصاص کیمیاگری (۱)

باقطاب نهیبه میباشد :-

((وجه دیگر آنکه اولیای این سلسله غالب علم اکسیر داشتند چرا که دلائل مبداء و معاد انسانی بطور حقیق منحصراً تحت القیوة (۲) میباشد که اهلش نیک میدانند و برخی هم بعمل مشغول گردیده اند مثل جناب جابر بن صوفی تحریریت شده حضرت صادق علیه السلام که در رسائل خود فرموده است طلا و نقره در دست ما اسیر است . لهذا بسلسله الذهب شهرت یافته (۱۰۰۰۰) (۳)

بحث - یکی از توجیحات دیگر که برای وجه تسمیه این سلسله نهیبه نمودند آنست که تبدیل یافتن مس -

وجود سالکان طریق الی الله بطلای ناب و صافی شدن از غل و غش های مادی و وسوسه نفسانی میباشد

دست از مس وجود چو مردان ره بشوی

تا کیمیای عشق بیایی ورز شوی (۴)

((وجه دیگر آنکه تا سالک را مثل طلا بیغش نکنند در سلوک الی الله و راه اجازه دستگیری طریقی

نمیدهند)) (۵)

۱- بحث در کیمیا و آنچه متأخرین اقطاب و مشایخ نهیبه در این باب نگاشته بواقع دارا بودند یا نبودند . خود موضوع ایستکه از بحث ما خارج است ولی تا آنجا که مربوط بمطلب فوق است برای آنکه سابقه نهیبه حاصل آید چند نکته را بدو نظر نفی و اثبات آنها متذکر میشویم :-

باتوجه بدو استانهائیکه در باره بعضی از صوفیه که کیمیاگری داشتند در تراجم احوال آنان دیده شد بادقت در داستان (شیخ بهاء الدین و پیر یاره دوز) که اولی دست و دمی نظرش کیمیا بود در ریلین

اقطاب نهیبه هم مخصوصاً در یکی دو قرن اخیر موضوع کیمیاگری از لوازم قطبیت شد :-

((ص ۵۴ تذکره الاولیاء از شیرازی در ضمن احوال مشایخ و مریدان معتبراً قاضی محمد هاشم درویش -

(قطب ۳۳) در باره (سید عالمشه هندی)

بدش زوجه صد یقه سید	مسش از کرامت بگف ز رشد
بگفت او چو فقرم بغایت رسید	بمن جود شاه ولایت رسید
گیاهی باوسید ساجدان	نشان داد در خواب کاکردان
بهر مس زد میزوجه اش آن گیاه	درخشیدی آن مس چو رخسار ماه
بفرمود اگر از تو ابراز یافت	ترا بارقه مرگ بر جان بتافت
ز راه محبت بشه گفت او	بسال دیگر از جهان رفت او

این ابیات معلوم میدارد (سیده صد یقه) اکسیرش را به پیرومرشدش (آقا محمد هاشم) دادهاست

و سال بعد وفات یافت . توضیح آنکه عیناً داستان نشراد کتاب میزان الصواب آمده است .

کار این کیمیا داشتند اقطاب نهیبه از مسائل قابل تحقیق و دقت است زیرا علاوه بر چند رساله ای که در این باب تألیف نموده اند هنوز پیران و سالخوردهگان خاندان نگارنده خصوصاً معمرین شیراز عموماً

از طلاها ئیکه بصورت گرد (پودر) از سی و ششمین قطب نهیبه بعنوان عیدی دریافت داشته اند

موجود دارند نگارنده هم در رجوف رساله خطی (عنقائیه) تألیف مرحوم مجد الاشراف متوفی ۱۳۳۱

قمری که شرح آن در باب معرفی آثار نهیبه میآید [چند قطعه از صفحات نازک طلا را دیده و موجود

(بقیه پا و رقی در متن ضمیمه بعداً)

دارد و در ضمن کتابخانه خانوادگی اجداد د ستگاه قرع و انیق و بسته های کوچک و بزرگ ازاد و به مختلف مشاهده نمود است والله اعلم بحقایق الامور -

۲- آنچه از ضمن کتب و رسائل کسانی که در باب کیفیگری چیزی نگاشته اند (اخت النبوه) را باین فن اطلاق نمایند چنانکه مرحوم مجد الاشراف (قدسی) در رساله ای که بنام (تام الحکمه) - نگاشته اند و آنرا دیباچه یکی از تالیفات استاد وید رخویش (میرزا ابوالقاسم راز) بنام (قوائم الانوار) قرار داده در باره فن کیفیگری که مختص (موسی هر عصر) کنایه از (قطب ناطق هر زمان) است - مینویسد ((این حکمت متعالیه الهیه را اخت النبوه فرموده اند بجهت آنکه نبوت از شخص نبی ص در هر عصری باعث تکمیل نفوس بشریه است مطلقاً که همگی مهیا مکن خالداً این وعارف بالله گردند گل بحسبه و این حکمت مورث تکمیل شخوص اجساد معدینه است که پس از رفع خباثت الارضیه عرضیه آنها بترفع درجات امکانیه در رتد ابیر صفویه تبدیل نقره و طلای خالص گردیده و خالداً مادامت السموات والارض ۱۰۰۰ الخ))

(نقل از ص ۱۹ دیباچه قوائم الانوار چاپ تبریز)

۳- نقل از ص ۸۲۵ میزان الصواب چاپ تبریز

۴- شمس الدین محمد حافظ شیرازی (لسان الخیب)

۵- ((ارکان و اصول این سلسله علیه که قوت نور ولایت ایشان بمقام اکسیریت رسیده و آنها رولایت ایشان عصر بعد عصر با بحر ولایت امام آن عصر علیه الصلوات والسلام متصل میباشد و باذن الله و اذن آنحضرت در هر عصر موجود مستعدی مثل خود را بمقام اکسیریت میرسانند و او را در بحر ولایت کلیه شناسا و رو - بآنحضرت د مساز میفرمایند)) -

و جماعت مخلوط گردیده و فلذا این سلسله جلیله در نزد اهل حق بدیهیه معروف شد زیرا که مانند ذهاب خالص از غل و غش عداوت اهل بیت مصطفی و میری میباشد (۴)

موضوع شیعه بودن تمام اقطاب و اصرار بر این بود که این سلسله در این باب باند ازهای

۱- نقل از ص ۳۲۶ و ۳۲۹ مقدمه ولایت نامه آقا محمد هاشم در پیش بقلم حضرت راز شیرازی چاپ تبریز

۲- فائض د ر اینجا برای حفظ اصل و متن کتاب با این املا نگاشته آمد ولی مسلماً خبط کاتب است و (فائز) د ر اینجا بمعنای (رسنده) یا (زاد اخت السرا) میباشد

۳- نقل از ص ۳ رساله تام الحکمه د دیباچه قوائم الانوار چاپ تبریز

۴- نقل از ص ۶۹ نفوس ۵۳ میزان الصواب چاپ تبریز

تایید بنویسند و آنست که سادات و زمین و حجاز بودند بودند آرام گیت برای اطلاعات مفصلی رجوع بکتب تاریخ و نه گای حقیق و زمان تا الیف ابوالقاسم صاحب گردد

((مادامیکه اولیای این سلسله علیه شخص سالک را بواسطه ریاضت و مجاهدت نفسانیه از اخلاق رذیله مانند ذهاب مذهب مسازند و او را از انغماد رکات حجب نفسانیه ظلماتیه بیرون نیارند و در درجات نورانیه قلبیه که ولایت حق مرتضویه علیه السلام است سالک و داخل نمایند او را داخل در سلسله و صاحب اسرار خفیه این سلسله علیه نمیفرمایند (۱۰۰۰۰۰) (۱))

نویسند رساله تام الحکمه (حضرت قدسی مجد الاشراف) در مبحث ابطال فلسفه یونانیان و اثبات منطق معصوم علیهم السلام آورده است که منتهای ریاضت فکری و تمرینات دماغی فلاسفه و حکمای هر دوره ای وصول بدرجه علم الیقین که اولین مرتبه و نخستین مایه معرفت است میباشد ((ادراکات و مکاشفات علم الیقین هرچه قوی باشد اول درجات اهل معرفت است و پس از آن بعین الیقین و پس از آن بحق الیقین و پس از آن ببرد الیقین فائض (۲) میگردد و این مراتب اربعه عالیّه خاصّه کملین بزرگان سلسله الذهاب است ایند درجات و تکمیل این مقامات شایسته کامله انسانیّه را فرموده اند قال مولانا امیرالمؤمنین علیه السلام ذهاب من الذهاب الی غیرنا ذهاب الی اعیون کدره یفرج بعضها فی بعض و ذهاب من ذهاب الینا ذهاب الی اعیون صافیة تجری بامر الله لانقاد لها)) (۳)

وجه تسمیه دیگر ذهابیه را گویند ((از این جهت که در این سلسله علیه سنّی واقع نشده و کلاً مشایخ و اولیای این سلسله مبارکه امامی مذهاب بوده اند و سندی بر معصوم علیهم السلام میرسد و بایغیرد رمیان نیست بخلاف سایر سلاسل که مخشوش و مخلوط اند لا جرم آنرا بذهاب خالص تشبیه نموده اند (۴))

همین مؤلف در جای دیگر نویسد ((چون مشایخ بزرگوار و منتسبین عالی مقام در این سلسله جلیله کلاً شیعیان خالص الولا و موالیان برگزیده شاه اولیا میباشند بخلاف سایر سلاسل که میان اهل سنت و جماعت مخلوط گردیده فلهمذا این سلسله جلیله در نزد اهل حق بذهابیه معروف شد زیرا که مانند ذهاب خالص از غل و غش عداوت اهل بیت مصطفی و مبرّی میباشند (۴))

موضوع شیعه بودن تمام اقطاب و اصرار و ابرام شدید نویسندگان این سلسله در این باب باندازه ای است که

- ۱- نقل از ص ۳۲۶ و ۳۲۹ مقدمه ولایت نامه آقا محمد هاشم درویش بقلم حضرت راز شیرازی چاپ تبریز
- ۲- فائض در اینجا برای حفظ اصل و متن کتاب با این املاء نگاشته آمد ولی مسلماً خبط کاتب است و (فائز) در اینجا بمعنای (رسنده) یا (زأخت السراء) میباشد.
- ۳- نقل از ص ۳ رساله تام الحکمه در بیاض قوائم الانوار چاپ تبریز
- ۴- نقل از ص ۶۹ احوص ۵۳۱ میزان الصواب چاپ تبریز

تا بدینوسیله فتنه و آشوب که سادات دین و حجاز نموده بودند آرام گیرد. برای اطلاعات مفصلتری رجوع بکتاب تاریخ وزندگان حضرت رضای (تالیف ابوالقاسم صاحب گرد)

د رقطبیت یکی د وتن از اقطاب خود که د رشیعه بود ن آنها شاک بود ه تردید نمود ه اند (۱)

لیک اند رسه سلاسل زامتحان شیعه وسنی بهم مخلوط دان

نام این زان ذهبیه شده است کانحصار فرقه شیعه شده است

این حصار و منحصر از بهر این که نباشد غیر شیعه اند رین

زانکه اند رباطن علم بنسی کی توان ره برد جز راه علمی

د راین توجیه ایکه ذهبیه د رباره تنزیه خود از اهل سنت مینمایند د ر مقدمه حالات و سلسله

انتساب آقا محمد هاشم د رویش که بقلم نواده و خلیفه د وم اوتحریر یافته است پس از ذ کرسلاسل

اربعه اصلی تصوف مینگارد ((رابع سلسله ذهبیه رضویه علیه السلام ولیکن د رسلاسل

ثلاثه شیعه وسنی اختلاط بایکد یگرید انمود ه اند ومخالفین د رآن سلاسل د اخل -

شده اند وباین جهت د رطریقه ایشان که از جناب معصوم ید اُ بید بایشان رسیده اختلاف کلّی

پیدا شده ولیکن سلسله رابقه حقه ذهبیه منحصر فرقه اثنی عشریه

میشاد الخ)) (۲)

”وهم خلص الاشیاع فاشهروا اذ ان لدی حزب اهل الحق بالذهبیه“ (۳)

ی - د رسال ۲۰۰ از هجرت که حضرت قطب الا ولیا علی بن موسی الرضا علیه الآف التحیه والثناء

بدعوت مأمورن (۴) از مدینه بخراسان حرکت فرمود چون بعمر رسیدند ((آنجناب د رمهدی -

براستر شهباء که محل رکوب آن از نقره خالص بود پس ظاهر گردید د ر بازار د ویشوا که حافظ -

احادیث نبوت بودند ابذر ه ... ومحمد بن اسلم طوسی بآنحضرت عرض کردند:-

”اُرْتَبِنَا وَجْهَكَ الْمَبَارَكِ الْمَيْمُونِ وَرُؤْيْتُ لَنَا حَدِيثًا فاستوقف البغله ورفع المظله وأقرعینون -

المسلمین بطلعت المبارکه المیمونه“ حضرت استرخود را نگاهداشت وسایبان مهد را بر -

داشت و روشن کرد و چشمهای مسلمانان را بطلعت مبارک خود ومردم بعضی صرخه میکشیدند و گروهی

میگریستند و بعضی جامه برتن میدردند و مردم بهمان حال انقلاب بودند تا روزه نیمه

رسیده که به نقل از خراسانی د رسال ۲۲۸

۱- ما این موضوع را د رباره امام احمد غزالی ذ کر کرد ه ایم به ۹ از فصل ۲ از باب سوم (اقطاب ذهبیه) رجوع شود

۲- نقل از ص ۳۲۵ مقدمه ولایت نامه آقا محمد هاشم د رویش چاپ تبریز

۳- بیت ۷۹ از مقدمه اول فصل الخطاب چاپ تبریز

۴- مأمون عباسی یا مشورت فضل ابن سهل ذ والریاستین وزیرش حضرت را بولایت عهدی دعوت کرد

تا بدینوسیله فتنه و آشوبیکه سادات د ر همین وحجاز نموده بودند آرام گیرد برای اطلاعات مفصلتری

رجوع بکتاب تاریخ وزندگانی حضرت رضا (ع) تالیف ابوالقاسم سحاب گرد د .

رسیدند... پیشوایان مردم وقاضیان فریاد کشیدند که ای مردم گوش دهید و یاد بگیرید و اذیت نکیند... حضرت املا این حدیث را کلمه کلمه میفرمود ابودرعه و محمد بن اسلم کلمات آن حضرت را بمردم میرسانیدند... (۱) الخ... این مرصع این حدیث را نوشت...
بلاخره حضرت رضا فرمود ((مراید بن موسی ابن جعفر عن ابيه جعفر بن محمد الصادق بن ابيه...
عن علی بن ابیطالب فی الکوفه عن ابي و ابن عمی رسول الله عن الجبرئیل من الرب العزه -
فسنجانہ و تعالی کلمہ لا اله الا الله حصی فمن قالها دخل حصی امن عذابی)) -
این معروف به (حدیث سلسله - الذهب) شده است و برای وجه تسمیه این حدیث سه وجه مختلف بیان شده است :
اول با استاد ابوالقاسم قشیری (۲) گفتند ((این حدیث باین سند رسید به بعضی از امرای سامانییه پس نوشت آنرا بطلا و وصیت کرد که با او در قبرش گذاشته شود)) (۳) الاشراف (۳) و یکی از آثار همین نظیر مؤلف میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب (۴) از قول صاحب کشف الخمه چنین آورده است ((چون بعضی از ملوک سامانیه (۵) این حدیث شریف را با بطلان نویسانند لهذا بحدیث سلسله الذهب مستغنی گردید)) -
ضمیمه - وجه دیگری را که برای این حدیث ذکر نموده اند از استحسانات ذوقی همین مؤلف میزان الصواب است که نوشته ((چون آن هشت نفر معصوم در دست این حدیث واقع شده اند شاید از این جهت - سلسله الذهب نامیده شده است)) این توجیه شبیه همان است که همین مؤلف درباره سلسله الذهبیه ذکر کرده و ما در اینجا آنرا بیان نمودیم -

-
- ۱- نقل عبارات عربی از (کشف الخمه تألیف...) و فرحتها الغری تألیف...
۲- رساله قشیره که به نقل (شیخ محمد علی مؤلف نخراسانی) در سال ۴۳۸ تا ۴۴۱ (مؤلف...)
آن استاد ابوالقاسم قشیری مستوفی ۳۷۶ و متوفی ۴۶۵
۳- نقل از باورقی ص ۱۱۱ جلد ۲ منتهی الامال شیخ قبی...
۴- مرحوم حاج امین الشریع خوئی...
۵- در ذکر نام (ملوک سامانیه) مسلماً اشتباهی رفته است مؤلف ما نیز اینطور خوانده و یا اثر دست کتاب میباشد... مخصوصاً که چاپ آنها مستحکم در تبریز طبع شده است...
این قسمت نقل از ص ۲۱ همان رساله است که آخرین مقام شریف را در آن ذکر کرده است...
۶- رجوع به کشف الخمه قبل شود...
۷- نقل از همان قبی اول پیشرفت یافته...
۸- سید محمد مدینه...
۹- شیخ قشیری...
۱۰- در همان رساله...
۱۱- در همان رساله...
۱۲- در همان رساله...
۱۳- در همان رساله...
۱۴- در همان رساله...
۱۵- در همان رساله...
۱۶- در همان رساله...
۱۷- در همان رساله...
۱۸- در همان رساله...
۱۹- در همان رساله...
۲۰- در همان رساله...
۲۱- در همان رساله...
۲۲- در همان رساله...
۲۳- در همان رساله...
۲۴- در همان رساله...
۲۵- در همان رساله...
۲۶- در همان رساله...
۲۷- در همان رساله...
۲۸- در همان رساله...
۲۹- در همان رساله...
۳۰- در همان رساله...
۳۱- در همان رساله...
۳۲- در همان رساله...
۳۳- در همان رساله...
۳۴- در همان رساله...
۳۵- در همان رساله...
۳۶- در همان رساله...
۳۷- در همان رساله...
۳۸- در همان رساله...
۳۹- در همان رساله...
۴۰- در همان رساله...
۴۱- در همان رساله...
۴۲- در همان رساله...
۴۳- در همان رساله...
۴۴- در همان رساله...
۴۵- در همان رساله...
۴۶- در همان رساله...
۴۷- در همان رساله...
۴۸- در همان رساله...
۴۹- در همان رساله...
۵۰- در همان رساله...
۵۱- در همان رساله...
۵۲- در همان رساله...
۵۳- در همان رساله...
۵۴- در همان رساله...
۵۵- در همان رساله...
۵۶- در همان رساله...
۵۷- در همان رساله...
۵۸- در همان رساله...
۵۹- در همان رساله...
۶۰- در همان رساله...
۶۱- در همان رساله...
۶۲- در همان رساله...
۶۳- در همان رساله...
۶۴- در همان رساله...
۶۵- در همان رساله...
۶۶- در همان رساله...
۶۷- در همان رساله...
۶۸- در همان رساله...
۶۹- در همان رساله...
۷۰- در همان رساله...
۷۱- در همان رساله...
۷۲- در همان رساله...
۷۳- در همان رساله...
۷۴- در همان رساله...
۷۵- در همان رساله...
۷۶- در همان رساله...
۷۷- در همان رساله...
۷۸- در همان رساله...
۷۹- در همان رساله...
۸۰- در همان رساله...
۸۱- در همان رساله...
۸۲- در همان رساله...
۸۳- در همان رساله...
۸۴- در همان رساله...
۸۵- در همان رساله...
۸۶- در همان رساله...
۸۷- در همان رساله...
۸۸- در همان رساله...
۸۹- در همان رساله...
۹۰- در همان رساله...
۹۱- در همان رساله...
۹۲- در همان رساله...
۹۳- در همان رساله...
۹۴- در همان رساله...
۹۵- در همان رساله...
۹۶- در همان رساله...
۹۷- در همان رساله...
۹۸- در همان رساله...
۹۹- در همان رساله...
۱۰۰- در همان رساله...

رسمین توجهی که برای وجه تسمیه این حدیث (سلسله الذهب) نمود، اند اینست که مؤلفین کشف الخمه و فرحة القزی آورده اند که ((کشیده شد برای نوشتن این حدیث بیست و چهار هزار قلمد ان بغیر از دوات هلی))

بعضی دیگر نوشته اند که ((دوازده هزار قلمد ان مرصع این حدیث را نوشت)) و باین جهت به (حدیث سلسله الذهب) معروف گردید

((هرچه منسوب است بر آن شاه دین - پرنده ب مشهور گشته بی قرین))

"شهره ورشد هم حدیث هیلله (کلا) گفت آن شه میسرط تهلیلیم هله" ((۲))

بهر صورت و هر وجه تسمیه داشته باشد پیروان سلسله ذهبیه چون سند خرقة خویشتن را - بحضرت ثامن الائمه ۴ میرسانند که حدیث سلسله الذهب را بیان فرموده لذا ایشان را - ذهبیه مینمایند -

بجای سی و هفتمین قطب این سلسله مرحوم جلال الدین محمد مجد الاشراف (۳) د ریکی از آثار خود مرقوم (۴) داشته است ((مأمون د رایام خود بسبب آنکه اخلاص ظاهری داشت خدمت حضرت مولی الجن والانس صاحب السلسله العلیه الذهبیه علی بن موسی الرضا روحی لهما تجیی باینوضع نموده که چون ماد رشریعت احکام الله را از شما میگیریم میل دارم که د رطب و معالجات صوری بدین هم دستور العمل از شما د رست ما باشد . حسب الخواهل و رساله مرقوم فرموده یکی طب الرضا و دیگری فقه الرضا پس از اتمام امر نمود مأمون بآب طلا نوشتند هر د و رساله را معروف بذهبیه گردیده و تا کنون موجود و د ر نزد فقیر هم هست . فقش مشتمل ۰۰۰۰۰۰۰ الخ))

((همچو طب الذهب فقه الرضا د رمیان اهل علم باهدی))

نظیر همین وجه را شارح فصل الخطاب (۵) با تعبیر دیگری بدینگونه آورده است ((وجه دیگر آنکه مأمون عرض کرد بحضرت رضا علیه السلام که یا بن عم چون ما تأسی بشما داریم دستور العمل

۱ - (هیلله) مختلف (بکماله الا الله) مثل (حوقله) مختلف لا حول ولا قوما لا بالله ساخته است

۲ - ابیات ۱۸ و ۲۰ مثنوی ۱۰ ابیتی مرقوم اقامیرزا محسن (عماد الفقراء ذهبی) متخلص به

(حالی) نقل از ص ۳ مقدمه سبع المثانی بچاپ شیراز

۳ - برای ترجمه احوالش رجوع به ۳۵ از فصل اقطاب باب سوم این رساله شود .

۴ - رساله تحفه الوجود که د ریاب ششم (معرفی آثار ادبی ذهبیه) خواهد آمد . چاپ شیراز

این قسمت نقل از ص ۲۱ همان رساله است که آخرین مقام عارف میباشد زیاد آمده است

۵ - رجوع به ۴۴ صفحه قبل شود .

۶ - فقه الرضا از زمان مجلسی اول بی شهرت یافته . بعضی در نسبت آن تردید کردند . اما مجلسی و سید محمد بحر العلوم بدان

اعتماد نموده اند . سید بحر العلوم مقدمه بسیار مفصل و مستدل بر آن گذاشته است که این کتاب از امام میباشد

و قول آنرا لیکه گویند مذکور آن (شیخ فقیه علی بن حسین با بدیه فی - در مرصع صدق) میباشد ، رد نکرد . است

فقه الرضا در حدود ۶۰۰ بیت ضمیمه (کتاب فقهه) در سال ۱۳۷۴ چاپ شده است

شرعی و طبیبی مرقوم فرمائی که در اعمال شرعی و امراض هم بغیر شما توجه نکنیم. لہذا در رسالہ فقہ

الرضا و طب الرضا را بیان شافی و کافی فرمودہ امر کرد کہ بآب طلا نوشتند و ہر دہ و نسخہ بند ہبیہ

معروف گردید و سلسلہ مبارکہ ہم نہ ہبیہ خواندہ شد (۱)

بشود۔ داستان مجعول و عجیبی را در بارہ قطب بیست و بیست و یکم نہ ہبیہ (خواجہ اسحق ختلانی

وسید عبد الہ مجذوب برزش آبادی) نگاشته اند کہ منشاء یکی از وجوہ تسمیہ این نام میباشد :-

داستان اتہام ادعای مہدویت سید محمد نوربخش را بعضی بہ سید عبد الہ مجذوب برزش آبادی -

نسبت دادہ گویند ((چون خبر این ادعا بمشرد و استادش (خواجہ اسحق ختلانی) رسید گفت -

((نہ ہب عبد الہ)) و از آن هنگام نہ ہبیہ بر این طایفہ اطلاق گردید (((۲)

قصہ دیگر آنکہ ((آوردہ اند چون خواجہ اسحق با سید محمد نوربخش بیعت کرد او را خلیفہ

الخلافاء و ملقب بہ نوربخش ساخت سید عبد الہ برزش آبادی این بشنید و گفت ((اگر خواجہ با او بیعت

کند ما از خواجہ برگشتیم)) خواجہ از مکاشفہ دریافت و بدرویشان گفت ((میر عبد الہ مرتد شدہ و این

زمان خود را در رصد ارشاد میدارد بیعت با او باطل است))

صاحب طرائق داستان اول را جعل و قصہ دوم را از مجالس المؤمنین گرفته و با تغییرات مختصری نقل

کردہ و اصل داستان این است کہ ((چون بر اسحق از روی کشف صحت سیادت و علوم مرتبہ سید محمد

ظاہر شد دست بیعت با و داد و گفتند بیعت میکنیم با فرزند حضرت مصطفی محمد نوربخش و این را -

خواندی "ان الذین یبایعونک اغایبا بعون اللہ ید اللہ فوق اید یہم فمن نکث الا ینہ"

۱- نقل از او آخر ص ۶۹ امیزان الصواب فی شرح فصل الخطاب

۲- نقل از طرائق الحقایق مرحوم حاج نایب الصد ربعللی کہ ذکرش موجب اطناب است در مقام -

عیب جوئی از نہ ہبیہ بودہ و بعناوین مختلف این سلسلہ و مشایخ حی و میت آنها را بد نام ولکہ دار

معرفی نمودہ است چنانکہ در رجائی مینویسد ((نہ ہبیہ قطبیت را در خانوادہ خود وارثی نمودہ اند))

و حال آنکہ در بین تمام سی و ہفت قطب نہ ہبیہ تنہا سہ نفر آخریشان بد رو سرخودہ بودہ اند (مراجعه

بفصل اقطاب باب سوم گردد) در مقام دیگری داستان ((بعرض رفتن آخرین قطب نہ ہبیہ و عمامہ اش

بقندیل عرش خوردن و روغن چراغی شدن)) را جعل کردہ است کہ بطلانش در لیل نمیخواہد - از

اتہامات گذشتہ اعتراضات علمی دیگری نمودہ و منجملہ گوید ((کلمہ (برد الیقین) را اقطاب نہ ہبیہ

برسہ مرتبہ تعیین (علم الیقین - عین الیقین - حق الیقین) صوفیان گذشتہ اضافہ کردہ اند (۰۰۰))

و حال آنکہ در غالب آثار صوفیہ اصطلاح (برد الیقین) کہ آخرین مقام عارف میباشد زیاد آمدہ است

چنانکہ عطار در مصیبت نامہ فرماید ((زہد خشکت باید از تقوی و دین - آہ سردت باید از برد الیقین)) -

د یگر اینجا گفت "سربازیم و رو برنگرد انیم" و ظاهراً این بیت نیز د ر آنوقت از مطلع انوار ایشان سرزد که "غلام آن چنان عشقم که از وی بوی خون آید - معاذ الله که این سود امر از سر بیرون آید" - از مریدان شیخ د وازده کس بیعت کردند و گفتند امروز بدین عدد شریف اکتفا میکنیم آخر همه بیعت کردند و مگر سید عبد الله مشهدی که یکی از اصحاب خواجه بود و حاضر نبود پس عزیمت خروج کردند و نوربخش گفت "حالیا استعداد این کار چنانکه میباید نیست و با پادشاهی مثل شاهرخ میرزا که برایان و توران و هند و عرب و عجم مسلط است بی استعداد تمام مقاومت نمیتوان نمود" - خواجه راضی نشد و گفت "این زمان وقت است از خروج انبیاء یاد باید آورد که ایشانرا در وقت خروج هیچ استعداد ظاهر نبود" ((روز جمعه سنه ۸۲۶ بکوه تیری که از قلاع ولایت ختلان است رفتند و خلق را دعوت کردند و چون بیعت خواجه با میر نوربخش رسید عبد الله رسید مکرر رسید که "خواجه با و بیعت کرد؟" آنکس آری بیعت کرد او گفت "اگر خواجه با و بیعت کرده ما از او برگشتیم" - خواجه د ر کوه تیری همان لحظه از گفتار رسید عبد الله واقف شد و گفت یکی از د رویشان مرتد شد و این زمان خود را د رصد د ارشاد میدارد بیعت بدست او - باطل است - آخر بعضی از مفسدان سلطان بایزید را که از جانب شاهرخ میرزا حاکم آن د یار بود از - داعیه خواجه و امیر واقف ساختند و او را پیش از آنکه خواجه و امیر جمع شوند برایشان بردند و ایشان را و جمعی از اعیان گرفتند ۰۰۰۰۰ الخ" (۱)

همانطوریکه ملاحظه میشود د ر این داستان اولان کری از ادعای مهدویت نرفته است - ثانیاً چه بسا اصل آنها تاندازه مجعول باشد چنانکه مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (وحید الاولیاء) د رمقدمه مفصلی که بر رساله کمالیه تالیف سید عبد الله مجذوب برزش آبادی نگاشته است همین مطلب را عنوان و بادلایل زیادی از متن همان رساله بویژه آداب مریدی که ((بشرط اعظم و رکن اقوم سلوک را مختص و منحصر د ر تابعیت و اطاعت مرشد و عدم اعتراض و نیار د ر ایراد بر آن جناب داشته)) اصل موضوع داستان را و افکار و ایراد سید عبد الله را بر استاد و میرش محال دانسته است - د ربایان این مبحث با وجود توجیحات هشتگانه ایکه د ر وجه تسمیه ذهبیه گذشت بنظر میرسد که غالباً توجیحات مالا یرضی صاحب و مانند هزاران توجیه و تحقیق استکه برای اشعار گویندگان و سبک رفتار و کردار بزرگان هر عصر و زمانی ساخته و پرداخته اند - میباشد -

۱- نقل از مجالس المؤمنین قاضی نور الله شوشتری

- ۱- برای ترجمه احادیث و کتب تاریخی یا فقهی تاریخ الحکما سه روزی طبقات السانعه و کرامه الحقا را مرعیه شود
- ۲- اوصاف المقربین یکی از آثار دینی درجه دوم ذهبیه است که مجموعه ای از اشعار و مشایخ و مریدان درجه اول اقطاب متاخر ذهبیه میباشند که چند قسمت از مقدمه من را هم ضمیمه نمود و اندود شیراز بجا بر رسیده است
- ۳- کتب دینیه ۷۵-۷۶ از صدود و بندیکه د ر مقدمه اوصاف المقربین چاپ شیراز بطبع رسیده است
- ۴- شمار ۱ از فصل ۱ از باب ۱۰ (قطب ذهبیه) مرعیه شود

مبحث چهارم - تحقیق تاریخی در اطلاق کلمه ذ هبیه -

هزاران مبانی علوم و اصول عالیة المقدم بشری را می شناسیم که واضع اولی آنها را ندانسته از منشاء و مولدش اطلاعی در دست نداریم تا چه رسد بکلمات و اسامی افراد و اجتماعات :

از تاریخ وضع کلمه (ذ هبیه) و همچنین از علمیت آن برای این سلسله هیچ سنخ اطلاعی نداریم : زیرا که از آغاز ظهور تصوف در اسلام اولین کسی که بقلب صوفی خوانده شد (۱) و همچنین از ابتدا ی تشکیلات صوفیه و از اولین دوره تألیف کتب عربی و فارسی صوفیه (۲) از کتاب **اللمع** ابونصر سرخ (متوفی ۳۷۸) و **قوت القلوب** شیخ ابوطالب محمد بن علی عطیه **یکتی** (متوفی ۳۸۶) گرفته تا برسد بآثار قرن چهارم هجری مانند طبقات الصوفیه شیخ ابوعبد الرحمن سلمی نیشابوری (متوفی ۴۱۲) و امالی و منازل السائرین شیخ الاسلام ابواسمعیل عبدالدین ابی منصور خواجیه انصاری یا پیرهروی (متولد ۳۹۶ و متوفی ۴۸۱) و **حلیة الاولیاء** تألیف حافظ ابو نعیم اصفهانی (متوفی ۴۳۰) و **کشف المحجوب** ابوالحسن علی بن عثمان غزنوی (متوفی ۴۶۵) و رساله قشیریه استاد ابوالقاسم قشیری (۳۷۶ تا ۴۶۵) و غیره و خلاصه از آثار قرن سوم و چهارم گذشته در کتب قرن پنجم هم اثری از کلمه (ذ هبیه) یافت نمیشود .

اولین باری که این کلمه در آثار ادبی دانشمندان و صوفیه بچشم میخورد در اشعار ابوالمعالی عبداله بن میانجی همدانی ملقب به (عین القضاة همدانی) مقتول در چهارشنبه هفتم جمادی الاخر از سال ۵۲۵ (۳) هجری میباشد .

صدوده بند لشعاری بوی نسبت میدهند که در کتاب اوصاف المقربین (۴) بطبع رسیده است در آنجا نام ذ هبیه را بدینگونه آورده است :-

((علم کماهی حکمت است . هم من رانی حکمت است . شرح ترانی حکمت است . باد افدایت جان من))
((عین الهدی یا مرتضی . کان ذ هب باشد رضا . معروف بد از ماضی . باد افدایت جان من))

عین القضاة از طرفداران و مریدان امام احمد غزالی (نهمین قطب ذ هبیه) است که جان خوشتن را هم بر سر اعتقاد بمراد و استادش از کف بداد (۵) بنا بفرض صحت انتساب صدوده بند ابیات نامبرده باین گویند . شهید ذ هبی مسلما وی اولین کسی خواهد بود که اسم این سلسله را در آثار خود آورده است - بعد از این گویند . اینکه خود از پیروان این طریقه بوده است باید نام شیخ فرید الدین عطار نیشابوری (متوفی در هم جمادی الاخر ۶۲۷) را بر زبان برد :

۱- در مقدمه باب دوم این رساله تحقیق مختصری متناوب گنجایش مقام آمده است .

۲- از اواسط قرن سوم هجری
۳- برای ترجمه احوال و آثار او تاریخ سلجوقیه عماد کاتب تاریخ یافعی . تاریخ الحکما سهروردی طبقات السائقیه و طرائق الحقایق مراجعه شود .

۴- اوصاف المقربین یکی از آثار ادبی درجه دوم ذ هبیه است که مجموعه ای از اشعار مشایخ و مریدان درجه اول اقطاب متأخر ذ هبیه میباشد که چند قسمت از متقدمین را هم ضمیمه نمود و اندود رشیراز بچاپ رسیده است .

۵- **کوکب بند** ۷۵-۷۶ از صدوده بند یک در مقدمه اوصاف المقربین چاپ شیراز بطبع رسیده است

۶- شماره ۱ از فصل ۲ از باب ۳ (قطب ذ هبیه) مراجعه شود

در کتاب مظهر العجائب ۰ ضمن ((بیان حال استاد و تعلیم شیخ بنا بر امر مبارک حضرت)) بعد از بیان آنکه وصف استادش را مینماید نام ذهبیه را بدین نشان آورده است :-
 ((اویک سلسله کان ... ذهب - خاص اهل البیت گویند ای عجب)) (۱)

با وجودیکه غالب از تذکره نویسان گذشته (۲) مثنوی مظهر العجائب که در حدود نه هزار بیت را شامل است از شیخ فرید الدین عطار نیشابوری دانسته و معرفی نمود و اند اما جناب استاد سعید نفیسی تحقیقات دقیق و دامنه داری در کتاب (جستجو در احوال و آثار شیخ فرید الدین عطار - نیشابوری) (۳) فرموده کتاب مثنوی مظهر العجائب و بسیاری از کتابهای منسوب بشیخ عطار - نیشابوری را به (عطار توفی) که در قرن نهم میزیسته است نسبت داده اند (۴) بهر صورت اگر این دو سند (اشعار عین القضا که در باره انتساب آن تردید می شده است و مظهر العجائب عطار) را صحیح بدانیم باید گفت اولین بار در اوایل قرن ششم و سپس در اوایل قرن هفتم اسمی از ذهبیه در آثار مدون و متون ادبی فارسی بدست است و در غیر این صورت باید گفت که این اسم از اوایل دوره صفویه یا حد اکثر از اوایل قرن دهم هجری متداول گردیده است زیرا که در کتاب و رساله اقطابیکه از این قرن بعد میزیسته اند این نام بجذ و فور یافت میشود :-

شیخ مؤذن خراسانی (بیست و نهمین رکن ذهبیه) که معاصر پادشاه عباس ثانی صفوی و کتاب تحفه عباسی را بنام وی تألیف نموده است در او آخر مقدمه ای که شامل پنج فصل است نام ذهبیه را بدینگونه آورده است (د بیاناً لعزتهاً و تعظیماً بشأنها سلسله الذهب نامند) (۵)

خلیفه این مؤلف شیخ نجیب الدین رضا (جوهری) در مقاله بیستم مثنوی سبع المتالی (۶) گویند
 ((شد مسقی بر ذهب این سلسله کرد با معروف شهر این قافله)) (۷)

جانشین یا واسطه ای سراننده ای این بیت سید قطب الدین محمد تبریزی - شیرازی در کتاب - فصل الخطاب منظوم عربی خویش فرماید :

انتسبوا بالحضرة الرصوة

((ولكن في ايران سلسله وقد

لدی حزب اهل الحق بالذهبیه)) (۸)

وهم خلص الاشیاع فاشهروا الذن

۱- بیت پنجم از ص ۳۵ مظهر العجائب چاپ حاج سید احمد کتابچی تهران سال ۱۳۱۶

۲- تذکرات هفت اقلیم بر روز روشن تألیف مولوی مظفر حسین صبا چاپ بهیوال مجالس المؤمنین

قاضی نوراله شوشتری چاپ تهران - روضات النجنان تألیف محمد باقر بن زین العابدین موسوی خوانساری چاپ تهران و تذکره آتشکده حاج لطفعلی بیگ ل چاپ بمبئی و سنان

السباحه حاج شیروانی چاپ و ریاض العارفین رضا قلیخان هدایت چاپ تهران

۳- چاپ کتاب فروشی و چاپ خانه اقبال تهران سال ۱۳۲۰

۴- برای اطلاع بیشتری به ص ۱۴۵ تا ص ۱۶۲ کتاب جستجوی آثار عطار مراجعه شود

۵- ص ۹۰ نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۱۱۱ چاپ حاشیه المثنای طبع شیراز

۶- در باب ششم این رساله مفصلاً معرفی خواهد شد

۷- بیت از مقاله بیستم سبع المتالی ص ۶۵ چاپ شیراز

۸- دیبات ۷۸ و ۷۹ از مقدمه اول فصل الخطاب چاپ تبریز -

وهمود رصاص چهاردهمین کتاب مجدداً گوید :-

((ولایة مولانا علی و لائه))

تعالی لدینهم فی طریق المجتبه

ممالك حزب الشیعه العلویة

انسان که عالم را

و د ستجات انسان

((و کانوا بهذا الاعتقاد و انهم))

قد افسبوا فی نهج سیر الطریقه

و همیشه در رتبه

و مشهوره فی القریبالذ هبیه (۱)

از آنکه مکتب این پیرو صبر و خلیفه قطب فارسی و یان عربی گوی (آقا محمد هاشم درویش شیرازی)

که میگوید :-

((اتصال ذ هبیه بشعوب))

هست تا معروف کرخی آن رشید

نام این یک زان ذ هبیه شده است

کانحصار فرقه شیعه شده است (۲)

جانشینی بواسطه و دختر زاده ای این رکن ذ هبیه (میرزا ابوالقاسم راز شیرازی) در غالب از تالیفات

منشور و منظم خویش این نام راز یاد بکار برده و حتی وجه تسمیه ای هم برای آن ذکر فرموده است که گذشت

بعد از این قطب تالیفات فراوانی که دارد آخرین رکن این سلسله مرحوم مجد الاشراف قدس نبویه ای

خود در آثار خویش این نام را بحد و فور بکار برده است .

خلاصه با این سابقه ثبت نه قرنی استعمال این کلمه پارمؤلف بستان الیاه . . . ذیل صرف (-

(ذال) مینویسد ((نام ذ هبیه باین سلسله قلیل مدتی است نهان اند گویا بعد سال نرسیده باشد))

حاج نایب الصد و هم که مقابل اینگونه اختلالات تاریخی است عیناً نقل نموده است ::

((ولیکن سلسله را بحد و فور بکار برده است شیعه اثنی عشریه میباشد و این))

فصل چهارم - - مقام ذ هبیه در بین سلاسل صوفیه

مقام اجتماعی هر فرد یا هر دسته و گروهی بسته به میزان اثرات مادی و انسانی معنوی است که به وجود

آن شخص یا جمع مترتب میباشد باین معنی که هر چه قدر اثرات وجودش بیشتر مقام و منزلتش بهمان -

نسبت والا ثرویا لا ترخواهد بود . -

۱ - اشاره بحد و فور بکار بردن علم و کار داری

بذل ان ارزی بدان مقدار داری (۳)

از افراد و از ستجات انسانی گذشته ارزش اشیا از جامدات گرفته تا به نباتات و حیوانات برسد

همگی متناسب با میزان فوائد و نتایج حاصله آنها یا کمیایی و ناد را لوجود بودن آنها نیست طلا و احجار

کریمه - نباتات و وائی و غذائی حیوانات مفید اهلی و وحشی جمعی از این ناموس بزرگ طبیعی بر -

خوردار هستند . -

۱ - ابیات ۷۸ و ۷۶ از مقدمه اول و ابیات ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ از بصر ۴ فصل الخطاب چاپ تبریز

۲ - ابیات ۱۰۳۵ و ۱۰۳۷ از ولایت آقا محمد هاشم ص ۶۱ و ۶۲ نسخه خطی کتابخانه مؤلف

۳ - اقطابیکه را نام برلیم بگلی در فصل اقطاب باب سوم مفصل معرفی شده ترجمه احوالشان را متذکر گردید

۴ - اسرارنامه شیخ فرالدین عطار متوفی ۶۲۷

پس از تحقیقات دیگری گوید: «لما قد استمدحنا ان ارد امان جلال ابن سلسله علیه د و روحش باطنی»
 انسان که عالم اکبر (۱) و اشرف مخلوقات میباشد مسلماً از این موهبت بحد اکثر برخوردار بود و احزاب
 و دستجات انسانی بطریق اولی هرچقدر ریشتر منشأ فایده ای بود و اثر نفیس تری را دارا باشد مقام
 و اهمیتش در نزد هموعان بویژه صاحب دلان عالی تر خواهد بود.
 از افراد مفید و فرقه های مختلف هر عصر ۰۰۰۰۰ زمانی آنان نشان مخلص شده و نامشان جاویدان میگردد
 که معنویت و افرتری داشته و احاطه بیشتری بر حقایق جهان یافته و رمز هستی را بیش از دیگران دریافته
 باشند. چنانکه از بین دانشمندان و علما گویند گان و نویسندگان فضل و هنرمندان هر عصری یکی د و تن -
 شاخص گردیده بقیه آثار خویش را با خود بگور میبرند و چه بسا که قبل از خویش بد یار عدم بفرستند ::

باین مناسبت است که ذ هبیه را ام السلاسل صوفیه نامیده اند :-

« ((وهم الفقراء العارفون وانهم کبار ملوک الفقرفی کلّ لیلۃ))

« ولا سیما فی الملة الاحمدیة الجلیلة القد سیة العلوبة » (۲)

متأخرین از اقطاب و دانشمندان ذ هبیه که باین نکته توجه نمود و این طریقه را ام السلاسل فرق صوفیه
 میدانند بیشتر توجه شان معطوف به شیعه بودن اقطاب این سلسله است (۳) چنانکه قطب ما
 قبل آخرین سلسله (۴) در رساله ای که بر مثنوی ولایت نامه جدش نگاشته پس از آنکه سلاسل اربعه
 اصلی صوفیه (۵) را بیان نمود و مینویسد :

((ولیکن سلسله رابعه حقه ذ هبیه که ام السلاسل است منحصر فرقه شیعه اثنی عشریه میباشد و باین
 سبب این سلسله را ذ هبیه مینامند که اختلاف بر او راه نیافته و باب ولایت این سلسله را بر مخالفین و
 خالص نشده گان (۶) باز و مفتوح نغرموده اند ۰۰۰ الخ)) (۷)

۱- اشاره بحدیث علوی ((اُتْرَع جرم تقیل فیک انطوی العالم الاکبر))

۲- ابیات ۱۳۵ و ۱۳۴ از بضائر سیزدهم فصل الخطاب

۳- موضوع (شیعه بودن تمام اقطاب ذ هبیه من البد والی الختم) از مباحث دشواری است که باین -

ساد گیهان میتوان او را رد و یا قبول نمود. ما هم در این رساله چون بیشتر متوجه آثار ادبی این سلسله
 هستیم آنچه در ابواب اولیه بیان میداریم از لحاظ معرفی طرز تفکر و اعتقادات ایشان میباشد
 تا سرانجام آثار ایشان را روشن تر سازیم لذا در مقام نفی و اثبات عقاید آنان بر نیامده تنها از لحاظ
 اصول و مبادی در اینجا بحث مینمائیم.

۴- میرزا ابوالقاسم راز شیرازی برای ترجمه احوالش بشماره ۳۵ فصل اقطاب باب سوم رجوع گرد د

۵- در فصول گذشته (فصل دوم از همین باب) این سلاسل چهارگانه را مفصلاً شرح دادیم.

۶- بضبط اصل در و نسخه چاپ شیراز (سطر ۱۲ ص ۳۷۴) و (سطر ۱ ص ۳۲۶) چاپ شیراز.

۷- به شماره ۱- صفحه بعد مراجعه فرمائید.

پس از تحقیقات دیگری گوید ((لفظ است مدعیان از دامن جلال ابن سلسله علیه د و رو چشم باطنی ایشان از مشاهده اسرار حقایق معنویه این بزرگواران کوراست))^(۱)

« شد مسقی بر ذهاب ابن سلسله	کرد با معروف شه آن قافله »
« گشت این ام السلاسل به رفقر	بر تمام فقرها این گشت فخر »
« چارده معصوم را اینجا است جای	این د رخت طویی است ای نیک رای »
« این شجر را حق مبارک خوانده است (۲)	چون زمعصومان ما و امانده است »
« این شجر را بازیتونه شده است	بیت امنیت همین خانه شده است »
« ساقیان را این خرابات گزین	روگل مقصود از این بستان بچین »
« راه دل این است و قرب حضرتش	راه شهبازان عالی همتش (۳) »

چنانکه ملاحظه میشود سبی امین رکن ذ هبیه از آیت قرآن مضمونی یافته و این سلسله را بشجره زیتونیه تشبیه کرده است اکثر از مفسرین شیعه آن شجره را ائمه اطهار تفسیر نموده اند بحضرت چون این سلسله را مخصوص شیعه دانسته تمام اقطاب آنرا هم شیعه خالص الولا پنداشته (۴) میگوید :
 ((منتهی شده هریک از آن سلاسل اربعه بسلسله ذ هبیه که منسوبست بحضرت امام ثامن ضامن - علی بن موسی الرضا و آن حضرت بائمه که بعد از ایشان است در بان خود را که معروف گرخی است امر فرموده اند بیاسبانی و نگاهداری این سلسله تا اینکه سپرده شود بدآ بعد بالیه بتشریف یافتگان قرب حضرت او این امانت عظمی را تا بقائم آل محمد بن (۵)))

- ۱- نقل از مقدمه ولایت نامه ص ۲۷۲ چاپ شیراز و ص ۳۲۶ چاپ تبریز
- ۲- اشاره بآیه نور از سوره نور «شجر المبارکة الرنبویة لا شؤقیة ولا غریة» ص ۳۸ از جلد دوم آیات الولاية از چاپ تبریز (اقطاب سلسله ذ هبیه از باب سوم اولیا و اقطاب) این رساله بطور تفصیل
- ۳- ابیات ۱۸ تا ۲۴ از مقاله بیستم مثنوی المثنائی شیخ نجیب الدین رضا جویری چاپ شیراز
- ۴- ماد رمبحث دوم همین فصل در این باره تحقیق مینمائیم . نکته را متذکر میشوم که علاوه بر اشعار با
- ۵- نقل قسمت دوم از عنوان مقاله بیستم مثنوی سبع المثنائی ص ۶۴ و خط حاشیه ص ۶۵ چاپ شیراز

بغدادی میرسد در زمان شیخ ضیاء الدین عبد القاهر ابوالجناب نجیب الدین مهروردی چندین نسخه از این کتاب در دسترس بود و از این نسخه ها (عجل الله فرجه) دارد که در چاپ

سلسله ای که هر يك مشایخ و اربابان توحیدی شده اند از این سلسله است
 با این مقدمات معلوم شد که نه هلیه همانطور که انتساب اقطاب و سند خرقة ای خویشتن را با مام
 هشتم میرسانند ((تسلسل سلسله عصمت و امامت الی حضرت خاتم الاوصیاء و بقیه الله
 صاحب الامر و العصور الزمان روحی فدا این سلسله علیه متسلسل خواهد
 بود و منقطع نمیگردد تا آنکه یکی از ارکان این سلسله در رکاب آنحضرت (۱) با سایر اولیاء الله
 جهاد فی سبیل اله خواهد نمود الخ)) (۲)

حال که ایجاد و انتساب ابقاؤد و ام این سلسله را از نظر بزرگان و اقطابشان دانسته معلوم کردیم
 که بچه مناسبت خود آنرا ام السلاسل مینامند بی مناسبت نیست که چگونگی انشعابات آنرا هم
 از لحاظ خود اینان بدانیم :-

((ولیکن شعب این سلسله علیه بیشمار است که بحصر نمیآید و ان شعبها (۳) بککک بقدر قوه نور -
 ولایت عصر بعد عصر متسلسل میباشند و منشعب میشود تا عصری که نور ولایت شعبه در شخص -
 بنهایت ضعف رسد آن نور در آن منطقی شده در آن شخص غارب شود و شعبه منقطع میگردد و -
 بخلاف ارکان و اصول این سلسله علیه که قوت نور ولایت ایشان الی ظهور و اللقاء
 الصلوة و السلام این سلسله علیه انقطاع پذیر نیست کما نطق به اولیاء الکبار الخ)) (۴)
 اما منظور نگارنده علاوه بر آنچه دانشمندان و نویسندگان از اقطاب این سلسله نگاشته و مختصری
 بدان اشارت رفت از ام السلاسل بودن سلسله تحقیق دیگر میباشند :-

باتوجه بسلسله اسناد خرقة و ارشاد یاد گذشتگان غالب بزرگان صوفیه ای که آثار ادبی بزبان شیرین
 فارسی دارند متوجه این حقیقت میشوم که اکثر از تربیت شدگان مستقیم یا فیض یافتگان غیر مستقیم
 این سلسله بوده اند :

- ۱- ماد رفصل دوم (اقطاب سلسله نه هلیه) از باب سوم (اولیاء و اقطاب) این رساله بطور تفصیل
 و در ککککک شجره ای که ضمیمه این باب دارم اسامی هر يك از بزرگان صوفیه و دسته های متفرع از
 سلسله نه هلیه را مشروحاً بیان مینمایم ولی در اینجا این نکته را متذکر میشوم که علاوه بر انشعابات
 زمان جنید و تربیت شیخ ابوسعید ابوالخیر که باد و واسطه سند خرقة اش بسید الطایفه جنید
 بغدادی میرسد در زمان شیخ ضیاء الدین عبد القاهر ابوالجناب نجیب الدین شهر وردی چندین
 ۱- در چاپ شیراز نسخه بدلی با خط ریز با لای کلمه آنحضرت (عجل الله فرجه) دارد که در چاپ
 تبریز ندارد
- ۲- نقل از مقدمه ولایت نامه (ص ۳۲۹ و ۳۳۰) چاپ شیراز و ص ۲۷۸ چاپ تبریز
- ۳- عین ضبط رسم الخط هر دو چاپ (شیراز و تبریز) نقل گردید این کلمه چون با (ها) علامت جمع
 فارسی جمع بسته شده است مسلماً (شعلب جمع کلمه) نیست زیرا که در ابتدا ای جمله (شعب
 این سلسله) آورده خواسته است تا دو مین بار عین آنرا تکرار نکند و باشند لذا (شعبه) را با
 (۴) در صیغ جمع بسته . منتفی کاتب بر رسم الخط قدیم (شعبه) را متصل نگاشته است .

سلسله ای که هر يك منشاء خدمات شایان توجهی شده اند از این شاخه‌ای اصلی متنوع و متفرع - گردیده است :-

۱- سلسله سهروردیه - توسط شیخ الاسلام شیخ شهاب الدین ابو حفص عمر سهروردی (متولد ۵۳۹ و متوفی ۶۳۲) مؤلف کتاب عوارف المعارف (۱) در مکتب این سلسله شاگردانی چون... شیخ عماد الدین بن شیخ شهاب سهروردی و شیخ شمس الدین صفی و شیخ نجیب الدین علی بزغش شیرازی (متوفی شعبان ۶۷۸) (۲)

و نیز ظهیر الدین عبد الرحمن بن نجیب الدین بزغش شیرازی (متوفی رمضان ۷۱۶) (۳) شیخ نورالدین عبد الصمد بن علی اصفهانی نطنزی (متوفی ۶۹۹) (۴) ترتیت شدند و در مکتب اینان بزرگانی مانند کمال الدین عبد الرزاق کاشانی (متوفی محرم ۷۳۶) (۵)

و مؤلف شرح منازل السالکین و اصطلاحات صوفیه است و شیخ عزالدین محمود کاشانی نطنزی متوفی ۷۳۵ مؤلف مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه (۶) و نیز سعید الدین محمد بن احمد فرغانی متوفی حدود ۷۰۰ که شارح قصیده تائیه ابن قارص (۷) و خصوصی الحکم ابن عربی است کسب فیض - نموده اند -

۲- سلسله پیرجمالیه که توسط پیرجمال الدین احمد دارد ستانی (متوفی ۸۷۹ که با ۶ واسطه به نجیب الدین علی بزغش شیرازی و ابوبالیک واسطه به (ابوالنجیب سهروردی) میرسد

۳- سلسله قادریه - بوسیله سید محمد بن عبد القادر بن ابوصالح زنگی در وست گیلی یا گیلانی یا جیلی عارف مشهور که در کنگ اصطلاح عرفا آنرا ((غوث اعظم)) نامند متولد ۴۷۰-۴۷۱ و متوفی در ۵۶۱ هجری است (۸)

۴- سلسله معروف نعمت الهی - شاه نعمت الله کرمانی معروف به (ولی) (۹) مرید شیخ - عبداله یافعی (متوفی ۷۶۸) است که بدو واسطه و یک طریق سند خرقه اش بشهاب الدین - سهروردی میرسد -

۱- سلسله خرقه و سند ذکر و تلقین او را در فصل اقطاب باب سوم بحث خواهیم کرد

۲- ماخذ این تاریخ وفات و سلسله خرقه از نفحات الانس و شد الازهر و جمل فصیحی و مزارات شیراز

۳- ترجمه احوالشان به ص ۴۲۶ نفحات الانس جامی و کتاب شد الازهر رجوع شود

۴- از کشف الظنون در ذیل (التائیه فی التصوف) نقل شده است

۵- وفات او را بعضی ۷۳۰ و ۷۳۱ تا ۷۳۵ نگاشته اند ولی جمل فصیحی ۷۳۶ نگاشته است

۶- جناب استاد همانی تعلیفات و حواشی مرقوم فرموده در تهران سال ۱۳۲۵ چاپ شده است

۷- ابن فارسی متوفی ۶۳۲ است و مؤلف نفحات نوبه «يوم الله في جدار الاول سنة اثنين و ثلثين و سبعمائة» و در باب ۷۳۲ در کتاب

۸- نام او را جناب استاد نفیسی در رجستردی عطار ((محل الدین ابو محمد عبد القادر)) (الخ) نقل فرموده بهر حال وی از سادات حسنی و نسب وی به عبداله محض ابن حسن فقی ابن حسن بن علی بن ابیطالب علیه السلام میرسد نگارنده رساله خطی بنام (رساله غوثیه) از این غوث اعظم موجود دارد

میرسد (۱)

نورالله شوشتری را پرورد که مؤلف مجالس المؤمنین است (٤)

۸ - سیدہ بلقیثہ - نواسہ سید محمد رحیموی (حاج بلقیثہ ولی) بیٹا پیر فرحانی (مدتی ۷۳۸)۔

٨ - سیدہ بلقاشیدہ - نواسہ سید محمد رضوی (عاجلینا شہ ولی) بیٹا پیر خواجہ سانی (مدت ۷۳۸)۔

١٠ - سلمه قونديه - شيخ صدر الدين محمد بن الحسين قوندي (متوفى ١٠٧٣ هـ) كذا في نسخة سلمه صدر الدين محمد بن الحسين

١٠ - السيد قنويه - شيخ صدر الدين محمد بن الحسين قنوي (متوفى ٤٧٣ هـ) كان من مشايخ السيد الطائفة محمد بن عبد الله.

۱- نقشه‌ها به روش متوسطه بخیه بندادی می‌رسد.

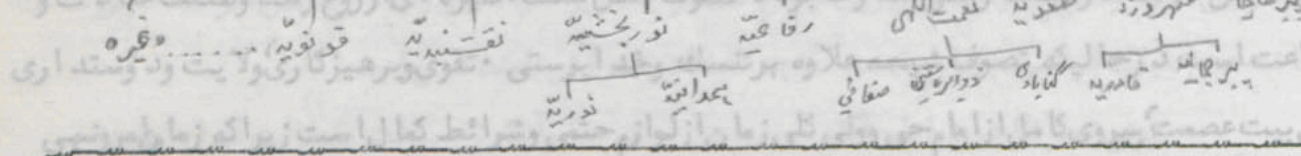
۱- نقشه های مربوط به منطقه جغرافیایی مورد مطالعه

نیز از سلاسل و نایاب و نفیس نقشبند (سند ۷۹۱) که با تذهیب و در سطر با بد القاسم و مرکباتی در سطر

بن عبد الله شريف غني شاذل (خلويان منسوب بدريش غني خلوتی - شاذل لله منسوب بشيخ الاديب علي

شماره ۱۰۰ - نهمین سال - ۱۳۳۵

11	6	2	3
----	---	---	---

۱- سند خرقة صوفیه را غالب از کتب صوفیه مختلف نگاشته اند ولی همگی انشعاب آنرا از شیخ

حجیب الدین سهروردی میدانند منتهی اواسط های آن مختلف می باشد و ما این اقوال را در فصل اقطاب

• همیشه تحقیق خواهیم نمود. • تنها یک از عیال ما که با ملکه شالوده اصل و منشأ ایمان تصدیق در آن

— متولد ۷۱۶ و متوفی ۴ ربیع الاول ۸۶۹ رسولقانی برای ترجمه احوالش بشماره ۲۰ فصل اقطاب

باب سوم این رساله رجوع شود .

۱- پدرش عبد الله قطیعی لحصایی است که بعزم زیارت ارض اقدس رضوی عارم خراسان شدد (قائن)

نه امروز بنام (طریشت در شمال تهران است) اقامت و رحل ارشاد افکند و مدتها با اتهام ادعای مهدویت

د ستور شاهرخ فرزند امیر تیمور کورکانی حبس و تبعید کشید ولی پس از مرگ شاه رسولقان شهریار —

عبادت و ارشاد پرداخت تا ۷۳ سالگی بسال ۶۹ البیک حق را اجابت نمود این عارف داستان مفصلی

۱۱. میرعبدا له مجد و ب برش آبادی دارد که ما شمه ای از انرا در باب تسمیه دهییه نقل و قسمت دیگرش

رَبِّهِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱۳- فرزند و میرید سید محمد نور بخش بنام سید قام فیض بخش که سلسله ای تشکیل داد و آثارش

هنوز کم و بیش یافت شود .

۴- سلسله نوریه- توسط شاه قاسم انوار متوفی ۸۳۷ که از تربیت یافتگان سید عبد اله مجذوب -

بزرش آبادی (بیست و یکمین قطب ذهبیه) (۱) اگرچه در سند خرقه وی اختلاف و بعضی انتساب

خرقه صفویه را از این دانند (۲)

اینها نمونه ای چند از سلاسل مهم و اصلی بودند که از ذهبیه انشعاب یافته . از هر یک از اینان سلاسل

دیگری متفرع شدند که باعتقاد مؤلفین اخیر ذهبیه ((نورولایت در ایشان بنهایت ضعف رسیده و

بتدریج منقرض شده و غارب گردیده است)) (۳) چه بسا که آثاری از دانشمندان آنها باقی و یا اسمی

از ایشان تذکره ها و ترجمه ای احوال بزرگان نشان ضبط گردیده است .

بهر حال از نظر محققان صوفیه سلسله ذهبیه بواسطه انشعابهای زیادی که پیدا کرده و در مکتب هر

شیعه ای مردان بزرگ و صوفیان عالمیقداری تربیت شده . آثار گرانبهائی بجای گذاشته است -

(ام السلاسل) خوانده میشود اما باعتقاد اقطاب این سلسله بواسطه انتساب این فرقه بائمه اطباء

و ((تسلسل سلسله امامتش الی حضرت خاتم الاوصیاء صاحب الامر و الزمان روحی و روح العا

فداه این سلسله متسلسل خواهد بود و منقطع نمیکرد تا آنکه یکی از ارکان این سلسله

در رکاب آنحضرت با سایر اولیاء الله جهاد فی سبیل الله خواهد نمود (۵)

مبحث دوم - ذهبیه غالب از بزرگان صوفیه را ذهبی میدانند - چرا که این فرقه فقر طریقه اسمی

چون اساس صوفیه در شیعه و سنی متفاوت بوده تصوف اهل سنت انگیزه ای از روح زهد و تشنگی عبادت و

اطاعت است در حالیکه تصوف شیعه علاوه بر تنسک و خدایپرستی . تقوی و برهیزکاری و ولایت و دستداری

اهل بیت عصمت پیروی کامل از امام حی و ولی کلی زمان از لوازم حتمی و شرائط کمال است زیرا که زمانها مرونهی

عالم و تصرف در نفوس خلایق بدست وی میباشند کسی بحد کمال و سیرمدارج عالی انسانیت نائل نمیکرد -

مگر آنکه دست توسل بذیل ولی عصر زده از مراطه ای با وجود اقدسش کسب فیض نماید .

بنابراین مقدمه است که ذهبیه نه تنها یکی از عوامل کمال بلکه شالوده اصلی و بنیان اساسی تصوف و در رک

۱- ترجمه احوالش در بحث ۲۱ از فصل اقطاب باب سوم این رساله آمده است . و همچنین سید

۲- سبع المثانی نجیب الدین رضا و تحفه عباسی شیخ مؤذن که مادر ترجمه احوال خواجه استحق ختلانی

بحث خواهیم نمود .

۳- نقل از ص ۲۸ و ۲۹ رساله مسالك مقدمه ولایت نامه چاپ شیراز و ص ۲۷۸ چاپ تبریز

۴- اعتقاد قطب ما قبل آخر ذهبیه (میرزا ابوالقاسم رازی شیرازی) در مقدمه ای که بر مثنوی ولایت نامه

جدش نگاشته است . ص ۳۳ چاپ شیراز

۵- نقل از ص ۲۹ مقدمه ولایت نامه چاپ شیراز

و دیگری (جامع الاسرار و منبع الانوار) و نیز تفسیر (بحر الانوار) میباشد و از علمای معاصر صوفیان -

معاصر سید قطب الدین محمد (قطب ۳۲ ذهبیه) در او آخر صوفیه میزیسته اند برای ترجمه احوالش کتاب

۵- بشارت بادرقی منتهی به مراجع شود .

مراتب عالیہ انسانیت را تشییع آنهم (شیعه خالص الولا بودن) میدانند :

باتوجه بضبط تاریخی این عقیده که عموماً در آثار ادبی (نظم و نثر) دوران صفویه به بعد پیدا شده (۱) و در متون صوفیان قبل از آن دوره و کمتر چشم خورد؛ حتی در آثار اقطاب همین سلسله هم باین معنایی اشارت صریحی نرفته است ولی مؤلفین اخیرند هبیه بعضی یکجا و کلاتامی صوفیه بزرگ فارسی زبان و کور را شیعه و ذهبی دانسته اند :-

متأخرین از این مؤلفین فرمول یافته مطلقاً و بطور کلی «صوفی را مساوی ذهبی و ذهبی را برابر شیعه» میدانند (۲)

شوفدای آن سندنی آن نمد ((

((هر کجاد رویش بینی با سند

هر کجاد رویش بینی با سند

«حق ذات پاک الله الصمد

خرقه باکل از امیراموئمین «

«نیست اوسنی یقین دانم یقین

صد هزاران خرقه یکتا میشود

«منتشرگشت وید و هم میرسد

شهمسواران براق کبریا (۳)

«سلسله داران امینان خدا

مؤلف کتاب المحيط (۴) الاظم والبحر الاخضم خود این کتاب را براساس تطبیق تصوف و تشییع -

نگاشته مینویسد ((چون دیدم بعضی جهال مابین فقرو تشییع تفرقه گمان نموده اند لهذا این کتاب را نوشتم و در آن ثابت نمودم که هر شیعه که اهل فقر و سلوک نباشد شیعه نیست و هر فقری که شیعه نباشد فقیر و سالک نیست زیرا که مابین این دو مطلب ملازمه واقع است چرا که این طریق فقر طریق ائمه معصومین است و تشییع عبارت از پیروی کردن است و ایشان را در افعال و عبادات پس هر آنکه فقیر و سالک نباشد در حقیقت از تشییع خارج است اگرچه لفظ شیعه اش نامند - رباعیه

وآنکه زجهالت بضالت گمراه

قربانی نه زظا هر روز باطن آگاه

لها فاعل اصلاً ابد الا الله (۵)

مستغرق شرکند و حقیقت گویند

۱- در کتاب های تحفه عباسی شیخ مؤذن خراسانی (قطب ۲۹ هجریه) و معاصر شاه عباس و خلیفه او شیخ نجیب الدین الرضا (جوهری) مؤلف نورالهدایه و مفسر سیع المثنائی و همچنین سید قطب الدین محمد (قطب ۳۲ هجریه) مؤلف فصل الخطاب و چندین تألیف دیگر و جانشینان او تا آخرین قطب این سلسله ۳۰

۲- تذکره الاولیاء شمس الدین تبریزی چاپ تبریز ((صوفی و از سلسله علیه نور بخشیده است)) دانند

۳- ابیات ۴۷ تا ۵۱ مقاله بیستم مثنوی سیع المثنائی چاپ شیراز

۴- سید حیدر بن علی بن حیدر الحسین الأملی طبرستانی مازندرانی مؤلف در کتاب یکی بالان کرشده و دیگری (جامع الاسرار و منبع الانوار) و نیز تفسیر (بحر الانجار) میباشند وی از علمای معاصرو صوفیان - معاصر سید قطب الدین محمد (قطب ۳۲ هجریه) در او آخر صفویه میزیسته اند برای ترجمه احوالش

۵- شماره ۱ پاورقی صفحه بعد مراجعه شود - و ضمت مراجعه شود که گرامر آن هم بدو نیست دارد -

مکتونه. شیخ بهاء الدین عاملی در کشلول وفان حلوا وربعین در مقدمه ای میزان الصواب —

فی شرح فصل الخطاب حاج امین الشرع خوئی از (حدیقه الشیعه مقدس اردبیلی) (۱)

با استفاده ای از احادیث و اخبار زیاد می معنا و اوصاف شیعه را مفصلاً نگاشته و از مجموعه این احادیث نتیجه میگرد که ((این احادیث در شأن صوفیه حقه و فقرای شیعه است لا غیر چه (همه این صفات مخصوص ایشان است و معنی تصدق در شیعه همین است الخ)) (۲) همین مؤلف بعد از تحقیقات زیاد یاسامی تعدادی از علمای شیعه را متذکر شده مینویسد ((اکثر ایشان نیز بدین طریقه حقه و سلسله ذهبیه بودند که اغلب علمای شیعه در طریقه تصوف حقه بوده اند و کتابها در مجاهد و اخلاق و سایر مطالب عرفان و بیان طریق سلوک جمع کرده اند الخ (۳)

این مؤلف غالب علمای زمان صوفیه را بدوین ذکر نام صوفی ذهبی میداند ولی سید قطب الدین محمد (قطب سی و دوم ذهبی) تعداد ۲۸ تن از علمای مقدم بر خود و ۷ نفر از معاصرینش را نشر در ضمن منظومه فصل الخطاب نام برده میفرماید :-

لقد عرفوا منها جهم فی الولاية

لرایت کثیراً من افاضل عصرنا

لوالی من اسمائهم فی العبارة

نشرت لکم فی طی نظم رسالتی

((اما الفضلاء الذین لا قتیهم وکانوا من المعاصرین :- اولیهم العالم الفاضل الخ)) (۴) اینک چون نقل عین عبارت مؤلف بطول میانجامد تنهائیکر علمای شیعه ای که آنها را صوفی ذهبی دانسته است اکتفا میکنیم :-

- ۱- المولی شاه محمد الدارابی (۵) ۲- المولی محمد علی الکالی شیرازی (۶) ۳- العالم الربانی محمد صادق الاروستافی (۷) ۴- الفاضل الجلیل ملاخلیل (۸) ۵- امیر ابراهیم قزوینی (۹)
- ۶- میر محمد تقی خراسانی (۹) ۷- سید هاشم (۹) ۸- ((اما الفضلاء المعاصرون والعلماء المتقدمون الذین یظهر من تصانیفهم من هو معروف بتعریف فضلاء الاعصار حیث قالوا استاد البشر والعقل الحادی عشر نصیر الملة والدین الطوسی قدس)) (۱۰)

- ۱- کتابی است که برر و تشنیع صوفیه نگاشته شده است ۲۰- نقل از ۱۸ و ۲۲ میزان الصواب چاپ تبریز ۳۰- نقل از او آخر ص ۴۷ میزان الصواب چاپ تبریز ۴- ابیات ۴۰ و ۴۵ از مقدمه دوم — فصل الخطاب چاپ تبریز ۵- ساکن شیراز استاد علم روایت سید قطب الدین محمد هئولف (رساله معراج الکمال) در تحقیق معنی شیخ و ارشاد و مریدی و (رساله لطیفه ای غیبیه) در شرح ابیات مشکله غزلیات خواجه شمس الدین محمد حافظ که چاپ شده است ۶۰- کال بر وزن (مال) قریه ای از قراء فارس ۷۰- اردستان بفتح دال مهمله قصبه ایست در نزدیکی اصفهان ۸۰- مؤلف گوید ۷ سال با وی مصاحبت داشته است ترجمه احوال ص ۵۷ خاتمه طریق المقائق ۸- مؤلف در باره ای این ملاخلیل غیر از ((عقد صاحب فی صفایان)) چیزی نگاشته است ۱۰- اما این ملاخلیل غیر از ملاخلیل قزوینی دانشمند اخباری است که (باین الفازی) معروف است چه وی معاصری مجلس دوم (ملا محمد باقر) بوده و با او در باب حقیقت معتقدات محدثین و اخباریون و طریقه صوفیه مکاتباتی بوده است و اینها معاصرین شاه عباس صفوی بودند ۱۰- اما مؤلف و ملاخلیل معاصراً و معاصراً و صفی و شاه سلطان — حسین صفوی بودند ۹۰- از این سه نفر اخیر آثار و تالیفاتی دیده نشده است ولی ناظم فصل الخطاب در مقام علمی و جلالت قدر معنوی آنها توضیحات زیاده دارد در میان اینها در میان معاصره ۱۰۰- سویی را در سال ۱۲۹۹ در مسجد کوفه ملاقات نمود و دست ۱۰۰- نقل از ص ۵۴ فصل الخطاب چاپ تبریز —

چنانکه ملاحظه میشود مقدم بر تمام فضایل گذشته و علمای قدیم نام خواجه نظام الدین طوسی (۱) را برده شرح مبسوطی درباره انشاء وازده امام وی که او طریق کشف و شهود بوده است نگاشته — اضافه مینماید ((واما قلنا انه عند الفضلاء معروف بذلك التعريف لاننا نقول في شأنه استاد البشر ولا نعتقد بأن العقول عشره حتى يتوهم انه هو العقل الحاد العشريل ليس له كمال الزمان حيث انبه بالمذهب الاثنى عشرالدين هو مختص بخلص اشيا ع امير المؤمنين واولاده المعصومين صلوا الله عليهم اجمعين وهذا القد رفی مفرقة الله وصفاته التي هي اعظم اصول الدين يل ۰۰۰۰۰ الخ)) (۲) این رکن ذهابیه برنهی که از قول فضایل اعصار گذشته درباره خواجه کرده وی را ((استاد بشر و عقل — حادی عشر)) خوانده است اعتراض نمود میگوید که ما خواجه را استاد بشر ندانسته بعقول عشره هم مانند فلاسفه اعتقاد یند اریم تا خود خواجه را عقل یازده همش بدانیم بلکه خود ایشان (فلاسفه) در نزد ما کمالی ندارند • تنها از این لحاظ که وی بر مذهب اثنی عشریه بوده و این مخصوص شیعیان را • خالص امیر المؤمنین و اولاد او علیهم السلام است • و اگر ایمی داشته ایم • —

۲- دومین نفر از متقدمین صوفیه شیعه مذهب را ((خال نصیر الدین الطوسی بابا افضل الکاشی (۳) — یلوح فی رساله)) نام میبرد •

۱- خواجه نصرالدین طوسی وزیر ملاکو (متوفی ۶۷۲) مؤلف (شرح اشارات) اوصاف الاشرف — کتاب التجريد آغاز و انجام انوار الحکمه میباشد •
۲- نقل از ص ۴۰ فصل الخطاب چاپ تبریز •
۳- افضل الدین کاشانی که ریاض العارفین آنرا بنام ((افضل الدین محمد القاشانی)) و مجالس المومنین او را ((افضل الدین حسن کاشانی)) معروف به (بابا افضل) است که اولی او را معاصر خواجه نصیرالدین طوسی و دومی وی را خالوی خواجه نامبرده است • او را تالیفات زیاد بفارسی است منجمه المفید — المستفید خرد فاعله را انجام نامه • آغاز و انجام مشبوع الحیاة مقدار الکمال عرض نامه • • • • • (و غیره) وفاتش در ۷۰۷ مزارش بفقر ریاض العارفین در قریه (مرق) از توابع کاشان است اما قاضی شوشتری داستان مفصلی درباره قصیده ای که بمطلع ((ای زید و آفرینش پیشوای اهل دین — وی ز عزت ما و ج بازوی مسوروح الامین)) است نقل مینماید که بابا در رحیم مظهر علی علیه السلام انشاد کرد و شب بخواب دید که حضرت صله ای او را حواله بمسعود بن اتم در بصره فرمود و پیغام کردند ((بمسعود بگو امیر میفرماید در هنگام خروج بعمان نذر کرده بودی که اگر کشتی متاع بسلامت وارد شده هزار دینار بمصرف نمائی اکنون که کشتی بسلامت آمد هزار دینار بده)) وی رفت و گفت با خلعتی اضافه دریافت واللہ العالم •

۳- علامه حلی (۱) در کتاب منهج الکرامه فی اثبات الامامه گوید ((در میان مناقب امیر و اولاد راشدین آنجناب گفته که بتواتر منقول است که آنحضرت سید و سرور ابد ال جهان بود و نیز گفته که فضایل مشایخ و کبار و ابدال عالیه اریخند مت و بندگی (۲) ایشان افتخار مینمودند چنانچه شیخ ابویزید بسطامی سقائی دولت خانه حضرت صادق (ع) را میکرد و شیخ معروف کرخی در ربانی حضرت رضا را مینمود (۳)

باید متوجه بود که بیان معنای فوق را شیخ مؤذن خراسانی هم در تحفه عباسی آورده و شاید مؤلف میزان الصواب از آن گرفته باشد .

۴- ابن ابی جمهور اللخسائی (۴) از بزرگان علمای قرن نهم است که در سال ۸۷۷ هجری بیت الله رقت و بعد در سال ۸۷۸ هجری زیارت مشهد رضوی بایران آمده در ضمن راه (کتاب زاد المسافرین را در اصول) نگاشته و در خراسان باصرار (سید نقیب حسیب نسیب میرحسن بن محمد رضوی کتاب کشف البراهین را نگاشته است) (۵)

۱- آیت اله جمال الدین ابومنصور حسن بن یوسف بن مظهر متولد ۶۴۸ که از بزرگترین علمای شیعه در فقه و کلام است و پیش از نود تا الیف در علوم (فقه) اصول رجال کلام دارد مانند (قواعد الاحکام و تذکره الفقهاء رفقه) و نیز (کشف المراد در شرح تجرید خواجه نصیرالدین طوسی) که خلاصه الاقوال و رجال و منهج الکرامه و (نهج الحق) را که برای الجایتو سلطان محمد خدا بنده نوشته است و در سال ۷۲۶ وفات یافت .

۲- بضبط متن نقل شده است .

۳- در شرح تجرید همین معنی را با این عبارت فرماید ((نقل بالتواتر آنکه کان سید الابدال والیه یشد الرجال فی معرفه الزهد والسلوک فیه وترتیب احوال الریاضات و ذکر مقامات العارفین و کان اخی الناس ملبسا و کم یشبع من طعام قط قد نشر و اتمی العلم والزهد والانقطاع والترك شیئا عظیما

حتی ان الفضلاء من المشایخ یفتخرون نجد متمهم علیهم السلام فابو یزید البسطامی کان یفخر بانه سقاء الماء المار جعفر الصادق و معروف کرخی اسلم علی - ید الرضا و کان یوایب دافعه الی ان فاته (۱۰۰۰۰۰)

۴- (احساء یا احصاء) که در کتاب (مرصد) در ذیل (احساء و لحساء) آنرا ناحیه از بحرین ذکر کرده در معجم البلدان و تقدیم المبلان آنرا (قصبه از بحرین) دانسته و در جام جم (قطیف را مرکز احساء) گوید

۵- محمد بن علی بن ابراهیم بن ابن جمهور لسانی متکلم و فقیه و صوفی بوده است تألیفات او (عوالی اللثابی در احادیث (صوفیه) و مجل المرات در بیان منازل سیر و مقامات معنوی عرفانی است . زاد المسافرین که در

راه سفر خراسان نگاشته در آن تألیفات هر یک از افراد احصاء کرده است . لیکن کتاب را در ۸۷۸ تألیف و نه سال ۸۸۰ تمم نموده و در

- ۵- ((ومنهم استاد ابن ابی الجهم ووالد شیخ علی بن هلال الجزائری رحمت الله . . . الخ)) (۱)
- ۶- سید حیدر بن علی بن حیدر الحسین آملی (۲) که تحقیقات مفصل درباره لزوم ارتباط تشیع و تصوف نمود و شمه ای از آنرا در مقدمه این مبحث نقل نمودیم .
- ۷- شیخ زین الدین علی بن احمد عاملی صاحب ریاض العلماء این دانشمند شیعی مذهب راصوفی - معرفی کرده است و نیز صاحب روضات الجنات . بعد از ذکر مقامات علمی از ادب و لغت تا سایر علوم و فقهونیکه درباره اش مینویسد ((یأنه بلغ من کمال فن منتهاه وحصل منه الی غایه قضاء)) او راصوفی شیعه دانسته میگوید ((واما السلوک والتصوف فقد کان له فیه تصرف وای تصرف))
- وی تحصیل فقه و علوم دین را (واجب کفائی) میدانند ولی ترکیه نفس و پیروی از مرشد کامل و قطب زمان را (واجب عینی) دانسته گوید ((عالم راست که بعد از اخذ بطواهر شریعت از عبادات عمل کند بعضی از علوم دیگر و اعمال واجبه دیگر زیر اعمال واجبه نه منحصر است بآنچه فقها رحمهم الله در کتب فقیه تدوین نموده اند بلکه بیرون از آنها اعمالی است که معرفتش اهم و عمل بر آن لازم تر است و آن عبارت از - تطهیر نفس از کبر و و اینها تکالیفی است که در کتب فقیه یافته نشود بلکه لازم و لابد است که شخص را این باب رجوع کند بعلمای حقیقت و چه بسیار مغرور است عالمی که بعلوم رسمیّه بپردازد و از اصلاح نفس خویش غفلت نماید و در حال آنکه در مدت عمر شاید یک دفعه محتاج این مسائل نشود و بر فرض احتیاج این علوم از فرض کفائی اند و یک نفر من به الکفایه کافی است بخلاف تطهیر نفس که از فرض عینیّه است و بر هر مکلفی واجب است
- الخ)) (۳)
- این دانشمند را شهید دوم در کتاب روضه خویش از (ابدال رجال) شهره و از تالیفات او کتابهای اسرار الصلوة و مفتیه المریدین فی آداب المفید و المستفید مورد استفاده دانشمندان ذهیبیه قرار گرفته است و بآنها استشهاد نمود هاند (۴)

- ۱- مؤلف کتاب الدرر العزیز فی علم التوحید .
- ۲- مؤلف تفسیر بحر الاحرار و کتاب محیط الاعظم و البحر الاخضر و کتاب جامع السرا و منبع الانوار
- ۷- سید قطب الدین گوید هر دو آنها نزد من است برای ترجمه احوال این مؤلف بر روضات الجنات مراجعه شود
- ۸- ماد رجوعه اقطاب و فصل اقطاب باب سوم این رساله ذکر خواهم کرد که شیخ مؤمن مشهوری شاگرد و تربیت یافته در روش محمد عارف کارمند می است که از خدمت مشرف و نفوذ انشمنند بزرگ (شیخ بهاء الدین عاملی) نقل از کتاب مفتیه المریدین فی آداب المفید و المستفید همین مؤلف
- ۴- برای حالات این دانشمند بکتابهای روضات الجنات . ریاض العلماء روضه شهید اول مراجعه شود

۸- شیخ رجب بن محمد البرسی (۱) از شیعیان صوفی است که آثارش مورد اعتماد اقطاب ذهیبیه میباشد (۲) و اشعار ادبی زیادی در مدح ائمه اطهار از وی نقل نموده اند (۳)

۹- میرسید محمد باقر معرف بداماد اصفهانی متخلص با شراق دانشمند معروف زمان صوفیه در آغاز حال از فلاسفه و کتاب (قبسات) را در رد صوفیه نگاشته اما در اواخر عمر ((ان اعرض عن طریق الفیلوسوفین کما یرکک لکک یظهر من رسالته الجعلة والخلصة الملکوتية)) (۴) بطریق فقر و عرفان گرائیده و کتاب —

(خلصته الملکوتية) را تالیف نمود . بطریق فقر و عرفان گرایند و کتاب حلیه ملکوتیه (۵) را تالیف نمود (۵)

۱۰- شیخ بهاء الدین عاملی (۶) که ناظم و مؤلف فصل الخطاب و یراینام ((استاد استاد ی المولی شاه محمد الدارابی المذکور اعنی الشیخ العزیز الجلیل والفاضل البحر التبیل الفائز بالمعارف الالهیه والعلوم القدسیة الربانیة الولی الشیخ بهاء الدین محمد العالی ره و قدس الله روحه الخ)) (۶) که سلسله ارشاد و تلقین ذکر او را بایک واسطه (۷) به بیست و هفتمین قطب ذهیبیه (در رویش محمد عارف کارمند هی معروف به پیر یاره دوز) میرساند

۱۱- ۱۲- شیخ حسین بن عبد الصمد همدانی الحارثی العاملی (پدر شیخ بهاء الدین) و استادش (شهید ثانی) را که صاحب ریاض العلماء بطعن از دستداران صوفیه معرفی کرده (۸) است اقطاب متاع خروم و مؤلفین ذهیبیه آنها را از شیعیان صوفی مشرب دانسته . مؤلف میزان الصواب همان طعن را در لیل بر تصوف آنها گرفته و برای اثبات رابطه تشیع و تصوف نام آنها را یاد نموده است (۹)

۱- بررسی بروزن (کرسی) قریه ایست میان حله و کوفه

۲- تالیفات وی را صاحب ریاض العلماء تنها (مشارق انوار الیقین فی حقایق اسرار امیرالمؤمنین ذکر کرده است اما در کتب ذهیبیه و کتاب (حقایق الایمان و مشارق الامان) را بوی نسبت داده اند

۳- برای نمونه اشعارش مراجعه بص ۵۴۶ میزان الصواب شود . اما علاقه مجلس در کتاب روایات الحیات

۴- نقل از قسمت های منشور فصل الخطاب چاپ تبریز (محمد بن محمد بن سید شمس الدین محمد الحسینی استرآبادی متوفی ۱۰۴۱ هـ)

۵- صاحب روایات الجنات در باره ای این دانشمند کراماتی از قبیل خلع بدن غیره ذکر کرده رباعیاتی در مدح حضرت علی و سایر ائمه اطهار از وی نقل نموده است

۶- شیخ محمد بهاء الدین بن شیخ حسین بن عبد الصمد الهمدانی العاملی (متوفی ۱۰۳۰ هـ) دانشمند معروف که نسبت او بحارث همدانی (از صحابه حضرت علی که حدیث معروف علائم شیعه از او روایت شده و سید حمیری قصیده ای معروف ((یا حار همدان من یمت یرنی - من مؤمن او منافق قبلا الخ)) را ساخته است وی مؤلف (اربعین کشلول مفتاح الفلاح و غیره و نام شیروشکره نان و حلوا غیره ۷- نقل از قسمت های منشور فصل الخطاب سید قطب الدین محمد قطب ۳۲ ذهیبیه)

۸- مادرش جره اقطاب و فصل اقطاب باب سوم این رساله ذکر خواهم کرد که شیخ مؤمن مشهدی شاگرد و تربیت یافته در رویش محمد عارف کارمند هی است که از خدمتش و نفوذ انشعبد بزرگ (شیخ بهاء الدین عاملی و ملا محسن فیض کاشانی) کسب فیض کردند شجره ارشاد اینان را شیخ حسین ذهیبی قزوینی در کتاب بیان الاسرار که سال ۱۰۵۸ تالیف نموده و نسخه ای خطی آن را در خاندهان خسروبریز (صغیر العارفین) موجود است

۱۳- شیخ محمد بن حسن (شیخ حنر عاملی) مؤلف جواهر السنیه فی الاحادیث القدسیه

که مستند شیعه د علوم ظاهری شرع است اما مؤلف میزان الصواب ((بعضی مواضع د ریشان

معانی اخبار اشاره ببعضی از د قایق عرفانیه مینماید که حاکی از دوق عرفان ایشان است)) (۲)

۱۴- ملا احمد بن محمد ارد بیللی معروف به (مقدس ارد بیللی) که مؤلف کتابهای (آیات الاحکام

و حدیقه الشیعه) میباشد با وجودیکه د کتاب د وم فصل مشبعی د رد صوفیه نگاشته است مؤلف

نام او را با تجلیل یاد کرده د باره آن فصل مخصوص مینگار

((اما الفضل الذی فی کتابه المسمی بحدیقه الشیعه فلیس من ذلک الکتاب بل اد رج ذلک الفضل

واحد من المتکثرین للفقراء الالهین وهو المسمی بملا معز ارد ستانی)) (۳) (۴)

د لیل مؤلف فصل الخطاب براین ادعائنها د کرا حدیث مجعول د آن فصل از کتاب حدیقه الشیعه

میباشد اما شارخ فصل الخطاب موارد خاصی از سایر فصول بالخصوص د لیل مؤلف فصل الخطاب -

براین ادعائنها د کرا حدیث مجعول د آن فصل از کتاب حدیقه الشیعه میباشد اما شارخ فصل الخطاب

موارد خاصی از سایر فصول بالخصوص رایافته ود برابر یکدیگر گذارده موارد نقض و تضاد آنها را روشن

نموده است و حتی مباحث عرفانی کتاب حدیقه الشیعه را مانند (فرق مکاشفه والهام . معنای فنای

فی الله و بقای بالله را شاهد بر الحاق آن فصل دانسته است .

۱- نقل از قسمت منشور فصل الخطاب سید قطب الدین محمد د باره کتاب حدیقه الشیعه وفصلی که

د رد صوفیه د ارد غالب از د انشمنان بعد از آن مؤلف تحقیقاتی نموده اند و از لحاظ قرب زمانی

نزد یکتر از همه ملا شاه احمد د اربابی استاد مؤلف فصل الخطاب که د کرش گذشت میباشد (

وی د کتاب معراج الکمال حکایت مفصلی د راین باب د ارد - اما علاقه مجلسی د کتاب روضات الحیات

اصالت کتاب حریقه را تردید نموده آنرا از مقدس ارد بیللی ندانسته مینویسد ((ما خود این کتاب را

بعینه د رتاء لیفات قد مای علمای عجم که مقدم بر زمان ارد بیللی بوده یافته ایم مگر مختصر تعبیری که د ر

د بیاجه آن واقع شده چنانچه اسم مؤلف اول را برداشته و باسم احمد منسوب داشته اند وجه دیگر

اینکه اصل وضع این کتاب و اقوال صغیفه و مطالب بی اصل که د آن مندرج است خود شهادت میدهد

براینکه از ارد بیللی نباشد و لایحقی که چنین مرقی نسبت بعلمای اعلام امامیه رضوان الله علیهم خصوصا

مثل ارد بیللی بنحایت مستبعد است)) (۵)

نظریه مجلسی راهم جناب استاد همائی تأیید فرموده د رص ۲۸۱ غزالی نامه مرقوم داشته اند ((-

کتاب حدیقه الشیعه که نسبت بمقدس ارد بیللی داده اند و از وی نیست)) -

۲- ابو جعفر محمد بن الحسن بن علی بن المین المرعاطی الشعمری (از ذریه جیل عامل) متولد ۳۲۰ هـ که

در ۱۱۰۴ هـ بمصر د ۱۱۲۲ هـ وفات یافت و در (صحن عتیق) دفن شده -

۳- سید منیر الدین بن فخر الدین اردستانی تلمیذ شیخ الجلال محمد بن نعمه الله بن خاتون العالی (

مقیم خیر آباد دکن که کتاب (حقیقه الشیعه) را با تقریر بنیاده باسم خود نموده و نظریه مجلسی

عمرش بقول فصل لیه ان در قدمت صدق را بر دوشه (ذکر از خانه مسترکات الوصال)

خاصه که در باب ملازمه تصوف با ولایت گفته است ((تصوف و تزهد وقتی مفید است که مقرون بولایت باشد...))
 و بطریق خود ایشان بوده باشد والا فکلب الکوفی خیرا من الف صوفی (.....) (۱)
 این دانشمند شیعه ترک زبان علاوه بر اشعاری که در مدح ائمه اطهار بزرگان ترکی سروده و کتاب (عقائد الاسلام)
 را بآن زبان تالیف نموده است.

۱۵ - ((ومنهم السيد العارف الفاضل السيد محمد قد سرسره فی الخ)) سید محمد بن فلاح الموسوی
 الشعشعی (۲) وی صاحب تالیفات زیادی است که مؤلف فصل الخطاب ((معارف الالهیه غروره الوثقی
 خبیره القدیس لطائف الفیه . شرح بوقیسات مبردا مام . شرح بر تقدم الايمان)) را یاد کرده و گفته است
 ((ولکنی سمعت معانی تصنیفات و ما را یتها)) (۳)

۱۶ و ۱۷ - محمد تقی مجلسی (۴) و پسرش محمد باقر مجلسی (۵) که هر دو از علمای مشهور شیعه اند و تالیفات
 زیاد دارند آنچه مستند و مورد نظر مؤلفین ذعبی میباشد رسالات (تشویق السالکین) تالیف مجلسی اول -
 و (حق الیقین) و (جو به ملا خلیل غزوبی) تالیف مجلسی دوم است که هر دو نفر صریحا فرقه ذهبیه را
 صوفی شیعه دانسته و تصوف و تشیع را لازم و ملزوم یکدیگر میدانند. این رسالات اخیرا در تبریز چاپ رسیده است
 و سلسله ارشاد و تلقین ذکر آنها را در سطور قی نمرات ۱۵۱ و ۱۵۲ ذکر کردیم.

۱۸ - سید مهدی بحر العلوم (۶) و سید محمود حسلی که هر دو از علمای بزرگ شیعه و ذهبیه
 آنها را صوفی ذهبی معرفی مینماید که اولی تالیفات بسیار و دومی (نفائس الفنون) را تالیف کرده است.

۱۹ - ((المولی محمد باقر الخراسانی)) (۱) محمد باقر بن محمد مؤمن خراسانی سبزواری مشهور به
 ((محقق سبزواری) معاصر شاه عباس صفوی بوده است که کتاب (روضه الانوار) را بفارسی برای وی نگاشته است
 و سایر تالیفات عربی اش (کنایت الفقه . ذخیره المعاد فی شرح الارشاد) میباشد.

۲۰ - و منهم صاحب کتاب فکرم الاخلاق المولی عبدالرزاق لاهیجی قد سرسره (((۷)

۱ - خلاصه ای از ص ۵۵۰ تا ۵۵۳ میزان الصباح چاپ تبریز
 ۲ - سید خلف بن عبدالمطلب منشورین عبدالله بن محسن بن محمد (ملقب به مهدی) بن فلاح حسینی مشعشعی
 حویزی (۹۸۰ - ۱۰۷۴ -) تعجب در این است که شارع فصل الخطاب (امین الشرع خوئی) این دانشمند
 را شاگرد (ابن فهد) میدانند در صورتیکه احمد بن محمد بن فهد الاسدی الحلی (متولد ۳۵۶ -
 ۸۵۷ متوفی ۸۶۱) را صاحب امل الامل (ص ۵۵ جلد ۲) و صاحب روضات (ص ۳۹۲ تا ۳۹۵) از علمای

قرن هفتم محسرفی کرده اند . ۳ - نقل از فصل الخطاب سید خطب الدین محمد چاپ تبریز

عمولانا محمد تقی متولد ۱۰۳۰ و متوفی ۱۲۷۰ است که در مسجد جامع عتیق اصفهان مدفون میباشد.

۵ - محمد باقر بن تقی بن مقصود علی متولد ۱۳۳۷ یا ۳۰۳۸ میباشد . وی در روز چهارشنبه ۴ جمادی الاول سال ۱۰۹۸
 از طرف شاه سلیمان صفوی بمقام شیخ الاسلامی نائل آمد . سال وفات وی بعضی سال ۱۱۱۱ ولی ماده تاریخ آن
 ((یا باقر علم شد روان بجستان)) مساوی ۱۱۱۰ میشود ۶ - سید مهدی بن سید مرتضی بن سید محمد

بروجردی حسینی و حسینی طباطبائی متولد شب جمعه شوال ۱۱۵۵ در کرمان متوفای ۱۲۱۲ در نجف و مدفون

در محله مشواق و بر تالیفات زیاد میباشد ۷ - نقل از بحث منشور فصل الخطاب سید قطب الدین چاپ تبریز

گیلا نی

مولانا عبدالرزاق بن علی بن حسین لاهیجی (۱) ملقب به (فیاض) مؤلف کتابهای (شوارق الدار شرح هیا کسل

النور (۲) گوهر مراد و سرمایه ایمان و غیره (۳) .

۲۱ - ۲۲ - ((منهم صاحب الخلق الحسن المولی حسن الجیلانی (مرتبه) ومنهم الشیخ حسن السکاک فی تحلیقه)) (۴ و ۵)

۲۳ - ((منهم العالم العامل والفاضل الکامل العارف المولی صدرالدین محمد شیرازی) (۳) صدر المتعلیمین

(۵) سید قطب الدین تعدادی از تالیفات ویرانام برده و سپس اضافه مینماید ((و کثیر من تصانیفه لدی و بعضها بخط الشریف الخ)) (۳) مؤلف و شارح فصل الخطاب هر دو را از صوفیان شیعه دانسته (۶) و رابطه ولایت و تصوف را با آثار و بیانات او استناد خود داده اند .

۲۴ - فیض کاشانی (محمد بن الشاه مرتضی بن شاه محمود . المد عوب محمد حسن کاشانی (۲ تا ۱۰۶۱) را با تجلیل فراوان ذکر کرده و تعداد تصانیف او را یکصد جلد دانسته (۷) و نوشته است ((وله مائة تصنيفات فخره کتاب الحقایق تاریخ ضمنها)) (۸) (۳) و نوشته است مؤلفین ذهی را از صوفیان شیعه و پیروان نه هبیه میدانند چنانکه قطب سی و دوم ذهبیه سلسله ارادات و ارشاد او را مثل شیخ بهائی با یک واسطه بشیخ محمد عارف کارندهی (پیرپاره دوز) که خود بیست و هفتمین رکن ذهی است میرساند .

۱ - لاهیجی ملقب به (فیاض) شاگرد و داماد صدر المتعلیمین آخوند ملا صدرا شیرازی (متوفی ۱۰۵۱) از وی - میتوانی با تخلص (فیاض) بجای مانده است

۲ - هیاکل نوربکی از تالیفات شیخ اشراق باشیخ مقتدل (یحیی بن حبش بن امیرک متولد ۴۹۹ و شهید ۵۸۷

۳ - نقل از مبحث منثور فصل الخطاب سید قطب الدین چسپ تبریز

۴ - حالات و ترجمه احوال و همچنین آثار و تالیفات از این دو نفر را در ضمن احوال علمای امامیه بدست نیامده -

۵ - صدرالدین محمد بن ابوالهم بن یحیی از شاگردان (میرابوالقاسم فخری استرآبادی میر محمد باقر معروف به بداماد . شیخ بهاء الدین عاملی غیره) مؤلف " اسفار اربعه شواهد الربوبیه ، الحکمة العرشیه . -

اسرار الآیات ، انقاس برچند سوره قرآن ، رساله سه اول (بفارسی) و غیره " متوفی در سال ۱۰۵۰ که به سفر حج رفت در بصره وفات یافت .

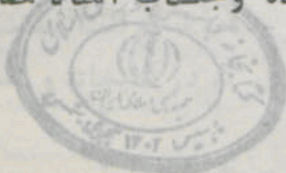
۶ - علاوه بر اینها صاحب لؤلؤ البحرین هم در باره صدر المتعلیمین نوشته ((کان حکیم فلسفیا صوفیا بحثا توفی بالبصره وهو متوجه الى الحج فی سنة خمسین بعد الف))

۷ - این دانشمند خود در رساله (تحقیق الانوار الاحادیث) نام تالیفات خویش را احصا نموده و علاوه بر آنها -

دیوان شعری بنام گلزار قدس (دارد که به (فیض) تخلص کرده است وی همه شاگردان صدر المتعلیمین شیرازی بوده است .

۸ - کلمه (ضمنها) را که مؤلف فصل الخطاب تاریخ تالیف کتاب الحقایق که آخرین اثر وی است نام برده بحسب ابجد ۱۰۹۶ میشود در صورتیکه بیشتر از مورخین رحلت او را در کاشان سال ۱۰۹۱ ضبط کرده و جناب استاد همائی

در ذیل ص ۱۸۰ مصباح الهدایه چسپ تهران همین تاریخ وفات را مرقم داشته است .

و شارح فصل الخطاب پاره ای از عقاید او را در باره تصوف و تشیع جمع آوری و نقل کرده است .

۲۵ ((منهم المولی العارف صاحب الفضائل والمعارف آقا محمد سعید بن محمد مفید القی)) (۱)
وی از شاگردان فیش و غیاض و دانشمند صوفی مشربی بوده است چنانچه صاحب روغات الجنات در ترجمه
احوال وی نوشته است ((وله الایدی الباسطه فی موائج الولایة والعرفان والمشرّب المرفح علی مذاق
اهل المعرفة والوجدان الخ)) (۱)
تالیفات وی عبارتند از (شرح کتاب التوحید الصدوق کلید بهشت . حاشیه بر شروح اشارات . اربعین --- سات)
که مجموعاً چهل رساله است . (۲)

((اولئك اهل الفضل اذ قد تشرفوا بانوار علم الحکمة العلویة))

((اولئك قم صدقوا الفقراء فی تصانیفهم بل عطاوا بالبصيرة))

((تصانیفهم عندی وهم قد تمسکوا باذیال تلك العارفين الاجلة))

((وکانوا مربوبینهم وهم باتباعهم خلاصة حزب المؤمنین الاعزة))

((وقد عظموهم مخلصین لانهم کرام کبار الامة الاحمدیة))

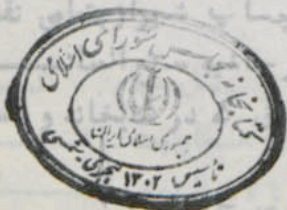
((وهم عرفوا مقدارهم حیث اتهم افاضل حزب الشیعه العلویة)) (۳)

شارح فصل الخطاب بعد از بیان صوفیان شیعه ای که خود سید قطب الدین محمد نقل کرده است . تعدادی از
علمای شیعه صوفی مشرب را که بین زمان ما طین و شارح میزیسته اند مانده (قاضی نوراله شوشتری .
شیخ احمد احسائی . حاج ملا هادی سبزواری . شیخ مرتضی انصاری . حجة الاسلام میرزا محمد حسن
شیرازی) ما هر یک را در جای خود معرفی مینمائیم (ما نا میسرده افتاد) و سپس بعضی از صوفیان بزرگ قرن
سوم تا هفتم هجری را هم یاد و آنها را شیعه خالص الولا معرفی نموده است . این شارح از خود چیستی
ننگاشته بلکه این نظرها از مطالعه آثار اقطاب متأخر این سلسله بدست آورده است مؤلفین اخیر ذهبی
صوفیان بزرگ و صاحبان تالیف را غالباً صوفی شیعی مدعی معرفت نموده اند همانطوریکه در مباحث قبل گذشت .
چون ذهبیه خود را تنها سلسله صوفی شیعی مدعی معرفت میدانسته اند لذا بزرگان صوفیه که استاد خرقه
وارادت یا سلسله تلقین ذکو آنها یاد فی ارتباطی بشجره اقطاب ذهبیه متصل بشود بدون تردید آنان را
صوفی ذهبی و شیعه میدانند

۱- رجوع شود بشماره ۳ پاروقی صفحه قبل

۲- خلاصه از ص ۵۶ تا ص ۵۸ میزان الصواب چاپ تبریز

۳- ابیات ۴۶ تا ۵۱ از مقدمه ثانیه فصل الخطاب چاپ تبریز

مجموعه گردم و این غزل را نیافتم . چون نگارنده در این رساله تنها بتحقیق عقاید ذهبیه پرداخته و در مقام رد و اثبات افکار آنان نیستم در صحبت
مجموع این عقیده و تشیع صوفیان سلف فعلاً ساکت میباشم .

مثلا خواجه ابوسعید ابوالخیر (۱) شاکرد پیر ابوالفضل حسن سرخسی که او تربیت شده ابو نصر ----- راج
(مؤلف کتاب المم و متوفی ۳۷۸) و وی از ابومحمد عبدالدین محمد المرتضی (متوفی ۳۲۷) کسب فیض کرده
و این دست پرورده سید الطائفة جنید بغدادی (سومین قطب ذہبیه) میباشد او را مسلما بدون شک شیعه
ذہبی میدانند و همچنین ابوالجود ذہب بن آدم سنائی غزنوی و شیخ فریدالدین عطار نیشابوری
(۲) علاوه بر سنده خرقه و ارادتشان از اشعار و کلمات آنان هم کلمات گرفته تشیع آنها را ثابت نموده اند (۳)
اما صوفیانی که با سلسله خرقه آنها را نتوانسته اند با قطب ذہبی برسانند با چند بیتی از اشعاری که در مدح
خلیفه چهارم دارند آنها را شیعه معرفی نموده اند . چنانکه شیخ مؤذن در تحفه عباسی جلال الدین مولوی را
با استناد این بیت مثنوی

((ثوبتاریکی علی را دیده ای زانجهت غیری بر او برگزیده ای))

و غزلی از دیوان شمس الحقائق بمطلع

((من علی را دوست دارم دوستی کردار ماست کهر گردد هرگز چشم هر که دشمن بار ماست)) (۴)

مولوی را صوفی شیعه مذهبی معرفی کرده است (۵)

آقا محمد هاشم درویش هم در ضمن وصف شیرو گرم روی که خود در ضمن سلوکش از اشعار مثنوی مولوی یافته . وی را
جنین و صف نموده است

((بود مطلب جود و بذل مثنوی کوست از احسان و فضل مولوی))

((قائلش نهر جلیل مرتضی است هر که باشد منکرش از اشقیاست))

((کهر گردد هر که دشمن داراوست (۶) زانکه مهر بو تو را بش طبع و خواست))

۱- شیخ احمد ابوسعید فضل الله بن ابوالخیر محمد میهنی از دانشمندان بنام و عارف بزرگ نیمه اول قرن پنجم
متولد یکشنبه غره محرم ۳۵۷ و متوفی پنجشنبه چهارم شعبان المعظم ۴۴۰ هجری احمد بن منور بن ابوطاهر بن
ابوسعید ابوالخیر کتاب اسرار التوحید فی مقامات شیخ ابی سعید را در حدود سال ۵۲۴ بنام (ابوالفتح محمد بن
سام . از ملوک غور خراسان) تالیف نموده است . بسرعم مؤلف (جلال الدین بن روح لطف الله بن ابی سعید)
در سال ۶۰۲ آنرا جمع آوری نموده است . (۲)

۲- سید ارشاد و خرقه ابن دوغرا در (ص ۹ از فصل اقطاب باب سوم) که در ترجمه احوال امام احمد غزالی
(ص ۱۳ همان باب در ضمن شاگردان شیخ نجم الدین کبری ذکر خواهیم کرد)

۳- شیخ مؤذن خراسانی (قطب ذہبیه) با استناد اشعاری از مظهر العجائب شیخ عطار و ابیات چند از قصائد
سنائی هر دورا (در صفحات ۶۷ و ۷۲ فصل سوم از مقدمه تحفه عباسی) شیعه معرفی مینماید .

۴- این غزل در ص ۷۲ تحفه عباسی خطی کتابخانه نگارنده حا شبه ص ۹۰ سبع العنانی چاپ شیراز بتماهی نقل
و چاپ شده است . چون در قافیه مصرع دوم نسخه خطی نگارنده (دشمن بار) و در حاشیه سبع العنانی

(دشمن دار) چاپ گردیده است بناچار به منتخب رضاقلیخان هدایت از دیوان شمس الحقائق که در کتابخانه و دسترس
بود مراجعه کردم و این غزل را نیافتم .

۵- چون نگارنده در این رساله تنها بتحقیق عقاید ذہبیه پرداخته و در مقام رد و اثبات افکار آنان نیستیم در صحبت
و سقم این عقیده و تشیع صوفیان سلف فعلا ساکت میباشم .

((نسی غلط گفتم که آن شمس الضحی نور حیدر باشد از سرتا پیرا))

((چونکه نور حیدر و شمس بر دل رسیده غرق بحر حق شد و آمد فرید)) (۱)

این عقیده (انبات تشیع صوفیان بزرگ) از اوایل دوران صفوی در بین ارکان این سلسله مرسوم شد و در آنجا زحمال این فکر معتدل و از حقایق تاریخی دور نبوده اما بعد از صفویه که ما آنرا بنام دوره اعتلای تشیع (فصل تحولات فکری و ادوار مختلف ذهبیه) (۲) خوانده ایم این فکر جنبه افراط بخود گرفت و بتدریج فرد فرد بزرگان صوفیسم مملکت جز شیعیان خالص الولا معرفی گردیده اند . مثلاً قطب سی و پنجم این سلسله در ساره سعدی گفته است

((مصلح الدین شیخ وقت خویش بود عارف دانشور و درویش سود))

((سعدی زنگی بودش شاه زمان خواندا و اسعدی آن صاحبقران))

بسیار از وصف آثار ادبی او (سیزده بیت) سروده است .

((داشت تاج و خرقه فقر و جذب و درد از شهاب الدین شیخ سپهر رود))

((کیش او بد مذهب اثنی عشر سر سری در مذهبش کمتر نگر))

((تهمت سنت منه بر کیدش او کفر و سنت بوده یکسال پیش او))

((هست اشعارش بر این معنی گواه کز علی و آل میجوید پناه)) (۳)

ناظم همین ابیات بمناسبت ذکر شاه داعی اله (نظام الدین محمود) (۴) که در داوود السلام شیواز مدفون شده است

((شاه داعی نظام دین محمود بنده خاص حضرت محمود))

((نعمت الله را مرید از جان در پی او طریق حق پیویان))

((آن شه آمد ز شیعه داعی فرغ گرد ز اصل خود موجود))

((شاه را ز اولیا و سائط هفت تا بعزالی (۵) آن حبیب و دود))

((متسلک در اصول غزالی است مابقی در فروع شد معبود)) (۶)

همین ناظم تذکرة اولیا (راز شیرازی) در رساله ای که بنام (مسالك) نگاشته و دیباچه و لایتنامه جلد ش (۷) - سرار داده است از مقدمات فراوانی (صفحه ۳۲۶) گفته است .

اص ۳۴ و لایتنامه خطی کتابخانه مؤلف و ص ۳۸۹ چاپ شیراز

رجوع بفصل اول از باب چهارم این رساله شود

۲- ابیات ۲ و ۱۵ تا ۱۸ از ص ۱۳۷ تذکرة الاولیا و از چاپ شیراز در ذیل عنوان ((هذا یبذل من احوال شیخ السالکین ... شیخ مصلح الدین المتخلص بسعدی شیرازی طاب ثراه))

۳- روی از پیروان شاه نعمت اله ولی بود (بواعظ) معروف است تالیفات بسیاری از چهار رساله (چهل صباح . گنج روان . چهار چمن . مشاهده . عشق نامه . چشمه زندگی) بنام سته منظومه در ۵۰ هزار بیت داشته و نیز از او رساله ای در شرح گلشن راز بنام (نسایم گلشن) باقی مانده است و تالیفهای بین ۸۷۶ تا ۸۷۰ و فیهات و قبر او را کریمخان زند عمارت نموده است و عبدالحسین میرزا فرمانفرما سال هزار و سیصد و سی و شش قمری مرمت کرد .

((و بزرگان و مشاهیر اولیا که صاحبان تذکوه و دیوان حقایق و معارفند کلا از شعب این سلسله علیه میباشد))
 و اساسی ایشان در طومان این سلسله علیه ثبت و ضبط است .
 و نیز بعد از ابیات مفصل دیگری در چند صفحه بعد آورده است .

۱- مشاهیر اولیائی که صاحبان کتب و تصانیف و کرامات مشهوره میباشد از قبیل شیخ شبلی و شیخ فرید الدین عطار
 و شیخ شهاب الدین سهروردی و شیخ ابواسحق کازرونی و حکیم سنائی و شاه شمس الدین تبریزی و مولوی رومی
 و ابن القضاة همدانی و شیخ احمد جامی الملقب به زنده بیل و شیخ ابوذرعه کیلانی و شیخ زاهد گیلانی
 و شیخ صفی الدین اردبیلی و شیخ روزبهان بغلی الملقب بشطاح و شاه نعمت اله ولی و شاه داعی السلسه
 و سید محمد نور بخش و شاه قاسم انوار و شیخ فخرالدین عراقی و شیخ اوجا الدین کرمانی و شیخ محمد مغربی و شیخ
 مصلح الدین سهدی شیرازی و خواجه شمس الدین حافظ شیرازی الملقب بلسان الغیب رحمه الله علیهم با تابعین
 ایشان جمعا از شعب جلیله این سلسله علیه میباشد و اساسی اغلب ایشان در طومان این سلسله علیه بطریق
 انشعاب از هریک از اصول وارکان که از او منشعب میباشد ثبت است الخ)) (۱)
 مبحث سوم - دلائل شیعیه بودن بزرگان صوفیه

دلائلی که ذهبیه براین اعتقاد خویش اقامه نموده اند بسیار و از آن جمله است :
 ۱- از دلائل بارزی که براین ادعا دارند یکی سنده خسرکه یا سلسله اوشلان صوفیان سلف و دیگری تصریح
 و تلویح در آثار و تالیفات آنها میباشد که ما هر دو را متذکر و برای هریک مثالی ذکر کردیم .
 ۲- اقطاب بواب باب ولایت هستند - ذهبیه اقطاب را با نظری که سایر فرق مینگردند ننکرسته بلکه آنها را -
 (ولی جز) و دارای (ولایت قمریه) میدانند (۲) چنانکه بعد از ذکر ارکان این پنجگانه قطبیت برای
 بزر و مرشد بیست و شش صفت را لازم دانسته و گفته اند :
 ((دوم اعتقاد است . باید اعتقادش شیعیه دوازده امامی باشد و بلوث بدعت آلوده نباشد تا مرید را در
 بدعت اندازد زیرا که عاقبت بدعت ضلالت است الخ)) (۳)

۵- مقصود امام احمد غزالی (نهمین قطب ذهبیه) است که در شیعیه بودن خود او بحث است و ما در فصل
 اقطاب باب سوم در شماره ۹ متذکر آن شده ایم .
 ۶- ابیات ۶ و ۷ و ۱۰ تا ۱۲ از ص ۱۴۳ تذکرة الاولیا راز شیراز
 ۷- آقا محمد هاشم درویش (سی و سومین قطب ذهبیه) اولیا راز در ذیل عنوان ((فی بند من الحسول

۱- نقل از ص ۳۲۶ و از ص ۳۳۰ مقدمه ولایتنامه چاپ شیراز و ص ۲۹۳ و ۲۹۵ چاپ تبریز عین مطالب مذکور
 در بالا را و با تعبیر عبارات و تقدم و تاخر اساسی مؤلفین بعد از این قطب نقل کرده اند مثلا در ص ۶۳ میزان الصواب
 بین منظور ۱۴ تا ۲۷ همین معنی آمده است .

۲- این معنی را نگارنده در مقدمه باب سوم (اقطاب ذهبیه) بحث نموده و تا حدی روشن کرده است
 ۳- نقل از باب دوازدهم (احتیاج به بیرونی و بیرونی) تحفه عباسی (ص ۲۶۰ چاپ خاشیه سبع المثنی
 چاپ شیراز)

۴- ترجمه حالات این دوش در نرات ۱ و ۲ فصل اقطاب باب سوم این رساله میباشد .

اینان نهایت کمال انسانیت که خلاصه تعلیمات مذاهب و ادیان، بعثت انبیا و رسل تا نزول کتب سماوی میباشد. و نیز فشرده تمام آداب و سنن. عبادات و ریاضات را مقدمه ای برای سیر کمالی و درک معنی ولایت میدانند.

((ولایت به از خلق و علم و عمل)) ولایت از اینها بود ما حاصل ((

((برو تا توانی ولایت طلب)) ولایت بود فاتح با رب ((

((ولایت صفات کمال آورد)) ولایت شهود جمال آورد ((

((ولایت فنا و بقا بخشید)) ولایت بقای خدا بخشید ((

((زقرآن طریق ولایت بخوان)) بحق راه غیر ولایت نماند ((

((بدل دار سر ولایت نهان)) که آسوده مانی ز خلق جهان (((۱)

اینان معنوی تصوف را ((بیان سلاسل اولیا الله که شیعیان خالصا و سولای جناب ولایت مآب علوی علیه السلام میباشد)) (۲) دانسته و قطبیت و سلسله داری را هم منحصر به ((خواص شیعیان که هر یک از ایشان عصری بعد عصر از آن بزرگواران متسلسل میباشند همچنین بآب همان باب ولایت اند که بی اندن و اجازه ایشان احدی از طالبین و سالکین داخل در آن باب نتوانند شد. الخ)) (۲) پنداشته اند.

با این اوصاف خائز مقام قطبیت کسی بجز شیعه اتنی عشری نخواهد بود. چون از طرفی بمصادق ((از هزاران کس یکیشان صوفی نیست. ما بقی بر دولت او میزنند)) (۳) چون قطب هر عصری که خود محسوس گردونه عالم و مرکز دور زمان خویش میباشند شیعه و شیعه خالص الولای گردید. بالطبع شاگردان و مریدان وی هم که در تمام جزئیات مطیع و منقاد بپر و مراد خویشند جز شیعه نتوانند بود. الخ)) (۳)

۴- بهمین دلیل متابعت صرف و پیروی کامل مرید از مراد است که مؤلفین ذهبیه گفته اند :-

تمام محققین صوفیه و جمیع تذکره نویسان بر این اتفاق دارند که سلسله فرقه و ساند ارشاد و عم سلاسل شیعه و سنی صوفیه و تمام فرقه متفرع از آنها از چهار فرقه یا چهار شاخه اصلی (۴) منتزع و منشعب شده اند.

این چهار فرقه هم توسط چهار تن (۴) از چهار معصوم علیه السلام (۴) بحسب فیض نموده اند. با این مقدمات و قانون ثابت ولایت غیر (اطاعت مرید از مراد) که بدون هیچ چون و چرا از اصول اولیه و بای -

بسم الله تصوف است چگونه میتوان تصور نمود که مثلا معروف کرخی (۵) در بیان و شیعه خالص الولای

۱- نقل از ص ۱۳۰ ابیات ۹ تا ۱۵ و ابیات ۶۰ تا ۶۶ تذکره الاولیا راز در ذیل عنوان ((فی بند من الحسول شیخ الشیوخ شیخ ابوالخیر الاقطع المغربي))

۲- نقل از سطر ۸ و ۱۳ ص ۳۲۴ مقدمه ولایت نامه چاپ شیواز

۳- نقل از مثنوی مولا تا جلال الدین مولوی

۴- چهار فرقه اصلی (کلیله یا رفا عجم نقشبندیه. شطویه. ذهبیه) و چهار تن (کمال بن زیاد. سلطان ابراهیم اندلسی. سلطان ابایزید بسطامی معروف کرخی) و آن چهار معصوم حضرات (علی ع. علی بن الحسین السجاد ع. جعفر بن محمد الصادق ع. علی بن موسی الرضا ع) میباشد که ما در فصل دوم این باب مفصلا بیان داشته ایم.

۵- ترجمه حالات این دو تن در نمرات ۱ و ۲ فصل الخطاب باب سوم این رساله میآید.

علی بن موسی الرضا با شد و جانثرا بر سر آن نهاد اما در فروع مذ هب بسبک اهل سنت عمل نماید ؟
همچنین چگونه میتوان تَعَلَّل و تَصَوَّر نمود که مرید و خلیفه وی (سَری سَقَطی) (۱) که در برابر اسـتـانـد ش
(کمیت فی یدی الغمال)) است در باب حضرت رضا بر بستر مرگ پیرش حاضر بوده و از او وصیت بخواند
ولی از قبله ای کلمات استنادش روی یافته و بقیه حنفی یا شافعی عمل نماید ؟

همینطور اگر این سلسله مرادی و مریدی را با توجه باطاعت محض و بیروی خالصانه از پیر وقت در نظر بگیریم
بحقیقت ادعای ذهبیه که میگویند ((صوفی مساوی شیعه است)) واقفا خواهم شد (۲)

۵- تقیه - میدانیم که یکی از فروع احکام اسلام (تقیه) است . ذهبیه تمام آثار و کتب صوفیه سلف را که نشانی از
فروع عبادی اهل سنت با توصیف و مدح خلفای ثلاث . یا هر جهتی که نمودار تسنن نویسندگان و مؤلفین آنها
باشد همگی را نشانده تقیه میدانند .

((کلام بعضی از مشایخ که ظاهرا دلالت بر تسنن میکند محمول بر تقیه است . و تقیه واجب است و ترک آن منکر
ترک نماز است و کسیکه او را ترک کند بیرون می رود از دین امامیه و مخالفت با خدا و رسول و ائمه اطهار علیهم السلام کرده
باشد چنانکه احادیث اهل بیت بدان ناطق است)) (۳)

ذهبیه علاوه بر تقیه کردن مشایخ صوفیه . ائمه معصومین علیه السلام را اهل تقیه معرفی کرده اند .
نویسنده بالا بعد از بیان فوق آیات و احادیثی را در اثبات تقیه ذکر و شواهد و امثالی بیان نموده و نوشته
است ((و اگر ظاهرا بعضی اخبار دلالت بر مذمتی بعضی از مشایخ کند نباید جزم کرد به بطلان ایشان
زیرا که معصم را مصلحت بسیار است در آن مذمت که کسی را با آن علم نیست الخ)) (۳)

((شیخ چون در عهد اهل سنه بود گاه در شعر او تقیه مینمود))

((چون تبری در تقیه مهلك است شیخ از این رو در تولا سالك است)) (۴)

مؤلف براهین الامامه (۵) در ذیل برهان ۱۰۴ در ضمن بحث مرایضه با امام عسکر که خود یکی از ارکان فقر ذهبی
است و ما بدان اشارت نمودیم میگوید .

((مؤمنان امت محمدی ص و مضاجرت کنند با مخالفان دین خود که اهل سنت و عامه اند بتقیه و برهیز
کردن از اظهار دین خود که تشیع است تا سالم مانند از ادیت و آزار ایشان و حال که این حکم ثانی بحمد الله
مرتفع است مگر در بسلا مخالفان که تقیه لازم است و این بفضل الخ)) (۶)

۲- در این رساله نفی و اثبات عقاید ذهبیه را چون از موضوع بحث ما خارج
است نگارنده دخالت ننمود اما دوست فاضل ما آقای احسان اله استخوی در رساله دوره لیسانس خود این معنی را جسد
تحقیق و ثابت نموده اند . ۳- نقل از اواخر فصل سوم (در بیان اعتقاد صوفیه در نبوت و امامت) از پنج فصل تحفیه
عباسی تألیف شیخ محمد علی مؤنن خراسانی (قطب ۲۹ ذهبیه) (ص ۷۵ و ۸۰) نسخه خطی کتابخانه نگارنده
ص ۹۹ حاشیه سبع المئانی چاپ شیراز . ۴- ابن دبیوت از (ص ۱۳۷) تذکره الاولیا راز در ذیل احوال
شیخ محمدی شیرازی میباشند که بابیات دیگر آنهاست قبل از استشهاده نمودیم . مابقی در صفحه بعد از کتاب

فرزند خلیفه بلا فصل این مؤلف (۱) در رساله ای که بنام (تام الحکمة) (۲) نگاشته و دیباچه کتاب -
قوائم الانوار و شواخ الاسرار (۳) استاد و پدر خویش قرار داده است . بحث مشبعی درباره ادوار سبعة عالمیسم
و ترقیات تکوینی و تشویدی موجود است و بشر نموده . هر دوره را بطن دوره بعد و ظهوری از دوره قبلی معرفی کرده
کرده است . و لا بیت را هم بطن نبوت دانسته و گفته است .

((تا آنکه متدرجاً الی اواخر الف هفتم بسبب تکمیل کلی شایسته دوره بطون نبوت احمدیه صلی الله علیه و آله
..... اگر دید الخ)) (۳)

وی در ضمن بیان همین بطون و ظهور که معنای عالم غیب و شهود (۴) است و تمهید مقدمات کرده و استعدادی
بشور را برای درک ولایت پیش آورده و سپس در باب تقیه نوشته است .

((پس از این بیانات عالی و واضح گردید که مدار تکمیل و تقیه است از اغیار . بجهت قوت گرفتن ایثار و بندگی
و ارتفاع تقیه خورده خورده علی حسب اقتضا الزمان چنانکه از عهد آدم صلی الی الخاتم صلی الله علیه و آله و سلم
در هر الفی از اوف سبعة بنحوی انکشاف مطالب مرموز و اسرار خفیه ولایت کلبه الهیه معصومیه شده است
تدریجاً فرمود التقیه دینی و دین آباء (۵) الخ)) (۳)

۶ - فرق حجب نور و ظلمت و سیر اسفار چهارگانه - مسلم است که سائر کعبه مقصود و سالک کوی محسوب با یکدیگر
عباسی را طی کرده باصطلاح رائج صوفیه هفتاد . یا هفتاد هزار پرده و حجاب نور و ظلمت را بدردتا بدرجه
کمال تصوف فائز آید و انسان کامل گردد .
مؤلفین ذهیبیه با ستانم احادیث متعدد ذیل حجابات جلال و جمال الهی را چنین بیان داشته اند .
حقیقت خلقت نور محمدی ص را که جل برین عبدالله انصاری از خود پیغمبر اکرم ص این سؤال را ((اول ما خلق الله))
مینماید و حضرت با سخ فرمودند (۵) .

۵ - بقیه یا مرقی صفحه قبل
۵ - میرزا ابوالقاسم راز که ترجمه حالش در باب سم و معرفی کتاب در باب چهارم که دین رساله میآید .
۶ - نقل از ص ۳۹۹ براهین الامامه چاپ تبریز

۱ - میرزا جلال الدین محمد مجد الاشراف که ترجمه احوال وی در باب سم بیابان از منوی مولوی
۲ - این دو کتاب در باب چهارم مفصلاً معرفی خواهد شد . است که ((با حقه و زینب)) در حصار و
۳ - نقل از ص ۳۷ و ۳۸ رساله تام الحکمة چاپ شیراز
۴ - در بطن کلبه بذر سبب تمام ادوار کمال نباتی (از سبز شدن . نهال گردیدن . شکوفه دادن . بار آوردن و صد ها
دانه سبب داشتن) بالقوه نهفته و پنهان است . چون عوامل خارجی مهیا گردید و مقتضیات زمانی موجود
شد یکی بعد دیگری از قوه بفعل . از آنکه غیب بشهود و از باطن بظهور میآید .
۵ - میرزا ابوالقاسم راز شیرازی در کتاب عبای شیوا الحکمة (ص ۱۶ تا ۶۷ چاپ ۱۳۱۹ قمری شیراز) حدیث
بسیار مفصل (حدیث ۵۰ صفحه ۲۳ خطی) را از (جلد اول از مجلد ششم) مجاری الانوار با سلسله روایاتش ((عن ابی
عمرو الاضراری عن کعب الاحبار و وهب بن منبه و ابن عباس قالوا جمعنا لما اراد الله ان یخلق و محمد ص الخ)) نقل
کرده است . شارح فصل الخطاب و مؤلف میزان الصواب (ص ۴۴ و ۴۵ چاپ تبریز) قسمی از آن حدیث را از کتب مصباح
انوار تألیف شیخ الشیخ ابوالحسن البکری در دسترسش میماند نقل نموده است .

احادیث نبوی (ابوداود (۱) در حق حضرت علی ع ولوح اخضر (۲) و مفضل جعفی (۳)

بیان حضرت موسی الکاظم ع که فرمود ((محتجبٌ بغیر حجاب . محجوبٌ و مستترٌ بغیر مستر)) (۴)

خبر از حضرت صادق ع که در حدیث ابوحمره ثمالی فرمود ((فنحن و روح الله و کلماته و بناقد احتجب من خلقه)) (۴) و همچنین احادیث و اخبار زیاد دیگری که جمعی را با سند روایت نقل کرده اند .

خلقت نور محمدی در جنبه یلی خلقی (۵) ((آن نور مقدس تلا لوی کرده و شعاعی از وی درخشان گردید))

و حق تعالی از آن دوازده (۶) حجاب بیافرید نخستین قدرت پس از آن عظمه پس از آن حجاب عزت

هیبت جبروت .. پس حجاب رحمت . پس حجاب همت . پس حجاب کبریا . پس حجاب منزلت . پس حجاب

رفعت . پس حجاب سعادت . پس حجاب شفاعت . پس الخ)) (۷)

۱- ((یا اباذر هذا روح الله الاطول و سراج الله الازهر لا یحجبه من الله حجاب ولا یستوه من الله ستور بل هو الحجاب و الستور))

۲- ((من الله العزيز الحكيم الى حبيبه و نوره و سفيوه و حجاب))

۳- ((یا مفضل تلك بيوت النور و قصر الظهور و السن العبارة و معدن الاشارة قد حجبك بها عنه و ذلك منها اليه لا هيى هو ولا هو غير ها محتجب بالنور ظاهرا بالتجلي))

۴- این دو حدیث اخیر و سه حدیث نمرات ۲ و ۳ و ۴ از کتاب ریاض الجنان تالیف محمود بن فضل الفارسی نقل شده

۵- نمونه مختصری که معنی جنبه یلی ربی و یلی خلقی نور اقدس محمدی ص را تقریب بذهن نماید آنست که استاد سخن سعدی شیرازی گفته است :-

در حکایت ((یکی از صلحای لبنان که مقامات او در دیار عرب مذکور بود بحوض در افتاد و بمشقت

..... رهائی یافت چون از نماز پیرداختند یکی از اصحاب گفت یاد دارم که شیخ بروی در یسای

مغرب برفت و قد مشرتو نشد امروز از هلاک چیزی نماند شیخ گفت نشنیده اید که سید عالم

..... گفت : لی مع الله وقت لا یسعنى ملك مغرب ولا ینى مرسى و قتی بجبرئیل و میکائیل

نبرد اخی و دیگر وقت با حنضه و زینب اختی الخ)) (خلاصه و نقل از حکایت هشتم باب دوم گلستان چاداپ

حجاب استاد قهریب) -

کسی بر طایم اعلی نشینم + گهی تا پشت پای خود نبینم))

جنبه یلی ربی حقیقت اقدس محمدی چنان است که در مقام قرب پر جبرئیل عقل میسوزد (۸)

((احمد از بکشاید آن پسر جلیل + تا ابد مدد هوشماند جبرئیل)) (نقل از منوی مولوی)) همان عقل

جنبه یلی خلقی هیکل ناسوتی ((انا بشر مثلكم)) همانست که ((با حنضه و زینب)) در میسازد و

((کمینی با حمیری)) میفرماید ولی در حقیقت خلقت چنان است که اقطاب ذهبیه بدان اشاره کرده و ما در متن بالا

نقل نمودیم ((الرحمن علی العرش المثلث))

۶- (دوازده) عین ضبط متن نقل شده (دوازده) را در تمام متون دوران صفویه تا اواخر قاجاریه در غالب کتب

اعم از خطی و چاپی بشکل (دوازده) نگاشته شده است .

۷- نقل از ص ۹۴ میزان الصواب جمعا پ تبریز و خلاصه ای از ص ۶۸ تا ۹۰ از کتاب طباشیر الحکمة و حیات القلوب چاپ

شیراز -

((فنور رسول الله أول صا د ر
تجلی ومجلی ذاته الاحدیة))

((وكان تجلّى الذّات للذّات مجمّلا بغير تفاصيل الصفات الحميدة))

((تِلَاؤُ ذَاكَ النُّورِ مِنْ نَوْرِهِ وَقَدْ عَلَتْ حُجُبُ السَّمَاءِ مِنْهُ وَجِلَّتْ))

((وَمِنْ نورهِ الْاَعْلٰی لَقَدْ صَارَ حَادِثًا مَجَالِی تَغَا صَبِل الصِّفَاتِ الْحَمِیدَةِ))

((وَتَجَلَّى صِفَاتُ اللَّهِ رُوحَ مُحَمَّدٍ وَكَانَ بِهِ أَرْوَاحُ كُلِّ الْبَشَرِيَّةِ))

((وَمِنْهُ عَقُولُ الْاَنْبِيَاءِ لَشَعِشَعَتْ وَاَرْوَاحُ كُلِّ الْاَنْبِيَاءِ تَجَلَّتْ))

((وذلك عقل الكلّ والقلم الذي يكون هو الا على بنور الكتابة))

((حقيقة محن الإمام المبين في احاطة آيات كل البسوة))

((وَذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ شَمْسٌ وَلَا يَمُوتُ حَقِيقَةُ قَدِّ سَيِّئَةِ الْعَالَوِيَّةِ))

((وذاك اسم الاعظم الذي لقد كان مجلى ذاته الاحـدية))

((وهذا التجلّي وجهه العابد بنزل يشاهد بالعرفان في كلّ وجهة))

((وذا رحمة الرحمن عند اولى النهي ومستند العرفان عند الهداية))

خلاصه تحقیقات مفصل آنکه نور محمدی نخستین فروغ تجلی اجمالی بذات احدی الهی میباشد .
از تجلی ثانی (واحدیت) که از شمشعه نور مقدس محمدی است حسب اسما و صفات جلوه گر آمده . انوار
روحانی و عقلانی و انبیاء و اولیا . عرش الهی (۲) و قلم اعلی (۳) عقل کل و امام مبین که محیط بر تمام -
موجودات عالم است (۴) موجود شدند .

همین عجلای وجه الله اکبر و حسن اعظم (۵) خداوندی است که در ذریه اظهارش که خود اسماء حسنا ی

۱- ابیات ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۹ تا ۱۱۲ و ۱۱۹ - ۱۲۰ و ۱۲۲ - ۱۲۳ از بضائیر ۱۸ (معنی تجلی صفاتی

وولاية كتيبة الهبة) فصل الخطاب سيد قطب الدين محمد جاب تبريز

۲- مراد از قلم اعلیٰ با استناد آیات (ن والقلم وما یسطرون . ونیز اقرؤ و ربك الاکرم النی علم بالقلم)) همان عقل

کلی است که صور مجموع تدبیرات الهی از مجردات و مادیات درام کتاب عقلی که همان لوح محفوظ (باصطلاح

شرع است) و نفوس کیّہ و جزئیہ (لوح محفوظات باصطلاح شریع) نفسی بنیاد و تحقیقات فصل صدہا تالیف

۳۔ باستناد آیت ((الرحمن علی العرش استوی)) ۱۲ و ۱۳ و بمقارن ۱۲ و ۱۳ فصل الخطاب سید قطب الدین جلیلی

۴ - باستاندایت ((ول شیخی احصیناه فی امام مبین)) و حدیث عمر بن خطاب که حضرت رسول اکرم اشاره بعلی ع کرده غمزه بد ((اب است امام مبین که همه دین را احصا کرده است))

٥ - قال امير المؤمنين (عليه السلام) ((اناسم من اسماء الله وهو الاعظم)) ونيز ((نحن به الله الذي يؤتي

عنه) (د. علی اصغر بانی نظری (متوفی ۱۳۹۹) بهیئت واسطه بهروردیه و دهمین قطب زمینی می پیوندد

الهی (۱) میباشد بودیمت نهاده شده و حجب دوازده گانه نوری را تشکیل میدهند (۲) سالک الهی چاره ای ندارد مگر آنکه از این حسابات نورانی دوازده گانه که خود را طور ولایت قلب را تشکیل میدهند عبور نماید بنابراین اگر صوفی شیعه . آنها شیعه خالص الولائی نباشد که بتواند از این حسابات نورانی گذشته بسر منزل جسانان واصل آید بلا شوسط ناقص مانده و بدرجه کمال نرسیده است .

عصاره این تحقیقات عرفانی ذهی آنست که ((صوفی باکامل است یا نیست . اگر کامل است با این دلالتها باید شیعه باشد و اگر شیعه نبود مسلماً کامل نیست (۳) .

۷- علاوه بر این تحقیقات عرفانی استدلال فلسفی دیگری دوساره میسر است و اربعه کمالیه دارد :-

سالک بایست چهار سفر را یکی پس از دیگری طی نماید تا بتوان او را عارف واصل و صوفی کامل نامید . برای این اسفار اربعه ای که خود مبنا ی یکی از بزرگترین و پرمایه ترین کتابهای فلسفه (حکمة الاشراق) بوده و اساس مهمترین تالیفات صدور المتالیهین شیروازی (۴) را می ریزی نموده است تعاریف زیادی کرده اند .

جامع تر و خلاصه تر از همه آنها بیان کمال الدین عبدالرزاق کاشانی (۵) میباشد که گفته است .
السفر الاول . سفر (من الخلق الى الحق) - هو السیر (الى الله) من منازل النفس (۶) الى الوصل
على الافق المبين وهو نهاية مقام القلب (۶) ومبدأ تجلیات الاسمائیه

السفر الثاني - سفر (من الحق الى الحق) - هو السیر (فی الله) بالا تصاف بصفاته والتحقق باسمائه
الى الافق الاعلى ونهايته حضرة الواحدیته .

السفر الثالث - سفر (من الحق مع الحق) - هو السیر (الترقی الى عین الجمع والحضرة الاحدیته) وهو مقام
قاب قوسین فابقیته فاذا ارتفعت فهو مقام اوادنی و هو (نهائیه الولایته) .

السفر الرابع - سفر (من الحق الى الحق) - هو السیر (عن الله) للتکبیل وهو مقام البقاء بعد الفناء والفرق
بعد الجمع .

طی این اسفار برای هر سالکی که بخواهد بسر منزل کمال انسانیت برسد فرض حتم میباشد . مخصوصاً برای صوفی -

مترشدی که از چهارمین سفر (من الحق الى الحق) گذشته و مقام منبع ولایت جزئی قمری و قطبیت زمان خوبیش

سرافراز گردیده است و مأمور بدستگیری خلق و ارشاد مردم میباشد ((لا محاله بایست سفر سوم (من الحق

مع الحق) را که سیر اسماء و صفات اله است طی نموده باشد تا بتواند سفر چهارم را آغاز کرده و پیاپی برساند . آنگاه
هدایت و راهنمایی مردم را شروع کند .

۱- قال امیر المؤمنین علی ع ((نحن والله الاسماء الحسنی التي لا یقبل الله من العباد عطلاً الا بمعرفتنا)) و نیز

همین معنی در خطبه معروف به (خطبة البیان) آمده است . ۲- این بحث فشرده تحقیقات مفصل صدها تالیف

عرفانی شیعی میباشد . ۳- خلاصه از تحفید ۱۲ و ۱۳ و مضائر ۱۲ و ۱۸ فصل الخطاب سید قطب الدین چاپ

تهریر و فصل چهارم تحفه عباسی شیخ مؤذن خراسانی (نسخه خطی نگارنده) و حاشیه سبع العنانی چاپ شیخ سراز

۴- صدر الدین محمد بن ابراهیم بن بحیی مؤلف (اسفار . شواهد الربوبیه . رساله سه اصل فارسی و غیره)

متوفی ۱۰۵۰ در سفر حج ببصره . ۵- کمال الدین عبدالرزاق کاشانی که سند خرقه اش توسط شیخ نورالدین

عبدالصمد بن علی اصفهانی نظری (متوفی ۶۹۹) به چند واسطه به سرور دیده و همین قطب ذهی می پیوندد -

(در باب سوم شماره ۱۰ تحقیق شده است) مؤلف (شرح منازل السائرین) و صراط ما حقه . شرح اصول الکلم . . .) شرق سوم محرم ۷۳۶ هجری

از طسوف دیگر میدانیم که یکی از اسماء الهی ((الولی)) است که مظهر آن ولایت کلبه علویه میباشد . با این و صف چگونه میتوان تعقل نمود و چطور ممکن میشود که عارفی بر سفر چهارم نائل آید و کمال تصوف بیابد و حال آنکه شیخین را بر مظهر نام ولایت شمسیه و جیحان نهاده . و در فرع تابع یکی از چهار مذهب اهل سنت و جماعت بوده غضب خلافت را مصاب بداند؟! (۱)

((ولی رامدان غیر شیعه علی ز نور علی شیعه آمد ولی))

((هر آن باعلی است او با خداست خدا را قلب مجسان در جاست))

۸- وصول بمدینه علم نبی (ع) - دورکن از ارکان پنج گانه (۳) که برای هر ولی جز و قطب زمانی ذکر کرده اند

۱- این بحث چکیده تحقیقات مفصل و خلاصه صدها کتاب فلسفی عرفانی میباشد -

از ملا حظه دو تحقیق عرفانی و فلسفی فوق و تطبیق آنها با موازین تقیه ای که در شماره ۵ همین مبحث بدان اشارت رفت روح ادعای متأخرین از مؤلفین ذهبیه را در می یابیم که صوفیان سلف (بابحد کمال نوسیده اند . یا مجنوبان سرالکی بودند که هر چه در هم کمال یافته باشند خلعت ارشاد خلق و قطبیت زمان بر قامت ایشان نازید و باین مقام سرافراز نمیکردند) این دو دسته از بحث ما خارجند و ذهبیه هم در بساره شیعه و سنی بودن آنها اصراری نداشته و ساکت هستند . چنانکه میرزا ابوالقاسم راز شیرازی در تذکرة الاولیا منظم خویش ذیل عنوان (هذه بند من الحـوال الشیخ السـد الک المجـذ و ب خواجه شمس الدین محمد حافظ الملقب به لسان الغیب و ه) که باین مطلع شروع کرده است ((خواجه حافظ شمس الدینش نام بود + حافظ قرآن و از اعلام بود)) پس از ذکر مراتب تحصیل ریاضات مسجد جامع شیراز چون توفیق فیض حضور رسیده عبداله بلیانی را یافت در خدمت وی مراتب نفس و اطوار قلبی راطی نمود اما بدرجه کمال تصوف نائل نگردید و در طور چهارم قلب متوقف ماند .

((خواجه آمد خدمت سید رسید + طوی عشقش ز باغ دل رسید)) (بر کمر در خدمت آن شه بیست -

از همه آئین تقلیدی پوست)) (کرد توبه از همه مهجور شد + یافت تلقین . قلب او بر نور شد)) (باغت از عشق خدا قلب سلیم گشت طور چهارم دل را مقیم الخ)) ملا حظه میشود که خواجه اولاً مجذوب سالدک نانیان ناقص و کمال نایافته است . لذا بتبعیت از فروع احکام شافعی و حنفی او چندان مورد توجه نمیشد .

اصرار ذهبیه در این ادعا و اقامه ای اینهمه براهین و استدلالات مخصوص اقطاب بزرگ و هادیان طسوفی رشاء است که خود کامل و سپس مکمل دیگران شده . مأمور اداره حوزه بنی نوع آدم میکردند .

(توضیح آنکه ناظم این ابیات سید عبداله بلیانی را همان سید عبداله مجذوب همدانی گرفته و تازه با سید امین السیه بلیانی اشتباه کرده است . با در فصل اقطاب (شماره ۲۱) در این باره بحث خواهیم نمود)

۲- ابیات ۷ و ۸ از ص ۱۳۲ تذکرة الاولیا راز چاپ شیراز

۳- خلاصه ۵ رکن قطبیت عبارتند از الف - عبودیت ب - حصول استعداد قبول حقایق یعنی خرق حجب - ج -

باغتن رحمت رحمانیه خاص . د - تعلّم علم بی واسطه . ح - تعلّم علم لدنی بی واسطه)) نقل از ص ۲۳ تا ۲۴ تحفه

عباسی خطی نگارنده و ص ۲۶۰ حاشیه سبع العنان چاپ شیراز . - (در بیان فضیلت علم و عالم و اصناف آن))

از متن کتاب تحفه عباسی (ص ۱۱۲) نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۱۱۰ حاشیه سبع العنان چاپ شیراز .

عبارتند ((چهارم تعلّم علم است از حضرت او بی واسطه و آن وقتی ممکن شود که لوح دل از نفوس عالم روحانی و عقلی و جسمانی و حسی صافی و پاک گردد و پنجم تعلّم علم لدّنی است و علم لدّنی عبارتست از معرفت ذات و صفات الهی چنانکه سیّد عالم میفرماید: عرفت ربّی برّی و این علم کسی را دست دهد که از وجود خویش برآید و باین زادن از لذّت خود بلذات حقّ رسد الخ)) (۱)

صوفیه علم را غیر از قبل و قال مدرسه و قبلیّت و قلنای دانشمندان بنداشته . دانش را عین بینش و کشف دانسته اند عموماً اشعارات و تصریحاتی بر این حقیقت کرده . تعریف علم واقعی را همان ((یقذّهُ الله فی قلب من یشاء)) (۲) گفته و تحصیلش را با حضور دل و ازراه تزکیه باطن و تصفیه درون معرفی نموده اند .

((قبل و قال و بحث و جست را بشوی نزد علم من لدن خسر فی مگوی))

((رشحه . این آب حیوان سخـــــن آن کند باتو که باران با چـــــمن))

((قطره های شیر علم من لـــــدن میچکانم بر گلوت زین سخـــــن))

((شیر علم من لدن از عین غیـــــب جوشد از بهر کسی کش نیست ربیب))

((شیر علم من لدن نهرو رشـــــد آید از بهر کسی کش میکشـــــد))

((این چنین دل منبع نور علـــــوم نه محل شبهه و شک و رســـــوم))

((علم هم نوری است حق اندازدش در دل هر کس که خود میخواهدش))

((نور نیست او اندر کتاب و صوت و حرف آن بود معنی و اینها جمله ظر ف))

((جستن آن نیست از راه ظهـــــور تا فراگیری تو از تفسیر کـــــور))

((این علمی را که بینی جمله تو صورتند و قشر . لب و معنی او))

((این علم رسی و این قال و قبل صورتی باشد از آن علم جلیل)) (۳)

غالب صوفیه در کتابهای خود مخصوص داشته و نگاشته اند .

((علم رسی که بچراغ عقل غریزی راه را بیند بدر همه عرفان که جای مقربان یزدان است نمیتوان رسید و جسمال

معشوق حقیقی را جز بروشنائی آفتاب علم لدّنی که از سینه تابش مینماید نمیتوان دید)) (۴)

۱- رجوع شود به پا و رقی شماره ۳ صفحه قبل ۲- اصل حدیث ((لیبر العلم بکثرت التعلیم والتعلّم))

۳- نقل از ص ۳۰ تا ۴۰ و لا یتناهی آقا محمد هاشم

نرویش . نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۳۹۰ - ۳۹۲ چاپ شیواز این معنی را تمام صوفیه بیان داشته اند

ولی بهتر از همه مثنویات نان و حلوائ معروف شیخ بها الدین عاملی میباشد که ((علم رسی را سرسر قیل است و قال

نی از او کیفیت حاصل یمال)) گفته است . ۴- نقل از باب اول ((در بیان فضیلت علم و عالم و اصناف آن))

از متن کتاب تحفه عباسی (ص ۱۱۳) نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۱۱۰ حاشیه سبع المثنی چاپ شیواز .

صوفیه علم را لازم و تحصیل آنرا واجب میدانند اما این لزوم و وجوب را برای نبل بکمال انسانی کافی نمی شناسند ...

((علم يك نقطه (۱) است هان ای علم جوی وحدتی دارد از موصوفش بجوی))

((وحدتش از انبیا و اولیا))

((کثرت علم است این نقش ظهور وحدت علم است باطن نفس نور))

((وحدت معلم توحید احد کثرتش موهوم شرک با صمد))

((روتونفی شرک از معلم کن فرق از موجود تا معدوم کن)) (۲)

((تا نشد موهوم (۳) از دل محو و حد صحو معلومت (۳) نشد بی ریب و شک))

این علمی که خود راهنمای کمال انسانیت و طریق نبل بدرجات عالی عرفان میباشد از ارکان قطبیت بشمار رفته و حقیقت حدیث نبوی ((انا مدینه العلم و علی بابها)) میباشد .

((یعنی چنانچه در سلسله بدو و نشو و جمیع حقایق الهیه بواسطه حقیقت مقدسه محمدیه علویه علیه السلام بوده کذاک در سلسله عود نیز نشو و جمیع غیوضات و معارف حق الهیه در این امت مرحومه بواسطه دو مظهر جامع و کامل آن حقیقت است و بدون دخول در باب ولایت آن جناب دخول در مدینه علم آنحضرت که شهر بند عرفان حق است امکان پذیرند))

و سالکین الی الله را بتی و جاره از تومل بآن بزرگواران نیست و ولایت و محبت و متابعت ایشان قدم در دایره سلوک الی الله و فقر محمد ص که ولایت الله حقیقی و مقام حبیبیت است . نتواند نهاد . قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی بحببکم الله برهان صریح بر این مدعی است (۴)

چنانکه ملا حظه میشود اولین شرط فقر محمدی را ولایت معرفتی کرده اند . پس وصول بمدینه عرفان حق و علم لایزال الهی که همان نبوت محمدی میباشد را هی جز باب ولایت کلبه علوی یافته نشود . بنا بر این سلاک سر منزل جسانان بایست از طریق تمسک به ذیل اولیای کل الهی بکثور ابقان رسند و الا در این وادی پرخطر ((که گم شد در اولشگر سلم و شور)) (۵) سوگردان مانده و از راه ((توکستان گمراهی)) (۵) بدانجا که ((عرب نی افکند)) (۵) خواهند رفت .

۱- مضمون حدیث ((العلم نقطة كثرة الجاهلون)) میباشد ۲- رجوع شود بشماره ۳ با ورقی صفحه نبل

۳- اشاره بحدیث علوی در جواب ((ما الحقيقة کمال بن زیاد)) تا آنجا که میفرماید ((محو الموهوم و صحو العلم))

۴- نقل از ص ۳۲۴ (رساله مسالك) مقدمه ولایتنامه بقلم میرزا ابوالقاسم رازچاپ شیراز

۵- اشاره بضرب المثل معروف میباشد . ۶- ۲۲۳ ج ۲ چاپ شیراز

۷- نقل از ص ۲۲۶ رساله مسالك بقلم حضرت راز

۸- نقل از (ص ۱۳۸) تذکرة الاولیاء رازچاپ شیراز

۹- فصل اول از باب چهارم (این بحث و تحقیق کرده ایم)

((هست از اسرار حق لایموت امر من ابوابها و اتوالبیوت))

((بهر این گفت آن رسول با بها شهر علم من علی با بها))

((تا ز باب حق را بطلایی کی توانی فهم کردن مطلق))

((اولیا دروهای علم مطلقند وارثند و مالک گنج حقند)) (۱)

ذهبیه با این سخن استدلالها صوفیان بزرگ سلف را شیعه دانسته و هر یک از آنها را با ادبی دلیل و کتبی ترین ارتباطی صوفی ذهبی و شیعه خالص الولای علوی معرفی و تنها طریق منحصر بفرد وصول بحق را شاهراه ولایت شعیبه الهیه معرفی نموده اند.

و نیز بهمین جهات است که ارکان اخیر ذهبی با کمال صراحت لهجه و بدون هیچگونه مجامله و پرده پوشی تمام فرق ثلاثه تصوف را عموماً ناقص دانسته و گفته اند:

((سالتین استلصال سبل ثلاثه هرگاه بطریق علویه حرکت نمایند مادامیکه سرعجز و نیاز بر سده سنیه اولیه ای

حقه این سبک ننگ دارند. در طریقه فقر محمدی و علوی علیه السلام کامل نگردند)) (۲)

((شهر بند عرفان چون دل پیغمبر است باب شهر معرفت زان حیدر است))

((اهل سنت کی توان عارف شود ؟ چون بیاب معرفت واقف شود ؟))

((هر که از این باب حق شد منحرف نیست عارف بلکه او آمد خسوف)) (۳)

این هفت دلیلی که ماقبل گردیم خلاصه ای از هزاران صفحات و جکیده از صد ها تالیف ذهبیه میباشد که از قرن ششم جست و گریخته بیان شده است. پس از دو قرن نوم نوم نقاب احتجاب از رخ بر انداخت و بتدریج برملا شد تا در سده نهم هجری چهره برگشاده آفتابی گردید و کم کم اوج گرفته با غلای خود رسید (۴)

باید توجه داشت که صوفیه هر مذهبی که داشته، شیعه یا سنی باشند عموماً از برکت تعلیمات عالیه خانقاه از خود

جسمودت فکری و تعصبات مذهبی که دین داران را احاطه مینماید بیرون آمده و بکثرت اعتدال خاصی را تحصیل مینماید. این اعتدال روحی خود هدف اصلی و مقصد نهائی تربیت اسلام و مسلمانان حقیقی میباشد.

با مطالعه در آثار صوفیه اهل سنت، از هر فرقه و سلسله ای که باشند این حقیقت را یافته و نکات زیر را

متوجه میشویم. اینان از یمین توبیت پیروان دل آگاه در دایره تقلید خام محدود نمانده و مثل سایر افراد عادی

اهل جماعت لجاج نورزیده در اصل تسنن مقابل تشیع تعصب و جهود ندارند. غالباً اینان اهل بیت رسول را

۱- نقل از ص ۴۲ و ۵۳ و لا یتنامه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۹۳ چاپ شیراز

۲- نقل از ص ۲۶۶ و رساله مسالك بقلم حضرت راز ۳- ابیات ۲۳ تا ۲۵ از بند احوالات شیخ سعدی.

نقل از (ص ۱۳۸) تذکرة الاولیا راز چاپ شیراز ۴- سابقه و رواج این معانی و تحولات فکری ذهبی را در

(فصل اول از باب چهارم) این بحث و تحقیق کرده ایم.

وارث علم و اولاد صوری و معنوی پیغمبر ص دانسته . و بحسب ایشان دل بسته اند . مهتر آنکه ((مسا دات را
خوبشاوندان صوری و معنوی رسول اکرم ص)) میدانند و بآنان تعظیم و احترام مینمایند . در غالب تالیفات صلوات
بر آل محمد را ردیف درود بر رسول اکرم صلوات الله علیه و آله میگذارند و در نقل غالب احادیث و اخبار علی ع را
بر دیگر صحابه ترجیح و تفضیل میدهند .

در باب مشاجره حضرت علی و معاویه بیشتر علی علیه السلام را در اجتهاد و خلافت محق و مصیب معرفی کرده
معاویه را مبطل و مخطی میدانند .

از مدائحی که شعراء در سوره خلفای راشدین کرده اند اکثر خلیفه چهارم را با توصیفات بیشتری میستایند یعنی از باطن غالب کلمات آنان بوی محبت صادقانه ای که اظهارش واجب نمیدانند استفاده میشود .

بهترین نمودار این سخنان تالیفات معتبر صوفیان فارسی زبانی مانند اسرار التوحید ، مرصاد العباد ، مصباح العبادیه

و مفتاح الکفایه با قصائد و مثنویات سسنائی و عطار میباشد که مؤلفین و سرایندگان آنها ظاهرأ سنی میباشند و لسی از لحاظ فروع احکام فقه احنفی یا شافعی را پیروی میکردند که بفقہ جعفری شیعه نزدیکتر است .

غالب علی آنان هم بیشتر چون سنیان متعصب نیست بلکه بروی شیعه و اهل تحقیق که از تقلید خشک رسته و بد قایق
فرهنگ اسلامی پیوسته نزدیک میباشند . مثلا در موضوع جبر و تفویض غالبا حد اعتدالی مابین تفویض خشک
معتزلی و جبر بی معنای اشعری را اختیار و مانند شیعیان بلور بین الامرین و سخن حضرت صادق ع گویند و گفته اند کسی
نمود ((لا ما جبر ولا تفویض بل امر بین الامرین))

همچنین درباره اسماء الله چون اشاعره (اسامی خداوند را توفیقی و منحصر بآنچه در شرع وارد شده میدانند) نبوده بلکه غالباً مانند شیعه اسماء الله را منحصر بآنچه شنیده و عارضیده است میدانند.

و نیز صفات الله را هم مثل گروهی از معتزله (صفات واجب الوجود را نفی می‌دانند) نیاوردیشیده بلکه سه مانند شیعه هر صفتی را حقیقی ثابت و ممتاز از سایر صفات ولی عین ذات حق می‌پندارند . و تدوین امام (۲۹۲) قطب

خلاصه چگونگی نگارنده در مقام نفی و اثبات عقائد دعبیه نبوده تحقیقی که تا این اندازه در عقاید ایشان نمودن از لحاظ تجزیه و تحلیل افکار است که در آثار ادبی (نظم و نثر) آنان منعکس می باشد. لذا بهمین سبب که از طرز اندیشه و روش فکری

ایشان بدست میآید اکثراً مینابسم (اسمعیل) امام یا سوس (انفرد رهرد وری) امام (انفرد مطابق سنه ایام) حجت
(۱۲ نفر) خرد مت امام و ۷ نفر ۷ خرد و ۱۷ خرد عالم باشند ۲۰ نفر (۲۰ نفر) مستحب

۱- نقل از (سطر ص) مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه عزالدین محمود کاشانی (متوفی ۷۴۶)

باب سوم - اولیاء و اقطاب ذہبیه

در این باب که مخصوص معرفی و شناسائی اقطاب سلسله ذہبیه است قبل از شروع بترجمه احوال هر يك از اقطاب بناچار باید معنای قطب یا ولی جزء را روشن ساخت چه با سابقه تشکیلات اسمعیلیه (۱) و فرقه های صوفیه سنی (۲) و توجه با اصطلاحات هر يك از فرق و سایر فرقه های منشعب از آنها - که هر يك کلمه قطب را بمرتبه مقامی اطلاق کردند (۳) و برای این کلمه مفهوم خاصی در نظر داشته اند صوفیه شیعه بویژه صوفیان ذہبی از این کلمه معنای وسیع تری غیر از آنچه صوفیان اهل سنت و دیگران میگویند اراده مینمایند.

میگویند کلمه (قطب) را اولین یا حضرت قطب الاقطاب علی علیه السلام در خطبه (شقشقیه) بستان معنی و این عبارت ذکر فرموده است * بهر حال خلاصه ای از نظر ذہبیه را که از بلائی آثار ادبی هشت قرنی آنها (اولین کتاب مدون امام احمد غزالی متوفی ۵۲۵ تا کنون) استنتاج کرده ایم مینگاریم:

۱ - اسمعیلیه یا فاطمیه یا علویه یا شیعه سبعیه یا ملاحده که دشمنان آنها ایشان را بنامهای (قرامطه - حشاشیه) خوانند و حال آنکه اینها با قرامطه فرق دارند پس از رحلت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سال ۴۸ پیروانشان بشش فرقه (ناوسیه - فطحیه - عبداله - افطح - متوفی ۱۴۸) سمطیه یا شمطیه یا سمیطه یا شمیطه (محمد بن یحیی - متوفی ۲۰۳) اسماعیلیه (اسمعیل - متوفی ۱۲۳) مبارکه که یکی از موالی اسمعیل بنام مبارک رئیس آنها بوده * شعبه ای از آن قرامطه است که چون قرامطه یا کرمات از مردم خوزستان مؤسس آن و در اصول شبیه بمبارکه و شیعه اسمعیلیه و در فروع فرق بسیار دارند * شیعه اثنی عشریه [مروج فرقه اسمعیلیه (عبداله ملقب به المهدی) است که در نام و نسب او اختلاف یافته است (ابن خلکان و تاریخ مصر حالاتش را مفصلاً دارد) که در او آخر قرن سوم هجری پیداشد و در سال ۲۹۷ در شمال آفریقا خلافت و حکومت مستقلی در دست کرد و مدت ۲۷۰ سال اعقاب او (۱۴۰۰) نفر از ممالک وسیعی حکومت کردند * (تواریخ - ابن خلکان - ابن اثیر - تاریخ مصر) * برای این الامام

۲ - در فصل ۲ از باب اول گذشت *
۳ - در اسمعیلیه ۷ مرتبه که آنرا (سبعه مقدسه) نامند [غوث (انفر) و تد یا امام (۲ نفر) قطب - (۷ نفر) حجت (۱۲ نفر) مستجیب (۴۰ نفر) داعی مآذن و ن (۳۰۰ نفر) داعی مستجیب (بی نهایت) یا (قطب ناطق) (غوث انفر) قطب صامت (قطبین یا و تد ۲ نفر) ابدال (۳ نفر) اوتاد (۴ نفر) رجال الغیب (۱۲ نفر) نقبا (۴۰ نفر) بنجبا (۳۰۰ نفر) یا (قطب ناطق) ۷ نفر بودند اول آنها آدم آخر آنها محمد بن اسمعیل (اساس یا سوس) انفر و رهر و ری) امام (۶ نفر مطابق سنه ایام) حجت (۱۲ نفر) رخد مت امام و ۷ دیگر در جزیره یا ۱۷ قلم عالم باشند * داعی (دعا ۲۲ نفر) مستجیب (مستجیب مآذن و ن و مطلق) (خلاصه از تواریخ ابن خلکان - ابن اثیر) داشت های در سه دوره لیسانس سال ۱۳۲۲ جناب استاد فروزانفر * رساله دوست دانشمند آقای دکتر گلشن ابراهیمی (علاوه بر اینها محی الدین و بعضی از صوفیان دیگر این ۷ مقام را [قطب یا غوث (انفر) رئیس طائفه) و امام (۲ نفر) و اوتاد (۴ نفر) رخد مت عالم و تد شرق (عبدالحی) و تد غرب (عبدالعظیم) و تد شمال (عبد الملك) و تد جنوب (عبد الرّج) بنجبا (۴۰ نفر) ابدال (۷۰ نفر) نقبا (۳۰۰ نفر) ذکر کرده اند *

۴ - «وَأَنَّهُ لَيَعْلَمَنَّ أَنَّ كُلَّ مَلِكٍ مِّنْهَا قُلُّ الْقُطْبِ مِنَ الرَّحْمَنِ يَنْجُو عَنْ الْهَيْلِ ...»

- بالتوجه بمعنای لغوی ولایت و تحقیقات بزرگان شیعه بویژه اقطاب این سلسله که درباره ولایت -
نگاشته اند (۱) چون صفات و اسماء الهی عین یکدیگر و عین ذات است لذا در مرتبه غیب الغیوب و هویت
مطلقه ای که لا اسم ولا رسم له است پنهان و مخفی می باشد .
ادیان و فلاسفه و مکاتب آنان عرفا و غیره بعبارات مختلف ((باهوت . ازل الازال . کان الله ولم یکن معه شیئی (۲)
کمال الاخلاص نفی صفات عنه (۳) ابطن کل باطن . مسکوت عنه . کثر الخفی . نور الانوار . نور الزلی . هو
وتر)) از این حقیقت تعبیر کرده اند .
((دم وزن کاند عبارت ناهیدت او مگو گاند را شارت نایدت)) (مولوی)
((جمال احد یتش از وضعت ملاحظه افکار مبرا و جلال صمد یتش از زحمت ملا بسه اند کار معرا . مبارزان -
میدان فصاحت راد و وصف او مجال عبارت تنگ و سابقان عرصه معرفت راد و تعریف پای اشارت لنگ
پایه رفعت ادراکش از مغاوله حواس و محاوله قیاس متعال و ساحت عزت معرفتش از ترد او هام و تعرض
افهام خالی)) (۴)
اراده ازلی این سر مقتع و غیب الهویه و الکفه ((واصفان حلیه جمالش یتحیر منسوب که ما عرفناک حق -
معرفتک بی دل از بی نشان چه گوید باز)) (۵)
بمصادق ((گفت کثر مخفیاً واجب ان اعرف فخلقت الخلق لکی اعرف)) (۶)

- ۱- مقدمه آیات الولاية میرزا ابوالقاسم راز و میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب سید قطب الدین محمد
که مرحوم حاج امین الشرع خوئی شرح کرده اند و نیز رساله خطی (مناظر المحاضر للنناظر
الحاضر) تألیف علاءالدوله سمعانی (متعلق بکتابخانه حاج ملک) و در باب آثار ادبی ذهبیه
معرفی خواهد شد . ولایت نامه آقای محمد هاشم اسرار الولاية . آیات الولاية . براهین الامم راز
۲- قرآن آیه - سوره حمید یازدهم فصل الخطاب ص ۲۸۵ / حدیث "اول ما خلق الله نور محمد یا نوری"
۳- خطبه از حضرت علی ع
۴- فصل دوم مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه عزالدین محمود چاپ تهران ص ۱۷ امتن
۵- مقدمه گلستان سعدی
۶- حدیث داودی

خواست تا پرده از چهره جهان آرایش برگیرد. در مقام هشیّت از خود بخود تجلی کرد و از احدیت
 بوحید ایت اشراق و رحمت رحمانی و فیض اقدس از پشت پرده صمدیت و قیومیت در کسوت (الهیت)^(۱)
 تجلی فرموده رابطه بطون و ظهور یا برزخ اول که خود مظهر ازلیت و ابدیت یا صور نوعیه موجودات و ممکن
 حقایق اشیاء است پدید آمده و بمصداق **هنا لك الولاية لله الحق (۲)** ولایت و سلطنت کلیه الهیه
 متجلی گردید (۳) ولما تجلی ذاته جل شانه. لدی ازل الازل غیب الهویه + لقد اظهر الكثر الخفی
 و ابدع العوالم من انوار شمس المجته (((۴) تجلی نور وحدت حقّه حقیقه احدی در مرتبه واحدیت
 که ذاتش از صفاتش ممتاز است و راه معرفتش بر عاشقان صارق باز حکمای الهی و عرفا آنرا "رابطه ازلیت و
 ابدیت. مرآت ظاهریّت و باطنیت برزخ کبری. برزخ اعظم و اکبر" خوانند چهار صفت ((علم. وجود. نور
 شهود)) بامتیاز عقلی از یکدیگر ممتاز میشوند که باین مناسبت آنرا ((عالم لایبوت. عقل کل. حقیقت -
 محمدیه ص (۵) نور اول. محبت حقیقی. تجلی اول غیب ثانی سدره المنتهی مقام اوادنی (۶) ولایت
 مطلقه و حرف اول)) گویند

آندم که عشق بود ز آشیاء اثر نبود - اول نظر بر آئینه دل نمود + آندم که یار داشت سر ز ره پروری ساز عشق
 خواست طنطنه عالم شهود + یک عشوه کرد جمله اشیاء وجود یافت - یک غمزه داد جمله ذرات را وجود
 چون رخ نمود کون و مکان گشت بیقرار - دریش طاق ابروی او جمله در سجود + چون لب گشود غارت دلها
 تمام شد - از یک کلام زنگ زد لپها همه زدود + آندم که تاب داد و وگسوی غمیرین - عشاق راز دست دل
 و دین و جان ربود + کرد افتتاح پای محب را بجای حمد - یعنی منم حبیب و حمید شه و دود -
 از جای حتی که ثانی جای حبیب بود - ذرات کون یافت حیات ازیم وجود + اینست راه معرفت ای رنند
 باد و نوش - از مرز گفته های مؤذن توان شنود.

((فکان تجلی ذاته و صفاته - و اسمائه الحسنی ظهور الولاية + و تفسیره ابداع نور محمد
 و نور علی قبل کل الخلیفه + و نورهما بالذات قد کان واحداً - فمکتور من العینین فی کل نظرة

- ۱- اسم جلاله (الله) مستجمع جمیع صفات کمالیه و جلالیه است.
- ۲- قرآن آیه ۴۲ سوره ۱۸ که حضرت صادق ع فرموده ((وهی ولایة امیر المؤمنین ع))
- ۳- خلاصه ترجمه و شرح ابیات عربی فصل الخطاب (تحمید یازدهم و دوازدهم ص ۲۷۲ ببعد)
- ۴- ابیات ۱ و ۴۲ تحمید یازدهم فصل الخطاب ص ۲۸۵ / حدیث "اول ما خلق الله نور محمد یا نوری"
- ۵- آیه "ثم انی فتدلی افکان قاب قوسین او ادنی" سوره ۵۳ نجم آیات ۱ و ۲

- ۶- آیات قرآن و حدیثها احادیث قدسی و نبوی و معصومین و هزاران دلیل دیگر ثابت کرده است.
- ۲- سوره الرحمن آیات ۱ و ۲
- ۳- حدیث ابن عباس و این معنی در حدیث جابر بصورت "اول ما خلق الله نور نیک یا جابر" منقول از
 ابودرغفاری و جابر بن عبد الله انصاری است.
- ۴- خلاصه صفحات ۲۴ و ۳۲۵ پیاجه ولایت نامه آقا محمد هاشم درویش (چاپ شیراز)
- ۵- بیت ۲۳ و ۲۴ ولایت نامه چاپ شیراز و بیت ۷ و ۸ ص ۵۵ نسخه خطی کتابخانه نگارنده
- ۶- از طریق نامه ۲۰ و از طریق شیعه ۱۴ حدیث است.

وانواز آل المصطفی وولاهم
ولا یتهم معنی ولایت ذاته
کشمس تجلت فی الروح العدیده
تعالی با شراقات انور حجة ((۱))

یک حدیثی هست مروی از رسول
که علی ممسوس با ذات خداست
بوده با جمع رسل سر اعلی
ابنیا را هم سر و سرور علی

با جنبش بحر توحید الهی نور ذاتی سید کائنات و سر حلقه ممکنات ((مرآت)) ذات و صفات حضرت
سبحان و برزخ جامع بین عالمی الوجوب والامکان که مرج البحرین یلتقیان بینهما برزخ لامبغیان (۲)
کنایه از آنست که حقیقه مقدمه محمدیه علویه علیهما السلام میباشد که عرفاء تعبیر از آن بحضرت —
انسان کامل خلیفه الهی مینمایند که در فی حدیث النبوی ص اول ما خلق الله نوری وانا وعلی
من نور الواحد (۳) فلهمذا فیوضاتی که بجمع ارواح انبیاء الله و اوصیای ایشان در هر عصر و قرن رسیده
و میرسد من آدم که اول مدارج شمس ولایت و نبوت است الی الخاتم که اقال المولوی:
کافرو تر ساهیود و گبر و شیخ جمله را روسوی آن سلطان الخ
تاد و ره ظهور حقیقت نبوت و ولایت در مظهر مقدس آنجناب که نبوت کلیه و سید النبیین

مینامند و ظهور آن حقیقت در مظهر جامع مقدس علوی علیه السلام نیز بمنتهی معارج —
کمال خود رسید بحیثیتی که مافوق آن مظهر مقدس در کمال ولایت جامع کامل علوی در کمال متصور نیست
لهذا آنجللبر صاحب حقیقت ولایت کلیه و سید الوحییین مینامند و بسبب ظهور ولایت و
کشف حقایق الهیه اولاد از آنجناب و پس از آنجناب از نفوس مقدسه ذرّه طاهرین آنجناب که مظاهر
تامه حقیقت ولایت اند و عصر بعد عصر الی القائم عجل الله فرجه که آنجناب را آدم اول در ولایت و آدم
الولایه نیز نامیده اند ((۴))

مظهر و مرآت حق باشد علی کسر نباشد مثل و ضد آن ولی
ضد و مثلش نیست چون یکتاست او در حقیقت تائی بی همتاست او (۵)

پس معنای ولایت کلیه شمسیه علوی و آل اطهارش که در قوس نزول ((انا وعلی من نور واحد)) و در
سلسله عود و قوس صعود ((انا مدینه العلم وعلی بابها)) یا ((انا مدینه الحکمة وعلی بابها)) (۶)
میباشد

۱- ابیات ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۵۰ اول از تحمید ۱ فصل الخطاب م ۲۸ تا ۲۸۹ است که با ستناد —

آیات قرآن و صد ها احادیث قدسی و نبوی مضمّن و هزاران دلیل دیگر ثابت کرده است .

۲- سوره ۵ الرحمن آیات ۱۹ و ۲۰ —

۳- حدیث ابن عباس و این معنی در حدیث جابر بصورت " اول ما خلق الله نورینک یا جابر " منقول از

ابوذر غفاری و جابر بن عبد الله انصاری است . —

۴- خلاصه صفحات ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ بیاجه ولایت نامه آقا محمد هاشم درویش (چاپ شیراز)

۵- بیت ۲۳ و ۲۴ ولایت نامه چاپ شیراز و بیت ۶ و ۷ ص ۵۵ نسخه خطی کتابخانه نگارنده و برگت —

۶- از طریق عامه ۲۰ و از طریق شیعه ۱۴ حدیث است . —

الامامه راز .

مخزن علم است و بابش اولیا
 شهر علم من علی بابها
 کی توانی فهم کردن مطلبی
 خود بود یک این بروج اثنی عشر
 هست از دُرّه اش هفت و چار
 ساقی عهد خود و شیرین زبان
 ظاهرو باطن ظهورات علی
 آنچه د را اول بود د را آخر است (۱)

این بیوت آمد قلوب ابنیا
 بهر این گفت آن رسول بابها
 تاز باب علم حق را نطلبی
 ده ود هستند د ر چشم بشر
 بود حیدر آن ولی کرد گار
 هر یکی بود د رد و وزمان
 جملشان هستند از یک عالمی
 اول ایشان د را آخر ظاهر است

بنابر اینکه اسماء و صفات الهی را هر یک مظاهری جداگانه است (۲) مظهر تام اسماء و صفات و آئینه
 سرتاپانمای کمالات جمالیه و جلالیه حقیقت ذات اقدس و دُرّه اوست که اولیای کلیه شمسیه میباشند
 ولایت جزئیه قمریه - بعد از ولایت کلیه شمسیه که مخصوص ذات اقدس نبوی و وصیای د وازده گانه
 اوست موجودات عالم از دُرّه تا بدُرّه بایست از طریق انسان که باب الله اعظم است بعد از کمال رسند
 ایشان هم خود چاره ای ندارند مگر آنکه از باب ولایت علوی بشهرآیند قلب محمدی راه یابند تا رشحه ای
 از د ریای موج علوم و حکمت را یافته بکمال انسانیت فائز گردند.

اما هر کس را دست باین آستان نمیرسد و این قبا بر قامت هر کس زیبا نیست مگر آنکه سرآستان قرای ظاهر
 نهاد به بتواند بام القری (۴) سر برآورد و این قرای ظاهری کبرائی هستند که از خود گیت رسته پرد و ماومنی
 را دریده قابل تعلیم و کسب فیض ولی زمان میگردند و مانند ذات موجودات از نور آفتابی که پشت ابر
 پنهان است تربیت مییابند از شمس وجود ولی عصر استناره و استفاده نمود، بفیض رابطه معنوی و -
 ارتباط قلبی با امام سرافراز شده اند از فیوض باطنی مرتبی کائنات استفاده و چون قمر که خود بذاته کور

- ۱- ابیات ۶-۱۲ ص ۴۱۰ ولایت نامه چاپ شیراز و تا ۱۲ ص ۵۶ خطی کتابخانه نگارنده -
- ۲- تمام رسائل و تحقیقات صوفیه د را اسماء و صفات منجمله فصل سوم مصباح الهدایه ص ۲۳ متن چاپ
 تهران و فصل د و تحفه عباسی و تحمید نهم فصل الخطاب ص ۱۹۵-۲۱۰ و تمام کتب حکمیه حکمای اسلام
- ۳- خلاصه ای از آثار و کتب ذ هبیه بویژه تحقیقات دانشمندان از آغاز قرن نهم تا امروز -
- ۴- تفسیر آیه ۱۷ از سوره ۳۴ سبا ((وجعلنا بینهم و بین القری التي بارکنا فیها قری ظاهرة)) وحدیث
 شیخ طوسی از محمد بن صالح همدانی که امام ع فرمود ((مائیم قرائی که مبارک گردانید و خیر و برکت -
 د اد بواسطه ما و شیعیان و پیروان ما قرای ظاهرند که واسطه ما بین ما و خلائق اند)) ص ۴۸۴ بر اهین
 الامامه راز -

ولی نور آفتاب را منعکس میسازد . آئینه قلب را صفا و مس وجود را با کسیر و لایت کلیه طلای ناب ساخته
جهانی را از نور مکتسب خود روشن میسازد (۱)

((چون شخص حجت اله که صاحب فقر محمدیست جلالت عنایتش بر ما کنون با مرالله تعالی در حجاب -
بشریت و غیبت است لهذا شخص ولی جزء که مرآت غماشش شمس وجه مبارک اوست بوده است قمریه
همیشه در بین مخلوق حاضر است و از جانب سنی آنجوانب با هر لسیخ حکم و مراوست در تربیت عالم و آدم
بل جمیع اشیا امکانیه از این جهت گفته اند مری عالم قمر است و کسب نور از شمس دارد . جناب مولوی
میفرماید در ریشرووش آمد آفتاب فهم کن واللہ اعلم بالصواب (۲) ((آب خواه از جو جو خواه از سب -
کین سبورا هم مدد باشد ز جو + نور خواه از مه طلب خواهی ز خور - نورمه هم ز آفتابست ای پسر + خواه
ز آدم گیر نورش خواه از او - خواه از خم گیری یا از کد و ...))

اندر این میخانه درین ارجمنده	جانشینند و ولی دارند
اولیا را میدهند ایشان شراب	از مئی کربوی آن گردی خراب
گرد ماغت بوی می را می شمید	زان شمیدن عقلت از سر می پیرد
میشد می مجنون ز خود گشتی تو گم	می فتادی بهر می در بای خم
خم که گفتم اولیا در آن ای پسر	هوشیار از حق و از خود بیخیر
زین شراب سرمدی هشیار و مست	ساقی ایشان علی است از است (۳)

این مستان هشیار و اولیای بیدار یک تربیت شدگان رجال الغیب یا فیض یافتگان از شمس و لایت کلیه زمانند
خود عالم بالله و با مرالله (۴) ((آنکه از علم ظاهر و باطن هر دو صاحب نصاب است و این بسیار ناد رو -
کیما ب است و در عصری قطب وقت او باشد و عالمیان در بناه و ولت او سایه همت او زندگانی کنند)) (۵)

۱- خلاصه ای از ص ۴۰۰ تا ص ۴۰۸ برای هیئ الامامه چاپ تبریز عرفان و صحت و خاسته

۲- نقل از صفحه ۳۹ مقدمه قوانم الانوار تا علف راز شیرازی بقلم فرزند (خلیفه وی مجد الاشراف)

۱- بیات مولوی از دفتر اول مثنوی . کتب ساری است در قرآن است آنچه در قرآن هست در ناطحه

۳- ابیات ۱۰۶ تا ۱۰۵ ص ۵۶ ولایت نامه خطی کتابخانه نگارنده

۴- در تقسیم علمای طائفه (عالم بالله - علمای ظاهر شرع - علمای بالله - حکما - عالم بالله و -

۵- با مرالله راعرفا و قطاب گویند) نقل از منیه المریدین شریف ثانی و سایر کتب صوفیه

۵- ص ۱۱۶ تحفه عباسی خطی کتابخانه نگارنده . ۲۰۹ حاشیه سبع العتانی و سایر کتب صوفیه

از قدیمترین آثار منسوب به مراد شیرازی عبارات مختلف نگاشته اند در صورتیکه حقیقت آنها

یکی بیش نیست . ۶- ابیات ۱۴۶-۱۴۷ از بشار سوم ص ۱۸۲ فصل الخطاب

پس کن تحقیق بهر طالبین

چون گرفتی نور علم از شاه دین

وحدتی دارد ز موصوفش بجوی

علم حقیق نقطه است ای علم جوی

تحت بسم الله افهم عن مقال

نقطه با هست علم ذوالجلال

کرمخفی را بشد هم (با) طلسم (۱)

منبع این علم آمد بای بسم

تا که یابی بهره از علم رب

پس تو عرفان الف از با طلب

امر من ایوانها واثوابیوت

هست از اسرار حق لا یحوت

وارثند و مالک گنج حقند

اولیاد رای علم مطلقند

کرمخفی اند را آنجا شد نهان (۲)

مخزن علی است قلب عارفان

اوصاف این عالمان بالله و بامرالله آنستکه شیخ مؤذن خراسانی در باب اول متن تحفه عباسی میگوید -
 ((مشایخ بجذب غایت حق سلوک راه دین را وسیر علم یقین حاصل کرده اند و از مکاشفات الطاف
 خداوندی علوم لدنی یافته اند و در بر توانور تجلی صفات حق بینای حقایق و معانی اسرار گشته و بر احوال
 و مقامات و سلوک راه حق وقوف یافته اند و از حضرت عزت و ولایت بد لالت و تربیت حق و دعوت بحقوق
 مأمور گشته اند بعد از آنکه عمری و اعظم نفس خویش بوده اند ۰۰۰۰۰۰ الخ)) (۳)

هین مؤلف در باب ۱۲ همان کتاب که در پیرامون (پیری و مریدی) بحث مینماید ((راهنمایان حقیقی
 حضرات ائمه اطهار علیهم السلام و جماعتی که تصدیق ایشان نموده اند و پیروی ایشان کرده اند و از -
 میخانه طریقت ایشان باده عرفان نوشیده اند و در تخلیص نیت و تصفیه باطن کما هو حقه کوشیده اند و
 طریق ایشان بحق مینمایند)) (۴)

پس برای هر یک از اقطاب هر کمن و ۲۰ صفت ذکر مینمایند :- ((آداب و شرایط شیخی بسیار است اما ۵
 رکن و ۲۰ صفت است که اگر یکی از آن را و نباشد در مرتبه شیخی بقدر آن ناقص باشد)) و ۵
 بحث در هر یک از ارکان و صفات قطب از حوصله این رساله بیرون است اما خلیفه سوم این مؤلف -
 (سید قطب الدین محمد) بطور خلاصه فرماید

و علم و عرفان و صحت و خشیته

علامات هم تهذیب هم فی تواضع

و من لم یفهم حق لم یدر طعم الحلاوه (۶)

وانك بالوجدان تعرف حالهم

- ۱- حدیث حضرت علی ع ((آنچه در کتب سماوی است در قرآن است آنچه در قرآن هست در رفتارحه -
 الكتاب جمع آمده آنچه در سوره فاتحه است در رسم الله است و آنچه در رسم الله میباشد در رای
 بسم است و)) (افانقطه و باء بسم الله)) ۲- ابیات ۱ و ۲ و ۷ و ۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۴ و ۱ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ و ۱۰۰۲ و ۱۰۰۳ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ و ۱۰۰۷ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ و ۱۰۱۰ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۲ و ۱۰۱۳ و ۱۰۱۴ و ۱۰۱۵ و ۱۰۱۶ و ۱۰۱۷ و ۱۰۱۸ و ۱۰۱۹ و ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و ۱۰۲۲ و ۱۰۲۳ و ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ و ۱۰۲۷ و ۱۰۲۸ و ۱۰۲۹ و ۱۰۳۰ و ۱۰۳۱ و ۱۰۳۲ و ۱۰۳۳ و ۱۰۳۴ و ۱۰۳۵ و ۱۰۳۶ و ۱۰۳۷ و ۱۰۳۸ و ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱

باز سومین خلیفه ناظم این ابیات (راز شیرازی) در تذکره اولیاء آنیل عنوان ((ان التاج
 الفکر من اعظم عنایات الله ۰۰۰۰۰ الخ)) شرح مبسوطی در الباس خرقه منظوم ساخته در تعریف و وصف
 آن نویسد ((و شرائط الخرقه علی وجه الذی ۰۰۰۰۰ و هی الخیمة المعنویة و هی عبارة ان اخذ المعنی
 من صاحب المقام بقدر الاستعداد والاتصاف بصفاته ۰)) (۱)
 خلاصه مقصود از هبیه از قطلب هر عصر و زمانی مرد آن کامل و اولیای جزئی هستند که از طریق سلوک و جذب به
 الهی مدارج کمالات را طی نموده و بعد از فنا بقای بالله یافته بد رک فیض ولی علی الاطلاق و امام زمان نائل
 آمده باشند پای تن بسته میان خاکیان - روحشان پیوسته با افلاکیان -

و تصریح دارند طریق السموات العلی ود لیلہ
 الهدایه و مفتاح العلم صراط الله بالفقر و الفناء
 ناقصان رسید و ذلک علم النشأة الاخریة
 خلاصه مقصود از بسیر حیثیت فی منازلها التي
 که ((هربك از ایشان که سغراء فی طریق وجوهم
 ولایت اند که اولئك اهل الفقر من حیث زهد هم
 در هر عصری هر را با و میسبایند لیتقلوا من حیث انوار روحهم
 خود را با و میسبایند و هم من ملوک الفقر کان طریقهم
 منتهی این اولیاء و هم سلموا احکامه جل شانہ
 که زمانشان متوالی و مختلف بود و هم سافرد اتی سیر نهج سلوکهم
 توحید یا ولایت را و هم بلغوا عند انتباه کمالهم
 آنان را بد رجاءات مؤمنان معدود و هم قدوة والفقر فخری حدیثهم
 مفترق شد آفتاب و هم اسوة للساکنین سبیلهم
 تفرقند روح حیوانی و هم نظروا فی عالم الملکوت اقد
 هر تنی و هر دلی و هم اتقوا مؤمنون و انهم
 یک بود بی شک و هم صلوا متقون و اخلصوا
 ۱- بیت ۳۰۹ فصل الخطایه و هم کاشی مستورین و هم وارثوا اسرار جل شانہ
 تمام سنن و فرائض را و هم وارثوا اسرار جل شانہ
 ۲- تمام سنن و فرائض را و هم وارثوا اسرار جل شانہ
 ۳- تمام سنن و فرائض را و هم وارثوا اسرار جل شانہ
 ۴- تمام سنن و فرائض را و هم وارثوا اسرار جل شانہ

((اوایان باطنی))
 ۱- ص ۷۵-۸۶ تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز
 عقلی و نقلی آنرا ثابت کرده و نتیجه میبرد که ((اولیاء و عرفا بجهت حفظ طریق دین و عرفان چنین طریقه قرار
 دادند نمینمودند طریقه و هیچ بسیار دین امت مرحومه ظاهر و باطنی پیدا میشوند))
 ۲- مشنوی مولانا جلال الدین مولوی

وهم عرفاء شامخون وانهم
وهم خلص الاشيا ع شهرت اذن
وهم اولياء الله تحت قبایه
قد انتسبوا بالحضرة الرضوية
سلاسلهم في القربا لذ هبیته
تعالی وحزب الله رب البرية (۱)

اگرچه نگارنده در مقام اثبات تشیع صوفیه نیستم ولی بزرگان این سلسله وسلاسل مستغرق از این سلسله اعم از آنکه در دوره تشیع زیسته و حتی آنانکه در دوران تقیه و تعصبات شدید بسر میبردند در خلال سطور رسائل و آثارشان خاصه در باره مردان کامل و اقطاب بموضوع ولایت اشاراتی بتلویح و تصریح دارند چنانکه عزالدین محمود کاشی در فصل نهم ((معرفت مرید و مراد)) از باب سوم مفتاح الهدایه و مفتاح الکفایه مینویسد ((واما مراد بمعنی مقتدای آنستکه قوت ولایت اود را تصرف بمرتبه تکمیل ناقصان رسیده باشد)) (۲)

خلاصه مقصود از بیان اقطاب سلاسل صحت اتصال باطنی ایشان در باب ولایت فقر محمدی ص میباشند که ((هر يك از ایشان که عصر بعد عصر از آن بزرگواران متسلسل میباشند . همچنین بواب همان باب - ولایت اند که پی از آن و اجازه ایشان احدی از طالبین و سالکین داخل در آن باب نتوانند شد لهذا در هر عصری هر سلفی خلقی را در سلسله خود بجهت راهنمایی طلاب الهی تعیین میفرمایند و سلسله خود را با او میسپارند)) (۳)

منتهی این اولیاء جزء اقطاب جملگی در اصول طریقت بربك روش رفته و از يك مبداء الهام گرفته اند در حالی که زمانشان متوالی و مختلف بوده فقط در رفروغ اختلاف مشی و سبکهای گوناگونی داشته اند اما عموماً اسرار توحید یا ولایت را با بیانات مختلف و مناسب مقتضیات زمان با میزان فهم و ادراک اطرافیان بیان داشته - آنان را بدرجات کمال انسانیت سوق داده و میدهند .

مؤمنان معدود لیک ایمان یکی	جسمشان بسیار لیکن جان یکی
مفترق شد آفتاب جانها	از درون روزن ابد آنها
تفرقه روح حیوانی بود	نفس واحد روح انسانی بود
هر نبی و هر دلی را مسلکی ایست	لیک تا حق می رود جمله یکی
یک بود بی شک همه انوارشان	چونکه برداری توانی جسم از میان (۴)

- ۱- بیت ۸۳ و ۸۴ و ۸۹ - ۹۰ و ۹۲ تا ۹۴ و ۹۶ تا ۱۰۵ و ۱۰۷ تا ۱۱۰ از مقدمه ۲ (علم و معرفت) ص ۵۳ -
- ۲- سطر ۷ از صفحه ۸۰ متن مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه عزالدین محمود بن علی کاشی مستوفی ۷۳۵ چاپ تهران که خود ظاهراً شافعی مذهب بوده و حتی در باب هفتم ((در اعمال)) تمام سنن و فرائض ظاهری شرع را از صوم و صلوه و دیگر عبادات مطابق با فقه شافعی شرح میدهد .
- ۳- ص ۳۲۴ مقدمه ولایت نامه آقای محمد هاشم درویش چاپ شیراز سراین تسلسل معنوی را که خود بنام ((راویان باطنی)) خوانده است بسلسله روایت احادیث و اخبار آل محمد ص تشبیه میفرماید و با براهین عقلی و نقلی آنرا ثابت کرده و نتیجه میگیرد که ((اگر علما و عرفا بجهت حفظ طریق دین و عرفان چنین طریقه قرار داد نمایند و هرج و مرج بسیار در این امت مرحومه ظاهر و باطن پیدا نمیشد))
- ۴- مثنوی مولانا جلال الدین مولوی

((سلسله داران امینان خدا - شهسواران براق کبریا)) -

اقطاب وولات جزئیکه راهنمائی سالکان طریق هدایت بودند وازاواخر قرن دوم تا اوائل قرن چهارم هم هجری (۱)»

مدت ۲ قرن دقیقترین افکارور قیقترین عواطف عالیله انسانیت رارهبری مینمودند تعدادشان سی و شش تن میباشد (۲)

اینک مافهرست واروسپس باتفصیل بیشتری نام وترجمه احوال آنها را بیان داشته ودر باب ششم این رساله آثار ادبی ((نظم ونثر)) هر یک رامعرفی مینمائیم:

چون معنای این رساله بر نشان دادن آثار ادبی ((نظم ونثر)) ذهبيه است لذا در اینجا بجای ذکر فهرست اسامی اقطاب از مثنوی وعارف نامی وقطب این سلسله ((اجداد العظام)) شیخ نجیب الدین رضا متخلص به (جوهری) وسپس از آقا محمد هاشم متخلص به (درویش) ابیاتی انتخاب نمود و نقل مینمائیم . این دو تن تنها کسانی هستند که در ضمن مثنویات (سبع المثنائی) و (ولایت نامه) (که در باب اولم معرفتی تفصیلی آنها خواهد آمد) نام اولیاء کل وجزء ذهبيه رامنظم ساخته اند در صفحات ۶۴-۶۵ سبع المثنائی چاپ شیراز ذیل عنوان ((مقاله بیستم در بیان ۰۰۰۰۰ الخ)) تعداد ۶۳ بیت مثنوی آورده است که ضمن آنها نام اقطاب رایاد نموده و عبارتند

چونکه از شاه رضا شد منتشر	در خراسان و عراق آن مستمر
بود چون معروف کرخی حاجبش	داد آن دولت بد و آن صاحبش
دیگراز معروف شد سوی سیوری	بر چنین آمد دگران سروری
شیخ ابو عثمان که بود آن مغربی	بوعلی رود بار آمد ولسی
برعلی کاتب آمد بعد از آن	شیخ ابوالقاسم مکانش کورگان
شیخ ابوبکر احمد غزالی است	بو النجیب مهروردی والی است
دیگران عمارت لیلی شمار	شیخ نجم الدین کبری بر شمار

۱- از زمان حیات معروف کرخی تا پایان عمر وارتحال - جلال الدین محمد الملقب به مجد الاشرای رامتخلص به ((قدسی)) مستوفی نسب جمعه ۲۶ ربیع الثانی سال ۳۳۱

۲- چون در قطبیت بعد از مرحوم مجد الاشرف اختلاف ظاهر و برایین مرحومین مغفوری (آقامیرزا محمد رضا مجد الاشرف دوم مستوفی ۱۳۴۵ و آقای میرزا احمد اردبیلی وحید الاولیاء مستوفی ۲۶ صفر ۱۳۲۵ هـ) تردید است برای دواثبات هر یک رسائل جداگانه لازم دارد از طرفی چون آثار ادبی ندارند لذا ما از ذکر نامهایشان در این رساله صرف نظر کرده بوقت دیگر نهادیم -

شاه مجید ^{۱۳}الدین بغدادی دگر

شیخ احمد کورگانی بعد از آن

با علاء ^{۱۵}الدوله آن دولت نگر

با امیرسید علی دگر رسید ^{۱۷}

هم ز ختلائی ^{۱۹}بعید اله رسید

شیخ رشید ^{۲۱}الدین بد اواری دگر

شیخ حاجی محمد آمد شاه کل ^{۲۲}

شیخ غلامعلی دگر من بعد او ^{۲۴}

شیخ د رویش محمد کارند هی ^{۲۵}

بعد از آتش حاتم آمد د میان ^{۲۷}

آنکه نامش بد محمد یا علی ^{۲۸}

زان نجیب ^{۲۹}الدین رضا آمد عیان

ولایت نامه د رویش که قسمتهای ممتاز و فصل و عناوین دارند از آغاز آفرینش را مورد بحث قرار داده تا بظهور اسلام و اوصیای رسول اکرم رسید میگوید :

چونکه مطلب بود نام اولیا

نامشان ذوق آورد د رجان و تن

حرمت و تعظیم کن بر نامشان

نامشان دل پاک سازد از گدر

یادشان کن از خدا حاجت طلب

گشت ظاهرا از من این نور و ضیا

روح ایشان چون بود واگویم

بوکه یابی بهره ای ز انعامشان

روحشان غند ملیک مقتدر

چون چنین کردی اجابت کرد رب

تازد و زخمان خدا بخشد امان

ناظم بعد از این مقدمه کوتاه سامی صحابه تابعین . تابع تابعین . بزرگان عرفا و سلاسل اصلی صوفیه

و اتصال هر یک را بایم اطمینان و انتساب سلسله ذهبیه را بحضرت قطب اولیا ع چنانچه در -

فصول سابق گذشت در ۴۷ بیت بیان داشته . سپس سلسله اقطاب خویش را بدینگونه یاد مینماید :-

که بد ریانی شه موصوف شد

کود را وفانی چو او اند را مام

خادم این سده گرد و نمدار

سایه حق ورشید و هادی است

فاتح باب از اول معروف شد

بعد از ایشان شیخ سرتی همام

بعد از ایشان شه جنید نامدار

گر تو خواهی موطنش بغدادی است

۲- کوریانی

۳- عبد الرحمن

از جنید او یافت صوفی مشربی
 بعد شیخ دین باب را بواب بود
 برد رشاه رضا سلسله دار
 فیض بخش مستفیض از و اهب است
 گورگانی ویناه سالکان
 بعد شیخ خویش مارا راهبر
 شیخ احمد آن غزال العاشقین (۱)
 سهروردیش لقب با حق قرین
 زین جهت کربوا النجیبش اقتداست
 رهنما ویشوای سالکان
 بعد نجم الدین شیخ با وی است
 بعد مجد الدین شیخ وهادی است
 کوربانی (۲) لقب بد والد جاست
 عبد رحمان کاسفرانیست (۳)
 بود سمنانی بجای شیخ خویش
 بعد شیخ خود مراد طالبین
 د رهمدان داشت موطن آن ولی
 قطب الاقطاب است و شیخ ثامور (۱)

هم البعثان که باشد مغربی
 بوعلی کوفاتح ابواب بسود
 لیک بود شروید باری اشتهار
 بعد ایشان بوعلی کاتب است
 بعد از ایشان شیخ ابوالقاسم بدان
 شیخ ابوبکر تساج ای پسر
 بعد ایشان سرور اهل یقین
 بعد از ایشان شیخ باشد بوالنجیب
 بعد از آن عماریا سرمقتداست
 شیخ نجم الدین کبری بعد از آن
 شیخ مجد الدین بغدادی مست
 هم رضی الدین علی لای مست
 بعد از ایشان شیخ احمد مقتداست
 بعد ایشان هادی و مولایتی
 شیخ علاء الدوله خوش دین و کیش
 هم نظام الدین شده دنیا و دین
 مظهر انوار حق سید علی قطب الدین
 هم ابا اسحق ختلائی دگر
 ۲۰

۱- این بیت در نسخه خطی ولایت نامه موجود نیست (تحقیق آن در ترجمه احوال امام احمد غزالی)

خواهد آمد از خوشن کوی فرموده است

۲- گوریانی جوزقانی (۲) تعداد ۵۰ هجری مشوی سروده و مرحوم آقای آقامیرزا احمد

۳- عبد الرحمن اسفراینی (۱) ولایت نامه خطی و ۴۰۲ و ۴۰۴ چاپ شیراز

۲- از مریدان درجه سوم آقا محمد هاشم درویش و نام و اثری از وی در رسائل ذهیبیه بدست نیامده و گویا

تنها اثرش تعداد ۵۰ هجری است که در متن شرحش آمده است ۵۰ هجری است

بود امیر عبداله عالی مقام^{۲۱}

متصل بانور احمد باطنش

شمس اوج معرفت شیخ رشید^{۲۲}

موطنش را ندان که بید آواز است

اسفرانی است آن عالیجناب

کوچنوشانی بود بواب شاه

مقتدای اعظمش کردند لقب

کونشای بوری بود بواب باب

در حقیقت عارفانرا زین وزین

شیخ در رویش محمد مقتدی^{۲۷}

در میان نشان مشهور کارند هی

شمع جمع مؤمنان و اصفیا

سلسله فقر است از او بانسج

آن محمد باعلی شیخ اجل^{۲۹}

خلق را بوده است وی داعی رب

این لقب را دادش علی مرتضی

پیشوا و هادی راه رشاد

می کش و سر مست قطب العارفین

یکمزارویکصد و هم شخصت و هفت (۱)

ناظم ابیات فوق چنانکه خود تاریخ تنظیم ولایت نامه را متذکر شده است (۱۶۷) از زمان حیات پیرو

استاد شد و زمر نام اقطاب را بسلسله نظم کشیده است و چون قطب ناطقش را طوق^د در صفت و هنوز بمقام

شیخیت نبود از خویشتن ندگری نغموده است .

اما سرکار میرزا حبیب اله خان افشار (۲) تعداد ۵۰ بیت مثنوی سروده و مرحوم آقای آقامیرزا احمد

۱- منتخب از ص ۶۲-۶۶ ولایت نامه خطی وص ۴۰۳ و ۴۰۴ چاپ شیراز

۲- از مریدان درجه سوم آقامحمد هاشم درویش و نام و اثری از وی در رسائل ذهیبیه بدست نیامده و گویا

تنها اثرش تعداد ۵۰ مثنوی است که در متن شرحش آمده است .

بعد از ایشان شمس اوج احتشام

بزرش آباد است اصل و موطنش

بعد از عبداله آن میر سعید

از میان عارفان ششم باز است

بعد از ایشان شیخ شاه ذولباب^{۲۳}

بعد از آن حاجی محمد شیخ راه^{۲۴}

عارفانرا مهتر آمد زین سبب

شیخ غلامعلی است بعد از آنجناب^{۲۵}

بعد از ایشان شیخ تاج الدین حسین^{۲۶}

بعد از ایشان شیخ افلاک هندی

در مشایخ همچو زرد و دهمی

بعد از ایشان هست قطب اولیا

شیخ خاتم مظهر انوار حق

بعد از ایشان جامع علم و عمل

هم مؤذن هم خراسانی لقب

بعد از ایشان بد نجیب الدین ضیا^{۳۱}

بعد از ایشان شیخ علی ثقی راد^{۳۱}

بعد از ایشان شیخ عالم قطب الدین^{۳۲}

حال که گفتم ز هجرت سال رفت

ارد بیللی (وحید الاولیاء) د رضمن چاپ ولایت نامه باز کرمقد مه کوتاهی آن ابیات را چاپ و سپس
بمثنی ولایت نامه پرداخته اند.

اینک ما برای آنکه د نباله فهرست اقطاب ران کر کرده باشیم چند بیت از مثنوی مرحوم افشار راد رباره
چهار قطب دیگر د هبیه انتخاب و نقل مینمائیم:

بعد از ایشان زید د اهل صفا	سایه پرور گشته د رطل هما
آنچه د ل از ناوک اوریش شد	از محمد هاشم د رویش شد
چون روانش سوی جانان شد رهی	بهر کف عبد النبی د اد آنشهی
بعد از آنش بر همان عالیجناب	جانشین فرزانه پور مستطاب
نام ناهی آنش والا گم	بود ابوالقاسم سقّی خیر البشر
داشت آنش میز بابا بالقب	هادی آنچه عجم آنچه عرب
بود شیرازی تخلص داشت راز	گشت شیراز از شرف فخر حجاز
د رهدایت بیرقی افراشت رفت	جای بر فرزند خود بگذاشت رفت
عاشقان کوی آنش نوراو	زین سبب بیند اند روراو
گرچه آن شیرین تکلم شد خموش	بشنوید از روراو اکنون سرش
چونکه گل رفت و گلستان شد خراب	بوی گل را از که جوئم از گلاب
گرز مستی نرگسی د ر خواب شد	سنبل گیسوی او رتاب شد
خانق شاه از مسند شاهنشهی	شد شنهد یگر بجای آن شهی
بی خطا گفتم که آئین دوشی	د ربرایشان نباشد این توشی
یعنی آن فرخنده شاه مستطاب	جلوه فرمود د رسن شهاب
من ندانم راستی انجام او	مختلف د رهزمانی نام او
د وره ای بر نام او چون شد تمام	شه جلال الدین محمد والسلام
مجد الاشراف ای شه پایان مجد	سروحدت بحر بی پایان مجد

- ۱- منتخب از ۵۰ بیت (ص ۴۰۵-۴۰۷) ولایت نامه چاپ شیراز نشره و عام کتب صوفیه شرح حدیث
د و اربعین شیخ بهائی رساله خواجه محمد یار سا از مشایخ نقشبندی و نیز سایر آثارند که وجود د هبیه
مجمله (ص ۲۸ تا ۹۰) تحفه عباسی خطی و ص ۱۰۱ تا ۱۰۶ احشیه شنیع المثال و غیره
- ۲- ص ۲۷ تفحات الانس مولانا عبد الرحمن جای چاپ بمبئی و ص ۱۰ تحفه عباسی شیخ مؤذن خراسانی
- ۳- عین این نظرها قاضی شوشتری د ص ۱۵۷ مجالس المؤمنین چاپ تبریز متذکر شده است
- ۴- ابو محمد جعفر بن نصیر خلدی مثنوی (یکشنبه ۹ رمضان ۳۴۸) از روضای متصوفیه بغداد و شاگرد
جنید بود (تقریر د ص ۲ صفة الصوفیة)

البصری (۱) واخذ الحسن عن انس بن مالك (۲) ولقى الحسن سبعین من البد ریین)) نقل کرده بعضی او را از شاگردان فرقد سبخی و سلسله انتساب او را بحضرت رسول اکرم میرسانند: دسته دیگری از مورخین و محققین سند خرقة معروف را از د اود طائی (۳) که او از حبیب عجمی (۴) وی از حسن بصری (۵) و او از مولی الاقطاب حضرت علی علیه السلام کسب فیض کرده است معنای - اخیرا شیخ عطار و عبد الرحمن جای هم متذکر شدند ولی سند خرقة وی را از د اود طائی ندانسته تنها ((صحبته معروف را با د اود)) یاد آور گردیده اند.

اگرچه در آثار ادبی نه هیبه که غالباً سلسله مشایخ را ضبط کرده اند و نیز در طومار و کرسی نامه ایمن سلسله که اصل و نسخه های آن موجود است باین اختلاف نظر مورخین اشارتی نرفته همگی و در همه جا او را تربیت یافته باب قطب الاولیا علیه السلام میدانند ولی این در نظر چند دلیل مبهم و مغشوش میباشد.

۱- باتوجه بتاریخ وفات فرقد سبخی (۱۳۱ هـ) یاد رگدشت د اود طائی (۱۶۰-۱۶۸ هـ) نیز در وقت د ر تاریخ تولد حضرت رضا (۱۴۸ هـ) (۶) و اتفاق مورخین که معروف خود د رکود کی بدست امام اسلام آورده است. ما را باین حقیقت راهنمائی مینماید که قاعد قایا این امر بایست د ر زمان امامت حضرت رضا یعنی بعد از ارتحال پدر بزرگوار ایشان (۷) (صبح جمعه ۵ یا ۲۵ رجب ۱۸۳ و خود حضرت رضا ۴۵ سال داشتند) این فصل باتوجه بسال فوت معروف کرخی (۲۰۰-۲۰۱ هـ) بعید بنظر میآید:

اسلام آوردن معروف را اگر د ر حد اقل سن حضرت ۴ که در میان مردم شهرت داشتند و قاعد قایا بین سنین ۲۰ تا ۲۲ سالگی تصور کنیم انجام این واقعه مقارن سال ۱۶۸ تا ۱۷۰ میشود. از طرف دیگر سنی که معروف

- ۱- حسن بصری متوفی ۱۱۰ هـ روف کرخی و از زمان د رساله مرصاد العباد مینویسد آنحضرت ۴
- ۲- انس بن مالك آخرین صحابی بصره که ۹۹ سال عمر کرد و وفاتش با اختلاف سال ۹۱-۱۷۳ است
- ۳- متوفی د ر ۱۶۵ (صفوه الصفوه ابن جوزی) ز ۱۶۰ تا ۱۶۵ (ابن خلکان) و ۱۶۲ (یافعی) نوشته
- ۴- متوفی روز شنبه ۹ رمضان ۱۴۱ هـ است که (خرینه الاصفیاء) د ر ۱۶۵ نوشته (نقل از طرائق الحقائق)
- ۵- با اختلاف اقدال از ۱۴۸-۵۳ اولی باصح اقوال ۳ شنبه ۱۱ ذی قعدة سال ۱۴۸ (۵ سال بعد از وفات حضرت صادق این اشکال خود بخود مرتفع میگردد زیرا قطاب بطور کلی مخصوصا مشایخ نه هیبه
- ۶- حضرت موسی بن جعفر (موسی الاکظم) علیه السلام.

این اقوال مغشوش د بگری مثل مجالس المؤمنین خاطی شوشتری هم هست که گوید ((وفات معروف در سنه احدى و سمن و ما تین بوده و در سنه اربع و ثلثین نیز گفته اند و بعد هاد دلیل این نظریه باطل است

گرخی لایق جذب به حق و در رک محض و لی عصر باشد باید در حد و ۱۵ سالگی بوده ولی باعتبار ضبط تواریخ سن مکتب رفتن وی را بین سنین ۵ تا ۱۰ باید فرض نمود . با این ترتیب مسلمان شدن معروف کرخی بین سالهای ۱۶۸-۱۷۰ هجری میشود و با این تقریبات سال تولد معروف را باید بفرض اول بین سالهای ۵۵ تا ۵۸ و بفرض ثانی میان سنوات ۱۶۵ تا ۱۶۵ دانست با تأمل در این سنوات و سال وفات فرقد سبخی (۱۳۱ هجری) بیان الفهرست طبعاً غیر قابل قبول میشود اما با توجه بسال رحلت د اود طائی (۱۶۰-۱۶۲-۱۶۵) ملاحظه می گردد که مصاحب طفلی چنین خرد سال (حد اقل ۵ و حد اکثر ۱۰) محال ۱۰ ساله (با پیری صاحب مسند و ارشاد بعید است تا چه رسد که فقره از او گرفته و اجازه ارشاد و دستگیری خلائق را تحصیل نموده باشد . مؤید این استند لال هم بیان عطار و سایر تذکره نویسان میباشد که د اود طائی با پاره نانی انعقاد نطفه معروف کرخی را طیب و پاک ساخته است

۲- اشکال دیگر محققین صوفیه که شاید خود منشأ اظهار و نظریا لا شده است . سال فقره تهی کردن معروف میباشد که با اتفاق مورخین در نتیجه از د حام مردم بر باب خانه ولایت کبرای رضوی پهلوی معروف شکست و سی از چند فقره بیند اخت و رفت باصح اقوال سال ۲۰۰-۲۰۱ هجری بوده است (۱) و حال آنکه قطب و مقتدای او حضرت ثامن الائمه (ع) با شهر اقوال در ۲۰۳ هجری بد رجعه رفیع شهادت فائز آمدند . محققان صوفیه ((وجود و قطب ناطق را در زمان واحد غیر ممکن میدانسته)) یا عبارت ساده انتقال منصب قطبیت یا خلافت را بقطب بعد از زمان حیات قطب اول یا جمع منسوب عنه و نایب را بالعمل بر مسند ارشاد محال میدانند . بنابراین میگویند چگونه میشود که خلف و جانشین پیش از قطب اول ارتحال یابد ؟ :

این حرف صحیح است اما تطبیق آن نظریه با معروف کرخی و حضرت ثامن الائمه آنهم با وجود اماخی مطلق چون حضرت محمد بن علی تقی (امام محمد تقی) علیه السلام جای وقت و بحث است چنانکه عارف دانشمند را از شیرازی در ذکر استان معروف کرخی و باز رگنان در رساله مرصاد العباد مینویسد آنحضرت ۴ — بمعروف فرمود «یا حسن الاعتقاد بلغت فی ولایتی مبلغاً علیاً رفیعاً هنیئاً لك ولا تباعك من شیعتی» این معنی میرساند که کمال اقطاب در اینست که بد رک ولایت کلیه شمسیه الهیه ائمه اطهار علیهم السلام و اصل آینه اقطاب ذهبیه را ساجوابی باین اشکال نداده و چه بسا در زمان آنها این سنخ افکار و اشکالات مطرح نبوده است که جواب گوئی نموده باشند ولی با دقت در بحث ولایت کلیه شمسیه و جزئی قمریه که در سر آغاز این فصل بدان اشارت رفت این اشکال خود بخود مرتفع میگردد زیرا قطب بطور کلی مخصوصاً مشایخ ذهبیه این برابری را قیاس مع الفارق دانسته اند و میگویند

۱- اقوال مغشوش دیگری مثل مجالس المؤمنین خا طی شوشتری هم هست که گوید ((وفات معروف در سنه احدی و سین و مائتین بوده و در سنه اربع و ثلثین نیز گفته اند و بعد هاد لیل این نظریه باطل است

چون مظهر (ولایت کلیه همان مجلی الانم لایم منه ولایت کلیه شمسیه ظهوریه حق تعالی است که آنرا سلطنت کلیه ذاتیه اضافیه می نامند که عبارت از حقیقت نور الانوار ازلی محمدی است صلی الله علیه و آله که بطونش حکم وحدت دارند ولی در هیات کل توحید سبع العثانی ۵۱۵ ظهور دارند در هر عصری و زمانی بنحوی مخصوص و برای عصر و زمانی دیگر که فی زمانها از لحکمش غیبت است ۱۰۰۰۰۰ الخ ((۲) -

اما ((ولایت جزئیه قمریه که از ولایت شمسیه در هر زمانی ناشی بود که چهارش (۳) ثبت یافت و تفاوتش است * چنانچه ۱۰۰۰۰۰ با وجود ولی کل چگونه میتوان از ولی جزء فیض گرفت ؟)) ((۲) -

ولایت قمریه را اقتباس از مشکوات قولایت کلیه شمسیه میدانند که در هر عصری با جزایع عالم افزایه نور مینماید و منافاتی با تصرف شمس هم ندارد * هر یک نحوی در تربیت ذرات موجودات مؤثرند * مثلی ماه نورش را از آفتاب گرفته و منعکس مینماید * اولیاء جزء هم عموماً از شمس ولایت کلیه سبع العثانی که چهاردهمین آنها غائب است استتار و استفاده میکنند * اما بایست مقایله و ارتباطی بین شمس و قمر باشد تا قمر بتواند استتار نماید والا محال است که نور بایشی کند * -

((هر که گوید راه باطن میرود)) سالکان را من هدایت میکنم ((
 ((نور ممدی گزینا شد همیش)) بیگمان یابی در این ره گمراهش)) (۴)
 اینست که اولیاء جزء هم بایست اولاً از طریق معنی کسب فیض از ولی گسل زمان نمود * بطریق ظاهر هم قطب ناطق عصر اخذ مت و دست بیعت به پیرومردی داده باشد که سند خرقه و سلسله * دست بیعت و تاعصوم محفوظ و مسلم باشد * -

اتصال این دست بیعت را تا حضرات معصوم اصطلاحاً (ید بید) خوانده گویند * ((سلسله ذهبیه که منسوب است به حضرت ثامن ۱۰۰۰۰۰ علی بن موسی الرضا و بعد از آن حضرت بائمه بعد از ایشان است در بیان خود راه معروف کوخی است فرموده اند پیاسیانی و نگاهداری این سلسله تا آنکه سپرده شود یداً

بالبید بتشریف یافتگان قرب حضرت ۴ * و این امانت عظمی را تا بقائم آل محمد ص ۱۰۰۰۰ الخ ((۴X)

((خرقه و تاج محمد باعلی است)) چون علی بیواسطه او روضی است ((

((ید بید ناممدی آخر زمان)) از ید او تلید صـاحـبـه لان ((۴)

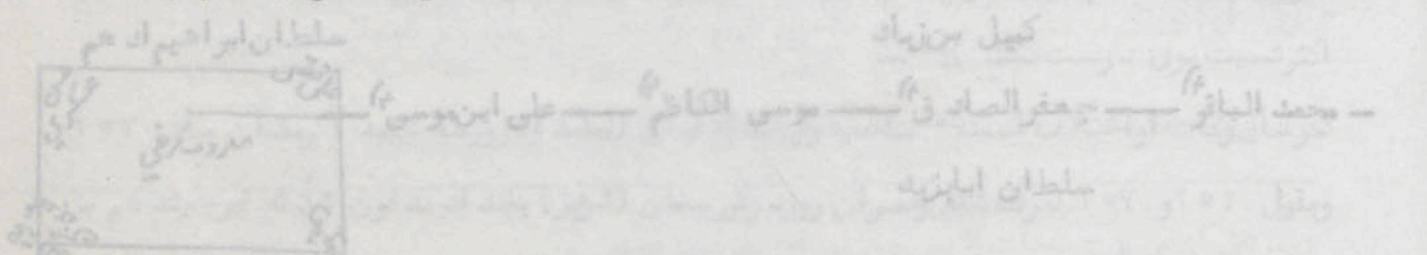
نگارنده در غزلی گفته است ((دست پیش آریه پیمان بخود آورده ای * کاین بود فیض نهانی که رسد دست))

بهر حال افتخار تمام مشایخ و اقطاب فقو محمدی و سر ضبط طومار و نگاهداری کرسی نامه سلاسل در این
 میباشد که سلسله سند خرقه و دست بیعترانگاه داشته . دست بدست بدامن ولی کل زمانی چنگ زده
 باشد . علی الخصوص خرقه ز هدیه سرافرازند که اقطابشان بدایند یا کسانی بیعت کرده اند که سر
 انجام دستشان بدامن معروف کوخی رسیده است که وی سالد امضای دریانی ولی کامل ران داشته و سر
 بر آن سنده سینه سائیده است (۵) (الوجه نیست خاک رایا عالم پاک) *

یا در قیام قبل

- ۱- منظور از کلمه (سبع المثانی) در تالیفات ذهبیه حضرات چهارده معصوم علیهم السلام میباشد *
- ۲- نقل از ص ۹۸ تحت الوجود تالیف مرحوم مجد الاشراف (سی و هفتمین قطب ذهبیه) چاپ شبواز *
- ۳- منظور از این جمله چهار سلسله فقر (کبابیه بارقلعیه * نقشبندیه - شطاریه * ذهبیه) است که صادر
 یاب در آثار مفصلا بیان داشته ایم و معنای ولایت شعبیه و قمریه را هم در مقدمه این باب روشن کرده ایم *
- ۴- نقل از مقاله نوزدهم سبع المثانی و عنوان مقاله بیستم ص ۶۴ سبع المثانی و در بیت از مقاله بیستم *
- ۵- علامه حلی در شرح تجزیه خواجه نصیرالدین طوسی درباره معروف کوخی و دریانی حضرت رضا
 می نویسد ((والمعروف کان بواب داره الی ان مات)) عین این عبارت را شیخ مؤذن (قطب ۲۹ ذهبیه)
 در ص ۸۸ تحفه عیالی نقل کرده و شیخ نجیب الدین رضا (جوهری زرگر) در سبع المثانی (ص ۶۸ سطر ۷)
 گوید .))

((بود چون معروف کوخی حاج شیخ مرتضی حسن مجتبی داند آن دوست بدامن صاحبش)) *

و حال آنکه طومار ذهبیه همین نیست بلکه سلسله ولایت کلیه ران در عرض یکدیگر از بیست و هشت صم شری و نا
 قلم آل محمد صم ختم نموده اند و هر یک از معصومین که صاحب سلسله اند از آن خطی خودی کشیده شده
 و مشایخ رایانی پس از بگری ضبط نموده اند (یعنی ولایت جزاییه تطریست و لویه که از حروف ولایت کلیه ...
 حضرت استوایان روحیه اهری گشته است) (۶) *

یا در قیام ... میرزا ابداقاسم راز ... (قطب ۳۶ ذهبیه) است ...
 ۱- نقل از ص ۱۳۵ تحت الوجود تالیف مرحوم مجد الاشراف چاپ شبواز

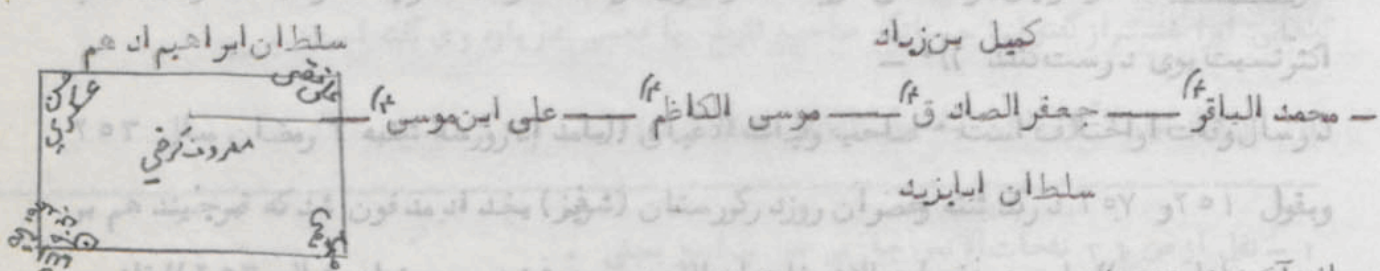
مؤید این حقیقت اعتراض عارف بزرگ و دانشمند قرن سیزدهم هجری است که بسلسله تئوری و کرسی نامه آنان فرمود: سپهر فرزند و جانشین وی ((سی و هفتمین قطب ذی هبیه (مرحوم جلال الدین محمد مجد الاشراف))) عین آن اعتراض را در پاسخ سئوالات سائلی نقل کرده: فرماید: —

((نراوقات بودن درد از الخلافه ابراز کرسی نامه از سلسله تئوری نمودند پس از آنکه — کرسی نامه را بحضور سیدی ۵۱۵ قدس سره الحریز نمود و ملاحظه فرمودند بی اختیار کربه مستانه فرمود: فیما سیحان اللہی یا آه سوزناک لذتل برکشیدند و فرمودند که بی خبری بد درد بست بیائید به بیتیک چه فساد می کرده اند. سلسله ولایت کلیه را از حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله بقا عده درست نوشته بودند تا اینکه رسید به یون باسم مبارک حضرت رضا امام پس از آن خطی عظیم نمود. اسم جناب شیخ الشیخ معروف کوخی را بجای اسم حضرت جواد علیه السلام ثبت نمود که فیض گوار آن حضرت باشد پس از آن دیده که چه اراما فقرض الطلعة از میان افتاد ناچار مویحی در اسم آن شیخ معروف کشیده و

اسامی اربعه مبارکه را در زوایای اربعه آن مربع که صورت ولایت جزئییه است قرار داده و با اعتقاد خود ش ارکان اربعه ولایت جزئییه را با اسامی مبارکه اختصا نمود. دیگر مویخورد که ولایت کلیه حضرت رضا روحی فداه مظهر کلی معصوم میخواید تا نام تمام که اگر گذارد شود بر جناب معروف قدس سره الحریز با کمال جلالت و ولایت بجزقنای در آن دیگر بقائی نخواهد داشت مگر بقدر ظرفیت خود. فرد — ((گویی بزی هجر را در کوزه. چند گنج قسمت یک روزه.)) (۲۸)

اینطور که مؤلف تحفة الوجود اعتراض بدرواستادش را شرح داده. شجر نامه سلسله تئوری بدینگونه

است: — محمد مصطفیٰ — علی مرتضیٰ — حسن مجتبیٰ — حسین بن علی — علی بن حسین السجاد —

و حال آنکه طومار ذی هبیه چنین نیست بلکه سلسله ولایت کلیه را در عرض یکدیگر از بیخبر خانم ص شروع و تا قائم آل محمد ص ختم فرموده اند و هر یک از معصومین که صاحب سلسله اند از آن خطی عمودی کشیده شده و مشابهی را یکی پس از دیگری ضبط نمودند ((یعنی ولایت جزئییه تهرست و لویه که از بحر ولایت کلیه حضرات احوال بیان روحیافته اهم جاری گشته است)) (۲۹)

خلاصه منظور از این بحث آنکه ولایت کلیه بمصداق ((اولئنا محمد ووسطنا محمد - آخرنا محمد))

در عرض یکدیگر قرار داشته که هر یک عین دیگری بود و سمرقانی با هم فرق ندارند * در صورتیکه اولیای جزء در ذیل آنان و در مرتبه طولی آنها قرار گرفته اند * بنابراین بیان محققان صوفیه که حضرت رضا و معروف

کروخی را در برابر یکدیگر گذاشته اند ((قطب ناطق و صامت)) نامیده اند ((قیاس مع الفارق است)) * -

بهر صورت که باشد معروف کروخی سرسلسله تمامی اولیای جزء و اقطاب شیعه (۱) نخستین قطب و رکن

سلسله ذهیبه است و این خود محل اتفاق جمیع تذکره نویسان و محققین میباشد * غالب از بزرگان

ذهیبه در آثار خود تمام جزئیات حالات وی را نظاماً و ثرواً نقل کرده اند و مانع از آن را در مقدمه

این فصل ذکر کرده اند و در هیچ جا آثار مقدون و مضبوطی را بوی نسبت نداده اند ولی جملة عباراتی را

از او نقل کرده اند که مانع از آنرا در باب آثار ادبی ذهیبه ذکر خواهیم نمود *

۲- سمرقانی سقطنی

و همچنین قطب سلسله ذهیبه معروفیه ((شیخ ابوالحسن سری العفلس سقطنی)) است که در تذکره گانی

در یازارینک از بسط قزوینی اشتغال داشت و همین مناسب آنرا سقطنی میگفتند *

علت انتخاب وی بضبط این خلدان (وقیات الاعیان) و عطار (تذکره الاولیاء) آن بود که ((روزی معروف

در حالیکه دست یثیم را بدست داشت بروی وارد شد و گفت این یتیم را پیشان سری برای آن کودک

جامه فراهم آورد * معروف گفت خدایا نیار او دل دشمن کند و از این شغل راحت کند)) *

سری گوید (۲) ((من بیکبارگی از دنیا فارغ آمدم و سرکت دعای او)) و نیز بقول عطار ((در پیش از سخن

نصوف نخست او گفت وی از طریقه اولیست)) *

و در این باره قاضی نورالله شوشتری گوید ((آخر طریقه اولیست و آنرا که از طریقه ثانیه اند

اکثر نسبت بوی درست کنند)) *

در سال وفات او اختلاف است * صاحب وقیات الاعیان ((یامد او روز سه شنبه ۶ رمضان سال ۲۵۳

و بقول ۲۵۱ و ۲۵۲ درگذشته و صحران روز رگورستان (شهر) بخدا آمد و فون شد که قبر چنینست هم بر

جنب مزار اوست)) اجامی در نفحات الانس و وفات او را ((صبح سه شنبه سیم رمضان سال ۲۵۳)) و قاضی

شوشتری یامد او شنبه سیم رمضان سال ۲۵۳ ضبط کرده است *

این اختلاف سال وفات و نقل بیان چنین را که گفت ((سری ۸۰ سال)) و ((سری ۹۸ سال))

پس از این زمین نهادن مگر در موصوفه (۳) طوی (چاپ هندوستان) و سایر کتب صوفیه و تذکره ها

و نیز جایی در نفحات الانس این معنی را ((سبعون سنه)) (۱) آورده است . وقتی سال وفات تصویب
 ۲۵۱ یا ۲۵۳ بگیریم سن وی از ۱۲۰ متجاوز میشود و اگر سال ۲۵۲ بگیریم (۲) عمرش در حدود
 ۹۰ سال و ولادتش در حدود سالهای تولد شیخ و استادش میگردد .

بهر حال سری از سالهای ۲۰۰ و ۲۰۱ تا پیش از نیم قرن بر مسمد ارشاد نشسته بود و او برای اولین بار
 سخن صوفیانه گفت . پس مسلما وی در ک محضر حضرت رضا ع را کرده است زیرا در مرض پهلوی
 شکستن معروف کرخی (استادش) از او وصیتی خواست .
 این معنی خود میرساند که سری در آن هنگامه حاضر و شرف خدمت امام را دریافته است . خاصه که
 در حیات معروف کرخی بشرائط مریدی قیام کرده و چون سایر صوفیان از همه جهت پیرو مراد خود
 بوده است .

از جناب سری سقطی کتاب مدوتی در دست نیست ولی کلمات و افاداتی را غالب کتب صوفیه ضبط
 کرده اند (۳)

۳ - جنید بغدادی
 سید الطائفه و امام الصوفیه شیخ المشایخ شیخ ابوالقاسم جنید بن محمد بن جنید الخراسانی
 البغدادی . اصلش از نهاوند و در بغداد ولادت یافته است (۴)

وی خواهرزاده سری سقطی بوده است . شیخ را (قواریبی و زجاج) از آن گویند
 که پدرش آبگینه فروش بود و خودش نیز در بدایت عمر بدان کار روزگار میگذاشت .

بعضی او را خسراز گفته اند چنانکه صاحب تاریخ بایفعی درباره وی گفته است :

((ان الخراسانی کان یعمل الخرز)) (۵)

۱ - نقل از ص ۳۶ نفحات الانس ج ۱ - چاپ بمبئی .

۲ - جناب استاد هاشمی این سال را قبول کرده زیرا در متن کتابهای خود نقل و اقوال مختلف دیگر را -
 در باب و رقی ها بیان داشته اند .

۳ - نقل از ص ۲۱۵ و ۲۱۶ تذکرة الاولیاء عطار (چاپ بمبئی) . ص ۳۷ نفحات الانس ج ۱ (چاپ

بمبئی) . ص ۲۸ مقالات صوفیه تراب علی علوی (چاپ هندوستان) و سایر کتب صوفیه و تذکره ها -

۴ - ابن خلکان . ابن اثیر . تاریخ بایفعی . نفحات الانس . تذکره دولتشاهی .

۵ - نقل از تاریخ بایفعی .

تمام تذکره نویسان و مورخین او را صدر طبقه ثانیه دانسته اند که تمامی بزرگان نسبت
خرقه خویش یاو منتهی سازند چنانکه عطار او را ((عبد المشایخ «لسان القوم» طاوس العلماء

• شیخ علی الاطلاق • قطب یاستحقاق • منبع اسرار • مفتح انوار سبق بوده • یاستادی •
سلطان طریقت و ارشاد • شیخ الشیوخ عالم • امام الهیمة جهان ((۴) خوانده است و هریک
از اقطاب ذهبیه و تذکره نویسان القایی نظیر آنچه عطار در صدر بیان خویش متذکره شده
آورده اند • علت انتخاب او را قبل از سن ۷ سالگی یوا سطره گریه پدرش که ذکوة تعال
خود را بخد مت جنبیه فرستاد و او قبول نکرد • نوشته اند • یا این شرح که سرّی سقطی نقد
ذکوة را گرفت • پدر خانه خالوی خویش شد بعد از مبادله سخنان ((سرّی را این

این سخن خوش آمد و گفت • ای پسر بیش از آنکه این ذکوة قبول کنم ترا قبول کردم و در یکسال آن ذکوة برگرفت
• و او را در دل خود جای داد و جبین ۷ ساله بود که سرّی او را بخود بجهج برد و در مسجد الحرام در
میان چهار صد پیر مسئله شکو میرفت و ((۰۰۰۰)) (۴)

سال ارتحال شرایطات الصوفیه (۵) و رساله قشیری (۶) بود و ۶۹۷ و (تاریخ یاقعی ۶۹۸ و یقولی
۶۹۹ ضبط کرده) جامی عین بیان آنها را نقل نموده • قاضی شوشتری تنه ایان تاریخ یاقعی را
یاد آورده است مسلما قول سلمی و قشیری که اقدام و اتفاق در اثر راجح است • مگر آن (۳) گوید

بنابر این یاستناد حکایت عطار که هنوز هفت سال نداشت که به سرّی پیوست و در هفت سالگی سفر
حج گذاشت چون رفت و آمد از یخه ادب که بیش از سالی نمی انجامید • جبین ۸ سالگی بیخه اد
بازگشت (او آئینه فروشی کردی و هر روز به دکان شدی و سپرده عمو گداشتی و چهار صد رکعت نماز
کردی مدتی بر این برآمد دکان را بگذاشت و در هلیز خانه سرّی خانه ای بود آنجا نشست و یاسیانی

دل خویش پیش گرفت • • • • • و چهل سال همچونین بنشست ((۴) (۴)

مدت مهم تنه ایام آئینه فروشی اوست که اگر با توجه به جذبات ازلی و فراست ذاتی جبین که عطار
گوید ((جبین همه درد و شوق و عشق بوده است) مدت دکان داری را پیش از یکی دو سال بحساب

نتوانیم آورد پس آغاز خلوت چهل ساله اش در ده سالگی بوده است •

و چون سرّی در ۲۵۲ تا ۲۵۷ درگذشته است لاجرم شیخ را وقت مرگ سرّی سنین عمو او در حدود ۵۰ سالگی بود (و تا سال ۲۹۷ هجری که خود خرّقه تمسّی نموده است مدت ۴۴ سال بومسند ارشاک تکیه داشته لذا عمویش در حدود ۹۵ تا ۹۴ سال و تولدش بین سنوات ۲۰۳ تا ۲۰۷ هجری بوده است *

از این پیر هم کتاب مدوّنی در دست نیست ولی عبارات و کلمات زیاد دارند که ما در باب آثار ادبی ذهیبیه بیابان خواهیم کرد

۴- ابو عثمان مقرّبی - قبل از ترجمه احوال این رکن و قطب سلسله ذهیبیه متذکر میشویم که چون میثاقی کار نگارنده در این رساله روشن ساختن عقاید ذهیبیه از لحاظ معرفتی آثار ادبی آنها میباشد لذا طرز کار و طرح رساله را بر اساس عقاید ایشان تئیساده و ریخته‌ام * بنا بر این نظر است که این قطب (ابو عثمان مقرّبی) را با آنکه غالب مورخین و محققان صوفیه تا ریح وفاتش را بعد از دو نفر از جمعی جانشینان وی ضبط کرده و او را رکن ششم این سلسله میپندارند ما او را طبق عقاید ذهیبیه قطب چهارم - ارمش میدانیم زیرا علاوه بر آنچه نظماً در مقدمه این فصل گذشت تمام آثار مدوّن ذهیبیه (۱) و حتی طومار و کوس نامه این سلسله وی را قطب چهارم و جانشین جنیه بغدادی معرفتی مینماید * شیخ الحرّی سجدتین سلام (سلم) ابو عثمان مقرّبی از مشایخ متقدمین و اصلاً از ناحیه (قیروان مغرب) واقع در شمال آفریقا است * غالب از کتب ذهیبیه او را یلقب (طومار الحرام) مینامند * وی از زادگاه خویش بکله آمد و مدتی مجاور حرم بوده است (۲) شیخ مقرّبی از طبقه پنجم و بقول جامی جانشین جنیه بغدادی بوده و همانکه در حالات ابو القاسم گوغانی (۳) گوید ((نسبت وی به سه واسطه * * * * * سید الطایفه جنیه میروست)) و این همان عقیده اقطاب ذهیبیه است *

علت انتباه وی را جامی ضبط کرده است ((ابتدای در آمدن من در اینکار آن بود که سگی واسی در داشتم و در یکی از جزایری پوخته شکار میکردم)) * سرّی در کاسه شیو داشته عازم خوردن شد *

۵- پاورقی صفحۀ اوّل قبل است

(۱) ص ۲۰۵ و ۲۶۰ تذکرة الاولیاء عطار چاپ بمبئی ص ۳۷ نجات الانس جامی چاپ بمبئی ص ۲۸ مقالات صوفیه بتراب علی علوی چاپ هندوستان و سایر کتب صوفیه و تذکرة الاولیاء ذهیبیه

(۲) - این خلکان * این اثر * یا رفعی * تفصیلات * تذکرة دولتشاهی ابو عمران مقرّبی شاگرد

(۳) نقل از تاریخ یا رفعی

(۴) - ص ۲۶۳ تذکرة الاولیاء عطار چاپ بمبئی

(۵) تالیف شیخ ابو عبد الرحمن سلمی نیشابوری مستوفی ۴۱۲

(۶) - تالیف استاد ابو القاسم قشری متوفی ۴۶۵ هجری

سگش بوی حمله کرد او را براند تا سه مرتبه که سگ خود شیورا خورد ((در سلحت آماش کوه و مورد و
 همانکه وی دیده بود که ماری سر در آن شیر کرده خود را فدای من کرد چون آنرا دیدم تو به
 کردم و در این کار آمدم))
 در ریاضات و طی کمالات او از جوع و سحر عطار در تذکرة الاولیا * (۲) گویند ((در اول حال بیست سال
 عزلت کرده و در بیابانها و صحراها که در آن مدت حشر آدمی نشنید ۰۰۰۰ الخ))
 و شیخ اسلام عبد الله انصاری (۳۹۶-۶۸۱) در باره وی نوشته است که ((وی سی سال در مکه بود))
 ۰۰ آنچه مورد اختلاف و باغت ابواز این نظریه شده است که شیخ مغربی قطب ششم و ابوعلی رود باری
 قطب چهارم باشد همان ضیطة تاریخ فوت وی است که همگی سال ۳۷۳ هجری نقل کرده اند ۰
 بزرگان ذهیبیه کمتر سال وفات اقطاب را ذکر کرده اند ۰ و مولا تاعبد الرحمن جامی در صورتیکه
 تاریخ درگذشت مشایخ بعد از شیخ مغربی (ابوعلی رود باری سال ۳۲۱-۳۲۲۰ ابوعلی کاتب
 ۳۵۳) را بیان داشته باز او را قطب چهارم میراند (۳) !!! اضافه بر این متناقض گوئیهای
 دیگری در باره شیخ مغربی موجود است که ذیلاً بدانها اشارت میروند
 شیخ عطار سن ابن رکن ذهیبیه را یکصد و سی سال دانسته جامی در ذیل حالات (شیخ طلحه بن
 محمد بن المصباح النبلی) گویند ((شیخ طلحه از کبار اصحاب ابو عثمان حبری است مدت سنه اثین
 و ثلثاته ابو عثمان مغربی و براگفت خواهی ترا پندی دهم که پنجاه سال است تا خلق را پند میدهم
 و نمی پند یونند ۰۰۰۰ الخ)) با توجه بگفته عطار سال تولد مغربی (۲۴۳-۱۳۰-۳۷۳) میشود
 ۰ با فرض اینکه شیخ مغربی در همان سال فوت شیخ طلحه (۳۰۲) با و گفته باشد
 ((پنجاه سال است تا خلق را پند میدهم و ننگ)) لازم میآید که شیخ مغربی از سال (۲۵۲-۵۰-
 ۳۰۲) شروع به پند گوئی خلاص کرده باشد و حال آنکه در این سال وی ۹ ساله (۲۴۳-۲۵۲-۹)
 بوده است و این بسیار بعید و محال است ۰ خاصه که خود شیخ عطار فرموده است (۲)
 ((در اول حال بیست سال عزلت کرد)) مشابه علت این اشتباه وجود (ابوعمرو مغربی) شاگرد
 (شیخ حسن بن احمد مصری) (ابوعلی کاتب) قطب ششم)) است که صاحب ریاض العارفین هم
 (ص ۶۵) ابن معنی را متذکر شده است یا (ابو عثمان مغربی) خلط گردیده است و در حال ۰۰۰۰
 یاد در این صنفه بسیار گردیده است
 یا در حق این صنفه بدو است

..... نظائر این قنا قصص در این باره زیاد است که نگارنده چون در مقام اثبات و معنی عقاید

مورخین با اقطاب نه هیبه بنییم از آن در میگذرم^(۱)

(۳۳) مهر حال شیخ ابو عثمان مغریس بهر سن و سال و جای نیشن هر قطعی که بوده قدر مسلم آنستکه

صحت شیخ جنید بغدادی را درک کرده و مدتها درینجا اندمیزیسته است اما در اواخر حال رفت

عزیمت به نیشابور کشید و در هبل اقامت بدستامان افکند تا هم در آنجا خرقة تهیه ساخت *

مرفقه در نیشابور جنپ قیور دو ابو عثمان دیگر * - ابو عثمان نصیبی * ابو عثمان حیری (۱)

واقع است *

شیخ عطار او را صاحب تاء لینی دانسته گوید ((در تصوف صاحب نصیبت بوده ولی از آن جمله

چیزی بدست نیامده * جز آنکه در ضمن روزگار کلماتی بلند دارد در عرفان از وی تراوش کرده

که در کتب معروف یاد شده است)) * - (۲)

۵- ابو علی رود باری - شیخ ابو علی احمد بن محمد بن ابی القاسم بن منصور رود باری که صاحب

ریاض العارفین جد اشرا (قاسم) ضبط کرده است (۳) وی ابوانی نژاد و نسبتش (به کسری و

ساسانیان) میرسد *

از آغاز کار و تحصیلات قبل از جدیه اش اطلاعی در دست نیست * ولی بنا بر آنچه تذکره نویسان

ضبط کرده اند انتباه او در بغداد بود سببه سخنان جنید بوده است ((روزی جنید در مسجد

جامع سخن میگفت * گذر وی بر مجلس جنید افتاد یا مردی سخن میگفت بان مود گفت * اسمع یا هذا

* ابو علی رود باری پنداشت که او را میگوید بایستاد و گوش بادی داشت کلام جنید در دل

وی جای گرفت و اثر تعلم کرد * هر چه در آن بود توك کرد و بر طریقت قوم اقبال نمود^(۴)

(۳۳) آغاز سلوکش بدست جنید ولی پابان کمالش خدمت پیرو سلف خود (شیخ مغریس) صورت گرفته

وی سالک مجذوب بود چنانکه خلیفه اش (۵) که همه جا او را ((سیدنا)) خطاب کرده است

میگوید ((رود باری کارش از سلوک بجز به کشید الخ)) و همو در باره کمال علمی و دینی

و عرفانی او گوید ((ما رأیت لجمع لعلم الشریقه والحقیقه مع ابی علی الرود باری))^(۳)

یا در قی این صفحه بدرست

(۳۳) تاریخ تولد و مدت حیات وی معلوم نیست ولی وقایع تاریخی سال ۳۲۲ و عید الرحمن جامی در تفحات و صاحب ریاضی العارفین هر دو سال ۳۲۱ هـ را ضبط کرده اند بنا بر این بقرونیه انتهای هر که از کوئی و تذکره جنبیه شروع شده * میدانیم که جنبیه پیش از مرگ استناد خویش (سری متوفی ۲۵۳ - ۲۵۷ هـ) بامویاطنی در بغداد بمیمرت

پلور قی دومین قبل

۱- سید عبدالمجید یوزش آبادی مؤلف (رساله کمالیه) تجیب الدین رضا در تاء لیلیف (سبع الثانی منظوم و نورالهدیه منشور) شیخ محمعلی مؤلف زن خراسانی در (تحفه العیال سیه باتحفه عیالیه) اولین شاعر تازی گوی ذریعیه یا ذریعیه
۲- آقا محمد پاشا شرم درویش مؤلف (ولایت نامه منظوم که در مقدمه این فصل ایضا نقل شد) میرزا ابو القاسم را در چند تالیفاتش - جلال الدین محمد مجد الاشراف که غالب از شروع (میزان المصواب) را بر (فصل المطالب سید قطب الدین محمد) تاء ثبت و تسجیل کرده اند سلسله انتساب و ارشاد را که شارح بطور ذریعیه آورده * پسندیده است که مرحوم آقای آقا میرزا احمد اردبیلی (وحید الاولیاء) در چندین جا و مقدمات غالب از کتابهای این سلسله را که طبع و نشر کرده اند منجمده (مقدمه سبع العشانی کفا بة المؤمنین رساله قدوسی) و نیز سایر مشایخ درجه دوم و مریدانیکه تاء لیلیفاتی دارند همگی از متاع خرد متقدم شیخ شیخ ابو عثمان را قطب چهارم و خلیفه جنبیه معرفتی ضبط کرده اند * ۲ / ۲ - ۳۸ تذکره الاولیاء عطار چاپ بمبئی ۳ - ص ۱۹۶ تفحات الانس جا می چاپ کان پور هندوستان / ۴ - ابن عقیده را مجالس المؤمنین در ذکر سلسله * متسبب شمس الدین گیلانی - طراشق الحقائق در سند خرقه سید محمد نوربخش * ریاضی العارفین در ذکوحالات ابوعلی رودباری * جناب استاذ همامی در بیان خرقه عزالدین محمود کاشی نقل فرموده اند

۱- دوست فاضل ما آقای احسان الله استخری شیرازی در رساله اقطاب ذریعیه در این باره بحث بسیار مفصلی فرموده اند *

۲- مانعونه کلمات اوراد ریاض آثار ذریعیه ذکر میکنیم *

۳- ص ۶۴ ریاضی العارفین چاپ تهران * سلسله ذریعیه مرید و جانشین ابوعلی کاتب است *

۴- ص ۱۲۷ تفحات الانس جامی چاپ کان پور هندوستان *

۵- شیخ حسن احمد بن (ابوعلی کاتب) قطب ششم ذریعیه * خطی کتابخانه نگارنده (کوره کانی)

در صفحه ۱۱۵ همین کتاب که در حاشیه سبع العشانی در بیشتر جاها بر سیده * می نویسد

(شیخ ابو القاسم الکورکانی) اما در سایر متون عواما کورکانی آورده اند *

یا در قی دومین بعد

و مسلماً ^۱ در آنوقت که سخن جنبید و ابوعلی بگرفت بایست از سن یلوع گذشته باشد

لذا عمرش در حدود ۸۰-۹۰ سال بوده است ولی اینها تقریبات است و نمیتوان بدان حکم قاطعی نمود اما مسلم آنست که شیخ مسند ارشاد شری را از یخندان مصو کشید و ضبط

ظاهر مراد عطار از ابی بنیروان ^۲ (ابو حسن علی بن جریر مالک قرنی)

تواریخ مستعد آن آسمان را تربیت فرمود

از او کتاب و تالیفات و بی نیست اما کلمات زیاده را مشایخ صوفیه از او نقل نمودند

که ما در باب آثار ابی زهویه نقل میکنیم و نیز وی را از شعرای صوفیان دانند وجه بسا

اولین شاه عزیزی گوی زهویه باشد ^۳ -

۶- ابوعلی کا تب - شیخ حسن بن احمد مصری ابوعلی بن کا تب یا (ابوعلی کا تب) ^(۳)

(۳) از بزرگان اقطاب است که ابوعثمان مغربی استاد پیو خود را درک کرده است چه جا می

گوید ((ابوعثمان مغربی بوا بزرگ میداشت و بوا مه میگفت از رود باری از بزرگی و نما می علم

وی)) ولی مرید خلیفه رود باری بوده است (۱) آغاز جذیه وی معلوم نیست ولی خود در

منهم عبارتی که راجع بایستادش گفته دارد که ((ما از حقیقت بشریت می آئیم))

که این معلوم میباشد مجذوب سالک بوده است و بپای شیخ ابو القاسم نصوآ بادی متوفی

۳۷۲ (۲) صحبت داشته است (۳)

در تاریخ ارتحال ^۴ استاد ابو القاسم قشیری ((سیصد و چهل و اندی)) نگاشته ولی

تفحات الانس ۳۵۳ نقل کرده است * سال عمرش درست معلوم نیست ولی چون پس از رحلت

پیرش (۳۲۱ یا ۳۲۲) می و دو سال بمسند ارشاد نشست و از طرفی (ابو عثمان مغربی)

را هم درک کرده است اینها بر این بایند در حدود شصت یا بیشتر زندگانی کرده باشد *

تالیفات کتابی یا ونسبت داده نشده است ولی ابیات تازی چندی را از وی نقل کرده اند

که ما در فصل نظم زهویه بیان خواهیم داشت *

۷- ابو القاسم گرگانی - هفتمین قطب سلسه زهویه مرید و جانشین ابوعلی کا تب است ^(۴)

(۵) ضبط کلمه (گرگانی) را در صفحه ۹۳ تحفه عباسی خطی کتابخانه نگارند (کوره کانی)

و در صفحه ۱۱۵ همین کتاب که در حاشیه سبع المثانی در بیشتر از بجا پرسیده * می نویسد

(شیخ ابو القاسم الکوره کانی) اما در سایر متون عموم ما گرگانی آورده اند *

یا در قی در صفر

آغاز حال و علت انتباه جذبه و سیر و سلوک وی را تذکرة هائیکه نوشته اند تنها جملی (۴)

نویسد ((در وقت جوانی بی نظیر بود و در زمان خود بی بدیل)) * - شیخ عطار در تذکرة الاولیاء

ضمن بیان حال (اویس قرن) گوید ((در ابتدا شیخ ابوالقاسم گرگانی اویسی بوده است)) *

ظاهراً مواد عطار از اویسی پیروان طریقه اویس قونی (اویس بن علیرین جزین مالک قونی) *

از مردم بمن کهر و ز کار بیخبر مردار کرده و در سال ۳۷ هـ درگذشته است *

اگرچه نسبت اویسی بودن او را مؤلف خزینة الاصفیاء و سفینة الاولیاء و نیز طرائق الحقائق بخود

شیخ فرید الدین عطار هم داده اند (۵) *

اصولاً در وجود اویس قون متصوف و سلسله ینام اوترید است ولی آنچه بیشتر مدلل میشود

اینستکه اویس قونی از یار سایان تا بعین بوده و افکارش یا اصول تصوف و عرفان توأم نبوده

است و چه بسا که در زمان او اثر تصوف باین معانی امروز اسم و اثر نبوده است و اگر هم اویس قونی

صوفی بوده باشد ظاهراً طریقه خاصه وی نسبت نداده اند * بویژه در قرن پنجم که -

(ابوالقاسم گرگانی) و یاد در قرن ششم و هفتم (که شیخ عطار) اویسی باشند (۶) بهر حال

قدر مسلم آنست که وی از شاگردان و پیروان ابوعلی کاتب بوده است و بعد از وفات استادش (۵۳ هـ)

بر مسند ارباب شاد تکیه زده و یا شیخ ابوسعید فضل الله بن ابوالخیر محمد میبانی بامیثه ای (۷)

۱ - در اینکه این قطب ششم زهییه است نه (ابوعثمان مغربی) قبلاً گذشت عبارات فوق و نظائرش

تقدم (ابوعثمان مغربی) را مسلم میدانند *

۲ - استاد و میر طریقت شیخ ابوعبد الرحمن سلمی نیشابوری مؤلف طبقات الصوفیه سلمی متوفی ۴۱۲

۳ - نقل از ریاض العارفین ذیل (احمد علی مصری) ص ۶۵ چاپ تهران *

۴ - جملی در ص ۱۹۴ نفحات الانس چاپ کان پوره هندوستان نویسد (نسب وی یاسه واسطه که

(شیخ ابوعثمان و شیخ ابوعلی رودباری و شیخ ابوعلی کاتب) است سید الطایفه حنیفه میرسد)

۵ - شخصیت و ترجمه احوال عطار در قطب ۱۲ سلسله زهییه بحث خواهد شد *

۶ - خلاصه ای از تحقیقات جناب استاد سعید نفیسی در کتاب جستجوی عطار چاپ تهران *

۷ - کتاب اسرار التوحیه ینام اوتالیف شده و سند خرقة ۱ ش بدو واسطه (ابومحمد عبد اله بن

محمد المرتضی) متوفی ۳۲۷ هـ) و پیرو ابوالفضل حسن سرخس متوفی ...) یحیی بن یغداد میرسد

(تولدش یکشنبه ۳۵۷ هـ و متوفی ۴۴۰ هجری) معاصر و معاش بود است *

((گاه در طوس یاوی بربك تخت می نشستند * (۱) -

تاریخ ارتحالش را ۴۵۰ هـ (۲) ضبط کرده اند مدفن وی در (یوری آباد تربت حیدریه)

کشارکوهی میباشد *

از او کتاب و تالیفی نام نبرده اند ولی کلماتی را از وی نقل کرده اند که مادر باب آثار

ادبی ذهابیه بیان خواهیم داشت (۳) *

۱ - نقل از تفحات الانس جلدی *

۲ - خزینة الاصفیاء و سفینة الاولیاء *

۳ - دولت شاه سمرقندی در ترجمه * احوال فردوسی متوفی ۴۱۱-۴۱۶ بعد از ذکر

د استان ((مذکور که تعصب کرد گفت رضائکم تا جنازه فردوسی را در گورستان مسلمانان

دفن کنند)) نقل از چهارمقاله عروضی سمرقندی اضافه کرده است که ((لایتنان نماز و جنازه

شاعر را یکی از مشایخ صوفیه بنام ابوالقاسم علی بن عبد اله کرکاتی)) نسبت داده و این

بسیار بعید مینماید که صحت داشته باشد *

۸- شیخ ابو بکر بن عبد اله (لطوسی النساج - تاریخ تولد و سنین زشت گاش) بدایت حال و تحصیلات او یکتا نامعلوم است ولی یا آنچه جامی در ارتفاعات آورده است که ((بدایت حال مجاهد و مبارکشید و مجاهد وی بمشاهده ناسج لید ۰۰۰۰)) میتوان گفت وی سالک مجذوب بود و مسلما کمالش بدست استاد سلفش پایان یافت و توانست مردی چون امام احمد غزالی (شاگرد و خلیفه اش) را تربیت نماید و راهشای حجة الاسلام امام زین الدین ابوحامد محمد بن محمد بن احمد غزالی طوسی (متولد ۴۵۰ هـ - متوفی ۵۰۵ هـ) تصوف باشد (۱)

۹ - امام احمد غزالی

ایولفتوح محمد الدین امام احمد بن محمد بن احمد غفرآلی طوسی (۲) براء رکبتر حجة الاسلام ایوحد

۱- ص ۲۴۵ غزالی نامه تألیف جناب استاد همای م ذیل نمایی از اساتید و مشایخ حجة الاسلام
محمد غزالی و نیز در ص ۴۳ ((بزرگترین راهنمایان وی در تصوف ابوعلی فارمدی و ابو یکریم ساجی بودند)) *

۲- نام پدرش را همه جا محمد بن محمد بن احمد نوشته اند. تنها صاحب رونقات الجنات (طاوس احمد طوسی) خط کرده است. اما کلمه غزالیتش بزاء است که باصق احوال کسی جز این دو برادر بنام

غزالی یاتشیدند ابریم مگر (شیخ ابو حامد بن محمد بن محمد طوسی معروف بخزالی قدیم * بزرگ کبیر)
از فقہار محدثان خراسان است که در کتبیه ونسب و نام پدر و موطن یا برادر بزرگ امام احمد غزالی مشترک

یونہ است همین تشابهات منشاء اشتباهات زیاد است تنہا اسوکی در جلد ۳ طبقات الشافعیہ در این -

اما غزالی بدون تشدید شش تن از رجال تاریخ هستند (غزالی مروری * ایومصور عبد الواحد غزالی) *

[illegible]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

غزالی میباشند این دو پیراهن را از خانوادہ ایرانی طایران (۱) طوس بودند * پدرشان مردی عالمی و بافکندہ بودہ است کہ از دستنویح خوانان حلال بدست میآورد و بخد مت علمائوزہاد راغب بود تا کہ رحمت و سال ۴۶۵ بمردود و برادر را کہ مشغول در آغاز طبع و کثرتش چند سال کوچکتر بود (۲) یکی از دوستان صوفی مشہور بنام ابو حامد احمد بن محمد بن محمد ران گاشی سپرد * وی تلمذ تی خود مقدمات علوم ادبی و عربی * اصولی و دینی را بد و برادر آموخت و سپس بجز جطن و بعد بطوس و نیشابور کہ در آن هنگام ہرگز علما و دانشمندان بود رہمیار شدند برادر بزرگ بواسطہ خدمت زدن و فراست فراوان (۳) از جوانی غرق مسائل فقہ و اصول * کلام و حکمت * مناظرات و جدل شد تا آنچہ عدل سالکی انتیاء یافت و پس از آوارگی ہاتصوف را بر تمام طرق رجحان نہادہ بر آستان پیرانی چون ابوعلی فارمدی و ابوبکر نساج نہاد * اما برادر کہ تمام از آغاز جوانی کار را بکسرہ نمود و ~~کچک~~ بخد مت پیرو طریقت بست و بیش از سرگردانی تربیع و خم های عقاید یونانیان و اقتدار ~~مقتدر~~ و اشعری حکمت ایمانیان آموخت و رخت بگوی آرامش و سکون - (الایذ کر اللہ) کشیدہ بسروسامان (العلم نور یقذفہ اللہ فی قلب من یشاء) رسید بطوری کہ توانست در - هنگام جذبہ برادر و ہول جوت اوزند ادبشام کہ مرکز صوفیان وزہاد آن زمان بود تصدی کوسی تد ریس نظامیہ بخد اد را بنماید (۴) و مدت ۴ سال کہ برادر بزرگش در مزارعہ غریب جامع دمشق معتکف و بایسیرت و صورت زندہ پوشان زیالہ کشی خانقاہ سیمساطیہ دمشق را برای تہذیب نفس میکرد (۵) برادر کہ شوش

- ۱ - طایران و نومان از شیرہای مہم طوس بودہ اند *
- ۲ - حجة الاسلام محمد بن سادہ ای ۴۵۰ - ۴۵۱ متولد شدہ ولی ضابط تولد اما م احمد را نہ یافت *
- ۳ - در استان حمصہ نزد آن دروازہ جرجان بطوس و توبرہ تعلیقات حجة الاسلام ابو حامد غزالی را کہ نزد آن ربودند * بطبقات شافعیہ جلد ۴ مراجعه شود *
- ۴ - حجة الاسلام از سال ۴۸۴ (بنوشته خود شذی القعدہ و بنوشته یاقعی جمادی الاول) بتصدی کوسی و تد ریس نظامیہ بخد اد نشست تا در سال ۴۸۸ (بنوشته خود شذی القعدہ من الفضال ذی القعدہ و بقول طبقات الشافعیہ ذی الحجہ) ہمہ چیز اتوک گفت و باتفاق ابوالقاسم حاکمی طوس (متوفی ۵۲۹) ظاہر اینام سفر حج و باطنایرای درک فیض صوفیان بلاد شام و جزیرہ و حجاز و بیت المقدس و بغداد کرد انشکاء نظامیہ را ترک گفت *
- ۵ - حجة الاسلام از سال ۴۸۸ تا ۴۹۸ در جامع دمشق (جامع اموی) شام قبة الصخرہ بیت المقدس زیارت تربیت خلیل علیہ السلام حج، حجاز، مدنبہ و طوس و روزگار گذراند و بتہذیب نفس پزد اخت خلاصہ از جلد ۴ طبقات الشافعیہ و این رکن ذہبیہ را در آغاز دورہ دم تحولات ذہبیہ مفصلا بیان خواہم نمود اما شاگردان صوفیہ و رجال دست پرورہ ای این رکن سلسلہ ذہبیہ عیار ننداد

بر کرسی نظامیه بتدریس و تعلیم دانشجویان و یومسند ارشاد بتربیت مردان میپرداخت. —
 بهر حال اثر لحاظ علمیت از برادر ولویسن که ترویج دینی معلم برابرمینمود اما جنبیه تصوف
 و مجلس گوئی او بر دیگرها تشفی و تشفی داشت چنانکه در زمان خویش یعنی (لواء عظمه زاهد
 صوفی) و بعد از مرگش با لقب ((سلطان الطریقه • امام • خواجه)) شهرت یافته صاحب
 نفحات الانس بنام ((شیخ احمد آن غزال العاشقین)) وی را یاد کرده است مجلس و عیش
 یاندازه گرم و سخنانش چنان دلنشین بود که گروهی بسیار از عامی و عارف فریفته و مسحور
 میانش بودند از دحلم میکردند و بعضی از طالبان تقویات وی را بر منبر و عظم یا کرسی تدریس
 مینوشتند چنانکه صاحب طبقات الشافعیه (جلد ۴) درباره مجالس القزالیه (مجالس
 غزالی) و زبیدی در مقدمه الاحیاء العلوم حجة الاسلام یا شتیاه افتاده آیت مجالس
 را از حجة الاسلام ابو حامد دانسته میگوید ((صاعد بن فارس لیا نی در مجالس و عظم غزالی
 در بغداد پشت سرمردم میایستاد و تقریبات او را مینوشت تا ۱۸۳ مجلس در دو جلد جمع کرد
 برای تهج و تصویف بنظر غزالی رسانید)) در صورتیکه زبیدی اشتباه کرده است و این سبکی
 مطالب را درباره امام احمد غزالی نوشته و تعداد مجلس را هم ۸۳ ذکر نموده است
 غیر از این مجالس امام احمد غزالی تالیفات دیگری دارد که عبارتند از: —

بـ لیاب والاحیاء — تلخیص الاحیاء العلوم حجة الاسلام محمد غزالی —

ج — سوانح العشاق را که یفارسی است که جامی ((لمعات شیخ فخر الدین عراقی را بر سنن
 (۱)

آن واقع است)) و رضا قلبخان هدایت گوید ((سوانح العشاق را هم در محبت وی نوشته است

(۲) رساله عینیه — مکتوبی است که امام یشاگرد خود عین القضاة همدانی نگاشته

هایب — منظوم فارسی و عربی متفرق و پراکنده ابک ما هر یک از رسایل و تالیفات و مطا

خصوصیات و نیز اشعار این رکن ذهبیه را در آغاز دوره دوم تحولات ذهبیه مفصلاً بیان خواهم

نمود اما شاگردان معروف و رجال دست پرورده ای این رکن سلسله ذهبیه عبارتند از

۱ — ص ۲۴۰ نفحات الانس چاپ کان پور هندوستان

۲ — ص ۵۹ و ۱۶۷۲ رباعیات عارفین چاپ تهران —

۱۔ سہروردی (۱) شیخ ضیاء الدین ابولنجیب عبد القاسم بن محمد بن عمرو (۲) ازبزرگان مشایخ صوفیہ

قرون ششم هجری قمری میباشد که درخاندان علم و تصوف بنیاد آشت تولد وی در سمرقند (۳) در ماه صفر سال ۱۰۰۰

۶۹۰ هجری یونیه است (۴) از تحصیلات مقدماتی او اطلاعات دقیق و قابل اعتماد در دست نیست اما تحصیلات عالی او در مدرسه نظامیه بخداوند میباشد چنانکه تحصیل فقه و اصول درین مؤذهب ران رخدمت (اسعد میمانی) (۵)

۱- از دشمنان آن و عرفای بزرگ سه نفر بنام (سهروردی) دارم که یکی (ابولنجیب عبدالقاهر سهروردی) - است که همین قطب زهیبه مورد بحث میباشد - دیگری برادرزاده همین رکن زهیبه بنام (شیخ الاسلام ابو -

حفص شهاب الك بن عمرو بن محمد بن عبد الله بن محمد بن عمرو بن سيار بن أبي أمية بن خلف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان

انشعابات ذهبيه بدان اشاره كرده‌ام و مؤلف كتاب معروف عوارف المعارف و از صوفيان بزرگ قون هفتم هجري

دواندرز فرمود بیرونی آپ))

و گر آنکه در نفس خود بین میاش))

((مراد شیخ دانی مرشد شهاب

۱۱) یکی آنکه در جمع مذ بین مباحث

۱۰ یگر سرور دی مقتول بنام (شہاب الدین ایولفتح عمر بن حبش بن امیرک معروف (یشیخ اشراق یاشیخ مقتول)

است از حکمای اشراقی مشرب و دانشمندان بزرگ قرن ششم هجری و صاحب تالیفات زیادی مانند تصفیه

(تلویحات • مطارحات • حکمة الاشراق • یزدان شناخت • هیاکل النور • • • وغیره) که یضیطران العارفین

۵۸ سال عمر کرد و بجز فلسفه و حکمت در سال ۵۸۷ قتل رسید و کتابهایش را به (طیقات

معظمی از مورخین مانند مؤلفین (روضات و طیقات الاطباء) این شهر را در دی ماه و شهاب الدین رابعی -

اشتیاء کرده اند ولی تواریخ محترجمه ای احوال هریک را جداگانه ضبط نموده اند

۲ - یسبک نامه ای که این خلکان درص ۳۲۴ جل ۲ چاپ تهران نوشته است و منوشت این نجارد تاریخ

(معروف بشهره عموره) ابن سعد بن حسلین بن قاسم بن ثورین قاسم بن سعد بن ثورین عبد الرحمن بن قاسم

[illegible]

این نجار میگوید که این نسبنامه از روی خط خود شیخ نجیب الدین ضروری نقل شده است بنابراین فاصل

بين شيخنا ابو بكر بن عبد الله بن محمد بن ابو بكر جداره واسطه استواما لطيفات الشافعيه سمي نسبة

نجيب الدين بن عبد الرحمن بن قاسم بن محمد بن ابوبكر صديق رضي الله عنه (يا ابن زوايت مسكن فاصله شيخ نجيب

تا این که چه دارد و واسطه میشود. اگر خوب وقت کنیم ملاحظه میشود که سلسله صوتی سبب سنج عینی است.

اختلاف در شکر چنانکه فروسط ظاهر گردیده است

شهرودی را داشته و بمقام استادی نائل آمد و از ۲۷ محرم سال ۵۴۵ بتدریس نظامیه بغداد دعوت

شد و تمامه رجب سال ۵۴۷ هجری تصدی کوسی تدریس فقه را بعهده داشت (۱) -

علت انتخاب وی را پاره ای از مورخین صحبت امام احمد غزالی دانسته و نوشته اند ((چون بصحبت امام احمد پیوست تبرک همه چیز گفته گوشه نشینی اختیار کرده در ایام ریاضت مشرب آب بدوش می کشید و مزد میگرفت و با

جمعی از اصحاب در کنار جله بغداد در روانه ای منزل داشتند))

باتوجه بسال تولد وی (۴۹۰) و سال رحلت استاد بکه بخلافش نشسته است (امام احمد غزالی متوفی ۵۰۵ هـ)

متوجه میشوم که شیخ نجیب الدین درسی و پنج سالگی بمقام قطبیت و ارشاد رسیده پس از حدود بیست سال در بغداد خانقاهی داشته که اصحاب و دانش انجمن می نمودند تربیت و ارشاد طالبان طریق پرخانه

مجالس وعظ و تذکیر و مجلس گوئی و تدریس روی زیانزد شده شهرت یافت آنگاه بتدریس نظامیه دعوت شد -

از طرف دیگر می دانیم که شیخ ابوالنجیب در تصوف خدمت مشایخ متعدد در سید و از بزرگت صحبت ایشان مقامات

عالیه عرفانی یافت از جمله مشایخ معروف شیخ ابوعبدالله حماد بن مسلم و یاس (۲) میباشد که کلمات و حکایات

زیادی را از او برای برادرزاده و شاگرد خویش (شهاب الدین شهرودی) نقل و او در کتاب عوارف المعارف -

ضبط نموده است (۳)

علاوه بر این استاد مشایخ دیگری را دیده است که مادر سند خرقه و تلقین ذکر و بیان مینماخیم -

بنابر این مقدمات عقیده پاره ای از محققین که نوشته اند ((چون بصحبت امام احمد پیوست تبرک همه چیز گفته

گوشه نشینی اختیار کرد ... الخ)) بظاهر میرساند که در سنین بالای عموصاحب مقام و رتبه اجتماعی بوده

است که در صحبت امام احمد تبرک همه را گفته باشد در صورتیکه امام احمد حماد بن یاس اتفاقاً در یکسال و -

۱ - مدرسان مدرسه نظامیه بغداد را بسیاری از کتب معتبره تواریخ و تذکیر میمانند (طبقات الشافعیه

سیکی تجارت السلف ابن خلکان - یاغی مؤلف مواء الجنان) نوشته اند -

۲ - تاریخ وفات بن یاس را مختلف نگاشته اند بعضی سال ۵۳۱ هـ ضبط کرده اند ولی اصح اقوال را در جلد

اول خزینه الاصفیاء (ماه رمضان ۵۲۵) نگاشته است ترجمه احوال شراهم مؤلف نفحات الانس در ص ۴۵۶ -

آورده است -

۳ - شهاب الدین شهرودی در باب بیستم عوارف المعارف در ذیل عنوان (فی ذکر یاکل من افقی) و نیز

در باب چهل و چهارم ذیل عنوان (فی ذکر ادبهم فی اللباس) دون استبان را از حماد بن یاس نقل نموده که -

اولی را بلعبارت ((وكان شيخنا شهاب الدين ابوالنجيب السهروردي رحمه الله يحكي عن الشيخ حماد بن ياس -

انه كان ... الخ)) و دیگری را بجمله ((وحكى لنحن الشيخ حماد شيخ شيخنا انه ... الخ)) ضبط

نموده است -

(ب) احتساب اختلاف گوئیہ۔ ایمن سنین ۳۵ تا ۴۰ سالگی شیخ ابولہٰ جیب) ہر دو خرقة تیس کردہ مسند یابین

خليفة و انه ائد —

پس در حال پانزده یحکایتی که در باب هفتم عوارف المعارف در بارهٔ صلاحیت این شاگرد و استاد ضبط شده است
بنظر میرسد که شیخ در سنین جوانی و دوران تحصیل نظامیه بخدا ان (آنهم در بین سالهای ۸۱ تا ۹۸ که -
امام احمد غزالی بجای بران ریح حجة الاسلام امام محمد غزالی تدریس نظامیه را می نمود بلکه در اوایل سده هفتم
بین سالهای ۵۰۴ و ۵۱۰ که شیخ نجیب الدین سرور دی چهارده تاییدست و چهار ساله بوده است بآنگاه
حضرت امام احمد واخذ ذکروی نائل آمده باشد *

سیت خرقه ارادت و تلقین ذکر ^{مستحب} الدین ضروری یا توجه باینکه صوفیه دو قسم خرقه دارند : یکی -
ارادت است که جزایک شیخ * آنهم قطب ناطق زمان که سزاوار خرقه پوشیدن و تلج داشتن بوده شرائط -
قطبیت و ارشاد را داشته باشد نمیتوان گرفت * اما خرقه تبرک را ممکن است از مردان نیک بسیاری دریافت
داشت *

شیخ ابوالنجیب سمرودی خرقه ارادت را از عموی خود قلنجی وجیه الدین سمرودی (۱) و اوازیش رش ابو محمد سمرودی معروف بعمویه - و اواز احمد اسود بنوری (۲) و اواز امشاک بنوری (۳) (متوفی ۲۹۹) و اواز سید الطابعه جنبه یغدادی (متوفی ۲۹۷) و اواز جلال الشری سقطنی (متوفی ۲۵۷) و اواز ابو محفوظ معروف کرخی (متوفی ۲۰۰ - ۲۰۱) (۴) گرفته اند -

این سند خرقه را که مورخین و صاحبان تذکره ابوالنجیب سهروردی ^{رح} عایشی فوق ضبط کرده اند بعضی
اقطاب و مؤلفین ذهیبیه این امتداد کرده اند. سند خرقه و نسبت تلقین ذکر ابوالنجیب سهروردی را یکی پنداشته
و از طریق امام احمد غزالی (متوفی ۵۲۵) و ابویکرم سلج (متوفی ۴۸۷) و ابولقاسم گرگانی (متوفی ۴۵۰) ()
و اعلی کاتب (متوفی ۳۵۳) .

۱ - در الباس خرقه قاضی وجیه الدین دست پدرش اخای فرزند جانی متوفی رجب ۵۷۴ شریک بوده است که خود اخای فرج خرقه از ابو سعید الله محمد بن حقیف (یا خقیف) شیرازی متوفی ۳۷۱ که (مؤلف ریاض ۳۹۱ نگاشته) او از ابو محمد روم یزدانی متوفی ۳۰۳ و او از جنید یزدانی متوفی ۲۹۷ گرفته است.

۲ - برای ترجمه احوال این سه نفر رساله قشویه صفویه الصفوه * تفحات الانس تذکرا و لبایعطار مرآحه شود.

۳ - کلمه (ممشاک) شاید مخفف (محمشاک) که در اصل (محمد شاک) و نام رئیس فرقه کرامیه در زمان سلطنت محمود غزنوی بوده است. نظیر این کلمه (احمشاک) که در اصل (احمد شاک) بوده است همیشه.

۴ - احوال این سه تن را ما در همین فصل بیان کردیم.

و ابوعلی رود باری (متوفی ۳۲۲) و ابوعثمان مغربی (۱) و جنید بغدادی (متوفی ۲۹۷) و سری سقطی (متوفی

۲۵۷) و معروف کرخ (متوفی ۲۰۱ و ۲۰۰) ضبط نموده اند *

از اقطاب ذهبیه تنه‌ایک تن (۲) متذکر این معنی شده در ضمن ذکر اقطاب گوید *

((بعد از ایشان شیخ باشد ابوالنجیب سهروردی لقب بلحق قویب))

((کانتساب وی بود بان و طرف این دو نسبت داشت از روی شرف))

((یک یعمش مبطالطاف رب آن محمد سهروردی (۳) لقب))

گوید نسبت شیخ خویشتن * احمد دینوری قطب زمن ((

((نسبت احمد بدی (۴) یا شیخ خویش آن جنید نامور گفتم (۵) زبیش))

غیر از این قطب مؤلف میزان الصواب در ذکر اقطاب ذهبیه و پاسخ ((ارباب انکار و لجاج)) که اعتراض

ایشان این است که یسبب ظاهر نوشته (۶) بعضی از علمای امامیه در جناب شیخ احمد غزالی طعن مینمایند *

... الخ)) (۶) مینویسد *

((شیخ ابوالنجیب سهروردی راستند بدو سلسله منتسب بمعروف کرخ میشود یکی که معروف است

دوم چنان است که شیخ از عم خود قاضی وحید (۷) الدین سهروردی اجازه داشته و او از پدر خود شیخ محمد

سهروردی مشهور بمعویه و او از احمد اسود دینوری (۴) و او از شیخ الطائفه جنید بغدادی می‌رسد *

۱- مادر یار تاریخ رحلت ابوعثمان مغربی و اینکه قطب چهارم را هفتم است در نسخه این فصل مفصلاً

بحث کرده ایم *

۲- آقا محمد هاشم درویش (قطب ۳۳ ذهبیه) در مثنوی ولایت ضافه خویش در ضمن ذکر اقطاب انتساب بدو

طریق ابوالنجیب را بیان نموده است *

۳- تاظم ابیات فوق عم ابوالنجیب سهروردی را (محمد سهروردی) نام برده است در حالیکه مورخین و تذکره

نویسان می‌گویند که گذشت عموی ویرا (قاضی وجیه الدین سهروردی) می‌باشد و در بعضی (جد شریف) (شیخ محمد

یا) ابومحمد معروف بمعویه نوشته اند *

۴- یازدهمین تاظم ابیات نسبت خرقه احمد اسود دینوری را مستقیماً به جنید بغدادی رسانده است در صورتی

مورخین و تذکره نویسان در بین این دو تن (محمد دینوری) را واسطه دانسته نام می‌برند *

۵- نقل از ص ۱۲ ولایت نامه نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۳۰ چاپ شیروان و ص ۱۱ چاپ تبریز *

۶- نقل از ص ۵۸ میزان الصواب تألیف حاج امین الشریع خوشی چاپ تبریز *

۷- عین ضبط متن کتاب نقل شده و الامور خین (وجیه الدین) ضبط کرده اند اگر تصرف یا اثر دست نباشد

گویا مؤلف این اسم الزمجالس المومنین قاضی نوراله شوشتری که وی هم این اشتباه را کرده است نقل *

نموده باشد *

و از ایشان بشیخ کرخی قدس سره منتقلی میشود (۶۰۰۰۰) (۶۰۰۰۰) (۶۰۰۰۰)

یا این همه اختلاف اقوالیکه درباره ابوالنجیب سرور دی موجود است وی از بزرگان مشایخ صوفیه از طرفی
مکرر اتصال چند رشته و از طرف دیگر خود منشأ انشعابات چندین فرقه بزرگ مانند (سرور دی) (۱) پیرو جمالیه
قدریه (۲) نعمت اللهیه (۴) صوفیه (۵) که هر یک از آنها انشعابات بعدی یافته پاره ای از بین رفته
و عده ای تا امروز باقی و هم نام و نشانی داشته و مانند ریخت (لم السلاسل) بودن ذهبیه بداند اشاره کرده و

در باب چهارم این رساله (تحولات ادوار مختلف ذهبیه) درایتی خصوص بحث خواهیم نمود *

از مسافرت های ابوالنجیب سرور دی زیارت بیت المقدس است که در سال ۵۵۷ هجری شروع کرده * چندی
در مکه و مدینه و دمشق و حلب و عسقلان و غیره ترتیب داده است * در همین سقواست که حکمران شلم ملک نورالدین
محمود مقدم او را گرامی داشته و از او تجلیل بسیاری درباره وی مینماید *

از آثار تألیفات او کتاب آداب للمعرفه بن است که مادر باب چهارم آنرا معرفی خواهیم نمود *

ارتحال وی رخا لب از مورخان عصر جمعه هفتاد و یک سال ۵۶۳ در بغداد دیده اند *

۱۱- عمار یا سمر

قبل از ترجمه این احوال این رکن ذهبیه باید دانست که این عمار یا سرغبراز (عماریا) سر صاحبی رسول اکرم و

اصحاب صفه (۶) میباشد * وجه امتیازش اینست که این را بنام (شیخ عمار یا سرین لیبی) و در بعضی تراجم

بطور تخفیف (بدلی) نگاشته و ضبط کرده اند *

مؤلف طرائق المقائن او را ((مقتدای ارباب قلوب و مطلع بر اسرار غیوب)) (۷) دانسته و همان این دعوی را
(کمال مریدان) (۷) پنداشته است *

۱- توسط ظییر ازاده اش شیخ الاسلام شیخ شهاب الدین ابوحنیفه سرور دی (متولد ۵۳۹ و متوفی ۶۳۲)

۲- توسط امام الدین محمد از شاگردان نجیب الدین غلی بن سیزغش شیرازی *

۳- توسط عوث الاعظم محی الدین ابو محمد عبد القادر بن ابوصالح زنگی دوست گیلی یا گیلانی یا جیلی -

متولد ۴۷۰ و متوفی ۵۱۱

۴- شاه نعمت الله ولی (متولد ۷۳۰ و متوفی ۸۳۴) از مریدان شیخ عبد اله باغی مؤلف مرآت الجنان و در

الفظم (متوفی ۷۶۸) که بابک یار و واسطه نسبت ارادش شهاب الدین سرور دی میرسد *

۵- توسط قطب الدین ابهری و ابوالخنائم رکن الدین سجاسی و شیخ شهاب الدین محمود تبریزی و سید -

جمال الدین تبریزی و شیخ ابراهیم زاهد گیلانی و شیخ صفی الدین اردبیلی * طرائق المقائن چلبه تهران

۶- سید اد اصحاب صفه و عوارث المعارف حدود چهارصد نفر نگاشته اما حافظ ابونعیم اصفهانی در حلیه الالباء

اسلمی آنان را بیش از این عدد بترتیب حروف هجا ذکر کرد * ولی دیگران مانند امام ابوحنیفه عبد الرحمن بن جوزی

در رصفوة الصوفیه نام بسیاری از آنها را ذکر کرده اند و از آنها ربیبان داشته است * مؤلفین ذهبیه هم چسسته و -

گریخته نام آنان را من غیر ترتیب ذکر نموده اند * چنانکه میرزا ابوالقاسم شیرازی در ذکر اصحاب صفه گوید -

((وکان الإخوان الصفاقی سبیل اله من المسلمان الفارسی وای ذوالفقاری و مقداد بن اسود الکیندی و عمار یا سرور
حذیفه البماتی و زید بن ارقم و امثالهم من المهاجرین و النصاری... الخ)) (۸) در ۶۸ تذکره الالباء چلبه شیراز *

۷- ص ۱۵۰ - وصل سم طرائق المقائن چلبه تهران *

مولانا عبد الرحمن جلیس هم در باره وی نویسد ((در تکمیل ناقصان و تربیت موبد ان و کشف وقایع ایشان کمال تعلم داشته است)) (۱) -

از خصوصیات زندگی اود رهیب يك از تذکره هاچیزی نیارده * علت انتباه و سیر و سلوک تحصیلات و زمان و مکان وی را ضبط ننموده اند اما سند خرقة اود را تعامی مورخین از شیخ ابوالنجیب سهروردی دانسته غالب از تذکره نویسان در استانی از آغاز سلوک خلیفه اش (شیخ نجم الدین کبری که در کتاب (قوانح الجمال) (۲) آورده نقل نموده اند * -

((چون بمقدمت شیخ عمار رسیدم و بدان وی در خلوت در آملم بمخاطرم گذشت که چون اکتساب علوم ظاهری کرده ام (و بر ریاضات و مجاهدات شاید بمقام مشاهدت توانم رسید) (۳) و فتوحات غیبی دست دهد (و قایق علم از سر مکتم بیامیزم) (۴) و بر سر مشروط الیان حق برسانم چون باین نیت بخلوت در آملم تمام خلوت میسر نشد بیرون آمدم شیخ فرمود ((تصحیح نیت کن و بعد از آن بخلوت در آی)) پرتو نور باطنی اود در دل من پدید آمد (و ناقتن گرفت) (۵) کتابدار اوقت کردم و جامه هارا بقوا بخشیدم بخبریک جیه که پوشیده بودم و گفتم این خلوتخانه قبر من است و این جیه کفن من است (مراد یگر بیرون آملدن میسر نیست) (۶) و غم کردم که اگر لویه بیرون آملدن غالب شود این جیه را باره سازم تا سائر عورت نمایند و استعیاضات خرج شود * شیخ در من نظر کرد و گفت ((در این که نیت درست ساختم چون در آملم تمام خلوت دست داد و همین همت شیخ ابواب فتوحات یومین یگشاد)) (۷) -

وفات شیخ عمار ریاسر در سال ۵۸۲ نوشته اند و قطعه تاریخ اود را گفته اند ((شده سالش عیان عمار ریاسر)) (۸) -

(۹) شیخ نجم الدین ۱۲۰۰ هجری قمری
ابوالجناب (۶) احمد بن عمر بن نجم غلیوقی خوارزمی از بزرگترین مشایخ صوفیه ابوان در نیمه دوم قرن ششم هجری بوده است * وی را القاب (کبری، طلعة الکبری، شیخ ولی تراش) داده بودند * بیستین مناسبت خاتمه و سلسله اود (کدروی یا کراوی یا کراویه) زهیده نامیده اند * -

- ۱ - ص ۲۶۹ تفحات الانس چاپ هندوستان *
- ۲ - کتاب (قوانح الجمال) و سایر تالیفات نجم الدین کبری در ادب و ادب صاحب چهارم معرفی خواهیم نمود *
- ۳ - آنچه در اخل پراثر نقل شده است اضافات صاحب طرائق یا تراجم قبل از وی مانند تفحات الانس و غیره میباشد *
- ۴ - نقل از ص ۲۶۹ تفحات الانس چاپ هندوستان و مطابقت با ص ۵۰ وصل *
- ۵ - این تاریخ ارتحال و ماده تاریخ از طرائق المعائن نقل شده است *
- ۶ - امیر اقبال سیستانی در رساله ای که مشتمل بر سخنان علاءالدوله سمنانی نوشته است در باره لقب (ابوالجناب) نجم الدین کبری آورده است که ((نجم الدین در ایل جوانی جهت استماع حدیث بیامد ان رفت و چون از علماء رخصت حدیث یافت و میسکند ربه نیز اجازه حاصل کرد در وقت مراجعت شیخ حضرت رسالت را در خواب دید و از آن حضرت التماس کینتی کرده است حضرت رسالت فرمود که (ابوالجناب) شیخ پرسید که ((ابوالجناب فخره)) حضرت فرمود ((لا مشدنه)) چون از خواب در آمد آن کیفیت چنان قلم کرده که از نیاالجناب می باید نمود (۰۰۰))

شیخ روزیدان را تالیفات زیادی از جمله (تفسیر بر مانی) من شطیحات کتاب الانوار فی کشف الاسرار و معرفی است در مورد شیخ روزیدان مصری که نجم الدین کبری بصحبت او نالک آمده است (شیخ روزیدان کبر مصری) که (کازرونی الاصل) میباشد تاریخ و مشاهدات او را یافتی در مرآة الحقان سال ۶۱۸ نوشته است که در کتابی او (یوسف صاکی) را بخاطر ان نجم الدین کبری (فهرست) ای ساخت است که عن آثاره تألیف الصدور در ۱۸۷ طرائق الشائق نقل کرده است *

تولد او در سال ۵۴۰ هجری شهر خیره یا خبوق (۱) خوارزم اتفاق افتاده است *
 تحصیلات او از آغاز عمر شروع شده * برای درک خدمت اسبقید مسافرتی زیاده نمود * چنانکه در نیشابور -
 خدمت امیرالمعدالی فرادی علم آموخت و بنوشته امیر اقبال سیستانی در همان از حاکم ابوالعلاء استماع -
 حدیث کوفه سپس با سکنندریه از محضر ابوطاهر سلفی استفادات علمی نموده * تا آنکه در مصودست ارادت بشیخ
 روزیدان وزان مصری (۲) که خود از بزرگان مشایخ عصر بود داده * بحلقه مریدان وی درآمد و در زیر نظر وی -
 ریاضات سخت کشید و ترقیات معنوی فراوان نموده یافت از ای منظور نظر پیر خود شد که بمصابت وی مقتدر *
 گردید استادش وی را چون فرزند خود میداد * -

اما بعضی از مورخین و تذکره نویسان آغاز سلوک وی را بعد از مسافرت همان و استماع حدیث حاکم ابوالعلاء -
 نوشته اند که چون وی حضرت رسالت را بخواب دید و کیفیت ابوالجنتاب باو عطا شد ((چون از خواب درآمد آن کید
 کیفیت چنان فهم کرده که از تبار الجنتاب باید نمود * لاجرم همانجا خود را از علائق دنیوی مجرد ساخته در طلب
 مرشدی که دست ارادت بوی دهد لغز مسافرت نمود بخوزستان رسید در خانقاه شیخ اسمعیل قبصو (۳) پهلوی
 یسرتانوائی نهاد * بجهت توجه شیخ از موش نجات یافته مرید وی گشت و مدتی در خدمت او سلوک مشغول بود
 شیخ بخاطرش خطور نمود که علم ظاهر من از شیخ اسمعیل زیاده است و از علم باطنی حظی تمام بافته ام این معنی
 بر شیخ اسمعیل ظاهر گشته بامداد آنجناب را طلبید و گفت * برخیز و سفر کن که ترا بخدمت شیخ عمار یاسر میباید
 رفت (۴) شیخ نجم الدین دانست که شیخ اسمعیل را بر آنچه بخاطرش خطور نموده اطلاع یافت هیچ نگفت و
 بملازمت شیخ عمار یاسر رفته مدتی سلوک مشغول گردید و چندگاه آنجا بود * شیخ همان حدیث بخاطرش گذشت
 و صبح شیخ او را گفت برخیز و بمصر بروید روزیدان (۲) تا این هستی را ضرب سیلی از سرتو بیرون بود ۰۰۰ الح (۵)

۱ * صاحب ریاضات الجنات از تلخیص الآثار نقل کرده است که ((جنوق قریه است از قریه های خوارزم ۰))
 ۲ * سقایی نوراله شوشتری این شیخ روزیدان را همان (شیخ ابو محمد ایمن النصیری قسوی شیرازی الحارثی بزرگ
 و مجدوب سترکه معروف (شیخ شطاح) و متوفی در ۶۰۶ که صاحب ریاضات العارفین ۶۶۰ ضبط کرده دانسته *
 وی در شیراز در کوه معروف به (بمویایمان) خلوت داشته است چنانکه حضرت راز شیرازی در تذکره الایلاء خود در
 باره میفرماید *
 ((نخیه اقطاب فارسی روزیدان است * کو حقیقت و حید در روزمان است * عشق شعار است در طریق حقیقت -
 کر عظمت فوق فهم و عقل و گمان است)) ((کرده تصانیف در بیان حقایق صوف کلامش قزون زحد بیان است
 آمده شطاح نزد اینهل دل این شیخ - گرمی وصل خدا سرگران است * ۱۳۲ تذکره رازیدان
 (حامل یاری است آمده عمری - گاه به جامع گیتی بکوه همان است ۰۰۰۰۰)) (نقل از ص - تذکره رازیدان
 شیراز)
 شیخ روزیدان را تالیفات زیادی از جمله (تفسیر عوالم) شیخ شطاحیات کتاب الانوار فی کشف الاسرار معروف
 است در صورتیکه شیخ روزیدان مصری که نجم الدین کبری بصحبت او نائل آمده است (شیخ روزیدان بکبر مصری)
 که (کازرونی الاصل) میباشد تاریخ و شهادت او را یافتی در مرآة الجنان سال ۶۱۸ نوشته است که در رثای او
 یوسف صلاحی ارشاد گردان نجم الدین کبری (قصیده ای ساخته است که عین آنرا در نایب الصدور در ۲۸۲
 طرائق الحقائق نقل کرده است *
 نکات مستتر است

قاضی شوشتری روزبهان را آخرین استاد وی دانسته است * در صورتیکه مورخین دیگر و بیشتر از محققان صوفیه او را اولین پیروی نوشته اند چنانکه گذشت - ولی مسلم است که نجم الدین کبری بدست وی کمال نیافت و بمقام ارشاد نرسید زیرا که شیخ نجم الدین بعد از مصاهرت پیرش از آن دخت و پسر آورد و مدت نهاد و مصوم ماند تا آنکه شنید که امام ابن تصوف در تیریز بیانات عالی و جالبی در باب سنت دارد * رخت سفید آنجا کشید و در حوزة درس آن استاد حکمت الهی آموخت و در خانقاه زاهد در محله سرمه ان تیریز در جزو اصحاب ابو نصر پیوست *

گویند که وی ((نخستین تالیف خویش را بتم (شرح السنن و المصالح) در آنجا نوشت)) و در ضمن مباحثات ابواب این کتاب با شیخ بابا قزق تیریزی آشنا و پیغمبر او شده دست از تحصیل حکمت برداشت و به ریاضات پرداخت *

زیر ابایاتی ((هرگونه دانشی راز است و معرفت رازها از راه اشراق و ربانی و مکاشفه دل میسر است)) چندی بدین منوال گذشت و فتوحی برای شیخ نجم الدین دست نداد * دانست که بدینگونه بکمال نخواهد رسید پیوست *

گذنگاه به (شیخ عمار یاسر) رجوع کرد * وی او را ارشاد نموده در تصوف بکمال رسیده خرقه نه در از اسماعیل - قصوی گرفت و به نزد استاد نخستین خویش بازگشت سند خرقه اسماعیل قصوی که بگفته نجات پرشیخ نجم الدین پوشیده از (محمد بن مالک) گرفته کجا ۸ واسطه به (کمال بن زیاد) رسید * -

با این مقدمات و مطابقت عقاید و نوشته های مورخین معلوم میشود که شیخ نجم الدین کبری اولین یار و خدمت اسماعیل قصوی که مجالس قصری که المؤمنین (اسماعیل فیض) نوشته است مشرف نگردیده ۶ سرانجام پس از در رک فیض چند پیروم شد خرقه از اسماعیل قصوی گرفت و بر مسند ارشاد عمار یاسر بنشست *

خانقاه کبرویه (کبرویه) - محققان تصوف معتقدند که چون شیخ نجم الدین علوم ظاهری و معنوی را بحد کمال رسانیده بخدمت پیرو نخستین و در رزقش بمصر بازگشت * شیخ روزبهان دانست که در اصول مغرب و تصوف بحد کمال رسیده * وی را مأمور کرد که بپارشد و مردم خوارزم برود *

او خاندان بود اشت و بخوارزم رفته * خانقاهی تشکیل و بساط ارشاد بگسترده *

اصحاب و پیروان نجم الدین کبری - باتا سیم خانقاه کبرویه خوارزم گروه زیادی پرشیخ گرویده و سر حلقه ای ارادت نشانه اند * مدت زمانی گذشت که مردانی بزرگ و رجال متصوف زیادی را تربیت نمود *

۱ و ۲ - شیخ محمد الدین بغدادی و شیخ رضی الدین علی لالا از ارکان و اقطاب ذهیبه اند و مادر - تموات ۱۴ و ۱۳ ترجمه احوالشان را خواهیم آورد *

۳ - سعد الدین حموی - همانکه عطار در خسرو و گل (خسرونامه) او را مدح گفته ((دل دین خواجه سعد الدین که امروز * دل اوست آفتابی عالم افروز)) و بدانش و تقوی ستوده است * سعد بن محمد بن مؤید بن ابوبکر حسن بن محمد بن حمویه حموی جوینی از مردم بحرآباد - وی در جوانی سفرها کرده و با صدر الدین قونصلی متوفی ۶۷۲ عارف مشهور بدین کوه (متوک ۵۴۲ و متوفی ۶۰۵) مدفون در بحرآباد جوین -

مولفات زیاد دارد منجمه (سجنجیل الارواح - کتاب المحیوب) (۱)

۱ - نقل از کتاب الانساب سمخانی و اما تاریخ وفات سعد الدین حموی را جلک اص ۲۴۴ مجمع الفهرست ۲۵۰

نگاشته است -

- ۴ - بابا کمال خجندی که بلچندین واسطه سندخرقه ابوالخاءخوارزمی که از مشایخ بزرگ خوارزم و مؤلف (کنز الجواهر) و متوفی ۸۳۵ بوی میبوسد ص ۲۸ نفحات الانس د استان مفصلی درباره رفتن وی بترکستان برای تربیت (احمد) فرزند شمس الدین (استاد مولوی) است که بطریق الحقائق در ص ۱۵۱ (وصل ۶) نقل کرده است *
 ۵ - سیف الدین سعید بن مظفر یا خوزی لقب به (شیخ العالم) در بخارا میزیسته * نفحات الانس نویسد ((مادر مکتوبان یا آنکه عیسوی بود برای وی مدرسه ای در بخارا ساخت و موقوفاتی بنا کرد)) متوفی ((سنه ثمان و خمسین و ستمائه)) و لی الحارقین ۶۵۸ نوشته است *
 ۶ - نجم الدین رازی معروف به (دایه) - مؤلف مرصاد العباد و تفسیر بحر الحقایق متوفی ۶۴۵ و بعضی - ((اربع و خمسین و ستمائه)) نوشته * در مقبره حنبله در شونیزند اند مدفون است *
 ۷ - عین الزمان گیلی - عین الزمان جمال الدین کبلی که گویند در مسافرت بخوارزم بخواب دیند که شیخ با وفور وود ((پشته بیاند ازوپیا)) اونام تالیفات به جیحون انداخت و حضور شیخ نجم الدین رسید تا باو خرقة پوشاند و لقب (عین الزمان) داد *
 ۸ - بهاء الدین ولد محمد بن محمد الحسین بن احمد الخطیبی لایبگری پدر جلال الدین مولوی که بعد - بدست برهان ترمذی کمال یافت *
 ((پس از آنکه بمذکور شیخ نجم الدین
 ((کمال و احمد و آنکه بهاء ملت و دین
 که بود قدوه اخبار و سرور اید ال))
 دگر محمد و بن بوالفتح فخر کبار))
 ۹ - شیخ نور الدین ابوحامد محمد بن ابوبکر ابراهیم بن اسحق عطار نیشابوری (۱) از نامد ارترین شاگردان شیخ نجم الدین کوی میباشد که قام او و سلسله و خانقاه وی رایج کرده است چنانکه در تذکره الالباء و مظهر الصفات (۲) همه جای احترام عبارت ((شیخ و سندی الشیخ نجم الدین الکوی قدس سره)) و آورده است و در کتاب مظهر الحقائق (۳) گویند *
 ((این چنین گفته است نجم الدین ما
 ((آن و لی عصور سلطان جهان
 آنکه بود اندر جهان از اولیاء))
 منبع احسان و مبرعارفان))
 ۱ - صحیح ترین نامیک جناب استاد نفیسی در کتاب جستجوی آثار چاپ طهران تحقیق فرموده اند *
 ۲ - کتاب مظهر الصفات عطار را شیخ سلیمان بن شیخ ابراهیم معروف بخواجه کلان فرزند شیخ محمد معروف بیایا خواجه حسینی بلخی قدس سره که گویا از مشایخ نقشبندیه بوده است در کتاب (بنایع الموده) در سال ۲۹۱ بنام سلطان عبد العزیز خان ال عثمان نگاشته است تمام برده و عبارات او را نقل نموده است *
 ۳ - در صورتی که انتساب ابن کتاب بشیخ عطار نیشابوری (برسالة جستجوی عطار جناب استاد نفیسی شود)

صل ۱۸ سطر ۱ و ۲ ((گفت در بیش نجم الدین سبب - گرد روغن خون در آمد تا یلب چکف شکری حال خود یا -

من بگو - تلحه گفته است آن امام راستگو))

همچنین در ص ۱۱ سطر ۱۰ فرمایند ((ورشوی در رتبه چون شیخ کبیر - در میان اهل عارفان بینظیر -

گرشوی تو هم چون نجم الدین ما - از تو گیرد عالم نور و صفا))

و نیز در ص ۱۲ سطر ۶ و ۷ گوید ((بودم اندر بیش نجم الدین شیخ - آنکه جز مرغان نبودش هم لیس -

بند کیم و اوز حق آگاه بود - در طریق اهل معنی شاه بود))

تألیفات و آثار نجم الدین کبری زیاد است که ما برای رفع تکرار در باب چهارم ذکر خواهیم کرد *

در باره قتل نجم الدین کبری و بارانش من جمله شیخ فرید بن عطار استانیهای مختلف و بسیاری نقل کرده اند

که این رساله گنجایش نقل تمام آنها را ندارد * ولی قدر مسلم آنستکه وی در حقه مغول بخوارزم درجه ۱ و

در قلعه که این پیر کامل و روشندل از خانقاه خویش فرمود در روز جمادی الاول سال ۶۱۸ بدرجه رفیع

شهادت نائل آمد مدفن او در (کرگان خوارزم) واقع است (۱) *

۱۳ - شیخ مجد الدین بغدادی

شیخ مجد الدین ابوسعید شرفین مؤید بن فتح یا ابوالفتح محمد بغدادی خوارزمی - اصل وی از بغداد است

خوارزم است * وی برادر نجم الدین محمد بن مؤید بغدادی کاتب تکتش خوارزم شاه مؤلف رساله الجسیه و

التوسل الى التوسل میباشد * سال پیر از او خبر یافته است * تلمذ از غرق در بخوارزم موجود نیست

سبزه همین رکن ذ هبیه و از بزرگان (۲) اصحاب نجم الدین کبری بوده است *

در باره مولد او مولانا غلامی در تفحات الانس آشتیانی نموده گوید ((خوارزم شاه از خلیفه بغداد التماس

طبیعی کرد * بدروزی را فرستاد)) * اصل ماند و ماند را اندر شدیم)) این سخن بکوش نجم الدین رسید * معنی

این عبارت میرساند که بدروزی اصلاً اهل بغداد بوده است در صورتیکه خود گوید ((بعضی گفته اند که بغداد

که از دینه های خوارزم است میباشد))

۱ - منابع جمع آوری اطلاعات در باره نجم الدین از کتابهای (سفینه الاولیاء * طرائق المناقب خزینه الاصفیاء

مجالس المومنین * مجمع العی * تذکره روز روشن * تذکره الشعراء * یستان السیاه) بوده است

۲ - مجالس المومنین در ذکر تصوف شمس الدین گیلانی و طرائق المناقب در ذکر نسب سلسله سید محمد نوربخش

نوربخش اسم (مجد الدین) را بین نجم الدین کبری و رضی الدین لالا ذکر نموده اند *

آقای مظفر در هم عینایون توجه باین معنی در ص ۴۳ رساله ای که در باره علاء الدوله نگاشته اند نقل -

نموده اند *

۱ - چهارمین خلیفه مجد الدین بغدادی و هفتمین قطب ذ هبیه که ترجمه احوال میباشد *

۲ - این رساله در باب چهارمین رساله معروف میشود *

۳ - این عبارت را عینا تفحات الانس نقل کرده است و ما از او نقل کردیم *

۴ - تفحات الانس که راجع به طرائق المومنین هم با تقریر مختصری نقل کرده است من جمله (عرفانی و ط) و جمله ((زیر مال

بهر حال در این تردید نیست که شیخ مجد الدین اراغالی (بخنداند که خوارزم) است نه بخنداند عربستان

ویرانه تمامی تذکره نویسان اسم (بخنداند که) را منشاء و مولود وی ضبط کرده اند *

از تحصیلات ایندائی و عالی و علت انتیاء او اطلاعات متفرق و پراکنده ای موجود است ولی ما برای احتراز از اطناب کلام از ذکرش خودداری مینمائیم اما قد رسل آنستکه وی طیب خوارزمشاه و در دربار وی میزیسته مادرش هم طبیب بوده است *

وی با وجود شغل طبابت و درباری بودن مجلس تذکر و عظم و خانقاه بلبلال و عظمتی میداشته است چنانکه علاءالدوله سمنانی (۱) در رساله چهل مجلس (۲) در مقام توانگری و درویشی اقطاب فرموده است ((این مرد ما عجب اعتقاد دارد ارند که درویش می باید گد او محتاج باشد که نمیدانند حق تعالی هیچ مرشد را محتاج نداشته است بخلق * و چرا باید بندگان خدا ای تعالی جز بخدای تعالی محتاج باشند؟ آخر این دنیا را این همه نعمت و برکت ایشان پیرایه میدارند بلکه مقصود از آفرینش ایشان اند * نه آخر شیخ مجد الدین بخنداندی قد سراله روحه هر سال خراج سفره خانقاه وی در دست هزار دینار زرخ بوده است * * * * * الخ)) (۳)

شهادت مجد الدین که با خوارزمشاه (به جیحون) غرقش کردند با وجودیکه در کتاب موصد الحیات شیخ نجم الدین راوی (دایه) که در سال ۶۲۲ تألیف یافته و خود از شاگردان ابن قطب ذهبی بوده شاید اولین تألیف پس از مرگ وی هم باشد که بین ۶۰۰ تا ۶۰۰ سال پیش از او تحریر یافته است * نامی از غرق در جیحون موجود نیست معیند امور خیرین علت این شهادت را چنانکه نوشته اند *

الف - بعضی گفته اند (۴) ((وقتی در حالت سکرو غلبه حال گفته که مایه مرغابی (۴) بودیم زیر مال ماکیان پر شو آوردیم (۴) ماکیان همچنان در ساحل ماند و ما بدو میاگرد شدیم)) این سخن بگوش نجم الدین رسیده متخیر شد و گفت ((در دریا میراند)) ریاض العارفين معذرت خواهی مجد الدین را در خدمت پیروش اضافه نمود و آورد * است که نجم الدین کبری گفت ((ایمان بسلامت بروی اما سرسپری)) -

ب - یکی از محققین صوفیه نگاشته است که ((چون در پایان زندگی نسبت بشجم الدین کبری بی ادبی کرده بود وی نفرین کرد و نفرین او گرفتار شد)) *

ج - بر روایت دیگر بعضی نوشته اند که ((مادر خوارزم شاه که زنی زیبا بود و در مجلس عظم مجد الدین در خوارزم

میشد و گاه گاه میدیدن او میرفت مدعیان شیعی که سلطان مست بود یا و گفتند که مادر را بیهوش بکنند

۱ - چهارمین خلیفه مجد الدین بخنداندی و هفت همین قطب ذهبی که ترجمه احوالش میآید *

۲ - این رساله در باب چهارمین رساله معروف میشود *

۳ - این عبارت را عینا نفحات الانس نقل کرده است و ما از او نقل کردیم *

۴ - نفحات الانس که ریاض العارفين هم با تخیر مختصری نقل کرده است متجمله (مرغابی وسط) و جمله ((زیر مال ماکیان پر آوردیم)) را حذف کرده بجای ((ماکیان)) کلمه ((شیخ ما)) نوشته است *

شیخ مجد الدین درآمده است و او در خشم شد و فرمان داد و یواکه رجیحون غرق کردند * -

جناب استاد سفید نقیسی مرقوم داشته اند ((مجد الدین یغداوی پس از آنکه ده سال ریاضت در باریان زندگی شیخ الشیخ خوارزم شده بود و در میان وی و سلطان محمد د شمشیری در گرفت و در ۶۱۶ - او غرق کردند * -

بهر حال مسلم آنست که وی در آب جیحون غرق شده * - حتی بعضی علت فتنه مغول - بریان رفتن سلطنت

خوارزمشاهیان را ((در نتیجه نفرین مجد الدین یغداوی)) میدانند رضاقلیخان بدایت نوشته است که -

((شیخ نجم الدین پس از اطلاع خوارزم شاه را نفرین کرد و فتنه چنگیزی ظاهر شد و سرهادر سر مجد الدین بریان

رفت و خود نجم الدین هم در آن فتنه شهید شد)) * - (۱)

اما سال این شهادت را باختلاف اقوال از ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۱۳ و ۶۱۶ و ۶۱۷ - نگاشته اند و حیاب استاد سعید

نقیسی سال ۶۱۶ را ترجیح نداده اند * -

در اینجائیکه ای است که مادر راورقی گذشته اشاره ای کردیم قاضی شوشتری و حاج نایب الصدر در ذکر سلسله

نسبت و تن از صوفیان اسم مجد الدین را از شجره کوسی نامه انداخته و شیخ رضی الدین لا لاراجانشین و خلیفه

نجم الدین کوری محرقی نموده اند * -

حال اگر سال ۶۱۶ یا منتهی ۶۱۷ را سال غرق شدن مجد الدین یغداوی فرض کنیم و ۶۱۸ را سال شهادت

نجم الدین کوری بد این بحث قطب ناطق و صامت بمیان میآید که با وجود قطب ناطق (نجم الدین کوری) چون

قطب صامت (مجد الدین یغداوی) خرقه تهی کرده است بنا بر این نمیتوان او را جزء اقطاب ذکر کرد در صورتیکه

در طولمار * کرسی نامه ذریعه آنرا ضبط نموده و سبزه همین قطب میدانند * -

در باره تألیفات او باب چهارم بحث خواهیم کرد * -

در مدفن و مزار مجد الدین هم اختلاف است * -

بعضی گویند مزار وی نزدیک مدفن نجم الدین کوری در (کوگالچ خوارزم) است که هم اکنون هم معروف میباشد * -

عده گفته اند ((چون مجد الدین که از اهل نیشابور بود جنازه وی را به آنجا حمل و دفن کرد * سپس در -

سال ۶۲۳ جست او را اسقوا این بودند و تو آنجا خاک سپردند)) (۲) * -

۱۴ - رضی الدین لالا

شیخ رضی الدین علی بن عبد الخلیل (۳) لالا (لا بو وزن کالامعنی بنده و غلام و نیز در خشمده است) از

ارکان بزرگ و اقطاب عالمقد از ذریعه است * زادگاه وی در غزنه و از این جهت او را (غزنی بلغزنی) خوانند * -

۱ - نقل از ص ۲۱۹ ریاض العارفین چاپ تهران * -

۲ - نقل از فتوح الانس جلدی * -

۳ - بعضی از مورخین منجمه صاحب ریاض العارفین (عبد الجلیل) را جلد شیخ دانسته در باره سعید که

فرزند (عبد الجلیل) است نوشته ((و شیخ سعید مذکور هم زاده و صاحب حکیم سنایی نیز در باره * -

جدوی (عبد الخلیل ۱۸) عم زاده (۱) عارف مشهور و اوایل قرن ششم هجری (حکیم ابو المجدین آدم سنائی غزنوی) (۲) بوده است ^س (۳) او را در کتب مشهوره شیخ و اولاد زاده حکیم سنائی دانسته نوشته است ((اصل او از غزنی و جدوی (عبد الخلیل) فرزند حکیم سنائی غزنوی شاعر مشهور است (۳۸) از تحصیلات مقدّمات

و عالی او اطلاعات صحیح در دست نیست

اماعت جذبه و توجه بسیر و سلوک و او گویند ((در آن زمان سالکی شیخ نجم الدین کبری را بخواب دیستو

بطلت او سالها کردید * بخد مت صد شیخ زاده رسید آخر جناب نجم الدین را در فلک ((۴) در باره

زیارت صد شیخ و استفاد از محضر آنان بعضی از محققان صوفیه گویند وی را از صد و شصت و چهار شیخ

خرقه به تیرک (۵) گرفته است (۶) صاحب طرائق ابن عبد دراصد و بیست و چهار نقل نموده ولی قدوم مسلم آنست (۳۸)

که خرقة آزادان و (۵) و تالقین ذکر از شیخ مجد الدین بغدادی با شیخ نجم الدین کبری دریافت است * کبری

مادر ترجمه احوال شیخ مجد الدین بغدادی گویند که اگر سال خرقة جیحون شد نشیبا اختلاف روایاتی که دارد

بین سنوات شصت و دو (۶۰۲ تا ۶۱۲) باشد بایست جانشین و خلیفه شیخ نجم الدین کبری را همین شیخ

رضی الدین لالایه انیم چنانکه قیلاهم متذکر شدیم بعضی از تذکره نویسان و حتی بعضی ظوامیر و مانند کرمینامه

سب سلسله انوریه (سید محمد نور بخش) ^ن که در کتب شیخ رضی الدین لالایه غزنوی را از شیخ نجم الدین کبری دانسته

وضبط کرده اند * از قول (افوت المناخرین السید محمد نور بخش) نقل نموده است که ((ممکن فراموش و توفیق نماید))

از اینها مهمترین آنکه در باب دوم رساله کمالیه تألیف امیر عبد اله بزرش آبان معروف به (سید عبد اله مجدویه) ^{مجدویه}

بیست و یکمین قطب سلسله ذهبیه که در ((بیان احتیاج به شیخ و ذکر اسامی مشایخ سلسله) اند وین دریافت است

ذکری از مجد الدین بغدادی از شیخ نجم الدین کبری را همین شیخ رضی الدین لالایه غزنوی ضبط

کرده است بهر حال جای تردید باقی نیست که رضی الدین لالایه از ارکان سلسله ذهبیه میباشد و در علم باطنی

بسیار آشنایی داشته و در کتب مشهوره و کتب معتبره از وی یاد شده است

۱- نقل از تفحات الانس جامی *

۲- ~~نقل از خلاصه~~ از ترجمه احوالش را در نمره ۲ همین فصل ضمن بیان احوال و صحابه امام احمد غزالی

بیان شده است

۳- آقای مظفر صد ر در باره قی ص ۱۲۶ رساله علاء الدوله چلب تهران

۴- نقل از ص ۱۲۷ ریاض العارفین چاپ تهران

۵- خرقة صوفیه دو قسم است ~~یکی~~ یکی خرقة ارادت است که طاعتها را از بیرو صاحب سلسله و سندن دریافت

داشت تا بمقام قطبیت نائل آمد و در غیر اینصورت ممکن است بغیر از صاحب سندن هم ارادت و وزید و خرقة

گرفت اما قطبیت و ارشاد را شایسته نخواهد گردید دیگر خرقة تیرک است که میتوان از مشایخ بسیار

در ریافت داشت (نقل از تفحات الانس جامی) که وی از کتب مناهج العباد الی المحاد تالیف سید الدین

فرغانی گرفته است *

۶- قاضی ^ن لایله شوشتری در ذکر سب سلسله شمس الدین گیلانی طرائق الحقائق و ریاض العارفین ^ن در

وکمال عرفانی از اعظم مشایخ صوفیه است *

دلائل عظمت مقام معنوی وی را در استنادهای زیادی نقل ضبط کرده اند * ولی آنچه را که خلیفه یاد و
لیو واسطه او (علاءالدوله سمنانی) (۱) گفته * اینست که ((صاحب شیخ رضی الدین علی لالا صاحب رسول اله ص
ابوالرضا یارتن (۲) نوالله تعالی * فلعطاء مشطامن اشاط رسول الله ص)) (۳)

معنی نوشته اند که آن شانه بدست شیخ رکن الدین علاءالدوله افتاد * وی آن شانه را در خرقه ابوالرضا یارتن
که برای (۲) شیخ رضی الدین لالا نهاده آنرا موقوفه کلغذی پیچیده * بلخط خود این عبارت را بر آن نگاشته
((هذا المشط من امشاط الرسول ص و صلی الی هذا الضیف من صاحب رسول الله ص و هذا الخرقه وصلته الی -
ابوالرضا یارتن (۲) الی هذا الضیف)) (۳) * -

علاوه بر اینکه گویند علاءالدوله گفته است ((آن امانت برای شیخ رضی الدین لالا بود از حضرت رسول ص)) (۳) *
مساقت میهند وستان شیخ رضی الدین لالا را بعضی یامر آخرین پیرو شیخ خرقه واران تش شیخ نجم الدین کبری *
نوشته اند * -

آثار تالیفاتی از او دیده نشده * تنها ابیات معدود شعری صاحبان تذکره ه نقل کرده اند که در باب چهارم
خواهیم آورد * ارتحال شیخ در سال ۶۴۳ هجری ~~بمقتضی~~ اما صاحب نفحات الانس وفات او را ((سیم ربیع الاول
سنه ۶۴۲)) نگاشته است و مقه فن و مزارش را در اطراف اصفهان بنام (گنبد لالا) ضبط نموده اند اما سید -

قلبی شوشتری از قول ((غوث المناخرین السید محمد نوربخش)) نقل نموده است که ((مسکن فراین و توفی بیدار))
که وی را ساکن قرائن و ملقبند مدفنش را در آنجا دانند * اما صاحب طرائق گویند ((در راه شیراز بالای کوه که بگنبد
لا مشهور است)) * - ۱۵ - احمد جوزقانی

شیخ جمال الدین احمد جوزقانی که بعضی (جوزقانی) و شیخ محمد علی مؤذن خراسانی (کوره بانی ۴) و
بعضی (کوره بانی) ضبط کرده اند * -

از وضع زندگی و آثار حال و ریاضات او چیزی ضبط ننموده اند * تنها علاءالدوله سمنانی (خلیفه دوم وی) در
سیره وی می نویسد * -

((شیخ احمد عجب مودی را که بود * است * مرتبه عالی دارد و رغبت مرتبه سلوک وی را متناسب یافته و با شیخ
ابوالحسن خرقانی - الخ)) (۵) * شیخ رضی الدین لالا (پیرو استادش) درباره وی فرموده -
((هر که با خورشید احمد مکر سازد آنچه از جنید و شبلی یافته اند از وی بیاید)) (۵)

۱- هفت همن قطب ز هیبه که خود خلیفه شیخ نورالدین اسفراینی و او جانشین شیخ احمد مزدقانی و او خلف شیخ
رضی الدین لالا غزنوی است *

۲- ابوالرضا یارتن را صاحب ریاض العارفین ((ابوالرضا یرتن)) ضبط کرده است گویند وی صحبت حضرت
رسول اکرم ص را در یافته و هزار و چهارصد سال عمر کرده است رضاقلیخان بدایت در باره معرفی او گویند
فقولک از حواریون حضرت عیسی و بقولی از صاحب جناب ختمی ماب بود و یکزار و چهارصد سال عمر نموده *

۳- نقل از رجال المؤمنین غازی نوراله شوشتری *
۴- ص ۹۳ تحفه عباسی نسخه خطی کتابخانه ندارند و حاشیه سید عثمانی *
۵- نقل از ص ۵۸۴ ثلثات و انس چاپ به دستن -

نویند شیخ سعد الدین حموی (۱) چون به جوزقان رسید کس فرستاد و شیخ احمد را طلب داشت * شیخ نیست
 عزلت کرده بود نیامد * باز کس فرستاد که می باید آمد که ((امرالشارعی رسیده است که جهت توشیح علی
 لالا اجازت نامه نوشته من نیز بنویسم)) شیخ احمد جواب فرستاد که ((من خدا ای تعالی را با اجازت نامه
 نخواهم پرستید)) (۲)
 این قطب زهی در دوران تسلط سلاطین اولیه مغولیت پرست که دوره فتوت و تعطیل شعائر دینی،
 تنزل میاد و اخلا ق و معنوی و وحشت و آزار رجال و دانشمندان مجاهد زندگانی کرده است زیرا از لحاظ تاریخی
 میدانیم که از شکست علاء الدین محمد خوارزمشاه و انقراض این خاندان (سال ۶۲۸) و تسخیر کامل ایران -
 بدست هلاکو فرزند تولی خان پسر چنگیز خان که فاتح ایران و آسیای صغیر و نیز براندازنده ای دستگاه خلا
 عباسیان بغداد ((یوموفی ۶۶۲)) بوده تا چندی نرسید سلاطین بعدی مانند آیه قاورغوان (موفی ۶۹۰)
 همگی بت پرست و معاند دستگاههای علمی و روحانی بوده * دانشمندان و روحانیین * صوفیه و عرفا عموماً با
 کشته شدند و یا در انزوای نامی بسربردند و کمتر آرای آثار و تألیفات بوده و یا صاحبان تذکره یا مورخین از -
 زندگانی آنها اطلاعی ضبط ننموده اند * اینرکن ذهیبی هم که در این دوران انقلاب میزیسته آثار و تألیفاتی -
 بجای نگذاشته است * -

ارتحال و عیاد صاحب تفحات الانس ((سلخ ربيع الاخر سنة تسع وستین و ستمائة)) (۳)
 در فن دراز نیند لا و ی مغم بغداد بود و بها ما مدت عذرت (۴)

۱۶ - نورالدین اسفرایی

شیخ نورالدین عبد الرحمن اسفرایی (۵) از مشایخ معروف و شیخ المشایخ و قطب زمان خود بوده است که در
 تسلیک طالبان و تربیت مریدان شاعری عظیم داشته است * -

۱ - شیخ محمد بن مویذ بن حسن بن محمد (ص ۴۴۴ جلد ۱ مجمع العی) با شیخ محمد بن المویذ
 ابی بکر بن ابی الحسن محمد بن حمویه از اصحاب شیخ نجم الدین کوری (ص ۲۷۷ تفحات الانس چاپ هندوستان)
 مؤلف کتاب (سجنجل الارواح ... و غیره) است متوفی در سال ۶۵۰ (روز عید انصاری سته خصمین و ستمائة)
 و قبرش در بحرآباد جوین میباشد * -

۲ - این سخنان بر علاءالدوله نقل کرده و خود اضافه نموده است که ((این سخن مرالزوی خوش آمده است) * -

۳ - ص ۲۸۳ تفحات الانس چاپ هندوستان * -

۴ - نقل از ص ۳۶ رساله تحقیقات آقای مظفر صدر در باره علاءالدوله سمنانی * چاپ تهران * -

۵ - اسفراین اکنون بخشی از بخشهای شهرستان نیشابور است * -

۱ - نقل از ص ۲۸۳ تفحات الانس چاپ هندوستان * -

۲ - غازان خان بخارا فرزند اباقا خان (موفی ۶۶۰) بیعت خواهره حیدرالدین احمد زبانی
 (ص ۶۱۱) و فرزند ابوقازان (در سال ۶۶۱) با ابوقازان مقرر رسید که در سال ۶۶۱ بدست شیخ حیدرالدین
 ابوالفتح حموی (موفی ۶۶۱) در ۲۷ درجه آباد قتل گردید شیخ سعد الدین حمویه (در باره تفحات
 انصاری) و آل شیخ احمد جوزقانی بیان شد (ص ۲۷۲) حیدرالدین حموی (سلطان محمود) مرآت الزکری
 به تبعیت او امرای و بزرگان قریب به ۵ هزارین از منوالان بت پرست بدین اسلام گرویدند * -

۳ - وزارت غازان خان و ابوالفتح سلطان محمد خدایت (موفی ۶۶۲) را داشت و با برادر سلطان محمد سلطان
 ابوسعید بداد خان (آخرین پادشاه خوارزمشاه) که پس از وی ملوک الطوائفین شمرده شد (ص ۲۷۶)
 ۴ - این عبارت را در مسطره ۱ ص ۲۸۳ تفحات الانس در باره شیخ محمد بن مویذ ذکر شده است * -

۵ - در باره تفحات الانس در باره شیخ محمد بن مویذ ذکر شده است * -

مولد اوقریه (کسرق) (۱) ازقواء اسفراین (۱) نیشابور میباشند * تاریخ تولد او را غالب از مورخین و باصحا اقوال *

((ماه شوال سنه تسع و ثلاثین و ستمائه هجری (۲) ۶۳۹ نگاشته اند *

از تحصیلات ابتدائی و کمالات علمی او اطلاعی در دست نداریم * همین طور آغاز سلوک و علت انتیاء او را نمیدانیم

ولی آنچه مسلم است اینکه وی پس از احراز مسند ارشاد * مخصوصاً در دوران حکومت سلاطین مغول مورد —

احترام و اکرام بوده است * چنانکه غازان خان (سلطان محمود) (۳) پس از اسلام آوردن در اثر کوشش وزیرش (

رشید الدین فضل الله طیب همدانی (۴) و نیز بر اثر ارشاد و هدایت مشایخی مانند ابن قطب ذهبی در

احیاء و تجدید شعائر اسلامی و ترویج دانش و بسط عدالت اقدام نمود * —

غازان خان نسبت بوی کمال ارادت و التزام راد داشته * امراء و بزرگان دولتی هم مسلمانان و تعظیم در پیشگاه —

خاندانهای فرود میآوردند و هم بوسائل شایسته آثار ارشاد میفرمود و باین ترتیب مهمترین وظیفه در شواربکه

رجال و پیشوایان ایرانی در مقام تعدیل اخلاق و رفتار قوم وحشی و خونخوار مغول داشتند باینترین وجهی

نسبت بارشاد و هدایت پادشاهان و امراء ایفاء مینمودند * چه باینکه ایتاطمندان میتوان ادعا کرد که تغیر رویه

غازان خان نسبت بسلاطین سلفش بر اثر ارشاد و اندرزهای ابن قطب عظیم الشان ذهبی و نظائرش بوده است

در عظمت مقام معنوی و نیروی ارشاد و هدایت باین رنگا ذهبی همین است که خلیفه و شاکر علاءالدوله سمنان

در کتاب پهل مجمل (رساله اقبالیه) سبب ترجیح و تسلیم شدن باین پیر ابراست بر مشایخ زمان خود نگاشته و

مولانا عبد الرحمن جامی ایلجرتی اختلافی در ص ^{۲۸۴۰۸۳} تفحات الانس (چاپ هندوستان) نقل کرده است *

((پدر من از من پرسید که ((در این زمانه از اولیاء الله که ام مکنده اند ؟)) گفتم هستند * — این عجبیل است در

همین شمس الدین ساوجی در شیواز (۵) و خواجه حلبی در ابهر و چند از مشایخ که بر صراط مستقیم بودند برشودیم

گفت ((بپوشید که این همه هستند و تواران شیخ نورالدین عبد الرحمن کسرقی (۶) آوردی و بآنها التفات نکردی

گفتم * مرا مقصودی بود که جز بارشاد او را است نمی آمد * من میخواستم که سلوک کنم و باین طریق به شناسم و در آن

وقت در همه عالم استاد می شوم و غیر او و مرایان کاری نمود که بینم که بزرگان که اند تا هر کرا بزرگتر نشان دهند (بخندمت

او را و من) (۶) چه اگر کسی را بزرگتری کار باشد و بدکان آهنکوی رود (۷) عقل بروی خندد)) * —

۱ — مؤلف طرائق المناقب این کلمه را (کسرق) بنسب اول و سیم ضبط کرده است (ص ۱۵۱ طرائق چاپ تهران)

۲ — نقل از ص ۲۸۴ تفحات الانس جامی چاپ هندوستان * —

۳ — غازان خان برخلاف پدرش ازغوان فرزند ایاقاخان (متوفی ۶۹۰) بیعت خواجه صدرالدین احمد زنجانی

(صدر گان) و بزوبه انور غازان (در سال ۶۹۹ یا موغازان بقتل رسید در سال ۶۹۴ بدست شیخ صدرالدین

ابوالکلام اصم حموی) متولد سال ۶۴۴ و متوفی ۷۴۲ در بجه ایاب فرزند شیخ سعد الدین حموره (در ساقی صفحات

قبل ترجمه احوال شیخ احمد جوزقانی بیان شد) بدین حقیقت مسلم مشرف شد و لقب (سلطان محمود) سراقراز گردید

به تبعیت او امراء و بزرگان قریب یکصد هزارین از مغولان بت پرست بدین اسلام گرویدند *

۴ — وزارت غازان خان و الجایتو سلطان محمد خدایند (متوفی ۶۱۷) راد داشته و بامر بصر سلطان محمد [سلطان

ابوسعید بیادرخان) آخرین پادشاه بزرگ ایلخان که پس از وی ملوک الطوائفی شروع شده است (متوفی ۷۳۶)

علاوه بر این رجحانیه پیرامون سایر مشایخ زمان نموده است * تحلیف دیگری از عظمت روحانیت و خلاصه
وفاقی باشد *

(۱) در آخر الزمان اگر نه وجود شیخ نورالدین عبد الرحمن قدس الله (تحالی) (۱) روحه بودی سلوک یکتا محو
شدی و نشان نمائی اما چون حق (سبحانه) و تعالی (۲) این طریق را تا قیامت باقی خواهند داشت بوی مجدد
کرد *

از آثار و تالیفات این رکن ذهیبی بجزنامه ای که بخازان خان پادشاه مغول نگاشته و کتاب مرآت الادوار (۲) -
آثار نقل و ضبط غوده اشد و ماعین آثار در باب معرفی آثار (نظم و نثر) ذهیبیه نقل مینمائیم *

تاریخ ارتحال و سنین عمو این قطب را در تذکره ای بنیادیم * جای تعجب است که مولانا جامی تاریخ تولد او را -
چنانکه قبلاً گذشت (شوال ۶۳۹) نگاشته و درباره محل وفات او هم نوشته (در بغداد از آنکه نیافرشته) اما تاریخ
وفاتش را تعیین نکرده است *

۱۷ - علاءالدوله سمنانی ^{دولت خراسان بود} سمنانی الدوله طالع گرفت * آتش شوق در وجودش و راجحه و
احمد بن محمد بن احمد بن محمد البیاضانی (۳) سمنانی او را از لحاظ مقام دینی بلقب رکن الدین و سمناسیت -
خدا ملت ایام جوانیش در دستگاه دیوانی (علاءالدوله) لقب ساختند و نیز (ابوالصناعم بالله المکارم) نوشته
محققین صوفیه مورخین و صاحبان تذکره ها بیشتر بواسطه قطبیت و ارشادش وی را (شیخ ابوسعفی سمناسیت) -
اصطلاح رایج فرق صوفیه او را (شاه علاءالدوله) (۴) و برخی بعلت قدرت و ثروتش (امیر علاءالدوله) (۵) و عده ای
از نظر شخصیت خانوادگی وی را (ازملوک سمنان) (۶) شمرده و ضبط کرده اند *

تولد او در روزی حجه سال ۶۵۹ هجری قمری نگاشته اند (۷)
تحصیلات ابتدائی وی در مکتب محلی بیابانک بوده است تا سن پانزده سالگی که ((اقسام فضیلات و بابت از

از علوم عقلی و نقلی چیزی آموخته بوده است)) (۸) *
۱ - کلمات (تعالی) و (سبحانه) را در سطر ۲۸۳ و سطر ۲۸۴ تفحات الانس اضافه بر متن (چهارم مجلد
(ساله اقبالیه) دارد *

۲ - کتاب مرآت الادوار تالیف مصطفی الدین ^{رای ۱۱۸۷} -
۳ - بیابانک عبارت از قریه ایست بنام (صوفی آباد) که ملک شخصی و منشاء و مولد و بعد امیر علاءالدوله بوده یکی از
قواپانزده کیلومتری سمت مغرب شهر سیستان یاستانی سمنان که در دامنه جنوبی البرز در شاهراه عراق بخراسان
واقع است * دولت شاه سمرقندی و بعضی تذکره های دیگری را (بیابانی) نوشته اند و حال آنکه این اشتباه -
محض است که در ناحیه سمنان بخشی بنام (بیابان) اندازیم خود شیخ هم در (کتاب العروة) خود بر این کلمه (بیابانک) تصریح دارد *
۴ - تذکره آشنگره آذر *

۵ - مجالس المؤمنین * ۶ - مجالس المؤمنین * تفحات الانس * زیارت السیاحه *
۷ - نقل از کتاب الدرر الکامنه و تاریخ حبیب السیر *
۸ - نقل از کتاب العروة لا هل الاخلوه و الجلوه تالیف خود علاءالدوله *

۱ - اشاره بدان که چون خان مغول با از لحاظ مقام دینی بلقب رکن الدین و سمناسیت -
باید روح و قلب الدوله مخالفت داشت مبرود است *
۷ - بخارجه و نقل از مجلد سیم (رساله اقبالیه) و تذکره دولت شاه سمرقندی *

آنکه بملازمت عم خود ملک جلال الدین (۱) در دستگاه ارغون خان (۲) وارد شد و پند ریخ مقرب گردید *
بنابر این سال و زود بخد متش ۶۷۴ بود است اما خدمت دیوانی وی چندانی نیافتید و ده سال بعد (۱۸۳۳ هـ)
جذبات حقیق در رسیدن کلاه و سلاح را بپنداخت و در راه صلاح آمده سبجه و سجاد بر گرفت و بتوبه و انابه ایستاد
اما خدمت ارغون را ترک نگفت تا در سال ۶۸۵ که بواسطه عارضه کسالت خدمت دیوان را ترک و بموطن خویش -
یاز گشت در این باره خواجوی کرمان گوید ((هر کس که یوه علی عمران شد - باقی بحق در خویشتن فانی شد))

((ارتوک تعلقات دنیای دنی مانند علاءالدوله سمنانی شد))
در ۶۸۶ سالگی تحصیل عالی آغاز کرده * ادبیات عرب را نزد سید اخفش * علم فقه را نزد سید تاج الدین آموخت *
و استماع حدیث را از رکن الدین صائین (۳) و رشید بن ابی القاسم نمود * و اجازه روایت گرفت (۴) *
سیر و سلوک عرفانی علاءالدوله از کناره گیوی خدمت دیوانی و انفاق و تطهیر اموالش آغاز شده با تحصیل اشعار
عالی اسلامی و مطالعه کتب صوفیه (۵) مایه گرفت تا آنکه سید شرف الدین علی که شیخ مامور عید الرحمن اسفرائینی
در خدمت خراسان بود سمنان رسید و صبح دولت علاءالدوله طالع گردید * آتش شوق درونی وی را شعله ور
ساخت و عیبها از میریدان قطب وقت شده * بفرمان وی گردن نهاد *

پس از چندی شوق زیارت قطب زمان و مرشد کاملش عزیمت بخشید که کرد اما فرستادگان ارغون خان که بدین -
مسافرت اجازه ندادند (۶) بود او را از همدان بازگردانیده و بار دیوان منول بر دوش وی طولی نکشید که -
سعدتش همراه شد و راه بغداد پیش گرفته * سرانجام در بیست و هشت سالگی (سال ۶۸۷) بحقیقه بوسی -
پیتر خویش و سلوک و استقلاله ای از محضر نورالدین عید الرحمن اسفرائینی نائل آمد (۷) وی بارشاهت پیرو *
استادش برای اولین بار سفر حج گذاشت و طریق سیرالی الله را از ماسک حج آموخته به بغداد بازگشت و در
خانقاه اسفرائینی مقیم گشته * قلقت و وسال تمام در تحت نظر موان قطب زمان خویش بجهاد پرداخت *

- ۱ - از وزیرای ارغون خان منول که در جمادی دوم سال ۶۸۸ محزول و در جنب همان سال بقتل رسید -
(نقل و خلاصه از جامع التواریخ رشیدی) *
- ۲ - ارغون فرزند باقاخان پادشاه منول متوفی در ۶۹۰ که غالب از تذکره نویسان تصریح نموده ولی مؤلف -
مجال المؤمنین این اسیران را از خان (سلطان محمود) فرزند ارغون اشتباه کرده و نویسد ((بعد از برانزده
سالگی در خدمت سلطان غازان بصر میرد)) *
- ۳ - (صائین) لقب خاندانی از اهالی سمنان بوده که سه از آنان مشهور بودند (الفیدرکن الدین صائین خال
علاءالدوله که علم حدیثش آموخت - ب - رکن الدین صائین از قضای زانگان سمنان و مقرب دیوان طغایمور -
چنگیزی - ج - رکن صائین سمنانی شاعر و ملاح شیخ ابواسحاق و معاصر حافظ شیرازی) *
- ۴ - مؤلف در الکامته و منتخب المختار هر دو سلسله استاتیه فقه و حدیث علاءالدوله را بشیخ یا لاضبط کرده اجازه
روایت او را تصریح نموده اند *
- ۵ - خود گوید ((مدت های بنای سلوک خویش را بوقوف کتاب قوت القلوب (شیخ ابوطالب محمد بن علی بن عطیه
الحارثی الهلی متوفی ۳۸۶) و احیاء العلوم (حقه الاسلام امام ابوحامد محمد غزالی متوفی ۵۰۵) نهاد * با -
اینهمه اثری حاصل نشد (نقل از العروة الاصل الحلو و الجواهر) *
- ۶ - اجازه ندادن ارغون خان منول بیا از لحاظ تربیتی خود یا اسعابت سعد الدوله بشود و وزیرش که
باید دروغ علاءالدوله مخالفت داشت میبوده است * -
- ۷ - خلاصه و نقل از مجلس (رساله اقبالیه) و تذکره دولت شاه سمرقندی *

((تذکره نجات الانس)) گویند هنوز هم آثاری از آن خانقاه و محل سکاتیه باقی است * -

- سفری دیگری وی سلطانیه (۱) که در آنجا ایام شیخ صفی الدین اردبیلی (متولد ۶۵۰ و متوفی ۷۳۵) و آیه الله علامه حلی (ابومنصور حسن بن یوسف بن مطهر حلی متولد ۶۴۸ و متوفی ۷۲۶) (۲) فقیه و دانشمند شیعی مذهبی (ملاقات نمود (۳) سفر دوم وی هم سلطانیه بدعوت امیرچویان و برای اصلاح بین او و ابوسعید پادشاه خراسان در سال ۷۲۷ اتفاق افتاده است. —
- علاوه بر این اسفار وی سفر دوم وین و شاید سفر سوم مکه و حج را در آن سفر سال ۷۱۲ بجای آورد و باشد مشایخ معروف و مشهور آن علاءالدوله عبارتند. —
- الف — امیرسید علی همدانی — که بعد از این ترجمه حالش بیاید. —
- ب — سید محمد بن عبد الله قطیفی لخصائی مؤسس سلسله نوربخشید (۴) —
- ج — شیخ شمس الدین محمد بن یحیی لاهیجی کلبانی (امیری) که خاتمه نوری را در شیراز تأسیس کرد و مولف (مفاتیح الاعجاز در شرح گلشن راز محمود شیشتری) است. —
- د — سید عبد الله بوزش آبادی از اقطاب ذریعه است و شرح حالش بیاید. —
- ه — شیخ زین الدین علی تابیری از عرفای قرن هشتم خراسان که امیر تیمور گورکائی با او اراکات مبرزه و در سال ۷۹۱ در تابلیک از توابع یوشیخ پرات رحلت کرد (۵) —
- و — شیخ حافظ بیاء الدین عمرایه هی از عرفای دوره تیموریان است که در سال ۸۵۷ در قریه جغاره پرات فوت کرده است (۵) —
- ز — شیخ نجم الدین محمد بن محمد لادکانی — متوفی ۷۷۹ در حصار از افعال اسفراین دفن است. —
- ت — لیلیات و آثار شیخ رسائل چندی است که در باب چهارم با تفصیل معرفی می نمایم. —
- عمودی هفتاد و هفت سال و دو ماه و چهار روز و روزی بوده است. —
- وفات شیخ را در این قطعه آورده اند. —
 (تاریخ وفات شیخ اعظم
 (رکن حق و دین علاءالدوله
 (بیست و دوم ماه رجب بود
 (از هجرت خاتم النبیین
 هفتصد و یکصد و شصت و شش هم)
- ۱ — از بناهای الجاتی (سلطان محمد خد اینده) که در بهار ۷۰۴ شروع و در مدت سالهای ۵۰۵ و ۵۰۶ پایان یافته
 ۲ — وفات او را حاجی نایب الصدور در ۷۹۲ جلک ۲ طرائق (در حله روز ۲۱ محرم سال ۷۲۶ هجری) نگاشته
 ۳ — الجلیلی و برای یازده سلطانیه از علمای دعوت کرد و مناظرات و مباحثات علامه حلی با علمای حنفی و شافعی در دربار سلطان محمد خد اینده و نیز مذاکرات بر سفره سلطان یعین صفی الدین اردبیلی و علاءالدوله در این سفر بوده است (برای اطلاع بیشتری باصول القبول و طرائق المعائن رجوع شود) —
- ۴ — قسمتی از احوال شرافت ریاب در فصل چهارم ذکر کردم برای ترجمه احوال شیخ (طرائق المعائن) مجالس السالک المومنین (تاریخ تهران) رجوع شود. —
- ۵ — حبیب السیر در کتابی در باره سفر حج و عمریت شیرازش نقل کرده ملاقات او را با حافظ باریزیه در تبریز ترجمه احوالش به (رباعی احوال) و هاشمی در اشعار، محاسن المومنین که در وفاتش در ۸۳۳ نوشته. طرائق المعائن (رجوع شود)

ولی تذکره دولتشاه سمرقندی ماده تاریخ دیگری ((تاریخ وفات شیخ (ابد ال) جک نقطه بگزاره سرود ال))
و نیز (جای او یاد بدشت) را ضبط کرده است *

مقبوره علاءالدوله در همان مولد و مقبره اجدادی وی (صوفی آباد بربانک سمنان) واقع و در خطبه عماد الدین
عبد الوهاب مدقون شده * گوئی هنوز هم مطاف صاحب دلان است *

۱۸ - شیخ محمود مزدقانی

اسم این قطب در همه جا (محمود) (۴) ضبط شده است اما در لقب او تفحات الانس (سطر ۱۸ ص ۲۹۰)
در ضمن بیان سند خرقه امیر سید علی همدانی نویسد (وی مرید شرف الدین محمود بن عبد الله البزدقانی بود)
اما در مجالس المومنین و طرائق المقائن او را بنام (شیخ کمال الدین محمود) ضبط کرده اند (۱) *
اقطاب و مؤلفین ذهیبه جملگی وی را بنام (محمود مزدقانی) یاد کرده در هیچ جا لقب (شرف الدین یا -
کمال الدین) را نیامده اند مگر آقا محمد هد شم درویش در مثنوی و لایت نامه خویش که نام اقطاب را نظام بیان میا
می نماید (۲) اسم او را نیامده و یی را با لقب (نظام الدین) یاد کرده است *
بعد از بیان قطبیت علاءالدوله سمنانی گوید (هم نظم الدین شد در نیایونین - بعد شیخ خود مراد طالعین) (۳)
لما اشتد روی رایه (اصم) اول بعضی از مورخین و تذکره نویسان (۴) تذکره شده اند و تنها در کتب اقطاب -
و مؤلفین ذهیبه دیده شده است و انبیا (صادق) بمعنی (مکرر) نگاشته اند مگر و تا لایف که یا (تا مثلث) و -
بمعنی گناهکار (اثم) ضبط کرده اند *

اول در رساله مسالك تالیف (۵) آقا میرزا ابوالقاسم راز شیرازی (قطب ۳۵ ذهیبه) در بیان کرسی نامه ذهیبه
نویسد (زیدة کاملین و قدوة الواصلین الشیخ المشایخ الشیخ محمود اثم مزدقانی) (۶) * دوم در کتاب -
میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب تالیف حاج امین الشرع خوئی در بیان سند خرقه سید محسن قبض کاشانی
نویسد * (و امیر الکبیر علی الدانی امیر سید علی همدانی و وی از شیخ محمود اثم مزدقانی) (۷) بنظر میرسد

۱ - آقای مظفر صدر هم در ص ۵۵ رساله تحقیق در احوال علاءالدوله سمنانی همین نام را متذکر شده اند
۲ - ما عین ابیات مثنوی و لایت نامه که متضمن نام اقطاب است خلاصه و گلچین کرده و در مقدمه همین کتاب
یا انضمام ابیات منتخب از سیح المثنی عجیب الدین رضا جوهری نقل کردیم *

۳ - بیت ۷ ص ۶۳ و لایت نامه خطی کتابخانه نگارنده و بیت ۳۳ ص ۳۱۲ و لایت نامه چاپ تبریز و بیت
سوم ص ۴۰ همان مثنوی چاپ شیراز که همه جا (نظم الدین) آمده است *
۴ - تفحات الانس * مجالس المومنین * طرائق المقائن * و غیره
۵ - این رساله در مقدمه مثنوی و لایت نامه چند جا درج می باشد *

۶ - سطر ۱۰ و ۱۱ ص ۲۷ رساله مسالك (مقدمه و
و لایت نامه) چاپ تبریز *
۷ - سطر ۴ از ص ۵۵ میزان الصواب چاپ تبریز *

که ضبط اشتباه از این قطب بصورت (اتم) و معنای گناهکار اشتباه چلی و اثر است کتاب میباشد زیرا که عبارت فوق نقل از رساله در مسالك چلی نیز میباشد در صورتیکه همین رساله را چون در شیواوزون نظر مرحوم آقا میرزا احمد اربلی (حضرت وحید الاولیاء) (۱) چاپ شده این کلمه بصورت (اصم ۲۸) و معنی (کسر) چاپ رسیده است مرقدین سعید ابن عبد الله البرزقانی و در انجام خود از مرقد

مرحوم حاج امین الشرح خوئی هم چون از روی نسخه خطی به چاپی نیز تخطی و نقل کرده حفظ امانت نموده و آن اشتباه را عیناً تکرار فرموده است. - از شمال او دوباره - شیخ سعید برزقانی رفته مولد این قطب نه هجری قمری (مزدقان) که بضبط معجم البلد آن ((قطبه مخروقی بود از نواحی بین خطه ری و ساوه از ولایت قزوین قدیم)) -

از تاریخ حال و تحولات وی اطلاعی نداریم نیست ولی سند خرقه اویسیج رکن الدین علاء الدوله سمنانی میرسد و همه به ترتیب یافته و خلیفه اورا ابوسید علی همدانی نوشته اند مگر یک مورد که شیخ محمد علی مؤذن - (قطب ۲۹ هجری) در بیان سلسله خویش و احصاء سند خرقه اش نام این قطب را ذکر ننموده * سند خرقه - ابوسید علی همدانی را مستقیماً علاء الدوله داشته و ضبط نموده است (۲) -

از این روکن نه هجری تا این همه اختلافی که درباره اسم و شهرت حتی ارشاد و قطبیت او موجود است هیچ گونه اثر ادبی نظمه و اثر ادبی نداشته است - بود خورشید نظم الدین سمنانی (۳)

از تاریخ از حال و مدفن وی هم اطلاعی نداریم - مولف کتاب الحباغبیاء یکی دیگر از

۱۹ - ابوسید علی همدانی بن شهاب الدین محمد همدانی (۴) در صورتیکه صاحب تفحات (شهاب الدین) را لقب برای او گرفته ((ابوسید علی شهاب بن محمد همدانی)) نگاشته است.

نسب وی با چند واسطه حضرت مولی الکونین علی بن الحسین ۴ میبوسد -

تولد وی بعتبر این که ۲ یا ۲۳ سال داشته در حدود ۷۱۲ - ۷۱۴ در همدان بوده است -

۱ - مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی از تربیت یافتگان آخرین قطب نه هجری بود که بعد از ارتحال پیوش (۱۲۳۱ هـ) تا هنگام رحلتش در حدود چهل و پنج سال در مطبعه احمدی خویش که در خانه اش بود عزلت گرفته و نشر آثار و تالیفات نه هجری پرده بسته نگذاشت و عمو را در این کار صوفی فرمود و چند سال اخیر در راه و تشنگان طریقت را بزال سوزال معرفت آشنا فرمود. چون بنای این رساله بر آثار ادبی گذشته نه هجری است لذا انکار شده در نقی و اثبات قطبیت این شخصیت نیز فقط لا سکت میباشد - اماخذ مات صادقانه و بقیعت حضرت ایشان در احیا

آثار نه هجری مخصوصاً وقت نظرمحسن سلیقه بی روی ۵ ریای حضرتش در خور عقیده و شایسته تعظیم میباشد روحش شاد و ترش نایب باد - ۲ - سطر ۱۷ ص ۲۷ از رساله مسالك (مقدمه و لا بدستگاه) چاپ شیراز -

۳ - ص ۹۳ کتاب تحفه عباسی خطی کتابخانه ندارد که در مطالعه و ضبط قبض مخصوص در میان آنرا - (اشتهاء کتاب نسخه) پیدا اشم ولی چون به چاپ حاشیه سبع المثانی که ترجمه مرحوم میرزا احمد اردبیلی (حضرت وحید الاولیاء) آنهمه احاطه و وقت نظر بخود نمود (حاشیه ص ۱۴۱ - ۱۱۵) در آنجا هم نام این قطب ۴ - ص ۷۸ اربلی العارفین چاپ تهران ص ۲۰۰ طریقی و الحقائق و ص ۴۱ جلد ۱ مجمع المعصم -

از کیفیت تحصیل و سلسله اساتید و اطلاعی نداریم ولی می‌توانیم است که وی جامع علم ظاهری و کمالات باطنی بوده است (۵) با وجودیکه ازدوازه سالگی ابتداء و جذبه یافته و سواد را آغاز کرده است معذک فاضل ظاهری و علم رسمی زمان را کلاً تحصیل و دست آورده (۵) *

وی از آغاز امر دستاراد تبشیر شرفالدین محمود ابن عبدالله المزدقانی داد و سرانجام خرقة از وی گرفت اما گویند ((هزاروی صاحب دل را دیده)) (۵) و صاحب السیر شیخ ابوالبرکات تقی الدین علی دوستی (۱) سنانی ارادت میورزید و کسب طریقت از وی فرمود تا پس از ارتحال او دوباره بشیخ محمود مزدقانی رجوع کرده گفت فرمان چیست پیر خرقة اش فرمود ((فرمان آنستکه در اقصای بلاد عالم بگردی)) (۲) وی بامر پیر شتوفیق یافت که سه نوبت سیرو آفاق کرده ربع مسکون و بسیاری از امصار و اقطار جهان را گردش کرده از آنجمله هندوستان (۴) سرانندیب را سیاحت نموده صحبت مشایخ و بزرگان بسیاری را درکنمایید ((صحبت هزار و چهار صد ولی را دریافت و چهار صد را در یک مجلس ملاقات نمود)) (۲) *

((صاحب اراد فتحیه است آن سه کثرت معمره را دیده است آن)) (۳)

وی معاصر امیر تیمور گورگانی بوده است که نسبت با و ارادت میورزیده *

تالیفات زیادی دارد که مادر باب معرفی آثار (نظم و نثر) ذهبی معرفی خواهیم کرد *

((صاحب فضل و علم و معرفت بود خورشید نظام الدین صفت)) (۳)

یکی از افاضل مریدان این رکن ذهبی مولانا نورالدین جعفر قدوسی رحمته مولف کتاب الاحباب جیباشد یکی دیگر از

مریدانش کتاب خلاصه المناقب را ((در احوال و اقوال)) (۲) و شرح کمالات و احوال و ننگه شسته است *

مدت عمر وی را ریاض العارفين ۷۴ و صاحبان طرائق و مجالس المومنین ۷۳ سال نگاشته اند اما تاریخ رحلت او را

جمعی بالاتفاق سال ۷۸۶ نوشته اند صاحب نفحات الانس ((سادس فی الحجه سنه ۸۰ و ثمانین و سبعه))

نزدیک ولایت کبر و سوار فوت شد)) (۲) ثبت کرده است اما صاحب ریاض العارفين گوید ((بالآخره در ماوراءالنهر

ببلای درگذشت)) *

درباره مدفن وی تمامی مورخین و تذکره نویسان اتفاق دارند که جنازه او را به ختلان حمل و دفن کردند (۲)

۱= در نفحات و غیره (دوستی) با (ت) نوشته شده ولی در نسخه (العروة لاهل الخلوۃ والجلوة علاء الدوله) بخط خود شیخ (دوستی) بدون (ت) نوشته که منسوب به خاندان (عبد و رس) که گویا در سمنان بهمین نام معروف هستند و تا سال ۷۲۱ زنده بوده است *

۲= نقل از ص ۲۹ نفحات الانس جلد ۳۴ (مجمع الفصحا) و ص ۲۹ ریاض العارفين چاپ طهران

۳= ابیات ۳ و ۴ متنوی ولایت نامه خطی نگارنده و ص ۴۰ چاپ شیراز *

۴= اخیراً در مجله (هلال پاکستان) شماره ۳ (سال ۳ مقاله مبسوطی ذیل عنوان (شاء علی همدانی) درباره

این رکن ذهبی نگاشته شرح جامعی درباره خانقاهی که بنام وی در هندوستان ساختند نوشته *

(داستان آنرا طرائق الحقائق و مجالس المومنین نقل کردند) ضمناً از تابلو نقاشی که نوشته بود تمثال وی میباشد

گزار کرده است *

۵= ص ۱۷۸ ریاض العارفين چاپ طهران ص ۳۰۲ طرائق الحقائق ص ۴۴ جلد ۱ مجمع الفصحا *

۲۰ - خواجہ اسحق ختلانی

خواجہ اسحق در سال ۹۵۰ متولد شده است * و گویند وی در روز جمعه در سال ۸۶۶ هجری در کوه نبوی از قلاع ولایت ختلان ادعای مهدویت کرد و چون سابقه تاریخی و اقوال مختلف را بیان کردیم (۱) در این جا تکرار نمودیم بدو این نکته قلعت میثمی که یک نیمصت بر علیه دستگاه حاکمه راجعاً به این مختلف و نسبت به چندین از بزرگان داده آنرا در باره این قطب و سید عبد اله مجذوب (خلیفه وی) و سید محمد رضوی نوربخش جد اکا نه نوشته اند ۰۰ (۱) -

وی در امد موشدش (سید علی همدانی) بوده است و شاید موضوع مصاهرت هر خلیفه ای مخلف خویش را - مخصوصاً در سلسله ذهیبه در این زمان موسوم میشود که همین طور تا قرن یازدهم ادامه داشته است (۲) - چنانکه در ترجمه احوال قطب ۳۵ ذهیبه (میرزا ابوالقاسم راک) بیاید *

بهر حال این قطب ذهیبی موبد ان بسیار داشته است که با اعتماد و پشتیبانی آنان با سید محمد نوربخش بیعت کرد و قصد خروج بر شاه رخ میرزا راک داشته * مهمترین موبد ان وی عبارتند ((۱ - امیر عبد اله مجذوب (شیخ حالش بیاید) ۲ - سلطان کشمیری ۳ - سید ابوالدین ۴ - سید ابوالدین ۵ - علی شاه عبد الرحیم ۶ - شیخ علی شاه ۷ - حاج محمد بن اسحق ۸ - شیخ محمود شیرازی ۹ - شیخ ابراهیم مپارک خانی ۱۰ - عطاء اله مجذوب ۱۱ - حاج حسین ختلانی ۱۲ - شیخ لقمان نوقانی)) ۰ (۳) -

در باره ارتحال این قطب هم اختلاف است پاره از مورخین نوشته اند که چون آهنگ بیعت این دو تن طنین انداز شد ((آخر بعضی از مفسدان سلطان بایزید را که از جانب شاه میرزا حاکم آن دیار بود از دلبه خواجہ و میرو واقف ساختند و او را پیش از آنکه خواجہ و میر جمع شوند برایشان بردند و ایشانرا و جمعی از اعیان را گرفته خواجہ و برادر او را در بلخ شهید کردند و نوربخش را مقید به رات آوردند)) ۰ (۴) -

اصاحی نوشته اند که ((وی بسولقان ری آمد و در ۴ شنبه ۴ اربع الاول سال ۸۶۹ در ۷۴ سالگی فوت فرمود)) *

۱ - در استان ادعای مهدویت را صادر یاب دوم (فصل و ۹ تسمیه ذهیبه) میثاقست قولیکه گوید این کلمه از (ذی عبد اله) گفتن این قطب علمیت یافته است مفصلاً ذکر نمودیم (باب دوم مبحث ۴ فصل ۳ غیبی متن و تفسیر) ۲ - این معنی را میرزا ابوالقاسم راک در کتاب مرصاد العباد مفصلاً بیان داشته و در بیان نسب خانوادگی وی خواهیم گفت *

۳ - ثقل از ص ۹ مقدمه رساله کمالیه تالیف میو سید عبد اله مجذوب برزش آبادی * بقلم مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (حضرت وحید الالباء) - چاپ شیراز - این نظریه با حقیقت وفق نمیدهد زیرا که در این سال (۸۶۲) وی یازده سال داشته است و اگر قولیکه ۷۱۵ متولد شده باشد و ۸۶۹ رحلت یافته باشد بایست ۱۵۴ سال عمر کرده باشد و اگر در ۷۱۵ متولد و در این حادثه (۸۶۶) شهید شده باشد یکصد و یازده سال عمر نموده و حال آنکه دیگران عمرش را ۷۴ سال نوشته اند *

((نکتیگر حلقه ۴۰ که آن کان - رهنمای زمزمه آزادگان + باد ۴ عرفان حق در جام کون - طالعیا نرامست و درک اشام کون))

((پس مطالب حق اوانعام داد - سالکان را او صلاهی علم داد + سلسله شاه رضا و شد عیان - نه هبیه شد رواج اندر جهان))

((اوست رکن و پایه این سلسله - رازش افکندی بحال و لوله + او خلیفه ابواسحق بود سپهر ختانی جهان فیض وجود))

سید عبد اله طلق به (مجنوب) از (برزش آباد مشید) (۲) میباشد و با توجه به (ستان سید محمد نور بخش

و خواجه اسحق ختانی و آنچه در باره این پیرو نقل شده و مادر یاب درم بیان نمودیم اقطاب و مؤلفین نه هبیه

غالب آنها را معمول دانسته این قطب را جانشین بلا فصل و خلیفه خواجه ختانی و بیست و یکمین قطب

نه هبیه میدانند و علاوه بر آنچه مادر یاب درم (۳) این رساله مذکور شدیم باستاند اینکه سید عبد اله مجذوب

صهر پیرو استادش بود (۴) و این رسم بین اقطاب نه هبیه متداول بوده است چنانکه نجیب الدین رضا -

جوهری در مقدمه نور الدین فرماید *

((بلعلی کون بر ابو غیر احمد کافر است - زانکه حیدر را بزه رای محمد همسوست + شب عیان پاک صوفی طهر را

این مذهب است - هر که این مذهب ندارد از همه مذهب برست)) (۵) *

مقتبس سند خرقه این پیرو را به طریق ذکر نموده اند ((یکی بحضور شاه قاسم انوار (۶) که ایشان باد و واسطه

بقطب الاقطاب فی العالمین افتخار و دمان کمالات غیبی لیجه جواهر اسرار حقیقت *

کاشف و فایق طومار اسماء و صفات حضرت شیخ صفی الدین اردبیلی (۷) هستند و دیگری بقطب الاقطاب

بالاتفاق سلطان المشایخ فی الاقفاق الشیخ ابوالسحق ختانی است قد مر مره)) (۸) *

۱ - بیت ۸ از ص ۴۰ (و ابیات ۱۲ تا ۱۴) تذکره راز چلب شیراز که با توجه به اینکه مرحوم راز در همین

تذکره بین سید عبد اله مجذوب برزش آبادی با سید عبد اله بن مسعود بن محمد بن علی بن احمد بن عمرو بن -

اممبیل بن ابوعلی و قاق بیلانی (که مولانا عبد الرزاق بن) (ص ۱۶۴ تا ۱۶۶) تفحات چلب هندوستان (اورا

متوفی ((سنه سته و ثمانین و ستمائه ۶۸۶)) نوشته است (اشتباه فرموده علاوه بر این اشتباه سید عبد اله بیلانی

را مراد خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی (که تفحات الانس و وفات او در ص ۱۶۴) ((سنه اثنین و تسعین

و سبعمائه ۷۹۲)) نگاشته ولی قول اصح را که دانشمندان محققین قبول و نقل کرده اند (۷۹۱ میباشد) باید اند

یا و بدینکه بین آن دو حد و یک قرن فاصله زمانی میباشد اما در وارد برون مستشرق معروف (معاصر حافظ

راشید امین الدین بیلانی متوفی ۷۸۷) باید اند - / ۲ - نقل از معجم المومنین و ص ۱۵۴ طرائق الحقائق *

۳ - برای اطلاع بیشتر بختن پاورقی (ز) مبحث ۴ از فصل ۳ باید درم این رساله مراجعه شود *

۴ - نقل از ص ۲۸ مراد الدین تالیف میرزا ابوالقاسم راز چلب تبریز - / ۵ - نقل از ص ۲ مقدمه نور الدین

چلب شیراز - / ۶ - شاه قاسم انوار که ص ۸۷ تفحات الانس چلب شده هفت ((سنه سی و ثلثین و ثمانمائه از دنیا

برفت و قبوری آنجا است ۷۰۰)) - / ۷ - متولد ۶۵۰ متوفی ۷۳۵ شیخ ابراهیم زاهد کبانی متوفی سال ۷۰۰ هجری

۸ - نقل از ص ۹۲ و ۹۳ تحفه عباسی نسخه خطی و حاشیه ص ۱۱۴ طبع المثنی چلب شیراز -

((نسبتش پاک و طرفی باشد او - و ان یکی باشد قاسم نور هو + شاه قاسم راست نسبت بس جلیل - باصفی الدین شیخ اردبیل *))
 ((جد شاهان صفویه است آن - شیخ ابوالحسن ختانیست آن + ذهبیه سلسله راپایه است - او پناه ملو حقا را سایه است)) (۱) -
 بیشت تن از مریدان نامی این قطب را حضرت وحید الاولیاء در مقدمه رساله کمالیه ذکر نموده و عبارتند ((۱ - شیخ رشید الدین محمد بن ابیاد (قطب ۱۱ ذهبیه) ۲ - شیخ ابوسعید فوقانی ۳ - درویش حسین میخچهگر ۴ - مولانا علی الملک تبارگانی ۵ - شیخ بابزید فوقانی ۶ - بابا آهو ۷ - نورالدین شجاع * ۸ - مولانا محمد الطوسی ۹ - وحید الدین ۱۰ - درویش قاسم کوزه گر ۱۱ - مولانا محمد خکا ۱۲ - مولانا شمس الدین * ۱۳ - شیخ کمال الدین روحی ۱۴ - حیدر بن خشی ۱۵ - مولانا محمد امین بن خشی ۱۶ - مولانا عبد الغفار نازاری ۱۷ - مولانا محمد بلخی ۱۸ - سید احمد لالائی ۱۹ - مولانا محی الدین استواریادی ۲۰ - نصیر الدین محمد یزید آبادی)) * -

از آثار و تالیفات ابن قطب در رساله سراغ داریم که در باب چهارم معرفی خواهند شد * -
 از ارتحال ابن قطب و مدفن وی اطلاعی دقیق و مسلمی بدست نیامد ولی از روی قرائن بایست در حدود اولخر قرن نهم باشد زیرا که وی رساله کمالیه را در سال ۸۲۷ تألیف و تحریر نموده است و اگر قبول کنیم رحلت استادش در ۶۹۸ بوده است وی بایست در حدود سال ۹۰۰ در سنین ۸۰ - ۹۰ سالگی وفات کرده باشد * -
 ۲۲ - شیخ رشید الدین محمد بن ابیاد ۲۳ - شیخ شاه علی بن ابیاد ۲۴ - حاج شیخ محمد بنوشانی مشهوره (مقتدی اعظم) ۲۵ - شیخ غلامعلی نبشایوری ۲۶ - شیخ تاج الدین تبارگانی اسم وی را تمام مولفین (تاج الدین) ضبط کرده اما در یک مورد (کمال الدین) دیده شده (۲) * -
 از این پنج بن اقطاب ذهبیه جز همین اسمی و لغات و القابی که معمول زمان و تحارفات عادی نویسندگان بوده است و قبل از نام هر یک آورده اند اطلاع دیگری از تولد و وفات * تحصیل و اساتید * جذبه و سلوک * آثار و تالیفاتشان در دست نداریم * -

۲۷ - درویش محمد کارندهی
 شیخ محمد کارندهی مشهوره (درویش عارف) زاده خراسان و ناگاه رحلت آنجا مقیم بوده است * -
 وی معروف به (پیرالان دوز) است ولی چون در اسلام شغل پالان دوزی از مشاغل مکروه میباشد هیچگاه عارف رسته و قطب کاملی دست یکوچکترین مکروهات نمی آید * -
 مؤلف طرائق الحقائق وی را ((مذهب کار)) معرفی نموده است (۳) اما مسلم آنستکه وی (پاره دوز) بوده و اقطاب و مؤلفین ذهبیه همه او را بدین شغل ید کرده اند * خلیفه چهارم او را بنام (خفاف) خوانده است
 ۱ - ابیات ۹ تا ۱۳ ص ۶۴ و ابیات نامه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۴۰۴ چاپ شیراز *
 ۲ - خلیفه چهارم ابن قطب (نجیب الدین رضا جوهری) با وجودیکه خود در احصاء اقطاب ذهبیه (چنانکه در مقدمه این باب نقل شد) مثل تمام مولفین (تاج الدین) ذکر نموده است اما در ص ۴۴ ضمن تحقیق در حالات درویش محمد کارندهی در ذیل مقاله ۷۳۳ قریباً ((بد مرید شیخ کمال الدین حسین)) ممکن است این اشباه از نساج و چاپ باشد زیرا که تنها همین یک مورد (کمال الدین) است *
 ۳ - حاشیه ص ۱۵۴ و ص ۶ طرائق الحقائق حاج نایب الصدر * -

((شیخ درویش محمد کارنده هی - بود خفاف آن شهشاه ولی)) (۱) -

((امر خفافی بدش کسب حلال - بود قطب و پایه اهل کمال)) (۲) -

از تحصیل این قطب پاره و زاطالعی ند ارم و قانز آنچه که خلیفه چهارم در حق وی می نگارد معلوم

میدارد که سواد * سواد بمحنای متعارف راند داشته است زیرا که چون اواز ارشاد سریاز زده بکار و کسب -

خویش پرورد اخت در واقعه ای در جواب اینکه گفتیم بود ((من سولاند ارم)) با و فرموده اند * -

((یارک بگر گفتش کای شیخ عضو * مانخواهیم از تو هیچ از نظم و نثر)) (۳) بزمین جهت هم از وی هیچ گونه

آثار و تالیفی بجای نمانده است * -

((شیخ درویش محمد کارنده هی - بود خفاف آن شمشاه ولی)) [این بیت درانه ما شین شد بهت]

از جذبه و انتباه و سیر و سلوک او اطالعی ند ارم همین قدر مسلم است که وی کمال باطن یافته و بارخصت پیرش مأمور

مأمور ستگیری و ارشاد خلاص بود اما اواز این امر و خطیر سریاز زده * بکار خود پرورد اخت * -

((کامل اند رطوره ای معنوی - اهل اند روح و اسرار خفی

((چون میشد پیرش ز عالم شد نزار - رفت و پرورد کان خود کوی قرار

((چون بدید او هر مویک پیر خود - بی کمال رخصت او خود شیخ شد

((غیرتش نگذاشت کوشیخی کند - همچو شیری کرگله رو بارود و بارود))

رفت و پرورد کان خفافی شمشیت - در پرورد سلسله داری نیست

ز آنکه میدید او و صد شیخ بطل - در طریق عشق حق ند زد و دغل

((سر بر آورده هر یک بر زمین - همچو خارا شتر با کبر و کین)) (۴)

اما در واقعات و مکاشفات با و اصرار میشد که بزمین ارشاد نشیند و مردم را هدایت کند تا مگر کیمی را برای

جانشینی و سلسله داری خود تربیت نماید اما ((یاز نشیند آن یگانه روزگار - از ره غیرت نه از راه عشاق)) (۵)

تا چند سالی گذشت و این کوشی و ناپیختگی از اوقات غیبی و مکاشفات معنوی موجب اختفای حق و روح

(۵)

باطل شده * آثار و هیبه فراموش میگردد (غیرت حق قطب الاقطاب زمان آمد و آورد بریاب دکان) (۶)

۱- نقل از ص ۶۵ مجمع المثنائی که در مقدمه این باب هم نقل شده است * -

۲- بیت ۲۷ و ۴۲ از ص ۳۴۶ مجمع المثنائی چاپ شیراز * -

۳- ابیات ۲۹ تا ۳۲ و ۳۵ و ۴۸ و ۴۹ از صفحه ۳۴۶ مجمع المثنائی چاپ شیراز

۴- ابیات ۴۶ و ۵۰ از ص ۳۴۶ و نیز ۲۴ و ۲۶ تا ۲۸ و ۳۱ تا ۳۳ و ۳۵ از ص ۳۴۷ مجمع المثنائی چاپ شیراز * -

۵- مقصود حضرت ولی عصر عجل اله فرجه میباشد * -

اورا نه ديد سخت فرمود * گليمش را از زير پايش كشيدند ((يادبود اين غذاي دره ناك - از اياكردن نبودش
هيچ سال)) (۶) * باز در واقعات اورا زجرهاك انداختند و حتى اعضايش را شكستند * (۱) -

((شيخ باز آمدن مال از رفتگي - ديد در اعضاي خود يشكستگي + بعد سالي يافت زان شكست - آمده يرمسند

شيخ نشست)) سال ۱۰۲۷ بوده است چنانكه خليفه سوم فرمايد ((پند زاروسى و علمه كان شيخ دين

((بعد سالي چندين چون شيخ زمان - كرد شيخى اند راين آخري زمان + كوس شيخى زده راين عالم يسي -

هيچ نامد در كف او يك كسي)) (۶) -

خانقاهي كه شيخ عارف (درويش محمد كارنده هي) در خراسان (مشهد) برپا ساخت تا زمان خليفه پنجمش -

((سيد قطب الدين محمد تبريزي شيرازي)) ياد او اثر يوده است * چنانكه وي فرمايد ((وَذَلِكَ الطُّومَارُ اَوْ رُتَبَةُ

شيخ محمد العارف الذي صومعته في المشهد المقدس)) (۲) -

منظور از ايجاد خانقاه اين قطب و مركزيت سلسله ذهبيه * چنانكه اقطاب ذهبيه آورده اند پيدايش و تربيت جانشين

جانشين و خليفه اين ركن يوده زبانه در مكاشفات باوالهام ميشد كه چون خليفه خود را يافتى و تربيت كردى

((قرب چون جست او در شيخى مكن)) -

پس از سالها ارشاد و تربيت مردانى چون شيخ محمد مؤمن (مدفون در گنبد سمنوشه) را نمود كه وي مردانى

مانند شيخ ياء الله بن علمي (۳) و همام حسن فيض كاشاني (۴) را تربيت كرده است شيخ يياني هم دانشمند

مثل مجلسي اول (۵) و او پيش مجلسي دوم (۶) را تربيت نموده است (۴) -

يا وجود تربيت اين مردان پيروار در وزن توانست مأموريت غيبي خویش انعام داده خليفه و جانشين خویش

را بپايد و تربيت فرمايد * -

((هيچ نامد در كف او يك مريد - كابد از وي نيم جويوى اميد + خرج و دخلش صوف شد اندر عبث - بي نفي جست

لويخير موالهوس))

((در مناجات آمد آن شيخ كپار - كوفه لوي بر حرم كرد كار + گفت وقت رحلتم نزديك شد - بپيكم خود قايل تحريك

از ادب ذهبيه است كه هيچ وقت معي را بر نهد رحم و خالقم باشد بالاي سروجى اندر

۱- خلاصه از مقالات ۲۳۳ و ۲۳۴ صفحات ۴۶ و ۴۷ سجع المثنائى جلاب شيراز -

۲- نقل از ص ۵۴۷ فصل الخطاب تاليف سيد قطب الدين محمد جلاب تبريز - در ترجمه حالات خليفه دوم درو

درويش محمد كارنده هي (شيخ مؤمن كه حالات او ميبايد) اين خانقاه را معرفى خواهيم كرد * -

۳- معرفى اين رجال در مبحث بزرگان ذهبيه باب دوم گذشت * -

۴- خرقه اين چندين علاوه بر مولفات اقطاب ذهبيه در رساله (تشويق السالكين) مجلسي اول و جواب سئوالات

ملا خليل مجلسي دوم صراحتاً آمده است * -

۵- ترجمه حالاتش بعد از اين ميبايد * -

۶- مربوط بيارزى در ۲ صفحه قبل است * -

۸- بيت ۱۱۱ : ۳۴۵ سجع المثنائى جلاب شيراز -

در این مناجاتیه زیرجمله رضوی ۴ مینویسند خواهرزاده هجده ساله اش (شیخ حاتم زاوندی) را بوی محرقی کرد
این زکین ذهبی هم به سنت متد اوله يك قوئی آن زمان د امام مراد و مرشد شریوده است ولی از تحت آن اولاد
و لغتاش اطلاعی ند ارم -

از حال وی در سال ۱۰۳۷ بوده است چنانکه خلیفه شومش فرماید ((بُد هزاروسی و هفت کان شیخ دین -
کرد روحش جاباعلی علیبن)) (۲) و پس از چند سالی خلیفه و خواهرزاده وی بقیعه و بارگاهش بزمزاروی ساخت
((ساخت يك بقیعه بمشیت چون بمشیت - هر که دید او هستیش از سر بمشیت)) (۲)

مقبوره او در ((پائین پا)) (۳) قریب بصرح بسمت خیابان ((۴)) مشهد مقد رضوی واقع است -
(۵) (۶)

۲۸ - شیخ حاتم زاوندی

بیضیا
صد هزاران جان فدای نام او - حاتم طائی خجل ز انعام او + طلعت او مطلع نور عدی - مهر عالم تاب پیشش

(اهل معنی را غلای او مراد - مشکلات خلق را از وی کشادگی خوش آنکوبد رش چون خاک شد -

از کله ورتدای هستی پاک شد ۴

قطره گویوند شد بحر محیط - ذره گریود شد نور سیبط + شیشه اش گردید د ار الشق بار - شد ز نور عشق از لیل و

(گشت شاه کشور کشف و شهود - شایدم مقصود او را رونمود + چون مؤذن گشت د ولت بار او - د رجیدان تلحشر

مانند آواز او)) (۷) -

پنرو انساب پندری او معلوم نیست ولی خواهرزاده * پیرو مرشدش میباشد پندرش اصلا (رود یاری) بوده است -

((رود یاری بود * مشهد مشکش - آن بدشت عون جاوما مشش)) (۸) -

از تحصیلات ابتدائی و عالی، سلسله اساتید علم ظاهری، (ترجمه معلوماتش هیچ گونه اطلاعی ند ارم اما جذبه

و سلوکش چنانکه د ترجمه احوال پیورش گذشت * وی از هجده سالگی جذبه حقش در رسید و بخند مستغال خو

بر یافت برداخت -

۱ - ترجمه حالاتش بعد از این بیاید * ۲ - آیات ۴۸ و ۴۹ از ص ۳۴۸ سبع المثنائی چاپ شیراز *

۳ - آزاد اب ذهبیه اینستکه هیچ وقت معبئی را بر چند رهم محتوم و عالی مقام باشد یا لای سر و حتی امقدور

روبرو (سمت جنوب) قیو رائه و امامزادگان و حتی اقطاب دفن نمی نمایند *

۴ - نقل از حاشیه ص ۱۵۴ وصل ۶ و خامه طرائق المعافق * ۵ - در بعضی تذکره ها مانند ریاض العار

(ص ۲۶۹ ضمن حالات شیخ مودن) او را (شیخ خاتم) نگاشته است اگر اثر است کاتب یا حروف چین مطبوعه

ند باشد مسلما غلط است ۶ - زاوندی - یفتح اول بروزن د صاوند نام د وائست که ان د وئوخ میباید شد یکی زاوندی

طویل میگویند یعنی در از او آواش بره رسم و فناء الحیه میخوانند و آن ثوابش د از اندکشت ترکند و ترکیم است در

سیم و خشک است در د ویم و د بگری را زرواند مده حرج خوانند یعنی مده ورو آن ملوه باشد و معروف است بشامی

میلترین آن زرد زعفرانی باشد و آن گیم است در نور و و خشک است در سیم (نقل از ص ۳۹۸ بریان قاطع چاپ بمبئی -

مکتب معنی را با اضافه خواص طبیی ان در لغت بحواله جواهر تالیف محمد بن یوسف الطیب الکرویی (نسخه

خطی کتابخانه نگارنده و چاپ ۱۲۸۸ * ۷ - نذر ص ۹۹ عطف علی نسخه خطی که با ننگارنده د حاشیه ص ۱۳۷ سبع المثنائی چاپ شیراز
۸ - بیت ۱۱۲ : ص ۳۲۶ سبع المثنائی چاپ شیراز -

((بود هجده ساله آن ماه سپهر - کرد شش بند در ریاضت همپومر + سیر انقباض از پیش آمدت تعلم - هم بحوض چارسال آن باندظام))

((سیر تقش چون تعلم آورد باز - شاهبازی شد هود اسفر از آفتاب آسایر آمد از سپهر - نورش آمد به عالم همپومر -))

((چون شد و سال دیگرین حساب - رو برو گردید با آفتاب چون او میزد قدم انور بود - طور چارم بهرامین مینمود (۲)))

چنانکه ملاحظه میشود در چهار اول مراتب اوج نفس و در و سال بعد چهار طور از اطوار سمعه قلب را پیموده ۲۴ سالگی لایق ارشاد شد ولی پیش ویران راه میباید داشت تا به ذات کمال رسید و در سالهای آخر عمرش که این خلیفه سنین بین ۳۰ و ۴۰ سالگی راضی پیمود مقام ارشاد و طومار را یوی سپرد -

((شیخ حاتم را چو این دلت رسید - بوسه بد وقت شد آن یابیزد + پیرو خواند او را بوسیدش جمال - گفت شکر حق که رستی از زوال))

((چون زمین شد بتلوی آشنا - مسند شیخی بد ارشاد بجا + صاحب طومار و اطوار طریق - واقف از رمز خفی سوره قیوم (۲)))

از مقالات ۲۳۶ و ۲۳۷ سبع العنانی چنان بر میباید که بعد از ارتحال پیش مدعیان زیادی یافت ولی او را مور پیش بینی استناد صبر نمود تا سرانجام بحق بر مسند خویش نشست و پس از آن ۲۰ سال مستقلاً خانقاه پیر را اداره و خلائق را هدایت مینمود *

اگرچه مدت صبر او معلوم نیست ولی با احتساب زمان اجازه ارشاد و رحلت استنادش (۱۰۳۷) با ضافه ایام صبر و گوشه نشینی و ایام ارشادش بایست در حدود ۷۰ سال عمر کرده باشد و بنابراین بین سنوات ۱۰۶۰ - ۱۰۶۵ - و قات نموده و در گنبد سیزدهم رضوی ۴ مدفون شده هنوز هم مطاف اهل دل میباشد -

۲۹ - شیخ محمد علی مؤذن

((چادره سالی بتی بد شیخ ما - کامل و بیناورد یا خدای هر که دل دارد صفا بخش دل است - عمو او چون چادره شد کامل است))

((شیخ ما آن بند + صاحب زمان - شیخ ما آن بیک کار خانم آن + شیخ ما آن شمسوار ملک عشق - وان در نا مفتحه اند رسلك عشق))

((شمسوار لشکر ارواح قدس - خم او را زمد امراح قدس + کامل و آزاد شیخ محبتی - آنکه بد نامش محمد یا علی (۲)))

خود در مقدمه کتاب تحفه عباسی (۳) نام خویش را بدینگونه آورده است ((فقیوس سلمان و حقیر از نثره محبت گذران مقلد بی چیز در حقیقت کمتر از هر چیز خدای علم و عرفا کلب آستان سلطان ابوالحسن علی بن موسی -

الرضا علیه الف التیمه والثناء محمد علی * الشهبوری موعود ن . . . الخ)) (۱) -

۱ - نقل از ص ۹ تحفه عباسی خطی کتابخانه نادره و حاشیه ص ۱۱۱ سبع العنانی چلی شیراز ۱۰۳۰ و او ۲ - ابیات ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱۲۹۴ و ۱۲۹۵ و ۱۲۹۶ و ۱۲۹۷ و ۱۲۹۸ و ۱۲۹۹ و ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴ و ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ و ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ و ۱۳۱۶ و ۱۳۱۷ و ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ و ۱۳۲۰ و ۱۳۲۱ و ۱۳۲۲ و ۱۳۲۳ و ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ و ۱۳۲۶ و ۱۳۲۷ و ۱۳۲۸ و ۱۳۲۹ و ۱۳۳۰ و ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ و ۱۳۳۳ و ۱۳۳۴ و ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ و ۱۳۳۹ و ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ و ۱۳۴۴ و ۱۳۴۵ و ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ و ۱۳۵۱ و ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ و ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ و ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ و ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ و ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ و ۱۳۶۶ و ۱۳۶۷ و ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ و ۱۳۷۱ و ۱۳۷۲ و ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ و ۱۴۰۴ و ۱۴۰۵ و ۱۴۰۶ و ۱۴۰۷ و ۱۴۰۸ و ۱۴۰۹ و ۱۴۱۰ و ۱۴۱۱ و ۱۴۱۲ و ۱۴۱۳ و ۱۴۱۴ و ۱۴۱۵ و ۱۴۱۶ و ۱۴۱۷ و ۱۴۱۸ و ۱۴۱۹ و ۱۴۲۰ و ۱۴۲۱ و ۱۴۲۲ و ۱۴۲۳ و ۱۴۲۴ و ۱۴۲۵ و ۱۴۲۶ و ۱۴۲۷ و ۱۴۲۸ و ۱۴۲۹ و ۱۴۳۰ و ۱۴۳۱ و ۱۴۳۲ و ۱۴۳۳ و ۱۴۳۴ و ۱۴۳۵ و ۱۴۳۶ و ۱۴۳۷ و ۱۴۳۸ و ۱۴۳۹ و ۱۴۴۰ و ۱۴۴۱ و ۱۴۴۲ و ۱۴۴۳ و ۱۴۴۴ و ۱۴۴۵ و ۱۴۴۶ و ۱۴۴۷ و ۱۴۴۸ و ۱۴۴۹ و ۱۴۵۰ و ۱۴۵۱ و ۱۴۵۲ و ۱۴۵۳ و ۱۴۵۴ و ۱۴۵۵ و ۱۴۵۶ و ۱۴۵۷ و ۱۴۵۸ و ۱۴۵۹ و ۱۴۶۰ و ۱۴۶۱ و ۱۴۶۲ و ۱۴۶۳ و ۱۴۶۴ و ۱۴۶۵ و ۱۴۶۶ و ۱۴۶۷ و ۱۴۶۸ و ۱۴۶۹ و ۱۴۷۰ و ۱۴۷۱ و ۱۴۷۲ و ۱۴۷۳ و ۱۴۷۴ و ۱۴۷۵ و ۱۴۷۶ و ۱۴۷۷ و ۱۴۷۸ و ۱۴۷۹ و ۱۴۸۰ و ۱۴۸۱ و ۱۴۸۲ و ۱۴۸۳ و ۱۴۸۴ و ۱۴۸۵ و ۱۴۸۶ و ۱۴۸۷ و ۱۴۸۸ و ۱۴۸۹ و ۱۴۹۰ و ۱۴۹۱ و ۱۴۹۲ و ۱۴۹۳ و ۱۴۹۴ و ۱۴۹۵ و ۱۴۹۶ و ۱۴۹۷ و ۱۴۹۸ و ۱۴۹۹ و ۱۵۰۰ و ۱۵۰۱ و ۱۵۰۲ و ۱۵۰۳ و ۱۵۰۴ و ۱۵۰۵ و ۱۵۰۶ و ۱۵۰۷ و ۱۵۰۸ و ۱۵۰۹ و ۱۵۱۰ و ۱۵۱۱ و ۱۵۱۲ و ۱۵۱۳ و ۱۵۱۴ و ۱۵۱۵ و ۱۵۱۶ و ۱۵۱۷ و ۱۵۱۸ و ۱۵۱۹ و ۱۵۲۰ و ۱۵۲۱ و ۱۵۲۲ و ۱۵۲۳ و ۱۵۲۴ و ۱۵۲۵ و ۱۵۲۶ و ۱۵۲۷ و ۱۵۲۸ و ۱۵۲۹ و ۱۵۳۰ و ۱۵۳۱ و ۱۵۳۲ و ۱۵۳۳ و ۱۵۳۴ و ۱۵۳۵ و ۱۵۳۶ و ۱۵۳۷ و ۱۵۳۸ و ۱۵۳۹ و ۱۵۴۰ و ۱۵۴۱ و ۱۵۴۲ و ۱۵۴۳ و ۱۵۴۴ و ۱۵۴۵ و ۱۵۴۶ و ۱۵۴۷ و ۱۵۴۸ و ۱۵۴۹ و ۱۵۵۰ و ۱۵۵۱ و ۱۵۵۲ و ۱۵۵۳ و ۱۵۵۴ و ۱۵۵۵ و ۱۵۵۶ و ۱۵۵۷ و ۱۵۵۸ و ۱۵۵۹ و ۱۵۶۰ و ۱۵۶۱ و ۱۵۶۲ و ۱۵۶۳ و ۱۵۶۴ و ۱۵۶۵ و ۱۵۶۶ و ۱۵۶۷ و ۱۵۶۸ و ۱۵۶۹ و ۱۵۷۰ و ۱۵۷۱ و ۱۵۷۲ و ۱۵۷۳ و ۱۵۷۴ و ۱۵۷۵ و ۱۵۷۶ و ۱۵۷۷ و ۱۵۷۸ و ۱۵۷۹ و ۱۵۸۰ و ۱۵۸۱ و ۱۵۸۲ و ۱۵۸۳ و ۱۵۸۴ و ۱۵۸۵ و ۱۵۸۶ و ۱۵۸۷ و ۱۵۸۸ و ۱۵۸۹ و ۱۵۹۰ و ۱۵۹۱ و ۱۵۹۲ و ۱۵۹۳ و ۱۵۹۴ و ۱۵۹۵ و ۱۵۹۶ و ۱۵۹۷ و ۱۵۹۸ و ۱۵۹۹ و ۱۶۰۰ و ۱۶۰۱ و ۱۶۰۲ و ۱۶۰۳ و ۱۶۰۴ و ۱۶۰۵ و ۱۶۰۶ و ۱۶۰۷ و ۱۶۰۸ و ۱۶۰۹ و ۱۶۱۰ و ۱۶۱۱ و ۱۶۱۲ و ۱۶۱۳ و ۱۶۱۴ و ۱۶۱۵ و ۱۶۱۶ و ۱۶۱۷ و ۱۶۱۸ و ۱۶۱۹ و ۱۶۲۰ و ۱۶۲۱ و ۱۶۲۲ و ۱۶۲۳ و ۱۶۲۴ و ۱۶۲۵ و ۱۶۲۶ و ۱۶۲۷ و ۱۶۲۸ و ۱۶۲۹ و ۱۶۳۰ و ۱۶۳۱ و ۱۶۳۲ و ۱۶۳۳ و ۱۶۳۴ و ۱۶۳۵ و ۱۶۳۶ و ۱۶۳۷ و ۱۶۳۸ و ۱۶۳۹ و ۱۶۴۰ و ۱۶۴۱ و ۱۶۴۲ و ۱۶۴۳ و ۱۶۴۴ و ۱۶۴۵ و ۱۶۴۶ و ۱۶۴۷ و ۱۶۴۸ و ۱۶۴۹ و ۱۶۵۰ و ۱۶۵۱ و ۱۶۵۲ و ۱۶۵۳ و ۱۶۵۴ و ۱۶۵۵ و ۱۶۵۶ و ۱۶۵۷ و ۱۶۵۸ و ۱۶۵۹ و ۱۶۶۰ و ۱۶۶۱ و ۱۶۶۲ و ۱۶۶۳ و ۱۶۶۴ و ۱۶۶۵ و ۱۶۶۶ و ۱۶۶۷ و ۱۶۶۸ و ۱۶۶۹ و ۱۶۷۰ و ۱۶۷۱ و ۱۶۷۲ و ۱۶۷۳ و ۱۶۷۴ و ۱۶۷۵ و ۱۶۷۶ و ۱۶۷۷ و ۱۶۷۸ و ۱۶۷۹ و ۱۶۸۰ و ۱۶۸۱ و ۱۶۸۲ و ۱۶۸۳ و ۱۶۸۴ و ۱۶۸۵ و ۱۶۸۶ و ۱۶۸۷ و ۱۶۸۸ و ۱۶۸۹ و ۱۶۹۰ و ۱۶۹۱ و ۱۶۹۲ و ۱۶۹۳ و ۱۶۹۴ و ۱۶۹۵ و ۱۶۹۶ و ۱۶۹۷ و ۱۶۹۸ و ۱۶۹۹ و ۱۷۰۰ و ۱۷۰۱ و ۱۷۰۲ و ۱۷۰۳ و ۱۷۰۴ و ۱۷۰۵ و ۱۷۰۶ و ۱۷۰۷ و ۱۷۰۸ و ۱۷۰۹ و ۱۷۱۰ و ۱۷۱۱ و ۱۷۱۲ و ۱۷۱۳ و ۱۷۱۴ و ۱۷۱۵ و ۱۷۱۶ و ۱۷۱۷ و ۱۷۱۸ و ۱۷۱۹ و ۱۷۲۰ و ۱۷۲۱ و ۱۷۲۲ و ۱۷۲۳ و ۱۷۲۴ و ۱۷۲۵ و ۱۷۲۶ و ۱۷۲۷ و ۱۷۲۸ و ۱۷۲۹ و ۱۷۳۰ و ۱۷۳۱ و ۱۷۳۲ و ۱۷۳۳ و ۱۷۳۴ و ۱۷۳۵ و ۱۷۳۶ و ۱۷۳۷ و ۱۷۳۸ و ۱۷۳۹ و ۱۷۴۰ و ۱۷۴۱ و ۱۷۴۲ و ۱۷۴۳ و ۱۷۴۴ و ۱۷۴۵ و ۱۷۴۶ و ۱۷۴۷ و ۱۷۴۸ و ۱۷۴۹ و ۱۷۵۰ و ۱۷۵۱ و ۱۷۵۲ و ۱۷۵۳ و ۱۷۵۴ و ۱۷۵۵ و ۱۷۵۶ و ۱۷۵۷ و ۱۷۵۸ و ۱۷۵۹ و ۱۷۶۰ و ۱۷۶۱ و ۱۷۶۲ و ۱۷۶۳ و ۱۷۶۴ و ۱۷۶۵ و ۱۷۶۶ و ۱۷۶۷ و ۱۷۶۸ و ۱۷۶۹ و ۱۷۷۰ و ۱۷۷۱ و ۱۷۷۲ و ۱۷۷۳ و ۱۷۷۴ و ۱۷۷۵ و ۱۷۷۶ و ۱۷۷۷ و ۱۷۷۸ و ۱۷۷۹ و ۱۷۸۰ و ۱۷۸۱ و ۱۷۸۲ و ۱۷۸۳ و ۱۷۸۴ و ۱۷۸۵ و ۱۷۸۶ و ۱۷۸۷ و ۱۷۸۸ و ۱۷۸۹ و ۱۷۹۰ و ۱۷۹۱ و ۱۷۹۲ و ۱۷۹۳ و ۱۷۹۴ و ۱۷۹۵ و ۱۷۹۶ و ۱۷۹۷ و ۱۷۹۸ و ۱۷۹۹ و ۱۸۰۰ و ۱۸۰۱ و ۱۸۰۲ و ۱۸۰۳ و ۱۸۰۴ و ۱۸۰۵ و ۱۸۰۶ و ۱۸۰۷ و ۱۸۰۸ و ۱۸۰۹ و ۱۸۱۰ و ۱۸۱۱ و ۱۸۱۲ و ۱۸۱۳ و ۱۸۱۴ و ۱۸۱۵ و ۱۸۱۶ و ۱۸۱۷ و ۱۸۱۸ و ۱۸۱۹ و ۱۸۲۰ و ۱۸۲۱ و ۱۸۲۲ و ۱۸۲۳ و ۱۸۲۴ و ۱۸۲۵ و ۱۸۲۶ و ۱۸۲۷ و ۱۸۲۸ و ۱۸۲۹ و ۱۸۳۰ و ۱۸۳۱ و ۱۸۳۲ و ۱۸۳۳ و ۱۸۳۴ و ۱۸۳۵ و ۱۸۳۶ و ۱۸۳۷ و ۱۸۳۸ و ۱۸۳۹ و ۱۸۴۰ و ۱۸۴۱ و ۱۸۴۲ و ۱۸۴۳ و ۱۸۴۴ و ۱۸۴۵ و ۱۸۴۶ و ۱۸۴۷ و ۱۸۴۸ و ۱۸۴۹ و ۱۸۵۰ و ۱۸۵۱ و ۱۸۵۲ و ۱۸۵۳ و ۱۸۵۴ و ۱۸۵۵ و ۱۸۵۶ و ۱۸۵۷ و ۱۸۵۸ و ۱۸۵۹ و ۱۸۶۰ و ۱۸۶۱ و ۱۸۶۲ و ۱۸۶۳ و ۱۸۶۴ و ۱۸۶۵ و ۱۸۶۶ و ۱۸۶۷ و ۱۸۶۸ و ۱۸۶۹ و ۱۸۷۰ و ۱۸۷۱ و ۱۸۷۲ و ۱۸۷۳ و ۱۸۷۴ و ۱۸۷۵ و ۱۸۷۶ و ۱۸۷۷ و ۱۸۷۸ و ۱۸۷۹ و ۱۸۸۰ و ۱۸۸۱ و ۱۸۸۲ و ۱۸۸۳ و ۱۸۸۴ و ۱۸۸۵ و ۱۸۸۶ و ۱۸۸۷ و ۱۸۸۸ و ۱۸۸۹ و ۱۸۹۰ و ۱۸۹۱ و ۱۸۹۲ و ۱۸۹۳ و ۱۸۹۴ و ۱۸۹۵ و ۱۸۹۶ و ۱۸۹۷ و ۱۸۹۸ و ۱۸۹۹ و ۱۹۰۰ و ۱۹۰۱ و ۱۹۰۲ و ۱۹۰۳ و ۱۹۰۴ و ۱۹۰۵ و ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ و ۱۹۰۸ و ۱۹۰۹ و ۱۹۱۰ و ۱۹۱۱ و ۱۹۱۲ و ۱۹۱۳ و ۱۹۱۴ و ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶ و ۱۹۱۷ و ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ و ۱۹۲۰ و ۱۹۲۱ و ۱۹۲۲ و ۱۹۲۳ و ۱۹۲۴ و ۱۹۲۵ و ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ و ۱۹۲۸ و ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ و ۱۹۳۱ و ۱۹۳۲ و ۱۹۳۳ و ۱۹۳۴ و ۱۹۳۵ و ۱۹۳۶ و ۱۹۳۷ و ۱۹۳۸ و ۱۹۳۹ و ۱۹۴۰ و ۱۹۴۱ و ۱۹۴۲ و ۱۹۴۳ و ۱۹۴۴ و ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷ و ۱۹۴۸ و ۱۹۴۹ و ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱ و ۱۹۵۲ و ۱۹۵۳ و ۱۹۵۴ و ۱۹۵۵ و ۱۹۵۶ و ۱۹۵۷ و ۱۹۵۸ و ۱۹۵۹ و ۱۹۶۰ و ۱۹۶۱ و ۱۹۶۲ و ۱۹۶۳ و ۱۹۶۴ و ۱۹۶۵ و ۱۹۶۶ و ۱۹۶۷ و ۱۹۶۸ و ۱۹۶۹ و ۱۹۷۰ و ۱۹۷۱ و ۱۹۷۲ و ۱۹۷۳ و ۱۹۷۴ و ۱۹۷۵ و ۱۹۷۶ و ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ و ۱۹۷۹ و ۱۹۸۰ و ۱۹۸۱ و ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ و ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ و ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ و ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳ و ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ و ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ و ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ و ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ و ۲۰۲۷ و ۲۰۲۸ و ۲۰۲۹ و ۲۰۳۰ و ۲۰۳۱ و ۲۰۳۲ و ۲۰۳۳ و ۲۰۳۴ و ۲۰۳۵ و ۲۰۳۶ و ۲۰۳۷ و ۲۰۳۸ و ۲۰۳۹ و ۲۰۴۰ و ۲۰۴۱ و ۲۰۴۲ و ۲۰۴۳ و ۲۰۴۴ و ۲۰۴۵ و ۲۰۴۶ و ۲۰۴۷ و ۲۰۴۸ و ۲۰۴۹ و ۲۰۵۰ و ۲۰۵۱ و ۲۰۵۲ و ۲۰۵۳ و ۲۰۵۴ و ۲۰۵۵ و ۲۰۵۶ و ۲۰۵۷ و ۲۰۵۸ و ۲۰۵۹ و ۲۰۶۰ و ۲۰۶۱ و ۲۰۶۲ و ۲۰۶۳ و ۲۰۶۴ و ۲۰۶۵ و ۲۰۶۶ و ۲۰۶۷ و ۲۰۶۸ و ۲۰۶۹ و ۲۰۷۰ و ۲۰۷۱ و ۲۰۷۲ و ۲۰۷۳ و ۲۰۷۴ و ۲۰۷۵ و ۲۰۷۶ و ۲۰۷۷ و ۲۰۷۸ و ۲۰۷۹ و ۲۰۸۰ و ۲۰۸۱ و ۲۰۸۲ و ۲۰۸۳ و ۲۰۸۴ و ۲۰۸۵ و ۲۰۸۶ و ۲۰۸۷ و ۲۰۸۸ و ۲۰۸۹ و ۲۰۹۰ و ۲۰۹۱ و ۲۰۹۲ و ۲۰۹۳ و ۲۰۹۴ و ۲۰۹۵ و ۲۰۹۶ و ۲۰۹۷ و ۲۰۹۸ و ۲۰۹۹ و ۲۱۰۰ و ۲۱۰۱ و ۲۱۰۲ و ۲۱۰۳ و ۲۱۰۴ و ۲۱۰۵ و ۲۱۰۶ و ۲۱۰۷ و ۲۱۰۸ و ۲۱۰۹ و ۲۱۱۰ و ۲۱۱۱ و ۲۱۱۲ و ۲۱۱۳ و ۲۱۱۴ و ۲۱۱۵ و ۲۱۱۶ و ۲۱۱۷ و ۲۱۱۸ و ۲۱۱۹ و ۲۱۲۰ و ۲۱۲۱ و ۲۱۲۲ و ۲۱۲۳ و ۲۱۲۴ و ۲۱۲۵ و ۲۱۲۶ و ۲۱۲۷ و ۲۱۲۸ و ۲۱۲۹ و ۲۱۳۰ و ۲۱۳۱ و ۲۱۳۲ و ۲۱۳۳ و ۲۱۳۴ و ۲۱۳۵ و ۲۱۳

شاگرد و خلیفه وی هم چه در نظم و آنچه در مقدمه نورالمصابیه او را با همین نام و اشتباه است و چون وی
شاعر و غزل سرای نامی می باشد به همین اشتباه (مؤلفان) تخلص می نموده است * اما از نظم بد و رواج آن و انتساب و
اطلاعی ندارند اریم * -

مسکن وی را بجملگی مورخین خراسان نوشته اند اما از عبارات بسیار زیاده و مسجعی که خلیفه اش در مقدمه کتاب
نورالمصابیه (۱) آورده گویند (و این فقیر را انتساب در علم باطن بآن عالم بحدّ مشترک یحییائی و نبیائی * * * و آن
قبول کرده او را سلطان الثقلین بدربانی التخلص بموفقان السلطان الشیخ محمد علی الخراسانی السبزواری قدس (۲)
معلوم می شود وی اصلاً اهل سبزواری خراسان بوده که در مشهد مقدس رضوی اقامت گرفته است اما تذکره نویسان (۳)

همه او را ((خراسانی اصفهانی)) یاد کرده اند مگر حاج نایب الصدر که در ص ۹۷ خاتمه طرائق الحقائق در تذکره
خرقه سید قطب الدین محمد وی را چون سابقین معرفی نموده * اما در ص ۵۴ وصل ۶ او را ((اصفهانی)) میدانند
((شیخ ما اندر خراسان طاق بود - بروضالش اصل را هم مشتاق بود)) (۵)

((عالم و قاضی بمشبه جای او - سدره آخر شده ماء وای او - طور اطوار حقیقت روشنش - در جواهری و الحسن بد مسند
در تذکره ها و آثار ذریه از سال تولد و انتساب خانوادگی وی و هم چنین در باره مقامات و تالیفات تحصیل او
اطلاعی نیست تالیفات او اعلایه بود و اثر نظم و نثر جاوید اش (۱) که در باب چهارم این رساله معرفی خواهد شد
خلیفه و جانشین وی هم در ضمن مثنوی سبع المثانی خویش علاوه بر ابیات با مقامات علمی وی راست و در بنگونه
استاد راضی ستاید :-

((عالم عقل و نقل و غیبی و کمال - بدهد ایت بود چون آب زلال + طاق ابروی فنون غمازه اش - کرد به بر عالم بلند
آوازه اش))

((مجمع البحارین علم و معرفت - مخزن اسرار و اخلاق و صفت + جمله اسفار (۴) اریح حاضر - زیر چاق خود نمود
بی قصور * -

((میر و عالم * شیخ و عارف نفع از او - بود و آگاه بی خونی و گفتگو + گریه و سالیان و اسرافات - ذره نبود به پیش
آن حیات)) (۵)

در تذکره ها و آثار ذریه از سال تولد و انتساب خانوادگی وی و هم چنین در باره مقامات و تالیفات تحصیل او
اطلاعی نیست تالیفات او اعلایه بود و اثر نظم و نثر جاوید اش (۱) که در باب چهارم این رساله معرفی خواهد شد
خلیفه و جانشین وی هم در ضمن مثنوی سبع المثانی خویش علاوه بر ابیات با مقامات علمی وی راست و در بنگونه
استاد راضی ستاید :-

۱ - تحفه عباسی تالیف همین قطب و نورالمصابیه تالیف خلیفه اش (عجیب الدین رضا جوهری)

۲ - نقل و خلاصه از سطر ۱ تا ۱۱ ص ۹۰ خاتمه کتاب نورالمصابیه چاپ شیراز * -

۳ - مجمع الحرفی * آثار عجم * فارسی نامه * تذکره دانشمندان و دانشمندان * -

۴ - اشاره به کتاب معروف (اسفار اربعه صدر الدین محمد ابراهیم بن یحیی صدر المتعالیین متوفی ۱۰۵۰)
می باشد که شایسته این قطب از شاگردان این محضر او بود و با اقبال از اولین دسته ای که اسفار او را خوانده و تدریس
نموده اند می باشد است * -

۵ - ابیات ۱ و ۳ و ۴ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ و ۱۰۰۲ و ۱۰۰۳ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ و ۱۰۰۷ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ و ۱۰۱۰ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۲ و ۱۰۱۳ و ۱۰۱۴ و ۱۰۱۵ و ۱۰۱۶ و ۱۰۱۷ و ۱۰۱۸ و ۱۰۱۹ و ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و ۱۰۲۲ و ۱۰۲۳ و ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ و ۱۰۲۷ و ۱۰۲۸ و ۱۰۲۹ و ۱۰۳۰ و ۱۰۳۱ و ۱۰۳۲ و ۱۰۳۳ و ۱۰۳۴ و ۱۰۳۵ و ۱۰۳۶ و ۱۰۳۷ و ۱۰۳۸ و ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱۲۹۴ و ۱۲۹۵ و ۱۲۹۶ و ۱۲۹۷ و ۱۲۹۸ و ۱۲۹۹ و ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴ و ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ و ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲ و ۱

وی از خانه بركمالات علم عقلی و نقلی حافظ قرآن بود و شغل وی اهم خدمت دربار رضوی و در ملك قوا بود و چنانكه از اسم (مؤذن سلطان) بر می آید (از ان گوی آستافه) بود و گاهی منبر هم میرفته است و ...
 ((حافظ قرآن و مقری بوالحسن - آن گل سرتوق گلدسته چمن بود سرگرد و ای مؤذن نمای شاه - از و میل یشتید و شد صوتش پرا -))

((بد صد ایش همچو اود زبور - هر كه یشتید ی صد ارفتی بشور + چون نمودی موعظه وقت سخن - شبون افتاد ی میان مرد وزن)) ()

علت جذبه و انتخاب وی را خلیفه و جانشین در ضمن ۱۰ بیت مقاله ۲۳۹ (ص ۳۵۱ تا ۳۵۲) شرح المثنائی) بنظم آورد و استکه خلاصه آن عبارتند:

شیخ حاتم زراوندی خادم می بنام (حاجی) داشته روزی از پیر استاد و مرشد خود جانشین وی را استوال می نمایند و مخد و مش میفرماید ((خلیفه و جانشین من فعلا منکرم است و در مارسلاتی می نگارد اما)) حق چنین داشت تا ملا شود - بعد از آن بر علم ما بینا شود ((من تی از این گفت و شنود گذشت - روزی شیخ حاتم زراوندی راه مسجد و مدرسه یکی از مجتهدین مشهور را پیش گرفته گوشه مجلس درس می نشیند - گوئی کردی که مقوی درس و محضر مجتهد بود و با قطب زمان از ان تی داشته خبر ورودش را با استاد میدهند - استاد هم مقدم وی را گرامی داشته تجلیل می نماید - در آخر درس شیخ حاتم از مقوی می پرسد از اشعار اولیاء هم برای این مجتهد مدرسه خوانده اند آن صادق مقوی میگوید ((آری در خانه اش بعضی اشعار اولیاء را خوانده ام اما)) از شما بیتی ندانم من زبور و رنه میخواندم برایش در نظر)) -

شیخ حاتم فی البداهه غزلی می سراید و آن مقوی دیکته میفرماید: ((شاه نشاند از توان حدیث بود))
 چندی میگذرد آن مجتهد با شنیدن آن غزل علاقه دیدن اررکن نه هیبه را می بیند و بواسطه آن صادق مقوی قصه خاتنقه شیخ حاتم را میگوید و این اثنا شیخ محمد علی مؤذن میرسد و است

«مجتهد گفت که محمد علی - سازو شن جزو خود را محلی * گفت بنوشتم بر صوفیان - نکته های بی مهر من این زمان»
 مجتهد او را دعوت کرد که باتفاق بدیدن صوفی نه بی روند «مجتهد و صادق قوا آن شاه بازا» بخاتنقه شیخ حاتم در آمدند -

صادق قی چون نوحه آغاز کرد - مرد و رازنده از ان اعجاز کرد + شیخ را که بدند خالی از پشور - حال برده اش از زمان ((شیخ بگرفت انومان صیدش بحال - جزوهایش ریخت اند چون و بال + آتش زان حال بر جانش افتاد -))
 چشمه های حکمت از قلمش گشاد

((گشت می تاب و فغان آغاز کرد - خویشتن را از عشق حرم ترس کرد + شد موند و گشتن با پای به اس سال چندی چون شد مقتدا)) -

با این مقدمه مات سند خرقه او مسلم است و عموم تذکره نویسان ویر از اقطاب اند علیه کبرویه داشته اند مگر حاج

حاج نایب الصدر که یکبار او را از دلبه کویه و در صفحه بعدش وی را از دلبه افشاشیه دانسته است *
 بزرگوار کمال علمی و جذبات الهی با تربیت و ریاضات قطب زمان او را که انشمنندی بزرگ و عارفی سترگ نموده
 و سال بعد از مرگ استادش بومسند ارشاد تکیه زبعا زحوالات زمان وی بروز اختلاف شدید بین علمای ظاهر
 و صوفیان میباشد که کارشان بمجادله حضوری و حاکم شرع رسیده و سپس شاه عباس دوم (۱۰۵۲-۱۰۷۷) از
 قضایا مطلع شده و رأیتد احکم قتل میدهد ولی بواسطت مودت حکیمی یکی از شاهان کان صفوی را بمشیت فرستاد
 مخالفین و طعن و لعن کنندگان را بچوب پیسته، یکی و نفر از آثار اتحاد مینماید ولی بواسطت همین رکن ذی
 آثار را بخشیده * شیخ موعظ در اتکرم و لجلال مینماید این وقایع گوئیاد رسال ۲۷۳ موده است (۱) -
 ((الف و هفتاد و سه از هر رسول - عصر شاه عباس ثانی شد بطول و گفتگوی منکران صوفیان - رقت از حد طعن
 منکران ... الخ)) (۲)

سفرهای این رکن ذی یکی حج گذاردن بنیابت پیروش میباشد که قبل از قضایای مشیت و طعن و لعن -
 صوفیان انجام شده است * (۳)

((از ره الهام گفتندش پیا - حج نما از بیروت ای فتا - بومید جا نشین این واجب است - حج نکرده پیرو خود
 را کاسب است))

((با توکل و بکعبه کوه او - زالحق نه که ش خورند خلق او - هر چه او آمانی در راه پیش - بد کراماتی به پیش
 اهل خویش)) (۴)

از ابیات مفصل مقالات ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ بمیآید که در وقت آن مورد اتوا واقع شده ((شاه شد آن ش توانم نمود))
 ولی در راه مکه و مدینه * نجف و کربلا چندین بار گرفتار هراسیان شده اموال وی را و همراهایش که « بود پنجه
 خیمه همراهش که رفت » رختارت نموده کرامات و خارق عادات زیادی از وی سرزده است *

در مراجعت از این سفر به خراسان میرسد و در سال ۱۰۶۲ شاکر و خلیفه اش [نجیب الدین] (رضایرگز جوهری) را
 رایافته بخراسان مبروت (۵)

سفر دوم این رکن ذی پس از قضایای طعن و لعن علمای مشیت صوفیان و عزام مأمور در بار صفوی (سال ۱۰۷۳)
 بود است *

۱ - خلاصه مقالات ۴۲ تا ۵۸ صفحات ۵۴ تا ۶۶ مع العنان تالیف نجیب الدین رضا (خلیفه این رکن)
 که خود در تمام قضایا حاضر بوده به خوب یستن یکی از علمای ظاهر و تبعید انهایی پس از بگری مانم و نشان ذکر
 مینماید (چاپ شیراز) ۲ - ابیات ۵۳ و ۵۴ ص ۳۶۰ مع العنانی *

۳ - دلیلش آنکه نجیب الدین رضا که استان این مسافرت را نقل قول مینماید * معلوم میشود که خود هنوز -
 بخد متابین پیرو رسیده است ۴ - ابیات ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ ص ۳۶۰ مع العنانی چاپ شیراز *
 ۵ - سند ۳ نه چه به دست نجیب الدین رضا بیان میشود -

(جله درویشان خدا کردند بدان)

تاریخ حرکت و عزیمت این سفر بنا بر (مقاله ۲۵۰- اظهار واقعه کردن قائل بشیخ خود واراده کردن شیخ زیارت عتبات عالیات را و بظهور آمدن واقعه در اصفهان) (۲) که در ضمن آن گوید

(تا بگذرد جان خود بر شاه بان)

(عزم اصفهان نمود آن شاهباز)

(شد منور اصفهان از نور آن)

(گشت داخل چون بشهر اصفهان)

(موعظه ها کرد بر منبر فصیح)

(آفتاب آسا برآمد آن مسیح)

(شد سیه از فرقتش خورشید و ماه)

(بعد سالی فوت شد عباس شاه)

(چون مرگ شاه عباس در سال ۷۷۰ بوده است معلوم میشود که نجیب الدین رضا و جانبازی شیخ مؤذن مربوط بمرگ شاه بوده و این سفر در سال ۷۶۱ انجام شده است (۴) شیخ مؤذن بعد از مرگ شاه عباس و چه بسا همان سال بعد از عتبات عالیات را نمود و بدان صوب عزیمت مینماید -

(آنچه در رویای صادق قبل از آن دیده بود آید ظهورش در عیان)

(که امیرالمومنین گفتش بخیاب)

(زیر قبه کاظمین حاجت بیا میر)

(کرد اراده شیخ شد تا عتبات)

(شد مطهر زان مقام عالیات)

(از اشعار نجیب الدین رضا بر میاید که اولای در این سفر همراه استاد شیرفیه است ثانیاً این سفر هم زیاد بطول نیاورده است -

خو شش

(شیخ از بازگشت کربلا + گشت داخل چون بشهرستان ما + شد صفاهان روشن از روی خو شش شد معطرشامه از سوی (۳)

درسفر سوم این رکن ذهبی موضوع ناخوشی شدید شاه صفی بشهر میاید که همگی طبیبان از معالجه اش مایوس شدند ((پردعای صوفیان دلرا بیست) آنگاه این قطب ناطق واقعه خویش و تعبیرش را گفته قطب صامتش هم رویای خویش را بیان کرد (۵) صدقات میدهند و دعا مینمایند + شاه بهبودی مییابد -

(الف و هفتاد و دگر هشت از قضا)

(چون گذشت از هجر صدر انبیا)

(شاه صفی را حال صحت شد تباه)

(آن قران آمد بدید از بهر شاه)

بعد از این رکن ذهبی را بشهد میبرند معلوم نیست که برای دعا کردن در بقعه رضوی و یا پس از بهبود شاه بعنوان پاداش بوده اما مسلماً شاگردش نجیب الدین رضا در خدمت وی عزیمت مشهد نموده است

۱. سند آن در حذبه و سلوک نجیب الدین رضا بیان میشود علاوه بر آنچه بیان میشود از متن مقالات سبع المثانی چنین بر مییاید که خود ناظم آن مثنوی در قضایای بعدی حضور داشته است

۲. عنوان مقاله ص ۳۶ سبع المثانی چاپ شیراز -

۳. ابیات ۱۰۱ تا ۱۷۲ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ و ۱۰۰۲ و ۱۰۰۳ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ و ۱۰۰۷ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ و ۱۰۱۰ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۲ و ۱۰۱۳ و ۱۰۱۴ و ۱۰۱۵ و ۱۰۱۶ و ۱۰۱۷ و ۱۰۱۸ و ۱۰۱۹ و ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و ۱۰۲۲ و ۱۰۲۳ و ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ و ۱۰۲۷ و ۱۰۲۸ و ۱۰۲۹ و ۱۰۳۰ و ۱۰۳۱ و ۱۰۳۲ و ۱۰۳۳ و ۱۰۳۴ و ۱۰۳۵ و ۱۰۳۶ و ۱۰۳۷ و ۱۰۳۸ و ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱۲۹۴ و ۱۲۹۵ و ۱۲۹۶ و ۱۲۹۷ و ۱۲۹۸ و ۱۲۹۹ و ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴ و ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ و ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ و ۱۳۱۶ و ۱۳۱۷ و ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ و ۱۳۲۰ و ۱۳۲۱ و ۱۳۲۲ و ۱۳۲۳ و ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ و ۱۳۲۶ و ۱۳۲۷ و ۱۳۲۸ و ۱۳۲۹ و ۱۳۳۰ و ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ و ۱۳۳۳ و ۱۳۳۴ و ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ و ۱۳۳۹ و ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ و ۱۳۴۴ و ۱۳۴۵ و ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ و ۱۳۵۱ و ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ و ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ و ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ و ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ و ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ و ۱۳۶۶ و ۱۳۶۷ و ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ و ۱۳۷۱ و ۱۳۷۲ و ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ و ۱۴۰۴ و ۱۴۰۵ و ۱۴۰۶ و ۱۴۰۷ و ۱۴۰۸ و ۱۴۰۹ و ۱۴۱۰ و ۱۴۱۱ و ۱۴۱۲ و ۱۴۱۳ و ۱۴۱۴ و ۱۴۱۵ و ۱۴۱۶ و ۱۴۱۷ و ۱۴۱۸ و ۱۴۱۹ و ۱۴۲۰ و ۱۴۲۱ و ۱۴۲۲ و ۱۴۲۳ و ۱۴۲۴ و ۱۴۲۵ و ۱۴

((جمله درویشان فدا کردند جان چل نفر همراه شیخ کاملان))

((شیخ رابر مشهد سلطان دین حاضر آوردند آن دم تابعین)) (۱)

این آخرین سفر شیخ مؤذن بود گوئیا در همین سال در خراسان خرقه تهی میفرماید. اگر چه شاگردش سال رحلت این پیر را صریحا متذکر نشده است اما چون بلا فاصله پس از این جریان و تغییر نام شاه (از صفی به سلیمان) وصایای پیر را نقل نموده و از ارتحالش اظهار تأسف میساید. اینست که ارتحال او بین سالهای ۱۰۷۸ تا ۱۰۷۹ و در مشهد بوده است.

((وقت رحلت گفت بامن شیخ من این سخن در نزد شاه ذوالمنن)) (۲)

مدفن شیخ مؤذن رامورخین و تذکره نویسان ثبت کرده حتی اقطاب بعدی دهبیه و مولفین هم بیان نموده اند اما از یک بیت مقتوی شاگرد و خلیفه اش که در خاتمه سبع المعانی در مقام دعای درباره پیرش میفرماید ((بدمؤذن در عقب خود شهرتش بر آن شاه دین بد خدمتش))

((چون بد آن عالی بمعنی مقصدش برز بررد اوحق و جابر قدس)) (۳)

معلوم میدارد که مدفن این قطب در حدود حرم رضوی شاید رواقهای بالای سرباشد.

از تالیفات این قطب دانشمند و عالیمقام نظم و نثری برجای مانده است که در باب چهارم معرفی میشود.

دو نفر از فرزندان این قطب را بنام ((شیخ جعفر و شیخ مفید)) خلیفه اش نظما یاد نموده آنها را از مریدان شیخ حاتم زراوندی معرفی و مقام علمی و عرفان هر دو را میستاید (۴)

۳۰- شیخ نجیب الدین رضا جوهری

((صد درود از ما بشاه تاجدار شه نجیب الدین رضای نامدار)) (۵)

((در شریعت در طریقت بینظیر در حقیقت شیرزاد است شیر))

((کوچک ابدال علی و آل اوست سراسر حقیقت حال اوست))

((او بود مهر سپهر برتری آینه نور جمال حیدری))

((وصف او هرگز نیاید در بیان کین بیان از نوروی آید عیان)) (۶)

اصل نام وی محمد رضا میباشد که پیرش قبل از اكمال و وصول به مرتبه ارشاد او را باین اسم میخوانده است. چه خود در نقل قول از واقعه استادش چنین آورده است:

((دیشب خبر رخصت این محمد رضا را آورد و اشاره باین فقیر کرد . . . الخ)) (۷)

۱. ابیات ۱ و ۱۰ تا ۱۷ و ۲۸ و ۴۸ و ۵۱ و ۳۶ و نیز ابیات ۱۷ و ۱۸ از صفحه ۳۶۷ سبع المعانی چاپ شیراز.

۲. بیت ۱۶ از ص ۳۶۰ مقاله (۲۵۱) سبع المعانی چاپ شیراز.

۳. ابیات ۴ و ۱۵ از ص ۳۸۵ سبع المعانی چاپ شیراز.

۴. آخرین صفحه سبع المعانی خاتمه (ص ۳۸۵) چاپ شیراز.

۵. بیت ۷ از مثنوی (ابیتی مرحوم میرزا محسن (عماد الفقرا) متخلص به (حالی) که در وصف این پیر و کیل مثنوی سبع المعانی سروده است در صفحات اولیه چاپ شیراز بطبع رسیده است.

۶. نقل از مثنوی ولایت نامه آقا محمد هاشم درویش ص ۶۷ و ۶۸ نسخه خطی نگارنده و ص ۴۰ چاپ شیراز و ص ۳۱ چاپ تبریز که در ص ۳۱ تذکره پیرزی هم نقل شده است.

۷. نقل از خاتمه (ص ۱۱۸) (نور الهدایه) چاپ طهران.

نام پدر او در هیچ يك از تذکره ها نیامده خودش هم در تالیفات خویش از پدر و نسب پدری یاد نکرده اما طهارت دامان مادر را ستوده گوید :-

((چون نجیب الدین زماریاك داماد زاهد صوفیان وابسته باشاه خراسان آمده))

در باره نسب اوجناب آقا محمد هاشم درویش (خلیفه سوم وی) در ضمن احصاء اقطابیکه منظوم ساخته تنها کسی است که اجهاراً نسب او را یاد کرده فرماید :-

((در نسب زاولاد فخرالدین (۱) بود
زیب سبب آن شه نجیب الدین بود)) (۲)

همچنین در باره سیادت او فرماید ((پیرمپور علی مرتضی است)) اما انتساب بسلاسل ساداتش مانند پدر و اجدادش مجهول میباشد -

اشعار خود این قطب ذہبی گواه است که وی یتیم بوده چه بسا یتیم هم بدینا آمده باشد زیرا که هیچ کجا نامی از پدر و اجدادش نبرده گوید :-

((از نجیب الدین چه خواهی جز خدا
جز خدا چیزی ندارد بینوا)) (۳)

((آن یتیم بی سر و پای فقیر
اوقات در ره سودای فقر)) (۴)

تاریخ تولد او باعتبار اینکه خود در پایان نظم کتاب سبع المثانی (سال ۹۴۰ و ۱۰۹۵) که عین ابیات آنرا بعد از نقل خواهیم کرد ۴۷ سال داشته است بنابراین تاریخ تولدش حدود سالهای ۴۷ تا ۴۸ می باشد . لقب طریقتی وی (نجیب الدین) میباشد زیرا که ناظم ولایت نامه (آقا محمد هاشم درویش) در این باره فرماید :-

((بعد از ایشان بد نجیب الدین رضا
این لقب را در خطی مرتضی)) (۵)

عمین معنی راسم طریقتی را خود در مقاله ۲۶۶ (ص ۳۷۱ و ۳۷۲) سبع المثانی پس از بیان ریاضات و طریق منازل سلوک خویش فرماید :-

((علی الطوار حقیقت چو بشد
گشتم از خود بی خود و رستم ز خود)) (۶)

((سرفراز عالم معنی شدم
رفته تسکین و تلوین آدم)) (۷)

((اسم ارشادم بلند آورد و گفت
طاق گشتی بامنار بودیم جفت)) (۸)

((در رخم بگشود باب از این رشاد در کفم
طیلمار ممتازان بداد)) (۹)

اما تخلص شعری او بیشتر (جوهری) میباشد اما هر از گاهی هم (زرگر) تخلص فرموده همین باعث اشتباه رضاقلیخان هدایت گشته است که در ریاضالعارفین ص ۱۳۳ چاپ طهران ویرا بنام (زرگر اصفهانی)

معرفی مینماید :-

- ۱- چون غیر از این لقب خصوصیات دیگری از پدر و اجداد وی بدست نیامد این (فخرالدین) هم شناخته نگردید . چ هبسا منظور ناظم هم از این اشاره سیادت او باشد -
- ۲- نقل از مثنوی ولایت نامه آقا محمد هاشم درویش ص ۱۷۶ نسخه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۴۰۴ چاپ شیراز و ص ۳۱۶ چاپ تبریز که در ص ۳۱ تذکره پرویزی هم نقل شده است -
- ۳- بیت ۴ و ۵ از غزل ۵ ابیتی که در خاتمه نورالهدایه ص ۲۸۲ چاپ طهران بطبع رسیده است -
- ۴- (مرتضی) را بمناسبت حفظ قافیه (رضا) بالالف مدود نگاشته و بظبط اصل نقل گردید -
- ۵- ابیات ۹ تا ۱۲ ص ۳۷۱ سبع المثانی چاپ شیراز -

اما در مجمع الفصحای بین این (زرگر قطب ذهبی) با (محمد حسن زرگر اصفهانی متوفی ۱۲۷۰) فرق گذاشته است و حاج نواب الصدر هم متوجه این نکته بوده و در صفحه ۹۷ وصل ۶ جلد ۳ در ضمن بیان حالات سید قطب الدین محمد این دو (زرگر) را از یکدیگر ممتاز ساخته است.

بهر حال این قطب شاعر مثنوی ساز ذهبی علاوه بر (جوهری زرگر) بانام خود هم تخلص می نموده است.

گاهی به (نجیب الدین رضا) تخلص کرده گوید:

((چون نجیب الدین رضایش شد فدا
همچو عذرا دید خود و امانی بخویش)) (۱)

بعضی اوقات (نجیب الدین) را تخلص می آورد:

((تانجیب الدین بمهرش گشت رقصان ذره سان
آفتابی گشت عالم گیر در کون و مکان)) (۲)

در چندین مورد هم (نجیب الدین زرگر) را تخلص قرار داده است

((چون نجیب الدین زرگر شد فنا از خویشتن
بر حمام طهر معنی صورت مرغ میزند)) (۳)

برخی مواقع (نجیب) تنهاتر تخلص آورده فرماید:

((چون فانی مطلق شود اندر دل دلداری
گردد چون نجیب او معنی قلب زمانه)) (۴)

تخلص نجیب را با الف ندا یا اشباع هم در اشعار خود آورده و گفته است:

((نجیباً شدی خاکبای همه
گواه یقینت شدند آن عدول)) (۵)

از اینها گذشته گاهی تمام این تخلصها را هم جمع نموده چنانکه در قصیده هفتاد و چهار بیتی که در مدح حضرت قطب الا ولیا علیه السلام سروده است گوید:

((در دل سروش غیب شب جمعه در سحر
آمد ز ساق عرش که گفتار زرگر است))

((چون شد نثار دروگه بر بار دیگر
گفتند جوهریست که شعرش چو جوهر است))

((رای دگر زنده برایش بسوی عشق
گاینک رضای ما چون نجیب سخنور است)) (۶)

مولد این قطب مجذوب (اصفهان) ولی تبریزی اصل است

((اصلش از تبریز شمس الدین (۷) بدان
هست مولود وی اندر اصفهان)) (۸)

اما خودش بیشتر متوجه زادگاه خویش اصفهان بوده و آنجا را وطن دانسته و یاد از تبریز نمی نماید چنانکه باز

گشت با اصفهانش را مرقوم الطاف پیر دانسته گوید:

۱. مقطع غزلیکه در خاتمه نور الهدایه ذیل عنوان «بیان اعداد سلسله اربعه» و در ضمن احصاء اقطاب سلسله ذهبیه در شان پیر و مرادش ساخته است (ص ۲۹ چاپ طهران)
۲. مقطع قطعه ای که در مدح و منقبت مولای متقیان در ص ۲۹ و ص ۳۰ مقدمه نور الهدایه چاپ طهران ضبط شده است
۳. بیت مقابله آخر قصیده ایست که در ص ۲۹ مقدمه نور الهدایه چاپ طهران آمده است.
۴. مقطع غزل ۱۳ بیتی است که در مقدمه سبع المثانی (ص ۲۹۲ و ۲۹۳ در پایان نور الهدایه چاپ طهران) -
۵. نهمین بیت غزلیست که در ص ۲۳ مقدمه نور الهدایه چاپ طهران -
۶. ابیات ۸ تا ۱۸ قصیده ص ۲۹۲ و ۲۹۳ دو پایان نور الهدایه چاپ طهران -
۷. منظور از (شمس الدین) پیر و مراد مولانا جلال الدین مولوی (شمس تبریزی) میباشد -
۸. بیت ۱۳ ص ۶۶ مثنوی ولایت نامه خطی کتابخانه نگارنده و ص ۴۰ چاپ شیراز -

(۱) چون الطاف حضرت شیخ این فقیر را بوطن خود باز آورد ... الخ)) (۱) وجه بنا که اساس تبریز را هم ندیده باشد.

از تحصیلات و اساتید این رکن هیچگونه اطلاعی نداریم. خودش هم خوشتن (رامی) معرفی کرده گوید (عزیزی از این ناچیز که مجذوب امیم طلب دیباچه دیگر نمود ...)) (۲) و نیز در غزلی که برای دیباچه کتاب نور الهدایه اش سروده گوید.

((دیباچه کتاب من از عالم دل است یعنی که اصل و فصل وی از فضل کامل است)

((یلقطره ای از قلم قران احمدیست بحر یاسنجیکران بر قرآن چو ساحل است)

((قرآن آسمان همه با امیان بود مجذوب بحق کسی است که باد و ستولصل است)) (۳)

این معنی را مولف ریاض العارفین هم نقل کرده نویسد ((و امی بوده و خود در ضمن رسالت شریف معنی و اظهار نموده اگرچه این معنی از لحاظ عرف و عادات مردمان عامی که از اسرار عرفان و عظمت روح و روانی انسانی غافلند بعید به نظر میآید که آدم امی و در سن ناخوانده ای در دو تالیف نظم و نثر خویش اینهمه معانی دقیق و عالی قلسقی و عذابی اینهمه استدلالهای عقلی و منطقی نموده و مانند دانشمند شصت هفتاد ساله ای که استخوان خورد کرده بر باشد تا این اندازه محیط بر تفسیر و دقائق ادبی آیات قرآن و احادیث اسلامی بوده بر تمام موازین ادبی و علوم فقهی و اصولی کلامی و فلسفی احاطه داشته باشد اما صاحب دلائیکه بینش یافته میداند که حقیقت علم احاطه بر اصطلاحات و قال و قیل مدرسه نبوده بلکه (العلم نور یقذفه اله فی قلب من یشاء) -

از حقیقت این ادعا گذشته از نظر تحقیق تاریخی هم مجذوب سالی که از آغاز سن بلوغ هدایت بی علت و موهبت الهی چراغ توفیق فراراهش داشته خدمت مرد کامل و پیر روشن ضمیر یکی خود ولی جز و قطب زمان استرأ یافته زیر نظر مستقیم ((بیفمبر ایام خویش)) (۴) تربیت مییابد چندان بعید بنظر نمی رسد که اگر هم (امی) بتقدم معنی کلمه نبوده

و این جملات را از لحاظ خف و خجناح نگاشته باشد تحصیلات عالی هم منظور نظر طالب و دانشمندان است ننموده یا مجالس در سبوح استاید زمان را هم در ک نکرده باشد زیرا علاوه بر اینکه در مطالعه تاریخ رجال فتوف اسلامی باینگونه اشخاص زیاد برخورد مینماییم این قطب بندی و سرای ذهبی هم خود در بیان جذبه و سلوک در مسافت بعهد رضوی و ریاضت ده ساله آنجا توقف چهار ساله در شریعت و وصول بمرتبه ارشاد بازگشت باصفهان خوشتن میشود ((این فقیر را بخاطر رسید که ... در خاتمه هم احوال ارشاد خود نقل نمایم و انتساب سلسله خود تا ائمه معصومین))

علیه السلام. اول بدانکه سرآمد احوال بنده این بود که در سن چهارده سالگی بخدمت مرید خود مشرف شدم ((

۱. نقل از ص ۲۸۵ (سطر ۲-۲۶) خاتمه نور الهدایه چاپ طهران.

۲. نقل از سطر ۱۰ مقدمه دوم نور الهدایه چاپ طهران.

۳. ابیات مطلع و ۴۳ از غزل ۹ بیتی ص ۱۰ دیباچه دوم نور الهدایه چاپ طهران.

۴. نقل از ص ۳۳ ریاض العارفین چاپ طهران.

۵. مستبد بایات مولانا جلال الدین مولوی (مگز از بیفمبر ایام خویش تکیه کن برفن و برگام خویش ...)) -
۶. چون بهترین تحقیق در ترجمه احوال رجال بیان و نوشتن حیات خود آنها میباشد لذا ما برای ایشان دادن مراحل سلوک نجیب الدین رضا از تالیفات او نگرفته خلاصه ای از نوشتن خود شوا شاهد منظور است نقل مینمایم

- (۱) از اقوام و نزدیکان بنده هر که مانع راه بنده میشد حقت مالی او را بوسیله ای دفع میکرد تا اینکه جمعی از ایشان در (۲)
- (۲) خواب دیدند که حضرت امام رضا فرمودند: فلانی را که این کمینده باشم بگوئید که از آخوند (۱) مریم خورشید
- (۳) جدا نشود که سخن او سخن ماست (۲) و مشهد (۳) مایباید چون باین واقعه خود نیز رسیدم عمل نموده ((
- (۴) بعد از هفت سال دیگر که گذشت چنان دیده شد بعد از آنکه یک خلع بدن واقع گردیده بود که آن امام مقتضی
- (۵) الطاعه علی بن موسی الرضا علیه السلام را که حاضر شدند و شیخ این فقیر را نیز حاضر گردانیدند و مرید کامل او ^{میر} سید محمد
- (۶) قاضی بود نیز حاضر شد فرمودند: ما چهار عدد سال است که ولایت خود را در بیست و دو سالگی بکسی نداده ایم (۴) ((
- (۷) و الحال با مراله بدین طفل از زانی داشتیم و انگشت (۵) آهسته چیزی گفتند که بنده دانستم ((
- (۸) که آزار بدی در این وقت بفقیر خواهد رسید چون از آن حالت باز آمدم آنروز (۶) بشب نرسید که مرا حالتی روی
- (۹) غم و ازیتابی دل تنگ متحرک بود تا آنکه از آنجای بلند که خلوت بنده بود بر سر افتادم و ایام شکست (۷) ((
- (۱۰) چون همان وقت در آمد بعضی اله که بیاض طاعت آن آزار بر طرف شد که گوئی هرگز نبوده (۸) و چون دو سال
- (۱۱) دیگر شد بدن را خلع دیگر واقع گشت دید: شبی در واقعه دیدم که (۵) و در سال سوم که ده سال
- (۱۲) تمام باشد (۸) این بی بضاعت در خدمت آن مرشد طریق حقانی و شیخ محمد علی خراسانی قدس اله روحه که
- (۱۳) بعد از ده سال تمام که تربیت کامل سایه الطاف بر سر این خاکروبه انداختند روزی بنده را باعزاز تمام بنزدیک
- (۱۴) خود خواندند (۹) در حینیکه برادران آنجا حاضر و فرمودند که میخواهم بروی در آن بقعه نزدیک
- (۱۵) آستانه باشی و نماز کنی و او را در صبح بخوانی و از برادران کسی که راهش بمادرور باشد با و را در توحاضرتشود (آن
- (۱۶) جهت که توهستی خود را در جوانی در راه دوست ^{فنا} مستغنی کنی حقت عالی بفضل خود نیز تورا بدرجه ارشاد خلافت
- (۱۷) رسانید (۱۰) و چون از این صورت این حالات مامور چهار سال گذشت روزی فرمود چهار سال است که این برادر ^(۱۱) بمقام

- این گمبه (آخوند مریم) میرساند که شیخ موزن درزی علما اهل عبا و عمامه بوده است -
- اگرچه خواب و واقعه حتی کشف و شهود کسی برای دیگران دلیل نیست ولی از این جمله (سخن او سخن ماست) مقام
- ولایت جزئی و قطبیت شیخ محمد علی مودنی خراسانی ثابت و انست بیاکنند -
- این جمله (بمشهد مایباید) دلیل بر آنست که در آغاز حال و مدفون شهاب در اصفهان بوده است و او هم
- در همان اصفهان سفر بازگشت از حج حدود ۱۰۶۲ درك نموده است -
- از تصریح به (بعد از هفت سال) جمله (در ۲۲ سالگی) معلوم میشود که وی در ده سالگی اصفهان را بقصد مشهد
- حدود سال ۱۰۶۳ ترک نموده است -
- در اینجا شرح مبسوطی از مکاشفه خوب ^{فنا} داده که در قدر ضروری نیست -
- معلوم میشود که مکاشفه صبحگاهان بوده است -
- داستان الهام دیگری را نقل فرماید که غلت این آزار بدی و هنگام بهبودی را با اشارت فرموده اند -
- مدت این زمین گیری و شکستگی معلوم نیست ولی قاعدتاً کمتر از ۶ ماه و بیشتر از یک سال نخواهد بود اما عبارت
- چند دین سطر بعد میرساند که این ایام نقاد بنام شکستن راهم جز دوران ریاضات ۱۰ ساله و آنرا خود ریاضتی انگاشته است
- این حملات میرساند که جناب شیخ موزن هم در ۲۶ و ۲۷ سالگی نجیب الدین رضا در مشهد مشرف بودند ولی معلوم
- نیست که ۱۰ سال قبل از اتفاق شاگرد و مرید شد آنجا رفته یا بعد از آن این مسافرت انجام یافته -
- ۱- با اختتام ۲۲ سال اول و این ۱۰ سال اخیر نجیب الدین رضا در ۲۵ سالگی بمقام شیخیت نائل و سرافراز گردیده است -
- ۲- مقصود اشاره و این برادر نجیب الدین رضا میباشد -

(ارشاد رسید و باندک چیزی احتیاط میکردم تا دیشب ... خبر رخصت این محمدرضا را آورد و اشاء)
 (باین فقیر کرده فرمود "برخیز" از جای خود چون برخاستم (۱) گفت الحمد لله رب العالمین و محاضراتی مجله)
 (رو کردند و گفتند "دیشب در واقعه دیدم و فرمود خدای تعالی از تو دوستان تورا ضعیف باشد و بفضل عمیم خود در دنیا)
 (آخرت بنوازد پناه بجهت تورا بر کرسی نشانید تا آنکه برادران از تو مستغنی شوند" و از جهت نوشتن ارشاد تا طلب)
 (کاف نمودند (۲) و بخلوت رفتند و بنده را بصلوات خود طلب نمودند و گفتند "از ظهور گانه های خود رویای)
 (خود چیزی بگوی" (۳) چون الطاف حضرت شیخ این فقیر را بوطن خود باز آورد (۴) روزی فقیر را طلبید)
 (نمود (۵) تبسم کان گفت (که طومار حساب مردان مرتا و موشیخه سپه سالاران ممتاز از اینجانب دید شده گفتم (۶)
 (فرمودند که با ساین سلسله فقر و فقیران باز مانده مرا نگاه داری و لطافت تربیت و دعای خود را از ایشان دریغ نداری خصوصاً)
 (..... الخ) (۷)

زان سبب دید او سق لایق بخوبی (۸)

(تلاخ فقر و خرقه شاهان عشق

و آثار این رکن ذی بی را سایر اقطاب و مولفین بعدی "هفت دیوان" شمرده مرحوم رضا قلخان هدایت هم
 معنی را نقل کرده ولی بجز دو تالیف مشهور وی (مثنوی کلمات تامات سبع المثانی و در الهدایه) آثار دیگری را نقل
 است.

((قائل سبع المثانی است او جلد هفتم مثنوی زاسرار هو))

((بوده او مجذوب سالک حق صفت هفت دیوانش بود در معرفت)) (۹)

غیر از این دو تالیف کتاب دیگری را از او نمی شناسیم لذا باید گفت منظور از "هفت دیوان" همانست که خود مولف
 است که "از عالم معنوی مؤده بظهور آوردن جلد هفتم مثنوی مولوی معنوی که مسمی به کلمات تامات سبع المثانی
 خواندند الخ (۱۰)

برخواستم "بضبط متن نقل شده است و حال آنکه در اینجا معنی بند دشم و باید (برخاستم) باشد - شود
 شیخ مودن واقعه را که دلیل بر نجیب الدین رضا استبایان کرده برای اطلاع از آن به ص ۲۸۴ در الهدایه رجوع
 نجیب الدین رضا و ظهور گانه های از واقعات خود بیان نموده است که خلاصه آن اینکه بسته کیدی که مجموع آن
 چهار عدد بود در کمر این فقیر محکم گسود انیدند پیروم شد هم اثرات بسیار فرموده است که "اصل سلسله الذهب است
 که سلسله ماست بتوسیع دیدیم و این فقیر را دعانمودند الخ (برای اطلاع بیشتر بفرماید ص ۲۸۵ در الهدایه چاپ طهرانی)
 در این جمله قبلا بحث کردیم که معلوم میدارد که استا دوشاگرد و با هم از مشهد عزیمت اصفهان نمودند -
 از حساب ۱۴ ساله (خدمت شیخ رسیدن) ۵ ساله (عزیمت مشهد نمودن) ریاضت (۱+۲+۷) ۱۰ ساله (در مشهد) ۲۴ و
 ساله (بمقام شیخیت و اصل آمدن) و چهار سال در آن رتبه باقی ماندن تا بقطبیت فائز گردیدن میرساند که جناب
 نجیب الدین رضا در ۲۸ سالگی قطب صامت زمان شده است و سپس در خدمت پیرش چنانکه در مسافرت دوم شیخ مودن
 حساب کردیم در حدود سال ۱۲۶۶ بموطن خود بازگشته است -
 داستان هم شدن طومار و پیدا کردن و خریدن از پیر مردی در بازار اصفهان را نقل کرده پس آخرین بند قطبیت که میردن
 طومار می باشد از جام و تحویل گرفته است این داستان در مقاله ۲۶۲ سبع المثانی منظم ساخته است -
 نقل و خلاصه صفحات از ۲۸۳ تا ۲۸۵ خاتمه کتاب بحور الهدایه تالیف شیخ نجیب الدین رضا جوهری در گرتبریزی اصفهان
 بیت ۴ از غزل شش بیتی که در آخرین قسمت شرح حالات سلوک خویش ساخته و ضبط کرده است ص ۲۹۰ در الهدایه
 آیات ۲ او از ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ و ۱۰۰۲ و ۱۰۰۳ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ و ۱۰۰۷ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ و ۱۰۱۰ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۲ و ۱۰۱۳ و ۱۰۱۴ و ۱۰۱۵ و ۱۰۱۶ و ۱۰۱۷ و ۱۰۱۸ و ۱۰۱۹ و ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و ۱۰۲۲ و ۱۰۲۳ و ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ و ۱۰۲۷ و ۱۰۲۸ و ۱۰۲۹ و ۱۰۳۰ و ۱۰۳۱ و ۱۰۳۲ و ۱۰۳۳ و ۱۰۳۴ و ۱۰۳۵ و ۱۰۳۶ و ۱۰۳۷ و ۱۰۳۸ و ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱۲۹۴ و ۱۲۹۵ و ۱۲۹۶ و ۱۲۹۷ و ۱۲۹۸ و ۱۲۹۹ و ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴ و ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ و ۱۳

((جلد هفتم خوانده شد از مثنوی مثنوی معنوی مولوی)) (۱)

پس مسلماً از این قطب غیر از این دو ایرتالیف دیگری بجای نمانده است. امامرحوم حاج نایب الصدر که در ص ۹۴ وصل ۶ جلد سوم اشتباه عظیمی کرده و این کتاب (نور الهدایه) را از خلیفه دوم این قطب (سید قطب الدین محمد تبریزی شیرازی) دانسته و معرفی نموده است و حال آنکه این کتاب بنام (شاه سلیمان صفوی) تالیف یافته و سید قطب الدین معاصر شاه سلطان حسین و در زمان فتحه افغانه میزیسته است.

تاریخ ارتحال و سن سید نجیب الدین رضا جوهری چندان روشن نیست زیرا مولف ریاض العارفین سال رحلت او را در آنسوید (اگرچه اصالت تبریزیست اما در اصفهان بوده و رحلتش در سنه ۱۰۸۰ یتیمنا چند بیت نوشته شد ۱۰۰۰ (۲) این تاریخ بدلیلکه ذیل بیان میشود کاملاً غلط و بی اساس میباشد.

مولف طرائق الحقائق سال وفات او را سال ۱۸۵ انگاشته است و حال آنکه اینهم خطای بین میباشد زیرا که فکر نظم و تالیف سبع المثانی بقول مولف که نویسد ((نجیب الدین رضا پس از ۱۰۰۰ بوساطت فضل و احسان رب و درود در سال (۱۰۷۵) از هجرت از عالم معنی مژده بظهور آوردن جلد هفتم مثنوی ۱۰۰۰ الخ (۳) اگر فکر و مژده بظهور آمدن سبع المثانی را حداقل در بیست سالگی بانظوش تصور کنیم و حال آنکه وی در این سن چنانکه گذشت غرق جذبه و ریاضت بوده است میباید سن او بیش از یکصد و سی سال شود از طرف دیگر می دانیم که سبع المثانی بنام شاه

سلیمان تنظیم یافته است و سال ۱۱۸۵ دوران سلطنت ظاهری کریمخان زند و سلطنت تفری خلیفه سوم این رکن ذیل میباشد. غیر از این دو تاریخ ارتحال در تذکره های دیگر سال وفات وی برخورد نشده است اما از روی قرائن بایست سال رحلت وی در حدود ۱۰۹۵ تا ۱۰۹۶ هجری قمری باشد زیرا بحسابهاییکه قبلاً بدانها اشارت رفتی پس از مرگ استادش (۱۰۷۸ - ۱۰۷۹) باصفهان بازگشته و اولین تالیف خود را که نور الهدایه میباشد در آغاز سلطنت جلوس شاه (۴) شاه سلیمان صفوی (۱۰۷۲ - ۱۱۰۵) تحریر نموده است پس از تالیف نور الهدایه (۵) سفری بعثیات مینماید تاریخ این مسافرت از روی قریبه داستان مفصلی که در مقالات ۲۸۱ - ۲۸۶ که آخرین قسمت سبع المثانی میباشد و کرامات دیگرش را نقل می نماید (۶) آورده است که :

۱. بیت از مثنوی ۱۰ ابیتی میرزا محسن (عماد الفکر) عالی در مقدمه تائیر ص ۲ سبع المثانی چاپ شیراز.

۲. نقل از ص ۱۳۳ ریاض العارفین - چاپ طهران.

۳. نقل از سطر ۱۶ ص ۴ مقدمه سبع المثانی چاپ شیراز.

۴. خود مولف نور الهدایه در مقدمه دوم (ص ۲۸ چاپ طهران) علاوه بر آنکه داستان جلوس شاه سلیمان و تغییر نام او را وصف کرده مینویسد ((بزرگی در دولت سرای عالی از من فقیر طلب تاریخ جلوس محمد الحمد لله ... گفته شد و بر در

گذاشته ... و تاریخ اینست (سلیمان که علی صاحب قرآن شد - ز تاریخ جلوسش بدنهان شد) ...

۵. دلیل اینکه سفر بعثیات بعد از تالیف نور الهدایه میباشد آنست که ذکر این مسافرت در آن کتاب نیامده است.

۶. خلاصه کرامات این سئکه ظلیه که بعد از تالیف نور الهدایه در دست زنده قرار باصفهان میاید و با تافعالی بخان قاضی

شیخ مولن آمده او او کفاف زندگی خواسته نذر مینماید که چون کارش بالا گرفت ثلث اموالش را

بدرویشان ذهبی دهد شیخ موزن هم تسبیح قطبهاست خود (نجیب الدین رضا) را گرفت و باو میدهد و میفرماید

بهندوستان برو و برود و علاوه بر تسبیح سرشار از شرفاوانی یافته بشیراز مراجعت میکند. نجیب الدین رضا هم

اعتیادت بشیراز آمده مطلقاً نذر را میدهد و سرانجام از بین طلبه و شاگردان او (شیخ علی نقی اطصهباناتی)

رامجدوب ساخته تا بجانشینی و مصاهرستی سرافراو میشود.

(تائیر در چهل اتمام کار)

((بعد از روز بخواند کرد))

۱. ابیات ۲۸۵ و ۳۱۶ و ۳۲۷ از ص ۲۸ سبع المثانی چاپ شیراز.

۲. ابیات ۳۲۷ و ۳۲۸ از ص ۲۸ سبع المثانی چاپ شیراز.

۳. ابیات ۳۲۷ و ۳۲۸ از ص ۲۸ سبع المثانی چاپ شیراز.

۴. ابیات ۳۲۷ و ۳۲۸ از ص ۲۸ سبع المثانی چاپ شیراز.

((از تجلی خود نواز دجان تو)) تازه سازد جوهر ایضا ن (تو)
 ((بخشد از الخفاف خود نور دگر)) ارمغان بخشد تو را در این سفر
 ((هیچ دانستی چه گفتم اعزیز)) گردانستی دهم باز شمع
 ((یعنی ای جان عزت و خلوت بگیر)) چله دار و اندر آن چله بگیر
 ((خواهش ایشان بگیر و واگذار)) خواهش خود را برای کردگار

نست
 نتوان دا

اگر این ابیات معانی عرفانی میداشته و خبر از مرگ ناظم نباشد تاریخ ارتحال وی را باید از ۹۵۰ تا منتهی بیش از ۱۱۰۰
 بدین این قطب چون تاریخ ارتحالش نامعلوم است.

را گفته نماند که این قطبذهی هم داماد مرشد میرش بوده است چنانکه خود در ضمن داستان مفصل که در ترجمه
 احوال خلیفه این رکن ذکر خواهیم کرد از قول شیخ مودن میفرماید :

((گریبایم او و فرزندان من)) بعد از روزه ببخشد زان من ((۱))
 و همین معنی را آقامیرزا ابوالقاسم و از در تذکره حیات سید قطب الدین بدینگونه آورده است ((جناب شیخ مودن
 قبول فرمودند و فرمودند که در مراجعت از هند اگر من وفات کرده باشم آنچه نیازم است بخدمت شیخ نجیب الدین
 رضا که خلیفه و داماد ما است کار ساز نمایند که مخاج عیال من خواهند نمود ۰۰۰۰۰ الخ)) ((۲))

۳۱ شرح علی نقی اصطهباناتی

((علی نقی زاد آن شیخ است)) که عار نبود بر اسرار وحدت ((
 ((صطهبانات بودش جاو مسکن)) در ملک شیرازش نشین ((
 ((بصورت عالمی طاعت شماری)) یعنی پادشاهی تاجداری ((
 ((شریعت جمع بودش با طریقت)) بدلهای گشتی تنم حقیقت ((
 ((زویش طالبان بودند خن)) بجز قطبش نبودنی یار و محرم ((
 ((چه بیرآن سرور ابدال و اوتاد)) چه بیرآن رهبر عباد و زهاد ((۳))
 از تاریخ تولد و خاندان پدری و مادری او اطلاعی نداریم و چیزی ضبط نکرده اند مگر آنکه تمام اقطای سیمولغین ذهبی او را
 بهمین نام و ازاهالی اصطهبانات فارس نوشته اند مورخین و تذکره نویسان هم ویراد کنند از شاد سید قطب
 الدین محمد ویتسایر اقطای ذهبی بهمین نام یاد آورده اند ((۴))
 اما داستان جذبه و علت انتخاب او را هم استاد شریعت نجیب الدین رضا ((۵)) و هم میرزا ابوالقاسم ((۶)) راز

با اختلافات مختصری نقل نمودند -

۱. بیت ۸ از ص ۳۸ سبع الثانی چاپ شیراز -
۲. نقل از سطر ۶۱ ص ۱۰۱ تاریخ حیات سید قطب الدین محمد چاپ تبریز -
۳. منتخب از تذکره الا ولیا راز ابیات ۱ و ۲ تا ۶ ص ۸ چاپ شیراز -
۴. مجمع الفصحا طرائق الحقائق ریاض العارفین فارسنامه ناصری آثار عجم -
۵. نقل از سطر ۶ ص ۴ مقدمه سبع الثانی چاپ شیراز -
۶. نقل از سطر ۶ ص ۴ مقدمه سبع الثانی چاپ شیراز -

اگر بخواهیم بیان هر دو اثر را نقل نمائیم سخن بدرازا میکند لذا خلاصه ای از آنها را نقل و موارد اختلاف را بیان مینمائیم شیخ علی نقی اصطهباناتی فرموده است ((من در شهر فسا خدمت جناب ملا شاه احمد فسائی ... دوس میخواندم و استادم اخلاص شیواری بجناب ... شیخ المشایخ شیخ محمد علی مودن که از ارکان سلسله ذهابیه مینمود و فقیر و معسر بود پس خدمت آن شیخ کامل رفته و اطمینان دعا و همست

نمود که میل دارم بسفرهذه بمرم برای تحصیل معاش الخ (۶)

اما استاد این قطب ذهابی اسم این مدرس فسائی را ذکر نکرده داستان را چنین آغاز مینماید .

((بود مودی ز اهل شیواری محب با همه دانائی آخر مکب))

((اصلش از اصطهبان شیراز بود بر سلوک خویشتن مرناس بود))

خلاصه میفرماید که او طلبه بود از یکی از مدارس شیواز و در مدت ده سال از وظیفه و مقرر خویش مبلغ ده تومان جمع کرد ((نفس و افتاد در فکر زنان)) با خود اندیشید که اگر متعه کند همه را باید نفقه و کسوه بدهد ... بفکر افتاد که زن مالدار را بگیرد . بدلاله ها سپرده زنی گرفت . اتفاقا همینکه پولش تمام شد ((زن قسری فرمود کاندجا نگردد)) بناچار راه سفر و غربت پیش گرفت و سر از اصفهان بیرون آورده مدتها حیران میگشست تا سرانجام یاهدایت یک مرید صادقی بخانقاه شیخ ... مؤذن راه یافت .

((کرد ظاهر بر مریدی آمدم در س فوزه دانت از جان پدهسم))

در آنجا بعد از چند روز بر ملا شد تا ((بپرواز او رسید احوال امید)) وی شرح آرزومندی و تمنای مال و منال دنیا کرده و نذر را بیان نموده ((گفت کردم نذر گر مالم دهند - ثلث آن این سلسله از من بسوند)) (۳)

بهر حال بعد از مذاکرات زیاد (چنانکه در مختصرش در اواخر ترجمه حالات نجیب الدین رضا گذشت) قرار داد - بستند .

((داد تسبیح و بگفتش در زمان - تا بهندوستان شو و جانی معان))

((هر چه دادندت فرست تلش بما تا بپوزایند مالت جا بجاء))

شیخ (ملا شاه محمد دارابی) میبود و مدتها میگرد .

((چونکه بگذشت هفت سال از آن وعید شیخ یکشب گفت با قائل مرید)) (۴)

که آن شیخ بنذرش وفا نکرد ولی امر او را واقع و مکاشفه دیدم (۵)

۱- فسا از شهرستانهای اطراف شیواز و اصطهبانات و نیز از توابع اوست برای اطلاع بیشتری با فارسنامه و آثار عجم رجوع شود .

۲- نقل از تاریخ حیات سید قطب الدین ((که ثروت و مکتبی عاید من بشود ده يك آنرا بعنوان نیاز خدمت جناب شیخ میبایم))

۳- منظره (قائل) گوینده سبع المثنائی (نجیب الدین رضا) است

۵- واقعه و مکاشفه شیخ مودن را در مقاله ۲۸۲ ص ۳۸۱ سبع المثنائی منضلاً آورده است .

خواست بایران بازگردد قبول کردیم که بپایند ولی باز نذرش را فراموش خواهد نمود و بعد از مرگ من .

((هم بشیرازش بخواهی دید او بعد ده سال نه گری گفتگو))

چنانکه در حالات نجیب الدین رضا گذشت وی سفری بعبات کرد و حدود سالهای ۸۸ تا ۱۰۸۹ بفارس شیراز

بازگشت ملا شاه احمدی از هندوستان بخراسان رفته بود .

((بعد از هند آمده رفته بطوس بوزیارت یا بدامادی عروس))

در خراسان جانشینی بسرای شیخ مؤذن سراغ نکرده بشیراز معاودت کرد بگفته خود شیخ علینقی ((مرحوم

شاه محمد در شیراز بنای تدریس گداورده بودند و تاریخ طسلا آورده در مجلس درس بدست میگرفت و طسلا ب

همچو میآوردند در درس ایشان و مرحوم مذکور نیاز جناب شیخ را فراموش نمودند ناگاه جناب شیخ نجیب الدین

بعلا حظ ای ادای حقوق جناب پیر عشق لخواه و وصیت ایشان بسمت فارس نزهت افزاشدند و بمجلس جناب

ملا شاه محمدی آمدند و اظهار مطلب را بآن مرحوم فرمودند . عرش کردند مضایقه ندادم . اما شرط

دیگر هم در میان من و آن جناب بود فرمودند چه شرط است ؟ عرض کردند آنکه یکفرز فرزندان مرا دا خل

سلسله علیه بفرومائید . آن جناب فرمودند مضایقه ندادم فرزندان شعرا به بینم . آن مرحوم اولاد خود را احضار

فرمودند . فیاض نام پسر بزرگ او را جناب شیخ اختیار کرده تلقین ذکر فرمودند و بخلوت نشاندند مشغول

بر ریاضات و اذکار گردید پس از آن تغییر احوال کلی بهم رسانیده . اما والدش اوقات ملا شاه محمد را تلخ

کرده که فرزند مرا میخواهی بکشی . او هم ناعلاج خدمت شیخ عرش نمود که حکایت چنین است

شما بعوض فیاض یکی دیگر از فرزندان مرا قبول فرمائید آن جناب فرمودند فیض از فیاض رفت (((۱)

((زمین شنیدن جذبه اش بگذاشت طفل فیض از فیاض رفت و ماند سفیل))

عین همین جریان را خود نجیب الدین رضا ولی بسپارم فصل ویا ذکر د قایق و اشکال تراشیمهای مختلفی نظیر

((گفت خارق عادت می خواهم از او همچنان دیده ام از او))

در صورتیکه بستگان و شاگردانش همگی از رؤ با واقعاتیکه در علوم مقام نجیب الدین رضا میدیدند او را آگاه کردند

باز بهانه جوئی میکرد

((گفت این فرزند من فیاض نام افتاده در سه کاری نظام))

((گر خلاص آریش زمین سه کار بد بی گمان دانم که هستی معتمد))

((از توجه کرد قائل (۲) آن خلاص که برست آن طفل از فعل معاص))

۱- نقل از ص ۱۲ و ۱۳ تاریخ حیات سید قطب الدین بقلم حضرت رازچاپ شیراز

۲- منظر راز (قائل) خود نجیب الدین رضا میباشد .

بعد از آنهمه آزمایشها و مشاهده خوارق عاداتها باز هم وفا به عهد نکرده و بشروط نذر قیام ننمود .

((گفت ثلث مال من شد بی گمان دو هزار و هفتصد تومان بستان))
 ((لیک هند و بود بر دریا فرو باقیش این ملکهای من شد او))
 ((تو بیا بیوند کن با ما چنان ما و تو باشیم با هم جا و دان))
 ((تا بهند وستان روم منبعد من آنچه آم از تو و فرزند من))

خلاصه چگون مقصود ما داستان نویسی نیست بهمینجا بسنده کرده و طالبانوا بمقالات آخر سبع العثانی حواله داده و از همین مختصر نتیجه میگیریم که شیخ علینقی خود گفته است ((فقیر در میان تلا میفرموسم ملا شاه محمد که خدمت جناب علین آشیان شیخ نجیب الدین رضا میرسیدم نور ولایت در چین آن جناب مشاعره میکردم و اخلاص تمام تعالی در خدمت ایشان حاصل کرده بودم . خلاصه آن جناب در میان تلا میفرموسم استاد ملا شاه محمد که نظر فرموده اند چشم ایشان بفقیر افتاد . فرمودند ما علینقی را بدل قیاس شما اختیار کردیم . فرموسم آخوند این را مغتنم شمرد . جناب شیخ دست فقیر را گرفتند و از مجلس مرحوم استاد بیرون آوردند و فقیر را فرمودند که من بشیراز نیامدم مگر از جهة تربیت تو . و امر بتوبه و تلقین و ذکر فرمودند و در خلوت نشاندند . چهاراربعین اهل طریقت را که متعارف است مشغول فرمودند . بعد از آن بعون اله و بهمت آن بزرگوار با کمال نفس و صفای قلب از آن خلوت برآمدم و جناب شیخ صبیح خود را بفقیر التفات فرمودند و پس از آن طومار سلسله علیه نهیبه بفقیر سپردند)) (۱)

((نجیب الدین رضا دوباره مصاهرت و خلافت وی در سبع العثانی بیانی نداشته . اما پس از داستان مفصل

آن شیخ و انتخاب ابن شاگرد در حق وی میفرماید :

((بیرومهاگرد شاگردش بعشق شد یکی از شاهبازان دمشقی))
 ((در حقیقت گشت مرد کار دان قائم اندر کار و بار قاضیان)) (۲)

اگرچه تعبیرات ((شاهباز دمشقی)) قائم اندر کار قاضیان بودند)) از لحاظ عرفانی دلیل بر کمال معنوی و وجه بسا مقام ارشاد شیخ علینقی باشد . ولی باید توجه داشت که نجیب الدین رضا مثنوی -

سبع العثانی را چنانکه گذشت در سال ۱۰۹۵ سروده و ابن شاگرد (شیخ علینقی) کاتب آن بوده است -

((بهره ور شد از طریق معنوی کاتب آمد جلد هفتم مثنوی))
 ((پاکزاده بود ابا و امهات موطن اصلی او اصطهبانات)) (۲)

۱- نقل از ص ۱۲ و ۱۳ تاریخ حیات سید قطب الدین بقلم حضرت رازچاپ شیراز

۲- ابیات ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ از ص ۳۸۳ مثنوی سبع العثانی چاپ شیراز

باین دلائل میتوان حد من زد که یا حضرت راز نقل قول این رکن ذہبی را خلاصه کرده و یا چهار اربعین
 اورا بمقام قطبیت ارتقا داده است و یا آنکه در اثر دهان بد دهان گشتن داستان بدان تفصیل چنین فشرده
 شده است. زیرا قبلا گفتیم که مسافرت نجیب الدین بشیراز در حدود ۶۸۸ بوده. انشا و کتابت متن روی
 سبع المثانی اقلا ۷ - ۸ سال بعد در اصفهان صورت گرفته است اگر شیخ علی نقی در سال انشا و کتابت
 متنی مصاهرت و خلافت یافته بود مسلما پیورش آنرا چنانکه ارشاد جذبه و همزاران دقایق دیگر را گفته
 است بیان میداشت.

ما شکی در قطبیت و ارشاد این رکن ذہبی نیاورده و در مقام نفی آن نیستیم اما از لحاظ تحقیق علی ایمن
 دقایق جلی تفکر و تأمل میباشد اقوی دلیل قطبیت و کمال ارشاد این بزرگوار بیانات شاکر و خلیفه. داماد
 وجانشین وی (سید قطب الدین محمد نیریزی) میباشد که با آن مقام علی و علو شأنیکه در کمالات ظاهری
 و باطن داشت در ساره این رکن و کین گرفته است.

((وکانوا ملوکا الفقرفی عصرهم وهم فدانسبوا فی نهج سیرالطریقه))

((بسلسله قدسیه وعضو بسلسله مشهوره فی القربالذہبی))

((ولا سیما من کان فخر اعاظم الکبارالالهیین حسب الزهاد))

((ملک ملوک الفقرفی شیخی و امرشدی ومستندی فی الحکمة الموهبیه))

((علی نقی کامل بصفاته و اخلاقه القدسیه الملکیه))

((دلیل طریق الفقر والفقر فخره بنهج تأسی المصطفی بالرسالة))

((وکان فریدا فی درویش عصره ولم ارفیهم مثله فی الجلاله)) (۱)

بهر حال قدر مسلم آنست که این قطب ذہبی برای تحصیلات ابتدائی از زانگاه خود بغضا آمد و در محضر
 ملا شاه محمد که خود طلبه اهل بود که نهایتا تحصیل میکرد بمقدمات پسر دخت تا معلمش از فساد باصفهان
 بخدمت شیخ مؤذن عزیمت کرد چون این ملاقات در زمان مصاهرت و ارشاد نجیب الدین صورت گرفته است
 حتما در سال ۱۰۷۳ - ۱۰۷۴ بوده و این رکن خود جوان و سنین بین ۱۵ تا ۲۰ را داشته است که بعدا
 برای تحصیلات عالی بشیراز مهاجرت نموده و هفده سال بعد از حوزه علی و مدرسه سر از خانقاه ذہبی
 شرا آورده است.

از طرف دیگر در حالات نجیب الدین رضا گفتیم که مسافرت بشیرازش در حدود سال ۱۰۹۰ انجام گردیده
 است زیرا بگفته وی (استادش در حدود سال ۱۰۸۰ فقیر ملا شاه محمد را یاد آور شده و اضافه کرده است
 که ده سال بعد او را در شیراز ملاقات مینمائیم.)

باین مقدمات جذبه و انتباه شیخ علینقی در سال ۱۰۹۰ بوده که وی حدود سنین ۳۲ تا ۳۷ را می پیموده است . بنا براین سال تولدش در سنوات ۲۰۴۸ تا ۱۰۵۳ هجری خواهد شد . از طرف دیگر گفتیم که وی کاتب مثنوی سبع الثانی بوده پس مسلماً تا سال ۱۰۹۵ در اصفهان و حضور پیغمبرش بسر میبرده است وجه بسا پس از ارتحال استاد (حدود سالهای ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ هم تا مدتی همانجا رجعت اقامت افکنده باشد) با توجه باوضاع اجتماعی زمان شاه سلطان حسین و سوابق کسبه از طعن و لعن بر صوفیه از زمان شاه عباس دوم بیان کردیم و آنچه شاگرد و خلیفه اش پس از ابیات بسا لا در این باره سروده است .

((فلم يستفيضوا من معارف علمه وانظاره العليا بنور ولا يسته))
 ((فلم يعرفوا في عصره قدره الذي سيظهر عند النشأة الاخرية))
 ((واهل صفاهان ابتلوا في زمانه بخرتهم في النشأة الدينيّة))
 ((وقد جهلوا مقداره وتكبروا على اوليا الله ففى كل بلدة))
 ((اهانوا كبار العارفين تزهّدوا بالسنة المشيومة في الحماقة))
 ((وقد قربت في عصوه فتنته جرت على كل ايران بكلّ بليّة))

چون بلا وفتنه ای که ایران را باجمله (وقد قربت) یاد کرد . معلوم میشود استاد وی تا او اضط - سلطنت شاه سلطان حسین در اصفهان میزیسته است و چون وضع آن سامان را نامساعد یافت بشیراز آمده و سپس بموطن اصلی خود (اصطهبانات) عزیمت کرده است .

در ترجمه احوال خلیفه و داماد ابن قطب (سید قطب الدین محمد) بیان خواهیم داشت که در همین حدود از سنوات آن شاگرد . ابن استاد را در اصطهبانات ملاقات نمود چنانکه خود گفته است

((ولكنني قد كنت اخذته لدى شبابي على الاخلاص صدق الارادة)) (۱)

دلیل دیگر آنکه خلیفه ابن قطب بشوخی که در حالات وی خواهد آمد علاوه بر آنچه در بالا گذشت درباره فتنه افاغنه متذکر شده است ((نه سال قبل از وقوع این بلا شیخ من مرا از این ابتلاخ اخبار فرموده است))

((واخبر شيخى قد سأل الله روحه بتسع سنين قبل تلك البلية))

((بفتنه اهل الملك عند ابتلائهم بلعن كبار الاوليا العسرة))

((وقد كان من اهل التوسم ناظرا الى خلقه سبحانه بالفراسته))

۱- ابیات ۳۷ از ص ۵۳۷ و نیز ابیات ۱۲۴ تا ۱۲۸ از ص ۵۶۹ مقدمه دم فصل الخطاب چاپ شیراز

((وعد البلیات التي وقعت علی ممالك ایران بنور البصیرة)) (۱) ضبط کرده اند .

((قصارت كما قد قال قد سره الی یومنا هذا بصدق المقالة)) (۱) وی در کتابی دیده نشده

میدانیم که فتنه افغان در سال ۱۱۳۴ - ۱۱۳۵ برخاسته است ((پس نه سال قبل سالهای ۱۱۲۵

۱۱۲۶ میشود)) از طرف دیگر چنانچه پیش بینی هارامسلما وقتی استاد بشاگرد میگوید که استعداد

قبول و ضبط آنرا یافته باشد . لذا این واژگشائی هم در دوران کمال وجه بسا هنگامی بوده است میسر

بمرتبه ارشاد و مصاهرت سرافراز گردیده (۲) شاید هم جز و صایا و اسراری می بوده که هر قطب

ناطق درگاه ارتحال بقطب صامت خوش تفویض مینمود .

بنا بر این مقدمات معلوم میشود که این قطب ذهبی که سالهای ۱۱۲۰ تا پایان عمرش در اصطهبانات

بسروده است . اگر تاریخ ارتحال او را هم صریحا نمیدانیم ولی از روی قرائن وی تا ۱۱۳۰ پیشتر

زنده نبود و عمرش بین ۷۷ تا ۸۲ سال رسیده است .

مدفن وی در اصطهبانات و هنوز هم مطاف صاحب دلان میباشد .

آثار و تالیفاتش از وی دیده نشده است .

۳۲ سید قطب الدین محمد بن ابی طالب بن عزالدین یوسف بن قطب الدین (۳)

((شنو وصف ولی تاجداری بدارالملک عرفان شهر یاری))

((سرا بدال و اقطاب جهان بود بر اهرنگ ولا بت کامران بود))

((ز شاهان سر بوملک سر آمد جهان فقر قطب الدین محمد))

((سپهر معرفت مهر ولا بت بملک فضل حق صاحب عنایت))

((درخشان کوکب برج معانی باوج چرخ دین خورشید ثانی))

((حقایق دان اسرار الهی دقایق باب حکمتها کما هستی))

((دلش مرآت وجه الله اعظم ز سر عشق جان او مکسوم))

((ز قلبش چشمه حکمت روان بود لسانش فیض بخش آنس و جان بود))

((بصورت سروری از داستان بود بمعنی مقتدای باستان بسود))

((هو قطب المتحققین وفخر الالهیین سید محمد الحسینی المشهور بقطب الدین)) (۳) - بیشتر از اقطاب

۱- ابیات ۳۷ از ص ۵۳۷ و نیز ابیات ۱۲۴ تا ۱۲۸ از ص ۵۶۹ مقدمه دوم فصل الخطاب چاپ شیراز

۲- در ترجمه احوال سید قطب الدین خواهد آمد که اقطاب بعدی هم همین معنی را متذکر شده اند - سندش

را هم همانجا بیان خواهیم نمود

۳- نعت قبل از نامش را رضاقلی خان هدایت در ریاض العارفین (۸۲ ج ۴ چاپ تهران) ذکر کرده است والا

اخلاف و جا نشینان وی نعت چندین سطر قبل از اسم وی آورده اند که ذکرش موجب طول کلام است .

سر ابوالشام و از شیرازی مشهوره (نامیرایان) قطب (وشم ذهبی)

۱- یاد فی در نسخه جدید

و مؤلفین ذ هبیه نام ویرا ((السید القطب الدین محمد شیرازی ثم النیریزی)) (۱) ضبط کرده اند .
 تمام مؤرخین نام ویرا (محمد) و لقبشرا (قطب الدین) نوشته اند . اما کیفیت وی در کتابی دیده نشده
 است مگر در تذکره پسرورزی چاپ تبریز که اغلاط زیاد دارد و مورد اعتماد نمیباشد . در آن کتاب
 در سلسله نسب او نوشته ((محمد الحسینی المشهور بقطب الدین ابیطالب)) در صورتیکه خود در مقدمات
 چند کتاب منثور و ضمن ابیات آثار منظوم غالباً نام خوشش را ((. المشهور بقطب الدین بن ابیطالب))
 ضبط کرده است (۲)

بهر حال قطب الدین از سادات جلیل القدر و صحیح النسب است که سلسله صعودی اجدادش با بیست و شش
 واسطه بحضرت مولی الکونین علی بن الحسین میرسد ولی در بعضی از تذکره ها بیست و سه واسطه
 نوشته اند .

انساب ویرا که خلیفه سیم (۴) از روی خطوی نگاشته و در چندین کتاب ضبط شده است از اینقرار
 میباشد

((نسب الفقیر علی الله الغنی محمد الحسین المشهور بقطب الدین بن ابیطالب بن^۱ عزالدین یوسف بن قطب الدین (۵)
 حیدر بن^۲ السید السنه شهاب الملت والدین احمد الذی مزاره و بقعه فی القصبه نیریز بن السید و الجلیل
 الفاضل و النبیل جلال الدین عبدالله مزاره و فی نیریز بن السید الافضل الامجد قصب الذین محمد
 مزاره و فی مصلی شیراز بن السید العارف مضع المعانی و المعارف جلال الحق و الدین عبدالغفور جانی
 مزاره و خلف ابیه بن السید العالی المقام قدوت الافاضل العطام قطب الدین محمد مزاره و فی قسریه -
 نسیرجان من ایچ بن السید الکبیر المکرای مزاره و فی ده کوشه فی ایچ بن السید و الهادی بن السید
 محمد بن السید حسن بن السید ابو الفتح^{۱۳} بن السید حسان بن السید حسن بن السید معنوق بن السید
 ادریس بن السید حسن (بن السید حسین) (۶) بن السید عبدالله بن سید عیسی بن السید احمد العقیقی
 (۷) بن السید عیسی بن السید علی بن السید الحسین الا صغر بن الامام زین العابدین علی بن الامام
 الشهید حسین بن علی بن ابیطالب ع)) -

در بعضی موارد ((. قطب الدین محمد النیریزی ثم شیرازی)) ضبط شده است .
 در مسلماً آقای شمس الدین پسرورزی این کلمه را با اشتباه کرده یا مطبعه کلمه (ابن) را انداخته است . دلیل دیگر
 آنکه اگر (ابیطالب) کتب میبود باید بصورت رفعی (ابو طالب) نوشته و ضبط گردد . در صورتیکه در همان نسخه
 تذکره هم (ابیطالب) نگاشته شده است و این میسراند که کلمه (ابن) ساقط گردیده است . رساله ای که نزد
 مؤلفین تذکره های دوره قاجاریه همگی این معنی را آورده اند چنانکه ریاض العارفین نوشته ((سلسله نسب
 آن جناب به ۲۳ واسطه با امام همام علی بن الحسین (۴) منتهی میشود)) و اساتید سید قطب بکسب
 میرزا ابوالقاسم راز شیرازی مشهور به آقامیرزا بابا (قطب سی و ششم ذ هبیه)

پایه چاه فی در نسخه بند

مؤلف آن جناب را همه مؤلفین ((قصبه تبریز فارس که بسیار خوش آب و هوا است و تربیت اهل سعادت و عرغان
مینمایند . سادات جلیله آن قصبه در فارس معروف بکمالات و بزرگی اند)) (۱) یاد نموده اند
وی مقدمات علم را در همان زادگاه آموخت و برای تحصیل ادبیات عرب . فقه و حدیث . کلام و حکمت
بدارالعلم شیراز و اصفهان عزیمت کرده و در خدمت هفت تن از علمای زمان بکسب کمالات پرداخته است
خود نام اساتید شرا در مقدمه دوم فصل الخطاب با تجلیل فراوان و نعت شایسته مقام علمی هر یک با نشر
عربی فصیحی تذکر و شارع آن کتاب در مقدمه میزان الصواب بطور اختصار نام آنرا یاد آور گردیده است
خلافه سیم وی در رساله ای که حالات و کرامات این قطب را برشته تحریر آورده عین عبارات عربی فصل الخطاب
را مفصلاً ترجمه نموده است . اینک ما باختصار و بدون ذکر آن نعت اساتید این قطب را نام میبریم :

الف - شاه احمد دارابی مؤلف رسالات فراوانی مانند (لطیفه غیبیه) در شرح ابیات مشکه خواجسته
حافظ شیرازی (۲) غیره بوده است که سید قطب الدین در این باره گفته است -

((و عندی رسالة المصطفى المعراج الکمال بخط ره فی التحقيق معنی الشیخ والارشاد والعربیة
... الخ)) (۳)

بقیه با ورقی صفحه قبل

۵ - تذکره پسر و بی بی و جدی که این قسمت کتاب را از روی نسخه ای که در سال ۱۳۰۹ هجری قمری کتابت شده
چاپ نموده . اغلاط زیاد دارد و اعتماد را نشانید . زیرا علاوه بر آنکه (ابیطالب را) لقب او گرفته . پیشست
چهارم به بعد (شهاب الدین احمد بن قطب الدین حیدر) را تکرار نموده تا ۲۶ واسطه را که ادعا کرده در دست
نماید در حالیکه در آخر کتاب فصل الخطاب که در سال ۱۳۳۴ قمری نو تحت نظر جلد این نا شوی چاپ شده
است این تکرار را نداشته و (ابیطالب) را هم (پدر سید قطب الدین محمد) معرفی و ضبط نموده است .
و ما متن نسب نامه را از آنکه اعتماد بوی شایسته است نقل نمودیم .

۶ - حسب ظاهراً در نسخه فصل الخطاب هم (السید حسن) تکرار شده باشد زیرا که در نسخه تذکره پسر و بی بی
این تکرار نیست قاعده هم پدر و پسر وی بیک نام خوانده نمیشوند ولی بطور نادرو هم دیده شده است . والد و العالم
۷ - در تذکره پسر و بی بی (غفنی) چاپ شده است

۱ - نقل از ص ۴ رساله ای که میرزا ابوالقاسم راز در باره وی نگاشته و آقای شعر الدین خسرو پسر و بی بی تذکره
خوش در تبریز چاپ کرده اند .

۲ - این رساله در سال ۱۰۸۷ در شیراز تألیف گردیده و بیکبار در شیراز طبع شده است اما نسخ آن بسیار کمیاب میباشد .
نگارنده دو نسخه خطی که یک نسخه این مربوط بزمان مؤلف و چه بسا که خط مؤلف و با همان رساله ای که نزد سید
قطب الدین بوده است باشد تاریخ تحریر نسخه دیگر در اوایل سلطنت قاجاریه میباشد این نسخه ها با متن چاپی
فروق فراوان دارند (محمد علیخان نوی) حاکم وقت فارس تحریر گردیده است . خلاصه و نقل از ص ۱۵۱

۳ - نقل از ص ۳۸ فصل الخطاب چاپ تبریز به بیوای ترجمه احوال ابن علمه و اساتید سید قطب بکتاب
رباش العلماء و روضات الجنات رجوع شود . -

شاه احمد استاد حدیث و سید قطب الدین و اجازه روایت هم بوی داده بود .
 ب - محمود علی سکاکی که در متن فصل الخطاب (محمد علی الکاکی) چاپ شده و شارح آنرا توضیح داده است که ((کال بر وزن مال قریه ایست از محال لکن در العلم شیراز)) و حال آنکه قریه ای باین نام در فارس نداریم و اقطاب بعدی و خود سید قطب هم (سکاکی) ضبط کرده اند .
 مسلماً اشتباهی اثر دست کاتب بوده که شارح را بتوضیح مجبور کرده است .

ج - محمد صادق اردستانی - سید قطب الدین مدت هفت سال در اصفهان از محضری استفاده مبنموده است - ترجمه احوال و سرامؤلف بستان السیاقه در ذیل کلمه (اردبیل) آورده و صاحب - طرائق الحقائق ((انقراض صفویه را آزار واذیت و نفی بملک آن زنده اخبار)) دانسته است و صریحاً که فرزندان شیروخوار و هم در سرمای راه تلف شده است . وفات او با سال ۱۱۳۸ هجری نوشته و مقبره او را در تخت فولاد اصفهان ضبط کرده اند .

د - آقا خلیل - از علمای اصفهان بوده است - این دانشمند جد (حاج علی اکبر نواب) متخلص به - (بسمل) مؤلف (تذکره دلگشا) میباشد که خود در احوال جدش نویسد : ((اصل این خانواده خراسانی هستند ولی این دانشمند در اصفهان که مرکز سلاطین صفوی بوده استقرار یافت تا در فتنه افغان بشیراز مراجعت کرده در جوار مدرسه حکیم (۱) منزل گرفت و تدریس را در آنجا شروع کرد لذا بعد از مشهور شده او را پسری بنام محمد اسماعیل مدرس بود که بجای پدر نشست)) - این مدرس سه فرزند داشته که یکی حاج علی اکبر نواب (بسمل) دیگری علی اشرف (اکبر) و سومین لطفعلی مدرس (فکار) بوده اند .

ز - میر ابراهیم قزوینی - از نعت ناظم فصل الخطاب بر میآید که وی مردی زاهد و متوهم در ردیف علمای ظاهر و مؤلف (ضوابط الاصول) بوده است .
 و - میر محمد تقی خراسانی - در خراسان صاحب این قطب بوده و از عبارت فصل الخطاب بر میآید که خود مسند او را داشته است .

۱ - مدرسه حکیم شیراز از بناهای میرزا هدایت اله حسینی و حسینی است غیب شیرازی که سالها طبیب - حرم شاه عباس ثانی و (بحکیم) مشهور بوده است میباشد این مدرسه سال ۱۰۷۰ در زمان حکومت نظم الدین ثالث (سومین پسر) میرزا حسین بیگ جابری شیرازی و در محله بازار مرغ (ضلع شمال غرب) حرم مطهر - سید میر محمد بن موسی الکاظم ع بنا گردیده و املاکی بر آن وقف شده است . این بنا در سال ۱۲۷۰ - توسط شجاع الملك (محمد علیخان نوری) حاکم وقت فارس تعمیر گردیده است . خلاصه و نقل از ص ۱۵۱ فارسنامه ناصری .

ز سید هاشم که دو سال ۱۱۲۹ هجری قمری در مسجد کوفه با سید قطب الدین برخورد نموده است
 ((وانه وقد اجلسنی کثیرا وقد عاشرت بهضا من الایام ۰۰۰)) (۱)

چون بهترین شاهد برای توجیه احوال هر کس بیان خود آن شخص میباشد لذا ما برای بدست دادن میسران
 تحصیلات فلسفی سید قطب الدین راز بیان خود را در قصیده ۹۷ بیت که بنام (شمس الحکمة) بزبان عربی
 سروده و در ضمن مقدمه فصل الخطاب آورده است استفاده میکنیم در این قصیده ای که از لحاظ وزن
 و قافیه با فصل الخطاب متفاوت است . اسم کتابهای مشهور فلسفی را تضمین و هر یک را بنحو خاص و -
 تعبیرات شاعرانه ای انتقاد نموده است :

در ابیات ۷۱ تا ۷۷ گوید .

- ((ولا توکن الی کتب الغلا سفة اعتزل عنهم + وحول عن دراسته هؤلاء الفهم تحویلا))
 ((فهل القبت فی شرح المطالع طالعا سعدا + تکنون به سعیدا یم یاتی الموت تعجیلا))
 ((وهل یهدی الاشارات التی لم تروظا لنا + الی غیر سراب بقیة سعیا و تحصیلا))
 ((وشغی الشفا وانهم لم یبروا عسلا + من الجهل المركب بل اضلوا الناس تضلیلا))
 ((وهل دلتک حاشیة القدیم بشروح تجرید + علی العهد القدیم وفزت بالتجرید تبتیلا))
 ((وانی قد صرفت العمر فی الجانهم قدرا + فانقذنی رجال الله بالارشاد تکمیلا))

چنانکه ملا حظه میشود ناظم این ابیات کتب مهم فلسفی را از مطالع و ارشادات شیخ تجرید خواج -
 نصیر الدین و شرح های آن نامبرده و اعتراف کرده است که عمری را در تحصیل مباحث آنها صرف نموده است .

همچنین در ساره تحصیل علم کلام خود در مقدمه ششم فصل الخطاب (ابیات ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸) -
 گفته است .

- ((لقد کنت دهر طالبا ما طلیته کما کنت فی منهاج علم الدراسته))
 ((لقد ضاع بعض العمر فی نهج درسم بتحصیل علم الحکمة الفلسفیة))
 ((ولما دروسنا قد بلغنا بسعینا الی سورها ای فهم لفظ العبارة))
 ((فلما الی علم الکلام و بحثهم فلم ینتفع ابواب تلك السعایة))
 ((سعینا ولم تدخل وقد ضل سعینا ولم تلف من افکارنا غیر حسرة))

۱- رجوع بشماره ۳ باورقی دو صفحه قبل شود . است و در اینجا مسلما غلط چاپی است همانطوریکه
 در ذکر نسب نامه این قطب متذکر شدیم تذکره های چاپ آقای پرویزی بسیار مغلوط است و اعتماد بر اینست
 نمیتوان کرد دلیل دیگر آنکه مؤلف همین رساله (تاریخ حیات سید قطب الدین محمد) در کتاب معتبر و مهم
 فلسفی خود بنام (طبایع الحکمة) (ص ۸۹ جا پرویزی) مینویسد ((و شیخ عبدالله مغربی صاحب دیوان
 ۱۲ شعرا و در حدیث که خطاب سوزنی در حق او کرده گفت محمد بن شیخ مغربی - شاعر و شاعر ۲۰۰ م من بگو))

((ز قال وقيل علي هار ب آمد))
از عبارات مؤرخین و تذکره نویسان برمیآید که این رکن ذهبی علاوه بر خانقاه و مصطفی ارشاد مجلس درس
علم ظاهر و مسند تعلیم تذکره هم داشته است .

صاحب ریاض العارفین نویسد ((جناب سید محمد نجفی و شیخ جعفر نجفی و شیخ احمد احسائی و مولانا
محراب جیلانی علم صدریه و معنویه را آن حضرت اقتباس نموده است)) (۱)
همچنین فرزند زاده دختری و خلیفه سوم همین قطب (۲) از قول استاد فقه و اصول و تفسیر خود ش (الحاح
محمد حسن القزوينی مجتهد ماکن دارالعلم شیراز)) (۳) نقل نموده است که ((حضرت سیدالاستاد
..... قطب الدین محمد طایب نسرا در اطاق مروارید مسجد جامع دارالعلم شیراز که مشهور است
و هرگز این مسجد از وی خالی نیست در آن افسانه و تدریس مینموده اند و در تمام فنون علمیه)) (۴)

((شد او در مسجد جامع مدرس))
بسی طلا ب از او گشتند واقف))
فقیهان را ز سرّ دین خبر کرد)) (۴)
و هم نویسد ((و نیز از بعضی از بزرگان معمرین استماع کردند که آنحضرت چندی در قبه نیویز مسقط الرا
اجداد خود بر سیر مزار جناب شیخ عبدالله مغربی که)) (۵) تدریس مینمود و آنجا مقایسه
با اشجار)) (۳)

((مدرس آمد اندر چار مذهب))
بکیش سنت او از قدرت رب))
((هزاران از مؤلف و از مخالف)) درون مدرّسش بودند واقف)) (۴)

علت انتباه و سیر و سلوک - سید قطب الدین بعد از اتمام تحصیلات مقدماتی و عالی . پس از مدت ها
بحث و تدریس و حتی تالیفات و تصنیفات زیاد . از مباحثه و مدرسه . تالیف و تصنیف خسته و منزجر گردید
جذب به الهی و در طلب در وی ظاهر گشت .

((دل از او خواستی علم لدنی))
بجانش بود شوق ملک معنی))
((نشد ساکن ز تعلیم اشارات))
نشد فایض ز تصنیف عبارات))

۱- نقل از ص ۸۲ ریاض العارفین چاپ تهران ۲- میرزا بابای راز شیرازی (قطب ۶۳ ذ هبیه)
۳- نقل از ص ۶ تاریخ حیات سید قطب الدین محمد (جلد دوم تذکره پرویزی) چاپ تبریز (۴) ابیات ۸ تا ۱۰
ص ۸۵ و ابیات ۶ تا ۱۰ ص ۹۰ تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز
۵- مدفن شیخ عبدالله مغربی در (اصطهبانات فارس) است و در اینجا مسلماً غلط چاپی است همانطوریکه
در ذکر نسب نامه این قطب متذکر شدیم تذکره های چاپ آقای پرویزی بسیار مغلوط است و اعتماد بر این
نمی توان کرد دلیل دیگر آنکه مؤلف همین رساله (تاریخ حیات سید قطب الدین محمد) در کتاب معتبر و مهم
فلسفی خود بنام (طبایع الحکمة) (ص ۸۹ چاپ تبریز) مینویسد ((و شیخ عبدالله مغربی صاحب دیوان
و اشعار و توحید که جناب مولای روحی در حق او گفتند : گشت عبد الله شیخ مغربی - سه شنبه از شب نهم من بشی)) - (دی در قهیر
اصطهبانات فارس مردن است)) -

((زقال وقيل على هارب آمد مدینه علم حق را طالب آمد))

((بشوق حق بی اقطاب وابدال دوان شد ازوه تکمیل وافضال))

((بسی شهرو بلا د اوی سیمرگد جهانی را زدرد و دل خبر کرد)) (۱)

تا آنکه ((بخشایش الهی چراغ توفیقش فراراه داشت)) و اطلاع حاصل کرد که یکی از ارکان سلسله ذهابیه در اصطهبانات فارس اقامت دارد. شوق قلبی و درد طلب الهی بدان خطه اشره بسیار داشت و بملاقات ((جناب علین آشیان اعراف العرفاء الکرام فی عصره الشیخ علینقی الاصطهباناتی که از جمله ارکان سلسله ذهابیه علی صاحبها آلاف التحية والسلام)) نائل آمده و در مورد التفات آنجناب واقع گردید. بدست آن بیو توبه و تلقین ذکر یافته و بسلوک ریاضت پرداخت قطب الدین پس از ذکر مراتب تحصیل علم ظاهری خود که غالب آنها را تزیین عجز دانسته در باره جذبه و انتباه خویش گفت است .

((لقینا اولی فضل کثیر فلم نجد لدیهم سوی ابخائها العبد لیه))

((ولكن سمعنا ان فی ملك ربنا مدینه علم الحکمة الاحمدیة))

((فلما یأسنا من طریقه فکرنا لقد انزل الله العیون برحمته))

((رأینا کبار العارفین طریقههم طریقه زهد المومنین بالمودة))

((وكانوا ملوک الفقر صاروا بمجدهم و اخلاقهم بواب تلك المدینة))

((فقالوا ادخل الباب تمنع بسلا طریقه اهل الفقر نهج الولا بعه))

((وذلك بالموت الا را دیرابعا الی الله بالتقوی ونور الحبس))

((اجینا ومنتنا فی الشباب بترکنا هوی النفس زهرافی سلوک الطریقه))

((فقالوا اطیعوا الله واطیعوا سجد اطعنا دخلنا بابها بالا طاعة)) (۲)

ناظم این ابیات در تحصیل از لا بدایات تا نہایات علم ظاهری و صاحبان فضائل و نادای را ملاقات نمود و از آنها جز مبادله و مشاخره لفظی چیزی نیافت . کمر همت بر میان بر بست و برای وصول بسرف منزل (مدینة العلم الاحمدی) (۳) قدم در میدان مجاهدت نهاد .

دریای رحمت رحمانی حق هم فیضان یافت و باوان غنایات الهی باریدن گرفت تا در مدد طالب کمالی که در پیج و خمهای مباحث علمی سرگردان و از طریق فکر و اندیشه راه بجائی نیافته بود بکوی جنانان هدایت نماید .

۱- ابیات ۱۲- ۱۳ و ۱۸ تا ۱۷ از ص ۸ تذکره الاولیا راجع به شیرواز

۲- بیت ۱۱ و ۱۳- ۲۲ تا ۲۷ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ از بصائر اول فصل الخطاب (ص ۸ ۶۰ چاپ تبریز)

۳- اشاره بحديث نبوی ص ((انامدینه العلم وعلی بابها)) میباشد که خلیفه و جانشین همین قطب در این باره فرماید ((بهر این گفت آن رسول بابها - شهر علم من علی بابها)) (تا زباب علم حق را تطهیر -

کی توانی فخر کردن مطلبی)) (اولیا در بای علم مطلقند - وارثند و مالک گنج حقند)) (مخزن علم است قلب عارفان - کنز مخفی اندر آنجا شد نهان))

لذا نسیم روح پرور عشق و شام جانش رسید و با عرفای بزرگی که در مسیر زهد محمدی و عشق علوی رهسپار بودند
 همساز گردید که استاد طریقت فقر محمدی و صراط ولایت را بر وی نمود و بموت ارادهش و هبیری فرمود .
 سید قطب الدین امر پرور اجابت و در عنفوان شباب توحه هوی هوس کرد تا بمصدق کریمه ((وافقنا ان خلوا
 هذا القرية فكلوا منها حيث شئتم وادخلوا الباب سجدا)) (۱) آفتاب اشراقات انوار الهی درخشیدن گرفتست
 و باین ترتیب پایه ارشاد سی و دومین قطب ذهبی گذاشته شد .

شک نیست که ((رفتن بر درجات شرف بسیار مؤنت است و فرود آمدن از مراتب عز اندك عوارض)) .
 جناب سید قطب الدین بعد از آنهمه زحمات علمی در زیر نظر پیر کامل مکی بریاضات پسر داخست . چنانکه
 در مجاهداتش نویسد ((چهارده اربعین در شیراز بریاضات و مجاهدات مشغول شدم و اغلب شبها
 با زیت و آب برنج مطبوع افطار مینمود و حیوانی اصلا تناول نمیفرمودند تا آنکه در مهمانی شخصی
 که همان غذا را آورد آنحضرت قدری از آن تناول فرمودند کوزه و آب حاضر بود و در آن ریخته بعد
 میل فرمودند . صاحبخانه عرض کرد سبب این چه بود ؟ فرمودند خوش طعم بود آب در آن کسردم
 که خوبی آن زائل گردد الخ)) (۲) این سخن ریاضات با آنهمه کمالات علمی سید را از مراتب
 اربعه نفس و اطوار سبعة قلب گذراند و به باب هدایت ((که شهر یمن امن و امان و بلده طیه حکمت و ایمان
 است)) (۳) تشانیده بمشاهده آثار انفسی پسر داخست تا بمقامات حق البقین و کمال البقین فائز گشته
 ((بشرب خمر طهر الهی اولاً از دست ملك الملوك الفقر که آن رکن رکن سلسله است و پس از این واسطه
 جلیل از دست حضرت مولانا لا اعظم ساقی کوثر و روحی فداء شرب خمر کوثری نمود الخ)) (۴)

((چو قطب الدین از او آمد هنرور نهال معنی اش آمد ثرور))

((با و سپرد اسرار حقیقت --- بآن شیخ داد طومار طریقت))

((نمودش صهر خود شیخ یگانه که نامش زو بماند جاودانه))

((چو قطب الدین شد امرا صهر داماد براه حق نمودش قطب ارشاد)) (۵)

چنانکه قبلاً گفته و استفاد نمودیم در اقطاب متأخره هبیه رسم بوده است که هر قطب ناطقی قطب صامت خویش را -
 بدامادی و مصاهرت خود سرافراز مینموده است .

۱- آیه - ۵۵ از سوره - (البقره)

۲- خلاصه ای از رساله حیات سید قطب الدین و قلم خلیفه سومش حضرت راز شیراز (نقل از ص ۱۵ - ۱۶ جلد ۲ -
 تذکره پرویزی چاپ تبریز)

۳- این معنی اشاره بحديث نبوی است که فرمود ((الایمان بمانی و الحکمة بمانیه)) .

۴- نقل از ص ۹ و ۸ تاریخ حیات سید بقلم حضرت راز شیرازی چاپ تبریز

۵- ابیات ۱۷ تا ۲۰ ص ۸۹ تذکره الاولیاء راز چاپ شیراز

چنانکه شیخ علی بنی اصطهباناتی هم داماد پیر و مرشدش (شیخ نجیب الدین رضا) بود. این و ستم سابقه
چند قسری دارد. قطب ناطق وقت چون شاگردش را لایق مقام ارشاد یافت. وصیت پیرش را با او آورده و گفت
(پیر عشق من جناب شیخ نجیب الدین رضا رحمه الله علیه در حق شما سخن فرموده و وصیتی کرده است
و آن این است که فرمود از قصبه فیروز سید بزرگوار و ولی نامداری بیرون میآید که شهری در عالم دوری افکند
در آن نیز سری از ما هست او را تربیت نمائید و خلیفه ارشاد خود کنید) (۱)

پس قطب صامت زمان مصاحبت استاد شورا گردن نهاد و بامر و اجازه وی که فرمود (بهر سمت که خواهی حرکت
فرما تا طالبان مشتاق را از ریح مخرج ولایت سیراب نمائی) (۱) زن و خاندان برداشت و عازم شیراز شد.
(اجازه داد پیرش در سیاحت که گردد رهنمای حزب امت) (۲)

از اینجا سیر انفس این رکن ذهیبیه تمام شد و سیر آفاق و گردش در اقالیم را شروع نمود. تاریخ انبیا و سیر
تا دریافت مرشد و وصول بکمالش بین سنوات ۱۱۲۰ - ۱۱۲۶ میبوده است زیرا که بشرحی که مقدمه
از آن گذشت و قبیه اش بیاید وی در فتنه افغان حاضر بوده و نوشته است که ((نه سال قبل از این حادثه
خبر دادند که فتنه ای در اهل این مملکت بسبب واقع خواهد شد)) .

چون فتنه افغان در سال ۱۱۳۵ بوده است نه سال قبلش ۱۱۲۶ میشود از طرف دیگر سید قطب بعد از -
آنکه در شیراز اقامت داشت بعراق رفت و در سال ۱۱۲۹ سید هاشم را در مسجد کوفه ملاقات نمود
است با این قرائن اجازه ارشاد و دامادی سید حد اکثر سالهای ۱۱۲۶ تا ۱۱۲۷ بوده و آغاز
انبیاءش از سال ۱۱۲۰ جلوتر نبوده است .

مفسر شیراز - پس از احراز مقام ارشاد و تشکیل خانوادہ بصوب شیراز عزیمت کرد و مدتی بکار تعلیم و
تدریس پرداخته و پس از چندی بر اثر امر معنوی عازم عقبه بوسی عتبات عالیات شد .
سفر اول بنجف اشرف - در این مسافرت گویا از راه جنوب ایران بعراق عرب مسافرت کرده باشد اگر چه
مسافرتهای زمان قدیم با آن وسائل بطی السیر مستلزم اقامت در شهرهای سر راه میبود . اما این قطب ذهیبیه
برای اشاعه طریق معنوی و تربیت سلاک بیشتر از این موقوفیت استفاده مینموده است .

((بهر ملکی که امانت عیان شد که صیت شهرتش اندر جهان شد))
((ممالک شد از او معمور و خرم بتابیدی چو خورشید بعالم)) (۳)
در شرح احوالی که دیگران نوشته اند و نیز در آثار خود سید ابتدا اثری از تاریخ این مسافرتها بچشم

۱- رجوع شود بشماره ۴ پا ورقی صفحه قبل

۲- رجوع شود بشماره ۵ پا ورقی صفحه قبل

۳- ابیات ۳ و ۴ و ابیات ۲ و ۱۲ و ۱۳ از ص ۶۰ تذکره الاولیاء راجع به شیراز

نمیخورد ولی حسب ظاهر این مسافرت در بین سالهای ۱۱۲۵ تا ۱۱۳۰ هجری بوده است زیرا وی در بیان استاد تید و شماره آنها هفتمین استاد و دانشمندی که از محضرش استفاده نموده (سید هاشم) نامی بوده است که ملاقات با وی در مسجد کوفه دست داد چنانکه خود شگفته است ((السابح السید المشهور بین))

المسجد الكوفة والقد احبني كثيرا ولقد عاشرتني الخ)) (۱)

چون از طرفی استادان دوران جوانی معمولا در زمان پیری مورد احترام هستند از طرف دیگر سفر دوم - سید قطب الدین در زمان کهولت و پیری صورت گرفته آخرین سفری بوده و در همانجا خرقه تهی کرده است لذا اقامت مسجد کوفه (۱۱۹۲) و هشتاد و هفتمین استاد که اتفاقا آخرین معلم او شماراست در اولین سفر نجف انجام گرفته و بطی غالب بین سالهای ۱۱۲۵ - ۱۱۳۰ هجری بوده است .

سفر عراق و مدت سید هم در نجف بطول انجامید زیرا در آنجا محضر درس تشکیل داد فقه شیعه را تدریس مینمود عده ای از رجال و دانشمندان موافق و مؤلف در محضر درسش گرد میآمدند و شاگردانی چون (سید مهدی طباطبائی . شیخ جعفر نجفی . سید محمد نجفی) از شاگردان مکتب علی سفر اول بودند که در سفر دوم بکسب علم باطنی پرداختند .

((بسی طلاب کز او فیض دیدند بسو دین و وصل حق رسیدند))

((بسی از اهل فضل آمد و مریدش معارف بر علم آمد مزیدش))

((بسی کفر از مخالف شد مؤلف جو بر اسرار آن شه گشت واقف)) (۲)

علت بازگشت و تاریخ حرکت از عراق عرب برای ایران و همینطور مسیر این مسافرت معلوم نیست اما قدر معلوم آنست که از راه شمال ایران بازگشته است و مدتها در قزوین ، اصفهان ، کاشان اقامت نموده و گفته افغانه را در اصفهان حاضر و ناظر بوده است . در این مسافرت چون جناب شیخ باحسا وارد میشود شیخ احمد احسانی که خود از علمای مبرز و صاحب منبر و محسوب بوده است وارد شدن سید صوفی مشربی که صاحب کمالات ظاهر و باطن است میشود و اقبال مردم را بوی اطلاع میدهند . برای آزمایش و امتحان چه بسا برای تحقیر و تخطئه سید سه مسأله مشکل علی در نظر گرفت و برای بحث و جدل بحضور سید رفت .

چون در اولین جلسه ملاقات سوالات خویشتن را پاسخی مناسب شنید روز دوم و سوم هم دیدار را تجدید نمود تا آنکه در حلقه درویشان در آمد و دستبر رکن دانشمند ذهبی سیروسلوک را آغاز و اولین اربعین را در همان غبار

۱- نقل از ص ۵۳۹ میزان الصواب چاپ تبریز

۲- رجوع شود به پاروقی صفحه قبل شماره ۳

۳- ادعای میرزا ابوالقاسم راز که خدای تعالی در قزوین بدست سید قطب الدین افتاده است جای تأمل و تحقیق میباشد . اما چون نوشته خوانمندان اطلاعت جامع در بساره آن نوشته از لحاظ جنس کاغذ و مرکب و غیره بدست پیدا کردند لذا اعتبارش نمیتواند ولی این نکته را متذکر میشم که نگارنده خود نموده

کسی از خط کوفی دعای صباح موجود دارد که منسوب حضرت ع میباشد .

۴- نقل از مقدمه سم چهارم فصل الخطاب ((در شکایت از علمای ظاهر)) (ابیات ۷ تا ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰)

کوهی از احسا، بسرآورده فتوحات غیبی بافت آنگاه در خدمت پیرش مسافرتها نموده است .
سفر قزوین و روی تاعزیمت از راه کاشان باصفهان - دلیل بر این مسافرتها بیان خود مؤلف در مقدمه ثانیه -
 فصل الخطاب میباشد که در ضمن دلائل استقرائی و بیان دانشمندان معاصری که توفیق ملاقات آنها را یافته
 در مبحث (وحدت وجود) تبادل نظر نمودند مینویسد ((و هو لا الفضل الکرام من المشاهیر الذ یسمن
 قبتهم فی عصری واما غیر المشاهیر منهم فلا بعد و ولا یحصى ولقد صاحبتم فی صفاهان و شیراز و کاشان و قزوین
 فی المجلس و المحافل الخ) (۱)

تنها چیزی که از اقامت در قزوین میدید داریم - معاشرت با ((افضل الفضل) مرحوم میرزا سید علی قزوینی) (۲) میباشد
 و بدست آوردن ((دعای صباح حضرت مولا علی السلام بخط کوفی مبارک) (۳) همان مولا اعظم روح -
 العالمین فداه و نوشتن و مقابله کردن خط خود از روی خط مبارک (۳) کوفی حضرت مولا اعظم علیه السلام
 (۱ و ۲ و ۳) و مسافرت از قزوین تا اصفهان را جز آنکه از راه کاشان بود اطلاعی نداریم .
 اقامت در اصفهان و فتنه افغان - سید قطب الدین در منظومه فصل الخطاب که بر اساس عقاید دوران صفویه
 بنظم آمده و ما در باب چهارم معرفی آنرا خواهیم نمود . علاوه بر شکایات زیادی که از علما ظاهر کرده است
 وضع صوفیه آن زمان و تباهی عقاید دینی مردم را تشریح و در چندین جا بفته افغانه اشاره مینماید :

((الا انما استکبار اهل الفضيلة علی الفقراء العارفين الا جلة))
 ((ولعنتم فی کل جمع و مجلس علی اولیا الله اهل السعادة))
 ((و تشیعهم من حيث فتنه جلم کابراهل الله اهل الولاية))
 ((و کنراتهم نعمانه جل شانہ کما هو مشهور بحکم المحجة))
 ((لقد صاروا ناصحین و منشأ لتخربهم ایرانهم بالبلية))
 ((و اشباه اهل العلم نالوا خربوا مآلکم بالفتنة الحزینة))
 ((لقد هدمت فی ملک ایرانهم لهم صوامع اهل الفقر فی کل بلدة)) (۴)
 ((الا ان اهل العلم فی حسب جاههم لقد خربوا الاصراف فی کل جهة))
 ((و هم تلك اهل الواقعات التي بها لقد خربت ایوان اول مسرة)) (۴)

- ۱- نقل از ص ۳۰ تا ۳۳ ص ۵۳ فصل الخطاب چاپ تبریز
- ۲- نقل از تاریخ حیات سید قطب معلم راز شیرازی (ص ۲۹ چاپ تبریز) شخصیت و تالیفات وی در ضمن راجل
- معتقد بوحدهت وجود بیان گردیده . (فصل الخطاب) چاپ تبریز
- ۳- ادعای میرزا ابوالقاسم راز که خط کوفی حضرت علی ع در قزوین بدست سید قطب الدین افتاده است
 جای تامل و تحقیق میباشد . اما چون نگارنده نتوانستند اطلاعات جامع در باره آن نوشته از لحاظ جنس کاغذ
 و مرکب و غیره بدست بیاورند لذا اظهار نظری نمینمایند ولی این نکته را متذکر میشم که نگارنده خود نسخه
 عکسی از خط کوفی دعای صباح موجود دارد که منسوب حضرت ع میباشد .
- ۴- نقل از مقدمه سم چهارم فصل الخطاب ((در شکایت از علمای ظاهر) (ابیات ۷ تا ۱۲ و ۴۵ و ۷۸ میزان الصب

چنانکه ملا حظ میشود علت اساسی خرابی و فساد اواخر صفویه را وضع علما و دانشمندان دانسته همگی آنانرا
یهودیان تو مسلمانی معرفی کرده است که با تیغ و تبرزین سلا عین شیعه صفوی اسلام آوردند اما دست از لثامت
خود برنداشته اند .

((وبالیتمهم کانواعلی دین جدهم ولم یفسدوا فی ملکهم بالخصومة))

با آنکه چنین تغای شاعرانه ای بوده است . فساد این علما و تباهی عقاید و افکار عمومی . وضع دربار
صفوی که سلا طین آخریش تحت تاثیر علمای ظاهری بودند همه را مسبوق بسبوق زیادی دانسته و راضی و صف
مراد خود (شیخ علی نقی اصطهباناتی) و بیان عظمت جلال و مرتبت وی آورده است که استحقاق عارفین
و ائمه اهل بیت چنان سابقه ای دارد که نه سال قبل از فتنه افغان پیرمرا از این ها ثله ستمگین مطمع
نمود .

((واخبرنا شیخی قدس الله روحه بتسع سنین قبل تلك البلة))

((بفتنة اهل الملك عند ابتلاهم بلعن كبار الاولیاء الا عزة))

((معالک ایران بنیر البصيرة وعذ البلبات التي وقعت علی))

((فصارت كما قد قال قدس سره الى يومنا هذا الصدق العقالة)) (۹)

آنگاه در مقاله دیگری طعن و لعن علمای ظاهری . ظلم و ستم در باربان صفوی را در سطره عرفای حقه نهایی
وصف کرده است و هنگامه ای که اهل فضیلت بر پا ساخته . بسیاری از اماجد اهل فقر و دعا را کشته بودند
باد آور شده نفرین مجذوبین از فقر را در حلقه ذکر بدین سان گفته است .

((و شاهدت مجذوبین فی عصرهم دعوا علیهم لدی ایدائهم بالاهانة))

((ولكن رأينا ان اکارهمم دعوا علیهم لدی ایدائهم ذات البلة))

((وقد آمنوا عند الذعاب جمهم ولم یكظموا غیظ القلوب المعابة)) (۲)

تیر این نفرینهای اهل دل و سوز این کبد های حرا چنان بوده است که نصایح سید قطب الدین محمد
و داستان نفرین کردن یونس بر امت خویش مؤثر واقع نشد .

((ذكرت لهم بالنصح قصة یونس دعوته فی قومه بالبلية))

((ولكنهم بعد انكسار قلوبهم علیهم دعوا لم یعباؤا بنصیحتی)) (۳)

۱- ابیات ۱۲۴ و ۱۲۵ - ۱۲۷ و ۱۲۸ از مقدمه ثانی فصل الخطاب ص ۵۶۹ چاپ تبریز

۲- ابیات ۳۶ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ از مقدمه چهارم (ص ۵۸۰ فصل الخطاب) چاپ تبریز

۳- ابیات ۳۷ و ۳۸ از مقدمه چهارم (ص ۵۷۹ فصل الخطاب) چاپ تبریز

۴- ابیات ۱۲۴ و ۱۲۵ - ۱۲۷ و ۱۲۸ از مقدمه ثانی فصل الخطاب ص ۵۶۹ چاپ تبریز

۵- ابیات ۳۶ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ از مقدمه چهارم (ص ۵۸۰ فصل الخطاب) چاپ تبریز

۶- ابیات ۳۷ و ۳۸ از مقدمه چهارم (ص ۵۷۹ فصل الخطاب) چاپ تبریز

تبریز و تبریزها بهد فاجاست خورد . لشکریان محمود بن میر و سر غلجائی افغان بن که سید آنها را (ناهیبی
که اولاد خالد بن ولید) معرفی کرده است اصفهان را محاصره نموده .
(هتالك دروايش النواصب غالبوا على ملك ايران باعظم فتنة))

((و كثره من خالد بن ولید قد طغوا في بلاد الشيعة العلوية)) (۱)

اینها ظواهر و موضوع بودند که سید قطب الدین در علل مقدماتی ضعف سلا عین صفوی و فساد علمای ضاهیر
بیان نموده است اما اقدامات خیرخواهانه خویش را بدین سان یاد کرده است «علاوه بر مباحثات علمی و -
نصایح مشفقانه ای که در برابر طعن و لعن های آنها مینمودند و رسائل نگاشته و در بین فضلا و مردم منتشر -
ساختند تا مگر آنان را متنبه سازند چون مفید نیامد رسائل و نامه هائی بدربار شاه سلطان حسین صفوی نوشتند
و او را از خدمت اجدها مطلع ساختند و از خطری که سلطنت شیعه و کشور اسلام را تهدید مینماید آگاهیانیدند»

((فانشات انواع الرسائل ربما تنبه اصحاب العقول الرزينة))

((و اوراق مسوداتها بعد غدا + فلم ارقبها قابلا للنصيحة)) (۲)

درباره این نامه ها اطلاع و سندی جز این ابیات از خود سید بدست نیامده است اما این موضوع مکاتبه را دو نفر
از اقطاب بعدی دهیبه بدو شکل نقل کرده اند .

جسار الدین محمد مجده الاشراف (سی و ششمین قطب دهیبه) در حاشیه میزان الصواب با خط و امضا
خود جریبان فتنه افغان را نقل قول از پدران خویش تا سید قطب الدین نوشته مضمون نامه سید را مفصلا یاد و -

بدینگونه نوشته است ((شاه زادگان صفوی را مخاطب کرده و شرحی نگاشتم که این شبهه علما را که شمس -
اقتدا دارید و الخ)) (۳) ((عریضه فقیر که بدربار سلطنت رسیده پس از مطالعه جواب موقر -

فرموده که - راست است که فتنه افغان در کار است ما هم خود بعلاوه تدارک دولتی تدارکی دعائی کسوده
ندغن فرموده ایم در اندرون که از رجال و نسای سادات موسویه نخود را لا اله الا الله بخوانند صبا حار و مسا -

در کارند انشاء الله آتش معتبری فراهم کرده بکل خلق میخورانیم از باطن سادات موسویه دفع بلا خواهد شد .
از جناب شما هم ملتسم دعا هستیم که دولتخواهی فرموده آید . زیاده زحمتی نیست)) (۳) .

اما بدر و قطب پیش از نویسنده این سطور (میرزا ابوالقاسم راز) همین موضوع را بدینگونه آورده است .

((آنحضرت خود بنفس نفیس نزد سلطان آنحضرت شاه سلطان حسین صفوی تشریف برده شاه عرض کسود

که گفته ایم در حرم آتش نخود لا اله الا الله طبع نمایند و بفقره بدهند انشاء الله رفع خواهد شد)) (۴)

ارجوع شود بشماره ۲ باهرقی صفحه قبل

بیت ۹۹۹۰ از مقدمه ۴ فصل الخطاب (ص ۵۸۲ چاپ تبریز)

۲ - نقل از حاشیه صفحات ۵۸۰ و ۵۸۱ فصل الخطاب چاپ تبریز

۳ - نقل از ص ۳۰ تاریخ حیات و کرامات سید قطب چاپ تبریز . -

اگرچه این دو نوشته با هم چندان مغایرت نداشته . مانعة الجمع نیست که سید قطب الدین هم نامه ای
بدربار نوشته و هم شخصا از شاه وقت دیدن نموده و در هر دو یک سخن جواب شنیده باشد .
همین نویسنده داستان ملاقات سید را با شاه و جواب سلطان حسین را در منظومه تذکرة الاولیا بطرز دیگر
بیان نموده است .

((شدی سلطان حسین شه در صفاهان ز ترک معدلت محصور افغان))
((بیامد قطب دین از روی رخسار بشه سلطان حسین اندر نصیحت))
((بگفت ای قطب دین صدقت مقال است ولی این کار بیرون از خیال است))
((نشد این کار از تدبیر ما راست خدا باید قوام دین خود خواست))

بهر حال بعد از ملاقات با دریافت جواب نامه ای در بار بار دو روز آنها سید قطب الدین محمد مایوه
بخلوتخانه خویش رفته است و سر نیاز بر آستان چاره سازی نماید ((شب در وقت سحر واقعه ای بآن حضرت
داده که حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله در مسجد شاه نماز جماعت میگذارند . بعد از نماز شخص
خرقه پوشی آمده جعبه در بغل داشته آنرا باز کرده معلّم گردید که آن خرقه پوش مرحوم شیخ
صفی الدین اردبیلی بوده است الخ)) (۲)

((صفی الدین ز جبر اهل انکسار به پیغمبر نمود بی عجز و اصرار))

((کز ایشان بسی بیداد آمد غنائم حاصل از اولاد آمد))

((بحضرت گردی او یک جعبه اظهار برون آورد از آن تیر بسبار))

((که اینها تیرو طعن و لعن شان است دل من تیر ایشانرا نشان است))

((نخواهم بعد از این من زنده گیشان (۳) سرافرازی است در افکنده گیشان)) (۳)

((نمودی مرتضی ع باشیخ اقبال که بگذر از جهالت های جهال))

((بگفتا نیستم از خود حکایت مرا نبود بجز درد و لایست))

((طریقت کن ولای تو ست ای شاه جهانی زین ره آوردند گمراه))

((بمولی گفت بعد از این پیغمبر که رو محمود افغان را بیسار))

((جو آوردیش آن شاه و لایت باو شعیر فرمودی عنایت)) (۴)

۱- ابیات ۱ و ۳ از ص ۱۶ و ۲۱ از ص ۱۷ از منظومه ۲- بیتی از تذکرة الاولیا راجع به شیراز

۲- رجوع شود بشماره ۴ با مرقی صفحه قبل (نموده) (میرحاجی نای بود از اهل مند مرشد محمود

از حفظ و نگاشتن (ها غیر مفلوظ) برای حفظ امانت عین متن نقل شده بدی یک میرحاجی قطب محمود

۴- ابیات ۱ تا ۵ و ۱۸ تا ۲۱ ص ۱۷ تذکرة الاولیا چاپ شیراز

۱- ابیات ۱ تا ۱۷ ص ۱۸ تذکرة الاولیا چاپ تبریز ۲- حاج نایب الصدر در ص ۷۳ و ص ۶

طرائق الحقایق این شیراز (ملا محمد صادق ارد - ثانی) معرفی کرده است با استاد علی سید قد مرسله

و ما ترجمه احوالش را در ضمن اسناد این قطب بیان کردیم ۴- نقل از حاشیه ص ۵۸ فصل الخطای چاپ

۵- (نالی شدن) اصطلاح محلی شیراز در مقام و معنی (نمودن) در کمال

ابن واقعہ سید قطب الدین میرساند کہ محمود افغان اولاً مؤید من عند اللہ ومامور گو شمالی مردم این دیار
 بوده است چنانکہ شخص شاہ سلطان حسین مکرر گفتہ . ثانیاً خود محمود ہم دروش و نا صبی و در عین
 حال اہل کشف و شہود بوده و پیری بنام (میر حاجی یا پیر حاجی) (۱) داشته است کہ در محاصره
 و فتح اصفہان ہمراہ وی میبود .

مؤلفین ذہبی آورده اند در یکشب ہر دو (محمود و پیرش) دو مکاشفہ ای کہ یک معنی را میرسانند
 بواقعہ دیدند .

((ہمین محمود شدہ بر دل مراقب بدید او سیدی بر خویش غالب))

((بدل میدید شاہی تاجدارش کہ در کف بود تیغ ذوالفقارش))

((بگفت از خون ابن خلیفہ پیر ہیز بشاہ ذوالفقار از جہل مستبیز)) (۲)

از طرف دیگر پیرش در همان شب میبیند کہ ((شیو عوین)) (۳) بزرگی بر شہر خوابیدہ است کہ ہمہ شہر را
 فرا گرفته و این لشکر افغانہ مصمم میشود کہ بر شہر قلعه بسرند آن شیو سرور را بلند کردہ غرضی بصدای

عیب بینماید آنہا را فرار میدہد مکرر تعاشا کردہ شاعر از خواب گردید الخ)) (۳)

((جو شاعر شد بہ پیر خویش گفت در اسرار کشف خویشتن سفت))

((کہ این سید مرا خصم است با جان نہ با جان بلکہ ہستم خصم ایمان)) (۴)

بامداد آن کہ محمود و پیرش از واقعات یکدیگر آگاہ میشوند و روی بابند کہ ((شیو مرد بزرگی از اہل الہ میباشند
 کہ بقوت ولایت اسدالہی علیہ السلام حافظ است اصفہان و اہلش را کہ لشکر و عسکر ہاچسارہ آنرا نخواہند

کسر الخ)) (۴)

بسر از مشاورت و تبادل نظر قرار میشود کہ محمود لگژہ ست از محاصره نکشد ولی پیرش را لباس درویشی

باصفہان رفتہ اورا بیابد . تا مگر ((اخلاص و ارادت بوزیم جا نرز و نیازی معتبر ندانہ و آن بزرگوار را

حاجی خود کنیم الخ)) (۴)

بہر مدتہا محلاً در دروازہ اصفہان را زیوربا گذاشت ((جستجو را ہی نہایت رسانیدہ ... اورا بحوزہ

فقیر آوردند اظہار حالات خود و محمود کردہ کہ حالی شدہ ایم (۵) کہ نوود ہی مدد لطف توکاری از

بیش الخ)) (۴)

۱- در حاشیہ فصل الخطاب مرحوم مجد الاشفاف اورا ((پیر حاجی)) یاد کردہ . ولی پدر و خلیفہ قبلہ

در تاریخ حیات و کرامات سید (ص ۳۱ چاپ تہریز) نویسند ((میر حاجی ناہی بود از اہل سند مرشد محمود

افغان الخ)) و در تذکرۃ الاولیاء (ص ۹۸ چاپ شیراز) گوید ((بدی یک میر حاجی قطب محمود

..... الخ)) ولی صاحب طرائق اسم اورا ((ملا زعفرانی)) ضبط کردہ است .

۲- ابیات ۱۵ تا ۱۷ ص ۹۸ تذکرۃ الاولیاء چاپ تہریز ۳- حاج نائب الصدر در ص ۷۳ و ص ۶

طرائق الحقائق ابن شیراز ((ملا محمد صادق اردستانی)) معرفی کردہ است باستاد علی سید قدس سرہ

و ما ترجمہ احوالش را در ضمن اساتید ابن قطب بیان کردیم ۴- نقل از حاشیہ ص ۸۱ فصل الخطاب چاپ

۵- (حالی شدن) اصطلاح علی شیراز در مقام و معنی (ہمین) دیکر رود .

((نزلزلت الاقمار من هيجانها قد اندکست فيها شمس السلاسة))
 ((فما بقيت الا قليل رعية اسيرين بعد الفتنة الحندسية)) (۱)

در باره علمای ظالم هر وکسانیکه با صوفیه حقمنوعانده میروزیدند ندارد .

((هنالك اهلوا قومهم ونسائهم واولادهم دارالبوارالمصيبة))
 ((لقد اسرت اولادهم ونسائهم هناك انتقاما في ضيق المذلة)) (۱)

نوشته در گبرو دار جنگ کشتکار و قتل عام اصفهان را سید قطب الدین بتوسط همان (پیر حاجی سندی) که چندین بار رفت و آمد کرد و بیخامها گفت و شنید موقوف ساخت .

((بيا مد منحرف از قتل عام او بشد محمود از اهل سلام او))

((ندای امن اندر اصفهان داد ز قتل عام خلقش را امان داد))

((پس از آن دید سید مریضی را که او فرمود آن قطب هندی را))

((که از این سنگ نیازش نیست مقبول چه اولاد مرا او کرد مقتول)) (۲)

بفرستادن هدایای محمود را که در نتیجه مکاشفه باطنی سید قطب بوده است با عبارات مختلف نوشته اند که

((مولی فرمود که این سنگ ذراوی مارا هلاک مینماید لهذا نیازش قبول نیست تو هم از او دوری نما))

((بر و از اصفهان روز و بگردان که عمر دولتش آید بیایسان))

((عیان آیم یک با عدلت را از او گیریم ما این مملکت را))

((از این رو قطب دین عزم سفر کرد شه و میوش ز قصه خود خبر کرد))

((بشارت داد با بعضی از خواصش که اصفهان را افغانان خلاصش))

این اشعار و آنچه مؤلفین بعدی نوشته اند میرساند که سید قطب السید بن بلا فاصله بعد از فتنه افغانان از ایران مهاجرت کرده و بنجف اشرف رفته است .

((هنالك من ايران قه صوته هاربا ولدت الى قبالکبار الا ثمة)) (۳)

اما علاوه بر وقایع خارجی که بعد بیان میشود معلوم میدارد که وی در سالهای حدود ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ در شیراز بوده است . علاوه بر اینها بیان خود سید هم حاکی از آن است که خود نامدتها پس از فتنه افغانان که آرامش نسبی بدید آمده و شاه طهماسب بر اصفهان مسلط شد در آنجا میزیسته است . وی پس از اظهار تحسیر از این واقعه در مقام شکر گزاری سلا مت خود و اخوان طریق و خاندانش گفته است .

۱- ابیات از ۴۵ تا ۷۷ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ از مقدمه چهارم فصل الخطاب (ص ۵۷۹ تا ص ۵۸۱ چاپ تبریز)

۲- رجوع شود به یادداشتی صفحه قبل . شماره ۲

۳- ابیات ۱۳۷ تا ۱۳۹ از مقدمه سوم و ابیات ۴۸ تا ۵۰ و ۶۳ تا ۱۰۰ از مقدمه چهارم فصل الخطاب چاپ شیراز

((ولنا بحمداله سبحانه على سفينة آل المصطفى برسالة))

((سفینتہم تجری بنا وباعزلنا سنین بموج کالجبال الرفیحة))

((فوا عجباً فیما شهدنا وبألبها من الفتنة العظمی التي كالقیامة))

((وبعضی دراویش الشیع واقفوا وقد عجزوا بل صور عوافی الهلاکة))

((وبعضی اولی البابہم لم یدفعوا - مقادیر مصبحانه فی البلیة))

((ولكنهم قد صابروا فی بلائهم وما نازعوا بل عاملوا بالتقیة))

آنچه که دلیل بر اقامت سید تا اربعه از محمود افغان (۱۱۳۵ - ۱۱۳۷) و بتخت نشستن طهمااسب میرزا آنست که خود میفرماید: ((در وقت آنحضرت در شیراز طبع مبارک آنحضرت از معاشرت خلائی نیز جاوید حاصل کرده تشرف

((ومن بعد ان قد جاء طهمااسب شاه فی صفاغان من بعد انقضاء البلیة))

((رجوت صلاح الملك بعد فسادہ الذی کان فی الآفاق ادهی المصیبة))

((واشفت فی نکر الفساد وطالها لقد خضت فی تحقیق تلك الطبایة))

((وقد حددت اسباب نکر الفساد علامه فی وجه اهل القبیلة))

((کتبت لهم طب العیالک ورمما تغالبها من طب اهل البصیرة))

((لکی یستفیضوا من غوائل شکرهم ولا یقموا فی مثل تلك الکایفة))

((هنالك بقایا هؤلاء تقر بوا الی الملك الغضرو بالجا هلیة))

((اغضلهم لا ذوالجهال ملکهم فکانوا اکاماً نوابلاً نور عبیرة))

چنانکه ملا حظه میشود شکایت مؤلف از علمائی که در شاه جوان (طهمااسب میرزا) را گرفته وبدون آنکه

از قضایای گذشته اظهار بیگانه باشند او را از طریق صواب منحرف وسهمان عادات سابق سوق داده اند موجب

تالیف (رساله طب العیالک) گردیده است .

این ابیات وآنجہ بعد از اینها سروده است میرساند آنطوریکه مؤلفین بعدی نظراً وفتوانگشته اند سید قطب الدین

بعد از فتنه افغان بلافاصله اصفهان را ترک نکرده و تا چندین سال بعد در آنجا بوده است . تازه بعد از

مستقیماً از اصفهان بعبات مهاجرت نموده و تا چندین سال بعد از کشته شدن نادر شده و روی کار آمدن سلطنت

کریمخان در شیراز بوده است . در سر داران با غوی مامور دستگیری او نمود (نقل از جلد تاریخ میرزا ملک خسان)

۱- ابیات ۱۳۷ تا ۱۳۹ از مقدمه سوم و ابیات ۸۴ تا ۹۳ و ۵۰ تا ۱۰۰ از مقدمه فصل الخطاب چسب

تبریز . جلد ۲۳ از تذکره بروزی چسب تبریز که وی از تاریخ حیات سید قطب الدین نقل کرده است صاحب

الرائق الحقائق هم در ص ۱۷ جلد سوم این سفره نقل کرده است .

۲- ابیات ۱ تا ۱۴ از ص ۶۲ و ۱۵۲ و ۱۵۳ تا ۱۵۴

نقل از تذکره بروزی ص ۲۴ و ۲۵ چاپ تبریز - از رجال درباری فتحعلیشاه بوده خصوصیات میرزا محمد اخباری را ضمن تذکره آن

سفر دوم بشیراز در بدو ورود بشیراز در تکیه شاه داعی الله (مرکز قبرستان دارالسلام شیراز) (۱) اقامت نمود
نموده است از واقعات و حوادث این سفر دو نکته را میتوان متذکر شد . یکی تشرف خلیفه و جانشین سید قطب
(آقا محمد هاشم درویش) و علت انتباه و شرفیابی حضر این قطب را بانضمام تاریخ این مسافرت بعد از این تحقیق مینمائیم
دوم صرف و نحو منظوم (۲) است که برای فرزند حاکم وقت فارس (تقی خان بیات) (۳) تالیف مینماید
که همان حاکم (بجهت ارادت و اخلاصی که خدمت آن حضرت داشت یک حمام و یک کاروانسرا و چند دکان در شیراز
باسم آنحضرت وقف نمود که گذران آنحضرت از آنها باشد الخ) (۴)
سفر بجزیره خارک (در وقت آنحضرت در شیراز طبع مبارک آنحضرت از معاشرت خلا بق انزجار حاصل کرده تشرف
نموده بود بوشهر و آنجا بکشتی نشسته بجزیره خارک رفتند) (۵)
جناب سید قطب الدین مدتها در آن جزیره اقامت نموده و مقبره امامزاده ای که (بجنوب) معروف و در کوه سی
واقع است عزلت گزیده بریاضات و خلوت پسر داشت .

چند (بر سر از نشر فیوضات و معارف مردم منزجر شد قطب عارف)

از آن (نمودند جزیره خارک مسکن + بغار کوه آن گشتن شایمن)

آن (بشهر عشق حق بار سفروست + ره آمد شدن بر خلق بریست)

از آن (بکف او کرد با فرزند و اطفال + چو اصحاب رقیب و کف اقبال) (۷)

نتیجه اثری که از این مسافرت و اعتکاف در بقعه امامزاده در دست میباشد نامه ای است که بخط خود برای آقا محمد هاشم
درویش مرقم داشته و در آن تصریح نموده است . (..... پناه بجلی بود فلم و بیا خدا مشغولیم بدون مخلص)

و مانعی (.....) (۸)

از آثار دیگر این سفر و عزلت نقل قولی است که میرزا ابوالقاسم راز (خلیفه سیم سید قطب و رکن سی و پنجم ذبیح) از قول
میرزا رحیم خان فخرالدوله (۹) نقل نموده است که (جناب حاجی میرزا محمد نیشابوری اخباری (۱۰) را در تهران

است ترجمه احوال مختصرشان داعی الله در پاورقی حالات آقا محمد هاشم آمده است . شاه حقیقت جره نون) تا بانچه
از کتاب مناسم صرف و نحو در باب چهارم معرفی خواهیم کرد (در اینجا است خواهیم کرد که این کتاب را در قزوین بنام میرزا سروده است)

از تقی خان بیگلربیگی حاکم فارس بوده که ۱۱۴۸ (بحرین را فتح کرد) و تا ۱۱۵۵ در اساعت نادر بود و این سال سر
از اساعت بیچید تا سال ۱۱۵۷ که نادر سر داران با فوجی مامور دستگیری او نمود (نقل از جلد تاریخ میرزا ملکم خسان)
و فارسنامه ناصری

در نقل از ص ۲۳ جلد ۲ تذکره برومیزی چاپ تبریز که وی از تاریخ حیات سید قطب الدین نقل کرده است صاحب -
طرائق الحقائق هم در ص ۹۷ جلد سوم این سفرانقل کرده است .

بضبط اصل (خوارک) نقل شد و حال آنکه معمولاً (خوارک مینویسند) ۷ - ابیات ۱۱ تا ۱۴ از ص ۹۲ و ۱۰۲ و ۱ تا ۴ ص ۸۵
در نقل از تذکره برومیزی ص ۲۴ و ۲۸ چاپ تبریز ۹ - از رجال درباری فتحعلیشاه بوده خصوصیات میرزا محمد اخباری را ضمن شاگردان
سید بیان مینماید .

دیدیم که مذکور فرمودند که من حضرت سید السند سید قطب محمد رحمه الله علیه را طلب بودم . سراغ آن حضوت را در جزیره خارک گرفتم . رفتم بخدمت آن بزرگوار بهزار اصرار و التماس تا مرا در آن کوه راه ندادند الخ)) (۱)
 سفر سوم شیراز - بعد از اقامت مدت درازی در جزیره خارک که تاریخ رفتن و بازگشتن از آنجا معلوم نیست حاکم شیراز و بزرگان و علما ((و سابط و رسایل خدمت آنحضرت فرستاده ایشانرا دعوت بموطن مالوف خود نمودند باصرار بسیار)) (۱) وی پس از اقامت چهارده اربعین که خود مدت یکسال و ششماه و بیستروز میشد و اگر رفت و آمد شرا هم محسوب ندارم طول این سفر را باید بیش از دوسال دانست از راه بوشهرو کازرون بشیراز بازگشت . از حوادث قابل توجه این سفر که سومین اقامت در شیراز میباشد داستان اسلام آوردن چند نفر از علما یهود و هفتاد تن از افراد خاندان ایشان بوسیله فرزند سید قطب الدین محمد (۲) و تلقین این قطب بوده است پس از تلقین شهادتین و تعویض اسم عبری آنها بعربی ((معلقی جهة آموختن آداب دین بر آنها گذاشته و مسجد فتح شیراز (۳) را برای ادای فرایض ایشان مقرر داشتند)) .

چند ماهی نگذشته بود که حاکم شهر و شیخ الاسلام شهر با استفاده از قدرت حاکم شیراز مثل هر سال از آنها جزیه (۴) مطالبه کرد هر چه خواستند آنها را از این مالیات معاف نمایند موثر نشد ((لهذا آنروز حاکم هفتاد نفر جدید الاسلام بیکگاه را بذهب تهود و کفر ارجاع داد الخ)) (۵)

((مسلمان کرد هفتاد از یهودان زمره عزات در ترواة و قرآن))

((بترواة و زبور او نکتہ دانستی خیر لوحهای آسمانی))

((سه تن از عالمان آن مسلمان را بدادی رجعت اندر دین موسی))

((سه تن از عالمان دین اسلام که از ایشان جزیه بگرفتند همه عام))

((بنو دینان تهود را به بستند دل آن قطب عالم را شکستند))

((از آن آن شه بابشان کرد نفوسین ملا یک بر دعایش گفته آمین)) (۶)

۱- نقل از ص ۲۴ رساله حیات سید قطب الدین بنام میرزا سید علی که از عباد و زهاد زمان خویش بوده در وصف او گفته است ((قطب افلاک طریقت میرزا سید علی + کوشید از خمخانه شاه حقیقت جرعه نوش)) تا بآنجا ((قطب این را ظاهر و باطن جو فرزند گزین + آمد اندر خانقاه فقر از آن شیخ خرقه بوس))
 ((در علم دین و عرفان کاملی بست پی نظیر + کز کمال او جمع کردی عشق حق با عقل و هوش))
 ((بود بعد از قطب دین آن شاه ساکن در نجف + جان حق نوشید در آن خاک و آمد پس دین))

۳- مسجدی است که در بهشت مسجد نو اتابکان و نزدیک محله مخصوص یهودیها بنا شده هنوز هم دایر است .
 ۴- جزیه مالیات مخصوص کفار است که در معالک اسلامی بسر میبردند در ایران این مالیات را از اقلیت های مذہبی دریافت میداشتند اخبار لغو و موقوف شده است .

۵- رجوع بشماره ۸ پیماورقی صفحه قبل (داده بود که بدر میرزا عبدالحی (قطب ۳۵ ذہبیہ) وجسند

۶- رجوع بشماره ۷ پیماورقی صفحه قبل (میرزا فضل اله خاوری (جد پدری نگارنده) میباشد (حالات او را

ابن امر موجب عصیانیت سید قطب الدین محمد گردید و مقصد مهاجرت از ایران و اثبات البیت را فروخت و کتابخانه اش را در بین علمای معاصرش بخش کرده بدانشا بخشید و شیراز را بقصد اقامت در نجف اشرف ترک گفت .

سفر دوم و مهاجرت بنجف - ((شدش شهر نجف خیوالامکن بسی او در نجف گردید ساکن))
 ((به باب آستان عرش بنیسان توقف کرد با فرزند خویشسان))

دلیل اینکه این سفر سید قطب از راه جنوب ایران و سریع انجام شد آنست که در قضایای اسلام آوردن یهودیان و ارتداد مجددشان بدین سابقشان کرامتی از وی نقل و نوشته اند که بطور خلاصه .

سید چهار نفر از عاملین این ارتداد نفرین نمود . سه تن از آنها یکی پس از دیگری بموت ناگهانی در گذشتند .
 نفر چهارم ایشان که گویا شیخ الاسلام شیراز بوده است معجلا بر اثر سید روان میشود تا غدر گناه بخواند .
 ((در نجف اشرف در روزه مطهره وارد شد دید آنحضرت در مقابل ضریح مقدس ایستاده است .

شیخ الاسلام بروی پای مبارک آنحضرت افتاد آنحضرت لا علاج در گذشت)) (۱)
 تاریخ ابن مهاجرت از روی قرائن بعد از قتل نادر شاه افشار (۱۱۶۰ هجری) بوده است زیرا که در تاریخ حیات سید قطب الدین کراماتی نبراه میرزا محمد حسین شریفی (۲) صاحب اختیار و کلا نتو فارس نقل شده است .

در موقعیکه سید صد تن از مامورین و سواران نادری (صیدالخان و وزیر دستخان) از وی مطالبات فارس را مطالبه و تهدیدهای زیاد نمودند بطوریکه برادر کوچک صاحب اختیار (میرزا ابوالقاسم متولی باشی) از هراس اهانت به برادر مهتر خویش سکنه کرده و در گذشته است بستگان صاحب اختیار بخانقاه سید پناهنده شدند و استمداد همت نموده اند هنوز سرداران و مامورین نادری در شیراز و دیوانخانه صاحب اختیار (۳) بودند که خبر قتل نادر بشیراز می رسید (زبور دستخان) همانجا غش و سکنه نموده میبرد .
 بهر حال این کرامت در آن سال که قتل نادر (۱۱۶۰ هجری) مسلم میدارد که سید قطب الدین هنوز

مهاجرت ننموده .

بعد از این هم سید قطب الدین در حدود ده سال دیگر در شیراز بوده است زیرا که باز کرامتی در هنگامه جنگ کریمخان و آزاد خان که در حدود سالهای (۱۱۶۱ تا ۱۱۷۰ هجری) بوده است بوی نسبت داده و در تاریخ حیات وی و چند تذکره ذهابی ثبت و ضبط کرده اند)) (۴)

۱- نقل از تاریخ حیات سید قطب الدین محمد بقلم میرزا ابوالقاسم راز شیرازی چاپ تبریز
 ۲- این شخص در زمان نادر شاه افشار کلا نتو صاحب اختیار و متولی آستانه احمد بن موسی ع بوده است که تولیت را به برادر کوچک خود (میرزا ابوالقاسم) داده بود که پدر میرزا عبدالنهی (قطب ۳۵ ذهبیه) و جد پدری میرزا ابوالقاسم راز (قطب ۳۶ ذهبیه) و میرزا فضل اله خاوری (جد پدری نگارنده) میباشد (حالات او را

بقیه یاد داری در صفحه بعد .

از حادثات اقامت کورت دوم در نجف دعوت ((خوندگار روم توسط پادشاه حاکم بغداد)) (۱)
 از سید قطب الدین محمد میباشد وی دعوت او را قبول نکرد و ((برسول فرمودند بگو ما محض الله طلاب را درس
 میگوئیم و این مکان از بصرای عالم و متعلم مکان فیض است اگر از دولت عثمانیه کسی طالب علم باشد ممکن است
 بنج اشرف تشریف بیاموند خوندگار تیول خوبی در بصره و مقرری در بغداد بصرای آنحضرت قسرا
 دادند الخ)) (۲)

این تیول و مقرری را چندی پس از رحلت سید قطع کردند . اما فرزندی ش (میرزا سید علی) با داستان کرامت مانندی
 که در ص ۱۸ تا ۱۱۹ تذکرة الاولیاء راجع بنظم آمده است آن مرسم را از نو مسترد داشت .

((ز فضلش خوندگار روم دلشاد ز روم هدیه و تحفه فرستاد))
 ((پس اندر ارات نقد و مصور غالبش مقرر ساخت آن فضل کمالش))

بهر حال جناب سید قطب الدین محمد در اواخر عمر در نجف اشرف حوزه درس سفر اول را از نو برپا ساخت
 ((دو قفله مجلس تدوین یکی علم یعنی فریقین شیعه و سنی وقت صبح جمع شده دیگری خاص
 که طبرقہ عصر طلاب و سلاک شیعه بدولت منزل خود آنحضرت جمع گردیده از مستفیض میشدند)) (۳)
 اما در سال آخر حیاتش از افاده و استفاده انسجبار یافت و تصانیف مختلفه نظم و نثر از میان برچیده و -
 بر داشت . تالیفات و آثار منظم و منثور فارسی و عربی سید قطب الدین محمد نمودار بارزی از درجه کمالات
 علمی و مقامات معنوی او میباشد . وی دو دسته تالیفات دارد که یکدسته از آن مربوط بقبل است تشرف به قفسر
 بوده است که همگی از بین رفته و اطلاعی از آنها در دست نداریم .

((هر آن تصنیف پیش از معرفت داشت پشت و در میان خلق نگذاشت))
 اما تالیفات دوران تصوف و مراحل کمالش زیاد هستند ((۱۴ تالیف) که ما در باب چهارم هر یک را جداگانه
 معرفی خواهیم کرد .
 صاحب ریاض العارفین در ذکر باره ای از تالیفات وی علاوه بر آنکه همگی را ذکر نکرده است اشتباه دیگری نموده
 که (۴) اما در جای خود تحقیق مینماییم .

مابقی با ورقی صفحه قبل
 در ترجمه احوال میرزا عبدالنقی بیان خواهیم کرد
 صاحب دیوانخانه صاحب اختیار که از عبارات بسیار وسیع و مجمل شبراز است . هنوز قسمتی از آن بهمین
 نام برپا و در اختیار خاندان نگارنده است . حیوان نور دیده ۲۰ ساله ای شیخ طریقت و نماینده رکن
 چون بناهای این رساله بر اختصار است از ذکر متن کرامات خود داری ششده برای اطلاع از آنها بتاریخ حیات
 و کرامات سید قطب الدین تذکرة الاولیاء راجع بر روی مراجعه شود . در حد خویش نگاشته است شیوخ سید قطب
 در چند کتابی که این دعوت را نظما و نثرا آورده اند با ضبط بالاست و گمان میرود منظر از خوندگار روم ((سلاطین
 عثمانی باشند که بر قسمتی از حجاز تسلط میداشتند دلیل آنهم اینکه در عبارات که سید قطب در جواب دعوت
 داده ((دولت عثمانیه)) را متذکر شده است .

۲- رجوع شود بشماره ۴ با ورقی صفحه قبل ۳- رجوع شود بشماره یک با ورقی صفحه قبل

ص ۳۴ ریاض العارفین چاپ تهران

۳- ((خاتم المجتهدین شیخ جعفر نجفی)) (۱) ((توفیق الدین شیخ جعفر بن محمد بن ابی طالب))
 شاگردان مدرّسین علمیت و بیروان مکتب معنویت سید قطب الدین محمد رازیاد نام برده اند اما مهمترین آنها عبارتند از -
 ۱- ((نادره دوران سید بحرالعلم)) (۱) سید مهدی بن سید مرتضی بن سید محمد بروجرودی
 حسینی حسینی طباطبائی متولد شب جمعه از ماه شوال ۱۱۵۵ در کرمانی معلی و متوفی ۱۲۱۲ مد فون در -
 ((محله مشراق وصل بمسجد طوسی)) تالیفات زیاد دارد (۲) وی از طرف این رکن ذهیبی ((در عتبات
 شیخ بوده است)) (۳) مؤید این معنی فتویٰ ندادن سید بر قتل نورعلین شاه نعمت الهی میباشد -
 که صاحب الطرائق مفصلاً نگاشته است .

۴- ((جناب شامخ الفضائل والاوصاف شیخ الشیوخ شیخ احمد احسانی)) (۱) احمد بن زین العابدین بن
 الشیخ ابراهیم احسانی که میرزا محمد اخباری در کتاب رجال خود او را ((ققیه محدث و عارف و حبیبه))
 نامیده است . وی در راه مدینه بسال ۱۲۴۳ بسن ۹۰ سالگی فوت کرده (۲) چنانکه در ضمن مسافرت
 باحساء سید قطب گذشت . وی در آنجا دست ارادت داده و از نجف مامور ((باطراف ایران گردیده -
 در حرکت با شند)) (۳)

۵- ((جناب شامخ الفضائل والاوصاف شیخ الشیوخ شیخ احمد احسانی)) (۱) احمد بن زین العابدین بن
 الشیخ ابراهیم احسانی که میرزا محمد اخباری در کتاب رجال خود او را ((ققیه محدث و عارف و حبیبه))
 نامیده است . وی در راه مدینه بسال ۱۲۴۳ بسن ۹۰ سالگی فوت کرده (۲) چنانکه در ضمن مسافرت
 باحساء سید قطب گذشت . وی در آنجا دست ارادت داده و از نجف مامور ((باطراف ایران گردیده -
 در حرکت با شند)) (۳)

۶- ((جناب شامخ الفضائل والاوصاف شیخ الشیوخ شیخ احمد احسانی)) (۱) احمد بن زین العابدین بن
 الشیخ ابراهیم احسانی که میرزا محمد اخباری در کتاب رجال خود او را ((ققیه محدث و عارف و حبیبه))
 نامیده است . وی در راه مدینه بسال ۱۲۴۳ بسن ۹۰ سالگی فوت کرده (۲) چنانکه در ضمن مسافرت
 باحساء سید قطب گذشت . وی در آنجا دست ارادت داده و از نجف مامور ((باطراف ایران گردیده -
 در حرکت با شند)) (۳)

۱- نقل از ص ۳ و ۴۰ میزان الصواب چسا پ تبریز تعاقب این خلفا را ذکر کرده است .
 ۲- با توجه بسال ارتحال سید قطب الدین (۱۱۷۳) و سال تولد سید بحرالعلم (۱۱۵۵) متوجه میشویم
 که این نماینده و شیخ هنگام مرگ پیر مرشدش ۱۸ سال داشته است و نیز شیخ احمد احسانی که در سال ۱۲۴۳ -
 در نود سالگی رحلت یافته است متولد سال (۱۱۵۳) بوده است که موقع مرگ مرادش سنین ۲۰ را میگذرانده است
 بفرض صحت این سنوات بعد بنظر میرسد که جوانان نورسیده ۱۸ و ۲۰ ساله ای شیخ طریقت و نماینده رکن
 دانشمند و پیر کهن سال ذهیبی آنها در دو مرکز مهم علمی و فقهی با شند - والله واعلم
 ۳- در مقدمه ای که سی و ششمین قطب ذهیبی بر کتاب قوائم الانوار پدر و مرشد خویش نگاشته است شیوخ سید قطب را
 بشش بالا ضبط نموده است مثلاً در باره این شیخ ذهیبی گوید ((مولا نا آقا سید مهدی بحرالعلم در ستمست
 عتبات عالیات مقرر فرمود الخ)) (نقل از ص مقدمه قوائم الانوار چسا پ شیراز)

۴- نقل از ص ۹۱ (ابیات ۱ تا ۲۱) تذکرة اولیا راز چسا پ شیراز بطور تفصیل
 ۵- نقل از ص ۱۲ و ۹۵ تذکرة الاولیا راز چسا پ شیراز
 ۶- رجوع شود بشماره ۳ باهری صفحه قبل

۳- ((خاتم المجتهدین شیخ جعفر نجفی)) (۱) ((قوام الدین شیخ جعفر بن عبدالله بن ابراهیم حویزی اصلاً کمره مولداً و اصفهانی ریاستاً و نجفی مدفناً متوفی ۱۱۱۵)) مؤلف تمام (غاب نجس هدی) - بسرای فوت او (میرزا قوام الدین قزوینی) ماده تاریخی سروده است که در ص ۱۴۹ روایات آمده است ((وی مامور دستگیری در عراق بوده است)) (۲)

((مرید دیگر اوشیخ جعفر که موطن در نجف بودیش و محضر))

((چگون بگرفت قطب الدین تعلم بشاهان جهان بودش تحسین)) (۴)

۴- ((جناب هاشم القاب آخوند ملا محراب گیلانی)) (۱) - ((شیخ و نماینده سید قطب الدین در اصفهان و عراق عجم بوده است)) (۳) و از اساتید حاج محمد جعفر (مذبذب علیشاه) همدانسی معروف به ((کبوتر آهنکی)) همدانی از مشایخ نعمت الهی و متوفی پنجشنبه ۲ ذی قعدة ۱۲۳۸ - بود. ((مرید دیگری محراب دین بود زگیلان لیک او بس گزین بود))

((شدی مجذب از آن شه در طریقت بدل دیدی زاروی حقیقت))

((چو او را قطب کرد از خوشن دهر باصفاهان بفرمودیش مامور))

((زقطب الدین شدش حکمت افاضت بنسخ فلسفه داوش اجازت)) (۴)

۵- آقا محمد بید آبادی - عارف مشهور او آخر قرن دوازده هجری ((

((محمد کوبه بید آباد بنشست ز فیض حکمت او بود سرمست)) (۱)

محمد بن رفیع الجیلانی که در محله بید آباد در اصفهان مسکن داشته تعلیقات زیادی بر کتب حکما نوشته است

در سال ۱۱۹۲ در اصفهان فوت کرد که سلسله توسط شاگردش سید صدر الدین در فولی منشعب و منقصر

شده است. ((بنامش عزرا و از شهر شعبان بسوی عالم باقی شایستهان))

۶- سید محمد علی کاشانی اصم میرزا محمد علی کاشانی اصم هجرت

((محمد باعلی آن میرکاشان چراغ حکمتش زو شد فروزان)) (۴)

((ز نور حکمت او بایقین شد بکاشان او از این خلوت گزین شد)) (۱)

۷- شیخ محمد احسانی فرزند شیخ احمد احسانی که صاحب الطرائق اهرآ ((شیدیدا انکار بر طریقه بدو)) مطهری

کرده است ولی شاگردش سید کاظم بن سید القاسم الحسینی الجیلانی الرشتی که نایب مناب او است از او تعجیل

زیاد نموده است. ((گوشت شاگردی میرزا محمدی که هنوز بدنها تمامه است ممکن میباشد ؟ در وفات سید هیچ

نعمت بنا بر این شاگردی میا سال تولد او باید دانست از طرف دیگر تالیفات میرزا محمد پیر ازانتقاد

۱- رجوع شود بشماره ۱ باورقی صفحه قبل ۴- رجوع شود بشماره ۴ باورقی صفحه قبل

۲- رجوع شود بشماره ۲ باورقی صفحه قبل ۵- نقل از ص ۹۳ و ص ۹۵ تذکرة الاولیا راز چاپ شیراز

۳- رجوع شود بشماره ۳ باورقی صفحه قبل

(۱)

۸- میرزا محمد اخباری نیشابوری - ابو احمد محمد بن عبد الله بن عبد الصالح المحدث الاسترآبادی جده النیشابوری که بیست و یکم ذی قعدة سال ۱۱۷۸ متولد شده و در سال ۱۱۹۸ در نجف مجاور گردیده . بعد سفری به هندوستان کرده باز بایران بازگشت و بکاظمین رفته و در سال ۱۲۴۵ رحلت یافت . گویند وی هشتاد تالیف دارد (۲)

۹- شیخ محمد تقی قائمی - هویت و توجه احوالش بدست نیامد . اما ترجمه احوال او بقول است

۲- میر حاجی مرشد محمود افغان - که داستان آن در فتنه افغان گذشت .

۱۱- تقی خان حاکم فارس - وضع ارادت او در ضمن اولین سفر سید قطب الدین بشیراز نقل گردید .

علاوه بر این شایخ و مریدان معسوف نام صد ها مریدان درجه دوم و سوم او برده اند که نقل همه آنها را طوامیری لازم دارد (فحول اولیا اندر ممالک ز فیض قطب دین گشتند سالک) (۱)

ارتحال و مدفن سید قطب الدین محمد بهترین ماده تاریخ رحلت او را فرزندش در قصیده عربی آورده است که چند بیت آنرا نقل مینمائیم .

((دلیل مسلک نهج الرشاد للطلاب کلامه هو نور لدی اولی الالباب))

((هو السلا لمة من نسل سید الکونین وصفو زمة سادات ولده الالباب))

((محمد هو مدعی بنعت قطب الدین وکان فی ملک العلم موقف الاقطاب))

((منی بثمان عشر بشهر شعبان وذاکلام علی هوا بنه بصواب))

ماده تاریخ فارسی دیگری را خلیفه سوم این قطب (۳) در ضمن مثنوی تذکرة الاولیا خود آورده که چند بیت آن عبارت است .

((ز تن چون جان قطب الدین جدا شد بملک قدس در قسرب خدا شد))

((بثمان عشر او از شهر شعبان بسوی عالم باقی شتابان))

((بیکنده سال بعد از الف هجرت پس از هفتاد و سه فرمود رحلت))

((شدی وادی سلا مش جاو مسکن بصدور جنت خلدش نشیمن)) (۴)

۱- نقل از کتاب رجال خود میرزا محمد اخباری

۲- ترجمه خال میرزا محمد اخباری از فارسی نامه ناصری و ص ۹۷ مقدمه طرائق و وصل ششم نقل شد ولی تعجب در این است که هر دو سال تولد میرزا محمد اخباری را ۱۱۷۸ نگاشته و سال وفات سید قطب الدین را هر دو سال ۱۱۷۳ نوشته اند . چگونه شاگردی میرزا محمدی که هنوز زنده نیا نیامده است ممکن میباشد ؟ در وفات سید هیچ شکی نیست بنا بر این شک را در شاگردی ویا سال تولد او باید دانست از طرف دیگر تالیفات میرزا محمد پیر از انتقاد ائضوفیه میباشد چنانکه محی الدین و (معتقد الدین) میخواند چگونه میشود شاگرد سید باشد .

۳- نوه نوه ای دختری این قطب عالمقام مرحوم میرزا بابای رازشیرازی (قطب ۳۶ ذ هجیه)

۴- رجوع شود بشماره ۵ یا ورقی صفحه قبل

تاریخ رحلت او را هم مورخین دیگر مانند ریاض لک طرائق . و بستان و السبابة همه ۱۱۷۳ ضبط نموده اند -
منتهی در ((ص ۱۳۴)) تذکره پیرویزی ۱۱۷۴ نگاشته که مسلما اشتباه است .

مدفن ویراهم در همه جسا (وادی السلام نجف) نوشته اند . در اینجا بی مناسب نیست پاره ای از عقاید -
تذکره نویسان و اقطاب و دانشمندان بعدی را در باره این رکن ذنبه بنگاریم اما ترجمه احوال او بطول انجامید
بذکر چند بیت داماد و جانشین وی بسنده میکنیم .

((اندر این خمخانه حال او ساقی است کوز خورشید علی اشراقی است))

((ساقیان را میدهد جسام شیراب از خم عرفان و مهر بوت - سرا ب))

((دودی از جسام خود شن دو کام ما (۱) ریخت کرد از بهر حق اطعمام))

((با مساکین لطفها وجود کسود از کم نابود همارا بسود کرد))

((آنچه میگویی همه را اشراق او است (۲) قصرو ایوان دلم مشراق او است))

((نور او از نور پسا ک حیدر است چونکه از در یه پیغمبر است)) (۳)

حاکم و کارگذاران او برای محاکمه با مقتضایان بودند . از جمله آقا محمد هاشم و ام

۱ - ضبط نسخه خطی کتابخانه ابن است ((درد فی از لجم خود دو کام ما))

۲ - ضبط نسخه خطی کتابخانه نگارنده ((آنچه میگویی هم از اشراق او است)) میباشد .

۳ - نقل از ص ۴۰۵ آیات الولا به چاپ شیراز و ۳۱۴ چاپ تبریز و ص ۶۴ نسخه خطی کتابخانه

نگارنده است . بجهت آنجا سرا حضور آوردند . عین از اصحاب مذکور کردند که از آنجناب

استماع شد کم بآن احوال در آن وقت حالتی درین پیدا شد که خود را بر نادر شاه قالیق و قاهره میداد

و املا و حقوقی از او در خاطر نمی یافتیم . کتم : نادر سلامت یاد تقصیر از نادراسته از تنقیحان -

چون این سخن را شنید بر آشفت بعد از طویل که رفت عرق نیافت از تن با شتاب خود نموده

برآورداد که مبلغ سه هزار تومان در ورود شیراز از آنجناب دریافت نماید و آنجناب را مورد التفات بینهای

ساخت و التفات زیاده از حد نمود تا آنکه آنجناب با توفیق موکب نادری وارد خطه شیراز گردید

سابیات او ۲ از ص ۱۰ تذکره الاولیاء از چاپ تبریز .

الف اشباع بعد از اسامی ایشان بیشتر در تالیفات و آثار دیگران ترک زبان یافت میشود و الا در آثار مؤلفین

دیگر همه که میرزا اسماعیل و آقام محمد هاشم گشت شده صاحب ریاض الفاروقین (ص ۶۴ چاپ تهران)

باشته نام پدرش را (میرزا اسماعیل) ضبط کرده است . ۲ - برای انصاف بدری او رجوع بقایم نماید

و تا راجع شود . ۴ - ساین تنقیحان همان خاکس است که مرید سید قطب الدین بوده و آنجناب منظومه

در باب و نحو عربی را برای قزوینی برشته نظم در آورده (و در باب چهارم این کتاب را صرفی مینمایم)

نقل از ص ۲۴۶ مقدمه ولایت نامه (بنام رساله و سالک) چاپ تبریز و ص ۶۴ چاپ شیراز -

((جهان معرفت بحر معانی محمد هاشم آن سلمان ثانی))

((سراقطاب دهوآن پیر ابدال مقام آموزهر کو صاحب حال)) (۱)

پدرش (میرزا اسماعیل) (۲) بوده است که خود و بستگان همگی ارباب قلم و دالاری مناصد ولتی (در دستگاه حکام فارس) بودند (۳) و در شیراز سر میبردند مولد جناب آقا محمد هاشم (۲) شیراز وصال تولدش - باعتبار اینکه سن وی مسلماً از نود متجاوز و در سال هزار و صد و نود و نه ارتحال یافته است بین سنوات ۱۱۰۰ تا ۱۱۰۹ خواهد شد تحصیلات مقدماتی هم در همان محل انجام شده است - در عنفوان شباب باقتضای مشاغل خانوادگی (مخصوصاً بستگان مادری) که بیشتر در خدمت دولت بودند وی هم مشغول دیوانی پرداخت و حکام چندی را خدمت نمود تا باند که زمانی ترقیات زیادی کرد و عزت و اعتبار بسیاری بدست آورد چیزی نپایید که از مشاغل دیوانی افسرده و متوجه ترک و تجرید گردید و غالب اوقاتش در صحبت فقراً و گوشه نشینان میگذشت تا آنکه حاکم وقت بنام (تقیخان) (۴) (در سال ۱۱۰۰) از قصرمان نادر شاه (۱۱۴۸-۱۱۶۰) سر میچی کرد بامر امنای دولت نادری (در سال ۱۱۰۷) تخشونی عازم شیراز شد حاکم و کارگذاران او را برای محاکمه باصفهان ببردند از جمله آقا محمد هاشم را هم در بین متهمین باصفهان کوچانیدند -

گویند ((چند یوم ایشان مضموبه... تا آنکه وائی نادر را بآخذ از تقیخان و فارسیان قرار گرفت... از روزهای بسیار سرد باصفهان بود که غالی را بواسطه سرما و نعلبازی و هیبت نادری قوت - ناطقه ارکاشد... لباس آنجناب هم منحصر بیک پیراهن وزیر جامه و کلاه نازک بود با این حالت دستهای از عقب بسته آنجناب را بحضور آوردند... جمعی از اصحاب مذکور کردند که از آنجناب استماع شد که بآن احوال در آن وقت حالتی در من پیدا شد که خود را بر نادر شاه و غالب و قاهر میدیدم و اصلاً رعب و خوفی از او در خاطر من نی یافتم - کفتم :- نادر سلامت باد تقصیر از نادراستنه از تقیخان - چون این سخن را شنید برآشفست... بعد از تکمیل که راه حرفی نیافت از عیان باشتباه خود نموده قرارداد که مبلغ سه هزار تومان در ورود بشیراز از آنجناب باز یافت نماید و آنجناب را مورد التفات و مینهایت ساخت و التفات زیاده از حد نمود... تا آنکه آنجناب با اتفاق موکب نادری وارد خطه شیراز گردید...))

اسابیات ۲۱ و ۲۳ از ۱۰ تذکره الاولیاء از چاپ تبریز -

الف اشباع بعد از اسامی اینان بیشتر در تالیفات و آثار مریدان ترک زبان یافت میشود و الا در آثار مؤلفین دیگر همه که میرزا اسماعیل و آقام محمد هاشم ثبت شده صاحب ریاضی الفاروقین (هر ۶۲ چاپ تهران)

باشتبه نام پدرش را (میرزا اسماعیل) ضبط کرده است - ۳ - برای انصاف بدری او رجوع بفارس نامه و آثار عجم شود - ۴ - این تقیخان همان حاکمی است که مرید سید قطب الدین بوده و آنجناب منظمه و نحو عربی را برای قزوین برشته نظم در آورده (و در باب چهارم این کتاب را معرفی مینمایم)

- نقل از ۲۴۶ مقدمه ولایت نامه (بنام رساله مسالک) چاپ تبریز و ۹۷ چاپ شیراز -

علت کناره گیری از گلهای دیوانی را علاوه بر انزجار خاطر که از چندین سال قبل در خود احساس مینمود . این گرفتاری واتهام هم مزید بر آن شد . و غیر از اینها جذبه باطنی الهی را هم ذکر نموده اند ((۰۰۰۰۰ مقارن آنکه نادر از شیراز حرکت نمود انگشت شهادت دست راست آنجناب را شقاقلوسی (۱) پدید آمد اطباء بلد جمع آمده بقیط بند اول انگشت آنجناب امر نمودند ۰۰۰۰۰ از بعضی مخلصین آنجناب استماع افتاد که فرمودند : در بین آنکه انگشت مرا قطع مینمودند از باطن من آوازی برآمد که :- دیگر باین انگشت مرکب بر مهر دیوانیان میمالی ۰۰۰۰۰)) (۲) بعد از این گرفتاریها دست از کار دیوانیان شست و در کعبه انزوا و عزلت بشوق گنج معانی نشست - (در اواسط حال از منصب استیفا استعفاء فرمود ۰۰۰ الخ)) (۳)

ریاضت و سیر و سلوک - آغاز ترک و تجرید آقامحمد هاشم از روی قرائن تاریخی که بدان اشارت رفت بین سنین ۴۰ - ۵۰ - در سالهای بین ۱۱۵۰ - ۱۱۶۰ - بوده است که ابتدا در شیراز بر ریاضت پرداخت در عین عزلت باندازه ای غرق بحر مکاشفت و از خود بیخود میشد که خود گفته بود ((بعلمت کثرت ریاضت و ضعف قوای صوری کار بجای رسید که آوازه نقاره خانه را (۴) نمیشنیدند ۰۰۰۰ الخ)) (۵) چندی نگذشت که کار جذبه از خلوت و انزوا بدرد طلب کشید و از سیر انفس بسیر آفاق گریخت . مسافرتها ی آقامحمد هاشم - جذبه عنایت حق و شوق درک کمال انسانی وی را بر آن داشت که کلیه اموال خویش را در راه معشوق بذل ققرا در گوشه نشینان کرد و خاک مقدم عزت را بآباد ناکافی داد - رشته توکل بر میان بست و غالب از شهرستانهای فارس را در پی گم کرده خوش زیبا گذاشت تا سر از اصفهان بیرون آورد :- سفر دوم اصفهان و ملاقات اولین پیر - از آغاز و انجام این مسافرت اطلاعات دقیق نداریم . اما مسلم است که وی مدت ده یا زده سال در مدرسه قدیمی دور افتاده ای ((پس از تفحص و تجسس بسیار از ققرا آن آن سامان و عدم اطلاع بر وجود ایشان در مدرسه نیم آورد اصفهان که بعید از معموره بوده ساکن ۰۰۰۰ و منزوی گشته ۰۰۰۰ الخ)) (۵)

((ده سال او با اصفهان نهان بود به نیم آورد قطب اصفهان بود))
شده ای ۱ ز اصفهان جمعی مریدش زهر کو طالبش دوری گزیدش)) (۶)

ساصل این کلمه یونانی و در کتب طب قدیم (جواهر اللغات) سفاقلوس ضبط شده است . سرچون شود بشماره ۵ صفحه قبل .
نقل از ص ۳۲۴ ریاض العارفین چاپ تهران (۴) - آنچه تحقیق گردیده و مسلم شده است - منزل سکونی اجدادی آقامحمد هاشم در ویس در حد و ضلع شمالی مسجد آقابکان فارس (همسایه نوشیراز) نقاره خانه ای داشته هنوز هم آواز آغاری برپا است میبود ۰۰۰ نقل از ص ۲۴۷ رساله مسالک قدیم و لا بیت نامه چاپ تهریز و ص ۲۹۷ چاپ شیراز . -

س ابیات ۲ و ۴ و ۳ و ۱ از ص ۱۰۴ و نیز ابیات ۷ و ۹ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴ تا ۱۸ از ص ۰۰۰ تذکره راز چاپ شیراز

در اصفهان و یک صحبت عدوی از پیران و مرا شد (نخمله میرزا شفیع ابرو) (۱) نائل آمد
 (بج یک نتوانستند آتش شوق این سالک مجذوب را فرو نشانند :-)

((بابدال صفاها ن کرد خدمت شفیع بودی اورا پیر صحبت))
 ((ز فیض صاب پیران ان خالک نشد حائس بوصل حق طربناک))

سفر اول نجف و ملاقات دومین پیر - چون دیدار پیر اول و ریاضت اصفهان عطر دل و سوز درون

و پرا تسکین نداد رخت سفر بر بست و آزان سامان ریخ بر تافت و زیلات عتبات را عزم شده پیراز
 عتبه بوسی اغلب از ائمه ع در نجف اقامت گزید و صحبت (شاه کوثر هندی) (۲) موفق گردید بدست
 او توبه و تلقین ذکر یافت (۵)

((پیر آزان صفاها ن او سفر کرد))
 ((رفیق صحبتش شه کوثر آمد -))
 ((ز شطاریه اش اصل و نسب بود))
 ((بشه کوثر بسی بودند با هم))
 ((ولی تسکین در دل نبودش -))
 ((ز شاه اولیا آمد اشارت -))
 ((نجف بگزید و در خاکش مقرر کرد))
 ((که بر پیران آن سامان سرآمد))
 ((بسا قی صادق منتسب بود))
 ((بسیر ملک معنی شاد و خرم))
 ((چه جذب حق دمام میفرودش))
 ((به برج الا ولیا (۳) گردش حواله)) (۴)

چون سیر مراتب چهار گانه نفس را با عبادات و طاعات و در نتیجه مراقبه نفس و حفظ جوارح میتوان
 بدست آورد و همچنین تاسه طور از اطوار سبعة قلب راهم مشایخ معمولی صوفیه میتوانند راه بری
 نمایند اما طی طور چهارم قلب که (طور ولایت یا طور عقل) است بدون مدد پیر کامل ممکن نیست
 پیر هم حتما باید مکمل و قطب زمانیکه خود اسفارسه گانه فنا را طی کرده باشد و باقی به بقاء اله
 و مفسور دستگیری خلاق باشد -

۱ - میرزا شفیع ابرو یا میرزا شفیعائی از اقطاب سلسله نوریه بوده است - (۲) - شاه کوثر از حلقای
 جلیل القدر سلسله شطاریه بوده است که پس از مسافرت تمام شهرهای ایران در نجف متوطن گردیده
 و او اشعاری بفارسی میسروده است (برای ترجمه احوالش بن ۴۹ ریاض العارفین چاپ تهران -
 و ص ۹۹ طرائق الحقائق) (تذکره دلکشا) مراجعه شود - (۳) - شیراز را همان طور که مورخین
 و جغرافی نویسان قسیم مثل سایر شهرها لقب (دارالعلم) دادند - صوفیه هم به مناسبت آنکه
 گویند (پیران بزرگان صوفیه در شیراز بزانوراء میرفت آن سامان را (خاک اولیا) گفته اند و بسه
 (برج الا ولیا) لقب دادند (آزان این خاک برج اولیا شد که منزل گاه خاصان خدا شد))
 ((بهر کویش بزرگی برنشسته بهر وادیش شاهی تخت بسته)) هزاران دان قبور اولیا نقش

زیارتگاه مردان خدایش ((۱۰۰۰۰ الخ
 ۴ - مراجعه شود بشماره شش صفحه قبل

(خاندان کهن سال شیراز) بوده است برای ترجمه احوالش
 طریق ذریعه توسل بقرآن و تلاوت مدبرانه آیات الهی میباشد که سالک اقلا بایست روزی یک جزو
 قرآن را با تامل و تفکر آنهم در صحرایان تلاوت نماید این روش اثرات معنوی زیادی در سالک دارد

((زاطوار سلف از جذب طاعات

گذشتن ممکن آید باریاضات))

((بطور جارمین طور ولایت -

نیابد جز ز پیران کس هدایت))

((بغیر از همت پیران آگاه -

نکرد هیچ چیز حاصل از راه))

از اینجهت بود که شاه کوثر نتوانست آقامحمد هاشم را بکلاس بالاتر و مرتبه کامل نری برساند لذا با اشارت غیبی عزم دیار خویش کرد :-

این معنای دقیق را تمام تذکره نویسان در ترجمه احوال کوثر شاه هندی (تذکره دلکشاه) و حالات

خود آقامحمد هاشم (طرائق الحقائق) ضبط کرده اند :-

بازگشت مجدد بشیراز و طلیح آفتاب سعادت و ارشاد - آقامحمد هاشم پس از سالیان درازی که گویا

بیست سال

((دوده سال از سیاحت بود شادان

بسی در بحر و بر بودی شتابان)) (۱)

بطول انجامید تا متکراً در کسوت درویشان روی بوطن آورد و به شیراز آمده ((در مدرسه نظامیه شیراز))

عزالتانزا کزید *

((یقین کردی که آن خورشید آمال

ز برج اولیا تشرآرد اقبال))

((رخ مطلوب خود در قارص ببند

کل مقصد در این گلشن بچیند))

((بشیراز آمد او از شوق محسوب

وطن بگرید اندکوی مطلوب))

((بدل پروای کس او را نممانده

بخویشان دست استغفار فشانده)) (۲)

در شیراز ضمن گردش تکایا و تفحص مطلوب و خویش به (میرزا محمد نسابه) (۳) برخورد مینماید که او از شاگردان شیخ علی نقی اصطهباناتی (پیر و مرشد سید قطب الدین) بوده است این پیشکسوت زهی آقامحمد هاشم را بوجود این سلسله واقعات بزرگی چون پیر خویش آشنا ساخت .

وی چون کبد حرا و دل سوخته این مجذوب سالک را دید بقانون ذهبیه برای تسکین آلام شوق و تحصیل سکونت قلب بتلاوت قرآن مجیدش هدایت نمود (۴) :-

چون آیات کلام الله مقام جمع الجمع صدر محمدی ص است ذهبیه میکوشد تا با کمال تدبیر و تعمق آنرا

درک و خویشتن را مظهر مفهوم آن معانی نمایند . این نظریه درک حقیقت قرآن و همان است که

مولوی در باره آن گفته است ((ربع قرآن کرسی را حفظ بود جدفینا از صحابه میشوند))

۱ - سوانهای میرزا نظام الملک در ضلع شمالی سید علاء الدین حسین در سال ۱۰۷۵ ساخته شده است

۲ - ابیات بیست و بیست و یک از ص ۱۰۴ و ۲ و از ص ۱۰۵ تذکره راز چاپ شیراز *

۳ - میرزا محمد نسابه از سادات نسابه (خاندان کهن سال شیراز) بوده است برای ترجمه احوالش

بقارننامه ناصری و تاریخ آثار عجم فرصتالدوله شیراز رجوع شود . - (۴) - یکی از خصائص تربیت

طریق ذهبیه توصل بقران و تلاوت مدبرانه آیات الهی میباشد که سالک اقلاً بایست روزی یک جزو

قرآن را با تامل و تفکر آنهم در صحرگاهان تلاوت نماید این روش تربیت اثرات معنوی زیادی در سالک دارد

ادامه تلاوت کلام اله سکونت قلب و اطمینان خاطر بر سرای آقا محمد هاشم ایجاد کرد یعنی آخرین مراحل جد به مراتب محو موهم را گذراند و مقام حیوت رسید در انتظار انسان کاملی که با قدرت ولایت آئینه دلش را مجلای جمال کرده بصحو معلومش برساند (۱) بسر میبرد .
نسیم عنایت بی علت حق وزیدن گرفت و اطلاع یافت که در کوه جنوبی شیراز بیری بنام (شیخ علی) (۲) - - - - -
سکن دارد غمرا بداندجا شناخت و محضر او را درك و عرض حاجت نمود . آن بزرگوار جلیل القدر و مجهول الهویه - - - - -
(از تربیت آن بجناب اظهار عجز نمود و گفت چیزی از عمر من باقی نمانده است که بر تربیت و تکمیل تو توانماید لیکن مر شد
و راهنمای تو عمدة العلماء سید قطب الدین محمد تبریزی میباشد و الحال در بقعه شاه داعی السیاه - - - - -
نزول فرمود . (هرگاه قبض خدمت آن بزرگوار رواییابی کار تو تمام است الخ) (۳)

((زفضل حق ندیدی بسوزان شد)) بهار و فصل در هجوان عیان شد ((
((جو لطف حق بآن شه بود همراه)) بخواندش تا به باب خود دهد راه ((
((زنبور زش دم و حمن وزید - - - دی)) قدم سید قطب الدین رسید - - - دی ((
((بحزب زهبیه سلسله دار)) بسحر هنگام معنی بود سالار)) (۵) ((
اما محمد هاشم از کوه جنوبی شیراز راه جنوب شهر و قبرستان دارالاسلام را پیش گرفت . در آن ساعت بمقصد - - - - -
شاه داعی اله رسید که سید قطب الدین هم ((تازه وارد بقعه مذکور شده بودند الخ)) (۳)
((به چشم آن شه آمد چون جمالش)) بشد از جان و دل مست و حالش ((
((به شمع غرضش پروانه آمد - - -)) ز عشق روی او دیوانه آمد - - -))
((بآن شه از ازل چون آشنا بسود)) بدل او را میدی با بجا بسود ((
((شدی پسران جو قطب از وصف حالش)) نشد شاعر جو بد محو جمالش)) (۵)
شوق دیدار معشوق و انمان کاملی او را از دست برده بود لذا سید قطب الدین پس از استتالت ((آن جناب را امر - - -
بحمل و نقل رحال خود نمودند (۶) پس از ساعتی چند که از کسالت و خستگی راه آسایش (۶) به هم رسانیدند آن - - -
جناب را در خلوت خود طلبیدند و از احوالات ایشان استفسار فرمودند الخ)) (۳)
اما اشاره به حدیث علوی و سئوال کمیل بن زیاد است که از حقیقت پرسید . حضرت فرمود ((مالک و الحقیقة ؟))
تا آنجا که حضرت میفرماید ((الحقیقة محوالموهم و صحوالمعلوم)) که محو موهم را ترك رزائل ((تخلية و تجلية و تحلیفة
ثم فنا مراتب مرتقیه)) و مستی فنا تفسیر و صحو معلوم را بقای بالله و هشجاری پس از سر جذبات تعبیر کردند . - - -
اشخصیت (شیخ علی) را در تذکرة ها و کتب رجال صوفیه مناخر نیافتم (۳) . نقل است ص ۲۵۱ و ۲۵۲ رساله - - -
مسالك (مقدمه ولایت نامه) چاپ شیراز و تبریز . - - - (۴) . این بیت میسراند که سید قطب الدین اولین سفری
که از خدمت پیروم شدش (شیخ علی نقی اصطنه بانای) بشیراز آمده است این ملاقات دست داد و حال آنکه آن سفر
سرید چنانچه گذشت در حدود سالهای ۱۱۲۴ - ۱۱۲۶ بوده است که آقا محمد هاشم جوان ۱۵ - ۲۰ رساله ای در
در تبریز از ابن عماد میسر است . سها منظور ناظم این ابیات (استاب سید قطب به تبریزی آمدن است) باشد - (۵) - ابیات ۱۹ - ۲۱
و لا غفر له ۲۰ و ۲۱ ص ۱۰۶ تذکرة الاولیاء را از جبهه شیراز - (۶) - از راه رسیدن سید با گذشت از سفر اصطنه بان بشیراز بعد از فتنه افغان بود

را انجام این ((پسر از هشیماوی آن شاه جفاکش نمودی وصف هجرو جذبه خویش)) (۵)
 سید قطب الدین پسر از استمالت و دلجوئی بوی فرمود ((در اول جذبه قویه ای که بواسطه شقاق قلوب انگشت نسرا
 قطع کردند من دولت گفتم .. انگشت بر مهر دیوانیان میزنی " بعد که از شیراز بیرون آمدمی من بودم که -
 شش هزار وجه برجیب تور بخت و شفیعای ابروی در اصفهان و شاه کوثر هندی در عتبات وعده ملاقات و تربیست
 تو را بمن فرمودند (..... الخ) (۱)

((بود این کارت از فضل و عنایت که حاصل کردند از سر و لا بست)) (۲)

((نه هر کس رهسپار و کامل آید نه هر کس کامل آمد و اصل آید))

((نشد طریقه ارم حاصل تو طلسم محکم است آن در دل تو))

((چو این محکم طلسمی از ولا بود بجز دست ولایت هیچ نگشود)) (۲)

سید قطب الدین توبه مجدد و تلقین ذکر چنانکه طریقی در باب نهی است بوی داد و بوی فرمود ((شمار حمت
 بکشید بروید عیال و اطفال خود را بیاورد جائی از سرای ایشان آماده بغرامتایدان الخ)) (۳)
 ((نمود او توبه و دریافت تلقین شد از قطب جهان اوصاحب دین))

((پسر آن شاه امر بر خلوت نمودش بدکرو فکر حق دعوت نمودش نمودی)) (۲)

اما محمد هاشم چنین کرد بخدمت اولین قطب کامل و آخرین بیوش کمر بست چنان در این خدمت ایستاد که ((ضروریات
 دولت خانه آن حضرت را از شهر خریداری میکرد کوله هیزم برد و شرو حصین ماست بر سر از شهر به بقیه مذکور
 میکشید و میآورد الخ)) (۳)

((به پیرو عشق حق او عشق می یافت در این ره توسن خدمت همی یافت))

((غرض بعد از خدا بینی کمر بست به باب کوی بار از عشق بنشست)) (۲)

جذبات بیست ساله اول کفاره گیری از خدمات دولت باکسوت درویشی در مدرسه نظامی شیراز بسر آوردن -
 و این خدمات آنهم برای اعیان زاده ای که مهتها مشاغل دولتی میداشت و تا وزارت دفتر خانه فارس رسیده است

در نظر احوال آن کودکی که از این معانی بهره مند و بسیار معین و این مجذوب عقل آفرین را بجنس و نسل
 نسبت میدادند .. (..... الخ) (۴)

۱- نقل از ص ۴۵ تاریخ حیات و کرامات سید قطب الدین محمد چاپ تبریز ..

۲- ابیات ۹ و ۱۰ ص ۱۰۸ و ۴۳ ص ۱۰۷ و نیز ۱۲ و ۱۳ ص ۱۰۷ و نیز ابیات ۳ و ۵ و ۱۱ و ۲۰ از ص ۱۰۸ تذکره الاولیاء راز شیرازی چاپ شیراز .. (۳) -
 سید قطب الدین محمد چاپ تبریز .. تذکره برویزی

آقا محمد هاشم درویش در دوره اوشادش که متجاوز از بیست سال بطول انجامید با کمال احترام زیست و به بسط
دائره فقر کوشید، بجزیران آنهمه رنجها و در دریاها عزت و احترام زیادی از جامعه دید. زیرا که ایام اوشاد
وی مقارن سلطنت کریمخان زند (۱۱۷۱ - ۱۱۸۳ هجری) میبود. و در دوران کریمخان
کریمخان خود از آغاز حال در زمره ارادت کیشان سید قطب الدین محمد (۱) بود به خلیفه وی هم نهاییست
احترام را داشت چنانکه در معرض موتش این رکن دینی و مرحوم شیخ مفید (۲) بر بالینش حاضر بودند
(۳) بعد از کریمخان هم جانشینانش (ابوالفتح خان - صادق خان - علیمراد خان - جعفرخان)
هر یک روی کار میآمدند نسبت باین دستگاه ارادت میورزیدند.
انتقال سلطنت بخاندان قاجاریه چنانکه آقا محمدخان برای فتح علیشاه نقل وصیت کرده چنین بوده است
میرزا فضل اله خاوری (۴) از قول خاقان مغفور در کتاب سفرنامه خویش (۵) نقل نموده است.
(۱) باب و بدین اعلیحضرت خاقان مغفور این بود که هر یک از بزرگان اهل علم و حکمت و معرفت و فقرای فی سبیل اله
تعالی که بحضور شاه میآمدند در اول و هله کمال بخوردار میفرمود و در موصی و مراجعت ایشان بهیچوجه اعتنائی
نمیفرمود. حکمت این عمل بر مقرران درگاه سلطانی مخفی و متحیر بودند تا آنکه روزی آقای میرزا شافعی صدر اعظم
مازندرانی ابرار قدیمی پیش نهاده عرض نمود که ((که ما بندگان شاه را حکیم میدانیم اما حکمت این عمل را جاهلیم
که مردمان بزرگ محترم که از اصراف ممالک بحضور مبارک مشرف میگردند در اول بوضعی و در آخر بوضعی رفتار میفرمایند))
شاه تبسم کنان فرمود که ((بحکب حکایتی دارد بشنوید ما تعریف و توصیف یک مرد بزرگ را در فارس از خاقان
شهید مکتوب شده و همواره نگران هستیم که مثل او ملاقات نموده صرفه ببریم لهذا در اول ملاقات بلا حقه آنکه
شاید مقصود بعمل آید کمال برخوردار میشود بی بینیم نفس او قوتی ندارد سهل است تعلق از ما هم متواتر میگردد
طبع مایوس و منسجم (۶) میگردد دیگر اعتنائی ندارد. -
و اما آن مرد بزرگ جناب آقا محمد درویش بوده اند (همگی بگویند رحمه الله علیه) قصه بزرگی از آن مرد کامل دارم
بشنوید... خاقان شهید فرمود وقتی که ما جهانبانی وکیل بودیم در فارس گدازان درستی بما نمیداد نهاییست
بریشانی را داشته روزی بایکی از محرمهای خود اظهار درود دل کردم که چه باید کرد که از این فلاکت بیرون آئیم؟
جواب داد که بهتر از آنهمه آنست که پناه باولیا حق ببریم. امروز جناب آقا محمد هاشم درویش برگزیده
عالم است. مدتهاست من بایشان ارادت دارم کرامات بزرگ از حضرتش دیده عطف حالی خدمت ایشان
باید کرد. (بضبط متن نقل شده است)

۱- داستان جنگ کریمخان و آزادخان را در ضمن آخرین سفر بشیراز سید قطب الدین بیان داشتیم.
۲- برای ترجمه حالس بقارنامه ناصری بطبقه علماء مراجعه کردند. (۳) داستان بسیار مفصلی حاج امین الشریع
در ص ۳۰۹ تا ۳۱۱ میزان الصواب چاپ تبریز در ساره خواب کریمخان در ابتدای کار و همچنین در هنگام
مرگش بیان نموده است که نقل است در اینجا بطول می انجامد تذکره پرویزی ص ۱۳۰ - ۱۳۶ هم نقل
نموده است.

۴- میرزا فضل اله خاوری منشی حضور و مهربار سلطنتی فتحعلیشاه و مؤلف (تذکره انجمن خاقان. تاریخ
ذوالقرنین - سفرنامه خاوری - دیوان قصائد و غزلیات) که خود موضوع رساله لیسانس نگارنده بوده است
۵- عبارت سفرنامه در برابر درگاه مؤلف (محمد اشراف) در سالنامه (ملک چاپخانه) نقل کرده
۶- ضبط متن نقل شده.

علاج میشود ولی بدون این نمیشود پس از حصول این ما بر آن داشته بخد متش مشرف شدیم پس از عرض احوال
بیمعایا فرمود ((آقامحمدخان اگر میخواهید کریمخان رثوف و مهربان بمیرد و نو شاه شوی حال نخواهد شد))
عرض کردم ((قصد من بالفعل گذران است که سرکار وکیل منصب داده است و در خور آن گذران نمیدهد .
از توجه مردانه جوری بشود که گذرانی داشته باشیم تاجه شود)) .

فرمودند ((چرا ممکن است میشود اما توجیهی لازم دارد . شعاعی که اهل ذکر نیستید بهتر آنست که بکلام الهی
مداومت نمائید هر روز جزوی یا جزئی بخوانید با توجه بصاحب قسآن و هر جا هم نقش فقیری را به بینید محترم بدارید
چرا که این همگی بدیع مظهر حضرت صاحب ولا بت روحی فطاه و نور حجت اوست . عاقبت الا مر بایست
در دستور العمل سلطنت هم بشما راجع میشود بحول الله العلی و عنایات آسوده باش)) .

از خدمت آن مرد بزرگ که بیرون آمدیم چنان قوت قلبی در خود مشاهده کرده که گویا سلطانم از همت درویشسانه
وسعت کلبه حاصل شد . فوراً بشرف سلطنت هم مشرف گردیدیم از توجه کلام الهی و توجه آیه بود بزرگ لهذا تو هم
فقرا را معزز بدار که چنین اشخاص نادر وجود دارند در آنها یافت میشود

((بر دو میگذرد و رندان قلندر با شنید که ستانند دهند افسر شاهنشاهی))
علاوه بر احتیاجی که وکیل الوعایای فارس و دستگاه سلطنتی زندیه از وی داشتند مردم سابر بلاد ایران و هندوستان
هم متوجه این قطب ذ هبیه بودند هفته در روز بارعام میداد و از شاه و گدا عای عارف بر حضرتش گرد میآمدند
و از خرم کمالش خوشه خورده توشه ای میبردند .

((برارونک ولا بت او میگیرند شد))
دوره سال او بحق هستند تشبیه شدند ((
دوروزی باب خود بر خلق بگشود ((
بعده بنده گی (۱) بر بوده خواهان ((
((چنان نافذ بدی احکام آن شاه که می نامد خلا فاش گاه و بی گاه (((۲)

اساسی مریدان ناهی و مشایخ نامدار این رکن ذ هبیه را مؤلفین بعدی مفصلاً بنظم و نثر ضبط نمودند و در حدود
صد نفر از رجال معروف و علمای مشهور زمان رانام برده اند که نقل همگی آنها از حوصله این رساله بیسترون است

- ۱- (بنده گی) ضبط متن نقل شده است
- ۲- بیت ۹ ص ۱۱۱ و ۹ و ۱۰ ص ۱۱۰ تذکرة الاولیا راجع شيراز
- ۳- برای اطلاع از اساسی مریدان و مشایخ این قطب ذ هبیه بصفحات ۲۵۵ تا ۲۸۰ رساله مسالك و صفحات ۲۶۰
۳۳۱ مقدمه ولا بقتنامه راجع شيراز تهریز . صفحات ۱۵۴ تا ۱۶۶ تذکرة الاولیا راجع شيراز و تاریخ
حیات و کرامات سید قطب (ص ۴۰ - ۵۳ چاپ تهریز) مراجعه شود .

این مطلع غزل مولوی را در بیت اول درج است که در کتب معتبره است اصل غزل را در ص ۱۱۲
تذکره راز و دیوان اشعار آقامحمد هاشم غزلیات حرف م . میتوان یافت .

از آثار منظم او (منظوم و نثری) و از تالیفات منتشرش کتاب (مناهل التحقیق)
و چند رساله دیگر است که در باب چهارم معرفی میشوند . عده اوله ذکر او سه نفر بنام (ابوالحسن -
محمد رضا - عبد الله) بودند .

((که بودی ز اولاد قطب هدی))

((که مجذوب از همت و داد او))

((مسلم که از آن شهریار بد عبد الله آن یسار نیکو شعار)) (۱)

فرزند ارشد وی (محمد رضا) تخلصیه (نیاز) مینموده و در علم اعداد مهارت کامل داشته است چنانکه صاحبان
تذکره های (دلگشا طرائق الحقائق ریاض العارفین) و همینطور فارسنامه ناصری اشعار را نقل و کمالاتش را
ستوده اند . (کتاب الا برار فی علین) (۲)

من آثار محمد هاشم درویش از ۹۰ سال هم متجاوز گردیده ولی ریاضات ایام جوانی و طاعات و عبادات را از -
دست نگذاشته بود .

((بآن اعمال در سن نود سال))

((چو خد عمر آن شه تا نود شد))

((بگفت این دم مرا وقت وفات است))

((خزان آمد بهار صحبت ما))

گاه ارتحال مریدان بر سترا و جمع بودند و وصیت قطب ناطقی که خرقه تهی میکرد شنیده اند .

((بر سر از ذکر و صحبت گشت خاموش))

((بدی آن شاه از معراج برگشت))

((بنوق و شوق میکردی تبسم))

((بجانان جان رها کردیم و رفتیم)) (۳)

۱- ابیات ۱۸ و ۱۳ از ص ۱۵۷ و اول از حاشیه ص ۱۵۸ تذکره الا ولیا ، راجع به شبراز

۲- ابیات ۸ ص ۱۶۰ و ۱۰ تا ۱۶ ص ۱۱۱ تذکره الا ولیا ، راجع به شبراز

۳- این مطلع غزل مولوی را در ۱۲ بیت ارتجالا در حالت سكرات مرگ استقبال نموده است اصل غزل را در ص ۱۱۲
تذکره راز و دیوان اشعار آقا محمد هاشم غزلیات حرف م میتوان یافت .

لقب (سلطان الا ولیا) از القاب باطنی او بوده که سرزندش در این باره گوید

((از سر و ش غیب او سلطان شدی بر اولیا))

((پیر از انعام ابن اشعار آن شاه زبان بگشود در توحید الهه))

۱- نقل ((شبکه تا از تن بیرون شد مرغ جانش بشاخ طوی آمد آشیانش)) سروده است (ابیات

۱۲ و ۱۳ از ص ۱۱۲ تا ۱۱۳)

۲- ((بخت دو حافظه شد نه خست شد بجان پس طایر خوش برین شد)) (۱) (۲)

۳- میرزا شمس الدین محمد حافظ (ضلع شمالی مقبره حافظ) بخاک سپردند تاریخ فوت او را تذکره

دلگشا ریاض العارفین فارسنامه طرائق الحقائق همگی سال ۱۱۹۹ را ضبط نموده اند ماده تاریخ او را دخترزاده اش

(میرزا فضل اله خاوری) در یک رباعی سروده است .

رفت و توسط محمدالدین محمود (نام نیر از مازندران) بحضور شاه شجاع باریاقت بجای نیست

((مظهر نور و لا بیت هاشم شد روان چون سوی جانان بشتاب))

۴- خاوری از تاریخش گفته است (در دوح هدایت نایاب) (۲) (۳)

۵- بر لوحه مزارش که تا قبل از ساختمان فعلی بقعه حافظه موجود و نگارنده آنرا ندیده بود ماده تاریخ دیگری که مساوی

آیه مبارکه ((ان کتاب الا برار لقی علیین)) (۳) میشود بر صدر و عزل ماده تاریخ در زیرش با خط نسخ

بسیار عالی (خوشنویس - میرزا سید محمود که بنیره مرحوم آقا محمد هاشم بوده است) نقل شده است

۶- ((بمبین سنگ جدش ز خط و بست چنین نقش بر سنگ صورت نه بست))

۷- آن سنگ را برداشتند و معلوم نشد چه کردند اخیرا سنگ ساده ای بر آن قبر افکنده عبارت ساده ای با خط متعارف

بر آن نقر نموده اند . -

۸- تعداد مریدان آقا هاشم در پیش بسیار بودند چنانکه تقدانی از آنها را مؤلف طرائق الحقائق با آنکه با این سلسله

خوشبین نبوده است در ضمن حالات وی (ص ۹۸ و ۹۹ و ص ششم) و بقیه را در ضمن معاصرین (در خانسه

کتاب) نگاشته صاحب فارسنامه ناصری عده ای را متذکر گردیده است .

۹- منظم تراز تمام تذکرها دخترزاده این قطب هبی در تذکره اولیا (راز) ۱۵۴ - ۱۷۰ چاپ شیواز تعداد

بنجاء و اندی از نامداران مریدان و سرا با خصوصیات هر یک بنظم آورده است که مبرای اختصار از اطاله کلام

از نقل آنها خود داری مبنائیم .

۱۰- واعظ گانی (تخلص مصطفی) و نیز طرائق الحقایق ریاض العارفین مایلا مذکور دانسته و همگی او را مرید -

۳۴ - میرزا عبدالبنی (سلطان الاولیا) (۴)

اما ((سینه عبدالبنی از گفت پیر صیقلی شد مظهر نور منیر))

۱۱- ابیات ۴ و ۷ تا ۹ از ص ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۳ از ص ۱۱۳ تذکره راز چاپ شیواز

۱۲- نقل از دیوان خاوری کتابخانه نگارنده

۱۳- آیه ۱۸ سوره ۸۳ (مطفین) -

۱۴- لقب (سلطان الاولیا) از القاب باطنی او بوده که فرزندش در این باره گوید

((از سروش غیبی او سلطان شدی بر اولیا این لقب او را ز مهر حیدر کسار بودی))

((آن چنان شد مملو از صدق و صفا قلب او شد آئینه حیدر نما)) (۱)

نسب این قطب بزرگوار از هجبه با چهار پشت به علامه میر سید شریف جرجانی می‌رسد (۲)

- ۱- نقل از مشنوی ای که میرزا حبیب افشار مقيم اقطاب ذهبيه را بطور شيخ نجيب الدين رضا سروده است (ابيات ۱۳ و ۱۲ از ص ۳۱۵ چاپ تبریز) -
- ۲- علامه مير سید شریف الدين علی جرجانی در سال ۷۴۰ در قسریه (طاعو) از استرآباد (در برهان قاطع بکسر اول) (استرآباد) ضبط شده در مواصد الاطلاق (استرآباد یکی از مصافات خراسان و دیگری از گرجستان است که بعضی گفته اند از (دارالملك جرجان است) تحصيلات مقدّماتی را همانجا و تکمیل علوم را نزد (قطب الدين رازی) نموده است . روضة الصفا نویسد - - - - -)) در سال ۷۷۹ که شاه شجاع مظفری در قصر زرد استرآباد اقامت داشت سید یالباس سپاهی بار دو گساره رفت و توسط سعد الدین مسعود انسی بنام تیرانداز مازندرانی بحضور شاه شجاع باریافت بجای تیر - - - - - رساله ای که اعتراض بر تصانیف اساتید سلف داشت بشاه عرضه نموده مورد تکریم شاه شد وی او را باخ - - - - - بفارس و شیراز آورد)) اما تاریخ مهاجرت بفارس ویرا فارسنامه ناصری در سال ۷۷۷ نگاشته است بهر حال در شیراز مدتی در مدرسه دارالشفا گردیده در این مقام باقی بود تا سفری که امیر تیمور گرگانی که بفارس آمد - - - - - و شیراز را تصرف کرد علامه را با خود بسمرقند برد (این سال را هم باختلاف نقل کرده اند روضة الصفا و طرائق هر دو سال ۷۸۹ ولی فارسنامه ۷۹۵ ضبط کرده است) قدر مسلم آنست که علامه جرجانی - - - - - کتاب (شجر مواقف) را در سمرقند بسال ۸۰۷ تالیف فرمود . چنانکه خود در تاریخ تحریر و تالیفش گوید - - - - -)) قد وقع الفواغ من تالیفه فی اوایل شوال سنه سبع و ثمان مائه)) در این سفر بوده است که علامه - - - - - جرجانی با سعد الدین مسعود بن عمر التفازانی (متولد ماه صفر ۷۲۲ و متوفی ۷۹۷) مباحثات علمی داشته است وی پس از مرگ امیر تیمور دوباره بفارس و شیراز معاودت فرمود و توطن کرد و تا در سن ۷۶ سالگی بسال ۸۱۶ رحلت کرد .

((اندر ششم ربیع الثانی در هشتصد و شانزده ز هجرت))
 ((زین دار فنا بجار شیشه فرمود بدار خلد رحلت))
 تالیفات مهم او از ادبیات عرب تافقه و کلام فلسفه و عرفان فراوان است که تذکره ها غالباً نام هر یک را ضبط نموده اند سلسله ارشاد و سند خرقه او را در تفحات الانس جاه و رشحات داماد جاهی (شیخ فخر الدین علی بن حسین واعظ کاشی مستخلص صیغی) و نیز طرائق الحقایق و ریاض المعارفین مفصلاً مذکور داشته و همگی او را میرد - - - - - (شیخ زین الدین علی کلاه) که در شیراز میزیسته دانسته اند اما سنه خرقه او را بعضی به خواجه عبد الله امامی اصفهانی از طریق نقشبندی به تاشهاب الدین سهروردی (سلسله سهروردیه) رسانیده و بعضی به (شیخ احمد رفاعی) از سلسله (رفاعیه) ضبط کرده اند والله اعلم بحقائق الامور - - - - - دارالشفا

۲- این نسب نامه را مورخین و تذکره نویسان (دلکش پندل - انجمن خاقان فاضل خان کرمی - مجمع المصلی و هدایت فارسنامه ناصری حاج میرزا حسن غی - طرائق الحقائق حاج تاجب الصدر - بستان السیاحه - ریاض المعارفین -) همی نقل کردند مؤلفین ذهبيه هم بطور غرقه بمناسبت یاد آور - - - - - گردیده اند ۳۰ - - - - - از قصیده ای که نوزد و خلیفه اش سروده در ۱۲۱ تذکره اولیه چاپ شیراز

(میرزا عبدالبنی بن میرزا ابوالقاسم بن شاه قاسم بن میرزا حبیب شریفی (۱) - بین میر سید شمس - شریف
جرجانی (۲))

((دا شتی فقرو حسب از شاه معنی مرتضی در نسب او چون سلیل احمد مختار بود)) (۳)
چنانکه در حالات چند تن از انساب سلف گذشت هر خلیفه ای پس از وصول بدرجه کمال با پیرو خویش - ش
محرم و همخانه آمده بمضاهرتش سراغوازمیگرددید اما از این پس سه تن از آخرین انساب این سلسله بدو فرزند
میباشند نگارنده بسرای آنکه در ترجمه ای احوال ایشان نیازی بتکرار انساب صوری نیابم خلاصه ای از شجره
نوس نزولی نسب ایشانرا در مقابل ترسیم مینماید -

تولد این قطب ذی هبی راصریحادر کتابی از تذکره ها و تالیفات ذی هبی نیافتم اما از روی قرائن حدود سال تولد وی
بآید میان سال ۱۱۷۰ تا ۱۲۷۱ باشد -

از دوران کودکی و تحصیلات مقدماتی و عالی و سلسله اساتید وی اطلاع صحیحی در دست نیست ولی مسلم
است که مقامات علمی و طی مدارج کمالات طاهری را از ادبیات فارسی و ادبی تا علم دینی و فلسفه همه را در
شیواز و خدمت اساتید زمان کسب و سرانجام دانشمندی معروف و مدبرین باره ای از علم عصری شده است -
چنانکه تمام تذکره نویسان وی را در زمره تمام مدرسین مدرسه منصوریه (ع) شیواز نامبرده مقامات علمی و کمالات
صوری را ستوده اند .

۱ - میرزا حبیب شریفی حسینی و میر سید اسماعیل الدین شریفی حسینی پس سران علامه جرجانی بوده اند -
که دوی شاعر و اشعارش در تذکره ها ضبط و از بحث ما خارج است اما میرزا حبیب شریفی از علمای و -
دانشمندان متعصب در تشیع بود که گویند ((در سال ۹۰۷ هجری برای نخستین بار در مسجد جامع -
شیواز بعد از خطبه نماز جمعه نام ائمه اثنی عشر ع را ذکر و چون ابن خبر بشاه سلطان مراد آق قوینلو
رسید امر بخارت خانه و اسارت وی کرد تا سال ۹۰۹ که شاه اسماعیل صفوی بشیواز آمد زبانهای اورا جبران
و تذکره کرد تولیت آستانه احمد بن موسی ع (شاه چراغ از بناهای انا بکان فارس که در سال ۷۵۰ آتش
تابش) خاتون مادر شاه ابواسحق بن محمد محمود انجو عمارت را تمام و تزئین کرده املاکی مانند میمند و
شبانکار را وقف نموده است (نگارنده در ساله دوره لیسانس بمناسبت تحقیق در احوال میرزا فضل اله
خاوری تحقیقات مفصلی درباره عمارت و موقوفات و تولیت آن کرده است) و بوی واگذاشت میرزا حبیب
شریفی هم علاوه بر موقوفات سابق املاک خویشرا (بزبان صحواسفید و غیره) را وقف نمود و فرزند بزرگش
(شاه خلیل) را متولی آستانه و پسر دومش (شاه قاسم) را متولی مدرسه دارالشفاک کرد

۲ - این نسب نامه را مورخین و تذکره نویسان (دلکشا بسمل - انجمن خاقان فاضل خان گروسی -
مجمع العصلی و هدایت فارسنامه ناصری حاج میرزا حسن غی - طوائف الحقائق حاج نایب الصدر -
بستان السباحه - ریاض العارفین -) همگی نقل کردند مؤلفین ذی هبی هم بطور تفرقه بمناسبت با دآر -
گردیده اند ۳۰ - بیئت ۵ از قصیده ای که فرزند و خلیفه اس سروده ص ۱۶۱ تذکره اولیا چاپ شیراز

میر سید شرف الدین علی
میر جاتی

میر سید شمس الدین

میر سید حبیب و قفا
دافنا ملاک و متول

حضرت احمد بن موسی
(شاه پیراغ)
میرزا

میر سید شاه قاسم

میر سید غلیل

دو واسطه ایکم از بحث مافاج پسند

میرزا بدیع الزمان
(مقطوع اصل)

میرزا محمد حسین
صاحب اختیار فارس
کلا فتر میرزا

میرزا ابوالقاسم

میرزا محمد صادق

میرزا حبیب الله

میرزا عبد النبي

میرزا محمد باقر

متولی آستانه احمدی

(دفتر زاده می)

میرزا محمد کلا فتر

مؤلف تاریخ

(لا روز نامه کلا فتر)

قضا یابی و ریویز

دوره هائی

(اشاره به زندیه و قاجاریه)

تا اواخر

(آقا محمد خان قاجار)

میرزا ابوالقاسم

راز (میرزا بابا)

(سی و هفتمین قطب در پیه)

از زوج (خانواده غلیل) پنج پسر و پنج دختر

اولاد ذکور و نیا رتبه

میرزا فضل الله

خاوری

منشی حضور و دربار

سلطنتی

رفع علی شاه قاجار

(مدتی رساله)

لیسن نگارنده

بنام آقا

زوج (آقا علی عکریب)

بن آقا عبد الله حبیب

میرزا سلطان

زوج میرزا سید علی محمد

(حکیم)

میرزا محمد باقر

کتاب خاوری

متولی

۱۳۰۶

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

خود رشیدی

۱۳۰۰

همین دلیل هم هست که آقا محمد هاشم در پیش در پیش مرا حقا جان من خود را بمن نرود اما بکلیه
مدرسه منصوبه (۱) شبواز نامبرده مقامات علمی و کمالات صوری را ستوده اند .
(صاحب کشف و کرامت مالک اطوار بود)

وی علاوه بر تدریس تولیت آستان احمد بن موسی ع را از پدر بارت میداشت (۲) مقام علمی و تدوین
این قطبذ هبی و همچنین تاریخچه تولیت آستانه احمد بن موسی ع و شرح حالات اجدادی پدر او را در -
تذکره ها (فارسنامه ذیل وقایع سال ۱۱۴۲ هجری . طرائق الحقائق در صفحات ۳۰۶ و ۳۰۷ (جلد ۲)
و ص ۹۲ خاتمه) نوشته و جزئیات این حوادث را شرح داده اند اما علت انبیا و آغاز سیر سلوک و همین قسم
آغاز و بیان ارشاد این قطب کاملا مستور است .
((این استقار) وجود مدعیان برای قطبیت بوده است) .
((این استقار) وجود مدعیان برای قطبیت بوده است) .

((چون محمد بولهب سانش یکی فرعون بود غصب حقش کرده عمری از وی آزار بسود))
از یکی از مدارس احاطی قبل از دوران صفویه است که امیر صدرالدین محمد الحسنی الشیرازی الدشتکی متولد
صبح روز شنبه ۲ شعبان ۸۲۸ و متوفی صباح جمعه ۱۲ رمضان ۹۰۳ و مؤلف رساله تحقیق علم و اثبات
واجب و شروعی بر (شمسبه منطق . مطالع . تجرید) بوده است خود آن مدرسه را بنا و تدریس مینمود
سوانجام همانجا هم مدفون شد . فرزندش (میرغیاث الدین منصور) که مدتی صدارت شاه صفی را داشت
و بعد از مباحثه با (شیخ علی بن عبدالعالی) که شاه طرف شیخ را گرفت از صدارت کناره گیری و بشیراز آمده
مثل پدر تدریس مدرسه را داشت در سال (مقالات العارفین . تصوف اخلاق بنام پسرش میرشرف الدین علی)
رانگشت تا در سال ۹۴۸ رحلت و در زاویه همان مدرسه به بلوی پدر دفن گردیده است این مدرسه
هنوز هم دائر و آباد است (نقل از روضة الصفا . فارسنامه . طرائق الحقائق)
۲- تولیت شاه جواغ بعد میرزا حبیب واقف شریفی بر حسب وقفنامه به پسر او شدش (میر سید شاه خلیل)
رسید چون در زمان فتنه افغان تولیت بمیرزا بدیع الزمان که مقطوع النسب بود خاتمه یافت به برادر زاده اش -
(میرزا محمد حسین صاحب امتیاز فارس و کلا نتر) رسید چون وی اولاد ذکر نداشت تولیتش را
به برادرش میرزا ابوالقاسم که در حیات خود شهنشامیک سرداران نادری (صیدال خان و زبیرست خان) بسا
فوجی میآورد او سکنه نمود و در گذشت .

بنابر این تولیت را بغرزد برادرش (آقا میرزا عبدالنقی) و کلا نتر را بخواهر زاده اش (میرزا محمد کلا نتر)
مدون شده باد داشتهای روزنامه کلا نتر) و گذاشت و خود در مقام صاحب اختیاری باقیماند . -
کامل الولاية قابل الخلافة لهذا ترجیح و ترجیح عینی و جامع نروده و پس از بیانات علیه در ولا پسندست
و تصایح نام و مقام نروده اما بدانند که مسئله علیه نه حقیقه پس از مدتهای پیچیده از دستخوردن فاطمه
(نقل از مطبوعه ۱۲ ص ۲۵۴ و نیز مطبوعه ۱۳ ص ۲۵۵ رساله مسالك) (مقدم ولا پشته آقا محمد هاشم)

بهمن دلیل هم هست که آقا محمد هاشم در پیش در مرض موتش صراحتاً جانشین خود را معین فرموده اما بکتابه داماد خویش را (میرزا عبدالنقی) معرفی و حق جانشین این داماد را که فرزند او (میرزا ابوالقاسم راز) - و هنوز بدینا نیامده بود بیان کرده است .

آقا محمد هاشم در پیش علاوه بر آنچه در ((مجالس تذکیر)) با صاحب میفرمود که یا محشوالسلاک صحبت فقیر را غنیمت شمرد که پس از من بزمان طولی چنین اسرار را استماع نخواهید نمود الخ)) (۱) در حالت ارتحال و حین الموت هم ((مولا نا علیرضای خراسانی که از اخلاص کیشان میبود با وقت و زاری عرض نموده که آن جناب فقرا و مخلصین را در غیبت خود بکه محول میفرمائید که تربیت ایشان را نمائید)) ؟ (۱)

((یکی زایشان که اهل علم بودی بسی افغان و زاری مینمودی))
((بسر از هجران توای بیو آگاه ارادت با که بندیم اندر این راه ؟)) (۲)

آقا محمد هاشم در پیش در جواب فرموده بود ((جناب رضوان آشتیانی سید قطب الدین محمد اقدس سره العسری کسی را بفقیر محول فرموده است که فقیر شمارا بدینکوی محول نمائیم هادی حق است و مرشد حقیقی صاحب الامر عجل الله و فرجه دعای اکمال الدین و انعام النعمه که در غیبت آن حضرت باید خوانده شود هر کس طالب حق است باید بخواند تا هر کس را که آن حضرت قابل این مقام بدانند باطناً باور نمایند تا شبیه بهجت طالبین و سالکین الی اله در آن شخص باقی نماند الخ)) (۱)

((بگفت آن شاه زحق نبود اشارت که این امر آورم با کس حوالست))
((دعای غیبت صاحب ع بخوانید که پیر دین در این غیبت بدانید))
((هر آنکس که بود از اهل این کار نماید صاحب الامر ع نمودار))
((خدا هادی بود آن شاه مرشد نیاید تا بدشور این جگر گاست)) (۲)

پاسخ همین سؤالات از آقا محمد هاشم را خلیفه سوم و عبارات فصیح و عارفانه نوی آورده نویسد .
((چو در فقره در حوزه سلسله الذهب بر تحقیق و شهود است هر کس را در باطن خود شایسته دیدند با صحنه - حضرت شاه ولایت روحی فداه اطاعت نمایند)) (۲)

آنگاه بعلت آنکه آن قطب صراحتاً جانشین خود را معین و معرفی فرموده است توجیهی فرموده و نگاشته است ((عدم تعیین شخص جهت این بود که حاضرین بزم حضور همگی مردمان تربیت شده با جلالتی معتبر در طریق بودند اندک کامل الولاية قابل الخلافه لهذا توجیع را بموجب عیبی لاریبی راجع فرموده ولی پس از بیانات علیه در ولا یست و نصایح نام و تمام فرموده اما بدانید که سلسله علیه نه عیبیه پس از مدتهای بعیده از دخترک من فاطمه - نقل از سطر ۶۵ و سطر ۱۷ ص ۲۵۴ و نیز سطر ۱ تا ۵ ص ۲۵۵ رساله مسالك)) (مقدم و لا یتنامه آقا محمد هاشم)

((دوده سال است که اکنون در صالم چون از غل و نسر و بی خیال))

ظلم خواهد شد (۱) الخ (۲) اما در (۱) قهر که خود آن باب (۱) است
 باین کیفیت که خلاصه از آن نقل شده بعد از آقا محمد هاشم قطب ناطق و مشخصی معلوم نگردید و دوره فتوت
 پنجاه ساله ای که آغازش سال فوت آقا محمد هاشم درویش (۱۱۹۹ هجری) و پایانش آغاز ارشاد
 فرزندش میرزا ابوالقاسم است بوجود آمد . .

((به پنجاه سال ماندن این امر بنهسان چنان گوشت ظاهراً شد بدوران)) (۳)
 دوره فتوت و مدعیان خلافت ذهبیه مؤلفین و اقطاب ذهبیه این دوران حیات آقا میرزا عبدالنبی را باین نسام
 خوانده معتقد هستند که آقا محمد هاشم درویش ((در حال ارتحال بدارانگی کسی را از صاحب بحسب مصلحت
 و صریحاً خلیفه نرموده الخ)) (۴)
 اما خلاصان درگاه و مقربان باب و لایت آقا میرزا عبدالنبی و اقطاب وقت و خلیفه بلا فصل آقا محمد هاشم درویش
 میدانستند چنانکه در کوفی نامه ذهبیه که مهمترین سند ارشاد هر دو دمان فوری میباشد تمام این قطب بخصط
 آقا محمد هاشم درویش نگاشته آمده است اما این مصلحت وقت را صریحاً روشن ننموده اند که چه بوده است
 از ابلا ی سطور و نوشتهجات مختلف اخلاقی این قطب بر میآید که چند نفوی مدعی قطبیت ذهبیه و خلافت -
 آقا محمد هاشم بوده اند .

((بسی گردن کشان بودند در راه بدعوت جمله می بستند خرگاه)) (۵)
 اما صاحب عرائق روی نظر کلی خویش که سابقاً بدان اشارت رفت سید صدرالدین در نقولی (صفحه ۹۸) و محمد اسماعیل
 ارغندی و آقا محمد کا زرونی (صفحه ۱۰۱) همه را مدعیان قطبیت ذهبی ذکر کرده است .
 در صورتیکه مؤلف تذکرة الاولیا (حضرت راز) یکی از مدعیان قطبیت را معرفی کرده گویند .
 ((دگر سید عبدالله آن صدق کیش که باقطب این بود منسوب خویش))
 ((محمد که بودی خلیفه جناب با و در ارادت نمود انتساب))
 ((بسی داعیه پیروی او داشتی ز صدق این سخن سهل پنداشتی))

دربار مدعیان منصب ارشاد ذهبیه را خلیفه دوم این قطب (جلال الدین محمد مجد الاشرف) در کتاب
 نام الحکمه بعد از بیان کیفیت ارتحال آقا محمد هاشم و مشخص نمودن جانشین و در ضمن وصف اخلاق بدر برت
 خویش بطور کتابه گفته است .

۱- (فاطمه) دختر او شد آقا محمد هاشم درویش از بطن صبیبه سید قطب الدین محمد بنام ملکه النساء که در نجف
 اشرف عروسی کردند چنانکه خود را ز در این باره فرماید :
 ((بآن شه قطب دین وصلت نمودی در دولت برخسارش گشودی))
 ((پس از این عطا شد (مادر راز) در اکرام حق بر شه بشد یساز))
 این فاطمه از عارفات زمان و صاحب سیر و کمالات بسیار بوده و گوهر پاک بود که از صفات دختر سید قطب الدین و پدری
 چون آقا محمد هاشم درویش بوجود آمد و تربیت پیدا کرد شوهری مانند آقا میرزا عبدالنبی یافت . باز فرزندش -
 (میرزا ابوالقاسم راز) در رداله مناسک العاشقین در وصف مقامات معنوی مادر گفته است .
 ((بمادر گفتم یک روز که اکنون بمن برکو وصال حق بود چو ن ؟))
 ((بیاسخ گفت که ای نورد و دیده بحق آن خدا کت آفریده))
 ((دوده سال است که اکنون در وصال برون از عقل و نفس و بی خیالم))

((جناب مستطاب آقای میرزا عبدالنبی قدس سره العزیز داماد وجد (۱) فقیر که خود آن جناب (۱) اقامت بوسلت فرموده بودند بجهة ظهور مزیت برهنگنان از بزرگان اهل صریق شخصی بوده اند عمیق المشرب بسیار ملائم و خاموش (۲) کالبحر المحيط که از غایت حرکت ساکن مینماید و سکوت ایشان در اظهار طریق مومنت ظهور جلالت میوزی سکوت میرزا ابوالقاسم شیرازی علی الله مقامه کرد بد الخ)) (۴) بهمین مناسبت هم بوده است که این قطبذ هبی با آنهمه مقام علمی و جلالت قدر به حوجه ای از مدرسه منصوبه شیراز و در بر و بحث قانع گشته در کمال انزوا و سکوت بسر میبرد و بعد از انجام تکلیف اجتماعی و تدوین در را بخود بسته و بیاد حق می نشست و در مقابل مدعیان هیچگونه ادعائی نداشت و مدار از آنجا اوقات فراغت این قطبذ هبی بکتابت و استنساخ کتب عرفانی میگذاشت نگارنده جزواتی از مشنوی مولوی بخت وی را که فرزندش هم در ص ۴۷۶ قوائم الانوار بدان اشارت کرده است در کتابخانه موجود دارد .

((از سرور غیبی او سلطان شدی بر اولیا))
 ((عشق حق ورزید در دل با ریاضت روز و شب)) منزوی و صاحب تجرید عیبی وار بود ((
 ((حاضران در خانقاه و غائب از خود روز و شب)) گوئیا از خلق عالم غافل و بیزار بود ((
 ((جدا نشین با دشمنان حقیقت بود اگر)) در صریقت بی ریا بود عوی و گفتار بود (((۵)
 بنابراین جهات هم بود که جز چند تنی از صحابه پیرو مرشدش که بوی ارادت میوزیدند (۶) سالکین دیگر سر و تاز و ارد هم از دور رانده و بخود راه نمیداد .
 ((لیک از غیرت بسی مالک از درگاه رانده)) کز رعونتشان براه دوست و برادر بود (((۵)

۱- آقا محمد هاشم در ویش منظوم هر دو میباشند که قبلا نامش را متذکر شده است این عبارت اشاره بر اسم چندین قرنی اقطابذ هبی است که هر سلفی صهر خلف و مرشدش بوده و غالبا هم این وصلت با مریدان انجام میشده است .

۲- (خاموش) را با او معدوله بشیط اصل نقل شده است .
 ۳- حاج میرزا ابوالقاسم الحسنی شیرازی که از عرف ما در بسلسله مشایخ شیراز منسوب است . گویند - پس از تحصیلات مقدماتی و عالی در اصفهان بحضور نور علیشاه (محمد علی بن میرزا عبدالحسن بن محمد علی رقی الطیلسی الاصفهانی متوفی بسال ۱۲۱۲ در موصل) رسیده و دست ارادت بوی داده بود وی بعد از مسافرت بنائین بشیراز آمد چون نور علیشاه خود مورد ملامت مردم می بود مریدان او هم بهمین سر نوشت رفتار بودند . منجمه (سکوت) در برابر ملامت مردم سکوت اختیار میکرد و باین لقب مشهور شد در استان مفصلی در زمان فرمانروائی نواب حسینعلی میرزا فرمانفرما در باره حکم قتل و هجوم بخانه اش را تذکره نویسان در ریاض العارفین . طرائق الحقائق . فارسنامه نگاشته اند وی در سال ۱۲۳۶ در شیراز رحلت کرده و در حرم احمد بن موسی ع (شاه چراغ) مدفون است میرزا کوچک وصال شیرازی و خاندانش - از ارادت کیشان وی بوده اند (۴) - نقل از ص ۴۲ رساله تام الحکم تالیف جلال الدین محمد مجد الاشراف چاپ تبریز که عین عباراتش را صاحب طرائق الحقائق در ضمن ترجمه احوال آقا میرزا عبدالنبی در ص ۱۴۷ و ص ۱۴۸ - از وصل ۶ نقل نموده است (۵) ابیات ۸۶۴ و ۱۴ از قطعه ای که خلیفه اش در ذکر جلالت شان و سروده است ص ۱۲۱ تذکره اولیا چاپ شیراز (۶) - تنها نام ۵ تن از صحابه و مریدان او را فرزند و - خلیفه او با ترجمه احوال هر یک بنظم دو آورده و در صفحات ۱۴۶ تا ۱۵۱ تذکره الا ولیا راجع شده است

نقل مینماید ص ۱۴ ((خاوری بنوشت سال رحلتش))
 ((وای راکن جمع بالفظ دروغ)) - ص ۴ صفحه ۲۲ ((خاوری بنوشت سال رحلتش رفت الحقائق بقای لم یزل))
 در ص ۱۴۸ خاوری بنوشت تاریخ که - لا گشت شد ای دل بخت میرزا عبدالنبی

یکی از دلایل جانشینی آقامیرزا عبدالنبی و قطبیت او را میسر است زیرا که از پانصد سال بایسن طرف یعنی از امیر سید علی همدانی (قطب ۱۱ ذی حبیبه) باینطرف همگی ((بتبعیت از حضرت ختی مرتبت حق صبیحه مرغیه خود شانرا بر حسب اشاره غیبی و تعیین صاحب سلسله بقائم مقام و جانشین خود داده براهنمائی و پیش قدمی سلاک معین فرمودند)) (۱)

از آقامیرزا عبدالنبی آثار و تالیفات بیاد نمانده است . اما کرامات ضمن حیات و پس از ممات او را در جلد دوم کتاب باجلا لیه ای که در دوران او شاد نوه و خلیفه دومش تالیف شده است جمع آوری و مقداری از آنها را هم تذکره پرویزی چاپ تبریز نقل نموده است .

عظمت مقام معنوی وی از لقب طریقتی (سلطان الاولیا) که هاتف غیبی مخاطب ساخته بودند میباشند ((از سوش غیبی او سلطان شدی بر اولیا ، این لقب او را زمهر حیدر کرار بود)) (۲)

بهر حال وی پس از شصت سال زندگانی آرام و روش بنهمن و مستوری که داشت در سال ۱۲۳۱ هجری قمری در همان زادگاه خویش که در تمام عصر قدیمی از آن فراتر ننهاده بود بسفر دارالقسار رفت و در تکیه حافظیه جنب پیرومرو شد و بخاک سپرده شد و وحش شاد و روانش تابناک باد .

((شصت سال او در طریق فقر با محنت قسریں جام حق نوشید چون زین زندگس (۳) افکار بود)) ((در جوار پیرو خود هاشم که قطب عصر بود شد دفین زان رو که با آن شاه بار غار بود)) (۴)

بر لوح مزار وی قطعه ای را که فرزند اولش میرزا فضل اله خاوری با این مطلع سروده و از بهر آن فرستاده بود و ماده تاریخ و بیت (۶) دوازدهم این است .

((عالم علم طریقت میرزا عبدالنبی آنکه اندر خانقاه معرفت شد جرعه نوش)) (۵) ((پور رادش خاوری از بهر تاریخش نوشت میرزا عبدالنبی از بهر باقی جرعه نوش)) (۵)

۱- نقل از مقدمه کوشنامه میرزا ابوالقاسم رازچاپ شیروان تبریز
۲- بیت ۷ از قطعه ای که حضرت راز در وصف پدر میسر ساخته است (ص ۱۲۱ تذکره رازچاپ شیروان)
علاوه بر این در غالب آثار بعدی ذبیحه این قطب را با این لقب یاد نموده اند .
۳- (زندگس) - بضبط اصل نقل شده است (۴) - ابیات ۱ و ۲ از ص ۱۲۲ تذکره الاولیاء رازچاپ شیروان
۵ - نقل از ص ۱۶ و ۱۷ قسمت (قطعات ماده تاریخ) دیوان خطی میرزا فضل اله خاوری که در کتابخانه نگارنده موجود است ۱۰ شوال ۱۲۶۱ است که ماده تاریخ وی ((که از وی که سیزده شهر شم شد)) را شکرش

۶ - چنانکه نگارنده در رساله ایساتسبه خود مشروح آورده است میرزا فضل اله خاوری در سال ۱۲۲۲ در سن ۲۳ سالگی شیروان را ترک و بتهوان و همدیار شده و در دیار فتحعلی شاه از ملفوفه نگاری شروع بکار کرد تا مقام منشایی حضور حافظین و مهر دار سلطنتی ارتقا یافت . وی در سال رحلت پدر در شیروان نبوده است اما در دیوانهش علاوه بر قطعه دوازدهمیتی که بر لوح مزار پدرش در تکیه بنی قطعه دیگر در ماده تاریخ رحلت پدرش ساخته که چون دیوان خطی و منحصر بفرد است بناچار تنها ابیات ماده تاریخ آنرا برای احتراز از حال کسلا م نقل مینماید ص ۱۴ ((خاوری بنوشت سال رحلتش شد در دار ولایت ناپسندید)) ص ۲۰

((وای راکن جمع بالفظ درین)) سطر ۴ صفحه ۲۲ ((خاوری بنوشت سال رحلتش رفت لحنقائی بقائی لم بزل))
« در ص ۱۳ » خاوری بنوشت تاریخش که ۴۰ - قطب بن رفت از سرای زندگس « در ص ۱۳ » « گفت شد ای دل بخت میرزا عبدالنبی » -

باخط ثلث بسیار نفیسی نقر شده بوده نگارنده آنرا دیده بود ولی در ساختمان اخیر قبر حافظ آن سنگ را زمین بودند و اخیراً سنگ معمولی با خط و عبارت ساده ای بجای آن نصب کردند .

۳۵ میرزا ابوالقاسم راز

((شهریار کشور جان بود راز)) شهریار شهر ایمان بود راز ((روحیه الشریف چهارده))

((راز آن خورشید اوج معرفت)) راز آن سبل بحر مکر هست ((

((راز آن سر حلقه اصحاب دید)) راز آن در عالم وحدت وحید (((۱)

میرزا ابوالقاسم راز متخلص به (راز) و مشهور به (میرزا بابا) شریفی حسینی فرزند دوم (۲) -

میرزا عبدالنقی (قطب ۳۴ ذ هجیه) و دخترزاده آقامحمد هاشم درویش (قطب ۳۳ ذ هجیه) میباشد

که شش سوره تسبیح وی در ترجمه احوال پدرش تا علامه میر سید شریف جوغانی نقل و رسم گردیده .

علامه بو شرافت انساب پدری خود شرافت پدر و پدرش در صفحه ۲۸ مرصاد العباد (چاپ تبریز) نقل آورده

است . ((جناب علین آشیان والد ما جد به فقیر میفرمودند که تو چهارده پشت و صلب از اولیا زادگان ایمن

سلسله علیه میباشد چه از زمان علین آشیان امیر سید علی همدانی (نوزدهمین قطب ذ هجیه) ملقب به علی

ثانی آن جناب با جناب شیخ ابواسحق ختلائی (قطب ۲۰ ذ هجیه) موصلت نموده صبیحه خود را بآن خلیفه

خود داد .

۱- سه بیت از مطلع قصیده میرزا عبدالکرم زنجانی (رایش الدین اعجوبه) که در تهران بدر سر و بحث اصول

وحکمت مشغول بوده تا در سال ۱۲۸۰ که میرزا ابوالقاسم راز بتهران میآید او را با جذب معنوی بخود جلب

و رجال الغیب مؤنه این برخورد را در روز آخر اربعین که در طلب میداشت بوی داده بود تا روز اول ماهی کسه

حضرت راز بشهر ری میرسد (حاج غفر) نامی او را بخدمت پیر میسراند و بیعت کرده توبه و تلقین نکسر

می یابد و بفاصله دو سال بسمت شیخوخت نواحی شمالی ایران (ارومیه - خوی - سلماس) منصوب

میگردد چنانکه پیوسته در مراجعت از او شافعی رضوی کتاب مرصاد العباد (در باب ۴ معرفتی میشود)

را بنام او نگاشته اجازه ارشادش میدهد (ص ۱۰ تا ۲۴ مرصاد العباد چاپ تبریز) و مدت ۱۵ سال

در آنریایجان بترتیب سلاک و تالیف هفت گماشت تالیفات او ۴۱ جلد است که آنچه نگارنده نسخه خطی

او را دارد عبارتند از (شرح گلشن راز - علاج الاخلاق - شمس الحقیقه - کنوز الاسرار - عین الحقایق)

که هیچیک از آثار او بطبع نرسیده است از اشعارش هم قصیده ۳۲ بیتی میباشد که اشعار بدی نیستند .

رحلت او در ۱۳ شوال ۱۲۹۹ است که ماده تاریخ وی ((آه از دمی که سیزده شهر شوم شد)) را شاگردش

پرویزخان (صفیر العارفين) ساخته است . مدفن او بقعه دروازه محله خوی میباشد (ترجمه حالات او

در تذکره پسر ویزی جلد ۱ چاپ تبریز) - ۲ - برادر بزرگ راز و پسر ارشد آقامیرزا عبدالنقی -

(میرزا فضل اله خاوری (متولد ۱۱۹۹) است که ماده تاریخ تولدش ((چون هوا در قنداقه راحت

بخواب - جد امی آنکه در ملک طریقت شاه بود)) (کرد فضل اله نام از این تاریخ من - گفت با دا -

یاد داد ایزد یاو فضل الله)) (نقل از قطعه نه بیتی ص ۳۴ قسمت قطعات ماده تاریخ دیوان خطی خاوری

کتابخانه نگارنده .)

الی جناب سید عبد اله بزوش آبادی (قطب ۲۱ ذی حبیبه) و نا جناب شیخ درویش محمد کارنده هی (قطب ۲۷ ذی حبیبه) و جناب شیخ حاتم رزاوندی (قطب ۲۸ ذی حبیبه) الی جناب شیخ محمد علی مؤذن -
 (قطب ۲۹) الی جناب سید قطب الدین محمد تیوبزی (قطب ۳۲ ذی حبیبه) الی جناب آقا محمد هاشم
 سیوازی (قطب ۳۳ ذی حبیبه) الی جناب والد ماجد میرزا عبد النبی قدس الله ارواحهم الشریف چهارده -
 پشت اولیا نام دارند که با یکدیگر وصلت کرده اند و مولود و فرزندان آخرین نفیوم الخ))
 همین معنی را در مقدمه کوثر نامه همین قطب (در باب چهار معرفی میشود) آورده اند ((جناب معظم الیه
 مولود چهاردهم از نسل پاک اولیا و اقطاب و ارکان سلسله علیه میباشد الخ))

از اینها گذشته (غلطه) دختر آقا محمد هاشم و مادر این رکن رکن ذی هی از عارفات کامل و سالکان
 واصلی بوده است که شریزه ای از خصوصیات معنوی او را در پاریزی ترجمه احوال آقا میرزا عبد النبی نگاشته
 و برای احتراز از اطاله کلام از بیان کرامات و غارقی عا داتیکه از آن بانوی ولایت مآب سرزده است ضمیمه
 کرده اند خود دارای میشود برای نشان دادن کمال وی باین قناعت مینماید که فرمود سال ۱۲۸۲ را هفتاد سال
 ((دوازده سال است که اکنون در وصالم برون از غفل و غریب خیالسم))

کودکی که از چنان پدر و چنین مادری زاده و در آغوش لطف پرورش یافت که خود ضمن وصف مریدان جسدش
 درباره او گفته است .

((گویم حق گرایی علی بصدق و صفا زنده دل کاملی))
 ((بدل داشتی جذب رب و دود به بیرون چهل سال خدمت نمود))
 ((بمهر و وفا بودی آرا سده ز کام و هوای جمعه برخاسته))
 ((برآز آمد آن بیرو با با لاله مرا نیست در تربیت زوگله))

با توجه باینکه مؤلفین و مورخین قدیم عموما و صوفیان و کاملان خصوصا بسال و ماه توجهی نداشته اند بسال
 تولد حضرت راز را صراحتا ذکر نکرده اند اما اینک برای نشان دادن عدم توجه اسلاف اینارین
 و نیز برای بیان قرائنی از سال تولد این قطب بذکر دو نمونه میپردازیم .

حضرت راز در مقدمه کتاب قوائم الانوار که قبل از عزیمت به ارض اقدس در تهران تالیف نموده است
 پس از شرح اقامت در تهران و عجم مردم برای دستور سلوکی نوشته است ((بعون اله تعالی تا خیال
 که عشر آخر از شهر شعبان المعظم سنه ۱۲۸۲ میباشد جمعی بشعفت سعادت سلوک و چون
 سلاک و طلاب این سامان را از طریق سلوک عاری و بی خبر یافتیم بخواهش بعضی از
 در صدد شرح این مختصر و اله معجزه که مشتمل برآمده تا الخ)) (۱)

۱- نقل و خلاصه از سطر ۱۳ ص ۵۷ تا سطر ۸ از ص ۵۸ قدیم الانوارهای تبریز
 میشود عبارت فوق خلاصه از سطر ۱۲ و ۱۳ تا ۱۷ از سطر ۱۸ و ۱۹ میباشد .

در آغاز همین مقدمه بعد از خبیه کوتاه‌سی آورده است که ((اگر چه فقیر حقیر اقل السادات ابوالقاسم شریفی
الذی هبى الحسینى الشیرازی هفتاد و خورده ای کم)) (۱) است که عمر خود را مالخ)) (۲)
همین مولف پس از بازگشت از عتبه بوسی حضرت ثامن الائمه ع باز در تهران آخرین تالیف خویش -
(مرصاد العباد) را بنام اجازة دستگیری میرزا عبد الکسرم (رابض الدین اعجوبه) (۳) نگاشته
و فرزندش را خلیفه و جانشین خود معرفی کرده و در بحث سند او سیاد خود مرقوم داشته است :
« خلاصه تا حال که تاریخ هجرت بسنه ۱۲۸۵ رسیده است الخ)) (۴)

و بعد از چند تحقیقات دیگری در بساره ریاضات و سلوک خویش نگاشته است .
(و سسی سال دیگر هم بعد از آن تا حال که عمر به هفتاد رسیده است بموافقت با بزرگان و اولیا الهیسی
در باطن و ظاهر سلوک کرده اند الخ)) (۴) .
ملاحظه میشود که مؤلف با سه سال (۱۲۸۲ و ۱۲۸۵) فاصله بازن خود را (هفتاد) معرفی کرده
است منتهی ((خورده ای کم)) آنرا حذف نموده است . بهرحال اگر سال ۱۲۸۲ را هفتاد سال -
بگیریم درگاه رحلتش که مسلماً سال ۱۲۸۶ میباشد هفتاد و چهار سال داشته و اگر تاریخ دوم را ملاک بگیریم
هنگام فوت هفتاد و یک سال بوده است . بنابراین تاریخ تولد او بین سنوات ۱۲۱۲ تا ۱۲۱۵ هجری قمری
میشود اما در مولد و منشأش که شهر شیراز و محله بازار مرغ (۵) بوده است هیچگونه شک و تردیدی
نیست . تحصیلات ابتدائی و عالی حضرت راز در شیراز انجام گرفته و بگفته خودش ((که عمر خود را
در فارس نصفی در تحصیل علم و مینیه و فنون حکیمیه برهانیه صرف نموده)) (۶) اما در یکی از آثار
(۷) دیگری که سه سال پس از تحریر عبارت فوق تالیف فرموده و آخرین اثر این رکن ذی هبى میباشد
این ((نصف را)) با جمله دیگری که در مقام بیان ریاضات و سیرو سلوک خویش نگاشته است میتوان توجیه -

کرد .
۱- عرفانه اصطلاح ((خورده ای کم)) برای چند ماه استعمال میشود و الا اگر منظور چند سالی از هفتاد
سال کمتر بود مسلماً (اندی کم) مینگاشت .
۲- نقل از سطر ۱۹ و ۲۰ صفحه اول متن قوائم الانوار ص ۱۵ چاپ تبریز این وقت لازم داشته است
۳- ترجمه احوال او بطور اختصار در باورقی صفحه قبل گذشت و ظرائق الحقائق و بستان السیامه هم نقل کرده اند
اما بطور تفصیل در جلد اول تذکره پرویزی آمده است - ۴- نقل از ۸ و سطر ۱۴ ص ۲۱ مرصاد العباد چاپ تبریز
۵- خانه اجدادی پدری ابن قطب (میرزا حسین صاحب اختیار و برادرش) هنوز با مقداری از آثار قدیمش باهمان
عظمت صاحب اختیاری و کلا نثری فارس‌پویاست اما طرف بیرونی و خلوت و سر طویل منازل اجدادی خود ایستادن
قطب در امتداد خیابان لطفعلیخان زند واقع و خراب شده است ولی حیاط و وسیع اندرونی همان منازل هنوز
باقی و با برجاست - ۶- نقل از سطر ۲۰ و ۲۱ ص ۵۲ و اول ص ۵۳ و قوائم الانوار که در سال ۱۲۸۲ تا لیست
گردیده (باب ۴ معرفی خواهد شد - ۷- آخرین تالیف این قطب رساله مرصاد العباد است که (در باب ۴ معرفی
میشود عبارت فوق خلاصه از سطر ۱ و ۱۲ تا ۱۷ ص ۲۱ مرصاد العباد چاپ تبریز میباشد .

(در صفحه ۲۱ مرصاد العباد چاپ تبریز) پس از ذکر تاریخ تالیف کتاب سدا (۱۲۸۵) که بمناسبت
 اثبات قطبیت خود مینگارند ((بیست سال پس از فنون علم و رسم بجذب به الهی و سی سال
 دیگر بعد از آن تا حال که عمری به هفتاد رسیده است بموافقت سلوک کرده ام . . . الخ)) -
 (۱) با توجه بسال نگارش این عبارت که مؤلف هفتاد ساله بوده است که سی سال را بارشاد و بیست سال
 را در جذب و ریاضت گذرانده پس در آن تحصیلی او هم بیست سال بوده است یعنی اگر در سال بین ۱۲۱۲ -
 تا ۱۲۱۵ متولد شده باشد در سنوات ۱۲۳۲ تا ۱۲۳۵ بقول خود ش فارغ التحصیل گردیده است .
 ((پس از آنکه بعون الله تعالی و تصدیق علماء اعلام و اساتید علم فارغ التحصیل شدم . . . الخ)) (۲)
 این فراغ از تحصیل ادعای صرف مؤلف نیست زیرا علاوه بر آثار نظم و نثری که در ۱۵ جلد بجای گداشته است
 مؤلفین معاصرش هم مانند رضاقلیخان هدایت در بساره او نوشته است الحق تقوی سلسله علیه تعصبه را بوجود
 ((راز شیرازی هو زنده العارفین میرزا ابوالقاسم بن الحق تقوی سلسله علیه تعصبه را بوجود
 جنابش افتخار است . و در احوال و آداب طریقت ایشانرا متا بعثت روا است و با آنکه هنوز در عنفوان
 جوانی است (۳) علامات پیری از ناحیه خالش هویدا و نشان بزرگی از چهره کمالش پیدا است
 الخ)) (۴) و در تالیف دیگری (تذکره مجمع الفصحا) هم این قطب را با عبارات شایسته نظیر همین معانی
 ستوده است .
 علاوه بر این دو کتاب تذکره هائی که در زمان حیات و با پس از ممات وی تالیف شده اند (تذکره دلگشایی
 فارسنامه - آثار عجیب غیره) همگی این عارف بزرگ و دانشمند جلیل القدر قرن سیزدهم را
 از جهت کمالات صوری علمی و ملکات معنوی باطنی را ستایش کرده اند

- ۱- رجوع شود به شماره ۷ صفحه قبل
- ۲- رجوع شود به شماره ۱۶ صفحه قبل
- ۳- میدانیم که تالیف ریاض العارفین بین سالهای ۱۲۵۵ تا ۱۲۶۰ بوده است زیرا رضاقلیخان هدایت
 فراغت از تالیف را سال ۱۲۶۰ نگاشته و مسلماً چنین تالیفی در حدود ۵ سال وقت لازم داشته است
 بهر صورت که باشد در آن هنگام این رکن و کین ذهبیه سنین ۴۳ تا ۴۸ را طی مینموده است .
- ۴- نقل از سطور ۱ و ۱۵ تا ۱۸ ص ۴۴۹ ریاض العارفین چاپ تهران نام (کونرا) چاپ شیراز تبریز
 خاندان دانشی ها با آنکه محیط ملوک الطوائف فارس و استاز تولیت قبل از میرزا حبیب و آقاب شیرازی امرتولیت را
 از میرزا عبدالحی (قطب ۲۴ گونه گونده) گرفتند تا بعد از آنکه به سوار شدن وی و سواران بزرگ این قطب
 دانشمند (میرزا فضل اله خاوری) پیشوی که نگارنده در ساله لیسانس فضلا مذکور داشته است در سال ۱۲۵۴
 دیواره حتی که در حدود نیم قرن از گذشت بود بدست آورده ملجروی آنرا در جلد ۲ بقرونه خورشید نگاشته است
 مشهور از باب (میرزا عبدالحی) بدو میرزا تاجم ایات میباشد .

از اینها مهمتر از آن اعتراف دشمن و معاند این خاندان (مرحوم حاج نایب الصدر) میباشد که در هر کجا و بهر مقداری که توانسته در آلوده کردن زلال خوشنمایی و مخدوش نشاندن سلسله ذهبیه کوشیده است معذالک در ترجمه احوال این قطب ذهبی قدرت آفتاب اندکی با کمالات جعلیاست - از او سلب شود برابر شخصیت علمی و عرفانی حضرت راززانوی اندیشه و بغضات علمی و کمالات معنوی او اقرا و القاب (السید الجلیل

و شیخ العالم التبیل قدوة الطالبین و زبدة العارفين میرزا ابوالقاسم الخ)) (۱) استوده است .
 از وی یاد کرده اند مقالات علمی و مقامات عرفانی را مؤلفین دیگر هم جعلی ستوده اند ((از عهد شهاب و ایام صبا تا مدت بیست و سی سال که معرفت خدا شناسی و منحصر بعلم ظاهری و مواظبت و اوامر و نواهی شریعت مقدسیه میدانشته اند کمال مدحی و اهتمام بلیغ با کمال زهد و ورع در تحصیل علوم ظاهری بعمل آورده - آنی و دقیقه ای از تحصیل غفلت نکرده تا در مدت قلیلی از همه علوم کائنات کان حظ وافر و بهره کامل حاصل کرده جامع شرایط و وحید عضو خود شده (۲))) با اینهمه دانش و بینش برای تحقیق در محیض زندگی و گذران روز مره عنفوان شهاب و وضع تحصیلی وی از آثار و تالیفاتش کمک گرفته و نتایج و فقره های این در رکن عظیم ذهبی (بدرویسر) در روشن مینمائیم: در نتیجه انقلابات بعد از کریمخان زند در فارس .
 تولیت آستانه احمد بن موسی ع و حق التولیه اینکه تنها مواعشه این خاندان بود غضب گردید (۳)
 گرفتاری مادی آن قطبی که حق ارشادش پنهان مانده بود موجب مدقت زمان تحصیل این رکن عالی مقام ذهبی شد .
 اینک از میان سطر آثار این خلیفه و قطب ذهبی نمونه ای از ناداری زمان تحصیل وی را بیرون آورده نشان میدهم

((بطلی بیدی شهر علم بسر	شدم طالب کسب و علم و هنر))
((ولی هیچ اسباب علم و کتاب	نبودم از این غصه بودم تباب))
((شکایت نمودم بر باب خویش (۴)	بگفتا ست خیر آنچه آید به پیش))
((یکی روز ویدی جلی بیـــــر	یکی بدو جستم ز ماوای بیـــــر))
((من وجه ندادم بهای کتاب	پس از آن شدم مسائل از آن جناب))
((که این وجه گشتم نصب از کجا	ز غیب آمدم یا که بود از شما))

- ۱- نقل از سطر ۲۵ ص ۲۱۱ و وصل ۶ (خاتمه) ضرائق الحقائق
- ۲- نقل از سطر - تا - ص ۲ مقدمه ای که بر دیوان غزلیات این قطب بنام (کونرنامه) چاپ شیراز تبریز
- ۳- خاندان دشتکی ها باتکا محیط ملوک الطوائفی فارس و باستان تولیت قبل از میرزا حبیب واقف شریفی امر تولیت را از میرزا عبدالنهی (قطب ۳۴ گوشه کبر ذهبی) گرفتند تا بعد ها که پسر او شد وی و سرادر بزرگ این قطب دانشمند (میرزا فضل اله خامری) بشوخی که نگارنده در رساله لیسانس مفصلا مذکور داشته است در سال ۱۲۵۴ دوباره حتی که در حدود نیم قرن از گذشته بود بدست آورده ماجرای آنرا در جلد ۲ سفرنامه خویش ثبت داشته است .
- ۴- منظر از ناب (میرزا عبدالنهی) بدرویسر تاظم ابیات میباشد .

((بگفت از خدایت بیامد عطا عطا میدهد دوستان را خدا))
 ((پس از آن یکی عالم از متقین (۱) بسی نه فتاویم از علم دیدن))
 ((بگفت از من خواه آنچه از کتاب من جمله اسباب علمی بیاب))
 جو سلا (چو سائل من از آنجناب آمدم غنی از فنون کتاب آمدم (((۲)))

داستانی را که بنام ایام طفولیت بنظم آورده است ابیات بعد از مؤید آنست که در دوران جوانی و هنگام تحصیل عالی بقدر مادی گرفتار و از تهیه کتاب عاجز بوده است در جای دیگر بنشر نداشته جوانی خود و نام آن دانشمند را صریحا مرقوم میدارد .

((فقیر را در جوانی کمال شوق و تحصیل علم بود و کتب علمیه نداشته است خدمت آن جناب عرض کردم - که فلان کتاب را ضرور دارم فرمودند خداوند میسراند قسرا فقیر این بود که هر روز اطاق و جای ایشانرا میرفتم روزی جاووب کردم که بدم قدری وجه سفید زیر نعل (۳) در جای آن جناب است از آن جناب وجهی مسراغ نداشته آخر پیر سیدم شما فرمودند تحصیل نصیب تو بوده است از برای کتاب که میخواستی بخرو و درست آنرا بخوان آن کتاب را خریدم بعد شخصی از - فضلا و ائمه بلند شیراز معروف باخواند ملا علی اکبر پیش نماز رزقانی آمدند (۶) و فرمودند شما هر قدر کتاب میخواهید از من بگویید و دیگر عذاب بوالد بزرگوار روا ندارد و بعد کتب تحصیل مرا تمام آن مراد صدیق جلیل میداد)) (۴) علاقه بر این سرگشته داستانهای دیگری در ترجمه احوال این پدر و پسر ضبط شده است که محیط زندگانی مادی و تنگدستی ایام جوانی این قطب دانشمند ذهی را - میسراند (۵) مطالعه کن که احوالت خوب خواهد شد بعد مشغول بونم نباشد چندان از -

از اساتید جناب راز شیرازی و متن را که خود نامبرده است میشناسیم . . . یکی را در ضمن بیان اخصیاست تالیفات سید قطب الدین محمد معرفی کرده گوید ((جناب مرحوم مغفور مولانا احمد یزدی (۶) استاد فقیر در حکمت و فلسفه که هم ایشان وهم فقیر از برکت کتب عرفانی حضرت سیدالسنند از رطب و یا بسر کتب فلاسفه نجات یافتیم الخ)) (۷) این سالک سمرقانی با داستانها نقل کرده که این رساله کتب پیش

۱- این دانشمند صوفی مشرب که از مریدان آقامیرزا عبدالنبی بوده است ((حاج ملا علی اکبر پیش نماز رزقانی)) میباشد
 ۲- ابیات ۱ تا ۳ و ۵ تا ۱۲ از منظومه ۴۰ بیتی که در ص ۱۲۴ - ۱۲۵ تذکرة الاولیاء راز چاپ شیراز آمده است
 ۳- تعد فروشهای بسیار کلفت و سبوری بودند که آنرا از فروش مالیدند و مثل قالی و سایر فروشها یافته نبود هنوز هم در خاندانهای قدیمی آثار از آنها موجود است .
 ۴- خلاصه و نقل از صفحات ۴۷۵ و ۴۷۶ قوائم الانوار تالیف راز شیرازی چاپ سال ۱۳۱۰ قمری در تبریز .
 ۵- برای اطلاع از داستانهای دیگری که محیط مادی این دو قطب را روشن نماید بکتابهای (قوائم الانوار تذکرة الاولیاء راز تذکرة پسرینی) رجوع شود .

۶- برای اطلاع از شخصیت و ترجمه احوال این سه تن (حاج ملا علی اکبر رزقانی . ملا احمد یزدی) بفارسینامه ناصری ضمن پیش نمازان مساجد و علما و دانشمندان رجوع شود .

۷- نقل از سطر ۱۴ تا ۱۶ ص ۴۱ تاریخ حیات سید قطب الدین بقل راز شیرازی چاپ تبریز
 ایشان وهم فقیر از رطب و یا بس کتب فلاسفه نجات یافتیم (((۵) نقل از ۳ کتاب سید قطب الدین چاپ تبریز

و تا سبب نقل آنها را ندارد اما برای نمونه از میان خود در استفاده اینها که نوشته است .
معالم دیگر جناب راز (ملا علی نقوی اصفهانی) (۱) میباشد که از تربیت یافتگان آقا محمد هاشم درویش
(قطب ۳۳ ذریعه) بوده راز هم بدینگونه از وی یاد مینماید .

((دیگر از محبتش ملا علی است که در حکمت او نامور فاضلی است))

((ز نور آمد آن فاضل نامور شدی اصفهان مکان و مقبر))

((که در او علم و عرفان جمع بود بسلامت دین در جهان جمع بود))

((ارادت بآن شاه اظهار کرد ز دل بر وی یاتر افسر ار کرد))

((بگفتا چو بپریم شدی جند راز بر از شاز آن آمد م دلنوازان))

((معزز بظاهر همی داشت بدل تخم حکمت همی کاشیدم))

((بخاکت سبق راز آن جناب ولی جذ ب حقم بشستی کتاب)) (۲)

انتباه و جذ به حضرت راز خود فرماید ((پس از فراغت در تحصیل علم و استفاده و افاده و ظاهر شدن جذ به توحید الهی در قلب فقیر و بی آرام شدن روز و شب از درد طلب خدا وندی و مشغول شدن بر ریاضات و مجاهدات چنان میدانستم که بعلم ظاهر و مجاهدات و عبادات و ریاضات شده بیده نمیتوانم راه بحق تعالی حاصل نمود و هر قدر سلوک فقیری حد و زیاده میکردید حیوت و در طلب شدید تر میکردید و آرام فقیر مقطوع بسود نه چنان پسریشان حال بودم که بتحریر و تصحیف بگنجد .

ناگاه شبی از شبها که بیدار بودم میدیدم که خدمت حضرت سید السند (۳) مشرف شدم فرمودند فرزند کتب مرا مطالعه کن که احوالت خوب خواهد شد بعد مشغول بودم فیوضات چند از مطالعه آنها پردم و تحقیقات آن حضرت چنان شبهه و شکوک از من دفع کرد (۴) مانند آنکه آبی بر آتش ریخته شود الخ)) (۵)

شرح این جذبات و در طلب را در چندین تالیف خود اشاره ای نموده و مؤلفین معاصرو بعد هم از جذبه آتشین و شوق و گرم روی این سالک سر منزل جنان باستانها نقل کردند که این رساله گنطیش

۱- زبدة محققین و افضل المدققین الحکیم الالهی و مخزن علم لایتناهی ملا علی که اصل آن جناب از ولاست نور من اعمال مازندران و بجهت تکمیل و تحصیل بدار السلطنه اصفهان متوطن شده در خدمت فضیله حکمای معاصرین اکتساب علم معقول کرد و مجاهده و تصفیة نفس شریف اشتغال داشت دیوگاهی است که در این فن مانند آن جناب فاضلی دانا و حکیمی بینا بظهور نیامده است (نقل از ص ۵۸۲ ریاض العارفین) وی از شاگردان و تربیت یافتگان مرحوم آقا محمد هاشم درویش بوده است که در اواخر عمر شریفش از آمده و قطب ۳۵ ذریعه را حکمت آموخته است .

۲- ابیات ۱ تا ۳ و ۵ و ۸ تا ۱۰ مثنوی از ص ۱۵۶ و ۱۵۷ تذکره راز چاپ شیراز

۳- مقصود از (سید السند) دوهمة جا سید قطب الدین محمد است .

۴- شاید همین مطالعات است که در جلی دیگر فرموده و نقل کردیم که ((با جناب مولا نا احمد یزدی همایش ایشان وهم فقیر از رغب و با بس کتب فلا سفه نجات یافتیم)) (۵) نقل از ص ۳۹ کتاب سید قطب الدین چاپ تبریز

و تنها سبب نقل آنها را ندارد اما برای نمونه از بیان خود ش استفاده نمینمایم که نوشته است .
 ((اگر جذ به و سلوک و مجاهدت فقیر را بر جمعی قسمت میکردند همگی مجذوب و مجاهد فی سبیل الله میشدند
 و گویا سیرنا با یک بار چه آتش شوق و طلب الهی بودم)) (۱)
 این در ادب طلب او را بنزد شریکین از اهل الله رهبری نمود و هیچیک نتوانستند آتش جذ به او را فـسـاد
 نـشانـده و گـذار عـشق بـگاهند تا ششمین آنها ویرا بشیخ نهفته در خانه خود رهبری و بصدای ((بسا
 در خانه و ما گرد جهان میگردیم)) بخد مت پدر گوشه نشین و بی ادعای خویش را نعمانی مینمایند .
 اگرچه ما از پنج نفر آنها اطلاعی نداریم ولی ششی آنها (آقا محمد درویش کازرونی) است که حاج نایب الصدر
 (ص ۱۰۹ طرائق الحقائق) او را قطب نهیب خوانده ولی حضرت راز خود در تذکره اولیا (ص ۱۲۶ و -
 ۱۲۷) از وی چنین یاد کرده است .

((محمد پیر معنی عارف راه که از اسرار شاهان بودی آگاه))
 ((بسی سال اویه بیوش کرد خدمت محمد هاشم آن قطب فلک چاه))
 ((از آن آمد استاد طریقت بکوانین برآمد اوج خیرگاه))
 ((خلیفه ثانی آمد در طریقت ولی از دعوت او مبداء شد اکسراه))
 ((از آن پیر هدلی چشم هدایت بقطب عصر خود بنمودیم راه))
 ((بر او قطب هزاران آفرین خواند که طالب زو نشد حیران و گمراه))
 ((بشهر کازرونیش بود موطن بشیراز آمد و بنهاد خیرگاه))
 ((بجنب پیر خود گردید مد فسون غفرالله له قنطرب مشـواه))
 باز در تالیفات دیگر فرمایند ((چنین دانستم که علم رسم لا یسمن ولا یغنی من جوع است و تسکین عطش))
 قلبي فقیر را در معرفت اله نکرده و طلب در دل بسرحد کمال آمد و منجر به جذ به

الهی که و این جذبه خدا وی فقیر طالب مشتاق را در طلب اولیا الهی بسمعی الهی
 و جهید در آمدیم و بعون الله و توفیقاته خدمت هفت نفر از اهل الله و اولیا کامل سلسله علیه هبیه و رضویه . . .
 مشرف شدیم و نصفه بقیه آنها در خدمت ایشان سر برده استغاضه الخ)) (۲)

۱- سطر ۹ و ۱۰ ص ۵۲ متن قوائم الانوار چاپ تبریز
 ۲- خلاصه از سطر ۱ تا ۸ ص ۵۲ قوائم الانوار چاپ تبریز
 و گنبد مجلی دارد که در سال ۱۲۱۶ مؤلف الذیله برآمد میرزا مدرسه مقابل حرم را تعمیر کرد و اخیرا گنبد
 آنرا بر داشت و با اصول فی امروز ساخته است .
 نقل از ص ۱۹ و ۲۰ مرصاد العباد چاپ تبریز

۱- ابیات مطلع و مقطع ۶ و ۷ از غزل ۱۰ بیقی ص ۶۴ و ۶۵ تذکره الاولیا راجع چاپ شیراز

اما درباره هفتمین ایشان در آخر رساله مسالك كه از مقدمه بر مثنوی ولايت نامه آقا محمد هاشم است بعد از وصف
حالت ارتحال آن قطب و تعیین كردن جانشین معین برای خود (۱) مینویسد :-
((فقیر مؤلف باجمعی از فقرا محسوب الامر بتلاوت دعای مذکور (۲ و ۳) قیام نموده و چنگ تو سسل
بعروة الوثقی ولایت آن بزرگوار زده تا آنكه هم وزن و كفوكريم آن بزرگوار را در این سلسله علیه كـــه
الشمس فی رابعة الساعه یافته و در مشابعت آن بزرگوار (۳) باطنا مؤتمرا با مناجات صاحب الامر ع شـــه
اعتقاد كامل در بساره آن جاب (۳) پیدا نموده الى اللیل بطریقه طریقت آن بزرگوار حرکـــت
مینماید الخ (۴)

از زیارات شافیه این قطب دانشمند الهی (ترك حیوانی بیست ساله صم سه روزه و بابرگ ترب افطار نمودن -
خلع بدن كردن ، جبر نفسهای چند ساعتی حتی دوازده هزار ذكر جلاله را بایك نفس گفتن) را ((گفته اند و
شنیده ایم و خوانده ایم) .
اما آنچه خود ش در این باب میگوید اینست كه ((و فقیر داعی گوید و اما بمنحمة ربك فحدث انك فقیر
چهارده الى بیست سال مجذوب بجدیه توحیدی و مرناس بودم روزها با صائم و شبها را بیـــه دار
و منزوی و معتزل از خلا بقی بودم و چندی دو شب بكدفعه افطار روزه میكشودم و چهار اربعین در بقیعه
علیه حضرت امامزاده سید علاء الدین حسین (۵) شبها بسر میبردم و بیدار بودم و بعون الله شبی -
سی و پنج هزار دفعه ذكر مبارك تهلیل بر سربك پیا میبگفتم بایم كه خسته شدی بیای دیگر گفتی تـــا
صبح و انك از شبهای اعتكاف میدیدم كه الخ (۶)

((سید علاء الدین حسین (۵) آن سرور عالی نسب از منقبت پیرو عجم و زمكومت میر عرب (()
((در روضه مینویش شبها بسر میبردم بسند از دیدن روی خوشش دلها شادمان جان با طرب (()
((آمد غلام خاندان دلداده راز از قلب و جان از نور شان دارم نشان اینش عطا از فضل رب (((۷)

۱- در علت انزوا و بیان مدعیان آقا میرزا عبدالنبی شرح مختصری بیان داشتیم .
۲- مقصود از این دعا را غیلا در وصایای آقا محمد هاشم درودش توضیح داده نشود و نظرا در حالات آقا میرزا عبدالنبی
بیان داشتیم كه ((دعای اكمال الدین و انعام النعمه) است كه بنام (دعای غنی حضرت امام زمان ع) معروف
میشد .

۳- مقصود از آن بزرگوار (آقا میرزا عبدالنبی) میباشد كه قطب او پنهان میباشد .
۴- نقل خلاصه از سطر ۱۱ تا ۱۷ ص ۲۷۹ مقدمه ولايت نامه (رساله مسالك) چاپ شیراز تیریز ۱۳۰۵

۵- بقعه حضرت سید علاء الدین حسین بن موسی كاسم علیه السلام در جنوب شرق شیراز نزدیک دروازه قصابخانه -
واقع است درباره شهادت حضرت ع و باغ معروف قتلخ خان داستانها نوشته اند بهر حال فعلا ضمن حـــرم
و گنبد مجلی داد كه در سال ۱۲۹۶ م توسط الدوله غریبه میرزا اندرسه مقابل حرم را تعمیر كرد و اخبارا گنبد
آنرا برداشته و با اصول غنی امروز ساخته است .

۶- نقل از ص ۱۹ و ۲۰ مرصع العباد چاپ تبریز

۷- ابیات مطلع و مقطع ۶ و ۷ از غزل ۲۰ بیت ص ۶۴ و ۶۵ تذكرة الاولیا راز چاپ شیراز

بهر حال آن طینت پاک و سابقه با این محیط تربیتی و لطف الهی دست بهم نداده وی را بدستگیری همت
برسراق شوق و عرف عشق نشاء و مراحل چهارگانه نفس و احوار سبعة قلب را پی سپرد شده سرانجام
عارف معارف الهی و واصل سر منزل جنان گردید چنانکه خود فرماید .

((بعثت الیه و فضل السابق معرفت و نور توحید او جل مجده در سراسر قلبم جا گرفت و از مدام رَحیق مختوم
و سقا هم رسیم شرابا طهورا سه جام بآثارها و علامتها از دست حضرت ساقی نوشیدم

..... الخ)) (۱)

پس از سیر این اسفار و طی مراحل سلوک و کمال مأمور ارشاد و دستگیری خلا یق شده چنانکه خود پس از بیسان
سبب سلوک جذبات و ریاضات خویشتن نوشته است .

تا حال که تاریخ هجرت بیست و هشتاد و پنج رسیده است سی و چهار نفر از در این سلسله
علیه رضویه از ارکان و پایه های این سلسله علیه که بهمین حالات و صفات و مقامات آمده اند
..... و صاحب رخصت و اجازه دستگیری بوده اند و طلاب و سلاک الهیه را در هر عصر و قســم

بغیر هدایت و نور و لا بت رسانیده اند تا بعد از که اجازت ای و جناب والد ماجد فقیر اند امریه فقیر
انتقال یافته که و مدت وقتی است از وفات جناب والد ماجد مرحوم گذشته که فقیر را اذن و رخصت
بیش قدی فرموده اند و در بانی حضرت رضویه روحی فداء بعد از آن جناب باین فقیر سراپا
تقصیر انتقال یافته اذن دستگیری طلاب و سلاک و هدایت در طریقه رشاد و لا بت را بقیر فرمود .

((آئین کرم بین که سگ خویش شعر دارند زندان خرابات من بی سرو پا را)) (۲)

((و چون بمعنو اله تعالی تسکین عطر عشق قلبی بشراب کافور الهی که فرمود ان الا برار یثوبون من کاســی
کا ن مزاجها کا فورا عینا بشر بها عباد اله تفجرونها تفجیرا حاصل آمد و التهاب نا ثره آتش عشق را فرو
نشاند و آرام قلبی بهم رسیده و بتدریج حالت مصاحبت و معاشرت داد و برخلاف سابق با طنا مأمور بمذاکره
با طلاب و اخلا یق شدیم که سروس غیبی))

((چنین سبیری از هیچ بیرو و لی نیامد عیان غیر از علی))

اضافه بر این اسناد ارشاد و اشاره که در تالیفات دیگرش بکراسی نامه نه هجیه فرموده و مأموریت معنوی خویش را
هم بیان و نوشته است ((و باطنا مرا مأمور فرموده اند در چندی قبل بمذاکره با طلاب و سلاک الهیه یکسال سروس
غیبی و بیک لاریسی الهام گردید یعنی حال وقت آن شده است که مذاکره الهی را

۱- نقل و خلاصه از سطر ۱۷ تا ۲۱ ص ۵۲ قوائم الانوار چاپ سال ۱۳۱۰ قمری در تبریز
۲- خلاصه از صفحات ۲۱ و ۲۲ کتاب مرصاد العباد تألیف همین قطب ذ هبی (میرزا ابوالقاسم راز) ۵۳ قطب
چاپ تبریز .

در جلوات باطلا بوسلاک نمائی که بر الخ (((۱)

ارشاد سی و چند ساله این قطب د هبی باندازه ای وسیع و خانقاهش (۲) چنان بارونی بوده است که سه بازار بسیاری از دکانداران دین و سلسله داران را کاسه نمود جلالت خانقاه این قطب باندازه ای بود که است که با توجه باوضاع محیط و مقتضیات زمان انسانرا بباد دوران عظمت و اعتلای تصوف و خانقاههای سمسطیه دمشق (۳) و خوارزم (۴) با قونیه (۵) و سمنان (۶) می اندازد چنانکه علاوه بر مریدان نامداری که از دیوبان قاجاری رفته تا رجال و حکام افاضل و علمای عصر سر برآرد .

۱- نقل از ص ۵۳ قوائم الانوار چاپ تبریز

۲- متاخرین از اقطاب د هبی با وجودیکه غالباً در فارس بومزه شیراز بودند معذالک خانقاه ثابتی نداشتند غالباً منازل مسکونی اقطاب مرجع سالکان صریق و مصاف صاحبان دل بوده است چنانکه شیخ علی نقی اصطهباناتی (قطب ۱ د هبی) در همان خانه روستای اصطهبانات بسوی برده سید قطب الدین (قطب ۳۲) که غالباً در مسافرت بود زمان توقف در شیراز ش خانه ای نداشته و در بقعه شاه داعی اله منزل میکرد تا بعد هـ که نزدیک مسجد جامع خانه ای تهیه نموده آقا محمد هاشم درویش (قطب ۳۳) در خانه مسکونی اجدادی - (جنب نقارخانه مسجد اتابکان معروف بمسجد نو شیراز) منزل داشت آقا میرزا عبدالنهی سهم الارث در حیاط وسیع دیوانخانه و مهمانخانه بدرو و عمویش (صاحب اختیار و کلا نتر فارس) معتکف و منزوی بودند - این (۳۵) قطب د هبی (میرزا ابوالقاسم راز) ساختمانهای مفصلی (اندرون و بیرون خلوت و سر طومله) در محله بازار مرغ شیراز ساخته ویر داخل حیاط بیرونیش مرکز رفت و آمدهای خانقاهی بود .

۳- سیمساطیه خانقاهی است که بعد الاسلام امام محمد غزالی کسبیکه تا دیروز مسند نشین بزرگترین بادشاهان روی زمین و کرمی نشین مدرسه عظیم نظامی بغداد بود در دوران ده ساله اش (۴۸۸ تا ۴۹۸ هجری) جاروب در دست گرفته مزبله مسجد جامع اموی (گویند از شاهای ولید بن عبدالملک بن مروان است) و خانقاه را پاک میکرد و میگفت .

((شریعت بدست غیور و بجام حبیب زهر انصاف ده که من بستانم کدام را))

(نقل از جلد ۳ طبقات الشافیه و غزالی نامه جناب استاد هعائی) .

۴- خانقاه نجم الدین کبری و مجد الدین بغدادی که علاء الدوله سمنانی در بساطه آن گفت ((نه آخر شب - - - مجد الدین را قدس الله روحه هر سال خرج سفره خانقاه دویست هزار دینار زر سرخ بوده است)) از آن خانقاه بزرگانی چون (بهاء الدین ولد شیخ نجم الدین ادا به - شیخ فریدالدین عصار و غیره - - -) بیرون آمده اند .

۵- خانقاه قونیه مولانا جلال الدین مولوی که شرحش را همه جا نگاشته اند (تالیفات جناب استاد فروزانفر مقدمه های مثنوی چاپهای مختلف تذکره ها و تراجم حال صوفیه غیره)

۶- خانقاه سکاکیه که علاء الدوله آنرا تعمیر کرد و بدان رونقی داد (ترجمه احوال علاء الدوله چاپ تهران) تا در سال ۱۲۸۱ م جمیع تقلید شیعیه شد و در سال ۱۲۸۸ ح که اشد و در خدود ۱۲۹۰ از نجف به سرمن رای) مهاجرت روز دو شنبه ۸ شعبان ۱۳۱۲ هجری در جوار عسکریین و نایافته چناره او را با دوش بنجف آورده و در خانه اش دفن کردند و بسیار مانع بوده است چنانکه داستان انحصار دخانیات انگلیسها و تکرار ساختن سال ۱۳۰۸ از قول وی بمصرف است .

دانشور از بزرگترین مراجع شیعه آن زمان (استاد الک و رئیس الامامیه) شیخ مرتضی انصاری (۱) و وجود راسمائه اربع عشر حجة الاسلام میرزا محمد حسین شیرازی (۲) (باین قطب ذ هبی ارادت و رزیه... تلغین ذکر و فکر میگرفتند دلیل بر این ارادت و رزیه نقل قول آقامیرزا عبد الکرم (رایش الدین اعجوبه... ملقب به (عارف علی شاه) است که شاگرد و خلیفه اش (پرویز خان دیومغانی ملقب به صفیر العارفین شیخ نواحی آذر بایجان و جانشین مرحوم اعجوبه) در حاشیه صفحه ۵۶۳ میزان الصواب (چاپ ۱۳۳۴ قمری تبریز) نگاشته است که .

((در حضور پیر بزرگوار خود اعی قطب دوران و مرکز دایره علم و عرفان آقای آقامیرزا بابای ذ هبی شیرازی قدس سوره العزیز بوده که دو عریضه با بمهر از جناب شیخ و میرزا قدس سرهما رسید که اخذ دستور العمل طریقتی از آن بزرگوار نموده بودند الخ))

ناقل همین خبر در کتاب عین الحیاتش که هنوز چاپ نشده و نسخه اصلی با خط و مهر مؤلف (مرحوم اعجوبه) در خاندان پرویزی موجود (خوی و سلماس) میباشد و نسخه دیگری از آن متعلق بکتابخانه نگارنده است . در یکی از فقرات سیصد و هشت گانه اش آورده است .

((حقیر چند طغری عریضه شیخ مرتضی انصاری اعلی الله مقامه را که بحضور حضرت راز نوشته بود و در خواست دستور العمل طریقتی و همت نموده بود مشاهده کردم بخط و مهر شریف خود ایشان الخ)) تذکره پرویزی اعتراف را در ص ۱۵۳ جلد اول (چاپ تبریز) عینا نقل کرده است .

این قطب ذ هبی علاوه بر منند ارشاد فولیت آستانه احمد بن موسی (شاه چراغ ع) را که بسرا در بزرگش (میرزا فضل اله خاوری) پس از پنجاه سال از دست خانواده دشتکی ها که غضب نموده بود در سال (۱۲۵۴) بحکم محمد شاه قاجار پس گرفت بعد از رحلت او (سال ۱ -) چون اولاد ذ کبر نداشت بایشان انتقال یافت .

۱- شیخ مرتضی انصاری که از بزرگترین علمای شیعه متاخر و آثار تالیفاتش هنوز بین علمای مورد بحث و درس است تاریخ ولادت و رحلت او را بسرا درش (شیخ منصور) در یک مصرع گفته است ((خدیو سال ولادت فسراغ سال وفات)) بهرحال در سال ۱۲۸۱ در نجف اشرف ارتحال و در همان عتبه مدفون گردیده است .

۲- ابوالا رامل و والاینام حاج میرزا محمد حسن بن میرزا محمود حسین شیرازی که از طریق مادر با خاندان قزق از منسوب بود در سال ۱۲۳۰ در شیراز متولد و پس از تحصیلات مقدماتی در سال ۱۲۴۸ با صفهان پسرای تحصیلات عالی رفته و از آنجا در حوزه علمیه شیخ مرتضی انصاری تحصیلات را پایان و در مقام اعلیت ایستاد و تا در سال ۱۲۸۱ مرجع تقلید شیعه شد و در سال ۱۲۸۸ حج گداشت و در حدود ۱۲۹۰ از نجف به سرمن رای) مهاجرت و روز دو شنبه ۸ شعبان ۱۳۱۲ هجری در جوار عسکرین وفات یافته جنازه او را با دوش بنجف آورده و در خانه اش دفن کردند و بسیار انقوذ بوده است چنانکه داستان انحصار دخانیات انگلیسها و تلگراف ساختگی سال ۱۳۰۸ از قول وی معروف است .

تالیفات و آثار حضرت راز که در خدمت آن حرکت نماید ولی فرمودند که ((من در سوره یاسین از این کتب ...))

هیچیک از افتاب سق و شش گانه ذهبیه که اکنون مورد بحث و تحقیق ما هستند باندازه این قطب عالم مقام تالیفات و آثار منظم و منصور فارسی و عربی ندارند مجموع تالیفات وی را ۱۰ مجلد نگاشته اند ولی نگارنده تا بحال

بیش از چهل کتاب و رساله او را نتوانستیم بدست بیاوریم . (بارش آمد مروضی حمل کردند)

آثار وی جمعا بیش از نیم میلیون بیت است سی هزار بیتش مخصوص ابام جذبه و بقیه اش آثار ... در آن سکونت و وصل میباشد .

اگر هیچیک از این چهل تالیف هم بدست نمآید تنها دو جلد کتاب آیات الولا به اش فاضل علی و کمالات

معنوی او را شاهدی ((عدلند و جا کمی را ست)) و نموداری از عظمت مقام وی میباشد . بهر حال ما این ...

چهل اثر را در باب چهارم مفصلا معرفی خواهیم نمود . انجام ماموریت باطنی حاج نایب الصدر و چند یمن

مورط طرائق (ص ۹۷ و ۱۴۷ خاتمه و ۱۵۴ وصل ۶) ابن قطب را ((حاج میرزا بابا)) نوشته است

در صورتیکه حضرت راز چون پدر بزرگوارش از شیراز خارج نشد و از سیرانفس و سیر آفاق نپرداخته است .

در حدود سال ۱۲۸۰ ((بر حسب تقدیرات الهیه دومین ... مامور باطنی از حضرت مولی الجن

والانس علی بن موسی السرخسا صاحب سلسله علیه الرضویه الکبریّه المعروفیه الذهبیه علی صاحبها

... ششم که از فارس حرکت کرده و زیارت اوش اقدس مشهود مقدس فیض باب علوم ... تهران

و در مقدمه فرمودند که تو در این سفر اواک فیض درخواهی خواهی کرد ... الخ)) (۱)

در مقدمه کوثر نامه اجتهاد مقابل نص نموده آغاز این مسافرت را در سال ۱۲۸۲ نوشته است . تا اواخر

((در آخر عمر سال ۸۲ هجری (۲۱) بکست با اشاره غیبی که فرمودند نشر فیض در عراق و خراسان و آنرا با

خواهد شد بعزم زیارت و عتبه بوسی ... بدار الخلافة الباهره تشریف آورده)) داستان این ...

ماموریت باطنی و خبر ارتحال در عراق را خلیفه و فرزند ارشد ابن قطب ذهبی (جلال الدین محمد

مجد الاشراف) در اوصاف المقربین (۲) با این مضامین نگاشته است که چون جناب سیدی اراده عزیمت

بدار الخلافة تهران را نمود . (۶)

۱- نقل از سطر ۱۴ تا ۱۸ ص ۵۶ متن قوائم الانوار که در سال ۱۲۸۲ (۴ سال قبل از رحلت) قبل از عزیمت

در خراسان ((بخواهدش بعضی از اجله سادات و عازم اهل سلوک که از امنای دولت جلیله ایران و مقربان

درگاه سلطان میباشند الحسی بمیرزا محمد حسین و الملقب بدبیر الملک ... که بسا بار شایق باطلاع و کیفیت

سلوک و شرایط لوازم طریقت و حقیقت و دریافت مراتب و معارج معنویه ... میبودند این مختصر رساله

موجز که مشتمل ... آمده تا دستور العمل ... الخ)) (نقل و خلاصه از مقدمه قوائم الانوار) که مؤلف

بستان النبیاه و طرائق هم بدان اشارت کرده و با آنهاهم مخالفتها تبکیه مؤلفین آنها باین سلسله داشته اند

ذکر کرامتی بدان اضافه نموده اند . (بیخی با نیاز آورده بیرون زدیم - کج حکمت)

۲- اوصاف المقربین در (محبت) از هجرت دوم در تحقیق فضل و ابرام (باب چهارم) این رساله معرفی شده است

بفقیههم اجازه دادند که در خدمتشان حرکت نمایم. ولی میفرمودند که ((من دوباره باین ارض اقامه من
و خاک مقدس شیرفایاب خواهم بود و تو نخواهی آمد)) من در این فکر بودم که با وجود علاقه
شدید مدیدی چگونه بدون من مسافرت کرده و این غیث را از من سلب میفرمایند تا آنکه در ضمن مسافرت
از تهران بشیراز نزدیک اصفهان رجعت فرمود و جنازه را بارض اقد سرخوی حمل کردند .

بهر حال این مسافرت از سال ۱۲۸۰ شروع شده و در هر قضبات و شهرهای سر راه مدتی اقامت کردند
تا اینکه با استقبال شایانی بتهران وارد و مدت هجده ماه با تجلیل و احترام فراوانی در آنجا بسر برد
سپس عازم خراسان گردید .
((حضرت حاج ملاهادی سبزواری قدس سره در سبزواریا استقبال آمده توقف را تمنا فرمود ... الخ))
(۲)

تاریخ دقیق اقامت حرکت در شهرهای سر راه و همچنین عزیمت و توقف در خراسان یا برگشت از آنجا
صریحا معلوم نیست ولی چنانکه قبلا در حساب سن و تاریخ ولادت این پیرزده هجری گذشت بدون
تردید سال ۱۲۸۲ (۳) قبل از عزیمت بخراسان در تهران کتاب قوائم الثوار را تالیف نموده (۳) است
و نیز در سال ۱۲۸۵ (۴) از مراجعت خراسان بازگشته و کتاب مرصاد العباد را پس از حدود دو سال
در تهران نگاشته چنانکه خود در بیان ریاضات سلوکی (اعجوبه) نویسد ((..... و ورود بدارالخلافت تهران
نموده و یکسال قبل از زیارت فقیر و یکسال متجاوز بعد از زیارت در دارالخلافت با هم بودیم)) (۵)
باتوجه بتاریخ این دو تالیف معلوم میشود که رفت و آمد و اقامت در خراسان حضرت راز از اواخر سال ۱۲۸۲ تا اواخر
سنه ۱۲۸۴ هجری انجام شده است چنانکه فرزندش نوشته است ((در خراسان قرب سالی توقف فرمودند
اغلب لبالی و تمام ایام را سر بر آستانه بالای سر مزار منور مشغول یاد خدا و توجهات میبودند))
تاریخ ترک دارالخلافت بقصد بازگشت بشیراز ((در اواخر سال هزار و ویست و هشتاد و پنج از تهران حرکت
فرمودند و بعد از گذشتن از اصفهان ندای ارجعی را از سر و غیبی شنیده در یکی از منازل لبیک گویند بطرف
جنت و رضوان شتابان گردید)) (۶)

۱- حکیم علی الطلاعی ایوان حاج ملاهادی سبزواری متخلص به (اسرار) شاگرد ملا کاظم سبزواری متخلص به سر
(متوفی ۱۲۸۶) حاج ملاهادی متولد ۱۲۱۲ (ماه تاریخش لفظ (غریب) است) سنین عمرش ۷۸ (کلمه
(حکیم) فرزندش (ملا محمد سبزواری) که خود حکیم فرزانه بود یکسال قبل از پدر وفات کرد تالیفات حاج
سبزواری زیاد و مهمتر از همه (منظومه حکمت .. دیوان اشعارش) میباشد . وی در سال ۱۲۶۰ در سبزواری
رجعت فرموده ماده تاریخ ارتحالش را ((تاریخ وفاتش از بیرون)) گویم که نمرده زنده تر شد)) سروده اند
بقولی هم در اواخر ذیحجه ۱۲۶۸ که بیهقی شاعر گفته ((بیهقی بای نیاز آورد بیرون زد رقم - گنج حکمت آمد))

۲- تذکره شاعران سبزواری / ۳۳ - بی بی سبزواری (ناخالصه) در شهرستان المعظم کتبه ۱۳۸۲ / ۲ - بی بی سبزواری مرصاد العباد
(۱۳۸۵) / ۵ - نقل از سبزواری مرصاد العباد / ۵ - نقل از سبزواری مرصاد العباد

ارتحال حضرت راز - از اینکه در سال ۱۲۸۶ بوده است جای تردید نیست زیرا که مورخین و تذکره

نویسان همگی این تاریخ را ثبت کرده اند تنها کسی که در این تاریخ اشتباه نموده است میرزا حبیب الله افشار میباشد که در ابیات متمم مثنوی ولایتنامه آقا محمد هاشم (در قسمت نام اقطاب سی و شش گانه - - - - - ذیبی) سروده و گفته است .

((چون بجنت داشت چندین غرقه ها غرقه شد تاریخ آن غرق لقا)) (۱)

باحتساب ابعاد (غرقه) مساوی ۱۲۸۵ میشود در صورتیکه ماده تاریخش (غریب) ۱۲۸۶ آمده است .

اما مکان رحلت آن جنت مکان را بجنت صورت ضبط کرده اند و در مقدمه کوثر نامه که (بعد از گذشتن از اصفهان) رانوشته و مسلما اشتباه است . حاج نایب الصدر نگاشته است ((چون از سفر خراسان و تهران بسر ای نمود بفارس نزدیک منزلی اصفهان بکاروانسرای مورچه خورد رسید رخت بسرایی باقی کشید و)) (۲)

((ساره حمل جنازه باقد بر روضی ع باز خلیفه و فرزند این است))

بعضی از مؤلفین بعدی ذهیبیه (دلیجان) را هم نگاشته اند اما ظن غالب متوجه مورچه خور اصفهان میباشد میرزا

جبرئیل را نشمنه ذهیبی را با اصفهان بر دند طرائق الحقائق نوشته است ((نعل شویفش را با اصفهان آور دند

و در سر قبر آقا (۴) امانت گذارند و بعد از دو سال حمل بارض اقد بر روضی نموده و در صحن نو فتح علی شاه

که از ایوان طبله داخل شوند بخاکش میگردند)) (۳) - در ایوان (۵) قدس حمل جنازه نموده بود

اما قارستانه این حادثه را بدینگونه ضبط نموده است ((در مراجعت از مشهد مقدس نزدیک اصفهان

دعوت حق را اجابت و جنازه آن مرحوم را با تجلیل و احترام بارض اقد بر روضی اع حمل و در ایوان طبله صحن نو دفن گردید)) (۶) اشتباهی کرده است ((و جنازه مطهرش را بر حسیب

و حیت که در آستان حضرت مولایش عاقبت پنهان شد آن بسدر منیر)) (۶)

معتبرترین اقوال بیان فرزند ارشد و خلیفه وی میباشد که التزام حضور وی را داشته است .

((در اوایل سنه ۱۲۸۶ که ویا شیوع داشت طرف شیراز حرکت . در مورچه خور که یک منزلی اصفهان است

۱- نقل از خاتمه طرائق الحقائق

۲- بیت ۳۸ از مثنوی ۵۳ بیتی میرزا حبیب افشار ص ۴۰۶ ولایتنامه چاپ شیراز و ص ۳۱۶ چاپ تبریز

۳- نقل از ص ۳۱۱ وصل ۶ جلد ۳ طرائق الحقائق

۴- منظور از قبر آقا قبر مرحوم حاج سید محمد باقر بن محمد تقی شفیق ((شفت از توابع ولایت رشت است)) و اشقی

بود آبادی اصفهانی معروف به (علم الهدی) میباشد وی متولد ۱۱۸۰ تا ۱۱۸۱ و متوفای سال ۱۲۰۰ هجری

است که بر مزارش بقعه و بارگاهسی ساخته اند و هنوز مظاف عامه مردم میباشد . شیراز

این در گورانی ولایت الهیه است که در بنای قدیمی خود و جانشین قبر است پس شش پانزده

میرزا جلال الدین منوکی کردی (نقل وند) در سنه ۱۲۰۵ مرشد الحیات تالیف راز شیراز

تبریز

ضعف شدید دست داد (د) و با حالت ضعف شدید بانهابت سرعت و چابکی پا شد (۲) دست به سینه گذاشت و گفت .. السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته . بعد سر بسجده نهاده جان بجان آفرین تسلیم نمود در آنوقت صاحب دیوان حاکم اصفهان بود تجلیل فراوان کرد سر قبر آقا (۳) امانت گذاردند و ثعزیه داری فاتحه مفصل بهمراهی علما و امرا و تمام بزرگان بتسلیم و دلداداری پرداخته است (۴) ماده تاریخ رحلت پدر و استاد را فرزند و خلیفه اش سروده است .

((شهبی که خلقت او از ازل غیر آمد مهبی که طینت او تا ابد حشر و آمر آمد))
 ((جو عنین دار بقا کرد از این سرای فنا قلوب مرد و زن از هجرنا صبر و آمر آمد))
 ((خصوص حال قدسی که در مفارقتش بخود فرو شدن و مردنش ضرر و آمر آمد))
 ((سروش غیب بگفتا که در جلالت او همین بس است که تاریخ او غفر و آمر آمد)) (۴)

در بساره حمل جنازه با قدس رضوی ع باز خلیفه و فرزند این قطب نوشته است .

((پس از یکسال تمام مقدمات فراهم شد که جنازه حضرت را بعقبات غالبات حمل شود تا روزیکه در تکبیه حاج فطیمه شیواز بسر تربت مرحوم آقا محمد عاظم درویش متوجه بودم که باین مضمون الهام گونه شده فرمودند خواهش تو امسال صورت نمیکرد)) (۴) .

علت انجم نگردیدن حمل جنازه آن بوده است که ((از طرف ابران ورم (۵) قدغن حمل جنازه شده بود و با هرگونه کوشش و توسل بدو سار هم میسر نشد لذا توسط یکی از سرادران جنازه بمشهد حمل و دفن شد سر اینکه سیدی میفرمود : دفعه دیگر من بمشهد خواهم آمد که جلال الدین همراه نهاد بشهر شور آمد)) (۴) اما نویسنده مقدمه کوثر نامه (۶) اشتباهی کرده نویسد ((و جنازه مطهر شریا بر حسب وصیت که در آستان حضرت مولایش جا و مکان معین داشتند حمل و نقل نمودند الخ)) (۶)

تعداد اولاد ذکور و اناث و نیز مراتب فضلی و توجه احوال هر یک از ۸ پسر در فارسنامه ناصری -

طرائق الحقائق . آثار عجم ضبط گردیده است و ما اسامی آنها را باختصار در شجره انساب پدری استاده و پدر این قطب بیان نمودیم ((از هدایت بیرونی اغواشت رفت + جای بر فرزند خود گذاشت و دست

۱- حضرت راز بمرض ویا درگذشته است زیرا مقدمه شیوخ ویا و بیان ضعف کشید این معنی را مسلم میدارد .

۲- (بنا شد) اصطلاح اهل شیراز و بمعنی (برخاست . بلند شد) استعمال میشود .

۳- بشماره ۴ یا ورقی صفحه قبل مراجعه شود . ۴- نقل از کتاب اوصاف المقربین تالیف حضرت وحید الاولیا

چاپ سرببی شیراز - مقصود از (رم) در تالیفات متأخرین ذ هبیه دولت عثمانی میباشد .

۶- سطر ۱۱ و ۱۴ ص ۴ مقدمه کوثرنامه چاپ تبریز و سطر ۱ و ۲ ص ۶ چاپ شیراز .

این در دیوانی ولایت الهیه است که بی باید مبنی بجلال الدین گردد و جانشین فقیر است پس بنام نامی

سوزا جلال الدین مسمی گردید . (..... الخ)) (نقل و خلاصه از ص ۲۵ مرصاد العباد تالیف راز شیرازی) چاپ تبریز

جلال الدین محمد مجدالا شراف

((چونکه آن شیرین شکم شد خموش بشنید از پیر او اکنون سروش))
 ((گرز مستی نوگی در خواب شد سنبلی گیسوی او پسر تاب شد))
 ((خواست شاه از مسند شاهنشاهی شد شه دیگر بجای آن شهلی))
 ((تی خطا گفتم که آئین دوستی در بر ایشان نبا شد این توفی))
 ((یعنی آن فوخنده پیر مستطاب جلوه ای فرمود در سن شباب))
 ((اوست کاندلر شرق و غرب عالم است گاه بآدم گاه پیر آدم است))
 ((من ندانم راستی انجام او مختلف در هر زمانی تمام او))
 ((دوره ای برنام او چون شده تمام شد جلال الدین محمد و السلام))
 ((مجد الاشراف ای شه بیابان مجد سر وحدت بحر بی بیابان مجد))
 ((هر زمان هر یک نشانی ای امیر او در حال صاحب زمانی ای امیر))
 ((سر زار بیابان خلال گهر هسی کم شد به آخر توره را آگهی))
 ((نور تو بر ما نماید راه را از تو باید پی بسرم الله را در ایام))
 مولد، نسب، تحصیلات سید محمد که غالباً او را باعتبار القاب خانوادگی (میرزا محمد) نوشته بمناسبت
 موقعیت بنی و الهام غیبی (۲) بلقب (جلال الدین) باد شده و به (اقدسی) تخلص می نمود -
 است . - را زیاد نوشته اند که چون از بحث ما خالی می ماند خود دارای مینا میس

- ۱- ابیاتی چند از مثنوی ۵۵ بیت میرزا حبیب اله افشار غمیه و لا یتنامه آقا محمد هاشم درودش در ۳۱۶ چاپ
 تبریز و ص ۷۴ چاپ شیراز
- ۲- استاد صدر درباره این نام نویسد ((یکی از اولیا این سلسله علیه و ستگان فقیر که صاحب بصیرت و نور و لا یت
 میبودند فرمودند که باطن از سر و غیبی بر قلب من الهام الهی وارد آمد که فرمودند جانشین فلانی می- ترزا
 جلال الدین است و فقیر که اظهار نمودند تعجب فو تعجب کردم زیرا که آنوقت فرزند جلال الدین نام ندا شستم
 مگر آنکه مرحومه والده ما جد صدیقه آن قره العین حامله باین در و گوهر بکنا میبود و هنوز از بحر و لا یت-
 الهیه بیرون نیامده بود علاوه بر آن آن صدیقه را دو نوبه بود یک نوبه آن فرزند آن کور بود و نوبه فرزند اناث -
 و این نوبه بالفعل او نوبه اناث بود ... بخاطر رسید که اگر این حمل ذکر شد قطعاً مرا از الهام قلبی همی-
 است او را جلال الدین باید اسم گذارد پس از قضایای الهی آن حمل ذکر آمد یقین کامل همگی را دانستند که
 این در دریای ولایت الهیه است که می باید مسی بجلال الدین گردد و جانشین فقیر است پس بنام نهی
 میرزا جلال الدین مسی کردم الخ)) (نقل و خلاصه از ص ۲۵ مرصاد العباد تالیف راز شیرازی) چاپ تبریز
 تبریز) -

بین سنوات ۱۲۸۴ - ۱۲۸۵ که وی در سنین سی و هشت نه بوده است از طرف دیوار ناصرالدین شاه قاجار بلقب (مجد الاشراف) مفتخر گردید .

مؤلف فارسنامه درباره وی نوشته است ((پسر ملقب بلقب جلیل (مجد الاشراف) شادمان و مسرور گشته)) . وی در سال ۱۲۴۳ (۱) هجری قمری در شیراز از بطن ((فاطمه بیگم الشهبیره بیگم کوچک بنت مرحمت بنه میرزا حبیب اله الشریفی الحسینی)) (۲) متولد گردیده است جنابش ارشد فرزندان ذکور حضرت راز میباشد زیرا که پدر خود نوشته است که ((یک ذکوری محمد علی نام تولد قبل از آن یافته و وفات کرده است)) (۳)

قبل از این پسر دختری بنام سلطان بیگم بوده است که در ((هفدهم شهر شعبان المعظم من الشهرور ۱۲۵۹)) (۴) باز دواج ((میرزا محمد حسین خلف مرحمت بنه میرزا ابوالخیر وزیر دفتر فارس بصداق دوست تومان وجه نقد راجح معامله دارالعلم شیراز رو بیه محمد شاه موازی الخ)) (۴) و درآمد (۳) و قبل از این دختر هم اولین اولاد پسر وی بوده است ((فقیر را یک فرزند اقدم از ایشان مسی بنورالدین او در ناخوشی (۵) و با بعد از تولد ایشان وفات یافت (۶) . بهر حال میرزا جلال الدین محمد مجد الاشراف چهارمین اولاد سی و نهمین قطب ذهبی میباشد که بگفته می شود ((عمیر مایه اش از نور ولایت الهیه است و از این فطرت پاک در ایام صبا و جوانی و اوقات تحصیل علم دینیه و ادان جسد به و سلوک آنقدر آثار رشد و ولایت سر زده است که تحریری نیست)) (۳)

کرامات و خوارق عادات و مکاشفات و الهامات قبل از تولد و بعد از آن و همچنین در ایام رضاع و دوران صباوت این پسر زاده ذهبی را زیاد نوشته اند که چون از بحث ما خارج میباشد از ذکرش خود اداری مینمائیم .

۱- تاریخ تولد این قطب ذهبی را مؤلفین طرائق الحقائق (ص ۲۱۲) و فارسنامه (ص ۳۹) در بزرگان محله بازار - مرغ در عین حالیکه هر دو معاصر با وی بودند هر غلط سال (۱۲۹۴) نگاشته اند و حال آنکه خود این مؤلفین در چند سطر قبل تاریخ ارتحال پدرش را ۱۲۸۶ ضبط نموده اند .

با این عدم توجه و بی دقتی هائیکه در باره معاصرین نموده اند چگونه در ترجمه احوال گذشتگان میتوان بایشان اعتماد داشت ؟ ۲- نقل از متن قباله ازدواج میرزا ابوالقاسم راز با دختر عموش (میرزا حبیب اله شریفی) که نسبت آنها را در شجره این خاندان و نسب ایشانرا در سلسله صعودی میرزا عبدالحی روشن ساخته ام . قباله این ازدواج روی کاغذ خان بالغ بطول ۱/۵ متر که متن آن ۳۵ × ۴۰ سانتیمتر است با خط بسیار نفیس نسخ و تذهیب زیبا و گرانبهاست . در موزه خانوادگی نگارنده موجود است صدق این ازدواج یکصد تومان و تاریخ آن ((غره شهر شعبان المعظم - سنه تسعة و الثلاثین و مائتین بعد الالف ۱۲۳۹)) میباشد - ۳- نقل از سطر ۱۲ ص ۲۵ مرصدا العباد چاپ تبریز - ۴- نقل از قباله ازدواجی که معمولی و بتناسب قباله ازدواج پدرش نیست - ۵- ماده تاریخ رحلت این پسر را عموش میرزا فضل اله خاوری (سال ۱۲۵۴) بنظم آورده است -

اما درباره قسمی وی علاوه بر آنچه در ذکر اسباب اجساد نقل شد بدر استاد وی در مقدمه پاسخ (۱)
 سؤالاتش نوشته است ((انت الذی عهد الیک الحجة صاحب العصر والزمان علیه بالولا یته
 والهدایة غوابته و عرفته بعین العیان وبصیوة القلب غفصل فی حقک و قال مدحا لک
 انت الذی کنت من نتائج الیهابین و رهبان هذه الامة الخ)) (۲)
 ترجمه این عبارات در آخر تالیف کُرد (مرصاد العباد) بدینگونه آورده است ((و تبرز خدمت حضرت حجة الله
 مشرف شده با و فرمودند تو از جمله برهمن زادگان و برهمنان خانوادہ ولایت میباشی
 و اینکه آنحضرت فرمودند که تو از برهمن زادگان و برهمنان خانوادہ ولایت هستی یعنی از اولیا زادگان و اولیای
 این سلسله علیه میباشی یعنی اسباب سابقه وجود آن فرزند تمام پاک و طاہر
 است و از اصلا ب ظاهر اولیا و ارحام مطہره است الخ)) (۳)
 بعد از این مقدمات چهارده پشت و صلب وی را که از اولیا زادگان بوده اند مفصلا بیان مینماید که مایه ای
 از آنرا در ترجمه احوال راز شیرازی بیان نمودیم .

از ذقابق ابام صباوت جز داستانهای کرامت آمیزی بدست نیامد . اما تحصیلات ابتدائی خواندن و نوشتن را
 در مکاتب شیراز نموده و مقدمه ادبیات عرب . فقه و علوم دینی را در خدمت پدر و سایر اساتید آموخته
 است . آنگاه برای تکمیل تحصیلات و عمیقتر آموختن ریاضات علم خراسان شده و در شهر مشهد مقیم
 و در آنجا بتحصیل حدیث و کلام تفسیر و ریاضیات پرداخته و فلسفه و حکمت را هم چنانکه در مسافرتها پیش
 بیان خواهیم کرد در یزد تحصیل نموده است .

اساتید او را نمی شناسیم اما همبند در میدانیم که در علوم تحصیل ظاهری مقام ارجحندی یافته است .
 بطوریکه مورخین او را ستوده و نوشته اند ((از خدمت علما هر فن بهره ای یافته و از هر خرمن خوشه ای بر گرفته
 خط شکسته را در دست مینوشت)) (۴) و نیز ((جناب همه خطوط خصوصا نسخ تعلیق را خوشنویس)) (۴)
قدیمه و سلوک

این ولی زاده ای که در کانون تصوف بد نیا آمده و آغاز کودکی آثار بزرگی در ناحیه اش پدیدار بوده است
 چیزها نوشته اند ولی ما از میان تمام اقوال و عقایدی که اگر بوی گسراف از آنها استشمام نگردد شاید از مبالغه

۱- رساله نور علی نور جواب سؤالات بدو به پسر میباشید که در باب چهارم معرفی خواهد شد .

۲- نقل از خلاصه از ص ۲۳ رساله نور علی نور تالیف حضرت رازچاپ شیراز

۳- خلاصه و نقل از ص ۲۸ مرصاد العباد چاپ تبریز

۴- نقل از ص ۲۱۲ خاتمه طرائق الحقائق و ص ۳۹ فارسنامه ناصری .

گونه ای که مولود ارادت صاد قانه است خالی نباشد . به بیان خود این رکن رکن نهایی قناعت مبنای است . . .
 ((آغاز جنگ به هم از شیراز پیدا شده بنحوی که بی فسرار و آرام گردیدند از سر این اراده تقبل شده است . . .
 حضرت سلطان الاولیا نموده در آن محل مقیم گردید و از آستان آن قبله حاجات ملتصد و حاجت
 شد . اول محاذات از ناخوشی و غیره که مایه سلوک و ریاضات آید . دوم عدم ابتلا به تنگدستی و عسرت
 و ناکه که بجهت آن خواهر بریشان و خیال متفرق گردید راجع به مراحل و قطع منازل نمود تا به شیراز

همیشه اوقات با ترک حیوانی صائم اند هر و در هر اربعین یکروز اغطار مینمود . شبها در مقابل پنجره حرم
 رضوی بصلوات و ذکر و ابرار و احبای لبالی و ریاضات بالا ستوار اشتغال داشت . با این همه
 ریاضات و زحمات اثر جستانی از نداشت و لا غری و غیره در من پیدا نمیشد (((۱)

این عدم هزال و ضعف موجب طعن طاعتان شده بود . اما این اجاق زاده ذهللی که مراحل کمال نفسا نسبی
 را طی مینمود علاوه بر ریاضات عسلی (((۲) در سر مشقها این دو بیت شعر را نوشته بودند میداد . در حوزة

قر و تربیت مرحوم سیدی و انت سمین فلسط الامر آیتنا ((
 ((قلت لان العشق خالف طبعهم ووافق طبعی فصار عداوتنا)) (((۳)

تقسیم اوقات این بیروزا ده سالک چنان بوده است که ایام هفته را بجز روزهای دوشنبه و جمعه صرف بحث و تحقیق
 علم میکرد و آن در روزها بفرموده خودش ((تعلیم خط بشاهزادگان و بزرگان مینموده و انجام کارهای لازمه -
 و سایرهای دراز سلوک چنان بود تا آنکه منتهی گردید به دست از تربیت و ریاضت پس از آن تخفیف داده شد
 دیگر مینمود)) (((۳)

این بیان معلوم میدارد که قسمتی از مخاری تحصیل و گذران روزمره را از طریق خطاطی و تعلیم آن بدست میآورده
 است . در صورتیکه در جای دیگر فرموده ((فریدون میرزا حکمران خراسان و مرد خدا خواه و تهرودا شست
 و با آقا میرزا بابا روح الله روحه ارادت نامه داشت ما همی پنجاه تومان میفرستاد و روزگار بر قساره

میکشفت الحاصل دو سال ریاضت و صوم دهر میبود در آخر حال صداعی عارض گردید
 بعدی که مانع از کار و ریاضات من میشد)) (((۲)

بعد از پایان این کسالت که با توجه و درخواست از حضرت ع بهبودی یافت معیوت زمان دیگری که خدود و تاربخ
 آن مجسمه اول نمیشد در آخرا سان بتکمیل علم فقه و اصول تفسیر ریاضات پرداخته است و سپس بگفته خود .

۱- خلاصه و نقل از صفحات ۱۴ تا ۱۷ اوصاف المقربین چاپ شیراز
 ۲- برای اطلاع از مباحثات و اخسودان و تهمت مفتویان باین بیروزا ده ریاضت کس با اوصاف المقربین تالیف حضرت
 (حیدر الاولیا) مراجعه شود .

۳- نقل از صفحه ۱۲ تا ۲۱ اوصاف المقربین چاپ شیراز
 در باره اربعینات و اقسام آنها و نیز اربعینهای ذمه و تاریخ آنها تحقیق نمود

۱- نقل خلاصه از ص ۴۱ - ۴۲ رساله تام الحکمة (مقدمه کتاب قوام الانوار چاپ شیراز)
 ۲- از ص ۱۱ ص ۴۱ و ص ۱ ص ۴۱ رساله تام الحکمة که در صفحه قبیل ذکر شده

((بعد از چندی به یزد رفته و در حکمت خوانده تا مکتوب راز رسید (۱) نوشته بودند . . . فرزند ایمن کلام مولای تو امیر المؤمنین علیه السلام است که بجلال الدین بنویس . صحراگردی بس است . حال وقتست تربیت است وقت را ضایع مگردان)) (۲)

چون این را دید فهمید که اینهمه ریاضات جهت اینک خود سر بوده است صحراگردی محسوب میشود پسند وار در آتش بی قراری عازم شیراز گردید (۳) سراسیمه طی مراحل و قطع منازل نمود تا شبی راز رسید و در حافظیه مسکن گرفته ورود خود را بعرض پدر رسانید . . پدر با چند تن از منسوبان بحافظیه رفتند .

((سر بقدم مبارک گذاشته و بجهت تاسف از غفلت خود اشک خونین افشاند تا بامرواجازه ایشان غسل توبه که معمول این سلسله است نموده مشغول اندکار و ریاضت بندستوار عمل ایشان گردید سبیدی روح اله روحه کلی همت و همگی نهیت خود بر استعلا ی لوای رتبت مصروف گردانید)) (۴)

در باره ریاضات بندستور پیر وزیر نظر پدر خود نویسد ((فقیر بعلون الله و عنایاته مدت بیست سال در حوزة فقر و تربیت مرحوم سبیدی بر ریاضات و جان کندن مشغول بوده و اوایل صم دهر بود و بالتام الا آنکه سه چهل روز یک دفعه افطار بود حیوانی . پس از آن تخفیف مرحمت فرموده بشش ماه و چیزی کم که سه ماه رجب و شعبان و رمضان باشد و دو اربعین حسینی و موسوی (۵) که با پر عزیز از حیوانی مطلقا سالها چنین بود پس از آن تخفیف مرحمت فرموده بموقوف گردیدن اربعینات که منحصر بود به همان سه ماهه از پر عزیز مطلقا و سالهای دراز سلوک چنین بود تا آنکه منتهی گردید بسنه بیستم از تربیت و ریاضت پس از آن تخفیف داده شد یعنی پس از فوت مرحوم سبیدی قدس سره العزیز بندستور العمل باطنی و روحانی الخ)) (۶)

تاریخ بازگشت از سفر تحصیلی ابن رکن ذهبی بقرینه آنچه گذشت و عبارت ((مدت بیست سال در حوزة فقر و تربیت مرحوم سبیدی مشغول بوده)) (۷) و آنچه در خاتمه همین عبارات نوشته است ((و تاکنون که به هزار و سیصد از هجرت است چهارده سال میشود که بهمین حال باقی و موقم بحول الله الخ)) .

۱- این دانشجوی مسافر و سالک مرتاض ذهبی در حالات خود فرموده است که ((در یزد و خراسان از سر کسبه در حال و خیال خود غرق بود مکتوب از مخرجاکه میرسد همینطور نخوانده زیر نمیداشت ولیکن در آخر نامه سبیدی اثری بود که نتوانست از آن بگذرد . سر مکتوب را باز کرده))

۲- رجوع شود بشماره ۳ باورقی صفحه قبل

۳- تاریخ بازگشت از این مسافرت تحصیلی محدود سالهای توقف در خراسان و یزد را بعد از این از روی قرائن و تاریخ تحریر و تالیف کتاب (نظام الحکمة) حساب مینمائیم .

۴- رجوع شود بشماره ۳ باورقی صفحه قبل

۵- در باره اربعینات و اقسام آنها و نیز اربعینهای ذعبیه و تاریخ آنها تحقیق نمودم

۶- نقل و خلاصه از ص ۴۸ - ۴۹ رساله تام الحکمة (مقدمه کتاب قوائم الانوار چاپ تبریز)

۷- از سطر ۱۱ ص ۴۸ و سطر ۱ ص ۴۹ رساله تام الحکمة که در صفحه قبل ذکر شد

چون میدانیم سال رحلت و پیر این قطب سال ۱۲۸۶ بوده است و بالا هم مرقم رفته است که تا سال ۱۳۰۰ مدت ۱۴ سال (۱۳۰۰ - ۱۲۸۶ = ۱۴) ریاضات بامر باطنی انجام میکرد بد بنا بر این معلوم میشود هنگام فوت پدر این قطب چهل و سومین مرحله زندگانی را میگذرانده و بیست سال تمام بوده است که در تحت نظر پدر و اسنادش ریاضت میکشیده است.

از طرف دیگر قبلا متذکر شدیم که این قطب ریاضات ایام تحصیل در خراسان و یزد را بامر مولا پیش علیه السلام ((صحرا گردی)) تلقی نموده و در بازگشت بشیراز با جازه و امید در غسل توبه کرده و از پیر عشق تلقین گرفته است.

بنابر این مراجعت از مسافرت تحصیل مسلما بیست سال قبل از ارتحال پدر و پیرش یعنی سال (۱۲۶۶ = ۲۰ - ۱۲۸۶) بوده است که وی بیست و سومین بهار زندگانی را میگذرانده با توجه باینکه تحصیلات عالی و استعداد برای مسافرت تحصیلی آنهم در روزگاران گذشته با آنهمه وسیله مسلما کمتر از ۱۷ - ۱۸ سالگی جوانان صورت نمیگرفت.

بویژه که این قطب زاده در خراسان خطاطی کرده و معلم خط هم بوده است.

با این مقدمات آغاز سفر تحصیلی باید بین ۱۷ تا ۱۹ سالگی و در حدود سالهای ۱۲۶۰ تا ۱۲۶۲ انجام شده باشد و مدت اقامت در مشهد و یزد هم بین ۶ تا ۱۰ سال بوده است. علاوه بر این دو سفر تحصیلی در حالات پدر جسمانی و روحانی این قطب دیدیم که آن قطب ناطق در آخر عمر مسافرتی بتهران و خراسان نمود و این قطب قطب صامت هم در حضور و کابش بسیر آفاق پرداخت.

این قطب بعد از ارتحال پدر بازگشت بشیراز که بر مسند ارشاد تکلیه زاهد (مدت چهل و پنج سال از قبة الاولیاء - بشیراز بیرون نرفت تا بسدر ((ارجعی الی ربک راضیه مرضیه)) واصل گردید.

دوران اكمال و ارشاد از سند ارشاد واقعات و مشایخ سلف بجز کرسی نامه و طومار سلاسل با ضبط تواریخ و تذکرات چیزی در دست نداشته و ندیده ایم اما در بین اسناد قطبیت متاخرین سندی با استحکام و ابضاح این رکن ذی -

ندیده نشده است زیرا قطب ناطق زمان که خود پدر و پیر این رکن بیرون علاوه بر آن چه در چند تالیف فارسی و عربی خوشنویسی خلافت فرزندش را تصریح نموده است در سال آخر عمر هم کتاب مرصاد العباد را نگاشت و شمه از مقامات علمی و مراتب معنوی این فرزند را برشته تحریر آورده و خلافت او را تصریح و تاکید کرده است: در این کتاب بعد از تحقیق در مأموریت معنوی خود ارشاد و دستگیری را فترت نهاده است که ((سایه اولیا الله غیر از سی و سه چهار نفر کسان این سلسله همگی از جمله اولیا الهی اند اما قابلیت مقام شیخی و پیشقدمی ندارند .. مالخ)) (۱)

آنگاه سند ارشاد فرزند را چنین شروع نموده است ((اما اینکه بعضی طالبند که بدانند و بصیر گردند آنکه بعد از تقیر در این سلسله علیه کیست که تواند دستگیری و پیشقدمی فقا را نماید و باصرار از فقیر خواهد و التماس اظهار این - - - - - امروز نموده اند که بعد از رحلت فقیر بر فقر متحتم گردید که اظهار نمایم هر کس که دانسته دانسته است و هر کس ندانسته بداند که این امر خلافت امر موهوبی الهی است از خداوند بهر کس خواهد بدهد (۲)))

استقل از سطر ۸ و نیز خلاصه سطر ۱۲ و ۱۸ مرصاد العباد ص ۱۰۵

در این باره تحقیقات زیادی نموده و فصل مشیعی (بنج صفحه ۱۹ سطر ۱) که در بابی طینت سیرهای باطنی عظمت مقام خبیفه و فرزندان مرقم داشته و سیرتغیظه و تحلیل قانون کلی ((معکل ولی ناطق ولی صامت)) - بسوده اخته و نگاشته است ((پس خوشا حال آن سلاک و صدیقان که قسرة العین هادی و پیش قدم ایشان باشند و نقه الله تعالی علی سلوک فی سبیل الرشاد والسلام علیه وعلینا وعلیکم وعلی عباد الله الصالحین ورحمة الله - و سرکاته)) (۱)

اگر ارشاد این قطب از هم بدون مدعی نبوده و نغرازمیرد ان بدور که حالات خویشو سلوک مطلوبی داشتند در مقام احراز مسند ارشاد بودند اما ((از آنجائیکه در این مقام تشخیص حقیقت از مجاز زیادتى قوه و تصرف در نفوس سلاک است و از من مشاهده کردند انصاف داده از دعوی بیجا درگذشتند)) (۲)

با درگذشتن مدعیان از دعاوی خود خانقاه و میردان ثابت قدم باین قطب ارزانی شد و در حدود نیم قرن [مدت ۴۵ سال از فوت پدر (۱۲۸۶) تا گاه ارتحال خود] با کمال عزت و احترام در جایه هموار و کوبیده نیاکان بر قلوب مردم سلطنت مینمود . اما با اینهمه در این راه دو طرف بجهت خود خواست

وی اضافه بر این سلطنت معنوی ریاست ظاهری و تولیت آستانه احمد بن موسی (شاه چراغ) را هم داشت قبل از هم اشاره نمودیم که این تولیت با مجاهدات عمیق (۳) انصرف اغیار و درآمد و بحق در این دودمان مستقر گردید اما این رکن نهضتی از لحاظ نگاهداری عظمت معنوی مقام ارشاد و آغشته نگردیدن بامور مالی و حطام دنیاوی ریاست را خود حفظ و تصدی امور مالی را به برادر که تروا گذاشت . چنانچه خود در این باره آورده است .

((عمل تولیت آستانه که از زمان با این خانواده بوده بعلمت غیبت حضرت رازمتمولی باشد)) در این مدت اختلال و بی نظمی بهم رسانیده بود . چندی اوقات پر تمشیت و نظم امور تولیت مصروف شدند و چون این عمل بواسطه معاشرت با اینها دنیا مانع طاعات و از کار میآمد باخوی میرزا محمد رضا واگه داشته و احوال اب التوبه گردانید الخ)) (۲)

۱- نقل از ۳ تا ۹ ص ۲۹ مرصع العباد چاپ تبریز باید دانست که این رساله ارشادیه باین عبارت پایان نیافته بلکه بعد از آن مباحث ارشادی دیگری تا چهل صفحه تحقیق شده است .

۲- نقل از اوصاف المقربین تألیف جناب وحید الاولیا . معظم لهم هم این عبارت را از خود این پیروان در رکن ذهی نقل کرده است . علاوه بر آنچه مؤلف محترم اوصاف المقربین دیده و شنیده در این مجموعه برشته تحریر آورده است .

در کتابخانه خانوادگی نگارنده يك سلسله اسناد و مکاتباتی موجود میباشد که تطبیق و دقت در آنها وضع زندگانسی و محیط اجتماعی و همچنین روش تربیت خانقاهسی و معتقدات و سیره متاخرین از اقطاب را نشان میدهد . امر با بحث و تحقیق در آنها خود رساله جداگانه لازم دارد . مع آری در این خانواده خسر و پرور وجود و در مقام

۳- میرزا فضل اله خساری منشی حضور و مهر دار سلطنتی فتحعلیشاه قاجار که در زمان محمد شاه حکم تولیت را دریافت داشته آخر عمر را از کار دیوانی کناره نموده و در شیراز بسر برد . - سینه قرآن میبود .

این سخن بگذاشته است زیرا علاوه بر آنچه معمرین از سجایای اخلاقی و تقوای دینی وی بخاطر نداشته نقل
 مینمایند. سبک زندگی مادی و فانی حیات معنوی وی میرساند که برای حفظ شئون روحانیت و پاسداری مقاصد
 منبع ارشاد از مداخله در امور سیاسی روز جدا امتناع میورزید چنانکه دست سیاست و انقلاب مشروطیت،
 تشکیل احزاب (اعتدالیون و انقلابیون) (۱) با عموم طبقات حتی روحانیون و علمای مرجع تقلید، مراشد
 و اقصاب سایر سلاسل را از مسجد و محراب یا صومعه و خانقاه بیرون آورده و بلباس متحد الشکل بمیدان مشق پسران .
 اما این قطب دهمی چون کوه برای خود ایستاده تند باد حوادث مشی زندگی و تقوای عارفانه اثر را تخیل
 ندان با آنکه مستبدین و مشروطه خواهان دسته ای مسجد نو اتابکان و دسته دیگر شاه چراغ شیراز را بایکساره
 خویش تن کرده، هر يك ميكوشيدند تا روسای محلات و ائمه جماعات، بزرگان شهر و متنفذین را با تطمیع
 و تهدید بخود جلب نمایند . ایشان هم که علاوه بر احاطه بر امور آستانه احمدی که مرکز تجمعات میبود، خود
 ریاست يك حزب بسیار قوی و ثابت القیدی را داشت که با بکطرفی شدن او هزاران مردان فداکار و پاکباز
 با او همراه بودند، اما با اینهمه وی در پاسخ جماعات زیادی که از هر دو طرف بحضور آمده خواهرش
 همراهی میکردند میگفت ((منم خواهم میکنم مرا بگذارید در گوشه خانه خود و کار بامن نداشته باشید))
 و دعا میکند خدا در میان شما که اصل يك شهر و در يك مذ هب هستید اصلاح فرماید)) (۲)
 اوقات شبانه روزی این قطب دهمی علاوه بر اقامه طاعات و عباداتیکه از آغاز سلوک تا آخر عمر معمول میداشت
 بیشتر صرف تحقیق و مطالعه یا رسیدگی بکارهای سیروسلوکی مریدان خان از حوزه فقری شیراز میشد زیرا حضرت
 شخصا مکتوبات تمام نقاط را مطالعه و با خط خوش جواب میداد (۳) در ایام هفته تنها روز جمعه از صبح تا عصر
 با رعام داشته و پذیرائی از واردین و رسیدگی به حالات و مقامات سلاک را مینمود .

شبهای دوشنبه و مخصوصا جمعه را با تشریفات بسیار مجلل و باشکوهی بحرم احمد بن موسی مشرف شده و در رواق
 جنوبی حرم در ضلع شرقی نطع بسیار وسیعی که مملو از چارها و چهل چراغهای الوان و آراسته به گل و سنبل میبود
 جلوس میکرد و با قرائت قرآن مجلس آغاز و از واردین که گاه و بگاه حکام و رجال، علما و تازه واردین بشیراز جز
 آنان بوی پذیرائی میشد . در پایان مجلس خطیب آستانه (۴) در برابر غریب مایستاد و خطبه بسیار

۱- برای اطلاعات بیشتری بتواریخ مشروطیت ایران . فارس و جنگ بین المللی لیسران تنگستانی و غیره
 مراجعه شود .

۲- رجوع شود بشماره ۲ صفحه قبل

۳- باره ای از مکتوبات حضرت قدسی را بنام (مجلل الانوار) حضرت وحیده الاولیاء جمع آوری و چاپ کردند
 مکاتبات با حوزه فقری آذربایجان را منابع آن سامان جمع آوری کرده فعلا در خاندان خسرو پرویز موجود و در مقام
 طبع و نشر میباشد .

۴- مرحوم شیخ حسن ملف به قاری باشی از مردان متدین و مطلع در قرائات سبعه قرآن میبود .

مفصلی که با نثر مسجع فاضلا نه ایشا شده بود انشاء میکرد با رسم حضرت ولی عصر ع جلسای مجلس
برخاسته تا آخر خطبه همدان برپای بودند، سپس بتبعیت این رکن ذهبی زیارت نموده با همان تشریفات کسبه
آمده بودند باز میگشتند. صد ها نفرانوس بدست و چراغ کش در جلو میرفتند چهار بساول با لباس و چوبهای
مخصوص نقره ای که داشتند (۱) پیشا پیش این قطب حرکت کرده روسای خدام و دستگان . مریدان و اطرافیان
هم که جمعیت زیادی را تشکیل میدادند در مشایعت وی ابتدا برادر کهنتر (میرزا محمد رضا نایب التولید)
را بخانه اش (۲) رسانیده و خود با همین تجلیل بخانه خویشتن که همان منازل موروثی پدر (۳) بود میرفت
یکی از حادثات این شبهای زیارتی که مؤلفین ذهبیه آنرا در *الذوق* ص ۷۸ ها کرامت دیگر این قطب ضبط نموده و
براز شصت و اندی سال هنوز هم زبانزد خاندانهای شیراز میباشد جوانی است که حضرت وحیده الا ولیسا
(مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی) خود حاضر و ناظر آن بوده و در ضمن احصاء فضائل اخلاقی (زهد و تقوی .
دور و پر هیز گاری . صبر و برد بساری . استقامت با پاداری صفا و وفا . تواضع و قار . غیبت و همیست)
صد ها صفات عالیله دیگر) از پیر عشق خویشتن در ذیل عنوان (هیبت) وصف کرده و نگاشته است .
(با وجود گشادگی سبها و چهره و تواضع هیچکس جرات گستاخی نداشت . چنانکه در سال ۱۳۱۷ بمصداق
گفت پیغمبر چنین ای سیویه - اتق من شومن احسنت الیه . وظیفه خواران که ریزه خوار بودند با عده ای اشرار
در یک شب جمعه ای که حضرت قدس سی جلوس فرموده بود . اشرار وار شده عرب
کرده با تیراندازی قنادیل حرم را شکستند . سرخلفه اشرار با کار حمله کرد همه فرار کردند مگر حضرت
قدس سی که تسبیح در دست بهمان حال که بود . بود آن مرد بقهقرا برگشت و کار را انداخت و زمین آفتاب
بو سید الخ)) (۴)
تالیفات - حضرت قدس سی آثار نظم و نثر فراوان دارد که مادر باب چهارم بمعرفی آنها میپردازیم .
مریدان در جماول و شیوخ این قطب را علاوه بر تذکره های اواخر قاجاریه مانند طرائق الحقائق . فار نامه
آثار هجم و اضافه بر تالیفات ذهبیه (اوصاف المقربین و جلالیه) اخبار تذکره برویزی تشکیلات حوزه فقهی
آذر بایجان و نگاشته و رجال فقرا ذهی آن سامان را مفصلا معرفی نموده (رتبه مرضیه) را لبیک و یانگ
۱- نگارنده خود آخرین بساول این دستگاه بنام (غلا مرزا) را با لباس مخصوص ملبله دوخته سر مه ای رنستگ
و چماق نقره ای که باقیمانده آن بساط بودند دیده است .
۲- خانه های موروثی میرزا محمد حسین صاحب اختیار فارس و کلا نثر شیراز نزدیک مسجد جامع شیراز بود و هنوز هم
آثاری از حیاط بسیار وسیع بیرونی و خرابه حمام آن موجود است .
۳- منازل احداثی مرحوم راز در محله بازار مرغ که جلگی در مسیر خیابان لطفعلیخان زنده خراب شده و انتهای
خیابان حیاط بسیار وسیع بیرونی و خرابه حمام آن موجود است .
۴- نقل و خلاصه از ص ۲۲ اوصاف المقربین چاپ شیراز .
نقل از اوصاف المقربین چاپ شیراز .

ارتحال و مرض موت - در ماه شعبان سال ۱۳۳۰ که این ذوالربیع استین دهمی که هشتاد و هفتمین سال
 عمر را طی مینموده در عین حالیکه شاید هفتاد و چندمین صوم صد روزه (سه ماه و ده روز ماههای رجب و شعبان
 و رمضان و ده روز اول ذیحجه) را میداشت در حمام میدان (۱) شیراز عارضه ای پیش آمده بایش لغزید و آن
 کوه و تار بزمین خورده ، بایش مجروح شد پزشک و جراح خانوادگی (۲) بمعالجه پرداختند وی با وجود کبر سن
 و شبخوخت روزه را افطار نکرد تا سه ماهه را بپایان رسانید . در پاسخ اصرار پدر و عمی نگارنده که طبیبان
 معالج بودند و برای تقویت بنیه آن میر واصل میکوشیدند تا مگر روزه گشاید و تقویت غذایی یابد گفته است -

((حیات جسم بروج است و غذای اصلی روح ذکر و یاد خداست)) (۳)

((قوت از قوت حق میزد)) نمز عروقی که حرارت می جهد))

((این چراغ شمع کور روشن بود)) نمز قنبله و بنیه و روغن بسود))

((سقف گردون کوچین ندایم بود)) نمز طناب و استن قائم بود))

((قوت جبریل از مطبخ نبود)) بود از دیدار خلاق و دود)) (۴)

بهر حال روزه صد روزه تمام شد و بنیروی مرحوم زخم هم التیام یافت . ظاهراً بهبودی حاصل گردید اما قدرات
 معاجین نیرو بخش نتوانست اثرات پیروی و تکسر مزاج را ترمیم نماید بمصداق ((ومن نعمه ننکسه و فی الخلق))
 ناتوانی روز افزونی شد تا در ماه صفر سال ۱۳۳۱ ضعف شدت یافت بهلول بر بستر ناتوانی نهاد و زمینگیر شد .
 برادر و عموزاده نگارنده که در آن روزها پزشکان جوان و شاید دانشجویانی بودند که دوران انترنی (۵) و اکسترنی (۶)
 را طی میکردند از طرف پدران خویش شبانه روز مراقب این بجزر و بفرسودگی بودند نقل میکردند که ((با آنها - - -
 نقل و ضعف هیچگاه بی و غش نبوده . برای انجام فرائض و حتی نوافل قیام مینمود و هرگز نماز نشسته نخوانده))
 بهر حال از هجده ماه صفر ضعف قوت گرفت و خرو خواب کم گردید .

((دست از خواب و خور عالم جسمانی شست)) خرو خواب دیگر از عالم روحانی جست)) (۷)

این ضعف و ناتوانی ادامه داشت و تشدید میشد تا صبح شنبه بیستم ربیع الثانی که گفت ((دوشبانگ الرحیل
 شنیدم)) لب از تکلم با اغبار بست و بتکرار آیات و ذکر الهی پرداخت تا سحرگاهان شب جمعه بیست و شش ربیع الثانی
 سال ۱۳۳۱ هجری قمری که خطاب ((یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربك راضیه مرضیه)) را لبیک و یانگ
 الرحیل حق را اجابت نمود .

۱- حمام جنب میدان شاه چراغ از ساختمانهای میرزا قنصل اله خاوری که ماده تاریخ آنرا هم خود سروده بر سنگی
 نقر شده است هنوز بر سردر آن موجود میباشد .

۲- میرزا محمد طبیب حکیمباشی (عمو) و میرزا ابوالحسن جراح باشی (پدر نگارنده)

۳- این عبارت را جناب وحید الاولیا هم در اوصاف المقربین نقل فرموده است .

۴- از مثنوی مولانا جلال الدین مولوی . ۵ - *interne* - ۶ - *externe* .

۷- نقل از اوصاف المقربین چاپ شیراز .

جسد این قطب نامدار ذهابی را در همان خانقاه (حیات بیرونی) غسل داده کن نموده اند و بقصد
حافظه جنازه را از خاک بیرون آورده برای طواف آستانه ای که عمری سر خدمت بر آستانش ساییده بسو
حمل کردند . و چون نماز و طواف انجام شد هنگام بیرون بردن جنازه خدام حضری مانع آمده گفتند
((و اینجاست ما باید در همین آستان ملائک با سیان بخاک سپرده شود)) (۱) حال اسباب و رفتار اوصای
سر انجام خدام جنازه را بخسرم عودت داده (در حجره دوم از سمت شمال ایوان (جلوسم) که روبه
مشرق میباشد مقدمات تدفین را فراهم کردند . هنگام حفر قبر سنگ مرمر بسیار بزرگ و نفیسی که شایسته مقام
چنین مد فونی است بدید آمد و سنگ روی قبر نصب شد و هم اکنون پای برجاست .
تعمید مقدمات تدفین در حافظه و اصرار خدام آستانه با پیدا شدن این سنگ نفیس از قبر باغافه آنچه
مرحم مستشیر السلطنه قوامی نقل نموده است که ((یکی از حشرات ایوان را از مرحوم مجد الاشراف خواستیم
و این حجره اشاره نمود . فرمود . من خودم در آن نظری دارم غیر از آن هو کدام را بخوانید
مضایقه نیست)) (۲) کرامتی بدید آمد که در کتب ذهابیه نقل و هنوز هم ورد زبانها میباشد .
ماده تاریخ فوت این قطب ذهابی قطعه شانزده بیتی عربی میباشد که در حاشیه متن منثور عربی که بسید
نصیح است بر لوح انقبره نقل شده است .

مطلع قطعه هم . تصوف قوس نزول را پیوسته
((صلی الاله علی سلطان اعراف - عناق عرش العلی فی قله صاف))
و مقطع آن ((صوفی است خر و مرید سوزی خور))

((فقلت ان اسئلوا عن عام رحله عزیز جنه عن مجد الاشراف)) (۳)
عزیز جنه عن مجد الاشراف

۱ - رجوع شود بشماره ۷ صفحه قبل
۲ - نقل از اوصاف المقربین چاپ شیراز
فصل اول - تحولات کسوف و ماه و غیره (امام احمد قزوینی)
برای نشان دادن تغییرات فکر و نظر آید هر ساله در مطالعه آثارشان باید اوضاع اجتماعی

۱ - در باب اول این رساله تحقیق مفصل شده است
۲ - اصل این تشبیه (آیده آن) از افکار جناب احمد قزوینی میباشد .
۳ - در اینجا شواهد را از اقطاب ذهابیه آورده و ترجمه احوال هر یک در باب سوم بحث شده است .
۴ - شیخ بنها الدین محمد بن شیخ حسین بن عبد الصمد بن محمد بن علی بن حسین بن صالح جعفری
حارثی عاملی که تالیفات زیادی مانند (مفتاح الحلقه) (ارجمین کشتکول) (خلاصه الحساب) (حاشیه تفسیر
مغنی ابنشای و مسائل اسطوبلاب) (تشریح الاثک) (شرح الشمس) (مغنیه) دارد متوفی یازدهم شعبان
۱۳۳۲ هجری قمری .
۵ - گوینده این رباعی در کشتکول هم ذکر نشده است آنرا که خلیفه بلا فصل و نوه زبیر
۶ - این مکتب را در مقدمه معرفی آثار سید قطب الدین (فصل ۱۹) بیان و بیرون آنرا که خلیفه بلا فصل و نوه زبیر
وی و لایق است ایشان هستند . در مکتب زبیر بحث شده است .

در این باب چهارم - ادوار و تحولات فکری - آثار ادبی (نظم و نثر) ذهابیه .

اگر تصوف را بدرخت بار آور و نیرومندی که اعماق ادبیات فارسی ریشه دوانیده (۱) و میوه های بسیار شیرین و شادابی ببار آورده است . تشبیه نمائیم . راه غلو و مبالغه نرفته ایم .

زیرا بدین که دست توانای قائد عظیم الشان اسلام در سینه ها بپرا کند . اعمال اصحاب صفت و رفتار اوصیای بیخامبر آبیاری کرد تا در قرن دوم هجری سوزند و در قرن سوم نیرومند شد . و نرم نرمک در سده چهارم - نهالی گردید تا قرن پنجم اولین بهاری بود که شکوفه های زیبا و فراوان بشکافتند و از آن پس میوه های شیرین داد (۲)

در قرن ششم میوه های بیشتر و نوبری مانند امام احمد غزالی (۳) و شاگردان درجه اولش چون سنائی غزنوی (۳) و عین القضاة همدانی (۳) . ابوالنجیب سهروردی و شهاب الدین سهروردی ببار آورد . در قرن هفتم میوه های رسیده و شادابی چون نجم الدین کبری و صاحبش (شیخ فرید الدین عطار تا برسد بمولانا جلال الدین مولوی و دیگران) (۳) پرورش داد .

در قرن هفتم و هشتم گاه شاخه های جوانی از این درخت کهنسال سر بزرز و بمقتضای زمان و مکان میوه ای پخته و یا نیمه رسیده مانند امیر کبیر سید علی همدانی (۳) و سید عبدالله مجد و بیه بزرگ آبادی (۳) بداد . از قرن نهم تصوف قوس نزول را پیمود تا قرن دهم و یازدهم بمنتهای انحطاط گرائید و بجائی رسید که شیخ بهاء الدین عاملی (۴) که از صوفیان بنام دوران خود بود در کشکولش در بساطه اینان آورده است .

((صوفی است خر و مرید صوفی خر خر نبود عجب ار خری شود سر خر خر))
((از عرو صوفی که بود عرو خر - در قفس آیند صد هزاران سر خر)) (۵)

در قرن دوازدهم و سیزدهم با ایجاد مکتب جدید (۶) سید قطب الدین محمد نیریزی شیرازی روش صوفیه کاملاً عوض گردید .

فصل اول - تحولات فکری و ادوار مختلف ذهابیه

برای نشان دادن تغییرات فکر و تطور اندیشه هر طبقه ای علاوه بر مطالعه آثارشان باید اوضاع اجتماع - سیاسی و سیاسی را از نظر دور نداشت .

۱ - در باب اول این رساله تحقیق مفصل شده است

۲ - اصل این تشبیه (ایده آن) از افلاطون جناب استاد همائی میباشد .

۳ - در اینجا شواهد را از اقطاب ذهابیه آورده و ترجمه احوال هر یک در باب سوم بحث شده است .

۴ - شیخ بهاء الدین محمد بن شیخ حسین بن عبدالصمد بن شمس الدین محمد بن علی بن حسین بن صالح عجبلی حارثی عاملی که تالیفات زیادی مانند (مفتاح العلماء) اربعین . کشکول . خلاصه الحساب . حاشیه تفسیر - قاضی بیضاوی و رسائل اسطراب . تشریح الافلاک . مشرق الشمس دارد متوفی یازدهم شوال

۱۳۳۲ هجری قمری در ۵ - گوینده این رباعی در کشکول هم ذکر نشده است آنرا که خلیفه بلا فصل و نوه ربیره

۶ - این مکتب را در مقدمه معرفی آثار سید قطب الدین (فصل ۱۱) بیان و پیروان آنرا که خلیفه بلا فصل و نوه ربیره

چون بحث در این موارد موجب اطناب کلام میشود لذا از آن در میگردیم و در ضمن وصول آئینده بآنها اشارہ
مینمائیم . . .

تاریخ یازده قرن و نیم (۱) تصوف ذہبی را که از زهد و عبادت شروع شده و بولایت متوقف گردیده است
به پنج دوره ممتاز (زهد و عبادت . اعتلای تصوف یا دوره علمیت و تالیف . تشیع یا رکود تصوف . ولایت
جدید) میتوان منقسم کرد .

۱- دوره زهد و عبادت - از فوت معروف کرخی (سال ۲۰۰) تا اواخر قرن پنجم هجری
(مرگ ابوبکر نساج سال ۴۸۷ هـ) - میدانیم که تصوف اسلامی از منبع زهد و تقوی سرچشمه گرفت و کم
ترقی نمود و صورت مسلک جدیدی پیدا کرد . چنانکه در قرن دوم نسبتاً ساده بود و از قرن سوم بتدریج
جنبه علمی یافت و تعلیمات عرفانی مانند (وحدت وجود . فنا فی الله . و بقا بالله) داخل مسائل

تصوف گردید تا نوم ترک بشکل فن مخصوصی با اصول و مبادی معینی در ردیف سایر علم بیرون آمد .
در سایر فرق صوفیه و حتی انشعابات ذہبیه از این دوره آثار مانند (قوت القلوب تالیف ابوطالب مکی) متوفی
۳۸۱ هـ) و کتاب المع تالیف ابونصر سراج طوسی (متوفی ۳۷۸) موجود است ولی در بین اقطاب
ذہبیه هیچیک آثار مدونی ندارند و غیر از جملات و کلمات قصاری از آنها باقی نمانده است (۲)

اگرچه سی و ششمین قطب ذہبیه (۳) درص ۲۰ رساله تام الحکمة (۳) کتابی را بنام (قنطره بقنطار) -
بسد الطایفه جسدی بغدادی نسبت داده است ولی نگارنده با تفحصات زیاد بجز این یک مورد بچنین اسم و
تالیفی برخورد ننمود و از استادان محترم هم استعلام کرده و نشانی نیافت .

همینطور مجموعه رسالاتی بنام (مراسلات جنید) (۵) که بزبان عربی بسیار مشکلی بضمیمه کتاب الصدق -
تالیف ابوسعید خراز (۴) تحریر یافته است ولی در صحت انتساب آن تردید مینمایند (۵)

۲- دوره اعتلای تصوف یا دوره علمیت و تالیف - از اوایل قرن ششم (امام احمد غزالی متوفی ۵۰۵) -
تا اواخر قرن نهم هجری (مرگ خواجہ اسحق ختلانی سال ۸۶۹) . نور الدین خوارزمشاه از هلاکوخان
بیش از قریب از این دوره سپری نشده بود که توکستازی مغول شروع شد و شکست علاء الدین خوارزمشاه از هلاکوخان

۱- رجوع شود به شماره ۶ با ورق صفحہ قبل

۲- نگارنده در نظر داشت که جملات پراکنده این اقطاب را در فصلی بیان نماید . غیر آنهم حاضر است
اما بواسطه ضخامت رساله از آن صرفنظر نمودم لکن

۳- مرحوم مجد الاشراف رساله تام الحکمة را مقدمه ای کتاب قبائح الانوار مرشد و پدر خویش قرار داده و در

تبریز چاپ شده است و در فصل ۱۴ و ۱۵ معرفی خواهد شد . ۴- ابوسعید خراز از صوفی معروف قرن چهارم
و معاصر ابولعباس محمد بن احمد عطار بغدادی (متوفی ۳۰۹ - ۳۱۱) بوده است (نقل از ص ۱۴ سقینة الاولیاء)

۵- اطلاع بر وجود این رساله از افادات جناب استاد مینوی است نسخه اصلی آن ذیل شماره ۱۳۷۶ در کتابخانه
شهید علی پاشا اسلامبول در ۷۰ ورق موجود است .

از هلاکوخان (۱) . انقراض خوارزمشاهان (۶۲۸ هـ) را مسلم داشت . سلطنت ایلخانان پیش از یک قرن و نیم نهائی که حمله تیمور لنگ (۷۷۱ هـ) بلای دیگری را ایجاد نمود .
 پادشاهان اولیه این سلسله (هلاکو . آباقا . ارغون) همگی بت پرست بودند و با وجود نیاز شدیدی که بوجود و جمال ایرانی برای اداره کشور بهنام خود داشتند باز نسبت بدیانت اسلام و علمای و بیثویان و -
 مرشدان بد بین بودند و دشمنی ها کردند .

فداکاری علمای و مرشدان . رجسالت و وزیر این وضع را تغییر داد و سلاطین غالب بت پرست را تحت تاثیر آورد (۲) ولی اینها تألمات روحی و شدائد زندگانی مردم را داروی معنوی نبود .
 تنها داروی مسکن آلام و اولین و آخرین درمان مصائب و شدائد انسانی فرار بسوی خدا (۳) و زنده گانی در مقام معرفت و قرب او است .

این داروی شفا بخش در داروخانه اسلام و تعلیمات صوفیان (انصراف از لذات جسمانی ، ترك شهوات ، مخالفت با هوای نفس . تصفیه باطن بوسیله عبادات و ریاضات که نتیجه اش تقرب بدارالامن آستان محسوب است) یافته میشود .

مردم رنج دیده از فجاایع این قوم خونخوار بیش از هر وقت متوجه تعالیم این غرقه شدند و بصاحب دلان گرویدند و دستورهای آنان را گردن نهادند .

بدین لحاظ در اندک زمانی تصوف اوج گرفت و مباحث متکلمین (اشاعره و معتزله) (۴) را تحت الشعاع قرار داد .

از این زمان به بعد مشایخ و اقطاب بزرگ . پیروان سرسپرده و مریدان دلداره بسیاری پدید آمدند که هر یک

منشاء خدمات ادبی شایان توجهی بزبان فارسی شده و آثار جاودانی از خود بیادگار گذاشته اند .

غیر از امام احمد غزالی و خلیفه اش نجیب الدین سهروردی که ما بمناسبت تالیفات که دارند در این دوره قرارشان دادیم باید (شیخ نجم الدین کبری . شیخ مجید الدین بغدادی . نور الدین عبدالرحمن اسفغانی) .

علاءالدوله سمنانی . میر سید علی همدانی) را نام برد که تالیفات و آثار هر یک را در فصل جداگانه بحث میکنیم . آثاره بی فراوانی از آقا محمد هاشم رومی . میرزا ابوالقاسم راز . میرزا جلال الدین محمد

۱- هلاکوخان فرزند تولی خان پسر چنگیز خان فاتح ایران و آسیای صغیر و برپا دهنده خلافت عباسیان (۶۱۲ وفا)
 ۲- در باب دوم مختصری در این باره بحث نمودیم .
 ۳- ترجمه (فترّوا الی الله تعالی) را بهمان دوره - همان خانه داده است .

۴- مدار مباحث علمی و اعتقادات مردم قبل از مغول که هر یک افکار دانشمندان و فرقه های مختلف اسلامی را بخود مشغول داشته بود .

بهر حال نام مؤلفین معتبر و قدر اول (۱) ذهبیه را که چهارده تن هستند و در طی ادوار پنج گانه ذکر کرده ایم . اینک برای هر یک فصل مستقلی ترتیب میدهیم و آثار هر یک را در یک مبحث بیان میکنیم و بمنا نسبت مقام تالیفات و آثار و رجال درجه دوم و سوم را در ذیل عنوان ((تحقیق)) معرفی مینمائیم (۲) :-

فصل دوم - آثار و تالیفات امام احمد غزالی

امام احمد غزالی چنانکه در ترجمه حالش گذشت از دانشمندان عصر خویش و علاوه بر تدریس مد و سه عظیم نظامی بغداد . مجالس وعظ و تذکیر هم داشت .

تالیفات امام را جناب استاد همائی (۴) منحصر بسده تالیف دانسته و از تفصیل عربی سوره یوسف و رساله عینیه او نام برده است . ولی نگارنده تمام آنها را در مباحث ذیل معرفی مینماید .

مبحث اول - شعر غزالی - امام احمد بفارسی و عربی شعری سرود چنانکه در کتب تراجم احوال رجال و تذکره ها کم و بیش بنام وی اشعاری ثبت کرده اند .

سبکی (۵) این دو بیت شعر عربی را از وی نقل نموده است :-

((اذا صحبت الملوك فالبس من التوقى اعزّ ملبس))

((وادخل اذا ما دخلت اعسى واخرج اذا ما خرجت اخرس)) (۵)

این دو بیت شعر برادر کهنش را برادر همشور (حجة الاسلام ابو حامد غزالی) در کتاب نصیحة الملوك (۶) خود نقل کرده است .

اشعار فارسی امام را تمام تذکره نویسان کم و بیش ضبط نموده اند و از جمله این ابیات میباشد :-

((چون چتر سنجوری رخ بختم سپاه بساد با فقر اگر بود هوس ملك سنجرم))

((عربان ملك بخشم . گوئی که خامسه ام خاموش نكنه گویم (۷) گوئی که دفتوم)) (۷)

((تابافت جان من خیز از ذوق (۷) نیمشب صد ملك نیمروز بیک جو (۷) نیمخرم)) (۷)

اضافه بر اینها صاحب روضات الجنات (۸) دو بیت دیگری را که صاحب مجمع و ریاض (۹) نقل کرده است بنام امام غزالی یاد آور شده است :-

۱- منظور از درجه اول و درجه دوم و سوم در اینجا اهمیت تالیف از لحاظ لفظ و معنی نیست بلکه مقصود - نگارنده بترتیب (قطب ذهبیه = درجه اول) (و مریدان و اصحاب نامی یا مشایخ و نمایندگان اقطاب = درجه دوم و (شاگردان مشایخ = درجه سوم) هستند . ۲- چون آثار سید الطایفه جنید بغدادی در بیان دوره اول - تحقیق شد . در اینجا فصل مخصوصی باز نکرده و آثار دیگران را در ۱۴ فصل بیان میکنیم .

۳- رجوع بشماره ۹ باب سوم این رساله ۴- در کتاب غزالی نامه چاپ تهران ۵- جلد ۴ چاپ ۱۳۲۴ مصر (در طبقات الصوفیه عبدالوهاب سبکی (متوفی ۷۷۱) ۶- صفحه ۷۱ نصیحة الملوك

۷- بنقل از کشکول شیخ بهائی که تاریخ گردیده و حبیب السیر هم عین کلمات متن بالا را ضبط کرده اند و تنها دو بیت او را نقل نموده اند در صورتیکه مجمع الفصحا ریاض العارفین دو کلمه (ذوق و بیبجو) را بترتیب (ملك و بموئسی) آورده و بیت سوم را اضافه دارد / ۹- رضا جلیلی (۱۲۸۸-۱۳۶۵) از بیابان سال ۱۳۶۵ در دیماه ۱۳۶۵ در تهران چاپ شده ۱۰- در

((بستردنی است آنچه بنگاشته ایم / بنگاشتنی است آنچه بر داشته ایم))

((سودا بوده است آنچه پنداشته ایم / دردا که بهره عمر بگذاشته ایم))

غیر از ابیات بالا رباعیات و قطعات چند بیتی دیگر هم از این رکن ذهبی ثبت و فائق می باشد .

مبحث دوم - معرفی آثار ادبی فارسی غزالی - از این رکن ذهبی تنها دو رساله منقوش بر زبان فارسی

باقی مانده است :

بحث ۱ - معرفی رساله سوانح العشاق (نثر فارسی) -

((سوانح العشاق را در غلبه محبت وی (عین القضاة همدانی) نوشته آن رساله ایست نظماً و نثراً سخنان خـسـوب

و عبارات مرغوب دارد)) (۱) این رساله چون در سلطه محبت و دوباره عشق تدوین شده ، پیدا است سرا سر

مشحون به تجلیات عشق و دقائق سیر و سلوک عاشق می باشد . چنانکه خود مؤلف در مقام بیان موضوع و توصیف

کتاب آورده است :-

((این حروف مشتمل است بر فصولی چند که بمعانی عشق تعلق دارد . اگرچه حدیث عشق در حروف نیا بد

و در کلمه نگنجد زیرا که آن معانی ابکار است که دست حروف بدامن خدو آن ابکار نرسید . . . الخ)) (۲)

طرح این رساله بربک دیباجه و ۷۴ فصل ریخته شده . روش مؤلف آنستکه آغاز غالب فصول را با ((بدانکه))

شروع و بابت شعر (رباعی . دوبیتی . قطعه کوتاه) بمناسبت مقام خاتمه داده است . تنها فصل اول را

با آیتی از قرآن بدینگونه شروع نموده است :-

قال الله تعالی بحبهم و بحبونه (۳) . بیت :-

((باعشق روان شد از عدم مرکب ما / روشن ز چراغ وصل دایم شب ما))

((زان می که حوام نیست در مذهب ما / تا روز اجل خشک نیایی لب ما)) (۴)

به همین ترتیب فصول پیش رفته و کتاب با این بیت خاتمه یافته است .

((کتاب سوانح با خسر رسید / که خواننده را عشق گردد مزید)) .

این رساله را اولین بار (یعنی در سال ۱۹۴۲ میلادی) آثرا (هـ . ریترو) تصحیح و در مطبعه معارف استانبول

چاپ نموده و اخیراً جناب آقای دکتر مهدی بیانی با مقدمه و تعلیقاتی در تهران چاپ کرده است ولی نسخه

خطی آنها از قرون نهم و سیزدهم (۴) (۵) در کتابخانه آستانه مقدس رضوی مشهد و حاج ملک

تهران موجود می باشد .

۱- نقل از ص ۵۹ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و ۹۳۶ و ۹۳۷ و ۹۳۸ و ۹۳۹ و ۹۴۰ و ۹۴۱ و ۹۴۲ و ۹۴۳ و ۹۴۴ و ۹۴۵ و ۹۴۶ و ۹۴۷ و ۹۴۸ و ۹۴۹ و ۹۵۰ و ۹۵۱ و ۹۵۲ و ۹۵۳ و ۹۵۴ و ۹۵۵ و ۹۵۶ و ۹۵۷ و ۹۵۸ و ۹۵۹ و ۹۶۰ و ۹۶۱ و ۹۶۲ و ۹۶۳ و ۹۶۴ و ۹۶۵ و ۹۶۶ و ۹۶۷ و ۹۶۸ و ۹۶۹ و ۹۷۰ و ۹۷۱ و ۹۷۲ و ۹۷۳ و ۹۷۴ و ۹۷۵ و ۹۷۶ و ۹۷۷ و ۹۷۸ و ۹۷۹ و ۹۸۰ و ۹۸۱ و ۹۸۲ و ۹۸۳ و ۹۸۴ و ۹۸۵ و ۹۸۶ و ۹۸۷ و ۹۸۸ و ۹۸۹ و ۹۹۰ و ۹۹۱ و ۹۹۲ و ۹۹۳ و ۹۹۴ و ۹۹۵ و ۹۹۶ و ۹۹۷ و ۹۹۸ و ۹۹۹ و ۱۰۰۰ و ۱۰۰۱ و ۱۰۰۲ و ۱۰۰۳ و ۱۰۰۴ و ۱۰۰۵ و ۱۰۰۶ و ۱۰۰۷ و ۱۰۰۸ و ۱۰۰۹ و ۱۰۱۰ و ۱۰۱۱ و ۱۰۱۲ و ۱۰۱۳ و ۱۰۱۴ و ۱۰۱۵ و ۱۰۱۶ و ۱۰۱۷ و ۱۰۱۸ و ۱۰۱۹ و ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ و ۱۰۲۲ و ۱۰۲۳ و ۱۰۲۴ و ۱۰۲۵ و ۱۰۲۶ و ۱۰۲۷ و ۱۰۲۸ و ۱۰۲۹ و ۱۰۳۰ و ۱۰۳۱ و ۱۰۳۲ و ۱۰۳۳ و ۱۰۳۴ و ۱۰۳۵ و ۱۰۳۶ و ۱۰۳۷ و ۱۰۳۸ و ۱۰۳۹ و ۱۰۴۰ و ۱۰۴۱ و ۱۰۴۲ و ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ و ۱۰۴۵ و ۱۰۴۶ و ۱۰۴۷ و ۱۰۴۸ و ۱۰۴۹ و ۱۰۵۰ و ۱۰۵۱ و ۱۰۵۲ و ۱۰۵۳ و ۱۰۵۴ و ۱۰۵۵ و ۱۰۵۶ و ۱۰۵۷ و ۱۰۵۸ و ۱۰۵۹ و ۱۰۶۰ و ۱۰۶۱ و ۱۰۶۲ و ۱۰۶۳ و ۱۰۶۴ و ۱۰۶۵ و ۱۰۶۶ و ۱۰۶۷ و ۱۰۶۸ و ۱۰۶۹ و ۱۰۷۰ و ۱۰۷۱ و ۱۰۷۲ و ۱۰۷۳ و ۱۰۷۴ و ۱۰۷۵ و ۱۰۷۶ و ۱۰۷۷ و ۱۰۷۸ و ۱۰۷۹ و ۱۰۸۰ و ۱۰۸۱ و ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ و ۱۰۸۴ و ۱۰۸۵ و ۱۰۸۶ و ۱۰۸۷ و ۱۰۸۸ و ۱۰۸۹ و ۱۰۹۰ و ۱۰۹۱ و ۱۰۹۲ و ۱۰۹۳ و ۱۰۹۴ و ۱۰۹۵ و ۱۰۹۶ و ۱۰۹۷ و ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۰ و ۱۱۰۱ و ۱۱۰۲ و ۱۱۰۳ و ۱۱۰۴ و ۱۱۰۵ و ۱۱۰۶ و ۱۱۰۷ و ۱۱۰۸ و ۱۱۰۹ و ۱۱۱۰ و ۱۱۱۱ و ۱۱۱۲ و ۱۱۱۳ و ۱۱۱۴ و ۱۱۱۵ و ۱۱۱۶ و ۱۱۱۷ و ۱۱۱۸ و ۱۱۱۹ و ۱۱۲۰ و ۱۱۲۱ و ۱۱۲۲ و ۱۱۲۳ و ۱۱۲۴ و ۱۱۲۵ و ۱۱۲۶ و ۱۱۲۷ و ۱۱۲۸ و ۱۱۲۹ و ۱۱۳۰ و ۱۱۳۱ و ۱۱۳۲ و ۱۱۳۳ و ۱۱۳۴ و ۱۱۳۵ و ۱۱۳۶ و ۱۱۳۷ و ۱۱۳۸ و ۱۱۳۹ و ۱۱۴۰ و ۱۱۴۱ و ۱۱۴۲ و ۱۱۴۳ و ۱۱۴۴ و ۱۱۴۵ و ۱۱۴۶ و ۱۱۴۷ و ۱۱۴۸ و ۱۱۴۹ و ۱۱۵۰ و ۱۱۵۱ و ۱۱۵۲ و ۱۱۵۳ و ۱۱۵۴ و ۱۱۵۵ و ۱۱۵۶ و ۱۱۵۷ و ۱۱۵۸ و ۱۱۵۹ و ۱۱۶۰ و ۱۱۶۱ و ۱۱۶۲ و ۱۱۶۳ و ۱۱۶۴ و ۱۱۶۵ و ۱۱۶۶ و ۱۱۶۷ و ۱۱۶۸ و ۱۱۶۹ و ۱۱۷۰ و ۱۱۷۱ و ۱۱۷۲ و ۱۱۷۳ و ۱۱۷۴ و ۱۱۷۵ و ۱۱۷۶ و ۱۱۷۷ و ۱۱۷۸ و ۱۱۷۹ و ۱۱۸۰ و ۱۱۸۱ و ۱۱۸۲ و ۱۱۸۳ و ۱۱۸۴ و ۱۱۸۵ و ۱۱۸۶ و ۱۱۸۷ و ۱۱۸۸ و ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ و ۱۱۹۲ و ۱۱۹۳ و ۱۱۹۴ و ۱۱۹۵ و ۱۱۹۶ و ۱۱۹۷ و ۱۱۹۸ و ۱۱۹۹ و ۱۲۰۰ و ۱۲۰۱ و ۱۲۰۲ و ۱۲۰۳ و ۱۲۰۴ و ۱۲۰۵ و ۱۲۰۶ و ۱۲۰۷ و ۱۲۰۸ و ۱۲۰۹ و ۱۲۱۰ و ۱۲۱۱ و ۱۲۱۲ و ۱۲۱۳ و ۱۲۱۴ و ۱۲۱۵ و ۱۲۱۶ و ۱۲۱۷ و ۱۲۱۸ و ۱۲۱۹ و ۱۲۲۰ و ۱۲۲۱ و ۱۲۲۲ و ۱۲۲۳ و ۱۲۲۴ و ۱۲۲۵ و ۱۲۲۶ و ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ و ۱۲۲۹ و ۱۲۳۰ و ۱۲۳۱ و ۱۲۳۲ و ۱۲۳۳ و ۱۲۳۴ و ۱۲۳۵ و ۱۲۳۶ و ۱۲۳۷ و ۱۲۳۸ و ۱۲۳۹ و ۱۲۴۰ و ۱۲۴۱ و ۱۲۴۲ و ۱۲۴۳ و ۱۲۴۴ و ۱۲۴۵ و ۱۲۴۶ و ۱۲۴۷ و ۱۲۴۸ و ۱۲۴۹ و ۱۲۵۰ و ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ و ۱۲۵۳ و ۱۲۵۴ و ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ و ۱۲۵۷ و ۱۲۵۸ و ۱۲۵۹ و ۱۲۶۰ و ۱۲۶۱ و ۱۲۶۲ و ۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ و ۱۲۶۵ و ۱۲۶۶ و ۱۲۶۷ و ۱۲۶۸ و ۱۲۶۹ و ۱۲۷۰ و ۱۲۷۱ و ۱۲۷۲ و ۱۲۷۳ و ۱۲۷۴ و ۱۲۷۵ و ۱۲۷۶ و ۱۲۷۷ و ۱۲۷۸ و ۱۲۷۹ و ۱۲۸۰ و ۱۲۸۱ و ۱۲۸۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۴ و ۱۲۸۵ و ۱۲۸۶ و ۱۲۸۷ و ۱۲۸۸ و ۱۲۸۹ و ۱۲۹۰ و ۱۲۹۱ و ۱۲۹۲ و ۱۲۹۳ و ۱۲۹۴ و ۱۲۹۵ و ۱۲۹۶ و ۱۲۹۷ و ۱۲۹۸ و ۱۲۹۹ و ۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ و ۱۳۰۴ و ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ و ۱۳۰۸ و ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ و ۱۳۱۶ و ۱۳۱۷ و ۱۳۱۸ و ۱۳۱۹ و ۱۳۲۰ و ۱۳۲۱ و ۱۳۲۲ و ۱۳۲۳ و ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ و ۱۳۲۶ و ۱۳۲۷ و ۱۳۲۸ و ۱۳۲۹ و ۱۳۳۰ و ۱۳۳۱ و ۱۳۳۲ و ۱۳۳۳ و ۱۳۳۴ و ۱۳۳۵ و ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ و ۱۳۳۸ و ۱۳۳۹ و ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱ و ۱۳۴۲ و ۱۳۴۳ و ۱۳۴۴ و ۱۳۴۵ و ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ و ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ و ۱۳۵۱ و ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ و ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ و ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ و ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ و ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ و ۱۳۶۶ و ۱۳۶۷ و ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ و ۱۳۷۰ و ۱۳۷۱ و ۱۳۷۲ و ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ و ۱۳

بحث ۲ - معرفی رساله عینیه (نثر فارسی) - این رساله نامه ایست که بشاکر مجذوب و غذائی
 جذبه و اوادتش (عین القضاة) نگاشته است : -
 موضوع این رساله یک سلسله مواظ و نصایح حکمت و عرفان میباشد که بدون طرح ثابت و معینی مانند نامه
 نگاری معمولی . اما بر از حقایق حکمی و نکات عرفانی . بپند و اندرزهای اخلاقی و سبک و نثر زمان خویش
 نوشته شده است .
 آغازنامه ((سلام الله تعالى على المجلس السی . المنعم الا قضوی . الکوی الجاتی الشی - رقی
 ورحمة و برکاته)) .
 پس از این خطبه و عنوان آورده است : -
 ((اگر نه آنستی که سینه آن خلاصه عصر اید الله تعالی بالطاعة . بتائید ربانی منشور و باستماع مواظ
 منفتح . وجواذب هم را بدل قابل و حیل منقب . این تصدیع نداده و این راز نامه
 نگشاده و چه طعم نصیح حق گویان در کام هوا پرستان تلخ است و مناهی محبوب طبع . و حرص بر منسوع
 غالب . و مکروه بدین سبب مطبوع قال علیه السلام لو منع الناس عن فت البعرة لفتوها الخ)) (۱)
 مبحث سوم - سبک نگارش و معجزات ادبی آثار امام غزالی و سهروردی و صحابه و پیروانشان (عین القضاة)
 نگارنده مقدمه و پیشگوی از عبارات فارسی امام غزالی را نقل نمود . تا بتوانند سبک نگارش و خصوصیات ادبی آثار
 فارسی این رکن نهی را ببینند : -
 چون سبک هر دوره ای عبارت از تحقیق در طرز تفکر و تتبع در شیوه بیان اندیشه گویندگان و نویسندگان آن عصر
 میباشد . باید باین نکته هم توجه داشت که نویسنده و شاعر هر عصری کم و بیش تحت تاثیر دوره قبل از خویش
 میباشد . این دو مؤلف دهی که در اواخر قرن پنجم تا دهه دوم سده ششم میزیستند سادگی و روانی
 ابجاز و سلاست نثر سامانی را تا حدی حفظ نموده اند منتهی لغات عربی را بیش از آثار دوره قبل بکار برده .
 گاه بگاه جملات را دراز و افعال را مکسور کرده اند : -
 ((عشق کهالش ملامت است و ملامت سه روی دارد . یک روی در خلق و یک روی در عاشق و یک روی در معشوق .
 آن روی که در خلق دارد . مصمص غیرت معشوق است تا باغیار باز ننگردد . و آن روی که در معشوق دارد .
 مصمص غیرت عشق است تا . . . الخ)) (۲)
 بعضی اوقات مانند سبک قرن هفتم و هشتم که مولود نثر مرصع سعدی است افعال و روابط مشترک را از جمله هسای
 بعدی بقرینه جمله قبل حذف نموده چنانکه در عبارات منقول از مقدمه رساله عینیه ((اگر نه آنستی . . الخ))
 ۱ - رجوع شود به شماره ۴ با ورقه قبل
 ۲ - نقل از فصل ۴ فی ملامه (ص ۱۲ سوانح العشاق) و (ص ۱۴)
 کار استادش برداشت . سپس شیخ قاسم حلی بهانه کار این دو تن را گرفت و کتاب (تحفة الاحیاء) فیما فات من تخریج
 احادیث الاحیاء (را تالیف نمود) از افادات صاحب استاد همائی .

فعل و رابطه بنح شش جمله را باعتبار ((آندقی)) حذف کرده است .
گاهی مانند نثر و غبانه و سبک متداول زمان جملات را کوتاه کرده و برای هر یک فعل خاصی آورده اند .
((اما چون علم غرقه شود . یقین گمان گردد . از علم و از یقین طنی متواری بر آید . . . الخ)) (۱)
خلاصه نثر و رسائل امام غزالی و اقتضای به یکر این قرن با صاحب و پیروانش که همگی از متون فصیح زبان فارسی بشمار میروند از لحاظ کلی شباهت بیکی دیگر دارند و میتوان آنها را به تنوع بسیار (سیر الملوك) خواند .
نظام الملك (۲) مانند . نمود با این تفاوت که نثر امام غزالی شواهد و امثال استدلال با آیات و احادیث ،
نقل ابیات فارسی و عربی زیادی دارد ولی در تمام موارد رعایت جمله بندی فارسی را نموده و با نظم قدرت قلم
و استدلال با نیروی تشبیهات لطیف و دوری از اطناب تنوعی در عبارات ایجاد کرده است .
با این جهت ممتاز سبک نثر امام بشیوه وجه دین ناصر خسرو علوی (۳) شباهت فراوانی پیدا کرده است .
مبحث چهارم - معارفی آثار و تالیفات عربی امام غزالی

چهار تالیف بزرگان تازی از امام باقی مانده است : -

بحث ۱ - معارفی کتاب لباب الاحیاء (نثر عربی)

برای شناسائی این کتاب ناگزیر باید احیاء العلم را شناخت : -

کتاب احیاء * العلم الدین تالیف حجة الاسلام ابو حامد محمد بن محمد غزالی طوسی (متولد ۴۵۰ و متوفی ۵۰۵ هجری در طوس) از مهمترین آثار مشهور عربی و از یادگارهای سفر شام و بیت المقدس است .
این کتاب از تالیفات بی نظیر و با کم نظیر علم و معارف اسلامی میباشد که بعضی (۴) در مقام تعریف وی راه
میانجی پیچیده و گفته اند ((با وجود احیاء العلم بهیچ یک از کتب اسلام نیاز نیست)) (۴)
و بسبب همین اهمیت است که کتاب مذکور از نگاه تالیف تاکنون مورد نظر علما و دانشمندان بوده و جماعتی مخالف
و گروهی موافق داشته . و در پیروان و رسائل و کتابهای تالیف کرده اند (۵) چنانکه در حیات خود -

۱- نقل از سطر ۶۹۵ ص ۱۴ چاپ ه رتر

۲- ابوعلی قوام الدین حسین بن علی بن اسحق نوغانی طوسی (متولد ۴۰۸ و متوفی ۴۸۹) وزیر البارسلان
و ملکشاه سلجوقی . ۳- ابو معین حمید الدین ناصر بن خسرو قبادیانی مروزی (حجت خراسانی)

متولد ۳۱۳ و متوفی ۴۸۱ هـ - ۴- ترجمه و نقل از کتاب اتحاد السادة الیقین تالیف سید محمد حسینی
القدس عویمرتضی زبیدی (متولد ۱۱۴۵ و متوفی ۱۲۰۵) در شوح بر احیاء العلم میباشد که در سالهای
۱۳۰۲ (در ۱۳ مجلد) و ۱۳۱۱ (در ۱۳ مجلد) در مصر بطبع رسیده است .

۵- در مقدمه ای که زبیدی بر احیاء العلم نگاشته نام غالب این نسخ موافقین و مؤلفین را آورده است .
از جمله معترضین ابوالفتح بن جوزی (متوفی ۵۹۷) و ابن قیم (متوفی ۷۵۱) میباشد و از طرفداران این کتاب
امام زین الدین ابوالفضل عبدالرحیم بن حسین عراقی که در سالهای ۷۵۱ و ۷۶۰ چندین جلد کتاب درباره صحت
و سقم و سلسله روایات احادیث احیاء العلم نوشت و بعد شاکر بن شهاب الدین بن حجر عسقلانی کتابی در دنباله
کار استادش پیرواخت . سپس شیخ قاسم حنفی دنباله کار این دو تن را گرفت و کتاب (تحفة الاحیاء فیما فات من تخريج
احادیث الاحیاء) را تالیف نمود (از افادات جناب استاد هائی) -

- مؤلفان برای کتاب اعتراضها کردند . بطوریکه حجة الاسلام دو کتاب (الاملاء علی مشکل الاحیاء)
والانتصار لما فی احیاء من الاسرار) را در حل مشکلات و پاسخ اعتراضات مخالفان تالیف کرد . -
اما تلخیص احیاء العلم را نخستین بار خود حجة الاسلام نمود و کتاب (المرشد الامین الی موعظة المتقین)
را در لباب مطالب احیاء تالیف کرد .
دومین اثر مخلصین برادر کهنش امام احمد غزالی است که مباحث عنه ما بوده و (کتاب لباب الاحیاء) (۱)
را نوشت (۲)
موضوع این کتاب بر اساس احیاء العلم در (علم اسلامی و اخلاق . مسائل دینی و عرفان) تالیف شده است
طرح لباب الاحیاء - همانطور که احیاء العلم چهار کتاب (عبادات . عادات . مهلکات . منجیات) -
تقسیم شده است . لبابش هم چهار بخش تقسیم گردیده و هر بخشی بفصولی چند اختصاص یافته است .
نسخه خطی لباب الاحیاء که صفحه اولش هم افتاده است با خط نستعلیق در ۱۵۱ ورق در کتابخانه مدرسه
فاضله مشهد موجود است (۳) -
بحث اول - تالیفات و آثار عربی -
بحث ۲ - معرفی تفسیر بحر المحیبه فی اسرار الموده (نثر عربی)
این تفسیر از سوره یوسف قرآن مجید شده است : -
موضوع آن، تحقیق و تفسیر ، تتبع و تاویل در آیات سوره یوسف و بیان سر بیان عشق و جذبات محبت میباشد
که با اصول سیرو سلوک تطبیق یافته است . -
روشن این کتاب . بعد از ترجمه آیات . بیان مضامین اخلاقی و مطالب عرفانی مناسب با آن آیت میباشد . -
نسخه خطی این کتاب ذیل نوات ۷۰۲ و ۷۰۳ کتابخانه آستان قدس مروی ع محفوظ میباشد (۴)
بحث ۳ - کتاب الذخیره فی علم البصیره
از این کتاب جز اسمش که در کتب رجال و تراجم احوال در اثنا تالیفات امام احمد غزالی نام برده اند نشانی
نیافته ام . و تاکنون اثری از آن بدست نیامد .
بحث ۴ - مجالس الغزالی
چنانکه در حالات این رکن دهبی (۵) اشارت رفت . وی علاوه بر تدریس ده ساله نظامیه بغداد به مجالس
اداره خانقاه و تربیت سلاک مجالس وعظ و تذکیری هم داشت . -
۱- ابن خلکان و کشف الظنون هر دو این کتاب را از امام احمد بن محمد غزالی دانسته اند و سایر مورخین هم اعتقادات
آن دورا نقل کرده اند . -
۲- بعد از این دو (خلاصه و لباب) چندین تن از دانشمندان این عمل را تکرار
نمودند . برای اطلاع از نام و نشان هر یک بکتاب غزالی نامه جناب استاد همای رجوع شود .
۳- برای اطلاع بیشتری بشماره ۳ ص ۱۶۹ فهرست کتب خطی آن کتابخانه رجوع شود .
۴- برای اطلاع بیشتر بشماره های ۷۹ و ۸۰ از ص ۴۶۶ جلد ۴ فهرست کتب خطی آستانه مراجعه شود .
۵- طبقات الشافعیه سبکی (ص ۵۴ جلد ۴) -

بعضی از تشنگان زلال معرفت طالبان معانی همچنان که وی بر کرسی و منبر تقریر میکرد بیاناتش را مینوشتند : -
یکی از جمله تقریرنویسان منابر امام ((صاعد بن فارس لبانی بود که در بغداد ۸۳ مجلس از مواظ او را بنوشت
و کتابی در دو مجلد فراهم ساخت و بنظر وی رسانید)) (۱)

سید محمد زبیدی (مرتضی) (۲) در مقدمه شجر احب العلم با شتبه افتاده این کتاب را ضمن
تالیفات حجة الاسلام احصاء نموده و از (ابن سبکی) نقل کرده است که ((صاعد بن فارس می نوشت
تا ۸۳ مجلس در دو مجلد جمع کرد الخ))

چنانکه ملا حظه میشود وی هم در نسبت منابر و هم در تعداد مجالس اشتباه کرده است . -

تحقیق - معرفی آثار عین القضاة همدانی (۳) : -

میدانیم که عین القضاة از مجذوبان طریق و فدائیان مکتب احمد غزالی بوده است که جانشرایر سر عقیده
و مشرب خویش از دست بداد .

مبحث اول - تالیفات و آثار عربی - عین القضاة شخصا از کتب عربی خود فهرست کاملی (۴) در کتاب
شکوی (داده است : -

۱- قری العاشی الی معرفة العوان والعالی . -

۲- الرسالة العلائیة - نام این رساله در روایات عربی کتاب زبدة الحقائق (۵) آمده است . -

۳- المقتلة من التصريف . -

۴- امالی الاشتیاق فی لبالی الفراق - نام این کتاب در تهیدات فارسی وی آمده است .

۵- منية الحیسلوب . -

۶- غایة البحث عن معانی البحث - این کتاب را عین القضاة در ۲۱ سالگی تالیف کرده و نام آنرا هم در مقدمه
زبدة الحقائق عربی خویش آورده است . -

۷- صولة البازل الامون علی ابن اللبون . -

۸- زبدة الحقائق - تهیدات فارسی ترجمه این تالیف میباشد که خود برای فارسی زبانان تدوین
نموده است . این کتاب را مؤلف در ۲۴ سالگی تالیف و خود در مقدمه این کتاب و هم در کتاب شکوی این معنی
را آورده است .

۱- طبقات الشافعیه مبنی (ص ۵۴ جلد ۴)

۲- زبیدی (۱۱۴۵-۱۲۰۵) مؤلف کتاب تاج العروس و از طرفداران جدی مکتب حجة الاسلام غزالی است

۳- در شماره ۹ باب سم ضمن معرفی مریدان ناهی امام غزالی نام و نشان و ترجمه مختصری از حالات او را بیان کردیم

۴- نقل از ص ۴۴۹ متن عربی و ص ۲۶۱ ترجمه آن .

۵- در ظهور ورق يك نسخه خطی کتابخانه شهید علی املا مبول (ذیل شماره ۱۲۰۹) -

این کتاب و هم در کتاب شکوی این معنی را آورده است .

نسخه خطی از این کتاب بنام ((زبدة الحقایق فی کشف الدقایق)) که با جمله ((الحمد لله رب العالمین)) شروع

شده است در کتابخانه خدیویه مصر (۱) موجود است .

۹ - کتاب شکوی - نام این ((بث الشکوی)) (۲) میباشد و عبد الجلیل این کتاب را طبع و نشر نموده است

از تالیفات نه گانه بزبان عربی که در بالا نامشان گذشت تنها دو کتاب اخیر هنوز موجودند و بقیه آنها هنوز بدست

نیامده است .

مبحث دوم - تالیفات و آثار فارسی :

۱ - مکتوبات عین القضاة - خود مؤلف از این اثر در کتاب تعهیدات نام برده و آنرا بنام (مکاتیب) ذکر کرده

است .

۲ - تعهیدات - این کتاب را غالباً بنام ((زبدة الحقایق فی کشف الدقایق)) (۳) ضبط کرده اند در صورتیکه

در متن کتاب تعهیدات (۴) چنین نامی ابدانیا آمده است .

طرح این کتاب در کلمه (تعهید) ریخته شده و شامل (ده تعهید) است و خود عین القضاة در تعهید دهم

این کلمه را جمع بسته و آورده است :

((وهو المشتعل علی الفرض (۵) المقصود و بیانیه فی هذه التمهید)) (۶) تصور میشود آنکه این اسم را بر

تعهیدات گذارده اند باعتبار تالیف عربی (مذکور در شماره ۸ بالا) بوده است .

علت تالیف تعهیدات - آنچه از جملات مقدماتی هر تعهید و سایر عبارات خطایی که غالباً با تغییرات ((ای عزیز

معدود دار)) شروع شده است . بر میآید . این کتاب را بخاطر فرد با افرادی تالیف نگاشته

است . اگر چه مؤلف بر این کتاب مقدمه ای ننوشت و علت تالیف را ذکر ننموده است اما از آنچه در اثنا تعهید

اول آورده است چنین مستند میگردد که این کتاب را پس از مدت زمانی که دست از تالیف و تصنیف کشیده بود .

تدوین نموده است :

پس از آنکه تحقیقات دقیق و رسائی درباره رابطه دل و زبان کرده . نوشته است :

((بسیار سالها روزگار نوشتم که مجلدات بود اما این ساعت مدتی بود که نوشتن را بمنزله نداشتم

و تصویری می افتاد و چنانکه در ماضی می بود نمی بود از بهر آنکه مدتی بود تا دل آن شیفته از زبان شنیده می

۱ - برای اطلاع بیشتر بصفحه ۱۵۰ مجلدات فهرست کتب خطی عربی و فارسی کتابخانه خدیویه مصر رجوع شود .

۲ - از افادات جناب استاد مینوی . - ۳ - در بک مورد هم (کشف الخلاق) دیده شده .

۴ - نسخ خطی و نسخه چاپ ضمیمه سبع العثانی چاپ شیراز - ۵ - در ص ۲۵۳ نسخه خطی کتابخانه نگارنده

((علی الفرائض بیانیه)) آمده است - ۶ - نقل از ص ۳۸ چاپ شیراز و ص ۲۵۳ نسخه خطی نگارنده و ص ۱۱۱

وفات بافت) تالیف نموده است و شامل ۷۷ مجلس میباشد و در هندوستان چاپ شده است - ۷ - خصوصیات

شیخ اشراق را در بحث ۴ مبحث دوم فصل ۲ این باب آمده است - ۵ - نسخه خطی آن ذیل شماره ۱۶۲/۳ -

فهرست نسخ فارسی کتابخانه پاریس موجود است - ۶ - این شرح غیر از دو شرح (فارسی و عربی) در مجموع

که زبان قائل بودی و دل مستمع در آنوقت غم نوشتن بسیاری افتاد و اکنون اندکی است که زبان می شنود و دل قائل است و زبان مستمع و این بلیغانه را وقتها میباشد (..... الخ) (۱) شیخ صفی الدین اردبیلی

موضوع این کتاب یک دوره عرفان کامل از در طلب مقامات فنا . از توحید و شناخت روح تا عشق و مراتب نفس میباشد که در ضمن آن بمناسبت مقام از عظمت قرآن و درجات ایمان تا دستورهای سلوکی و آداب صوم و صلوة در آن بحث

شده است (۲) دو کتاب روس بنام (کتاب روح و حیات در ایران) که در سال ۱۳۳۰ خورشیدی

۳ - لوائح عين القضاة - این رساله بر شیوه (سوانح العشاق غزالی) تالیف یافته است و مستشرق معروف

پرفسور ماسینیون در صفحات ۹۵ تا ۱۰۲ Recueil و نیز عبدالجلیل (ناشر کتاب شکوی) در صفحه ۱۹

ژورنال ازبائیک J. Asiatic و هم چنین در رترو در حاشیه شماره ۱ (صفحه ۹۴ جلد ۱) -

Der Mylam در باره این کتاب تحقیقات فراوانی دارند . در کتب شرقی ، تنها مؤلف (۳) مجالس

العشاق (در مجلس یازدهم) نام این تالیف و انتساب آنرا بعین القضاة یاد آورده است . -

۴ - رساله بزدان شناخت - این رساله غیر از تالیف اشراق (۴) است که به همین نام میباشد . -

۵ - جاوید نامه - این رساله در شمائل اتقیا تالیف شده است .

اولا این کتاب را با (جاویدان نامه تالیف بابا افضل الدین کاشانی) (۵) که (حاجی خلیفه در ص ۳۸۸ جلد ۱

کشف الظنون) نام برده است نباید اشتباه نمود . -

ثانیام این کتاب در (ص ۱۴۰ فهرست نسخه های خطی کتابخانه پرفسور دوارد برون) آمده است .

۶ - غایبه المكان فی درایة الزمان - این کتاب مشکوک فیه میباشد زیرا که در (صفحه ۵۶ جلد ۲) فهرست

کتابهای انجمن آسمانی بنگاله این کتاب را بنام عین القضاة ضبط کرده اند ولی در (ورق ۳ تا ۲۷ شماره ۶۸۹) فهرست

کتب خطی کتابخانه اباصوفیه همچنانکه حاجی خلیفه در (صفحه ۱۴۶ جلد ۲) کشف الظنون این کتاب را -

تبا جالدین محمد اشنوی که از بزرگان قرن هفتم هجری میباشد نسبت داده است . -

۷ - شوح کلمات بابا طاهر عریان همدانی (۶) - این رساله به عین القضاة نسبت داده اند چنانکه ارادات وی را

نسبت به بابا داده و افسانه های عامیانه ای بدان بسته اند .

این شرح با عبارات (الحمد لله الواحد الصمد)) آغاز میشود . -

چون در صحت انتساب این شرح تردید شده و چهار مرتبه در ایران (سال ۱۲۷۴) و هندوستان (سه بار)

۱ - نقل از ص ۱۸ نسخه خطی کتابخانه نگارنده و متن ص ۸ نسخه چاپی غمیمه سبع العناتی . ۲ - نگارنده روی

این کتاب بسیار کار کرده و باندازه یک رساله یاد داشت دارد ولی چون مسموع افتاد که یکی از همکاران ارجمند موضوع -

رساله اش این تالیف میباشد بیش از این تحقیق و بحث را زائد دید . ۳ - میرکمال الدین حسین بن مولانا شهاب

الدین اسمعیل طبسی کارزدهی هروی از عرفای قرن ۹ و ساکن هرات بوده است که در دستگاه امیرعلی شیرنوائی میزیسته

و این کتاب را بنام (ابوالغاری سلطان حسین بن منصور بایقرا تیموری متولد ۸۴۲ که در ۸۷۳ بسططنت رسید و در ۹۱۱

وفات یافت) تالیف نموده است و شامل ۷۷ مجلس میباشد و در هندوستان چاپ شده است . ۴ - خصوصیات

شیخ اشراق را در بحث ۴ و بحث دوم فصل ۳ این باب آمده است . ۵ - نسخه خطی آن ذیل شماره ۱۶۲/۳ -

فهرست نسخ فارسی کتابخانه پاریس موجود است . ۶ - این شرح غیر از دو شوح (فارسی و عربی) مر - - - - -

حاج سلطانعلی گنجی که باری که اولی مرتبه در (کتاب الايضاح) است

(سه بار) (۱) بطبع رسیده است از تحقیق بیشتر درباره آن خود داری مینمائیم -

۸ - کتاب روضه - این کتاب جز " کتابهای نفیس کتابخانه مقبره شیخ صفی الدین اردبیلی بود که بعد از تصرف اردبیل (سال ۱۸۲۸ میلادی) بوسیله ژنرال سوفلن دبتو سطر دو دسته سواره و پیاده نظام روسی به تغلیس و از آنجا بشوروی انتقال یافت -

نام این کتاب را در دو کتاب روسی بنام (کریا یدوف در گرجستان و ایبران) که در سال ۱۹۳۰ در باد کوبه چاپ شده و کتاب (تاریخ روابط علی شرق و اروپا و روسیا) که در لندن گراد بطبع رسیده - یاد شده است و خصوصیات آنرا نوشته اند (۲)

فصل سوم - آثار و تالیفات شیخ نجم الدین کبری (۳)

((او تصوف را نکو دانسته بود اوز غیریت تعالی رسته بود))

((در تصوف او بسی در سفته بود می کتاب اندر تصوف گفته بود)) (۴)

مبحث اول - شعر شیخ نجم الدین کبری

باین وکن ذ هبی رباعیاتی نسبت داده اند که در انتساب برخی از آنها تردید شده است :

((درواه طلب رسیده می باید دامن زجهان کشیده می باید))

((بینائی خویش را دو کس زبواک عالم همه اوست دیده می باید)) (۵)

غیر از رباعی ابیات پراکنده و قطعات - غزلیات و دوبیتی های متعددی هم از وی بیادگار مانده و از آن جمله این بیت است که نماینده روح عرفانی وی میباشد :

((هر که مارا بار شد ایزد مرا بار بار و آنکه مارا خوار دید از عمر بر خوردار باد))

قطعه ((اگر چه دی (۶) قراضه دارد خواجه نامدار و فرزانه است))

((و آنکه دین دارد و ندارد مال گر همه بوعلی است دیوانه است)) (۷)

چون غالب از اشعار منسوب باین مؤلف ذ هبی را مورخین و تذکره نویسان نقل و ضبط نموده اند از تکرار آنها

خود داری میشنوی - و آداب سیر و سلوک تحریر یافته است اما بیشتر جنبه علی تصوف دارد طبع

۱ - چاپ هند در سالهای ۱۲۶۷ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۸ در بعضی بوده است (۸)

۲ - خلاصه و نقل از ص ۷۴ فهرست کتب خطی کتابخانه معارف

۳ - جناب استاد مینسوی با سعه صدری که لازمه ملکات فاضله و مقامات علی معظم له است ترجمه آثار نجم الدین

کبری در ص ۱ تا ۴۲ D. M. که نتیجه مطالعات (F. M.) دانشمند آلمانی ناشر کتاب (فسر دوس

الموشدین) است در اختیار نگارنده گذاشتند - قسمت عمده اطلاعات ذیل منقول از آن مقاله میباشد - در سال ۱۹۱۱

۴ - ابیات ۱۰ و ۱۱ ص ۵۴ مظهر العجایب عطار - چاپ سنگی تهران

۵ - نقل از ص ۶۳۳ مجمع الفصحی و ص ۲۴۱ ریاض العارفین که اکثر رباعیات را ضبط کرده اند -

۶ - بعضی تذکره ها (گرجه و دی) ضبط کرده اند -

۷ - (معصوم بن سهل الله بن العسکین کاشانی) ذیل شماره ۱۱۴۷ کتابخانه حمیدیه - دومی بخط (اسعد بن

احمد بن محمد الکاتب) ذیل شماره ۴۷۹۲ کتابخانه اباصویه - سومی بخط (عبدالملک من حافظ شیرازی)

از آثار و تالیفات فارسی این رکن ذہبی پنج رساله بجای مانده است که متأسفانه بیش از یکی دو نسخه از آنها در ایران موجود نمیباشد :-

بحث ۱ - رساله فوائح الجمال و فوائح الجلال (نثر فارسی)

این رساله بفارسی سلیس و نثر مسجعی چنانکه لازمه اواخر قرن ۶ و سده هفتم میباید نگاشته شده است . نام این رساله در دو نسخه موجود (کتابخانه مجلس شورای ملی ایوان (۱) و کتابخانه فیضیه دکن) (۲) - کنگره که اولی در سال ۷۶۹ و دومی بسال ۸۶۲ تحریر یافته است کلمه ((فوائح)) مقدم و ((فوا - - - - -)) مؤخر شده است در صورتیکه در سایر نسخ (۳) بصورت منقول در بالا ضبط شده است . موضوع این رساله مباحث تصوف و عرفان و مراتب سیر و سلوک میباید و با این خطبه و عبارات شروع گردیده است . ((الحمد لله الذی علّمنا منطق الطیر اعلم یا حبیبی وفقك الله لما یحب و یرضی ان المراد الله والمرید نور وان الله ما ظلم احدا الخ)) -

بحث ۲ - کتاب آداب المریدین (نثر فارسی)

سده کتاب باین نام را سه تن از مؤلفین ذہبیه نسبت میدهند که با کمال تأسف نگارنده دو تالیف اول را هیچ یک از کتابخانه های مهم ایران بدست نیآورده و ندیده است .

الف - آداب المریدین ابو النجیب عبدالقاهر سهروردی (۴) :-

قدیمی ترین نسخه ای که تا بحال بدست آمده است یکی در سال ۶۹۷ و دیگری در سال ۷۱۴ تحریر یافته اند (۵) . براین کتاب (علی بن سلطان محمد القاری عسری متوفی ۱۰۱۴ هجری) شرحی نگاشته است (۶) از این کتاب مستلماً نسخی در ایران بوده است زیرا اقطابی که در اواسط دوران صفویه (۷) میزیسته اند در تالیفات خود عبارات پراکنده ای مناسب مقال از این کتاب نقل کرده اند .

ب - آداب المریدین نجم الدین کبری (نثر فارسی) :- موضوع این کتاب چنانکه از نامش بر میآید - در آداب پیروی و مریدی و آداب سیر و سلوک تحریر یافته است اما بیشتر جنبه علمی تصوف دارد طرح این کتاب بر ۷ باب ریخته شده است .

قدیم ترین نسخ آن که تا بحال بدست آمده . در سالهای ۷۴۵ و ۸۱۶ و ۹۱۴ تحریر یافته است (۸)

۱ - برای اطلاع بیشتر بشماره ۱۴۸ فیش کتابخانه یا شماره ۵۹۸ ص ۳۵۴ جلد ۱ فهرست کتابخانه مجلس تالیف مرحوم اعتصام الملك مراجعه شود . ۲ - ذیل شماره ۲۱۳۵ کتابخانه فیضیه ضبط است .

۳ - نسخ کتابخانه ملی خارجه (ایاصوفیه بسال ۷۳۱ . وین بسال ۷۸۴ کتابخانه فاتح اسلامبول در سال ۶۹۴ و کتابخانه ولی الدین بسال ۷۵۳ تحریر شده اند) . نسخه اخیر بنام (سراج الخلوئین) نامیده شده است .

۴ - ترجمه احوال وی شماره ۱۰ باب سوم این رساله رجوع شود . ۵ - اولی ذیل شماره ۷۰۲ کتابخانه کوپنل - و دومی ذیل شماره ۴۲۸ کتابخانه نافذ پاشا اسلامبول موجود است . ۶ - از افادات جناب استاد مینسوی

۷ - شیخ مؤذن خراسانی (در تحفه عباسی) و نجیب الدین رضا در (نور الهدایه) ۸ - اولی بخط (معصوم بن سهل الله بن الحسین کاشانی) ذیل شماره ۱۴۴۷ کتابخانه حمیدیه . دومی بخط (اسعد بن احمد بن محمد الكاتب) ذیل شماره ۴۷۹۲ کتابخانه ایاصوفیه . سومی بخط (عبدالمؤمن حافظ شیروانی)

ج - میرزا ابوالقاسم راز شیرازی (قطب ۳۵ ذعبیه) هم رساله باین نام دارد که در فصل سیزده هم این باب معروفی خواهد شد . -

بحث ۳ - رساله السائر الحائر الی السائر الواحد العاجد (نشر فارسی) .

این رساله گوئی ترجمه گونه ای از رساله الهائم الخائف (بحث ۴ از مبحث چهارم این فصل) میباشد که نجم الدین آنرا نگاشته است . نام نسخه ای که از آنها اطلاع دارد و هر موردی را بیان چگون موضوع و طرح و روش آنرا در اصل عربی بیان خواهیم کرد در اینجا تکراری نمانیم قدیم ترین نسخه آن مربوط بقرون هشتم میباشد (۱)

بحث ۴ - کتاب مکینه الصالحین (نشر فارسی)

این کتاب در کلیات تصوب و بیشتر از لحاظ او را دو اذکار تالیف شده است . -

بروینر ماسینون فرانسوی از تنها نسخه ای که در اسلا مبول (۲) موجود میباشد عباراتی در صفحه ۱۱۳ *Recueil* نقل کرده است و آنرا بشهاب الدین سهروردی مقول نسبت داده است و حال آنکه -
(بحیبی بن حبش بن امیرک) شیخ اشراق (مقتول ۸۵ سالگی بسال ۵۸۷) تالیفات زیر -
(حکمة اشراق . نفحات فی الاصول . لوامع الانوار . لمحات الواح . تلویحات . مطارحات . عما دیسه .
مقاومات . هیاکل تور . طوارق الانوار . بستان القلوب . یزدان شناخت . نفحات السماویه) دارد و چنانچه
نامی در بین آنها دیده نمیشود . -

قدیم ترین نسخه آن مربوط بسال ۷۲۶ (۲) میباشد . -

بحث ۵ - رساله وصول الی الله

در این رساله وصول الی الله را بطهارت ظاهری و باطنی معلق کرده و موضوع کتاب را تشکیل داده است .
نسخه قدیمی آن هنوز سراغ نشده است . تنها نسخه خطی که جنس کاغذ و نوع مرکب آن تازه میباشد در بادلیان
اکسفورد انگلستان موجود است . -

مبحث سوم - سبک نثر و نظم نجم الدین کبری و صحابه وی - برای احتراز از تکرار مطالب سبک هر چند
مؤلف ذهی را که در یک قرن میزیسته اند در فصل مربوط بآخوین فردی از آنها که در آن سده بوده است
بیان مینمائیم (۳) چنانکه روش آثار امام غزالی . عین القضاة . نجیب الدین سهروردی (قرن ششم)
را در مبحث سوم فصل دوم بیان کردیم .

مبحث چهارم - آثار و تالیفات بزبان عربی - بسنت مؤلفین و دانشمندان قدیم که تالیفات پر اوج و گرانمایه
خوبیستن را بزبان تازی می نگاشتند آثار مهم نجم الدین کبری هم بایست در بین مصنفات عربی بیافتد : -

۱ - نسخه بسیار نفیسی ذیل شماره ۱۳۹۳ کتابخانه شهید علی و شماره ۱۰۸۹ کتابخانه کویر و لو اسلا مبول موجود
است ۱۲ فصل هم این رساله آمده است .
۲ - این نسخه بخط (شیخ علی بن ابی سید خذابن خواجه بن الحاج قماری السرفاخی الا نفوی) و ذیل شماره
۵۴۲۶ کتابخانه فاتیح اسلا مبول است . اسلا مبول . -
۳ - بمبحث دوم از فصل پنجم رجوع شود . -

بحث ۱ - معرفی تفسیر عین الحیاة با تفسیر کبری (نثر عربی) :

این کتاب مشکوک فیه میباشد زیرا که نسخ موجود آن چنانکه در آخر این بحث بیاید تفسیر سوره ها و قسمتهای مختلف قرآن است که غالباً مدّیل بدیل های متفاوتی هستند :-

اگرچه نگارنده نمیخواهد فهرست نسخ مختلف کتابها را احصاء نماید ولی در اینمورد بخصوص برای نشان دادن اختلافات موجود ناگزیر است نام تمام نسخه هایی که از آنها اطلاع دارد و نیز موارد اختلاف هر یک را بیان نماید :-

الف - نسخه ای که در سال ۶۹۳ (۷۵ سال بعد از شهادت مؤلف) وبخط (محمد بن یحیی بن الحسین بن محمود الصالحانی) نگار شریافته است (۱) .

این نسخه از آغاز بسمله و فاتح الكتاب تا سوره پنجم (مائده) تفسیر متن مفسر، و مدّیل آن (۶) با ایسن عبارت شروع شده است :-

((الاول من كتاب بحر الحقائق وتحفة الخلايق المنتخب من كتاب بحر الحقائق فالمعاني في تفسير سبع المثاني من تصانيف الشيخ نجم الدين ابی بكر بن محمد بن شاهرازي الرازي الخ)) .

ب - دومین نسخه قدیمی در شعبان سال ۷۳۹ بخط (علی بن محمود بن اسماعیل الحافظ) تحریر شده است (۲) این نسخه شامل تفسیر سوره یوسف (دوازدهمین سوره قرآن) است و مدّیل بتفسیر ششمین نجم الدین دایه (۳) می باشد که از سوره ۱۳ (رعد) تا آیه ۹ ((فكان قاب قوسين اوادني)) از سوره ۵۳ (والنجم) را تفسیر نموده است .

ج - این نسخه رقم ندارد ولی در سال ۸۸۱ هجری تحریر یافته و تا پایان سوره (طور) را محتوی است (۴) .
د - نسخه ای که در تاریخ ۹۶۳ بخط (احمد بن محمد بن عبدالقادر الانصاری البهسکتی) کتابت (۱) شده است سوره ۱۷ (سورة الاسرى قبل بنی اسرائیل) تا آخر قرآن سوره ۱۱۴ (الناس) را شامل (متن و ذیل) است .

ه - دیگر از نسخه های مورخ نسخه ای است که در سال ۹۷۴ بخط (علی بن حسام الدین الشهبازي بالعتقی) - استقلاخ شده (۵) و حاوی تفسیر متن از ابتدای قرآن تا آخر سوره ۵۳ (النجم) است اگرچه او ایسل آن با سایر نسخ متفاوت میباشد اما در حاشیه آخر سوره ۵۷ (طور) نوشته شده است .

۱- ذیل شماره ۲۳۱ شماره ۲۳۳ کتابخانه فاتح اسلامبول

۲- این نسخه ذیل شماره ۷۵۸۴ کتابخانه خالص افندی بکتابخانه اونیرسیتة اسلامبول انتقال یافته و با شماره ۳۲۶۵

مضبوط گردیده است

۳- از شاگردان بنام شیخ نجم الدین کبری و مؤلف (کتاب مرصاد العباد الى المعاد و آثارچند دیگری که در تحقیق این فصل بیان شود) میباشد (متوفی ۶۴۵) . خلاصه ای از ترجمه احوالش ضمن بیان مریدان این رکن ذهبی (شماره ۱۲ فصل سوم این رساله) آمده است .

۴- این نسخه متعلق بکتابخانه نور عثمانیه و با شماره ۳۲۸ ثبت و ضبط گردیده است .

۵- ذیل شماره ۹۵ کتابخانه راغب یا شاه اسلامبول .

((مصنف هذا الخلاصه . وصل تالیفه الى سورة والنجم واشتهر تالیفه الى ههنا . انتسخت

بقیه الكتاب من بحر الحقایق الخ))

غیر از اینها سه نسخه دیگر موجود است که جمعی بدون تاریخ کتابت و نام راقم هستند و عبارتند از :-

و - نسخه ای که از آغاز سوره ۱۷ (الاسرى وقيل بنى اسرائيل) تا پایان قرآن را حاوی میباشد (۱) -

ز - نسخه دیگری که از اول سوره ۱۰ (یونس) تا آخر سوره ۵۳ (والنجم) را شامل است (۱) -

ح - کاملاً ترین و مستندترین نسخ موجود این نسخه (۲) است که در صفحه اول آن عنوان ((عین الحیاة))

را دارد و متن آن از آغاز بسمله و فاتح الكتاب تا آخر سوره ۵۳ (طور) را حاوی میباشد . کاتب در آخر متن

این عبارت ((انتهى المصنف الى هنا وتوفى رحمة الله تعالى وكلمة نجم الدين دابة تلميذ الشيخ)) را اضافه

نموده و سپس باستنساخ مذیل پس رداخته است :- (قول)) که شارح معلوم نیست ولی بامروا اشاره

مذیل آن از اول سوره ۵۳ (والنجم) با این عبارت نجم الدين دابة شروع میگردد :-

((قال تلميذ الشيخ الذى كمل التفسير لما وصل الى سورة والنجم . قال يكون عجبا ان يا ذن الله لسى

فى الشروع فى والنجم قال والهمنى الله تعالى اتمام تفسيره والتفسير المكتوب بخطه تسع مجلدات

وهذا المذيل مجلد واحد . قيل نجم الدين الدابة تلميذ الشيخ الخ)) -

خلاصه از دقت در مجموع نسخ مختلف بالا و مطابقه ای با آنچه مورخین و تذکره نویسان در باره تالیفات این مؤلف

بزرگ ذهبی نگاشته اند معلوم میشود که ((تفسیر عین الحیاة)) نجم الدين كبرى از ابتدای قرآن تا پایان

سوره ۵۲ (طور) در هفت مجلد بوده است -

بعدا شاگردش (نجم الدين دابة) بامرباطنى و الهام غیبی بقیه قرآن را (از آغاز سوره ۵۳ (والنجم)

تا پایان قرآن) بنام ((بحر الحقایق و تحفه الدقائق)) یا ((بحر الحقایق والمعانی)) تفسیر مینماید -

بحث ۲ - معرفی رساله الاصول العشرة (نثر عربی)

این رساله موجز و مختصر علاوه بر اسم فوق بعنوانین و نامهای مختلف دیگری هم معروف و شناخته شده است :-

الف - رساله الطرق یا رساله فی الطرق (حاجی خلیفه) او را باین نام معرفی کرده است .

ب - رساله لطالب الحق - در فهرست کتب عربی و فارسی کتابخانه برلین باین نام آمده است .

ج - رساله فی اقرب الطرق الى الله - در کتابخانه واتیکان دو نسخه از آن موجود میباشد .

د - رساله طریقت نامه - در کتابخانه لاله لی اسلامبول باین نام موجود و شناخته گردیده است -

۱ - ذیل شماره ۹۲۳ و شماره ۲۳۲ کتابخانه فاتح اسلامبول

۲ - ذیل شماره ۱۵۳ کتابخانه داماد ابراهیم باشا اسلامبول مضبوط است -

۳ - در کتابخانه آلمان در سال ۱۹۹۴ میلادی (۱۹۵۲) مراجعه نمودم و فهرست

۴ - این نسخه ذیل شماره ۱۳۵۵ کتابخانه شهید علی اسلامبول میباشد -

۵ - کتاب جبه تجوی خطار حساب تهران -

مهمترین و معتبرترین نسخه این رساله آنست که در سال ۷۸۶ بخط تعلیق نزدیک به نسخ (احمد بن محمد بن عبدالله النظار الحنفی) در زاویه مسجد الاقصی (اورشلیم) کتابت یافته است .

جهت امتیاز و اعتبار آن حتی بر نسخه ای که تاریخ تحریرش مقدم بر آن و در سال ۷۵۵ (۱) میباشد از این جهت است که این نسخه در سال ۸۶۴ در قاهره با یک نسخه ای که مصنف بر آن اجازه نوشته بود مقابله گردیده است (۲) .

این رساله نسخ متعددی با تاریخ و رقم (۶ نسخه) و بدون تاریخ (۲ نسخه) و بدون ورقه (۱۰ نسخه) موجود است (۳) . شروحنی که بر این کتاب نوشته شده است : -

۱ - شرح عربی بنام ((عوایس الاصول فی شرح الاصول)) که شارحش معلوم نیست ولی بامر و اشاره ((محسن الدین ابن نقطا جی)) تالیف و نگاشته شده است . -

نام این شرح را حاج خلیفه در کشف الظنون متذکر گردیده است . -

۲ - شارح ترکی با ترجمه فارسی از عبدالغفور لاری متوفی ۹۱۲ میباشد . -

۳ - شرح ترکی دیگری بقلم اسماعیل حقی بسرو سوی که نسخه های آن در کتابخانه های (عاطف آغدی ذیل شماره ۱۴۱۳ . نادر پاشا ذیل نمره ۴۱۱) موجود است .

بحث ۳ - رساله بدون عنوان

این رساله از لحاظ تاریخ یکصد و یکسال (۷۱۹ هـ) (۴) بعد از شهادت مصنف آن کتابت شده و قایل اعتماد است در آغاز این رساله بعد از بسمله و خطبه نام مصنف بالصرحة و بدینگونه آمده است : -

((بقول العبد الضعیف المقصر ابو عبد الله احمد بن عمر الصوفی فی هذا کتاب جمعنا . من بین آیسته بیته و سنته مرویة و اخبار الصحابه الخ))

جناب استاد نفیسی در ضمن احصاء تالیفات نجم الدین کبری (۵) کتابی را بنام (شرح السنة والمصالح) نام برده اند که در مقاله این دانشمند المانی گفته (۶) . موجود نیست . شاید همین رساله باشد زیرا مؤلف موضوع آنرا تصریح در این رساله بین آیات یار زات قرآنی با سنت مروی از رسول ص جمع کرده است بی تناسب با آن تمام نمیشد . والله اعلم . -

۱ - این نسخه در بغداد بخط (احمد بن ابراهیم بن عمر الساوی) کتابت شده و ذیل شماره ۵۴۱۳ کتابخانه نا تصحیح اسلامبول

۲ - این نسخه از (صفحه دوم ورق ۲۱۷ تا صفحه اول ورق ۲۱۹) مجموعه ایست که بشماره ۶۶۰ کتابخانه راغب پاشا اسلامبول ضبط است

۳ - این نسخه ها در کتابخانه های (برلین . دانشگاه کمبریج . -

بغداد . اکسفورد . بطر زبورغ . هندوستان . الجزائر . اسلامبول) موجود است . برای اطلاع بیشتر

بمقاله (۴) . دانشمند آلمانی در سال ۴۴ مجله (۵) . مراجعه شود صفحات

۱ تا ۴۲ - این نسخه ذیل شماره ۱۳۹۵ کتابخانه شهید علی اسلامبول میباشد - نسخه های بدون تاریخ

۵ - ص . کتاب جستجوی عطار چاپ تهران - شماره ۲۰۸۷ برلین) هستند . -

موضوع این رساله مقامات عارف از اولین مقام (توبه) تا (روع . زهد . صبر . رضا . توکل . خوف غیره) میباشد .

بحث ۴ - معارفی رساله الی الهائم الخائف من لومة اللائم الطالب بقلبه الهارب بقلبه (نثر عربی) نام این رساله را حاج خلیفه مانند بالا ضبط کرده است اما جناب استاد نفیسی ((لومة اللائم یستحق الخائف الهائم من لومة اللائم)) (۱) نقل نموده . در صورتیکه قدیم ترین نسخه ای موجود (مورخ بسال ۶۸۶ هـ) (۲) که ۶۸ سال بعد از شهادت مؤلفش تحریر یافته و نیز نسخه موجود کتابخانه مجلس شورای ملی (۳) که در سال ۷۶۹ کتابت شده است هر دو نام رساله را همچنانکه حاج خلیفه یاد کرده ضبط نموده اند .

این رساله با این عبارت شروع شده است که متضمن نام کتاب هم میباشد : ((الحمد لله الذی تواضع کل شیء لعظمة اما بعد فهذه رسالة الی الهائم الخائف من لومة اللائم الطالب بقلبه الهارب بقلبه فیا ایها المرید الصادق والطالب المخلص طهره ظاهراً وباطناً الخ)) . موضوع این رساله چنانکه از جمله دعائیه ای که برای طالب صادق آورده و براءت استهلال نموده است بر میآید در شرائط و احکام طهارت ظاهر و باطن از لوث آغشتگیها و مهلکات اخلاقی میباشد . طرح این رساله - چون مؤلف وصول بسدرة المنتهای معارف الهی و قاب قوسین بقا بعد الفناء را پسندیده - شرط معلق کرده است لذا طرح کتاب را هم برده بخش ریخته است .

غیر از دو نسخه ای که در بالا مذکور شد و قدیم ترین نسخ موجود میباشد . نسخ دیگری در سالهای (۷۰۶ . ۷۱۹ . ۷۵۱) (۴) تحریر یافته و نسخه های بدون تاریخ و راقم (۵) هم موجود است . نگارنده این رساله را دیده است و یاد داشت های مفصلی در سبک نگارش و خصوصیات آن دارد که نقلش باعث اطاله کلام میشد . لذا آنرا بوقت دیگر و تنظیم مقاله جداگانه ای گذاشت .

بحث ۵ - معارفی رساله السلوک (نثر عربی) . نام این رساله بصورت های (رسالة فی السلوک و رسالة فی علم السلوک) هم ضبط شده و در نسخه های

- ۱ - رجوع شود بشماره ۵ پا و ورقی صفحه قبل ۲ - این نسخه بخط نسخ (مبارک بن اصیل بن محمد بن النجیب نجسم القرطاس) و ضمن مجموع (صفحه اول ورق ۶۱ تا صفحه اول ورق ۷۲) شماره ۲۰۵۲ کتابخانه ایا صوفیه میباشد .
- ۳ - این نسخه بخط نسخ و بدون نام کاتب ذیل شماره ۱۴۸ کتابخانه و شماره ۵۹۸ ص - ۳۵۴ جلد ۱ فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی است .
- ۴ - این نسخه ها بترتیب بخط (برهان بن بن عمر الجافظ الاقرانی . تاج الائمة محمد . محمد بن ابراهیم الحافظ لاما سیوی) و متعلق بکتابخانه های (ایا صوفیه شماره ۲۹۰ و شماره ۴۸۳۷ . شهید علی شماره ۱۳۹۵) میباشد .
- ۵ - نسخه های بدون تاریخ (شماره ۲۴۵۷ بحی افندی اسلامبول . شماره ۱۳۴۳ پاریس . شماره ۳۰۸۷ برلن) هستند .

مختلف آمده است .

موضوع این رساله موجز بر اساس این عبارت ((الشريعة كالسيفنة والطريقة كالبحر والحقيقة كالدر -
..... الخ)) که طریقت را بدوریا . شریعت را بکشتی بحر بیما و حقیقت را بدر دانه ای عالم

وجود تشبیه نموده . نهاده است . -

طرح رساله هم بر اساس مقایسه بین این سه موضوع ریخته شده است . -

نسخه های قدیمی این رساله هنوز یافت نشده است . قدیمترین نسخ موجود در سال ۱۱۰۰ (۱) کتابت

شده و نسخه های بعدی در سالهای (۱۱۱۲ و ۱۱۵۰ و ۱۱۹۲) (۲) تحریر یافته اند . -

بحث ۶ - هم العالیه (نثر عربی)

رساله ایست که نام (ابوالقاسم العارف) در آن برده شده و گوئی مصنف اوست از این رساله هم

نسخه قدیمی بدست نیامده است . تنها نسخه مورخ (۱۳۱۶ هجری قمری) در ۳۷ ورق متعلق

بکتابخانه انیورسیتة ذیل شماره ۳۴۰۶ میباشد . -

مبحث پنجم - کتب و رساله ثل منسوب شیخ نجم الدین کبری : -

دانشمند آلمانی (F. Steingass) که بیشتر از کتابخانه های بزرگ جهان را دیده و در اسلا مبول

مقاله ای مبتنی بر معرفی آثار شیخ منتشر ساخته است علاوه بر کتب نامبرده فارسی و عربی چهار رساله

دیگری که یکی از آنها فارسی و سه دیگر آنها عربی میباشد بدو نسبت داده است : -

بحث ۱ - شرح بعضی ما اعطانی الله من نعمة الفقر : -

از این رساله نسخی در کتابخانه های (لیدن شماره ۲۲۲۹ . الجزائر شماره ۷۱۶ / ۲ که در ۱۱۹۴ -

کتابت شده یا شماره ۹۳۴ / ۵) موجود است .

بحث ۲ - رساله ریاضت نفس : -

این رساله از نظر شباهت مطالب بر رساله فوقی ممکن است که مستخرج از آن باشد .

موضوع این دو رساله در رساله چهار موضوع قسری شده است : (لقمه و خرقه که باید از حلال تهیه شود .

مجاهده و ذکر که باید پیرمدام باشد)

طرح این دو رساله بمناسبت چهار موضوع مورد بحث آنها بر چهار فصل ریخته شده است . -

۱ - در کتابخانه راغب پاشا ذیل شماره ۱۴۵۳ موجود است .

۲ - بترتیب متعلق بکتابخانه های (واتیکان شماره ۱۴۳۰ . برلین شماره ۳۴۵۶ . انیورسیتة اسلا مبول

شماره ۴ / ۱۱۸۸) میباشد . -

بحث ۳ - رساله ذکر مذکور :-

این رساله عربی و تنها نسخه آن در کتابخانه برلن ذیل شماره ۲۷۳۳ موجود است .

بحث ۴ - هدایة الطالبین :-

حاج خلیفه نام این رساله را در (ص ۶۲۷ جلد ۲) کشف الظنون بدینگونه آورده است .

((للشیخ نجم الدین البکری (۱) المتوفی فی سنه ۶۱۷ (۲))) -

این رساله چون بجا پ رسیده است درباره آن توضیح نمیدهیم .

تحقیق - چون آثار و تالیفات شاگردان درجه اول (۳) این رکن ذهی فراوان و مجموع آنها

بیش از مؤلفات مذکور در این فصل میشود لذا از تحقیق در آنها گذشته و این کار را بوقت دیگری

گذاشتیم که مقاله مفصل با رساله کوچکی در این باب تنظیم نمایم .

فصل چهارم - آثار و تالیفات شیخ مجدالدین بغدادی

از این رکن ذهی تالیفات زیادی (بجز یک تالیف عربی و چند مکتوب و رساله ای بفارسی) دیده نشده

است . ما هر یک را جداگانه معرفی مینماییم :-

مبحث اول - شعر مجدالدین بغدادی

با توجه باینکه غالب از اقطاب شعر را از لحاظ شاعری سروده اند . بلکه با شعریا تفنن نموده و بیا

وسیلہ بیان عقاید دقیق و افکار دقیق عرفانی قرار داده اند .

این قطب هم بمقتضای محیط زندگیش که دوران نضج و شیوع رباعی بوده است . ابیات شبنامی

در این بحر ساخته و بیادگار گذارده است که اینک برای نمونه یک رباعی که عموم مورخین و تذکره نویسان

بنام وی ضبط نموده اند نقل میکنیم :-

((از شبنم عشق خاک عالم گل شد صد فتنه و شور در جهان حاصل شد))

((برنشتو عشق بر وگ روح زدند باقطره فرو چکید و نامش دل شد))

۱- این کلمه (البکری) که نگارنده ضبط اصل تلمود مسلما از اثرات دست کتاب اولیه یا حروفین مطبعه است

و اصلش همان (البکری) است ۲- با توجه باختلاف سنوات شهادت شیخ نجم الدین بکری که نگارنده

در پایان ترجمه احوالش (شماره ۱۲ فصل سوم) آورده است این سال را ذکر نموده اند ولی محققان صوفیه

از بین تمام اقوال سال ۶۱۸ را راجع میدانند .

۳- بیروان درجه اول و اصحاب نامدار این قطب ذهی را در (شماره ۱۲ فصل سوم) خلاصه آنرا در شجره

بیوست این رساله نام برده ام .

رجوع شود ۴- این مجموعه شامل رسالت (نوح الجمال) هم مکتوب و رساله عشق نجم الدین دایمیه

کتاب التصرف لمدب التصوف ابوبکر اسحق کلابادی و رساله ماهیه الصلوة شیخ الرئیس یحیی مدینا میباشد .

مبحث دوم - آثار و تالیفات عربی : (معرفی رساله تحفة البسره فی اجابة المسائل العشرة) (۱)

این رساله چنانکه از نامش پیداست در پاسخ مسائل ده گانه یکی از صحابه و شاگردان وی بنام ((ابو سعید

شرف بن المؤید البغدادی)) (۱) تحریر و تالیف شده است . -

موضوع این رساله یک دوره آداب و رسوم . برخی از عقاید و آراء صوفیان میباشد که بمناسبت جواب سؤالات

آمده است اما قسمت عمده مطالب در اطراف محسوس (معنی و تعریف ارادت . شرائط و لوازم مرادی .

وظائف و تکالیف مریدی) دور میزند . -

طرح این رساله چنانکه مذکور شد بر ده سوال و جواب ریخته و پایه گذاری شده است . -

آغاز این رساله با خطبه کوتاهی شروع گردیده است : -

((الحمد لله الذی جعل العلم شعاع الهدی الخ)) . -

نسخه خطی آن در ایران در کتابخانه مجلس شورای ملی ذیل شماره ۱۴۸ (۱) موجود است و نسخه های

دیگر هم از آن در کتابخانه های معتبر اسلامبول و ارضیه . هست (۲) . -

مبحث سوم - آثار و تالیفات فارسی : -

از این مؤلف ذهی چندین مکتوب و رسائل مختصر فارسی بجای مانده است : -

بحث ۱ - معرفی مکتوبات مجدد الدین بغدادی : -

از این مؤلف ذهی تا بحال سه مکتوب بدست آمده است که هر سه بنام (محمود عراقی) تحریر شده است . -

و نسخه آن با انضمام رساله فواتح الجمال که تالیف پیرواستاد وی است او شرح گذشت با چند رساله دیگر (۳)

سال ۷۶۹ هجری کتابت شده است (۱)

موضوعات این مکتوبات مختلف ولی قسمت اعظمشان در اصول عرفان و آداب تصوف مراتب و درجات سیر و سلوک، حالات و مقامات سالک میباشد .

طرح این رسائل چون نامه نگاری معمولی بدون تقسیم بندی فصول و ابواب است ولی در عین حال مطالب آن

منظم و منسق میباشد . -

۱ - این نام نقل از شماره ۵۹۸ جلد ۱ (ص ۳۵۴) فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی تالیف مرحوم اعتصام الملك

میباشد ولی جناب استاد نفیسی در صفحه (م) کتاب جستجوی عطار نام این شاگرد را ((احمد بن علی مهذب خوارزمی)) مرقم داشته و سنده هیچیک یاد آوری نشده است .

۲ - بمقاله دانشمند آلمانی (F. M.) در سال ۲۴ مجله (D. M.) (ص ۱ تا ۴۲ -

رجوع شود ۳ - این مجموعه شامل رسائل (فواتح الجمال) سه مکتوب . رساله عشق نجم الدین دایم .

کتاب التصوف لذهب التصوف ابونکراحق کلابادی . رساله ماهیه الصلوة شیخ الرئيس یوعلى سیدنا) میباشد .

بحث ۲ - رساله سفر (نثر فارسی)

این رساله را خود نگارنده ضمن مجموعه ای که مشتمل بر چهارده (۱) رساله میباشد در کتابخانه شخصی موجود دارد . -

نسخه نگارنده که بسال ۱۱۸۸ در شیراز کتایت گردیده است راقم را ندارد و کاتب آن معلوم نیست اما بظن غالب خط آقا محمد باقر درویش (خطب ۳۳ ذهبیه) میباشد که در ۱۴ صفحه ۱۳ سطری - (مساوی ۱۹۸ بیت) تحریر یافته است .

موضوع این رساله همانطور که در نامش براعت استهلال شده است در موضوع ((سفر)) میباشد - ولی نه تنها سفر مادی و عزیمت از نقطه ای بنقطه دیگر که مؤلف این را ((سفر عوام)) خوانده است بلکه تحقیق در سفر خواص و خاصالخاصان که مشمول رحمت خاصه رحمانیه و عنایت بی علت الهی قرار گرفته اند تا از خاکدان تن رسته و بیدارالملک امن جانان پیوسته اند . مورد نظر مؤلف میباشد .

رساله بعد از بسطه با این خطبه کوتاه آغاز میشود : - ((الحمد لله والصلوة علی رسول الله)) . -

طرح کتاب بر مبنای آیتی از قرآن و حدیثی از رسول اکرم ص بنیان گذاری شده است چنانکه مؤلف بعد از خطبه مختصر بالا مرقوم داشته است : -

((وبعد قال الله سبحانه قل سیرونی الارض (۲) وقال رسول الله ساغروا تصحوا و تغموا خلاصه موجودات و الخ))

بعد از لغت شاعرانه ای شروع بتفسیر حدیث کرده و گفته است : -

((ساغروا . سفر کنید . غلام آن صاحب نظر و صاحب واقعه ام که از راه حقیقت نظری کند و از حضرت ربوبیت استعانتی طلبد تا بوقت مکاشفه معلوم او شود که سفر عوام دیگرست و سفر خواص دیگر و سفر خاصالخاص دیگر و فایده هر سفر چیست و روح و تجسارت هر یک چقدر است . اما سفر عوام)) پس طرح این رساله بر بنیان این سه سفر ریخته شده است . -

روشی تحقیق مؤلف آنستکه سفر عوام را بدو طائفه که عوام کالانعام هستند اختصاص داده است : -

((اینان طبیعت را براستیفا لذات تغذیه باورزانی دارند و بویکی دیگر بکثرت اسفار و طوف بلا در مفاخرت کستند))

۱- بترتیب رسائل ((لوائح جلی . قصیده ای از جنید (مجعول است) . نوبه سید محمد نوربخش . غوثیه .

غوث اعظم عبدالقادر جیلانی . نوبه ملا صدرا . تحقیق وجود میر سید شریف علامه . حق الیقین شبستری . تحقیقات شاه نعمت اله ولی . موران شهاب الدین مقتول . از همه بیشتر که شاید منحصر بفرد باشد (مصطلحات عراقی) است . رساله سفر . وصیت ابواسحق ابراهیم شهریار کازرونی . بدایة الذاکرین شیخ امین الدین بلبانی . مجمع الحقایق علامه الدوله)) ۲ - آیه ۱۱ از سوره ۶ (الانعام) . -

و کثر کسانى از ایشان ((بوى آشنائى بمشام جانشان رسیده و ذوق آفات بیاطن ایشان پیوسته)) -
 و از قضایای حادثه . ابنیه قدیم . عمارات خداوندان زر و زور و غیره عبرت میگیرند ((انتباه
 دل دیده ظاهر ایشان را اعتبار بین گردانیده و وقایع دنیوی الخ)) -
 سفر خواص را بانتباه حضرت ابراهیم تشبیه نموده است که از دیدن آسمان و ستارگان . طلوع
 و غروب آفتاب محسوس . بهاء و خورشید آفرین معقول راه یافت . لذا این سفر را ((از ملک بملکوت و از ظاهر
 به باطن و از صورت بمعنی و از شهادت به غیب)) نام گذارده است .

سفر خاصر الخاصر متناسب مضمون این شعر معروف : تا که از جانب معشوق نپاشد کششی +
 کوشش عاشق دیوانه (بیچاره) بجائی نرسد . از ظهور بیت آثار کوشش تا وصول به -
 ((عالم الوهیت)) تحقیق کرده و رساله را باین جمله دعائیہ ملمع (فارسی و عربی) خاتمه داده است : -
 ((حق سبحانه و تعالی طالبان تشنه را و عاشقان جگر سوخته را از این مشرب بعباب سیلاب گرداناد و از
 آفات محفوظ دارد بمنه و سعة جسوده و صلی الله و سلم تسلیم کنیوا کثیرا)) -

مبحث مسموم - سبک آثار نظم و نثر مجدالدین بغدادی :

همانطوریکه در مبحث سبک نجم الدین کبری و پیروانش گفته ایم . معیذات ادبی و خصوصیات اثر این استاد
 و شاگردان او را در بابان معرفتی آثار عبدالرحمن اسفرائینی (فصل بعد) بیان خواهیم نمود . -

فصل پنجم - آثار و تالیفات نور الدین عبدالرحمن اسفرائینی

مبحث اول - معرفتی مکتوب بغازان خان (نثر فارسی)

از آثار این قطب ذہبی چندین مکتوب بجای مانده که مهمترین آنها نامه بغازان خان (۱) است که مبنی بر سر
 بند و مواعظه . توصیه در دادگستری میباشد . بجواب میتوان گفت تغییر رویه غازان خان نسبت به سلاطین
 بادشاهان سلف مغول در اثر ارشاد و اندرزهای ابن جناب و این متن مکتوبات وی و امثال او بوده است . -
 آن نامه را مصلح الدین لاری در مرآت ادوار (۲) نقل نموده و مواصل آنرا در اینجا نقل مینمائیم :

نامه مذکور بعد از حمد و نعت بسیار کوتاهی باین عبارات شروع شده است :

((..... قدیم نیاز بر سر سجاده نماز نهاده ملازم دعا است چه قدر سلطان نداند مگر نبی یا ولی و هر
 سلطان که قدر خود بداندست در هر دو جهان سلطان شد و سلطنت این جهان قناعت نکرد الخ)) -

۱- غازان خان (سلطان محمود) فرزند ارغون (متوفی ۶۹۰) که میتوان گفت رسمیت دین اسلام را در
 زمان او دانست . -

۲- در سال ۱۱۸۷ تالیف شده است . -

موضوع این مکتوب علاوه بر توصیه بسط اجتناع عدل و ناد تحقیق در دو حدیث نبوی ((عدل ساعته خیر من عبادۃ سبعین سنه)) و نیز ((فکر ساعته خیر من عبادۃ سبعین سنه)) و تطبیق معنای فکر و عدل میباشد که ((مصطفی بنور نبوت هر دورا در یک صیغه و عبارت یاد کرده الخ))

روشن تحقیق این مکتوب مخصوصا در این تطبیق باندازه ای فاضلان و عارفان است که با رعایت انصاف با یسار گفت این رکن ذہبی حد قدرت علی را بکار برده است. این رو آثار ماده خود را با تعلیلات زیست

پس از این تحقیق دقیق نویسنده نامه در باره قضا و حکام و اعمال خواجرات و مباشرین صدقات است.

سفارشات لازم را نموده و بمناسبت داستان معروف ((پیرو زنبک والی نیشابور بر خراج اوجبه ای بیفزود

و آن زن دوبار بخزین رفت و شکایت بر سلطان محمود رسانید)) و نیز مذاکرات عجوزه و سلطان

محمود را نقل کرده و عدل محمودی را استوده است. -

در پایان مکتوب مجددا بمواعظ پرداخته و نامه را با حدیث انس بن مالک در باره پیراهن خریدن بسرای

حضرت پیغمبر ع. خاتمه داده است. -

مبحث دوم - سبک نگارش مؤلفین قرن ۶ و ۷ (نجم الدین کبری . مجد الدین بغدادی . نور الدین اسفراینی)

قرن ششم دوران انقلاب نظم و ثنوبه زبان فارسی از ترکستان و خراسان بم عراق رفت و سبک عراقی را در شعر و سبک صنعتی (فنی) را در نثر بوجود آورد .

طوفان دریا تا فرونشیند و آرامش سکونتی پدید نیاید مسابقه کشتی رانی و تعبیرن قهرمان دریانوردی ممکن نیست ، دوران انقلاب هم نمودارهای بارز ادبی را نمیتوان مشخص نمود زیرا هر نویسنده و گوینده ای بدانجا میروند که تلاطم امواج و مقتضیات محیط آنها را میکشاند . -

شاید بهمین دلیل هم باشد که اقطاب ذہبی در اواسط و اواخر این قرن میزیستند (نجیب الدین یسین شهروردی متوفی ۵۶۲ هـ . عمار یاسر متوفی ۵۸۲) یا تالیفات مهمی بجای نگذاشته و یا مطلقا اثری ندارند . -

از طرف دیگر بر اثر انقلاب ادبی قرن ششم نویسندگان و گویندگان ب عبارات آراسته و مصنوع توجه داشتند و در نتیجه دو سخن نثر بوجود آمد : - سخن شعر بودند اما کمتر بشعر و شاعری تمایز میکردند .

عده ای سخن را با امثال و اشعار عرب . احادیث و آیات قرآن مرصع میکردند و با استدلالهای منطقی آرایش میدادند .

دسته دیگر متوجه صنایع لفظی از سجع و موازنه . توصیف و مصا نله و سایر صنایع بدیعی بودند . نتیجه این فکر آن شد که سخن موجز و سلیس قدیم جای خود را باطناب و تکلفات بارور سپرد و در هنگامه این انقلاب ادبی نویسندگانی هم بودند که تحول لغوی و لفظی را گرفته و با نثر ساده قدیم که حفظ نموده -

بودند آمیخته . آثاری بوجود آورده که لغات عربی بیشتری را با ایجاز و جزالت . سادگی و سلاست
قدیم بکار بسته و آیات و احادیث . اشعار و ضرب الامثال آراستند اینان همان صوفیانیست که برخلاف سایر
گویندگان و نویسندگان فضل فروش احاطه خود را بر لغات عربی و صنایع ادبی برنج دیگران نمی کشیدند
و بود و شجاعانه بار نمیگرفتند .

منظور ایشان از نظم و نثر هدایت مردم و تشویق سلاک بود از این رو آثار ساده خود را با تعیلات زیـــــ
آراسته و با اشعار دل انگیزی که بتواند عواطف خواننده را تحریک کند و بگرم روی وی بیفزاید آرایش داده اند .
نمودار بارز این سبک خاص صوفیانه آثار و تالیفات این سه تن از اقطاب ذ هبیه میباشد که در قرن هفتم هجری
میزبستند .

فصل ششم - آثار و تالیفات علاء الدوله سمنانی

از این رکن ذ هبی آثار و تصنیفات بسیاری (بفارسی و عربی) در موضوعات حدیث و تفسیر . عرفان و تصوف
بجای مانده است .

ابن حجر (۱) عسقلانی در کتاب الدرر الکامنه از قول ذ هبی (۲) نقل کرده است که مصنفات این رکن ذ هبی
(زائد بر سیصد میباشد) در صورتیکه خود شیخ گفته است (هزار طبق در راه و رسم تصوف سیاه کردم)
بسیاری از بزرگان کلمات آیات او را ضبط و نقل کرده اند . عده ای هم کتابهای خاصی مشتمل بر حالات و مقامات ،
گفتار و مقالات او ساخته و پرداخته اند مانند امیر اقبال سیستانی (۳) که (چهل مجلریا مجالس اقبالیسه) (۳)
را از گفته های ابن شیخ ذ هبی جمع کرده و نیز (وسائل طریقت) که مشتمل بر ذقایق زندگی و ترجمه حال و مقام
وی بوده است از این سخنان میباشد .

بهر حال تالیفات این مؤلف ذ هبی را تا آنجا که مبسور بود از کتابخانه های معتبره دست آوردم و بعد از مبحث شعر این
مؤلف در سه مبحث معرفی مینمایم :-

مبحث اول - شعر علاء الدوله سمنانی

با آنکه غالب ارکان این سلسله دارای ذوق لطیف و طبع شعر بودند اما کمتر بشعرو شاعری نظا هر میکردند .
علا الدوله هم که گاه گاه اندیشه های عرفانی و افکار فلسفی را در قالب وزن و قافیه میبخت . از روی قرائن و بحسب سبب

- ۱- ابن حجر عسقلانی متوفی ۸۵۲ - ۲- امام محمد بن احمد بن عثمان از مورخان بزرگ اسلامی است که
تالیفات وی مانند (تاریخ الاسلام . دول الاسلام . تذکره الحفاظ) از منابع موثق محققین میباشد . وی در ۶۷۳
متولد و سال ۷۴۸ وفات یافته است (ترجمه احوالش در فوات الوفيات و طبقات الحفاظ) .
- ۳- در شماره ۱۷ باب سوم معرفی شده و ترجمه احوالش آمده است .

تالیفات منشور شده باید اشعار زیادی داشته باشد که شاعر معروفی مانند خواجوی کرمانی (۱) بخشی از عمر خود را صرف جمع آوری آن بنماید چنانکه دولتشاه بن علاء الدین بن بختشاه سمرقندی (۲) در تذکرة الشعراء آورده است . ((..... در اثنای سیاحت بصحبت حضرت علاء الدوله سمنانی))

رسیده مرید شیخ شده سالها در صوفی آباد صوفی بود و اشعار حضرت شیخ را جمع نمودی (الخ) .
 باینهمه مجموعه ای از اشعار و دیوان آثار منظوم وی بدست نیامده است . تنها در مآخذ مختلف اینهاست
 معدودی از غزل رباعی با و نسبت داده اند . چهارمین خلیفه (۳) بعدی ابن قطب در رساله کمالیه
 خود تعداد (۳) نه غزل که در آنها به (علاء) و (علائی) تخلص شده نقل نموده است . -
 اینک برای نمونه یک غزل . قطعه . رباعی اورا نقل مینمائیم : -

((راحت ارخواهی بیا با دردا و همراز شو
 دولت ارجوئی بسرو در عشق اوجانهاز شو))

((ساز راه عشق سربازی و بید نامی بود
 گر سراین راه داری در پی این ساز شو))

((برتن و جان چند لوزی چون نیروزی ارزنی
 صعو به با ارزن گذار و بر درش شهباز شو))

((تا یکی همچون زنان این راه و رسم و رنگ و بوی
 راه رندان گریو صاحب دلان دمساز شو))

((چون زغن تاجند باشی بسته مردار تن
 در هوای سرجان یک لحظه در پرواز شو))

((باز اوج کبریائی . مانده اندردام کلم
 دام دانه بر در و خرم حضرت باز شو))

((گر همای قاف قربی بال همت برگشای
 در فضای لامکان با قد سیان انباز شو))

((قفل ابن درشد علائی و کلید آن نیاز
 گر نیازی داری آنجا بر سر ویر ناوشو))

((این من نه منم اگر منی هست توئی
 و در بر من پیرونی هست توئی))

((در راه غمت نه تن بماندنی جان (۴)
 و زانکه مراجان و تنی هست توئی)) (۵)

((ما هرویا روی پنهان میکنی
 دل به روی غارت جان میکنی))

((از غم و اندوه ما باکیت نیست
 هر چه خوش میآیدت آن میکنی)) (۶)

۱- رجوع شود به شماره ۳ پا ورقی صفحه قبل

۲- دولتشاه سمرقندی متولد ۸۴۲ و متوفی ۹۰۰ و تذکرة الشعراء را در سال ۸۹۲ تألیف کرده است .

۳- میرسد عبداله مجد و ببرز آبادی در شماره ۲۱ باب سوم بگذشت و رساله کمالیه در فصل هشتم این باب بیاید .

۴- ریاض العارفين (ص ۱۷۸) قسمت دوم این مصرع را چنین ((بمن مانده و نه جان)) ضبط کرده است .

۵- نقل از نفحات الانس . ریاض العارفين . - استاد حمید نفیسی .

۶- جناب استاد نفیسی در مجله دنیا (بن قلم دقلم و قلم یقین) ذکر کرده اند که مؤلف نیست افعیم را بن برصیت داده و اضافه و نقل نموده است

مبحث دوم - آثار و تالیفات عربی با فارسی که قطعات بدست نیامده و تنها نامشان در کتب دیگر دیده شده است نگارنده با کوشش فراوان نتوانست تمامی آثار و تالیفات علاء الدوله را بدست بیاورد و معلوم نیست نسخ آنها را موجود و یا از بین رفته اند . -

چون نام این رسائل را مورخین و تذکره نویسان بطور تفرقه یاد آورده اند . ما آنچه را که توانستیم جمع آوری - نمائیم بطور فهرست نقل میکنیم : -

۱ - ۲۹ - مجالس المؤمنین قاضی شوشتی کتاب (بیان الاحسان لاهل العرفان) و رساله (موضح مقاصد المخلصین و موضح عقائد المدعیین) را از وی نام برده است .

۳ تا ۱۱ - جناب استاد نفیسی ضمن مقاله ای که در مجله یغما چاپ شده است نام یکصد کتب و رسائل را بایسن مؤلفان همی نسبت داده است . برخی از آناری را که ایشان نام برده اند مورخین و تذکره نویسان هم نام کرده اند . در اینجا هشت تالیفی را که دیگران متذکر نشده اند نام میبریم : -

(سائل (التصوف فی آداب الخلوة و رساله فی الفتوة) و نیز آثار دیگری بنامهای (مصابیح الجنان . مقالات موارد الشوارب . نجم القرآن . الفتح المبین لاهل البقین . فرحة العاملین و فرجة الکاملین) و نیز کستاب (فصول الاصول) یا (فصول فی اصول) که به (ملا بدیع) معروف است و آنرا ((برای (عبد اله بن احمد بن محمد بنی غرجستانی) (۱) از اصحاب خود نوشته است)) (۲) . مقاله این کتاب را بدست

۱۲ - دولت شاه سمرقندی (تذکره) رساله (مفتاح) را که گویا در اواخر عمر تالیف کرده . بوی نسبت داده است - ۱۳ تا ۱۵ - مولانا عبدالرحمن جامی در تفسیر قصیده عطار و هم در نغزات الانس ((حاشیه بر فتوحات مکیلی شیخ محی الدین عربی (۳))) را از او دانسته است . بیان برساند . یعنی سوره هائیکه آن شیخ بزرگوار -

۱۶ - خوند میر در حبیب السیر و جامی در نغزات کتاب (مکاشفات) را از او میدانند و در تفسیر قصیده نام - ((رساله قدسیه و کتاب التجلیات)) را برده است .

۱۷ - در رساله سترالبال (۴) خود کتاب ((ذکر الخفی المستجب الا اجر الوفی)) را از تالیفات خویش نام میبرد . در نظر قرار داده و آیات آن - سوره را از این نظر بحث و تحقیق نموده است چنانکه ((رقعہ واقعہ))

۱۸ - قاضی شوشتی در مجالس المؤمنین ((رساله فلاح)) و جناب استاد نفیسی این را بنام ((کستاب الفلاح)) خوانده و در سه مجلد دانسته است . -

۱۹ - ابن رافع سلامی (متوفی ۷۷۴) در منتخب المختار ((شرح مختصری بر السنه بغوی)) را با و نسبت داده است . بغوی از علمای حنفی مذهب اهل سنت و جماعت است و چنانکه در آثار نجم الدین کبری هم متذکر شدیم - او هم بر کتاب السنه بغوی شرحی دارد . -

۱ - این شخص ظاهراً همان (شیخ عبدالعزیز جستانی) است که ما در ترجمه احوال مریدان علاء الدوله (شماره ۱۷ باب ۳) بیان داشتیم ۲ - نقل از مقاله جناب استاد سعید نفیسی ۳ - ابوبکر محمد بن علی بن محمد بن محمد المقرئ الطائی العربی که خود در مقدمه فتوحات (بقیه با ورقه در صفحه بعد)

۲۰- ابن حجر در دور الکامنه کتاب ((مدارج المعارج)) را از او دانسته است. جای در شرح قصیده عطار آنرا بنام ((المدارج والمعارج)) ذکر کرده و جناب استاد نفیسی در مقاله مجله یغما ابن را بنام العداوج والمعارج فی وارد الطارد بشبهه العارد)) یاد نموده است .

۲۱- آقا شیخ عباس قمی در هدیه الاحباب کتاب ((قواعد العقاید)) را نام برده و از علاء الدوله دانسته است اما جناب استاد نفیسی ابن را بنام ((فوائد العقاید)) برای تاج الدین محمد بن ابوالقاسم محمد قشیری در رجب ۶۰۹ (۱) بیابان رسانیده)) یاد کرده است .

مبحث سوم - تالیفات عربی علاء الدوله :

از تالیفات بزبان تازی این قطب پنج تالیف بنظر رسیده است که عبارتند :

بحث ۱- مطلع النقط وجمع اللقط - تفسیر بعضی از سوره های قرآن مجید بحر بی و مشرب عرفان تحریر

و تالیف شده است .

موضوع این کتاب تفسیر سوره های (۱- فاتحه الكتاب . ۵۲ - طور . ۵۳ - نجم . ۵۴ - قمر . ۵۵ - الرحمن . ۵۶ - واقعه . ۵۷ - حدید . ۵۸ - مجادله . ۶۰ - متحنه . ۶۲ - جمعته تا آخر قرآن) میباشد .

مؤلف برای آشنائی خواننده قسمت اول را مخصوص بمصطلحات عرفانی کرده و کلید مطالعه این کتاب را بدست داده است .

بطوریکه خود مفسر تصریح کرده . نظر داشته است که بتواند ((تفسیر شیخ موفق الدین دایه)) (که مسلماً منظور ش شیخ نجم الدین دایه است) را تکمیل کرده بیابان برساند . یعنی سوره هائیکه آن شیخ بزرگوار -

فرصت نیافت بر آن تفسیر بنویسد . شرح و تفسیر نماید . (۲)

روشن مؤلف در این تفسیر مانند سایر مفسرین بحث الفاظ ظاهری و تحقیق در مشابهات و محکات قرآن نبوده است . من باب مثال این مفسر دخی در سوره (واقعه) رستاخیز تفسیر انسانی را با شیوه بسیار نغزو - عارفانه ای مورد نظر قرار داده و آیات آن سوره را از این نظر بحث و تحقیق نموده است چنانکه ((وقعه واقعه))

بقیه پا ورقی صفحه قبل

و قصود الحکم نام خوبش را (ابن العربی) نوشته است . متولد دوشنبه ۱۷ رمضان ۵۶۰ و متوفی ۲۶ ربیع الثانی ۶۳۸ - ۴ - در بحث ۱ از مبحث چهارم این فصل معرفی خواهد شد .

۱- علاء الدوله متولد ۶۵۹ و متوفی ۷۳۶ میباشد . بنابراین تاریخ فوق درست نیم قرن قبل از تولد وی ضبط شده است و مسلماً از اغلاط چاپخانه است . بنظر میرسد که ۷۰۹ باشد .

۲- نگارنده در (بحث ۱ از مبحث ۴ از فصل سوم) این باب در بساره (مذیل های تفسیرین الحیوة) نجم الدین کبوری (کاملاً بحث نمودیم که (شیخ نجم الدین دایه) هم خود بر اثر استاد شریفه و تفسیر نا تمام عین الحیوة را تمام کرده است . چنانکه در بحث ۲ از همین مبحث هم بیان این مطلب خواهد شد .

را از درجه چشم عارف بینائی ((قیامت نفس و رستاخیز روح انسانی)) دانسته و اگر از انصاف و حق نگذریم داد سخن را داده است . -

در سوره ۵۳ (نجم) و همچنین در سایر سوره هائیکه مورد تفسیر واقع شده . جملگی را از این نظر که قرآن دارای هفتاد بطن میباشد مورد مطالعه و تتبع عرفانی قرار داده است . -
نگارنده نسخه کتابخانه ملی تهران را (۱) زیارت نموده و نسخه دیگری از این تفسیر را در کتابخانه مرحوم دکتر قاسم غنی سراغ کرده است که توفیق دیدن آنرا نیافت .

این نسخه پس از بسطه با این عبارت آغاز شده است : -

((قال الشيخ العالم القطب ابوالمكارم احمد بن محمد بن احمد بيابانكي المعروف بعلاء الدولة السمناني دام ظلّه و مدّ عمره (۲) - الصنف الاول في الاصطلاحات التي لا بد للمستفيد المسترشد من معرفتها و استحضارها لان تصنيف هذا للكتاب المستطاب الخ)) -
با این جمله خاتمه یافته است : -

((اللهم لا تكني الى طرفة عين ولا اقل من ذلك يا رب العالمين و صلى الله على سيدنا محمد وآله واصحابه

و تابعيهم و تابع تا بعينهم - الى يوم الدين و سلم تسليما كبيرا الى يوم الدين والحمد لله رب العالمين)) -
مختصر نسخه موجود این عبارات را که شامل نام خود و تاریخ تحریر میباشد در آخر کتاب اضافه نموده است ((تم تحريره التفسير بعون الله القدير من يد القدير الحبيب محمد بن حسين كبير الجبرم والتقوى اللهم افغننا ..
..... وقع الفراغ في اليوم السادس و هو يوم السبت من شهر محرم الحرام من شهر سنة عشرين و عشرين
كاملة بعد الاف الحمد لله على التمام والصلوة على رسوله سيد الانام وعلى آله واصحابه اللهم ..)) -

بحث ۲ - معرفی تفسیر مدارج السالکین (نثر عربی)

در کتب تفسیر خطی کتابخانه آستان قدس رضوی (۳) کتابی باین نام موجود است : -
این کتاب تنها تفسیر سوره فاتحه الكتاب میباشد که بعد از بسطه با این جمله آغاز شده است : -
((الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين الخ))

و با این عبارت پایان یافته است : -

((الله بجمع بيننا و اليه العصور آخر الكتاب والحمد لله وحده)) - العین)) -

- ۱- این تفسیر قسمت دوم مجلدی است که بقطع و زبری و خط نسخ و نما تعلیق ویزی در صفحات ۲۵ سطری در اوایل قرن ۱۱ (تاریخ و محرو در متن نقل شود) تحریر یافته و در نیل شماره ۱۰۴۲ کتابخانه ملی تهران بایگانی شده است .
قسمت اول این مجلد تفسیر قسمتی از قرآن (سوره ۱۹ مریم تا سوره ۵۱ والذاریات) میباشد که مؤلف آن معرفی نشده است و ظاهرا از (شیخ نجم الدین دایه) میباشد (از صفحه ۱ تا ۲۶۷) که اخبار ابامداد کبیه شماره گذاری شده است . قسمت دوم این مجموعه (از صفحه ۲۶۸ تا ۴۱۸) یعنی ۱۵۰ صفحه تفسیر مباحث عنه میباشد .
- ۲- اگر چه نسخه موجود رقم و تاریخ تحریر دارد (در متن نقل شده است) ولی از جمله دعائیه بعد و نعوت فراوان قبل از نزل مؤلف میرسد اند که این نسخه از روی نسخه زمان مؤلف است کتاب شده است . -
- ۳- این کلمه با خط نسخ ۲۴ سطر ۲۰۶۸ درق کتبی و در خط نسخ ۶۷۴ سطر کتبی است و در متن نسخ و درق کتبی ۱۴ سطر

چون نگارنده با این نسخه دستوری نیافت و وسیله مطابقت آنرا با نسخه های کتابخانه ملی (مذکور در بحث ۱) در اختیار نداشت . صریحا نمیتواند اظهار نظری نماید که این کتاب بخش اول از تفسیر مذکور در بالا است که بایسن نام خوانده شده و با آنکه خود کتاب مستقلی بوده و با یکی از تفاسیری که در مذیلهای (تفسیر عین الحیوة نجم الدین کبری) نام بردیم میباشد بهر صورت که باشد ما در بحث زیر (بحث ۳) بمعرفی آن میپردازیم :-
 بحث ۳ - معرفی تفسیر عوارف

مستشرق آلمانی (F. A. Meyer) که پس از فحص در نسخ موجود کتابخانه های مهم دنیا آثار و تالیفات نجم الدین کبری را در مقاله مفصل (صفحه ۱ تا ۴۲) نوشته است

(۱) در ضمن تذیل های تفسیر عین الحیوة نجم الدین کبری نام این تفسیر را بدینگونه یاد نموده است :-
 ((در مقدمه ای که تفسیر سوره فاتحه را میکند بسوره ۵۲ (طور) می پردازد . اول آن نوشته : الخضر (۲)
 علامه الدوله احمد السمنانی کمال به تفسیر الشیخ نجم الدین کبری المسمی بالعوارف))
 نسخه خطی این تفسیر بخط یکی از شاگردان علامه الدوله میباشد که ۲۲ سال قبل از ارتحال وی در صوفی آباد فوت کرده است (۳) -

بحث ۴ - کتاب مشایخ ابواب القدس و مراتع الانس (نزع عری)

از کتب معتبر و مسلم علامه الدوله سمنانی این کتاب میباشد که نسخه نفیس و شاید منحصر بفرد آنرا جناب آقاسی سید حسن شهشهانی وزیر سابق دادگستری و کشور دارند (۴) -

چنانکه از عبارات ذیل که کتابت این نسخه با آخر کتاب افزوده (نمایند روح ایمان و ارادت وی بمؤلف میباشد) بر میآید که این نسخه را از روی متن اصلی کتاب که بخط مؤلف بوده استنساخ نموده است :-

((يقول العبد الذخيل تحت قباب الدين الاحمدى (۵) المستوفى بلفظ الله السرمدي علامه الدين بن حسن بن المعاصي الشرنجبی وفقی الله تعالی مطالعة هذا الرسالة بعد قراءة (۵) العروة والاربعينات -
 مجالس الشیخ هرات (۵) وکتبت وصححت وبما فيها القیت واقول الهی اسألك یقینا مثل یقین علامه الدوله وایمانا کایمان علامه الدوله وعقیده کعقیده علامه الدوله واحشرنی فی القيامة مع علامه الدوله السمنانی بیسرکه انبیاءک آمین آمین یارب العالمین وکتب هذه الاسطر ببلدة اصفهان يوم الفراغ من تحریر الرسالة يوم الاثنين سادس عشر من رمضان سنة خمس عشر وتسع مائه والحمد لله رب العالمین)) -

- ۱- چنانکه مسابق هم متذکر شدیم جناب استاد مینوی توجه این مقاله را در اختیار نگارنده گذاشتند .
- ۲- بنظر می رسد که مستشرق نامبرده کلمه (الحق) را (الخضر) خوانده و نقل کرده باشد . جناب استاد مینوی هم با آشنائی نزدیکی که نسبت با وی دارند این نظرات را تذکر کردند .
- ۳- نسخه آن در ذیل شماره ۵۴ کتب خطی کتابخانه حکیم اوغلو اسلامبول موجود است .
- ۴- در اوایل سال ۱۳۳۴ شمسی نگارنده توسط برادر (آقای عبدالله خاوری وکیل دادگستری) حضور جناب ایشان رسیده و این کتاب را زیارت نمودیم .
- ۵- هر سه کلمه ب ضبط متن نقل گردیده است .

همانطوریکه ملا حظه می‌شود این نسخه از روی نسخه اصلی و بخط مؤلف استنساخ شده و در روز دوشنبه ۱۶ رمضان سال ۹۱۵ در اصفهان پایان یافته است .

دلیل آنکه متن اصلی این نسخه بخط مؤلف بوده . این است که در پایان کتاب آمده است : -

((وهذا خط الفقير الى الله افلس الفلستين وارجى الراجين ابى المكارم احمد بن محمد بن احمد البیابانکسی المعروف بعلاء الدولة السمنانی تاب الله عليه توبه نصوحا . نسخه من نسخة نسختها في مدينة السلام سنة اثني عشر وسبعائة .))

از این عبارات خاتمه برمیآید که نسخه مورد استنساخ این کاتب . نسخه اصیل این کتاب در سال ۷۱۲ تالیف شد و تحریر یافته است . -

این کتاب بعد از بسمله با این خطبه شروع و نام کتاب بدینسان آمده است : -

((الحمد لله الذي عرفنا ذاقه وعرف صفاته وبعد فهذه قدسية هولية مسماة بمشسارع ابواب ومواقع الانس الخ)) . -

موضوع این کتاب مباحث حکمت و کلام میباشد که بمذاق عرفانی تزیین یافته است . -

بحث ۵ - معرفی رساله مناظر المحاضر للمناظر الحاضر (نثر عربی)

موضوع این رساله بحث و تحقیق در آیه ذیل میباشد . -

((يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالة الله يعصمك من التامن ان الله لا يهدي القوم الكافرين)) (۱)

این کتاب بمناسبت واقعه غدیر خم و اثبات وصایت و امامت حضرت مولى الموالى ع در سال ۷۱۳ تالیف گردیده است چنانکه در خطبه افتتاحیه صنعت براعة استعمال را بکار برده و باین معنی اشارت کرده است : -

بعد از بسمله ((الحمد لله الذي هدانا الى الطريقة النقية الرضية ونجانا من التقية الخيرة العرضية واطهر من نور الولاية العلية في قلوب اهل الصفة الصفيه الخ)) . -

طرح این کتاب بر نقل احادیث و اخبار ماثور در غدیر خم ریخته شده است . -

این رساله از آثار اصیل و مسلم علاء الدولة میباشد زیرا که در پایان نسخه موجود (۲) آمده است . -

((قد اتفق الفراغ من تسويد هذا للبياض لجامعه احمد بن محمد بن احمد البیابانکسی المعروف بعلاء الدولة -

السمنانی المعترف بالتقصير والتواني تاب الله عليه توبه نصوحا يوم الثلاثاء خلت تسع وعشرون من شعبان سنة ثلاث عشرة وسبعائة بصوفي آباد خداداد لا زالت معبد العباد والزهاد من الابدال والاوتاد .)) . -

آیه ۷۱ از سوره ه (مائده) . -

۲ - نسخه این رساله ذیل شماره (۳۹۷۳) کتابخانه ملی ملک موجود است . -

در باب دوم در باره این حدیث مفسر شده است .

اضافه براین در حاشیه صفحه آخر با مرکب کم رنگ تر نوشته شده است :-

((صدره خط الشیخ مصنف الرسالة ونقلت هذا الرسالة من خطه وقوبلت بالاصل من الاول الى النص -- ففی سنة ۱۰۴۷)) -

مبحث چهارم - تالیفات و آثار فارسی علاء الدوله

از تالیفات فارسی ابن مؤلف پنج اثر موجود میباشد و بنظر رسید :-

بحث ۱ - جواب بکتوب شیخ عبدالرزاق کاشانی

چگونگی این مکتوب عبدالرزاق و پاسخ علاء الدوله را مولانا جابری در تفحات الانس نقل کرده و بیجا پرسیده است . از طرف دیگر نگارنده هم در بابهای دوم و سوم این رساله تحقیق مفصلی بعمل آورده است در اینجا تکرار آنها را لازم نمی بیند . -

بحث ۲ - رساله ستر البال فی اطوار سلوک اهل الحلال :-

این رساله نزاری که موضوع آن مراتب سیر و مقامات سلوک و احوال و اذکار مناسب مقامات نزاری میباشد . در سال ۷۰۱ تصنیف شده است . آغاز آن پس از بسمله ((الحمد لله الذی لا آخر لا ولیة ولا اول لا آخر)) و لا بطون لظاهریته و لا ظهور لباطنیة الخ ((

و پایان آن ((..... بر ذکر خفی مواظبت نمایند تا بعد کورسند و مشکور شوند و این بیچاره را بدعای خیر باد آورده انشاء الله العزیز که مستجاب افتد . و ما ذلک علی الله بعزیز)) -

بحث ۳ - رساله سلواة (۱) العاشقین

موضوع این رساله چنانکه از خطبه اولیه اش هم بر میآید در معنی تصوف و بیان صفات صوفی میباشد . طرح این رساله بر حدیث ((التصوف علی اربعة احرف)) (۲) ریخته شده است :-

خطبه آغاز رساله بعد از بسمله ((الحمد لله حمدا این جعل الصوفیه سراج الخلق و بهجة اهل الصلوة)) لا نهتم اهل صدق و صفا و قرو و فاء و فقر و فنا ابدانهم بین الخلق محبوبه و ارواحهم فی ملکوت جلا سوسة اما بعد چون این بیچاره روی از دنیا بگردانید و عشق حق سبحانه و تعالی جیب دل این مفلس بگرفت الخ)) و پایان آن ((این بیچاره را نظر بر فایده در ویشان است نه آنکه ظاماتی چند از خود -

بخلق نمایند و اظهار حالات و مقامات کند . بیت :-

((بسوگند خوردن که ز مغربی است چه حاجت محک خود بگوید که چیست))

وصلی الله علی محمد و آله اجمعین . -

۱- (سلوة) بفتح و ضم اول بمعنی خورسندی و غم و اندوه و انرا مویش کردن آمده است .

۲- در باب دوم در باره این حدیث مفصلا بحث شده است .

بحث ۴ - رساله بی نام

موضوع این رساله که نام آن مذکور و معلوم نیست تحقیق در تجلیات انوار قلبی سالک است . طرح آن بر آیه نور ((الله نور السموات والارض مثل نوره کشفة غیبا)) (۱) ریخته شده و نور را سه معنی و تجلیات را ((اگرچه بی نهایت است اما مع کثرتهم منحصر در چهار انوار است که اول را صوری خوانند و دوم را نوری دانند و سیم را معنوی شناسند و چهارم را ذوقی نامند)) (۲) نموده است .

آغاز رساله بعد از سمله ((حمد بی حد و غایه و ثنا بی عد و نهایت حضرت مطلقه نور الانوار را که جمیع عقول و نفوس علویه افلاک و ارواح طیبه ارباب جذب و سلوک بدان ای که نور بسده معنی وارد است الخ)) .

بآبان رساله ((..... تا هست چنین باشد تا بود چنین بود و حضرة الله تعالی جمیع مکاشفات را بکمال عرفان برساند و جمیع عارفان را مظهر کشف و عیان گرداناد بحسرة کمال اولیائه من الاقطاب والاولیاء)) . نسخه این سه رساله در یک مجموعه (۳۰۸ صفحه ای) است که شامل چهار رساله میباشد رمضان ... اول (رساله غایة الاحسان فی کشف درایت المعانی تألیف شیخ محمود اشنوی) میباشد و سه دیگر آن رسائل سه گانه نامبرده بالا است اصل این مجموعه متعلق بکتابخانه جناب استاد نفیسی است که مؤسسه فرهنگی ایران و فرانسه از روی آن فیلم برداشته است (۳) .

نسخه ناقص از این رساله هم در کتابخانه نگارنده موجود است .

بحث ۵ - معرفی کتاب العروة - لاهل الخلوة والجلوة -

جناب استاد نفیسی در مقاله مجله یغما این کتاب را بنام (عروة الوثقی) ذکر نموده . به یقین مقصود ایشان همین کتاب میباشد . زیرا غالباً به اشتباه از آن کتاب بدینگونه نام برده اند . موضوع این کتاب نفیس (اثبات وجود حق . توفیق دادن اقوال مختلفه در الهیات . موازنه بین عالم صغیر و کبیر . ابطال عقاید اتحاد و حلول و تناسخ . اثبات حقیقت نبوت . بیان صراط المستقیم و لا یهدیک سبیلاً) تعذیل افراط و تفريط جبر و اختیار . تحقیق در امر بین الامرین غیره)

طرح این کتاب بر ابواب و فصول ریخته شده است .

روش مؤلف در تألیف این کتاب تحقیق مبانی حکمت الهی بر مشرب اهل عرفان میباشد .

این اثر بسیار عالی در ۴۲ سالگی مؤلف (سال ۷۰۱) تألیف شده است .

۱- آیه ۳۵ از سوره ۲۴ (النور) .

۲- نقل از نسخه خطی

۳- این رساله به قطع و زبیری و خط نستعلیق خوانا در صفحات مجدول ۱۷ سطر است .

نسخه بسیار نفیس این کتاب (۱) که بنظر میرسد کاملترین نسخه ها باشد بتصریح خود شیخ این سومین نسخه ای میباشد که بدست و خط خود و بالتماس شیخ تقی الدین دوسی سعنانی (۲) در خانقاه سکاکیه بسن شصت و دو (سال ۷۲۱) (۳) استنساخ نموده و افتادگیهای آنرا ترمیم و آنرا تکمیل کرده چنانکه خود در صفحه ماقبل آخر نوشته است :-

((قدر انتسخت من الاصل هذه النسخه و اتممها بتوفيق الله الملك الفتاح يوم الإستفتاح ايضا في صوفيات باد خداداد فلما طالعتها الولد العزيز الموفق ابو البركات تقی الدین علی الدوسی السعنانی التمس منی ان اکتب له هذه النسخة بخطی فاسعفت بملتمسه فکتبت هذه النسخة ثالثا و زاد فیها ما سقط عن لسان القلم اولا و ثانيا نسبانا الخ)) -

آغاز این کتاب بعد از سمله با این عبارتی که علت تجدید نظر در آن راهم توضیح داده شروع شده است :-
 ((بحمد الوایب علی کل موجو د لنعمة الوجود فقد سخر بخاطر یوم بغتة یوم الاحد الصبح الثاني من اعتکافی فی مسجد صوفی باد خداداد العشر الاخر من رمضان سنة عشرين و سبعمائه ان ابوب بالترتیب و اهذب علی بعض القدسیات الواردة علی قلبی فی الاوقات المعینة المخصوصه واسمیه العروة لا هل الخلوة والجلوة واشتغلت بکتابها اذا وجدت صوری منشرحاً و قلبی مروحاً الخ)) (۳)
 علاوه بر آنچه گذشت در پایان این کتاب مؤلف و کاتب جملات ذیل را که ذیل بر اصالت این نسخه میباشد رقم کرده است :-

((وقد انتهى تحریر هذا الكتاب المسمى بالعروة لاهل الخلوة والجلوة يوم الاثنين من الشهر الحرام محرم سنة احدى وعشرين و سبعمائه فی صوفی باد هذا خط الفقیر الی الله ابی المکارم مؤلف هذا الكتاب الوارد من الحق الارشاد احمد بن محمد بن احمد بن محمد البیابانکی السندی محتسب فی سعنانی (۴) منشأ و مولدا المعروف بعلا الدولة تاب الله علیه توبة نصوحا و كان المؤلف الکاتب فی تکمیل سنة اثنين و ستین من عمره)) -

۱- این نسخه بخط نستعلیق خوشی در ۱۴۶ ورق بقطع وزیری تجلید شده و در شماره ۲۰۳ فهرست کتب خطی حکمت کتابخانه آستان قدس رهول ثبت گردیده است .
 ۲- در شماره ۱۷ از باب سم معرفی شده است .

۳- عبارات آغاز کتاب میرساند که مؤلف تجدید نظر و استتکتاب این نسخه را در اواخر رمضان سال ۷۲۰ شروع و در اوایل سال ۷۲۱ تمام کرده است . اما در صفحه آخر این نسخه این جملات افزوده شده است ((و تحقیق اتمام هذه النسخة عزة جادی الاول سنة اثنين وعشرين و سبعمائه فی الخط نقاه السکاکیه بسنمان و فی تکمیل ثلث و ستین را جیا من عمری الخ)) از این عبارات برمیآید که مؤلف و کاتب در مدت نزدیکی شش ماه مجدداً این نسخه را مصلح نموده است .
 ۴- در باره فی شماره ۱۷ باب سم این رساله در این کلمه بحث شده است .

((از مردمك دیده بیاید آموخته است))

۲- نقل از مجالس المؤمنین که با ص ۵۴۲ مجمع الفصحا و ص ۱۷۸ ریاض العارفين مختصر فوقی (ارد)

چون قسمت عمده الیفات این مؤلف در آغاز قرن هشتم است لذا سبك آنرا در پایان عصر فی تالیفات این قرن تحقیق خواهیم نمود . -

فصل هفتم - آثار و تالیفات میر سید علی همدانی

امیر کبیر . علی ثانی یکی از صوفیان بزرگ و اقطاب بنام ذ هبیه است که در تاریخ سیاسی و مذهبی هندوستان و تاریخ ادبی زبان فارسی شان و مقام بلندی دارد . نویسندگان ایرانی و هندی سخنان بسیاری در باره وی گفته اند . - ما مختصری از حالات او را در (شماره ۱۹) باب سوم ذکر کردیم . اینک آثار نظم و نثر او را شرح میدهیم : -

غالب تالیفات میر سید علی بصورت نسخ خطی در کتابخانه های ایران و هندوستان . اسلامبول و اروپا - متفرق میباشد و نگارنده تعداد ۴۲ تالیف او را یافته است که چهار اثر آن به نثر عربی و بقیه آنها (۳۹ - تالیف) بزبان شیرین فارسی است : -
مبحث اول - شعر سید علی همدانی

در اینکه میر سید علی شعر میگفته است تردیدی نمیتوان نمود . اما اشعار او مدون نشده و جز چند قطعه - و رباعی که با تذکره نویسان باونسبت داده اند و یا در آثار متنثر او متفرق و پراکنده میباشد . چیز مهمی بدست نیامد در صفحات آخر نسخه خطی که مجموعه ای از ۲۸ رساله میر سید علی میباشد و متعلق بکتابخانه ملی ملک است کاتب نسخه چند غزل ناتمام با حذف و اسقاط های مکرر از وی مذکور و نوشته است که ((این - غزلهای ادبیک شب سروده و باهندادان ترک شعر کرده است)) . - این عبارت شروع شده است . - علاوه بر آنکه غزلیات را نوشته دو رباعی (هم) باونسبت داده است که هیچیک از تذکره نویسان آنها را متذکر نشده اند . باعتبار این دو رباعی مشکوک بغزلیات مشوش مذکور هم اعتماد نمیتوان نمود . -
اینکما یک قطعه و رباعی که صحت انتسابشان متفق علیه مور خبین است از او نقل مینمائیم : -

قطعه ((پسر سید عزیزی که علی اهل کجائی ؟ گفتم بولا بات علی کز همدانم))
یقینیه و الحمد لله ((نمی زان همدانم که ندانند علی را من زان همدانم که علی راهم دانم))
رباعی ((نی دیده بود که جستجویش نکنم - نیی کام و زبان که گفتگویش نکنم))
رساله میر سید علی ((هر دل که در او محبت او نبوده - گریش سگ افکنند بویش نکنم)) (۲)

۱- یکی از آن دو رباعی منسوب بخواجه سوی کرمانی میباشد که در مدح پیرش (علاء الدوله) ساخته و ما در ترجمه حالات وی نقل کردیم . رباعی دوم هم که در صحت انتساب آن تردید کردند این است : -
((غیب است بلند بر کشیدن خود را و ز جمله خلق بر گزیدن خود را))
((از مردمک دیده بپایند آموخت - دیدن همه کس را و ندیدن خود را))
۲ - نقل از مجالس المؤمنین که با ص ۵۴۲ مجمع الفصحا و ص ۱۲۸ ریاض العارفین مختصر فرقی دارد . -

مبحث دوم - کتب و رسائل میر سید علی که به چاپ رسیده است :-

از مجموعه تالیفات ابن قطب کبیر (امیر کبیر) ذهی تنها چهار اثر آن که یکی عربی و بقیه فارسی میباشد بطبع رسیده است :-

بحث ۱ - رساله بالمودة فی القربی (نثر عربی)

این رساله را در سال ۱۳۱۰ هجری در بمبئی بطبع لیتوگرافا فی اما مغلو ط در ۵۳ صفحه چاپ کرده اند . -
نام این کتاب را از قسمت دوم آیه ۲۳ سوره ۴۲ (الشوری) ((ذ لك الذین قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی الخ)) گرفته و با این اسم تسمیه نموده است .

موضوع این رساله کوچک بحث در فضائل اهل بیت ع میباشد و روش آن جمع احادیث ما ثور نبوی ص در فضیلت آل اطهار ع است طرح این رساله بمناسبت چهارده معصوم به چهارده باب تقویم گردیده است . -

بحث ۲ - رساله اسرار النقطه (نثر عربی)

نام این رساله در نسخه خطی کتابخانه خدیویه مصر (۱) ((الرسالة القدسیة فی اسرار النقطه الحسیة)) ضبط شده است . -

موضوع این رساله يك دوره توحید مختصری میباشد که در هشت ورق کوچک تحریر یافته و با خطبه کوتاه ((الحمد لله والصلوة علی سیدنا محمد ص)) شروع شده است .

این رساله را جناب وحید الا ولبا (مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی) در سال ۱۳۴۳ هجری قمری با خط نسخ بسیار پخته خویشتن نوشته و در سال ۱۳۴۶ در بیست کتاب انهار جاریه با چاپ سنگی در شیراز طبع کرده است اما خطبه آن با خطبه نسخه مصر مغایرت دارد و با این عبارت شروع شده است :-

((الحمد لله الذی ظهر بعاشا بمشیة الازلیة واستقر عن شاه عزقه السومدیة وجعل خصائص النقطه بقدر ته)) (۲)

بنظر میرسد که نسخه متن چاپ اصیل تر باشد زیرا خطبه آن مناسب تر با موضوع رساله میباشد .

چون مؤلف در مقدمه رساله نامشرا ذکر نکرده لذا در خاتمه متذکر آن گردیده و نوشته است :-

((.....)) و بها نختم الرسالة القدسیة فی اسرار النقطه الحسیة . المشیرات الی اسرار الهویة

الیقینیة والحمد لله وحده والسلام علی من اتبع الهدی .)) (۲) -

۱ - فهرست کتب فارسی کتابخانه خدیویه مصر مشبوط است - نسخه دیگر (رساله هشتم) از مجموعه ۲۵ رساله سید علی و رساله شماره ۴۲۵۰ کتابخانه ملی ملک تهران .

۲ - نقل از نسخه چاپ ضمیمه انهار جاریه چاپ شیراز . -

نسخ خطی این رساله ضمن مجموعه ۱۲ رساله ای کتابخانه خدیویه مصر (۱) و مجموعه ۲۵ رساله ای میرسیدعلی کتابخانه ملک تهران (۲) موجود است این رساله را جناب وحید الماولیا در اوصاف العقبین (بسال ۱۳۳۸ در شیراز) با حروف سربی چاپ کرده است . -

مبحث دوم - معرفی آثار و تالیفات بزبان عربی
علاوه بر ده رساله ای که در بحث ۱ و ۲ مبحث اول بدان اشارت کردم دو رساله عربی دیگر دارد :-

بحث ۱ و ۲ رسالات (اربعین و ذکریه عربیه) موضوعات این دو رساله کوچک از نام آنها پیداست که اولی در معنی اربعین و آداب آن . اقسام اربعینات و نتایج آنها و دوی در اقسام ذکر جلی (زفانی و حلقی) و خفی (قلبی) و اخفی (ستری) تالیف یافته اند . -

نسخ خطی آن در ضمن مجموعه ۲۵ رساله ای کتابخانه ملک (۲) تهران موجود است .

مبحث سوم - معرفی آثار و تالیفات فارسی

در کتابخانه ملی ملک نسخ متعددی (۳) از رسائل میرسیدعلی همدانی موجود است :-
مهمترین آنها مجموعه ای که در قرن یازدهم هجری کتایت یافته و مشتمل بر ۲۵ تالیف عربی (سه رساله) و فارسی (۲۲ رساله) میباشد .

مجموعه دیگری که با خط روشن و نسبتی غلط بتاریخ ۹۰۷ هجری نوشته شده و شامل ۲۸ رساله و کتاب . مقداری غزلیات و ژرباعی است . این مجموعه در حالی که بعضی از رسائل مجموعه مذکور در بالا را فاقد میباشد رساله (فارسی) اضافه بر رسالات آن دارد .

خلاصه این دو مجموعه تعداد ۳۴ رساله فارسی از امیرسیدعلی همدانی موجود و محفوظ مانده است علاوه بر اینها پنج رساله متفرق دیگر هم از وی بدست آمد که مجموعاً ۳۹ رساله فارسی میرسیدعلی را تشکیل میدهند .

از این آثار موجود فقط دو رساله آنها چاپ شده و معرفی گردیدند . در میان ۳۷ آثار دیگر تنها چند رساله جلدب نظر و توجه را مینماید . لذا ما هر يك را جداگانه و مفصل معرفی و بذكر نام يك بيك آنها قناعت مینمائیم .

بحث ۱ - رساله مرآت القایین :-

این رساله از سایر رساله سیدعلی نسبتاً مفصل تر بوده و در ۲۲ ورق تالیف شده است . موضوع این رساله اولین مرحله سلوک (توبه) میباشد . -

۱ - این رساله با خط تعلیق در ۱۰ ورق ۱۹ - طری تحریر یافته و بذیل شماره ۲ (مجامی) ص ۵۲۹ - فهرست کتب فارسی کتابخانه خدیویه مصر ثبت است .

۲ - ذیل شماره ۴۲۷۴ کتابخانه ملی ملک تهران .
۳ - ذیل شماره های ۴۲۷۵ و ۴۲۵۳ و ۴۳۷۹ کتابخانه ملی ملک تهران . -

طرح و روش این رساله بر مبنای حدیث معروف علوی ریخته و نهاده شده است . رساله را به میرزا محمد حسن
حضرت علی علیه السلام اساس توبه را بر شش پایه ذیل استوار فرموده است :

((تداوم از گذشته . اراده عدم عود بر معاصی . ادای حقوق مردم . ادای قرض فوت شده سابق . کوشش در عبادات باندازه ای که تمام اجزای و ذرات بدن عوض شود . درک آلام طاعتات را چنانکه خلالت معصیت را چشیده است)) (۱) . لذا مطالب این رساله هم در شش مبحث تحقیق و تالیف گردیده است .

دو نسخه خطی از آن در کتابخانه ملك موجود است (۲) .

بحث ۲ - رساله ده قاعده

این رساله موجز که در سه ورق تالیف و تحریر یافته است ترجمه (اصول العشره) میباشد .

موضوع این رساله ده قاعده اصلی تصوف (توبه . زهد . توکل . عزلت . قناعت . ذکرها . توجیه . صبر . مراقبه . رضا) میباشد که هر یک از این مقامات سلوک را باروش ساده بحث و تحقیق نموده است .

همین اختصار و فشردگی مطالب . سادگی و سهولت عبارات موجب گردیده است که مورد توجه عساکر و عارفی شده و در ایران رواج بسیار یافته .

بهمین علت هم هست که نسخ متعددی از آن حتی در کتابخانه های شخصی یافت میشود .

این رساله بعد از بسمله با این خطبه آغاز شده است :

((حمد و ثنای نامتناهی پروردگاری را الخ))

بحث ۳ - رساله منامیه

در دیباچه رساله نام آن مؤلف نیامده اما در صدر قدیمترین نسخه موجود (۳) و متعلق بکتابخانه آستان قدس رضوی ع که ۵۹ سال بعد از ارتحال مؤلف (بسال ۸۶۵) کتابت گردیده با خط مغایر متن عبارت ذیل نوشته شده است :

((رساله للسید الهمدانی فی بیان حقیقة المثال والخیال المطلق))

و در پایان آن نسخه هم با خط متن جمله ((نعت المنامیه)) کتابت گردیده است .

۱ - متن حدیث با این جمله آغاز میشود ((عن قال قاتلا لحضرت استغفر الله . قال سلكتك امك آقدری ما الاستغفار ؟ و هو اسم واقع علی سقة معان اولها الخ)) (نقل از باب توبه اصول کافی که در رساله منکون بطور تفرقه نقل شده است چون متن حدیث بسیار مفصل بود ترجمه و مختصر گردید .

۲ - علاوه بر نسخه مذکور در متن ذیل شماره ۴۱۹۵ هم رساله مستقلی با این نام موجود است .

۳ - این رساله با خط نستعلیق ۱۵ سطری ذیل شماره ۶۳۸۴ کتابخانه و شماره ۶۹۸ صفحه ۱۴۴ جلد ۳ - فهرست کتب آستانه قدس رضوی است .

علاوه بر این عبارات صدور و ذیل، نسخ موجود کتابخانه های تهران انتشارات این رساله را به میوسید علی همدانی مسلم میدارد.

موضوع این رساله در دیباچه آن بدینگونه توصیف گردیده است :-

((در بیان حقیقت مثال و خیال مطلق و کیفیت مراتب منامات و رؤیا و درجات خلق در ادراک معلوم و معانیسی عوالم علوی ... الخ)) .

علت تألیف این رساله در آغاز بعد از بسط و تحمید چنین آمده است :-

((این رساله ایست بموجب التماس عزیزی ... الخ)) .

و پایان آن ((انه قریب مجیب)) میباشد .

بحث ۴ - رساله انسا نیه

این رساله مختصر در هشت ورق تألیف و تحریر گردیده است .

موضوع آن اصول علم قیافه شناسی و تحقیق در علل قیافه های گوناگون میباشد .

نسخه آن در مجموعه ۲۸ رساله ای کتابخانه ملک بنظر رسیده .

بحث ۵ - مجموعه مکاتیب :-

این مجموعه مشتمل بر هشت مکتوب میباشد که با اشخاص مختلف از سلاطین زمان و شاگردان مریدان خود نوشته است . مهمترین این مکتوبات نامه ای میباشد که بشاگرد مقرب خویش و عارف نای قرن هشتم

((مولانا نورالدین جعفر بدخشی)) (۱) نگاشته است :-

موضوع این نامه دستورات علمی سیروس و بعضی از نسخه های طبی در معالجات امراض میباشد .

روش تعلم این مرقومجات شیوه نامه نگاری معمول زمان است .

نسخه خطی آنها ضمن مجموعه رسائل ۲۵ گانه کتابخانه ملک موجود است .

بحث ۶ - رساله همدانییه :-

این رساله بسیار مختصر و دو ورقی، در پاسخ نامه کسی میباشد که معنی کلمه (همدان) را استعلام کرده است .

موضوع این رساله جوابیه تحقیق در کلمه همدان از سه لحاظ میباشد :-

الف - همدان از لحاظ اصطلاح اهل لغت .

ب - اسم شهر همدان و موضع جغرافیائی و سابقه مختصر تاریخی آن .

ج - کلمه همدان از نظر عرفانی و اصطلاح صوفیان همه دانی .

۱ - ترجمه مختصر احوال وی در اثنا معرفی استادش (شماره ۱۹ باب سوم) آمده است .

نسخه خطی آن در ضمن مجموعه رسائل بیست و پنج گانه کتابخانه ملک بنظر رسید . -

بحث ۷ - رساله مشارب الاذواق

نام این رساله را بعضی از مؤلفین بعدی ذهبیه (۱) ((مشارق الانوار)) آورده اند اما مولانا -

عبد الرحمن جاجی در نفحات الانس ((شرح قصیده خمیه فارسیه)) ضبط نموده است . -

موضوع این رساله نسبتاً مفصلی که در ۱۲ ورق تالیف و تحریر یافته است شرح قصیده میمه ابن فارض (۲) مصری میباشد که با این بیت شروع میشود :

۱ - تجبب الدین رضا جوهری و میرزا ابوالقاسم راز . -

۲ - ابن فارض فرزند سید کمال الدین محمد که ابن خلکان نامش را (مشرف الدین ابوالقاسم عمر بن ابی الحسن الحمیدی المصری) نوشته است گویند ((پدرش در محضر قاضی در حقوق زنان سخن میگفت و بفارض مشهور شد)) علت انتباه او را صاحب نفحات الانس ((داستان مفصلی از پیری که بر در مدرسه غلط وضو میگرفت و بوی گفت : ای عمر بر تو در مصر هیچ فتحی نبود بیمن و حجاز و مکه فتح تو خواهد بود الخ)) وی را دیسوان شعری است که ((مشتمل بر عیون معارف و فنون لطائف که یکی از آن قصیده تاغیه است که ۷۵۰ بیت است))

تمام قصائد مخصوصاً این قصیده وی در بین صوفیه شهرت فراوان دارد زیرا تمام مراحل سلوک را -

((از حقایق علوم دینی و معارف یقینیه از ذوق خرد و کلان اولیا و اکابر در آن جمع کرده که کردیگو را

این نظم را میسر نشود . در ابتدا نام این قصیده را (لوائح الجنان) گذاشت ولی حضرت پیغمبر را در

واقع دید که بوی فرمودند : لا بل سمها نظم السلوک)) -

بزرگانی از صوفیه اشعار و قصائد مسرا عموماً و این قصیده را خصوصاً تدریس میکردند . -

دیوان شعر او در مصر و اروپا چندین بار چاپ شده است . -

ارتحال و تشییع جنازه او را داستانها گفته اند چنانکه شیخ برهان الدین حبري گفته است : -

((جنازه ای بزرگوار تو از او ندیده ام که روح حضرت رسول الله ص و ملائکه بر او نماز میکردند و مردم زیبا د

بودند چنانکه تا غروب دفن جسد او طول کشید از شدت جمعیت مردم))

ابن خلکان تولد وی را بسال ۵۷۶ ه و وفاتش را در سال ۶۳۲ نوشته است در صورتیکه مولانا جاجی در نفحات

((فی بوم الثانی من جمادی الاولی سنه اثین وثلثین و سبعمائه)) نوشته است .

بحث ۸ - رساله ذخیره الملوك ((نفحات الانس اشتباه کاتب و مطبعه باشد . -

مفصل ترین و شاید بی عیب ترین و سادگی از هر نسخه ای که از این رساله رسیده این رساله است .

موضوع این رساله در آئین مملکت داری و کشور کشائی . پاسپاتی سلطنت و اندرز بیاد شاهان میباشد .

ظناً همرا این رساله را بخوان هر یکی از شما را تالیف کرده است .

۱ - این رساله در سال ۱۲۶۸ با خط مشعلی روی کاغذ الوان بقطع وزیری است کتاب شده و ذیل شماره ۱۰۰۷

کتابخانه و شماره ۶۳۱ صفحه ۳۹۱ جلد ۱ شهرت کتب خطی کتابخانه مجلس مضبوط شده است .

از این رساله ((شـ رتبا علی ذکر الحبيب مدامة سکرنا بها من قبل ان یخلق الکرم))

نسخه خطی این شرح در ضمن مجموعه نامبرده بالا موجود است .

بحث ۸ - رساله عقلیه :

نسخه قدیم این رساله ضمیمه رساله منامیه که معرفی آن گذشت (بخش ۳) موجود میباشد و در پشت ورق

اولش با خط مغایر متن عبارت ((رساله للسید علی فی العقل)) نگاشته است .

موضوع این رساله بحث در حقیقت و آفرینش عقل میباشد .

طرح این رساله بر سه باب تبویب گردیده است :

باب اول - ((در فضیلت عقل و آنچه در این باب وارد است از آیات و اخبار و آثار صحابه))

باب دوم - ((در ذکر اسامی عقل از اقوال متکلمین و حکما * اهل کشف))

باب سوم - ((در تفاوت درجات خلق و اکتساب انوار عقلی))

آغاز رساله پس از بسمله ((حمد و ثنای نامتناهی آن فاطم حکیم را که اشعه انوار مصباح عقل را جناح هفتم

سایران منازل غیب و شهادت گردانید الخ))

و انجام آن ((و اذا تم التحریک والتسکین فلیس الخلق والا مر . . .))

بحث ۹ - رساله بهرام شاهیه

موضوع این رساله تجزیه و تحلیل مراحل سیر و منازل سلوک انسانی که با مقداری تصایح و مواظب آمیخته شده است

آغاز آن بعد از بسمله ((تا مهندسان کارگاه تقدس صدر اکوان بر صفحات الواح وجود مینگارند . . . الخ))

نسخه این رساله علاوه بر مجموعه ۲۸ رساله ای کتابخانه ملک . در مجموعه ۲۲ رساله ای (هشتمین رساله)

کتابخانه مجلس شورای ملی (۱) هم موجود است .

بحث ۱۰ - رساله فی کسریه

این رساله بقاری تألیف شده و میتوان گفت ترجمه گونه ای از رساله ذکریه عربیه (بحث ۲) این فصل

میباشد .

بحث ۱۱ - رساله ذخیره الملوك

مفصل ترین و شاید بی عیب ترین و سائلی که از میرسد علی همدانی بعصر ما رسیده این رساله است .

موضوع این رساله در آئین مملکت داری و کشور گشائی . با سبانی سلطنت و اندرز پادشاهان میباشد .

ظاهرا این رساله را بخواجه ربیع از سلاطین زمان تألیف کرده است .

۱ - این رساله در سال ۱۲۶۸ با خط نستعلیق روی کاغذ الوان بقطع وزیری است کتاب شده و ذیل شماره ۹۰۰۲

کتابخانه و شماره ۶۳۱ صفحه ۳۹۱ جلد ۱ فهرست کتب خطی کتابخانه مجلس مضبوط شده است .

از این رساله سه نسخه خطی در کتابخانه ایاصوفیه و یک نسخه در کتابخانه مجلس شورای ملی ایران و نسخه کامل در مجموعه ۲۸ رساله ای و یک نسخه مستقل دیگری ذیل شماره ۱۱۳۴ متعلق بکتابخانه ملی ملک است .

بحث ۱۲ تا ۳۳ - نام ۲۲ رساله

۱۲ - رساله حل مشکل ۱۳ - رساله امریه ۱۴ - رساله اعتقادیه ۱۵ - رساله نوریه (۱۶) - رساله داودیه ۱۷ - رساله سیرالطالبین ۱۸ - رساله واردات ۱۹ - رساله مخطوبات ۲۰ - رساله وجودیه ۲۱ - رساله فتوئیه ۲۲ - رساله فقریه ۲۳ - رساله تلقینیه ۲۴ - رساله اسرار وحی ۲۵ - رساله اهرادیه ۲۶ - رساله چهل مقام صوفیه ۲۷ - رساله مشیتیه ۲۸ - رساله عقبات ۲۹ - رساله حقیقت ایمان ۳۰ - رساله مویله ۳۱ - رساله حق البقین ۳۲ - رساله ای در باب علمای دین ۳۳ - رساله صفة الفقراء .

مبحث چهارم - آثاریکه فقط اسم آنها بمانده است :

سه رساله را مورخین و مؤلفین ذهیبیه از میر سید علی همدانی نام برده اند که نگارنده باصل آنها دسترسی نیافت
بحث ۱ - شرح فصوص الحکم

نام این شرح را مولانا عبدالرحمن جامی در نفحات الانس و شیخ مؤذن در تحفه عباسی آورده است .

بحث ۲ - شرح اسماء الحسنی

اسم این شرح کتاب را میرزا ابوالقاسم راز شیرازی در ص ۸۹ طبایع شیوا الحکمة ذکر نموده ولی صاحب نفحات بنسب اسم ((شرح اسماء الله)) ضبط نموده است .

بحث ۳ - رساله نقطه توحید

جلال الدین محمد مجدالاشراف در ص ۲۲ رساله تام الحکمة در تمهید چهارم برای اثبات منظور خود رسائلی از اقطاب ذهیبیه را نام برده و از آنجمله است :

((وجناب مولانا امیر سید علی همدانی قدس سره در رساله نقطه توحید خود ... الخ))

مبحث پنجم - سبک نگارشات میر سید علی همدانی

در بابان معارفی آثار نویسنده گان و مؤلفین قرن نهم (فصل هشتم این باب) سبک این دوره را بیان مینمائیم .

۱ - این رساله را حضرت راز بنام ((رسائل النور)) در ص ۸۹ طبایع شیوا الحکمة چاپ تهران آورده است .

فصل نهم - آثار و تالیفات میر سید علی همدانی

این قطبذهی اگرچه در اوایل سلطنت شاهان افغان احاطه تصوف و اشاعه تشیع بوده است میر سید علی همدانی در آثار و تالیفات خود را تا حدی حفظ نموده و باندازه مؤلفین بعدی تحت تاثیر سیر زمان و مکان خویش واقع نشده است .

در سال ۱۲۶۶ در کتابخانه مجلس شورای ملی ایران موجود است .

از این مؤلف ذهبی آثار و تالیفات سید عبدالله مجتهد و ب

فصل هشتم - آثار و تالیفات سید عبدالله مجتهد و ب

از این قطب ذهبی اثر منقوش دیده نشد و از تالیفات منشور ششم تنها يك رساله را می شناسیم :-

مبحث اول - معرفی رساله کمالیه

این رساله در سال ۸۲۷ تالیف شده و و حید الا ولایه آنرا با مقدمه مبسوطی با چاپ سری طبع کرده است موضوع این رساله مبانی تصوف و اصول سیر و سلوک میباشد .

نگارنده در شماره ۲۱ باب سوم این رساله مقداری از مطالب و خصوصیات رساله کمالیه را نقل نمود که در اینجا تکرار نمی نماید .

مبحث دوم - سبک نگارش مؤلفین قرون ۸ و ۹ (علاء الدوله . سید علی همدانی . سید عبدالله مجتهد و ب)

همانطور که در سبک نثر اقطاب قرن هفتم (مبحث دوم از فصل پنجم این باب) متذکر شدیم انقلاب ادبی سده ششم و پیدایش نثر غنی متکلفانه ای که منشیان او آخر آن قرن شروع کرده بودند در این قرن و قرون بعد بخند اعتلای خود رسید اما صوفیان خانقاه‌های با منظر خاص که از نظم و نثر برای انتباه و تحریض سالکان داشتند نثر منشیانه را تعدیل نمودند .

این اعتدال نویسنده‌گی در آثار قرن هفتم محفوظ ماند اما بتدریج شیوه متعارف زمان در خانقاه نفوذ کرد و اقطاب ذهبی را تحت تاثیر قرار داد . یعنی .

بهمان نسبت که زمان بجلو میرفت این میانه روی در نویسنده‌گی هم بتکلف متعایل میگردد :-

مثلاً علاء الدوله سمنانی (متوفی ۷۳۶) با شیوه ای ساده و آراسته ای فکر آتشین و سیری که در عوالم معنی و مراحل نفس نموده است روی کاغذ آورده بطوریکه انسان در مطالعه آثار منشور وی خیال میکند یکی از بهترین قطعات شعر را میخواند .

در طوریکه تالیفات و آثار میر سید علی همدانی (متوفی ۷۸۶) با نثر مسجع و متصنع انشاء گردیده و بسبب منشیان این قرن هر مطلبی را با آیتی از قرآن یا حدیثی از معصوم شروع نموده و با اشعار و امثال فارسی و عربی آراسته است .

این مؤلف ذهبی در غالب آثارش بگلستان شیخ سعدی که در حدود يك قرن قبل از وی تالیف گردیده بود نظیر داشته و کلمات شیخ در او تاثیر فراوان نموده است . در صورتیکه لطف بیان و زیبایی تعبیرات او را فاقد میباشد .

فصل نهم - آثار و تالیفات شیخ محمد علی مؤذن خراسانی

این قطب ذهبی اگر چه در اواسط سلطنت صفویه که دوران انحطاط تصوف و اشاعه تشیع بوده است میزیست اما در آثار و تالیفاتش روش تالیفات صوفیان گذشته را تا حدی حفظ نموده و باندازه مؤلفین بعدی تحت تاثیر زمان و مکان خویش واقع نشده است .

در سال ۱۲۸۶ کتابت شده است .

از این مؤلف پنج اثر باقیمانده است که هر یک را جداگانه معرفی مینمائیم :-

مبحث اول - شعر مؤذن

نخستین قطب ذهبی که دیوان شعر مدون و منظمی از خود بیادگار گذاشته است شیخ محمدعلی متخلص به - - - - -
(مؤذن) میباشد .

بحث ۱ - دیوان مؤذن

دیوان ابن شاعر ذهبی شامل (قصائد دو توحید و نعت معصوم . مثنوی مرانی حضرت حسین بن علی . غزلیات . ترجیع و ترکیب بند . رباعیات . ماده تاریخ بنائی (۱) که بسال ۱۰۶۰ در آستانه قسطنطنیه (۲) که در حیات ابن قطب تألیف شده و تنها کتا - - - - - میباشد که حالات ابن رکن ذهبی را ضبط نموده درباره ابن دیوان نوشته است :
((دیوان اشعار وی در حدود پنج هزار بیت دارد که اشعار شیرین و زیادهای آن است)) .

در صورتیکه نسخه خطی موجود کتابخانه مجلس (۳) محتوی حدود سه هزار و هفتصد بیت میباشد و با این - - - - -
مناجات شروع شده است .

((خداوند با حق ذات پاکت با اسماء و صفات بی مثالیت)) (۴)
و با این رباعی حسن ختام یافته است :-

((ابدی دو جهان حرفی از املائی علی است انجم همه نقطه بیای انشاء علی است))
((خورشید و قمر که مشعل روز و شب اند در دست فلک نقش قدمهای علی است)) .

اما نسخه خطی کتابخانه نگارنده (۵) مشتمل بر سه هزار و یکصد بیت میباشد که با این بیت شروع شده است .
((ای کو تو زینت زبانها وی نام خوش است اینها))

و با این بیت خاتمه یافته است :-
((چون سگ اهل کف در پیشان باش از صد ق کلب در گهشان)) .

با بد توجه داشت که نسخه کتابخانه نگارنده (قصائد . مثنوی . ترجیع بند و ترکیب بند . ماده تاریخ) را

فاقد میباشد و علت کسر داشتن حدود ششصد بیت همین است .

۱ - ص ۱۷۵ و ۱۷۶ نسخه کتابخانه مجلس . ابن بنار در ضمن ترجمه احوال ابن قطب و شاگردش - - - - -
(شماره های ۲۹ و ۳۰ باب سوم) تحقیق نمودیم .

۲ - این تاریخ در سال ۱۳۷۷ که شیخ مؤذن در قید حیات می بود تألیف شده است و نسخه خطی آن در - - - - -
کتابخانه مجلس شورای ملی موجود میباشد . ۳ - در ۱۱۲ برگ ۱۹ سطری بقطع بغلی ذیل شماره ۱۲۹۹۴

۴ - در این بیت تنها حرف (روی) قافیه و حرکت ماقبل آنرا ملحوظ داشته است .

۵ - این نسخه در ۱۷۱ صفحه ۱۸ سطری (با حاشیه) بخط نسخ میرزا محمدعلی بن هدایت اله بن ابوالخیر - - - - -
در سال ۱۲۸۶ کتابت شده است .

طرح این نسخه بزرگ مثنوی ۱۱ بیت در توحید و ۱۴ قطعه و غزل در نعت چهارده معصوم باضافه
 ۲۷۸ غزل که بحرف هجا مرتب شده اند و سپس ۱۷ رباعی و مثنوی ۴۲ بیت ریخته شده است .

بحث ۲ - سبک شعر مؤذن

با توجه بخصوصیات شعری دوره سبک هندی و تاثیرات ژرفی که محیط زندگانی در آثار هوگوینده و نویسنده بجای
 میگذارد . شیخ محمدعلی مؤذن هم با وجود استغراق در آثار و اشعار صوفیان سلف باز در نثر و نظم
 تحت تاثیر زمان خویش واقع شده است .

((در دیوان مؤذن دو دسته اشعار متما یز از یکدیگر میتوان یافت : - (الفصحی الشایع) متولد
 اول قصائد و مثنویات . قطعات و ترجیعات . است که از سبک هندی متأثر و علاوه بر موضوعات کلی آنها
 که عموماً نعت انبیا و اولیا . مدح ائمه و رنای معصوم میباشد مشحون به نازک کاریهای فکر هندی و ترکیبات
 خاص این دوره است . -

دوم قسمت عمده غزلیات که اندک شباهتی با غزلیات شاعران سبک هندی نداشته و اکثراً بشبیه غزلیات
 اساطیری چون خاقانی شروانی و سنائی غزنوی سروده شده است : -

- ((ملك العلوك فقرم بشواهد معانی بگرفته ملك دل را (۱) بقضا بارجانی))
 ((شده ام بیاد دلبر همه شوق پای تاسر که سخن همی سرایم بزیان پی زبا نسی))
 ((من و آن نگار عنا که گرفته ملك دل را که ز خود خبر ندادم ز رموز لن ترا نسی))
 ((شده ام غریق دریا که نیم دمی هویدا که ز خود نشان نیام ز نشان پی نشانی)) (۲)

محدودی از غزلیات هم در عین پیروی کامل از شبیه غزلیات شور انگیز مولوی گاه گاه سبک هندی و مضامین
 ویژه اش در قالب الفاظ و اوزان بآن زیبایی نمایان میشود : -

- ((شعله آتشین منم این نه منم نه منم بنده دیا و سین منم نه منم نه منم))
 ((باده کش الهیم ذکر تو داده شاهیم بلبل باغ دین منم نه منم نه منم منم))
 ((بپرو شرع مصطفی مرد طریق مرتضی عالم علم دین منم نه منم نه منم منم)) (۳)

علاوه بر آنچه گذشت شیخ مؤذن بغزلیات شاعران صوفی مشرب دیگر مانند عطار . حافظ . سعدی
 نظر داشته و کم و بیش از آنها استقبال نموده است . - باید توجه داشت که این رکن ذهبی بدون تو دید
 یکی از بهترین غزل سراپان اقطاب ذهبی میباشد . -

- ۱ - در نسخه مجلس ((بگرفته کن فکان را)) ضبط شده است .
 ۲ - نقل از غزل ۲۶۱ ص ۱۵۵ نسخه کتابخانه نگارنده
 ۳ - ابیات ۱ و ۳ و ۷ از غزل ۱۰ یعنی شماره ۱۹۹ ص ۱۱۸ کتابخانه نگارنده . -

نام این کتاب از اسم پادشاه وقت (شاه عباس دوم صفوی) گرفته شده است چنانکه میرزا ابوالقاسم شفق قمی
(محقق قمی) بخواجه شاهزاده عباس میرزا نایب السلطنه [تحفه العباسیه] را بنثر فارسی (در باب چهارم)
و بطور سوال و جواب تألیف کرده است (۱) موضوع این کتاب یک دوره کامل تصوف و سیروسلوک است که مستند
بآیات قرآن و احادیث معتبره می باشد .

تاریخ قصص الخاقان این تألیف و موضوع آنرا بدینگونه وصف کرده است : -

((تحفه عباسی که در حدود ۱۲ هزار بیت در تصوف موافق مذہب و طریقه سلسله ذہبیه است)) . -

خود مؤلف موضوع کتاب را چنین بیان داشته است : -

((نسخه مشتمله بر انکشاف بعضی اسرار اهل حقیقت با استشهاد احادیث ائمه اطهار که در زمان تقیه اظهاری

آن مقدور ارباب بصیرت نبود تحریر یا بد الخ)) (۲)

طرح این کتاب بر چهار بخش ممتاز ریخته شده است : -

بعد از سلسله دیباچه با این عبارتی که خود نمونه ای از نثر متکلفانه این کتاب میباشد شروع گردیده است : -

((حمدی که پاکبازان عالم و وحدت و عند لیسان سخن سرای چمن محمد تثنای بارگاه پادشاهی کنند

که صیت سلطنتش طنطنه احدیت قل هو الله احد بگوشه گوش جهانیان رسانیده و سپاس بی عد و قیاس

و ستایش مقدس از حد و اقتباس که عالمان و عارفان پیشگاه جلال و عاشقان سرستان عالم جمال تحفه

بارگاه پادشاهی برونده حاکم محکم رای عقل در فضای محکم فضایش دم نزده معبودی را سزد که الخ)) (۳)

بعد از ستایش خداوند نعت پیغمبر و ائمه رانموده و نام خود را چنین آورده است : -

((معروض میدارد فقیری سامان و حقیر از نائثه محبت گدازان . مفلس بی چیز در حقیقت کمتر از همه

چیز . خاکبای علما و عرفا . کلب آستانه سلطان ابوالحسن علی بن موسی الرضا الف التحیه والتسبیح

محمد علی الشهیر بالمؤذن)) (۴)

بعد از این مقدمات نام پادشاه زمان (شاه عباس دوم) و سلسله انساب و سند خرقه صفویه را مفصلاً بیان داشته

و علت تألیف کتاب را استدعای ((صوفی خالص الولای من اخوان الصفا محمد مؤمن بیکه

و فقه الله تعالی الخ)) (۵) نام برده است و شمه ای از تفصیرات علمای ظاهر را بیسان

و بحث مفصلی در معنی انسان کامل و سند ارشاد خویش نموده و نام کتاب را بدینسان متذکر شده است : -

((بروفق مول و مسؤول طالبان و سالکان در این رساله موسوم به تحفه عباسی الخ)) (۶)

۱ - نسخه آن بخط نسخ در ذیل شماره ۲۷۱۱ کتابخانه . شماره ۵۴۳ جلد ۳ فهرست کتب آستانه قدس من

رضوی موجود و ثبت است . -

۲ - نقل از حاشیه ص ۸ و ۷ و ۶ و ۵ و ۴ و ۳ و ۲ و ۱ سبج المثنائی چاپ شیراز و ص ۵ و ۴ و ۳ و ۲ و ۱ نسخه

خطی کتابخانه نگارنده که در ((بیم الخمیس من شهر الجمادی الاول سنه ۱۱۳۳)) (۵۴ سال بعد از مؤلف)

تحریر یافته است و رقم آن اضای ((محمد)) میباشد . -

و نقل نموده متذکر شده است . -

شاه مؤلف در ضمن غزل چهارده بیتی با این مطلع :-

((اکنون که شاه مقصود در کنار من است گل حدیقه عرفان ز شاخسار من است))
 ((فتوح مملکت عشق و گنج و نامه فقیر ز من بخواه که اکنون با اختیار من است))

کتاب را به سلطان وقت اتحاق نموده و پسر از ۸ بیت دیگر گفته است :
 ((نثار شاه کنم نقد کائنات سزد که کائنات بنقد این زمان نثار من است))
 ((گزیده نامی از این نامه نامه های ربانی است رساله که ز کلمه سخن گذار من است))
 ((بنام تحفه عباسیه ست و مدحت او مطالب من از او گرچه یادگار من است))

((اکنون که کلمه زن سخن سراسرست ز فیض چه بحر ها مدد از ابر قطره بار من است)) (۱)
 مقدمه این کتاب را در پنج فصل (معنی و وجه تسمیه تصوف و علامت صوفی . توحید صوفیه . نبیوت و امامت . معاد بمشرب صوفیه . استناد صوفیه با شمس اطهار و سنده خرقه خویشتن) ترتیب داده است .
 متن کتاب دوازده باب و در موضوعات (علم . زهد و ریاضت . صحت . جوع و سهر . عزلت . ذکر . توکل . رضا و تسلیم . اربعین . سماع و حقیقت آن . وجد و غشیت . لزوم شیخ و آداب پیرومردی) میباشد .

خاتمه کتاب را مخصوص اقاویل صوفیه در (آفرینش . خلقت دل . حقیقت محمدی) نموده و کتاب را با این حدیث نبوی ((الدنيا حرام علی اهل الآخرة والاخرة حرام علی اهل الدنيا وهما حرامان علی اهل الله)) (۲) خاتمه داده است و اضافه نموده ((..... الخ)) (۳) آنگاه مثنوی ۴۲ بیتی که در آخر دیوانش هم مضبوط است نقل کرده و با این بیت کتاب را پایان داده است :-
 ((چون سنگ اهل کف در پیشان باش از صدق کلب در گمشان)) (۲)

روشن این مؤلف هر آنست که در هر بابی چند قسمت را رعایت نموده است .
 ابتدا موضوع هر باب را با وصف مدحی یا عرقانی تعریف و رباعی یا غزلی از خود نقل و سپس بند کر احادیث مأثور (۳) در آن باب و ترجمه آنها پر داخته و بتناسب مقام شعری از خود و یا دیگری (۴) - شاهد آورده است آنگاه از مجموعه آنچه بیان داشته نتیجه گرفته و سالك خواننده را مخاطب ساخته و بند و اندروزی داده است :-

بحث ه - سبك نگارش مؤلف :-
 تاثير فساد و تیره روزی . فلاکت و بد بختی چند قرن حمله مغول و تیموریان موجب شدند که در دوره - صفوی نثر و نظم فارسی با شتابزدگی و روان خطا و بیستنی گرائید و جای عبارات لطیف و تعبیرات ظریف فارسی را ترکیبات خام و جملات بی مغز (تقلید از عرب) گرفتند . ضرب المثل های شیرین فارسی بعبارات مکرر و بی در پی عریبی تبدیل شدند . افعال گوناگون و صیغه های مختلف فارسی بوجه و صفت بدون قرینه منحصر گشتند .

۱- رجوع شود بشماره ۲ یا ورقی صفحه قبل ۲- نقل از ص ۲۸۴ و ۲۸۶ نسخه خطی کتابخانه نگارنده - و حاشیه ص ۲۸۹ و ۲۹۰ سبع العنان چاپ شیراز ۳- هر حدیثی را با ذکر سلسله روایت و کتب پیگسسه آنرا نقل نموده . بیان داشته است ۴- چنانکه در بحث ه خواهم گفت نام تمام گویندگانی که شعرشان را نقل نموده متذکر شده است .

متابعت صفت از موصوف و مضاف الیه از مضاف بشیوه عسری باندازه متداول گردید که تا اواخر قاجار پیوسته دست از دامان زبان فارسی برنداشت .

بهر حال اینها و صد گونه مانند اینها معیارات نثر مؤلفین دوران صفویه را تشکیل میدهند .

با آنکه این قطب ذهبی در شعر بویژه غزل چنانکه گذشت (بحث ۲ از مبحث اول این فصل) پیوسته و کامل از اساتید سلف نموده و در نثر هم کم و بیش خصائص نثر صوفیانه را رعایت کرده است اما اثرات محیط در هیچیک از آثارش دست از او نداشته و نشان خود را در تمام تالیفات وی بجای گذاشته است .

سجع های متوالی و متواترات پیاپی . نقل اشعاریکه غالباً اثر طبع خود مؤلف است از خصائص نثر این رکن ذهبی میباشد که در غالب از صفحات بویژه مقدمات ابواب و فصول (تحفه عباسی) بحد و فور دیده میشود چنانکه نمونه ای از آن در عبارات آغاز کتاب نقل شده اکنون مقدمه خاتمه کتاب را بسرای تا نیمه این نظم سر نقل مینمایم : -

((ای عاشق صادق و ای محب لایق تفریح کن باد بهار بچه نازکی میوزد و بار گلزار بچه نازکی می خرامد ساقی عاشقان چگونه اراده براده دوران میکند و مطرب سالکان بچه رعنائی تار طنبور می جنباند و گلشن روشن دل عارفان بچه زیبایی جلوه مینماید و بلبل جان سرستان از خار خار شوق جسانان چه خوش میسراید . خانه صبر عاشقان از دست غمش ویران است دیده دل و جسانها در جلوه (۱) جمالش حیران . سبحان الله . خانه صبر مرا دست غمش ویران کرد دیده عقل مرا حسن رخس حیران کرد . . . الخ))^{۱)} مؤلف تحفه عباسی در حدود چهارصد بیت شعر فارسی و هشت بیت شعر عسری که زاده طبع خود است در این کتاب بتناوب ذکر نموده و تعداد بیش از یکصد و هفتاد بیت اشعار شعرای بزرگ (مولوی و شیخ بهائی ، هریک شش مورد . حافظ و اشعار بزرگانی که نام آنها را ندانسته است هریک چهار مورد . سنائی و خواجہ عبد اله هریک سه مورد و از حضرت علی . شیخ عطار . علاء الدوله . میر حبیب . ابیات چندی) را علاوه بر آیات و احادیث بشمارای نقل نموده است .

از خصوصیات دیگر این عصر تکرار تعارفات و تملقات . مدح و چاپلوسی میباشد که نثر این دوره را از اعتبار و رونق انداخته است .

این قطب مصنف باقتضای روح عسرقانی گرد در باریان نمیکشت و در بار آنروز هم که سیاست و روحانیت را جمع و بخود اختصاص نداده بود بیشتر متوجه علمای ظاهری ، فقها و محدثان میبود . چه بسا سختگیرهای متعصبانه ای هم بر این طبقه روا میداشته و بشتم و آزارشان میکوشیدند .

با اینهمه اقطابی که در زمان میزدستند جمعلی از روی اعتقاد باطنی و باعتبار اجداد این خاندان که در رواج تشیع کوشیدند و یا از لحاظ تقیه و پیروی از رسم زمان بستایش و نیایش سلاطین پسر ناخته اند چنانکه در طرح کتاب تحفه عباسی گذشت همین قطب مؤلف چندین صفحه از دیباچه را اختصاص به مدائح شیعه

۱ - نقل از ص ۲۴۸ نسخه خطی کتابخانه نگارنده و حاشیه ص ۲۶۶ سبع العثانی چاپ شیراز

داده است . اما از انصاف نباید گذشت که نام وزیر و دبیر . رجسال و مقربان در بارها چون سایر مؤلفین این دوره ذکر ننموده است و بجای آن، نعت ائمه اطهار را هر چه بیشتر آورده بطوریکه بعد از اسم اینان و حتی علماء و اقطاب فعل جمع را برای فاعل مفرد ذکر نموده است .

از مختصات دیگر آثار این دوره عدم تعمق در معانی و ترك امانت ادبی میباشد در صورتیکه مؤلفین از اقطاب ذی هیئ این زمان دقت در حفظ امانت نموده و این جهت را كاملاً مرعی داشته اند .

همین مصنف در تمام تالیفاتش عمم مآخذ و منابع منقولات خود را با اسم و رسم بیان داشته چنانکه در کتاب تحفه عباسی بیش از یکصد مؤلف و کتاب را نام برده است .

از اینها مهمتر همانطوریکه در شماره ۴ پا و رقی قبل متذکر شدم) در ذکر اسامی گویندگان اشعاریکه شاعر آورده دقت نموده است و حتی چند بیت که ناظم آنرا بیاد نداشته با جملات (بزرگسی گفته . عارفی فرموده و نظائر آن) (۱) اشعار را نقل کرده است .

فصل دهم - آثار و تالیفات نجیب الدین رضا جوهری اصفهانی

((بوده او مجذوب سالک حق صفت هفت دیوانش بود در معرفت))

اگرچه آثار و بیش هفت دیوان با و نسبت میدهند ولی مورخین و تذکره نویسندگان بیش از پنج تالیف از وی نام نهاده اند . یکی از آن رسالات بنام (دستور سلیمان) (۱) است که بدست نیا آمده و سه دیگر آنها بطبع رسیده و نسخ خطی چهارم موجود میباشد که ما هر یک را جداگانه معرفی مینمائیم .

مبحث اول - شعر نجیب الدین رضا :-

این قطب اولین شاعر مثنوی ساز ذی هیئ است که علاوه بر دیوان قصائد و غزلیات صاحب دو مثنوی - (سبع الثانی) . خلاصه الحقائق) میباشد .

بحث ۱ - دیوان نجیب الدین رضا

با توجه بمختلص شعری این رکن ذی هیئ (جوهری . زرگر . رضا . نجیب زرگر . نجیب الدین) که در ترجمه احوال وی (شماره ۳۰ باب سوم این رساله) تحقیق گردیده این نکته را نیز متذکر میشویم که در شعر و شاعری این شاگرد از استاد و دبیر خویش (شیخ محمد مؤذنی) قدمی فراتر نهاده است . مثنوی را بجز نثر نداشته و در باره مثنوی سبع الثانی با این مضامین اظهار نظر نموده است اگر لطافت الفاظ و دقت معانی شاگرد بیابان استاد نمیرسید اما از لحاظ کثرت ابیات از وی جلو افتاده است

۱ - ص ۱۶۹ ((بعضی عرفا فرموده اند)) (يك بيت) ۰ ص ۱۷۶ ((بعضی از عرفا در بیان غزلهاست فرموده اند)) (۳۳ بیت) ص ۲۵۱ ((بزرگی فرموده)) (دو بیت) ۰ ص ۲۸۳ ((عارفی گفته)) (دو بیت عربی) (نقل از نسخه خطی کتابخانه نگارنده) ۰ - مثنوی وی با رجه و حقوق بخاک سپردند .

۲ - شاید نام این رساله از اسم شاه سلیمان صفوی (۱۰۷۷ - ۱۱۰۵) که مؤلف در زمان او میزیسته است گرفته شده و یا دستوری از شاه را این قطب ثبت و ضبط نموده و موضوع تالیفی قرار داده باشد . و الله العالم .

در مجلد دهم ذکر شده است . ترجمه این تمثیل به نقل صاحب کشف الجنون بامر ابو القاسم (یا ابو علی محمد) بلخ و وزیر منصور بن لوح سامانی (۳۵۰ - ۳۶۵ هـ) در حدود سنه ۳۵۲ در کتاب (تاریخ . تفسیر) را ترجمه کرده است (اختلاف سال وفات مترجم و سال ترجمه کتاب از مباحث تاریخی و از موضوع تحقیق ما خارج میباشد)

دیوان قصائد و غزلیات او که تنها نسخه خطی آن در کتابخانه مجلس شورای ملی (۱) بنظر رسیده در حدود ده هزار بیت از انواع شعر (قصیده . غزل . قطعه . مراثی . و توجیحات . رباعیات) دارد . دیوان موجود با این بیت آغاز شده است :
 ((چون غافلان مگرد از دل خراب اینجا که سر سوی نبود خنده جیبا اینجا))

بحث ۲ - مثنوی سبع المثنی (۱)

((این کتاب مستطاب معنوی سراسر طریق ره روی))

((نام پاکش آمده سبع المثنی از علی آن پادشاه عاشقان))

((جلد هفتم خوانده شد از مثنوی مثنوی مولی))

((من چه گویم (۲) وصف آن نوریان کز مدبوحش الکن آمد هر زیان))

((زانکه الهام است و وحی قلب و جان از امیر مؤمنان حق نشان))

الف - نام این مثنوی را ناظم آن در دیباچه کتاب چنین آورده است :

((جلد هفتم مثنوی مولوی (۳) معنوی که مسقی بکلمات تامات و سبع المثنی است)) (۴) جز'

اول این اسم (کلمات تامات) از نعوت قرآن مجید میباشد اما جز' دوم که بیشتر زبانزد خواص و عام بوده

و این مثنوی را بدان می شناسند از اسم مهمترین سوره های قرآن که بنامهای (فاتحه الکتاب . حمد .

ام الکتاب . سبع المثنی) نامیده شده اما خود گردیده است وجه تسمیه فاتحه الکتاب به (سبع

المثنی) چنان است که در ترجمه تفسیر (۵) طبری (۵) که اولین و اصیل ترین تراجم و تفاسیر

۱ - این مثنوی غیر از سبع المثنی (در موضوع زیارات نجف) تالیف امیر محمد حسین بن امیر صالح بن عبدالواسع

حسینی میباشد که صاحب روضات الجنات او را دختر زاده علامه مجلسی (محمد تقی) و خواهر زاده مجلسی دوم

(محمد باقر) معرفی کرده و صاحب تالیفات زیادی است . وفات وی را محمد رضا التونی بخط خود در شهر

دوشنبه ۲۳ شوال سال ۱۱۵۱ نوشته است نسخه خطی این کتاب ذیل شماره ۵۴۸۱ کتب خطی کتابخانه مجلس

بنظر رسیده . ۲ - ابیات تا ۱۳ مثنوی ۱۱۰ بیتی مرحوم میرزا محمد حسن (عماد الفقرا) ذی القیام المتخلص

بحالی . ۳ - هیچیک از اقطاب و مورخین ذهی این مثنوی را بمولانا جلال الدین مولوی نسبت نداده اند .

جناب استاد قسروانفر در رساله شرح حال مولوی (صفحه ۲۷۰ تا ۱۷۳) با ادله و براهین محکم عدم

انتساب جلد هفتم مثنوی را بمولانا مرقم داشته و در باره مثنوی سبع المثنی با این مضامین اظهار نظر فرموده اند -

((برخی دفتر هفتی بمولوی نسبت داده اند ولی دیدن اشعار و افکار مندرجه در آن ثابت میکند که جز بوزن

مثنوی بودن هیچ مناسبتی میان آنها نیست الخ)) ۴ - نقل از سطر ۱۶ ص ۴ دیباچه سبع المثنی .

چاپ شیراز ۵ - ابو جعفر محمد بن جلیل بن یزید (بن خالد یا کثیر بن غالب) طبری متولد سال ۲۲۴ -

در آمل مازندران و متوفی دوشنبه ۲۵ شوال ۳۱۰ در بغداد است که جسد او را به نقل و قیامت الایمان

(ص ۲۹ جلد ۲) و فهرست این ندیم (ص ۳۲۶) در خانه مسکونی وی با رجه یعقوب بخاک سپردند .

۶ - اصل عربی این تفسیر نام ((جامع البیان فی تفسیر القرآن)) میباشد که ۳۰ جلد (سی هزار ورق) -

تالیف شده و علمای جامع از هر مصر و ریاست (شیخ محمد زهری غمزاوی) اصل این تفسیر را تصحیح و بر آن

فهرستی بزیان عربی نگاشته و با حروف سری در چاپخانه مبینیه مصر چاپ کرده اند . تاریخ طبع آن

در مجلد دهم ذکر شده است . ترجمه این تفسیر به نقل صاحب کشف الجنون بامر ابو الفضل (یا ابو علی محمد)

بلعوی وزیر منصور بن نوح سامانی (۳۵۰ - ۳۶۵ هـ) در حدود سنه ۳۵۲ دو کتاب (تاریخ . تفسیر)

را ترجمه کرده است (اختلاف سال وفات مترجم و سال ترجمه کتاب از مباحث تاریخی و از موضوع تحقیق ما خارج

بسیار در ترجمه جلد .

قصر آن بزبان فارسی است ، آمده . بدین نحو : -

((اما سبع المثنوی از بهر آن گویند که این سوره هفت آیت است دوباره . و این دوباره که گفتیم (ی) آن بیشتر مکرر است چنانکه گویند بسم الله الرحمن الرحیم و دیگر بار گویند الرحمن الرحیم . و گوید ابابک و دیگر باره گوید و ابابک . و گوید الصراط و دیگر باره گوید صراط . و گوید علیهم السلام و دیگر باره گوید علیهم . و سبع المثنوی این باشد)) (۱)

تعداد آیات این مثنوی را خود ناظم ((با دیباچه و نعت بیست هزار بیت)) (۲) دانسته است (۳) .
ب - اهمیت این مثنوی

((گر شناسائی وی خواهی بجان بسپرو سبع المثنوی را بخوان))

((تا بدانی کوز نور مرتضی است هم نظر کرده علی موسی الرضاست)) (۴)

صاحب طرائق الحقایق با آن سوابق بد بینی که باین سلسله دارد باز در مقام تجلیل از قطب مثنوی سازدهی (ص ۹۷ و ص ۶) نوشته است ((خلاصه نجیب الدین رضا را همین تعریف است که مرحوم مظفر علیشاه نعمت الهی (۵) در کتاب بحر الاسرار ابراستوده است . . . الخ)) . و از نوادگان

ستایش بر نعمت الهی این است : -

((صبح یوم السبت شوال الکرم عارض مشتاق سلطان عظیم))

۱ - بقیه از صفحه قبل

۶ - است (نسخه قسمتهای متفرق از این ترجمه در موزه های اروپا موجود است ولی در ایران از کتابهایی که رونقها در سال (۱۸۴۸ میلادی از اردبیل) بردند و خلاصه ای از داستان آنها (در شماره ۸ از مجلد دوم از تحقیق فصل اول این باب) نقل کردیم . در ضمن اوراق پراکنده ای که از کتابخانه مقبره شیخ صفی باقیمانده بود ۶ جلد از این ترجمه تفسیر را یافته اند که یکجمله آن پوسیده شده است . - باین بیت آغاز شده است .

۱ - نقل از جلد ۲ که در تفسیر سوره حمد و بسال ۶۰۶ کتابت شده و متعلق بکتابخانه سلطنتی است .

۲ - نقل از سطر ۱۹ ص ۴ سبع المثنوی چاپ شیراز .

۳ - بنظر میرسد که بیش از ۲۰۰ بیت هم باشد زیرا نسخه موجود ۳۸۵ صفحه ۳۱ سطر است که در هر سطر هم دو بیت کتابت گردیده . بنابراین در حدود ۲۲۸۷۰ بیت میشود . متعلق بسلوک بایسن

۴ - نقل از ص ۶۶ مثنوی ولایتنامه نسخه خطی کتابخانه نگارنده . این کتاب منازل و مدارج سلوک

۵ - میرزا محمد تقی بن میرزا محمد کاظم کرمانی که اجداد و پدرش همه طبیب بودند و خود او هم علاوه بر طب و طبیعیات در علم فقه و حدیث . اصول و ریاضیات دانشمندی فرزانه بوده و بهمین مناسبت او را (حکیم ایمانی و مولوی کومانی) لقب داده بودند . در طریقت وی شاگرد مشتاق علیشاه است که توسط او خدمت نور علیشاه رسید و تربیت یافت و صاحب خرقه گردید . از آنها نتایج عرفانی گرفته است .

تالیفات وی عبارتند (۱) - دیوان مشتاقیه که بنام استاد شردر سال هجری ۱۱۸۰ قاجار بکرمات

مسروده است ۲ - تفسیر سوره فاتحه الکتاب که منظوم است ۳ - رساله مجمع البحار که

تفسیر منثور همان سوره میباشد ۴ - رساله کبریت احمر در اندک کلمات طریقی نعمت الهی (۵)

۵ - مثنوی بحر الاسرار .

- ((قصه سبع العناني مشنوی از کلام شه نجیب معنوی))
 ((شه نجیب الدین رضا شاه ولی مرشد راه رضا سلطان عالی))
 ((اندر آن عالی محل مذکور شد حضرت مشتاق از آن مسرور شد))
 ((وصف و مدح آن کتاب مستطاب گشت جاوی زان شه مالک قسط ب))
 ((اشتیاق استماع آن کلام ساخت ظاهراً آن شه عالی مقام))

((اذن و رخصت یافت زان حضرت صدر که بخوان سبع العنانی در حضور)) ((۱))

جلت و سال بنظم آوردن این مشنوی را خود ناظم در دیباچه کتاب پس از ستایش و نعوت مفصلی چنین بیان داشته است :-

((اما بعد بدانکه این خاک روم آستان سلطان عالم بقا علی ابن موسی الرضا علیه التحیه والسلام و الثناء . نجیب الدین رضا پس از بر آوردن سر از ملک وجود بوساطت فضل و احسان حسنی و دود در سال (هزار و هشتاد و پنج) از هجرت از عالم معنوی مزده بظهور آوردن جلد هفتم مشنوی مولوی دادند و چون محل بروز آن رسید با شماره شاه ولایت در تاریخ هزار و نود و چهار بوساطت توفیق ربانی و تائید حضرت سبحانی در عرض چهل روز از عالم غیب بظهور آمد و آراسته است الخ)) ((۲))

((بعد مزده گفتن این مشنوی از ظهور واقعات معنوی))

((بعد سال بیستم آمد شروع آمدان در جل صباح اندر وقوع)) ((۳))

این مشنوی به ((شاه سلیمان بن عباس صاحب قرآن)) انحصار گردیده و بر سبب زمان نام وی را با تعارفات و القاب زیادی (در حدود ۲۰۰ بیت نثر و نظم) ذکر نموده متن کتاب با این بیت آغاز شده است . -

((حبذا آنکو که رست از گرم و سرد او ثنا اول بیسم الله کسر د)) ((۲))

د - موضوع این مشنوی بیست هزار بیتی . یک دوره کامل عرفان و مراحل سیر و سلوک فقر محمدی میباشد . -
 جناب وحید الاولیا در موضوع این رساله معتقد بوده و نگاشته است :-

((در رسائل و کتب هیچیک از متقدمین و متأخرین عرفا و اولیا مطالب متعلقه بسلوک بایسته تفصیل که در کتاب مستطاب سبع العنانی است ذکر نشده بود زیرا که در این کتاب منازل و مدارج سلوک از " از تبتل تا مقامات فنا * پایه پایه تا ملاقات خدا ")

با دقایق و نکات لازمه درج شده که محتاج الیه عموم مجذوبان و سلاک الهی بود الخ)) ((۴))

ه - طرح و روش این مشنوی بر دوست و هشتاد و هفت مقاله ریخته و در ضمن هر مقاله بشبوه مشنوی مولوی قصص و داستانهای متعددی آورده و سپس از آنها نتایج عرفانی گرفته است . -

۱ - نقل از مشنوی بحر الامرار چاپ تهران

۲ - خلاصه و نقل از سطر ۱۴ تا ۱۹ و سطر ۲۲ ص ۴ و سطر ۱۶ ص ۵ دیباچه سبع العنانی چاپ شیراز

۳ - بیت اول و سوم از مقاله چهارم (ص ۵۱ متن) سبع العنانی چاپ شیراز آیات ۲۹ و ۳۱ و ۳۲

۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱۲ تا ۱۶ ص ۸ مقدمه ای که مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (جناب وحید الاولیا)

بر این کتاب مرقوم داشته است . -

و - نسخ خطی این مثنوی در کتابخانه های بزرگ موجود است اما با چاپ نفیسی که جناب وحید الا ولیا بدستیاری مرحوم میرزا محسن حالی (عماد الفقراء) و مرحوم میرزا محمدعلی خان (معین الفقراء) و با دعوت فیراوان و مقابله چندین نسخه فهرست با مع و مقدمه کوتاهی با خط زیبای خویش (۱) نگاشته و سپس ده کتایب و رساله کوچک و بزرگ عرفا را در حواشی آن برشته تحریر کشیده و بیچاپ رسانیده است بشنا سنان آن نسخ نیازی نمیباشد .

بحث ۳ - خلاصه الحقایق ۴ - (مثنوی)

این کتاب سومین اثر منظوم و دومین مثنوی نجیب الدین رضا جوهری میباشد که با این بیت آغاز گردیده است .
 ((حمد و ثنای احد لا یزال فرد و قدیم و صمد و بی زوال)) (۲)

ناظم این مثنوی نام خود را در هیچیک از ابیات این مثنوی سه هزار و پانصد بیت نیاموده . اما تمام کتاب را چنین مذکور داشته است : -

((گوشه گرفتیم و سخن کن رسید اصل خلاصه بحقایق رسید)) (۲)

((نام گرامیش نمودیم ایمن نام گرامیش نمودیم زمین)) (۳)

تاریخ تنظیم این مثنوی را ضمن ابیاتی (در ختم رساله) بدین ساقی ذکر نموده است : -

((سال هزار و صد هجرت تمام عرب به بنجاه که شد در نظام)) (۴)

((اربعینی با همه آزار تن که بند آرام مرا در بدن)) (۵)

((در دل شب راز و نیازم همین بود که گفتم بتو نیکو بیمن)) (۶)

((سر تو فرو بر بسخن های من تا که برون آردت از این گفتن)) (۷)

با توجه باین تاریخ و سنوات تنظیم سبع المثانی (۱۰۹۵) و تالیف نور الهدایه (۱۰۷۷) معلوم میشود که این مثنوی آخرین اثر مؤلف بوده است زیرا علاوه بر اینکه تاریخ تدوین آن مؤخر از تالیفات دیگر است از جهات دیگری هم بر آنها مزیت داشته و این نظر را مسلم میدارد : -
 اولاً از لحاظ جمله بندی و الفاظ ، معانی و دقایق بخته از مثنوی سبع المثانی میباشد .

ثانیاً طرح این کتاب نمودار یک آزادی خاصی است که معمولاً در سنین کمال یافت میشود زیرا در این مثنوی جهات دنیا داری سبع المثانی و نور الهدایه رعایت نشده است . باین معنی که دیباچه و نام مؤلف نسب نامه سلطان و اتحاد ف کتاب اساساً وجود ندارد .
 اینها و صد ها نظائر دیگر میرساند که این مثنوی زبان دل و ندای وجدان است که تنها برای تسکین آلام درونی سروده شده و نماینده یک روح آرام و فکر عمیق سنین کمال میباشد .

۱ - کتابت این مثنوی را ((۲۶ جمادی الاولی سنه ۱۳۴۱)) شروع و در ((جمادی الثانیه ۱۳۴۲)) پایان رسانیده و در ((سلخ شوال ۱۳۴۲)) چاپ آن خانه و مهیای نشر شده است .

۲ - بیت اول از ص ۴ و ابیات ۴۴ و ۴۵ از ص ۲۸ و نیز ابیات ۱۸ تا ۲۱ ص ۸۳ با ضافه ابیات ۲۸ و ۲۹ و ۳۱ تا ۳۴ و ۴۴ تا ۴۵ خلاصه الحقایق چاپ شد و از ص ۸۳ تا ۸۴ با ضافه ابیات ۲۸ و ۲۹ و ۳۱ تا ۳۴ و ۴۴ تا ۴۵ چاپ شد .

۳ - بدون تردید منظور از این ((مسیح زمان)) پیر عشق و استادش (شیخ محمدعلی مؤذن خراسانی) میباشد . از ۱۴ سالگی هم خدمت مرا درك نموده است (برای اطلاع بیشتری بشماره ۳۰ چاپ سوم رجوع شود) .

رساله ۱۳۱۱ قمری در تهران چاپ شده است - مطلع غزل ۸ بیت دیباچه دوم نور الهدایه ص ۱۰

موضوع دیگری که مؤید این نظر نگارنده میباشد ابیات ((در سبب نظم رساله)) است :-

((کمالی آزاد مسیح زمان (۱) گفت باین سوخته در غمفوان))

((وقت چو شوریده شد از بخت مرد بر دل آ و میرسد انبوه در د))

((عصر چو برگشت از این احمقان دیوی و غولی است همه کارشان))

((مرد خدا اگر نکشد خود کنار مسخره دیو شود در دیوار))

((اصلاحت آنست که سازد فرار از بر آن مردم مردار خسوار))

((شغل خود آورد سخن عشق یار تا که بماند سخنریا گسار))

((وقت چنین آمد و نگذشت بساز سابه در افکند بما این گسار))

((بر وصیت کرد دل ما عسل منتظر وقت که گردد بسل))

((گوشه گرفتیم و گشادیم کسار حاصل یک چله نمودیم عسار)) (۲)

موضوع این مثنوی مباحث فلسفی (توحید . ذات و صفات . خلقت موجودات) و اصول عرفانی (حقیقت عشق . موت ارادی . فنا و بقا) و مبانی تصوف (شریعت و طریقت . حقیقت و معرفت)

و آداب سلوک (لزوم پیروی شرائط پیروی و مریدی . اقسام سلوک . و غیره) میباشد

طرح این مثنوی بر مقدمات (تحمید و تعوت متعدد . سبب نظم رساله) و متون (بحث در مطالبات

فوق) و خاتمه دعا و ثبیه ریخته شده و کتاب با این ابیات خاتمه یافته است :-

((آب تو حرم تو بآتش بپاش زانکه همین است که گفتم قیاس))

((بر زل ننگ من غمگین چون زره بپوشد آمد سخن))

این مثنوی را مرحوم آقا میرزا آردبیلی (جناب وحید الاولیا) در سال ۱۳۳۸ از روی نسخه ای که بخسار

(محمد رضا مثنوی) در سال ۱۱۶۰ (حدود نیم قرن بعد از مؤلف) در شیراز کتابت شده بود پس

حروف سبزی در ضمن رسائل اوصاف المقربین چاپ کرده است (۳) .

مبحث دوم - معرفی آثار مثنوی این مؤلف

نجیب الدین رضا دو تالیف مثنوی دارد :-

بحث ۱ - دستور سلیمان - (۴)

چنانکه در مقدمه این فصل گذشت این رساله بدست نیامده -

بحث ۲ - کتاب نور الهدایه (نشر فارسی)

((دیناچه کتاب من از عالم دل است یعنی که اصل و فصل وی از فضل کامل است)) (۵)

۱- رجوع شود بشماره ۲ با ورق صفحہ قبل

۲- رجوع شود بشماره ۳ صفحہ قبل

۳- نسخه خطی از این مثنوی در ذیل شماره ۵۳۷۲ کتابخانه ملی ملت موجود است .

۴- این کتاب غیر از (نور الهدایه فی الامامه) میباشد که تالیف ملا جلال الدین دوانی است که در -

(مذمت تقلید و لزوم تحصیل یقین . وحدت وجود حدوث و قدم عالم . عصمت انبیا) تالیف نموده و -

بسال ۱۳۱۱ قمری در تهران چاپ شده است - مطلع غزل ۸ بیتی دیناچه دوم نور الهدایه ص ۱۰

نام این کتاب در نسخ خطی موجود (۱) ((نور الهدایه و مصدرالولایه)) ضبط شده است اما مورخین ذهبی و مؤلفین بعدی آنها و هم چنین در متن چسپایی . قسمت دوم این اسم را حذف کرده اند در صورتیکه خود مؤلف نام کتاب را چنانکه در نسخ خطی آمده متذکر شده است :-

((نام این مختصر کلمات را بدریافت الهام غیبی و انعام لاریبی حضرت جامع الکلمات میرزا محمد محسن دست غیب شیرازی (۲) حفظه الله تعالی نوری الهدایه و مصدرالولایه گردانید و بالله التوفیق و علیه الاعتصام)) (۳) نام مؤلف در دیباچه دوم بعد از بسطه و دو رباعی و غزل ۹ بیتی از خود مؤلف بدینگونه آمده است :-

((اما بعد این کلماتی است بر طریق اختصار که فقیر حقیر خاک آستانه علی بن موسی الرضا علیه التحیه و الثناء نجیب الدین رضا ترتیب داد الخ)) (۴)

علت تالیف این کتاب را در اثنا داستان مفصلی بیان نموده است . نگارنده خلاصه از آنرا برای نشان دادن سبک نگارش مؤلف و آوردن سجع های متوالی و تکلفات بسیار در تکرار افعال و استعمال ماضی های محذوف الضمیر نقل مینماید :-

مرا روزی با دوستان اتفاق صحبت افتاد که آن روز نوروز و بشرف از همه روزها فیروز در حالیکه مرا کار عز است بود و تردد بجائی کم بود . برادری بخاطر شریفش رسیده که این فقیر را با فقیران اهمل صفای بی وفاق باتفاق بمنزل خویش خوانده این فقیر در این حالت حرکت بخود نداشت و میدید اما چون وادید (۵) ایام شریف علا و سوال سائل گردید ناچار اجابت نموده چون آن عزیز قدم نهاد مجلسی دید بصورت معمور و از معارف یقین دور و جا گرفته در بهلولی یکدیگر صوفیان مانند خانه زنبور عزیزی با اعتقاد خود بهم رو آراسته و خوبش را بیسر است در صدر مجلس بیان مقصود نه نشسته و چون مجذوبان از خودی رسته آن خادمان را که بخدمت خود بسته آن مدعی قفسر که خود را سرکرده متصوفه میدانست با آنکه نیم گام از راه و رسم راه روان - نمیدانست (۶) آن برادر عزیز لباس اولیا در بر و عمامه که دلالت کند بر تصوف بیسر و سر تشریف و تقدیر کلام والا انجسام اولیا که در توحید حالی است مینمود لیکن آن عزیز ندانده که واج مفتاح خود را بر قفل صاحبان اسرار معانی انداخته با آنکه انفتاح هیچ یک از ابواب آن اسرار بر خود یا بر

- ۱ - نسخه ای بخط نستعلیق در ۱۹۲ ورق ۱۹ سطر بقطع رحلی که در سال ۱۲۳۰ کتابت شده است ذیل شماره ۴۳۱ کتب خطی کتابخانه مجلس بنظر رسید و نیز نسخه دیگری بخط نستعلیق (محمد رضا بن حسین) در ۱۹۷ برگ ۱۷ سطر روی کاغذ ترمه سال ۱۲۲۱ تحریر یافته و زیر شماره ۴۱۹۷ کتابخانه ملی ملک دیده شده .
- ۲ - میرزا محمد محسن فرزند میرزا هدایت اله دست غیب طبیب حرم شاه عباس ثانی و بانی مدرسه حکیم شیراز میباشد .
- ۳ - نقل از بابیان دیباچه دوم نور الهدایه . ۴ - نقل از سطر ۲۷ و ۲۸ ص ۱۰ نور الهدایه .
- ۵ - اصطلاح زمان است که امروز (باز دید) گویند . ۶ - بحث مفصلی با همین سجع عبارات باضا فسه یک غزل ۹ بیتی و یک رباعی در معرفی این مدعی شیخوخت نموده است .

موضوع این کتاب مباحث حکمت الهی که با مبانی عرفانی آمیخته (و مستند با احادیث و آیات گردیده است) باضافه یک دوره اصول دین مستدل و دستورات سیر و سلوک فقوی میباشد.

طرح این تالیف بر دو دیباچه (۱- تحمید و نعت ۲- نام کتاب و مؤلف و فهرست مطالب) و یک مقدمه (در سبب تالیف و انحاف کتاب و بیان نسب صفویه) و هفت اصل (۱- چگونگی آفرینش ۲- علم و طبقات علما ۳- عجز عارف از معرفت ذات الله ۴- اصول دین (۱) ۵- طراط مستقیم و عروج انسانی ۶- معراج محمدی ۷- وحدت وجود ۸- فرق صوفیان حقه و متصوفه و دیتسه ۹- دستورهای سلوکی که باعث تکمیل نفوس است (۱) ۱۰- و خاتمه (۱- فطرت انسان ۲- ارشاد و سند خرقه مؤلف) نهاده شده است.

روش کتاب ۰ چون مؤلف بخواهش دوستان خود این تالیف را برشته تحریر کشیده است آغاز هر اصل و فصل را با جملات ((ای عزیز ۰ ای برادر ۰ بدانکه)) شروع و غالب جملات را خطایی آورده است.

چاپ این کتاب از روی نسخه ثبکه در حدود ۹۰ سال بعد از مؤلف (۱۱۹۰) کتابت شده و سال ۱۳۶۶ قمری در تهران (چاپخانه علمی) انجام گردیده است.

مبحث سوم - سبک شعر و نگارش نجیب الدین رضا

با آنکه این رکن ذهبی در دامان شیخ مؤذن ۰ همان قطب شاعر پیشه و غزل سرایی که بعضی اشعارش بگویی غزلیات شمس تبریزی است ۰ پرورش یافت ۰ شیوه شعر او را تعقیب ننموده و آنقدر که تحت تاثیر محیط و سبک هندی قرار گرفته ۰ گرم روی استاد را در غزل سرایی پیروی نکرده است و نیز با آنکه در قفای مولانا جلال الدین گام برداشته و جلد هفتم مثنوی را ساخته و بر داخته است هیچگاه حلاوت کلام و شیوینی بیان مولوی را اقتفا نکرده است.

در نثر هم مانند نظم وجه بسا بیشتر از آن زیر نفوذ سبک منحط زمان واقع شده است چنانکه ما در مبحث گذشته (بحث ۲ - معرفی نور الهدایه) بعد از عبارات زیادی از این مؤلف نقل کردیم تا نموداری از طرز تفکر و شیوه بیان اندیشه وی بدست داده باشیم والا در کلیات این سخن شاگرد با استادش که سبک وی را تحقیق نمودیم شباهت تام و تمامی دارند.

(بقیه در سطر ۲۲ صفحه ۳۲۶)

دیگری بالقوه او نبود اهتمام و سعیش نقل و حل مشکلات کلمات لفظی مینمود
 یکی از این سخن منجمان که با فقیر الفت داشت گفت اگر غزلی از عالم ظاهر^{گاه} (۱)
 معنوی سر زده دل این گوشه نشینان را سیراب گردانی چه شود ؟
 این فقیر بی بضاعت لا علاج گشته غزلی که در آن روز مبارک بسروزش از لجه احدیت قدم بر سا حل
 دریا بار توحید دل این بیتوا حادث شد همود شروع در خواندن نمود (۲) چون بدین بیت
 رسید ((دل جو شد آزاد و فارغ در لوی احمدی * خنده بر طور و دلیل هر اوسطو میزند))
 که ناگاه آن صاحب جاه مستند فقر بسو پنجه انانیت پرده آن بی بضاعت درید وید بر هم
 کوبان زبان بطعن گشود و فرمود که این بی ادبان و بی حیایان مطلق را نظر کنید که در حق حضرات
 ارسطاطالیس که حکیم اسکندر ذوالقرنین و پیغمبر است چنین بی ادبی میکند و ندانسته اند که پیغمبر مسا ص
 علم ارباب علم حضرت امیرالمؤمنین ع برابر گرفته است (۳) بعد از آنکه این فقیر
 دید که آن بوادار بسیار سخنان از اخلاص بعید بسرو عالم امیرالمؤمنین میگوید شروع
 باین کلمات با برکات نموده گفتم (۴) و چون مدتی از این گذشت
 عزیزانی که در آن مجلس حاضر بودند التماس نمودند که اگر مختصر کلماتی که در آن روز وعده نموده
 در این وقت بظهور آید مزید الطاف است این مختصر کلمات از عالم معنی بظهور آمد و
 (۵)

تاریخ تالیف و انحصاف نور الهدایه ظاهرا مقارن جلوس و بنام (شاه سلیمان صفوی ۱۰۷۲ - ۱۱۰۵)
 میباشد ((و بدانکه این فقیر حقیر در زمانیکه نوباوه بوستان نواب همایون صاحب قمران شاه صفی ثانی
 بای همت در رکاب دولت پادشاهی نهادند و ضعف احوال گذشت و تغیر اسم مبارک کردند بزرگی از
 ملازمان از من فقیر طلب تاریخ جلوس نموده الحمد لله گفته شد
 و کتابی تالیف شده و این تاریخ مبارک در او تحریر یافته و تاریخ این است :

((سلیمان کر علی صاحب قمران شد ز تاریخ جلوس شریف نهان شد)) (۶)

بقیه این فصل در صفحه ۳۲۷

فصل باز دهم - معرفی آثار ادبی سید قطب الدین محمد

((تصانیفش بسی اندر علم است همه معروف در ایران و روم است))
 ((تصانیفش کنوز وحی حق است غزون از دفع و دخل اهل حق است))
 ((منظومات و آیات حق بیسن که جانت را کند مرآت حق بین))

۱ - ضبط اصل نقل شده بنسب میرسد که اشتباه مطبعه و (ظهور گونه) است ۲ - غزل ۱۲ بیتی را نقل نموده
 ۳ - با همیسن شیوه و عبارات مجادله و مناظره آن روز را برشته تحریر کشیده است .
 ۴ - مؤلف بیانات آن مجلس خویش را که مستند بچند حدیث و مکاتبات بین افلاطون و حضرت عیسی
 میباشد نقل نموده است ۵ - خلاصه و نقل از مقدمه نور الهدایه (ص ۱۳ تا ص ۲۱) -
 ۶ - خلاصه و نقل از سطر ۱۵ تا ۲۴ ص ۲۸ نور الهدایه -

((بجذر اسرار توحید و ولایت رساله از منظوم از آن شه در نهایت))
 ((ز منظومات او بس فیض دیدند بستر دین و فیض حق رسید نمود))

مؤلف طرائق الحقایق (در صفحه ۹۸ خاتمه) آثار این رکن ذهبی را ۹ کتاب شماره نموده و باشتباه تالیف (کتاب نور الهدایه) سیده نجیب الدین رضا جوهری را هم که با بیک واسطه مرشد اوست بایسن قطب نسبت داده است . اشتباه دیگر مرحوم حاج نایب الصدر در تالیفات این قطب میباشد که ۹ اثر او را نام برده . و حال آنکه وی مسلماً دارای ۱۵ تالیف (۲) است و ما اینک آنها را بچهار دسته
 (آثار موجود و غیر موجود . آثاریکه بطبع رسیده و با چاپ نشده است) تقسیم و در بساره هر دسته جداگانه بحث میکنیم .

اما مقدمه ابتکارات این رکن عظیم الشان ذهبی را بیان نموده و سپس بمعرفی آثارش میسر داریم :
 مبحث اول - ابتکارات (دائره توحید) سیده قطب الدین محمد :

یکی از هنرهای بارز این مؤلف ذهبی ابتکار دایره توحید است .

اگر چه رسم دوائر و تنظیم شجره از قرون خیلی قبل سابقه دارد . اما نگارنده برای نمونه شمس الدین قیس را زی (۳) را مثال میآورد که برای نشان دادن بحور اشعار عربی و فارسی دوائر و اثری ترسیم نموده و نمودارهای بسیار پندیده و جالبی ساخته و پرداخته است .

در متاخرین هم شیخ جعفر کشی در کتاب (تحفه الملوك) صور (عقل و نفس) را بشکل دایره ای مجسم نموده است . سیده قطب الدین محمد هم در دو کتاب (حکمة العارفین و فصل الخطاب) و تالیف فارسی (جام جهان نما) دو دایره (از دوائر وحدت و کثرت) تشکیل داده و آنها را بدینگونه یاد نموده و گفته است :

((و امثل للتفهیم دائرة وقد تميزت قوساها من البرزخیة))

((و تمیلهما عقلا فلا تتوهموا اشارات وضع او مکان و وجهة)) (۴)

- ۱ - بیت ۱۸ از ص ۸۴ و نیز ۱ تا ۴ ص ۸۸ تذکره راجع چاپ شیراز
- ۲ - تحقیق و استقصای نگارنده تا بحال این عدد آثار را یافته و چه بسا پس از این آثار دیگری بدست آید . ضمناً باید توجه داشت که بعید نیست تالیفات این قطب محدود و منحصر بهمین ۱۵ اثر باشد زیرا که وی اولین مؤلف ذنبیه است که بیش از گشتگان در بحر ولایت تقول داشته و نسبت به چهارده معصوم عشق میور زده است
- ۳ - شمس الدین محمد قیس را زی مؤلف ((المعظم فی معانی اشعار العجم)) که در مروج سال ۶۱۴ طرح آنرا ریخت و پیش نویس را نگاشت . اما در سال ۶۱۷ ((مسودات المعجم با سایر کتب بواسطه او در پای قلعه قرزین در حمله مغول تلف شد و بعد از مدتی اجزای متفرقه آن بدست وی افتاد)) تا آنکه در شیراز چون در کف اتابکان بیارامید در حدود سال ۶۳۰ اصل کتاب را تمام کرده .
- ۴ - ابیات ۹۳ و ۹۵ از ص ۹۲۰ و ۱۲۲ و ۱۲۳ ص ۹۵۹ فصل الخطاب .

برای ایشاح و تبیین همین دوائر رساله ای فارسی بنام (جام جهان نما) نگاشته است که بعداً آنرا در مقام خود معرفی مینمائیم .

در دایره اول مرتبه ذات احدیت غیب العیوب و نیز مرتبه فعل ساکن و خلق اول (تجلی اول) را نشان داده و بنام (قوس احدیت و واحدیت) خوانده است که نمودار حضرات (هاهوت و لاهوت) از عوالم خمســـــــــــــــــه و جو دیه میباشد .

در دایره دیگر مراتب تجلی ثانی (بروز اسماء و صفات) و رابطه ظهور و کبریات ممکنات و اعیان ثابتـــــــــــــــــه را - معرفی کرده و آنرا بنام (تجلی عقل کلی . نفس کل . طبیعت کلی) یا (تجلی اول) خوانده است . این دایره را با قطر افقی که بنام (خط برزخ بین الوجوب و الایمان) که خود نمودار انسان کامل و مجلای - توحید ذات خداوندی با عیال حضرت خمسة النجباء میباشد) نامیده است و آنها را بدو قوس منقسم ساخته قوس فوقانی نمائنده فیض اقدس و عالم معانی و نیم دایره تحتانی آن نمودار فیض مقدس و متعلق باعیان ثابته گونـــــــــــــــــی از سمت تا بسما هست .

((تمثله عقلاً کدائره و قدس احاطت بکل اسم و کل حقیقه))

((قد انقسمت قوسین من خطها الذی هو الکامل الا نسان فی البرزخیه))

در دایره دوم حضرات (جبروت . ملکوت . ناسوت) را از عوالم خمســـــــــــــــــه نشان داده است (۱) این دایره را مؤلف بر تالیف ذهبی (راز شبرازی) بنام (دایره رنوبه) خوانده و در کتابهای نور علی نور و طباشیر الحکمة خویش آنرا شرح و بسط داده است .

خلیفه و فرزند این قطب (مرحوم مجدد الاشرف) هم چنانکه در حالات گذشت و در تالیفات و ابتکاراتش خوا هـــــــــــــــــد آمد قسمت عمده اوقات را صرف تکمیل این دوائر نموده و آنرا بدو شکل (ع و ن) زیبائی بیرون آورده - و با ملحقات تازه آنها را بنام (مهر نبوت) خوانده و ((رساله مهر نبوت المسمی بمرآت الکاملین) را در این باب تالیف کرده است که ما در مقام خود معرفی خواهیم نمود .

مبحث دوم - آثاریکه مطلقاً بدست نیامده است :-

در تمام تالیفات سید قطب الدین سه رساله میباشد اساساً یافت نشده و ما آنها را در دو بحث بیان مینمائیم .
بحث ۱ - رساله طب المعالک .

این تالیف را در ضمن ابیات مقدمه چهارم فصل الخطاب : ((مقدمه چهارم آنسکه استبکار اهل فضیله است و استیلا ی ایشان بر فقرای حق و درویشان سبب فتنه افغان و خرابی ممالک ایران گردید)) (۲) و بعد از بیان کلیاتی که از علل آغاز و انجم فتنه افغان تا جلوس طهماسب میرزا بر اریکه سلطنت صفوی و فشار درباریان که شاه جوان را محاصره کرده بودند بدینگونه معرفی کرده است که :-

۱ - خلاصه ای از بصائر ۱۷ و ۱۸ ص ۸۹۰ تا ۹۶۲ فصل الخطاب و بیان ۱۴ حکمت العارفین و وسائل -

نور علی نورا تالیف حضرت راز و (مرآت الکاملین) تالیف حضرت قدس سی -

۲ - این عبارت شروح فصل الخطاب بنام (میزان الصواب) میباشد که در حاشیه ص ۸۷۸ چاپ تبریز بنابر شرح حال که بعداً مبیان نگاشته است .

((كَتَبَ لَهُمْ طَبَّ الْمَمَالِكِ رَ بَّمَا)) تعالجهما من طِبِّ اَعْمَالِ الْمَصِيرَةِ ((
 ((لَكِي يَسْتَفِيضُوا مِنْ غَوَائِلِ سَكْرِهِمْ)) وَلَا يَقْعُوا فِي مِثْلِ تِلْكَ الْحَكَايَةِ ----- (((۱))
 علاوه بر اینکه ناظم فصل الخطاب نام این کتاب را چنانکه ملا حطه گردید یاد نموده است سی و ششمین قطب
 ذهبیه (۲) که پیرو هر شد . مشوق و محترض شارح (۳) فصل الخطاب می بود . گاه گاه مطالب بسیار
 لازم و توضیحات مفید را با عبارات تقدیر آمیزی از شارح . در حاشیه مرقم داشته است (۳) و نیز با خط خود -
 داستان فتنه افغان را آنطور که سابقه بسینه نقل شده و استماع کرده است نگاشته و درباره کتاب مورد بحث بنقل
 قول از سید قطب الدین مینویسد ((فقیر طَبَّ الْمَمَالِكِ)) رساله معتبر نگاشتم بلکه دفع موعی از آنها - بشود
 بمحض رضای خدای (((۱)) و در آن سران ساخته اند . از تالیف ما در قطب استخواب با تجرید
 بهر حال غیر از این دو ماخذ اثر دیگر از این رساله بدست نیامد . اما قرائن معلوم میدارد که متن آن رساله
 بغاوسی بوده است زیرا که آنرا برای دربار صفوی و بدون شک بزبان موسوم زمان تالیف و تحریر کرده است .
 موضوع این رساله را از روی ابیات بعدی مؤلف فصل الخطاب و عبارات حاشیه میزان الصواب (۲) میتوان -
 استنباط نمود که قسمتی در اوضاع روز و شکایت از علمای طاعن و دنیا پرستانیکه گرد شاه را گرفته و او را از صراط
 مستقیم منحرف کرده بودند نگارش یافته است .

((هُنَالِكَ بَقَا يَا هَوْلًا تَقْرُبُوا)) اِلَى الْمَلِكِ الْمَغْرُورِ بِالْجَاهِلِيَّةِ ((
 ((وَخَاضُوا كَمَا خَاضُوا بِغَيْرِ تَنْبِهٍ)) وَغَيْرِ اعْتِبَارٍ بِالذَّوْعِ الْعَظِيمَةِ ((
 ((وَحِينَئِذٍ صَارَ الْمَغَا سِدًّا اَفْسَدًا)) وَاعْظَمَ مِمَّا مَوْفَى كُلِّ بَلَدَةٍ ((

((وَلَمْ يَبْقَ اَيْضًا هَوْلًا اِلَّا فَاغُلَّ)) الْذِّينَ اقْتَدُوا الْاِسْلَامَ فَمِنْهُمْ فِي السَّفَاهَةِ (((۱))
 بخشی از رساله طَبَّ الْمَمَالِكِ هم در سپاسگزاری از سلاطین اولیه صفویه بوده است که موجب اشاعه مذہب تشیع
 شدند :

مؤلف این رساله در تالیفات دیگرش مکرر این نکته را تکرار کرده است . در همه جا نام شیخ صفی الدین
 اردبیلی و سلاله او را با کمال تجلیل یاد مینماید . علاوه بر این مرحوم مجد الاشراف (حضرت قدسی) هم در -
 حاشیه مذکور بنقل قول از جند بزرگ و قطب استخواب پیشین مینویسد .

((تشکر از صفوهای با صفا که تشیع را در ایران رواج داده اند اگر چه مظلوم قدر ندانسته کفران دارند -----
 بنادانی و خساری خود را خواسته و بقتل و نهب و غارت هم رسیده عبرت نگرفته فقیر تشکر خود را در -
 طَبَّ الْمَمَالِكِ اظهار نموده . باینکه نام برای آنکه مراقب باشند که نااهلیهای مغرض بعد ها ساده لوحها را
 راه زنی ننمایند انشاء الله تعالی . و از اصفهان الخ)) (۴)

- ۱ - ابیات ۹۷ و ۹۸ از مقدمه ع فصل الخطاب (ص ۵۸۱ و ۵۸۲) و ابیات ۹۹ . ۱۰۱ . ۱۰۲ .
- ۲ - حاشیه ص ۵۸۳ میزان الصواب چاپ تبریز . ۲ - مرحوم مجد الاشراف (قدسی)
- ۳ - مرحوم حاج امین الشروع خوئی و نیز چگونگی آغاز شیخ فصل الخطاب و مراقبت قطب زمان از آن کار علمی -
 با سایر خصوصیاتش (در بحث اول مبحث ششم این فصل) مفصلاً بیان خواهیم داشت .
- ۴ - این عبارت عجیب از لحاظ ترکیب شباهت جملات فارسی کمتر دارد . خلاصه و نقل از حاشیه ۵۸۳ -
 میزان الصواب چاپ تبریز است .

اگرچه این جمله خیر ((باطلش دادم)) می‌رساند که رساله طب الممالک علاوه بر نسخه ای که بدرستی رسیده است
فهرستاده است نسخ متعدد دیگری هم داشته اما بدبختانه با از بین رفته اند و با نگارنده هنوز به آن دسترس
نیافته ام -

بحث ۲ و ۳ رسائل شرح فوائد و شرح زیارت جامع

سی و پنجمین قطب ذبیبه که یکی از پر تالیف ترین مؤلفان ذبیبه است (در ص ۷۴) کتاب طباشیر الحکمة (۱)
در ضمن احصاء دانشمندانیکه به مشرب عرفا تالیفات داشته و در برابر فلاسفه بویژه حکمای مشاء قد بر افراشته
و پای و پایه استدلالی آنرا شکسته و ویران ساخته اند . از نیای ما در ی و قطب اسبق خویش با تجسس لیل
فراروان نام برده و دو تالیف ویرا بدینگونه ستوده است : -
((مانند جناب سید قطب الدین محمد تصانیف شریفه ایشان چگون شرح فوائد
و شرح زیارت جامع و غیره مشهور و به معارضه با حکما و عرفا و علما و ظاهر بین معروفند)) (۲)
مبحث سوم - آثاریکه با وصل آنها دسترس پیدا نشد اما خود سید و یا مؤلفین بعدی تمام یا مقداری از
آنها تعداد یکصد و در تالیفات خود نقل کردند . که با مطلع و مطلع ذیل آغاز و انجام یافته اند نقل شوند

از این نوع تالیفات دو رساله (یکی منثور و دیگری منظوم) را می‌شناسیم : -

بحث اول - رساله وحدت حقیقه

این رساله را نبیره دختری وی (حضرت راز) در اضاف کتاب (هیوة القلوب) (۱) خویشتن (از صفحه
۹۴ تا صفحه ۱۰۲) نقل کرده است . -

این رساله بزبان عربی نسبت فصیحی نگاشته شده و در حدود ۹۰ می‌باشد که که یک منظومه کامل و یا
موضوع این رساله که نامش معروف مضامین آن میباشد در توحید ذات واجب الوجود تالیف شده است چنانکه
مؤلف هم علاوه بر صفت براءت استهلاکی که در خطبه اولیه آورده و موضوع رساله را استعاراً بیان داشته است
با صراحت هم موضوع و نام رساله را بدینگونه یاد کرده است :

((اما بعد فبقول التقیر الی الله ... من الناطق بانوار حکمة رسول الله . الداعی علی بصیرة . ان -
هذا هو المنطق العلوی الحق المبین فی توجید الله سبحانه . بالوحدة الحقیقة الازلیة المتعلیة -
..... الخ)) (۳)

این رساله با قسمت دوم آیه ۴۱ از سوره ۲۲ (الحج) قرآن ((ولولا دفع الله الناس بعضهم
ببعض لهدمت صوامع و صلات و مساجد یدکر فیها اسم الله کبیرا و لیتصرون الله رُسُلُهُ)) خاتمه

۱ - در ضمن تالیفات میرزا ابوالقاسم راز (فصل ۱۳ همین رساله) معرفی میشود

۲ - نقل از سطر ۱۳ تا ۱۷ صفحه ۷۴ طباشیر الحکمة چاپ تهران

۳ - نقل از سطر ۲۰ صفحه ۹۴ کتاب هیوة القلوب که ضمیمه طباشیر الحکمة در تهران بچاپ رسیده است . -

السابق الی کتابة مشهور من طبعته العشق فی القلوب)) (نقل از ص ۳۹ شرح قصیده عشقیه) چاپ شیراز
۳ - در بحث ۲ از بحث ششم همین فصل معرفی خواهد شد - آیات ۲۰ و ۲۲ اشاره مضمون ص ۴۶ . نقل از سطر
۱۰۰۱ حاشیه و مقدمه . شرح چاپ راز

یافته است .

مؤلف بنا به سبب موضوع مورد بحث در خاتمه کتاب بجای مفعول جمله سوم آیه ((من ينصروه)) مفهومی را تفسیری آنرا ((رسله)) گذاشته است و از قسمت چهارم آیه که نعت الهی ((ان الله لقوی عزیز)) میباشد صرف نظر نموده است .

بحث ۲ - منظومه صفیر العارفین

((اگر خواهی بفهمی نطق مرغان
صفیر العارفین قطب دین خوان))
((لسان مرغ جان اهل عرفان
شود معلومت از گوش و دل جان)) (۱)
جناب سید قطب الدین در اثنا (۲) قصیده عشقیه (۳) خویشتن باین منظومه اشاره کرده و در ظهور سلطنت عشق (۲) از آن شاهد آورده گفته است :-

((کما نظمتو صفیر العارفین لدی
سکوی بصیبه عشق صادق صدقا))
((اتلو علیکم بیانا منه کی تجدوا
معنی تغیر حالات الذی عشق - ا)) (۴)
آنگاه تعداد یکصد و نود و یک بیت این منظومه را که با مطلع و مقطع ذیل آغاز و انجام یافته است نقل نموده است :-

((العشق نور الذی بالفقیر تفتخر
وکل نور بتلك الشمس ینسف - ا)) (۴)
((فلیعذل العاذلون القائلون بما
قالوا ولیرلهم من عدلهم ضرر)) (۴)

این ابیات نظر باینکه مطلع دارد میتوان آنرا قصیده تعاقب باقافیه (۲ ر) نامید اما چون بقا نسون قصیده مخلص و مقطع ندارد از طرفی فاقد روش کلی این قطب دینی میباشد زیرا تمام منظومه نامی این شاعر با جملات دعائی و ذکر نام خویش خاتمه یافته است . لذا نمیتوان یقین کرد که یک منظومه کامل و یا قصیده تعاقب باشد .

بهر حال استشهاد یکصد و نود و یک بیت این منظومه در قصیده عشقیه موجب ابقای آن گردیده است و الا این قسمت هم مثل بقیه اش از بین رفته بود . موضوع این قصیده سلطنت و قدرت عشق است که عاشق را تحت تسلط خویش آورده و مزاج او را تبدیل و تعویض میکند و همچنین تجلیات عشق بر عاشق میباشد که قلب و بیرون را مهبط انوار الهی و کانون اشراقات معنوی مینماید .

روش و طرح قسمت موجود این منظومه استدلال بآیات و احادیث میباشد چنانکه خود گفته است :-

((بینت فیہ البراهین التي سطعت
بنور سید اهل الفقر ان شرفا)) (۴)

بحث چهارم - مختصات ادبی (معایب و محاسن شعری)

چون غالب آثار این مؤلف ذهبی منظوم است و اکثر هم با شعر عربی تنظیم یافته لذا ابتدا خصوصیات شعری وی را نگاشته و سپس بمباحث تالیفات موجود میسرنا میسر .

۱ - بیت ۶ و ۱۰ از ص ۸۷ تذکره الاولیا راجع به شیراز - در اشاره هفتم نیل عنوان ((اشاره السابقه الى کیفیة ظهور سلطنته العشق فی القلوب)) (نقل از ص ۳۹ شرح قصیده عشقیه) چاپ شیراز
۳ - در بحث ۲ از مبحث ششم همین فصل معرفی خواهد شد ۴ - ابیات ۲۰ و ۲۲ اشاره هفتم ص ۴۲ . نقل از سطر

در بین مؤلفین ذهبیه عموماً و میان شعرای اقطاب خصوصاً کسی بقدرت طبع سید قطب الدین آنهم در اشعار عربی یافته نمیشود. زیرا اولاً در میان اقطاب ذهبیه هیچیک را باندازه این شاعر فارسی زبان تازی گوی - شعر عربی و نثر نبوده است چه وی در شش اثر منظوم خود چهارده تا پانزده هزار بیت شعر عربی نسبیه فصیح دارد که از لحاظ انجلم و جزالت . روانی و سلاست در نوع خود ممتاز میباشد .

ثانیاً دلیل قدرت طبع این قطب شاعر اینست که از کوتاهترین منظومه اش (قصیده عشقیه) (۱) که در حدود ۶۰ بیت است تا بزرگترین اثر منظومش (فصل الخطاب) (۲) که بیش از ۷۵۰۰ بیت میباشد هر قسمت علاوه بر اتحاد وزن که لازمه هر شعر عروضی است با یک قافیه ساخته شده است بطوریکه تمام منظومه های وی با سده قافیه سروده شده اند و ما هر یک را در جای خود بیان خواهیم داشت .

ثالثاً قافیه هفت هزار بیت شعر با وجود تکرار کلماتی که دارد با ز خود دلیل بارزی از احاطه ناظم بر لغت عرب میباشد . این منظومات میباید اگر چه خود علت این تکرار مطالب را بیان و معذرت آفریند .

سید قطب الدین علاوه بر قدرت طبع و احاطه ای که بر ادبیات عرب داشته است . در فن معانی و بیانی بدیع و صنایع شعری مهارت و استادی تامی داشته است زیرا در منظومات وی تمام صنایع شعری مخصوصاً کنایه و استعاره ، تضمین آیات قرآن و احادیث ، ارسال مثل و استشهاد بآیات شعرای عرب فراوان دیده میشود .

از اینها گذشته صنعت بواعث استهلال در مقدمات تمام تالیفات منظوم و منثور وی (۳) حتی در آغاز هر یک از ابواب و فصول تحمیدات و بضائر ، مناقب و براهین ، اشرافات و لمعات ، اشارات و بیانات آنست که منظومش (۴) بخند و غور نظر را جلب مینماید .

از صنایع بدیعی که این شاعر در غالب آثار خویش بویژه کتاب بحر المناقب رعایت نموده است (صنعت تضاد) میباشد مخصوصاً در مثبت ۱۲ (آخرین قسمت بخش اول از بحث اول) که آنرا بذکر صفات متضاد حضرت جامع الاضداد علی علیه السلام مخصوص گردانیده است " مصراع اول (۱) بیت این مثبت (صفات حضرت علی علیه السلام را متذکر شده و در مصراع های بعد آنرا بیان نموده و گفته است :

((من كان فخر اكا بسر الفقرا)) السخي ملوك الدهر في الاعطاء))

((بچو داش عالی گردیده دلشاده)) بدر ویشی سراپدال و اوتاد))

((بمعنی دستگیر هر شکسته شده)) بصورت پشت لشکرها شکسته))

((ز خشیت بود در مهربان گریان)) ز قدرت بود اندر حرب چندان))

((بهنگام شجاعت شیریزدان)) بحکمت منبع انوار قدس آن))

۱ - در بحث دوم از بحث ششم این فصل معرفی میشود ۲ - در بحث اول از بحث ششم همین فصل معرفی گردد ۳ - برای نمونه بآثار منثور و منظوم وی مراجعه شود . چنانکه گفته است ((سلاطین ادبیات - بواعث استهلال انوار حکمتی))

۴ - اینها عناوین بخشهای تالیفات منظوم (فصل الخطاب . نور الولاية . مصباح الهدایه . حکمت العارفین) سید قطب الدین است که ما هر یک را جداگانه معرفی خواهیم کرد .

با اینهمه هنرمندی چون هیچ استاد و شاعری هر چند در هم توانا باشد باز اثر هنریش خالی از اشتباه نبوده و هیچ فلزندی هم از لغزش مصون و محفوظ نمیباشد. لذا اشعار این مؤلف شاعر و قطب خوش قریحه نه هیچ بدون عیب نیست :-

یکی از معایب شعری این شاعر تازی گوی که جلب نظر را مینماید عیب تکرار قافیه میباشد. اگرچه در هفت هشت هزار بیت متحد القافیه که تمام قوافی آنها با حفظ قواعد علم عروض و قافیه آمده اند این تکرار کلمات چندان قابل اهمیت نبوده و میتوان آنها را نادیده گرفت اما تکرار ابیات که بعضی از آنها عیناً و برخی دیگر با جزئی تغییری دوبار و سه بار و چه بسا نزدیک هم آمده اند قابل تفت بود و بمیزان محسوس از عظمت منظومه های وی کاسته است.

از این مهمتر تکرار مطالب در این منظومات میباشد اگرچه خود علت این تکرار مطالب را بیان و معذرت آنرا خواسته و ما هم در جای خود بیانش را خواهیم نمود. اما بهر صورت که باشد از معایب بزرگ بشمار میرود. غیر از این در و عیوب ناچیز دیگری مانند زحاف در بحر و بعضی ابیات در منظومه های این مؤلف یافته میشود ولی ما بسوی احتراز از اطاله کلام از تجزیه و تحلیل آن با صرف نظر مینمائیم.

مبحث پنجم - تالیفات و آثاریکه نسخه های محدودی از آنها بدست آمده است :-

هفت انرخطی این مؤلف را نگارنده بدست آورده است که آنها را در هفت بحث معرفی مینمائیم :-

بحث ۱ - معرفی کتاب نورالولایه (منظومه عربی)

((دیگر منظومه نور ولایت که عاشق راست مصباح هدایت)) (۱)

نگارنده تنها نسخه این کتاب را در سومین قسمت از مجموعه چند تالیف این مؤلف که با خط نسخ و نستعلیق نسبتاً خوشی (۲) تحریر یافته است مطالعه نمود.

کاتب نسخه نام این کتاب را ((بحر المناقب المسمی بنور الولا یه)) نگاشته است در صورتیکه ناظم و مؤلف در هیچیک از ابیات متن لقب ((بحر المناقب)) را متذکر نگردیده است. تصور میشود اقطاب بعدی این لقب را بمناسبت بخش اول کتاب با و داده باشند.

بهر حال تعداد دو هزار و یکصد بیت این کتاب در بحر رجز و قافیه واحد (ج. ۱) سروده شده است

بخش اول (مناقب) - تعداد چهارصد و سی و چهار بیت که خود شامل یک مقدمه و دوازده منقبت میباشد.

۱ - بیت ۱۵ از ص ۸۷ تذکرة الاولیا منظوم حضرت رازچاپ شیراز -

۲ - مجموعه ذیل ۱۲۷۴ کتب خطی کتابخانه ملک تهران با کاغذ فستقی شامل سیصد ورق ۱۹ سطری بقطع ۵ / ۲۱ در ۷ / ۳۰ سانتیمتر موجود است اگرچه این مجموعه رقم و تاریخ تحریر ندارد اما از روی قرائن مانند اینکه حضرت راز متوفی ۱۲۸۳ با خط خود تاریخ تولد غالب پسران و رحلت یک فرزندش (در ۳۵ باب سم گذشت) - را نگاشته است (تاریخهای مزبور سالهای ۱۲۵۴ تا ۱۲۷۰ میباشد) و این خود میرساند که این نسخه قبل از ۱۲۵۰ قمری و در حدود ۷۰ سال بعد از مؤلفش تحریر یافته است.

مقدمه بکشد و عشتاد و چهار بیت است که با مطلع شروع شده است : -
 ((الحمد لله المتعال بالا سماء عن ان يحاط بمدرك العرفاء)) و در بیت دوم نام کتاب را متذکر شده
 و گفته است : - ترجمه گردیده و در جای خود معرّفی میشود ما از بحث در آن خود داری بینا نیستیم
 ((والشكر لله مضي بنوره - نور الولاية عند الاستهلاء)) .

بمناسبت کلمه (نور) آیه نور قرآن مجید را مطرح نموده یک دوره توحید عرفانی که در استدلال فلسفی نهفته
 میباشد در هشتاد بیت ساخته و پرداخته است .

قسمت دوم (۳۳ بیت) و سوم (۵۷ بیت) و جزو آخر مقدمه (۱۴ بیت) اگرچه از هم مجزا نیستند
 و شاعر تجدید مطلع نکرده است اما از حیث موضوع کاملاً از هم دیگر ممتاز میباشند زیرا نعت بنی اکرم ص
 و وصی محترم ع را با کلمه (تبیان) و در دو بیت ذیل شروع نموده است .
 ((تبیان نعت نبینا بظهوره فی اول الابداع والابداء))

تبیان بعض مناقب لا حصر است بضیاء شمس ولا به علیاء
 آنگاه مقصود از این منظومه را در فهرست بسیار مختصری (۱۱ بیت) شرح میدهد : -

((انی سأ نشد ها لاهل ولاه)) بقصيدة عربية غتراء
 ((ومقاصدى فیها تكون ثلثه)) فی عین وحدتها لدى العلماء
 ((ان کلها معنی مناقبة التسی)) هو فائق فیها علی الکبراء
 ((فالمقصد الاعلی مناقبة التسی)) کانت لکثر صفاته الحسنة
 در آغاز کتاب بخشی از آغاز خطبه ((الحمد لله الذی لا یبلغ مدحه الفا لول)) (۱) تا چند قسمت

بعد از این مقدمه چهار گانه دوازده منقبت (در ۲۵۰ بیت) آغاز میشود : -
 چون این مناقب را مؤلف کثیر التالیف ذهبی (راز) در مقدمه براهین الامامة ترجمه کرده است و ما آن کتاب را -
 مفصلاً معرفی خواهیم نمود لذا از ذکر جزئیات آن در اینجا صرف نظر مینمائیم . اکنون بی مناسبت نمیدانیم
 که یکی از هنرهای دیگر این مؤلف را که نموداری از قدرت طبع او میباشد بیان نمایم : -

در ۲۵۰ بیت این مناقب که مخصوص شناساندن حضرت علی ع است اکثر نزدیک بتعام ابیات با (من کالک)
 شروع شده و مضامین مناسب با آن آورده است : - نام کتاب را بدینگونه یاد کرده است :

((من کان نوراً بین ایدی رینا)) قبل الخلائق اول الابداء
 ((من کان فی النسب الجلیل مشارکا)) للمصطفی هو سید المجسّد
 ((من کان باب مدینة العلم التسی)) هسی قلبی فخر افاضل العظماء

بخش دوم - قسمت عمده کتاب است که شامل یک هزار و شصت و بیست و هفت بیت با همان بحر و قافیه است : -
 این بخش بدون تجدید مطلع و با این ابیات شروع میگردد : -

((المقصد الاو فی مناقبة التسی)) هسی فی امامته بغیر خفاء
 ((لثبوت اصل الخلافة وولا به)) علو بته الانوار والاضواء

چنانکه ملا حظّه میگردد در این مقدمه (۲۳۶ بیت) مقصود اوفای مؤلف و ناظم (مجموعه فضائل در ذات
 اقدس علوی . لزوم حقیقت صدق و طهارت در وصی رسول الله . معنای امامت و اولوالا مری) بیان شده

و سرانجام نتیجه گرفته است که ((ان الخلافة والامامة حق من - وهو سيد الحكمة والعرفاء)) .
 قسمت دوم این بخش شامل دوازده سرهان منطقی (در ۱۰۲۲ بیت) میباشد که چون مناقب بالا در -
 براهین الامامه ترجمه گردیده و در جای خود معرفی میشود ما از بحث در آن خود داری مبتغایستیم .
 قسمت سوم را با این بیت آغاز کرده است :- « انشاء الخلق انشاء وابتداء ابتداء » (موجود

((تبیان منهج فهم نور کلامیه بمدارك الحكمة والعرفاء))
 آنگاه استدلالهای منقول از آیات و احادیث براهین گذشته را با اصول حکمت اشراق و عرفان (در ۲۵۴ بیت)
 تطبیق نموده است . در دو بخش از این کتاب (۱۱۵ بیت) پس از اعتراض بغلام سلفه یونان زبان به بند و اندرز گشوده و خوانندگان را بکلام
 ایمانیان دعوت کرده و کتاب را با این بیت پایان داده است :- « ان الله لا يهدي القوم الضالين » (الله است -
 ((اسمع كلا مهما الذي هو منبع المعارف الحكمة والعرفاء)) . - موجود یعنی از چهار د -
 بحث ۲ - کتاب مصباح الولا به (منظومه عربی)

این منظومه چهارصد و چهل بیت از لحاظ وزن و قافیه دنباله کتاب نور الولا به میباشد ولی از لحاظ طرح
 کتاب و مخصوصا فهرست مفصلی که از دوازده (اشراق لمعه) داده است . معلوم میدارد که این کتاب
 بایست بیش از چهار پنجاه و دو بیت باشد زیرا اساس این کتاب شرح و تفسیر خطبه ((بد کرفیها ابتداء
 خلق السما والارض وخلق آدم)) (۱) نهج البلاغه است چنانکه مؤلف و کتاب (نسخه موجود) -
 در آغاز کتاب بخشی از آغاز خطبه ((الحمد لله الذي لا يبلغ مدحه القائلون)) (۱) تا چند قسمت
 از آنرا ((عالما بها قبل ابتدائها بحمدودها وانها لها عارفا بقرائنها و احنائها)) (۱) را نقل
 کرده و سپس حدیث عمران صابی را از مجالس عیون اخبار الرضا (حضرت رضا) بدان افزوده و با این بیت
 کتاب را آغاز نموده است :-

((قد اسفوت سبحات شمس کلامیه فزنا بنور معارف علیها))
 آنگاه پس از بیان کلیاتی در باب ولایت (۱۳ بیت) نام کتاب را بدینگونه یاد کرده است :-
 ((انشاء ت مشكوة الهداية انما مقباس نور ولايته لا لا))
 ((سحوة مصباح الولا به بینكم والله يحفضه من الاطفاء))
 سپس بوجه تسمیه این نام پرداخته و تحقیقات و تفسیرات را شروع نموده است .
 اگرچه نسخه حاضر کمتر از ربع از اصل کتاب میباشد . نگارنده هم تا بحال در هیچ یک از کتابخانه های معسروف
 و معتبر بقایای آنرا بدست نیاموده است .

اما از روی همین مقدار موجود (۲) و فهرست اشراقات لمعات که نظما در مقدمه کتاب آمده است طرح
 ۱ - نقل از سطر ۱۶ و ۱۷ ص ۱۵ و سطر ۲ ص ۱۸ نهج البلاغه چاپ مصر با شرح شیخ محمد عبده
 ۲ - قسمت موجود شامل مقدمه (۱۰۰ بیت) باضافه اشراق لمعاول (شامل چهار بیان و جمعا ۱۰ بیت)
 و اشراق لمعه دوم (۱۲۰ بیت) و اشراق لمعه سوم (۱۲۰ بیت) میباشد . -

تالیف را بر دوازده اشراق لعمه و یک ختم و موعظه قرار داده و هر اشراق را بچهار بیان تقسیم نموده است بطوریکه حساوی تمام خطبه ((خلقت حضرت علی ع)) باشد .

ولی متاسفانه در سه بخش موجود بیش از سه قسمت اولیه خطبه ((اول الدین معرفته و کمال توحید و الاخلاص له و کمال الاخلاص له نفی الصفات عنه . و انشاء الخلق انشاء و ابتداء ابتداء)) موجود نیست .

بحث ۳ - کتاب حکمة العارفين (منظوم عربی)

این منظومه ای که در حدود یک هزار و هفتصد بیت آن موجود و بدست آمده است (۱) از لحاظ بحر و نثر و یک منظومه های فوق الذکر میباشد . اما از لحاظ قافیه با آنها فرق دارد و با بزرگترین تالیفات منظوم سید قطب الدین (فصل الخطاب) هم قافیه (..... ق) است .

طرح این کتاب بر دو مقدمه و بیست و شش بیان بنا شده است در صورتیکه در نسخ موجود بیش از چهار ده بیان بیش نویس و استنساخ نشده . از این بیانات چهارده گانه موجود هشت بیان بدون هیچگونه کسر و اضافه ای در ضمن بصائر هجده گانه فصل الخطاب تکرار شده است با این اختلاف که اولای جای (۲) شده و ثانیاً کلمه ((بیان)) با حذف یک سیلاب از وزن شعر تبدیل به ((بصائر)) گردیده است مثلاً عنوان ((بیان لتوحید الوجود بذاته و تقدیس بالحجة العلویة)) (۳)

با حذف (لام تعلیل بر سورتوحید)) بصورت ((بصائر توحید الوجود بذاته الخ)) در آمده است چون نگارنده در معرفی فصل الخطاب بنا بر اهمیت مطالبش فهرست دقیق مطالب آنرا بیان مینماید در اینجا از معرفی ذکر بیانات حکمة العارفين که قسمت اعظمش در آنجا تکرار میشود صرف نظر میگردد .

مطالب مورد بحث حکمة العارفين چنانکه از نام آن پیداست بیان فلسفه و سزه اقطاب ذهبیه در دوران تشیع میباشد که در برابر حکما و متکلمین . فلاسفه اشراق و مخصوصاً مشائیین قد برافراشته و مکتب تازه ای بوجود آورده اند که در عین حال توجه بمعقولات و ذوقیات و با آنکه با استدلالهای منطقی حکما (مخصوصاً اشراقیون)

و ذوقیات عرفانه دلبستگی تامی دارند میکوشند تا مباحث فلسفی (ذات واجب الوجود خلقت ممکنات ، اسماء و صفات الله و غیره) را با آیات قرآن و احادیث ماثور از خاندان طهارت که جمیعگی را یک نور واحد و عقل کل دانسته و بیاناتشان را از هر سطح استدلال منطقی قاطع تر میدانند ، تطبیق نماید .

اگرچه در فصل اول این باب (۴) تاریخچه مختصری از پیدایش ، اصول فلسفی و سایر جزئیات این مکتب را بیان نمودیم ولی در اینجا با این مقدمه کوتاه تشبیه ذهن کرده ، نمودار بارز این مکتب و اولین کتاب مدون آنرا معرفی مینمایم .

۱ - نسخه ای از این کتاب را نگارنده در مجموعه ای که پیش تر همین کتاب و کتاب فصل الخطاب بخط مؤلف است موجود دارد و با نسخه ای که ضمن چند کتاب سابق الذکر (نور الولاية . مصباح الولاية) در کتابخانه حاج ملک است با دقت مقایسه گردید . همانطوریکه در مقدمه این فصل گذشت همان نسخه کتابخانه ملک در دوره

ارشاد قطب ۳۶ ذهبیه از روی نسخه نگارنده استنساخ شده است .

۲ - بیان ۳۳۳ ۸۱ ۹ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳

بظهور قطع سید قطب الدین محمد تبریزی شیرازی نمودار کامل این مکتب بوده و چون این کتاب مبحث و ث عنه
پیش از (فصل الخطاب) (۱) تنظیم و تالیف شده است میتوان آنرا بنام اولین تالیف این مکتب ذهبی
نام بسرد . -

بحث ۴ - کتاب صرف و نحو و علوی (منظوم عربی)

یکی از تالیفات مفید جناب سید قطب الدین محمد ابن منظومه میباشد که باقتضای الفیه ابن مالک (۲) رفته
و این ارجوزه ادبی را در بحر متقارب (مثنوی) را بوجود آورده است .

همانطوریکه در ترجمه احوال ابن رکن ذهبی ذکر کردیم مؤلفین و تذکره نویسان ذهبی بنام ابن منظومه را -
(عوامل) و سبب تنظیم و تالیف آنرا برای تدوین و تدوین بیسری خان بیات (حاکم فارس) (۳) ذکر نموده اند .
(در اوقات توقف در شیراز تقی خان حاکم هر شب بخدمت آنحضرت میرسید)

و فرزند آن خود را بخدمت میآورد که یکی از آنها را داخل در سلسله ولایت نموده تربیت
فرمایند لهذا یکی از آنها را قبول فرموده و رساله عوامل منظوم بجهت او پر شده نظم در آورده
..... الخ) (۴)

در صورتیکه در متن این کتاب اثری از آنکه در بالا مذکور شد یافت نمیشود . بلکه این کتاب که شامل دو قسمت
(صرف . نحو) میباشد یک قسمت (صرف آن) را بنام فرزندش (میر سید علی) سروده و او را بتحصیل
آن تشویق فرموده است : -

((کتبت تذکرة لابنی علی نورہ اللہ بنورہ العلی))

((کمال یا بنی و اطلب الهدی و اوسع لإدراک المعالی ابدًا)) (۵)

بخش دوم این منظومه (نحو آن) را هم چنانکه در خاتمه کتاب آورده است برای (بعض الاخوان) تالیف
و شخصاً تحریر نموده : -

۱ - در (بحث ۱ از مبحث هفتم همین فصل) معرفی خواهد شد

۲ - الشیخ الامام ابو عبد الله جمال محمد بن عبد الله بن مالک السطافی الاندلسی الجبائی الشافعی (طبعی از
قبایل یمن است که بنام طی بن اود بن کهلان معروف میباشد) . بر این الفیه ادبی شروح زیادی نوشته اند که
مشهورترین آنها بنام (کتاب البهجة الموضیة فی شرح الالفیة المسمی بسبوطی) میباشد . این شرح -
در بین طالبان ادب شهرت بسزائی داشته و تحصیل آن از لوازم اولیه فراگرفتن ادبیات عرب است .

۳ - بشماره ۳۲ از باب سوم این رساله وجوع شود .

۴ - خلاصه و نقل از صفحات ۱۴ و ۱۵ تاویخ حیات سید قطب الدین بقلم جناب راز شیرازی . چسب
تبریز . - ابیات ۴ و ۱۲ از ص ۳ و نیز ابیات ۶ و ۱۱ ص ۳ مبحث اول و نیز ابیات ۱ و ۲ خاتمه

(ص ۱۲) و ۱۰ تا ۱۲ (ص ۲۰) قسمت دوم منظومه علوم چاپ تبریز . -

۲ - (قد سن) بنیاد اصل (تبریز) نوشته میشود . -

۳ - ابیات نقل از صفحات (۱۱ و ۱۲) و (۱۳) از قسمت اول و بیت ۱ از قسمت

دوم صرف و نحو چاپ تبریز . -

((ان من الاشعار نور الحكمة)) وانهما للطالبين رحمة ((

((قد انتهت لبعض اخوان الصفا على يدي الداعي الى نهج الوفا)) (۱)

نام این کتاب را خود مؤلف برخلاف آنچه که در بالا مذکور شد ((صرف و نحو علوی)) خوانده است :-

((كتبه العليا ابو الفضيلة)) بحلته فضائل جليله ((

((سميت بالعلوي صعدوا)) به الى ذرى المعالي واسعدوا (((۱)

ناظم این منظومه نام خود را بخلاف روش کلی خویشتن در سه محل کتابش آورده است :-

دومورد این خلاف سنت نمودن استفاده از صنعت بواعث استهلال در اثنا دعوت مقدماتی این دو کتاب میباشد :-

((هم فلك العلم وقطب الدين)) هم شفاي وبهم يقيني ((

((وانهم شمس سما العلماء)) وقطب الدين العرفاء الحكما (((۱)

سومین مورد، آخرین قسمت خانه کتاب و برطبق قاعده کلی خود میباشد که نامش را بدینگونه یاد نموده است :-

((ناظمه خادم علم الدين)) محمد يدي عسى بقطب الدين (((۱)

تاریخ تنظیم این منظومه در حالیکه بیش از یک هزار و هشتصد بیت میباشد در شیبی از شهبای سال ۱۱۳۰ :-

ساخته و پسرداخته شده و خود ناظم سروده است :-

((نظمت ليلة من الليالى)) انشاءت نظم هذا اللالى ((

((اتعمت جوف ليلة ايباني)) قد نهبت وقتي كالبيات ((

((في سنته المائه والثلاثين)) والاف في عام هود قسذ وين (((۲)

موضوع این کتاب چنانکه از نام آن بر میآید مباحث صرف (تصريف) و اشتقاق (معتل) و نحو (اعسرا ب و بنا) میباشد .

استظموا مادة القرآن (((۲)

طرح قسمت اول (صرف) این منظومه بر یک مقدمه و دو مقاله و خاتمه بنا شده است .

((اتلوا عليكم اولا مقدمة)) ثم مقالتين ثم الخاتمة ((

((اما المقدمة في التصريف)) ومجمل الاقسام في التصريف (((۳)

همانطوریکه مقدمه را در (معنی و اقسام) تصريف نموده است . مقاله اول را بمباحث افعال سالم (اوزان ماضی و صرف و اشتقاق آن . علامت و ساختن مضارع . تصريف امرین . نوین تاکید . لازم و متعدی . معنائی ابواب و خواص هر یک . مشتقات هشتگانه) اختصاص داده است :-

((مقاله في سالم المشتقات)) ونبتدى بالفعل في التصريفات (((۳)

در مقاله دوم قوانین افعال غیر سالم (مضارع و اقسام معتل) را بحث و تحقیق نموده است :-

((مقالة مفصل المعالم)) في صرف مشتقات غير السالم (((۳)

۱ - رجوع شود بپاورقی صفحه قبل شماره ۵

۲ - (قد وین) بضبط اصل نقل گردید و حال آنکه امروز (قزوین) نوشته میشود .

۳ - ابیات نقل از صفحات ۱ (۲ و ۳) و ۴ (بیت ۶) و ۲۱ و (۵ -) از قسمت اول و بیت ۱ از ص ۱ قسمت دوم صرف و نحو چاپ تبریز .

پس از این مباحث، بقیه افعال غیر سالم (اقسام افعال مهموز) را در خانه کتاب بیان نموده است :-

((خاتمة الكتاب فی المهموز فاعرفه یا مستكشف الموز)) (۱) در شصت و پنج

قسمت دوم این کتاب (نحو) میریک مقدمه کوتاه و متن و خانه طراحي شده است :-

مقدمه شامل تحمید و نعت بسیار مختصری میباشد که با این بیت آغاز گردیده است :-

((حمد لمن الیه طیب الکلم یصعد فی سما علم من علم)) (۱) ختم

متن این بخش بر بیست قسمت (تعریف نحو . اقسام کلمه . اعراب و اقسام آن : لفظی و تقدیری و محسلی .

بنا . سیزده نوع عوامل) تقسیم شده است .

رو شوم . لف که موجب امتیاز این تالیف بر سایر منظومات و تالیفات صرف و نحو گردیده است همانسا

تشکیل بآیات قرآن و احادیث ما نور میباشد چنانکه نظیره دختری و خلیفه سوم وی (جناب راز شیرازی)

در این بساوه گفته است :-

((..... و امثله آن تعالی در بیان معارف الهیه مستنبط از کلام الله و احادیث است که این رساله

دستور العمل از برای طلاب و سلاک الهی است با وجودیکه در علم نحو است هر طالب سالکی آنها بخواند

قطعا از فیض ولایت بهره ور است)) (۲) خود مؤلف هم در بیان این معنی از صنعت براعت استهلال

استفاده کرده و در ابیات آغاز متن هر دو قسمت کتاب گفته است :-

((الحمد لله المجید فی الازل صرف فی القرآن کل مثل))

و لکن فی ضمن نظم عالی و شحسته بدایع الامثال))

((نصار کالدلالة الفصیحة بتدل فی امثالها الطلیحة))

((و تستبینوا من کتاب الله و تستفیضوا من خطاب الله))

((لکن لدی العظام من بیانی استطعموا مائدة القرآن)) (۳)

این منظومه را مرحوم میرزا محمد حسین عشقی (شیخ مرحوم محمد الاشراف در تهران) با خط نسخ کتابت

کرده و در سال ۱۳۱۸ هجری قمری در تبریز با چاپ سنگی بطبع رسیده است .

قسمت اول و دوم این کتاب بترتیب با ابیات اول و دوبیت دعائی ذیل خانه بافته است :-

((یعرفها من حصل الدّرایة و ان فی مسطورنا کما یثقة))

((الحمد لله الحمید الواحد صل علی ساداتنا الائمة))

((محمد و آله الکرام اکبر الا فضل العظام)) (۳)

۱- رجوع شود بشماره ۳ یا ورقی صفحه قبل

۲- نقل از سطر ۴ تا ۶ ص ۱۴ تاریخ حیات سید قطب الدین بقلم جناب راز شیرازی . چاپ تبریز

۳- بیت دوم تا ششم از ص ۳ از قسمت صرف و بیت ۸ از ص ۲ قسمت نحو و نیز بیت آخر (سطر ۱۶)

ص ۹۰) از قسمت اول و دوبیت آخر (ص ۲۰) قسمت دوم منظومه علوی چاپ تبریز . در الواء به تحقیق

نمودیم (شامل چند رساله است ذیل شماره ۱۳۷۸ کتابخانه ملک موجود میباشد .

بحث ۵ - کتاب المواعظ والنصائح (منظومه عربی) -

یکی از تالیفات مفید سید قطب الدین محمد ابن منظومه میباشد که باین قافیه (- ه ا ه) در ششصد و پنجاه بیت عربی تنظیم یافته و بعد از بسمله آغاز مطلب را چنین نموده است :-

((الحمد للمتعامل بالا سماً
عن كل اغاضل العرفاء))

نام منظومه و نام نظم آن چنانکه دأب ابن مؤلف ذهی بوده در آخر کتاب آمده باین معنی که در بیت اول ((ختم الکتاب)) نام این تالیف را بدینگونه یاد کرده است :-

((ختم الکتاب مواعظ و نصائح
لا بد منها عند الاستعداد))

((والحمد لله الذی جعل الهدی فی منطقی بقصیده غراء))

آنگاه پس از سی بیت که در آن ادوار سیر و حالات سلوک خویش را شرح داده در مقام دعا نام خود را متذکر شده و گفته است :-

((یا رب اکمل دیننا بولا به
علویه واجعل کمال صفا تهسا))

((لمحمد بدعی بقطب الدین فی
فلك الهدایة رافعاً درجا تهسا))

علت تالیف و سال تنظیم این منظومه که میتوان آنرا یک قصیده مفصل نامید در هیچیک از ابیات ذکر نشده است . موضوع این منظومه مباحث فلسفی (آفرینش و توحید ذات خداوند) میباشد که در اثنا آن مطالب عرفانی و اصول تصوف هم آمده است . -

طرح این رساله بوجه تحمید و یک خاتمه بنا شده است :-

تحمید اول - پس از حمد و ثنای الهی و دعوت رسول اکرم و اوصیای وی آیه نهر التفسیر نموده است .

تحمید دوم - در وجود حق تعالی بحث و تحقیق کرده است .

تحمید سوم - اشتراک (لفظی و معنوی) و جوراً مطرح و بتجزیه و تحلیل آرا فلاسفه پرداخته است .

تحمید چهارم - با استشهاد آیات قرآن و احادیث ماثور عقاید فلاسفه را مورد شناخته است .

تحمید خامس - نظریه خود و عرفای ربانی را در باب اشتراک وجود بیان داشته و بمناسبت آیات ((الرحمن علی العرش استوی (۱) و هو بکل شیئی محیط (۲))) را تفسیر نموده است . -

روشن مؤلف در این منظومه مانند سایر کلمات آثار فلسفی وی میباشد . متعلق بکتابخانه ملی ملک است بنظر رسید و مطالعه گردید . -

۱ - این عبارت جمله دوم آیه ۳ از سوره ۱۰ (یونس) میباشد

۲ - این جمله جزء دوم آیه ۱۲۵ از سوره ۴ (نسا) و بصورت ((.. و کان الله بکل شیئی محیط)) میباشد و در آخر آیه ۵۴ از سوره ۴۱ (فصلت) بصورت ((.. الا انه بکل شیئی محیط)) است .

۳ - مجموعه ای که بخط نسخ خوش قبل از سال ۱۲۵۰ تحریر یافته (در معرفی حکمة العارفین و نورالاولا به تحقیق نمودیم) و شامل چند رساله است ذیل شماره ۱۲۷۸ کتابخانه ملک موجود میباشد . -

۳ - در نسخه (غلیظ) خط شده است . -

بحث ۶ - معرّفی رساله وجودیه (منشور فارسی) :-

نسخه خطی از این رساله در کتابخانه نگارنده میباشد که شاید دونسخه آن که یکی ناقص است (دو برگ را ندارد)^{وسط} و دیگری با خط شکسته نسخ در ۹ ورق ۱۸ سطری (در حدود ۴۶۲ بیت) تحریر یافته خط مؤلف با شش عدد اگرچه رقم و تاریخ تحریر ندارد اما از قلم خورده گیمها و حذف و اضافه مطالبی در بین سطرها و حاشیه معلوم میشود که مسوده رساله است .

نسخه سیم بخط میرزا ابوالخیر وزیر دفتر فارسی (۱) است که با خط شکسته مرغوب در اواخر رجب سال ۱۲۶۶ (۱۲۳۳ سال بعد از مؤلف) تحریر یافته و شاید نسخ منحصر بقول این رساله باشند .
این رساله فارسی بیش از ۴۶۰ بیت و بنام فرزندان مؤلف (میرزا سید علی) که خود از شخصیت های بسیار زنده (آ)
بوده . تالیف شده است .

موضوع بحث رساله چنانکه از نامش پیدا است (وجود و سربان آن در ممکنات) میباشد .
طرح این رساله بزرگ مقدمه مختصری در نضایح و متن کتاب بنام شده است :-
مؤلف پس از بسمه و خطبه بسیار کوتاهی که با این عبارت ((بعد ای فرزندان ارجمند ایدك الله بنوره الجلی
الخ)) شروع شده بمواعظ پرداخته است آنگاه تعریف معروف علم حکمت ((الحکمة صیرورة الانسان
عالمها علما (۳) مضا هیا بلعالم الغیبی)) را مطرح و مباحث خویش را آغاز کرده است .
چون بیشتر از تالیفات این رکن ذهابی منظوم و بزبان عربی است مابرای نشان دادن خصوصیات نثر فارسی
این مؤلف قطعه ای از مباحث مقدماتی این رساله را نقل مینمائیم تا هم زمینه مطالب این تالیف را بدست داده -
و هم طرز نگارش نثر فارسی این قطب را نمونه داده باشیم :-

((وجود حق . حق وجود و نفس شهود است و با آنکه خود کسل الکمالات باشد از تکثیر مبرا و از تعیین
محر است همه باو پیدا و او بخود هویدا است . آنگاه شهود هیچ ذات از مشاهده جمال او مشغول نشود
و بظهور هیچ صفت از مطالعه کمال او غافل نگردی . از بحیره حیرت بر بساط قرب و عیدیت آئی
همه را در خود و خود را در همه بینی و هر چه جوئی خود را یابی این است طریق حکمت شهودیه و وحدت در -
کثرت))

مؤلف بهمین کیفیت حکمت عقلی را هم توضیح داده و فرقی مختلف فلاسفه و اختلافات آنها را بیان نموده و دارد
متن (رساله وجودیه) شده است و باعتبار اینکه ((استعمال وجود یا بوضع است یا باشتراک . و اشتراک را
بالفظی دانند یا در معنی و اشتراک معنوی یا جمعی است یا فردی و او یا و اینها یا باصالت

۱ - از محترمین سادات شیراز و داماد (شوهر نوز جهان بیگم دختر دوم حضرت راز) و مرید می و پنجسمین
قطب ذ هبیه میباشد . این مرید ذ هبی مقداری از تقریرات مجلس در مرید و پدر زن را در رساله تدوین و ما آنرا
در باب آثار آن قطب معرّفی مینمائیم .

۲ - برای اطلاع از کمالات علمی و مقامات معنوی این پیرزاده ذ هبی بصفحات ۱۱۷ تا ۱۲۱ تذکره راز چاپ
شیراز مراجعه شود .

۳ - در نسخه (عقلیا) ضبط شده است . -

وجود است یا بعرض بر ماهیات متاصله ... الخ))

بنابراین با حصر منطقی استعمال وجود بردوازه صورت و طرح رساله را بر دوازه حصر منحصر نموده و سرانجام نظریه خویش را چنانکه در سایر تالیفات فلسفی خویش آورده ، بیان نموده است . (۱) و یا (۲)

بحث ۷ - معرفی رساله جام جهان نما (نشر فارسی)

دومین رساله فارسی جناب سید که برای ((طایفه از دوستان که طالب علم توحید بودند و محب قسود تحقیق و تجرید . و ازالفاظ ائمه این طایفه ایشانرا بردالیقین (۱) حاصل نمیشد و از کتب ایشان و فهم عبارت آن قاصر بودند ... الخ)) نگاشته و در (کلیات توحید و ایضاح مراتب وجودی حق . شرح دوازه توحید و بیان تجلیات انوار الهی) تالیف کرده و دو دایره که در گذشته از آن سخن گفتیم با مصطلحات فارسی طراحان و رسم نموده است .

این رساله را در کتابخانه غنیافتیم . تنها نسخه ای که شاید در ایران منحصر بفرد باشد در کتابخانه نگارنده موجود میباشد که با خط نستعلیق نفیسی در ۱۷ صفحه ۱۴ سطری (مجموع رساله ۳۸ بیت میباشد) تحریر یافته است .

مبحث ششم - سبک نگارش و جهات ادبی نثر فارسی سید قطب الدین محمد .

با توجه با انحطاط نثر صفوی که در سبک نگارش شیخ مؤذن (بحث ۵ از مبحث ۲ از فصل نهم این باب) بیان نمودیم . این نکته را اضافه مینمائیم که بهمان نسبتی که دوران صفوی پیش میرفت نثر فارسی تباہ تر میشد و امتیازات خود را بیشتر از کف میداد چنانکه از مقایسه دو تالیف منشور این قطب با آثار شیخ مؤذن این انحطاط کاملاً محسوس میشود .

چه بسا رغبت شدید این قطب بر تالیف و دانشمند زبانی هم بزبان عربی و سرودن اینهمه اشعار تازی توجه بهمین نکته بوده است که خواه و ناخواه می باید افکار عالی و دقیق خود را بزبان قومی که تا این حد انحطاط یافته بود بسراید لذا دست بدامن لغات وسیع و زبان فصیح عرب گردید .

بهر حال ما برای نمونه خواص صرفی و نحوی . آثار فارسی این مؤلف که مربوط بطرز جمله بندی و استعمال

کلمات و سبزه ای این دو رساله فارسی میباشد بیان مینمائیم : (۱)

از خصائص بارز نثر فارسی این مؤلف آوردن فعل و رابطه مشترک در اول جمله میباشد که خود از بقایای سبک انشای قرون ۷ و ۸ هجری و مخصوص نثر مسجع بوده است .

علاوه بر این تقلید که قسمت عمده جمله بندی این رسائل را تشکیل داده است . مؤلف بوسیله مهول سده پنجم از تکرار فعل احتراز ننموده است .

با توجه بسبک دوره این مؤلف ((دوره بازگشت ادبی)) (۱) که از گذشته (۲) تقلید میکردند آثار هر دو نوع جمله بندی را در این رسائل می یابیم .

۱ - دوره پنجم از ادوارش گانه ای که مرحوم استاد بهار تقسیم بندی کرده و بنامهای ادوار (سامانیان . غزنویان و سلجوقیان اول . سلجوقیان دوم و خوارزمی . عراقی و تصنیعی بازگشت ادبی . جدید) نام گذاری شده است .

((در این مرتبه وحدتی است حقیقی از سریان احدیت در وی . و کثرتی است نسبی از سریان
 واحدیت در وی الخ)) (۱) و نیز گاهی افعال مختلف از یک مصدر را نزدیک یکدیگر کار برده است .
 ((مجعلا حاصل بود و مفصلا نیز حاصل شود و مفصلا نمیشود الا الخ)) (۱) و یا ((مجعلا جلوه
 میگردد و مفصلا نیز جلوه کند)) (۱)

در غالب از جملات این رسائل رابطه و فعل معین (است) را بحد و فور استعمال نموده است بطوریکه در بعضی
 از صفحات (۱۴ بیتی) ۱۳ تا ۱۸ بار تکرار شده است مثلا ((حرف یا پیراهل اسوار سبب است و سبب حجاب
 است هر سبب را چنانکه دلیل حجاب است هر مدلول خویش را وضع حجاب است هر صانع را الخ)) (۱)
 مبحث پنجم - تالیفاتی که بچاپ رسیده است .

از بانزده اثر این مؤلف دانشمند و صاحب مکتب ذہبی سه تالیف بطبع رسیده است که ما آنها را در سه بحث معارفی
 مینمائیم :-

بحث اول - معارفی کتاب فصل الخطاب (منظوم عربی) و شرح فارسی آن بنام (میزان الصواب)

چهار کتاب باین نام میشناسیم :-

۱ - فصل الخطاب فارسی تالیف حاج محمد کریمخان در اصول عقاید است و بسال ۱۲۸۲ تالیف و در سال ۱۳۰۲ -
 بخط صادق گلپایگانی چپا شد .

۲ - فصل الخطاب عربی تالیف میرزا حسین نوری بسال ۱۲۸۲ که بخط اسید احمد اردستانی در تهران چپا شد .

۳ - فصل الخطاب سید حسین عرب باقی در سال ۱۳۶۳ تالیف و بسال ۱۳۶۲ ضمیمه ۱۱ رساله دیگر در تهران
 چپا شده است .

۴ - این کتاب که همتراز همه میباشد :-

((ابیصادقا نشانی خروا حکمة آلهیته فی النشأة الدنیویة))

((نظمت اللثالی من معارف فلاغتسم فلائد خروا الجنان البهیة))

((بنظم بدیع فی البلاغة احسن من الثر فی اسماع اهل الفضيلة)) (۲) (الباطن فی ظهوره)) (۴)

الف - اهمیت تالیف

((ز منظومات شه فصل الخطاب است که در آن علم مبده تا مآب است))

((رموز علم و عرفان اندر او جمیع برای سالکان در راه دل شمع))

((ز غوا صی دل در بحر توحید بسی در بتیم آرد و سنجید))

((برشته نظم تازی پس کشیدش (۳) بتحقیق اندر این فن دان فریدش))

۱ - نقل از سطر ۶ و ۸ سطر ۲ و ۴ ص ۶ و ۷ تا ۹ ص ۷ رساله جام جهان نما

۲ - ابیات ۵۶ و ۵۷ ص ۱۳ و ۱۲ ص ۲۴ میزان الصواب چپا تبریز

۳ - ابیات ۱۴ و ۱۷ ص ۸۷ تذکره راز چپا شیراز -

بدون تردید کتاب فضل الخطاب که بیش از هشت هزار بیت و در بحر و قافیه (۱ - ۲) و احد - ساخته و پرداخته شده است یکی از منظومه های فلسفی بی نظیر و با کم نظیر اقطاب ذهبیه و سایر مؤلفین است. این تالیف از دو نظر واجد اهمیت میباشد : - (۱) -
یکی از نظر روش فلسفی و ابتکاری که مؤلف در تلفیق مبانی فلسفی و اصول دینی ، تطبیق قواعد منطقی با احادیث و آیات قرآنی کرده است .

- ((و انّ دليل العقل والنقل واحد)) بعرفان عين القلب شمس الرسالة ((
((فحکمتنا انوار شمس الولا به)) الا لهيئة القدسية العبدية لویه ((
((براهیننا عقلية مستفادة)) من النقل ای من نور شمس النبوة ((
((ببرهان ان العقل روح نبی)) وذلك کلي باصل الحقیقة ((
((و سوف تری برهانهم فی مقامه)) بانوار حقیقتنا الحکمیة ((
((الا ان نور العقل والنقل واحد)) وما امتاز الا باعتبار الافاضة ((
((ابین توحید الوجود بنسب و عقول)) لی بلا ربنا ولات الضحیة ((
((ان الایان لم یظفرتها الفضلا فی)) روا تم اصناف قول السیاسة ((
((و نبیتها عقلا و نقلا لا هـ)) الذین لهم نور العقول الرزینة ((
((و هذ الطريق الحق فی العلم قی)) و مطلع اشواق شمس الهدایة ((
((لقد قهرنی الحق البقین کمالهم)) یا سفار صبح (۱) الكشف من غیر کلفة (((۲)

جهت دیگر ابتکار منظومه بکتاب میباشد که قبل از این عارف فلسفی مشرب هیچ یک از دانشمندان و مؤلفین با بدین کار دست نکرده اند. استدلال و بایه منطقی را مانند سوفیان بزرگ در علم شکست اگر چه الفیه ابن مالک مقدم بر این تالیف میباشد اما موضوع آن مسائل ادبی است .
از مسلمات حاج ملا هادی سبزواری (۳) هم از این ابتکار فاضلانۀ متاخر گردیده چنانکه در غالب مباحث بابیات

فصل الخطاب نظر داشته است : ((یامن هو اختفی لغوط نوره * الظاهر الباطن فی ظهوره)) (۴)
حاجی سبزواری در بحث تجلی حقیقت وجود در ممکنات و سریانش در موجودات گفته است ، « در صورتیکه سید قطب الدین در چهار مورد مختلف گفته است :
((هو الظاهر المشهود بالباطنية)) هو الباطن المستور بالظاهرة هریة ((
((و محتجب عنهم بغوط ظهوره)) بآیات فی کل معنی و صورة ((

- ۱ - اشاره بقسمت آخر حدیث معروف (ما الحقیقة) گیل بن زیاد که (حضرت در پاسخ آخرین جمله (زدنی بیانتک) فرمود ((اطف السراج فقد طلع الصبح)) .
- ۲ - ابیات ۲ از بضائر ۱۸ و ۱۱۲ و ۱۲۲ تا ۱۲۴ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۲۲۲ و ۲۲۵ از تحمید ۱۳ و ۲۹۹ و ۳۱۶ از بضائر ۴ فصل الخطاب نسخه خطی کتابخانه نگارنده
- ۳ - ترجمه احوال وی در یاورقی بیان حالات سی و پنجسمین قطب دهبی (میرزا ابوالقاسم راز) گذشته است .
- ۴ - بیت دوم از ص ۱۹ و ۱۰ منظومه حکمت چاپ تهران .

- اول علمای ظاهرا هر بیستم و مشرعی میباشند که ایشانرا (اشباه اهل علم) خوانده و درباره آنها
 ((وانی لذوالقرنین فی عصر نالیدی دواء مشت فی الفتنة الحند سیه))
 ((ساجعل سدا لا یطبقون نقبه ولن یظهر وایوما علیه بحجة))
 ((وجدی امیرالمؤمنین هو الذی لقد کسر الاصلام من فوق کعبه))
 ((واولاده الا طهار آل محمد وهم اورثونها بعلم الوراثة)) (۱)
 ب- معرفتی قصائد شمس الحکمة (۲) ((نهج الهدایه)) وکنز الحکمة
 ((ز شمس حکمتش دلها فروزان ظلام عقلها زین شمس سوزان))

باین سبک نو و مکتب جدید بر اشارات که اشاره بصراط للمعتقیم ننموده . شرح مطالع که طالع سعدی گشوده
 شفا که شفای درد های درون را نکرده . شرح تجرید که به تغرید نگرائیده است (۳) طعن زده و در قصیده
 اول مجادله فلا سغه را که در محاصره کعبه توحید بمحاربه انجامیده است غیر قابل فتح دانسته و خویشتن را
 ابا بیل آنان معرفتی نموده است :-

- ((ولما طال ما قد جا دلوا فی کعبه التوحید فارسل رنا فی نطقنا طیرا ابا بیلا))
 ((وانطقنا لدی ابطال منطقهم بتوحید هو المشهور للعرا اجلا لا وتبجیلا)) (۴)

ج - علت تالیف و موضوع منظومه فصل الخطاب :-

قسمت اعظم هر تالیفی را بایست در محیط پرورش و زندگانی مؤلف یافت . اثر را بنام (منصوف) غیر
 اوضاع اجتماعی و سیاسی . حوزه علمی و عرفانی زمان این مؤلف ذهبیه را مادر شماره ۳۲ باب سوم این
 و سلاله شرح دادیم . و علل ایجاد فتنه افسان را که خود حاضر و ناظر بوده است و هم از نظر این
 عارف شاعر بیان کریم و افق فکری دوران تشیع و صفویه . اختلاف مشرعی و صفویه را هم اضافه بر آنچه
 بتدریج در ضمن ترجمه احوال اقطابی که در آن روزگار سرفرو بردند بیان نمودیم .

در مقدمه همین فصل هم در اثنا نشان دادن تحولات فکری بزرگان ذهبیه دورنمایی از محیط مشویش آن زمان و مکان
 را مجسم ساختیم .

نکته ای که در اینجا باید اضافه نمود . تاثر شدیدی این شاعر عارف از دو طبقه است :-

۱- رجوع شود بیاورقی صفحه قبل شماره ۴

- ۲- این قصیده ۹۷ بیت میباشد که با وزن سنگین قصائد و قافیه (-- -- لا) سروده شده است
 که بمناسبت بیت مطلع ((حمدت الله تعظیما و توقیرا و تجلیلا - علی انوار حکمة مشرق القرآن تکمیلا))
 اقطاب و مؤلفین بعدی لقب (شمس الحکمة) را بدان داده اند و حال آنکه ناظم قصیده آنها ((نهج الهدایه))
 نام گذارده است ((قصیدتنا ضیاء المهدیین تبصروا منها - و سموا بینکم نهج الهدایه کما قبل)) - این قصیده
 در نعت قرآن و فرق آن با فرقان . حقیقت علم و معرفت که لازمه توحید مفسور در ذات خلاقی میباشد تنظیم یافته
 است . ۳- خلاصه ای از مضامین قصیده ۱۰۰ بیتی کنز الحکمة با قافیه (آ - ی) سروده شده
 است . ۴- ابیات ۶۱ و ۶۲ نهج الهدایه نسخه خطی کتابخانه نگارنده .

اول علمای ظاهر بن و متشوعین قشری میباشند که ایشانرا (اشباه اهل علم) خوانده و درباره آنها -
گفته است .

- ((و اشباه اهل العلم قد انكروا على
اهانتهم ناموس حكم الشريعة))
((فلم يعرفوا اخبارهم بل ظنوا
على كلهم بالعزّة الدنيویّة))
((ومطلبهم ماكان تحقيق علمهم
ليستفهموا مقصودهم بالهداية))
((ومقصودهم قرب السلاطين وحادّة
وتشجيع اهل الحق بالعصبية))
((اغاضهم في اصلهم لعنوا على
منابرههم امجاد اهل الولاية)) (۱)

دوم صوفی نمایان گدا صفت که طریق الحاد و دیوزگی می سپردند و مرتکب قبایح و زنا اهل اخلاقی میشدند -
و هر گونه بی مبالاتی را در ویشی میخواندند .

- ((و اشباه اهل الفقر لوالحد والندی
طريقتهم او فهم معنى الحقيقة))
((ولكن اشباه الذين تزهدوا
بمنهاج فقر العلة الاحمدية))
((قد اتخذوا باللهو واللعب دينهم
وقد عاملوا في دينهم بالاحسة))
((وقد آثروا هواهم انفسهم على
رياضات شرع الله رب البرية)) (۱)

به همین سبب مؤلفین فصل الخطاب ابنا را بنام (صوفیه و دّیه) خوانده است . وضع این اصطلاح هم از ابتکارات
این قطب دانستند میباشند زیرا که در آثار موجود مؤلفین قبل از وی این طبقه غالباً . بنام (صوفیه ابا حیسّه) -
یاد شده اند ، شیخ مؤذن خراسانی بدو واسطه قطب این مؤلف است این گروه را بنام (متصوف) ضبط (۲)
نموده است .

بهر حال سبب از این دو دسته ای که نفهمیده و ندانسته (مذ هب و حداث وجود) را که خود مهمترین مسدود
اندیشه های باریک و افکار عالی عرفانی عالیه مقام میباشند و سبب انتقاد قرار داده و صوفی حقه را بباد ملا -
و سخریه گرفته اند . دل پسر خونی داشته و در این بساوه ضمن صدها بیت گفته است :-

- ((بل القصد تحقیقات وحادّة جا هم
بغير اشتراك الغير عند الاعزّة)) (۱)
((فسّموا جميع العارفين بهذّه
الطريقة صوفیاً لتلك الشباهة))
((غدواتهم في محض نقطة وحادّة
الوجود بلا ادراك معنى الحقيقة))

شدید تر از همه این تأثرات . نگرانی فوق العاده است که از خفا شیطانی مردم بک چشم و کور دلی ملا -
تنگ نظر داشته است که تمیز حق از باطل نداده و بیشک و مشک را بهم آمیخته اند و بیان عرفانی حقه و صوفیه -

۱ - ابیات ۷۶ و ۷۹ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۴ و نیز ابیات ۹۶ تا ۹۸ از مقدمه سم و نیز ابیات ۸ و ۹ و ۱۹ و ۱۰ از
مقدمه هفتم فصل الخطاب (نسخه خطی نگارنده .

۲ - ص ۱۸ نسخه خطی (تحفه عباسی) کتابخانه نگارنده و ص ۲۸ حاشیه سبع العنانی چاپ شیراز . -

ردیفه ای که در اصول و فروع سلوک از نثری تا به نثری فرقی دارد . امتیاز نگذاشته و این عارف شاعر و قطب دانشمند را با نهم (متصوف) تشبیه نموده اند :-

اما ((کلمعت لثاماً کاذبین قدا فتروا علی بلا علم بمحض الحماقة))
 مجر ((قد اتهمونی بالتصوف و افتروا علی و آذونی بغير الحجة))
 آغا ((اولئك کذا یون عند افترائهم و هم فسقا فی لسان النبوة))

این مقدمات علت تنظیم و تالیف فصل الخطا ب را معلوم میدارد که بر شالوده دفاع از صوفیه حقه ای که در همه

جای آنها را (عارف) خواننده و جسدا از کلمه (صوفی) ابا و امتناع کرده و با کمال استغنی و بی نیازی گفته

است :- ((اری بین هذا القیم و جلی فی الثری و فقی الثویا قدر هامة همتی))

((ولست وری من رعا بالملوک بل کبار اعزاه الملوک و عیسی)) (۲)

با توجه به مقدمات گذشته موضوع این کتاب روشن میشود که بر اساس دفاع از فقر محمدی و صوفیان اصحاب -

صحو (۳) . ایضاح معنای وحدت وجود حقه (۳) . رد اتهامات علمای ظالم هر به عارفان پاکدل

تالیف و تنظیم گردیده و در آن بیکدوره کامل حکمت الهی (ذات حق . توحید . صفات و اسماء الهیه

و نیز حقیقت علم . معرفت . عقل . نفس . روح) باضافه مراتب سلوک (اربعین و ریاضات

ذکر و فکر . سماع و وجد . کشف و شهود . حالات و مقامات . مراتب نفس و اطوار قلب) و حکمت عملی

(علم الاخلاق) اشاره شده است .

د - نام و عنوان . تاریخ آغاز و انجام نظم فصل الخطا ب

اسم اصلی این تالیف عظیم (حکمة العلویة) میباشد که آنرا عنوان (فصل الخطا ب) داده است .

((و انوار هذا النظم من من لمعاتها نسمة بالحكمة العلویة))

((ولقیته فصل الخطا ب لانه سید فصل بین الحكمة النبویة))

((و بین خیالات الفلاسفة التمسی قد اشتهرت فی درو و راهل الفضیلة)) (۴)

انتخاب عنوان (فصل الخطا ب) همانطور که تذکار داده از جهت معنای لغوی آن میباشد . اما تعبیر

این ترکیب را از آیه قرآن دوباره داود نبی ع ((و شدد ناملکه و اتیناه الحکمة و فصل الخطا ب)) (۵)

و فقرات زیارت جامعه (و فصل الخطا ب عندکم و آیات الله لدیکم و عزنا ثم فیکم)) حضرات معصوم ع

و حدیث علوی (۶) ((انا الذی عندی فصل الخطا ب)) گرفته است .

۱ - رجوع شود بشماره ۱ با ورقه قبل

۲ - ابیات ۸۹ و ۹۰ از مقدمه هفتم فصل الخطا ب (نسخه خطی کتابخانه نگارنده) .

۳ - این دو بحث را در باب دوم این رساله در فصل امتیازات خاصه عیبه مفصلاً بیان کرده ام .

۴ - ابیات ۵۰ تا ۵۳ مقدمه اول کتاب فصل الخطا ب که در ارجوزه عرفانی مقدمه تحمیدات و نیز آخرین تحمید

(سبزه دهم) همین معانی را بصورت های مختلف تکرار کرده است . شده است . علاوه بر معانی و مشورت

۵ - آیه ۱۹ از سوره ۳۷ (ص)

۶ - نقل از کتاب جوامع الاخبار .

مفسرین در معنی کلمه توجیهات فسرآوانی دارند : بعضی این ترکیب را بمعنی ((فصل الختام)) و ما یسـ...
بین حق و باطل گرفته و برخی آنرا بمعنی سخنی که شنونده را در آن هیچگونه اشتباهی نباشد دانسته اند
اما در کتاب عیون الاخبار این کلام را از قول حضرت رضا ع ((معرفة اللغات)) (۱) یعنی شناسایی
مجموع زبانها و لغات معنی کرده است .

آغاز و انجام نظم این تالیف :

از نجوای کلام مؤلف که در چندین مورد آورده است بر میآید که از دوران جوانی . پس از برخورد با پیـ...
مرشدش (۱) که طی مراحل سلوک و در ک مقام وصل ((هر آن تصنیف پیش از معرفت داشت *
بشست آنرا میان خلق نگذاشت)) (۲) و سپس تالیفات جدید و منظومات جدید را شروع نمود .
از آن جمله (منظومه فصل الخطاب) است :

((وقد كنت في عهد الشباب بنظمت ما تحقق لي منها بنور المحبة)) (۳)
منظومه فصل الخطاب از این آغاز جوانی شروع شده اما در مدت محدود و چند سال معین تنظیم نگردیده است
زیرا خود در مقدمه چهارم (پس از بیان هنگامه فتنه افغان و شکایات از مردم آن زمان) گفته است :
((وبعدي قايما نار فتنهم لقد تلطت ولا يطفئ بها الا نايبة))
((هناك من ابرار قد صورتها ربا ولذت الى قبرا الكبار الا ثمة))
((وقد كان من تلك الرسائل هذه الرسالة في الاوراق عند البليدة))
((ومن بعد ها اوراقها قد تفرقت ولم يرض لي في جمعها يوم فرصة))
((فالفتها عند الورود بمشهم القرى مزار الحضرة العلو بة))
((واخبت بالبرهان ان لا ثمة ولايته ذات الله من غير شبهة)) (۳)

علاوه بر تنظیم بالا نسخه خطی فصل الخطاب کتابخانه نگارنده که مسلمان (۴) خط مؤلف و پیش نویس این تالیف
میباشد از جنس کاغذ ، تراش قلمهای مختلف ، نوع مرکب های متفاوت ، طرح فصول و ابواب کتاب (۵) -
که غالبا بطیحا و مقدم و مؤخر گردیده اند همگی نشان میدهند که این منظومه در مدت چند سال تنظیم نگردیده
و شاید بیست سی سال بطول انجامیده تا بتدریج ساخته و پرداخته شده است .

هـ - روش و طرح کتاب فصل الخطاب

((بعينه سبك نظم سبك معصوم ندیدی چشم در اینگونه منظوم))

۱ - شیخ علی نقی اصطهباناتی که حالاتش در شماره ۳۷ فصل سوم گذشت .

۲ - بیت ۱۶ از ص ۸۷ تذکرة راجا پ شیراز

۳ - ابیات ۲۴۱ از تحمید سیزدهم و ابیات ۱۰۶ تا ۱۱۱ مقدمه چهارم نسخه خطی کتابخانه نگارنده

۴ - در باره نسخه پیش نویس این منظومه و تطبیق آن با نسخه دیگری که با کتب اوست ولی بخط مؤلف نیست

و نیز مطابق با نسخه کتابخانه حاج ملک و نسخه ای که از روی آن چاپ شده است . علاوه بر مطالعات و مشورت
با خط شناسان هر تردیدی را زایل و این (مسلمیت) را بوجود آورده است .

ه - مصطلحات فصول و ابواب کتاب را در (طرح این منظومه) بیان مینمائیم .

روش تحقیق ابن تالیف فلسفی باعتقاد اقطاب بعدی نهی و همانطوریکه در اهمیت این کتاب گذشت میسر است -
منطق معصوم ع میباشد که با حکمت اشراق آمیخته گردیده است چنانکه خود مؤلف هم باین معنی اشاره
نموده و گفته است :-

((الا ان علی حکمة صمدیة الهیة عرشیه الاستفاضة))
((ولم اقتبس بالقال والقلیل نورها واورثنیها شمر علم الثمینی))
((تجللت علی مرآت قلبی لانیها لدنیه لبست بنهج الدراسته))
((حقایقها عقلیه موهبیة بها یجلی اوهام عین البصیره))

طرح کتاب هریک دیباچه ای که شامل ۱۲ بیت است

مقدمه ای که فهرست مختصری از تحمیدات و بصائر را محتوی و شامل ۱۱۴۴ بیت است

تحمیدات سیزده گانه متضمن

بصائر (۱) هجده گانه ای که در تعداد

۴۰۲۲ بیت تنظیم یافته است

چون نسخ خطی و چاپی (اعم از چاپ متن و چاپ متن و شرح) این کتاب مفید فهرست مطالب را ندارد
نگارنده فهرست بسیار دقیقی برای نسخه های چاپی آن تهیه و موارد اختلاف نسخ مختلف را تعیین و تدوین
نموده است . اما چون از موضوع بحث کنونی ما بیرون میباشد از نقل آنها خود داری مینماید .

و - محاسن و معایب نظم فصل الخطاب

بدون تردید هیچ گوینده و نویسنده و هیچ استاد و هنرمندی از اشتباه و خطا مصون نیست و هر چقدر تالیف
از لحاظ مطالب و ابیات دقیق تر و عظیم تر باشد میزان لغزشها بیشتر خواهد بود .

اما بمصادیق ((عذرش بنه اوکده بعمری ستمی)) خطا های کوچک فکری یا ادبی در مقابل دریای مواج معانی
دقیق و معارف عالی یا سعه میدان تالیفات (در حدود دوازده هزار بیت شعر و سه هزار بیت نثر) قابل
اغماض و چشم پوشی است .

با اینهمه چون مبنای این رساله بر تحقیق و انتقاد میباشد لذا کلیاتی را در ساره محاسن و معایب نظم این مؤلف
ذهبی بیان مینمایم :-

جهات متعارف و خصوصیات مذموم و مدح شعر این گوینده در مقدمه این فصل بیان گردید . اینک بذکر یک نکته
قابل ملاحظه می پردازم :-

در این تالیف آنچه بیش از هر چیز جلب نظر را مینماید تکرار مطالب و مضامین اشعار است . اما این عیب از چشم
تجزیین شاعر روشنفکر دور نمانده است و در چندین مورد علت تکرار را بیان و معذرت خواسته است :-

در یک جا علت تکرار مطالب را افاضاتی در پی و اشراقات قدسی الهی لامن حبث التخیل بل من حیث
الشهود بیان کرده گفته است :-

۱ - کلمه بصائر که عنوان مطالب اساسی کتاب است از آیه ۱۹ سوره (الجاثیه) قرآن ((هذ ابصائر للناس))
وهدی و رحمة لقوم یوقنون گرفته شده است .

۲ - ابیات ۱۲۶ تا ۱۲۸ و ۱۳۱ و ۱۳۲ از مقدمه فصل الخطاب (نسخه خطی کتابخانه نگارنده)

((لا يأس في تكرار تعبیرنا لدی افاضات اشراقنا ثنا الحکیمه))

((لا ن شمس الحکمة النبویة کذلک فی افلاک روعی تجلّة))

((وتکرارها انوار حکمة النبی افاض لدی الاملاء من غیر کلفة)) (۱)

و سپس این تکرار تجلیات و توالی انوار را مخالف فصاحت و بلاغت ندانسته و مکررات قرآن را شاهد آن آورده است

((کذلک فی القرآن حین نزلوه تکررت الآیات عند العبادرة))

((وتکرارها تذکار انوار حجة تجلّت لاهل الحق فی کل آیة)) (۱)

بواقع قاصدون ((التأسس خبر من التاكيد)) معانی و بیان هم در جانی صادق است که مقتضی تاکید نباشد و چون بلاغت جز شبنامی و بمقتضای مقام سخن گفتن نیست . پس تکرار برای تاکید و بجای بلاغت لازمه فصاحت خواهد بود . -

خاصه که در موارد مختلف این تکرار را برای تشجید ذهن افسرانیکه ذهنشان مشغول باو هام سخیف و آرا ضعیف فلا سغه میباشد . بیان داشته و معذرت هم خواسته است :-

((ولا يأس في تكرار ابضا حنا اذا تبلد ان هان العقول الضعيفة))

ز - قیامتهای منثور فصل الخطاب

در تمام آثار منظوم مؤلف شاعر علاوه بر عناوین مطالب و فصول ، تحمیدات و بصائر ، بیانات و اشارات ، اشراقات و لمعات یک سلسله مطالبی را نثر مرقم داشته است . علت اینکار شاید در بعضی موارد دقت معانی عرفانی و پیچیدگی دقیق فلسفی بوده است و در برخی مواقع بواسطه اهمیت نداشتن مطالب به نثر عربی نگاشته شده است . مثلاً دانشندان سلف و معاصر خویش را که بوحدت وجود حق اعتقاد داشتند با عبارات عربی (در حدود ۱۲۰ بیت) نوشته و آنها را احصاء نموده است . خلاصه در این کتاب در حدود یک هزار و پانصد بیت نثر عربی دارد . -

شرح فصل الخطاب بنام (میزان الصواب) . -

مرحوم حاج امین الشرع خوئی (ابوالقاسم بن اسداله خوئی) که دو قطب ذهبی پدروپسر (حضرات راز و مجد الاشراف) را درک و خدمت کرده است بامو دومین آنها شرح میسوط و مفصلی (در حدود ۶۵ هزار بیت) با کمک برویز خان دیومغانی (صفیر العارفین) (۲) در تبریز بر این کتاب نگاشته است . -

مرحوم مجد الاشراف شخصا بر کار این دو نفر و همچنین در امر چاپ این کتاب نظارت کرده و در چند مورد با خط خویش در حاشیه نمونه های چاپی که برای مطبعه سنگی تهیه میشد و از تبریز بشیراز میفرستادند . حاشیه

مبتنی بر تشویق و ترغیب ، توضیح مسائل علمی و عرفانی ، شرح وقایع تاریخی مرقم داشته است که عینا چاپ شده اند این شرح و چاپ آن از لحاظ علمی و ادبی ، رسم الخط و کتابت ، چاپ و صفحه بندی معایب و محاسنی دارد که از بحث نگارنده خارج میباشد :-

۱ - رجوع شود بشماره ۲ پا ورقی صفحه قبل

۲ - شیخ مرحوم مجد الاشراف در خوی و سلماس (شماره ۳۶ باب سوم) رجوع شود . -

((مجوی عاشق چو قطب اندر طریقت مجو عارف چو قطب اندر حقیقت))
 ((یکی منظمه عشقیه زان است که آن نور قلوب عارفان است))
 ((در آن سفتی بسی درهای اسرار که عشاقند از آن هم مست و هشیار)) (۱)

علت اسامی نظم قصیده عشقیه برخورد و توجه جناب سید بنخل معروف شیخ فردین الدین عطارد با این مطلع و مقطع بوده است :-

((ز سگان کوبت ای جان که دهد مرانشانی که ندیدم از تو بویی و گدشت زندگانی))
 ((اگر از بی تو عطار اثر وصال یا بسد دو جهان بسر در آرد ز جواهر محاسنی))

چنانکه خود نوشته است ((لقد سمعت فی ربعان الشباب منذ قرن غزلا من منظومات العارف الربانی
 الشیخ الجلیل فرید الدین المشهور بالعطار فثالث طار روحی بسماع تلك الابیات الى عوالسم
 قد مر حضرت القدوس فقلت معاینها بالعربی العا' نوس)) (۲)

مطلع ((بامن الی عشقه قلبی قد استبقا عمرا وما شمس من عرفانه عبقا))

مقطع ((لودقت وصلا لا ملبت العوالم من جواهر الحکمة العلیا لعن و قدسا)) (۳)

جذب به غزل فارسی عطار و انشا' این غزل (۱۵ بیت) در سال ۱۱۱۵ هجری قمری که شاید حدود سالهای
 جذبه و آغاز سیر و سلوک سید قطب الدین (۳) اولین غزل عارفانه وی بوده باشد .

بهر صورت این شاعر پس از وصول بمدارج کمال بیاد نخستین جذبه و انتباهش افتاده و با همان بحر و قافیه
 (۱۵ - ۱) غزل منکوحه قصیده ای (۴۵۳ بیت) سروده و آنرا (عشقیه) نام گذارده است .

((ثم انشدت (۴) بعد سنین بمقتضی الحال والمقام تلك الابیات التي قلتها بالاجمال هذه المنظومة
 تفضیلا لبيان اطوار حقیقة العشق سميتها بالقصيدة العشقیة بعشرة اشارات و کسان

انشادها فی (۴) سنه الف و مائة خمسة و اربعین و ناظمها الفقیه محمد الحسین
 المدعو بقطب الدین الخ)) (۲)

((سموا قصیدتنا عشقیة و لکم فیها بشارات قلب عالمی صدقا)) (۲)

همانطور که ملا حظمه میگرداند نظم قصیده عشقیه در سال ۱۱۴۵ بوده و غزل را ((منذ قرن)) در یک
 قرن قبل از این تاریخ سروده است . از ضروری میدانیم که قون اسلامیه سی سال میباشد بنابراین سال
 تنظیم غزل (۱۱۱۵ مساوی ۳۰ منهای ۱۱۴۵) این تاریخ میباید است .

موضوع این قصیده چنانکه از نامش مستفاد میشود اشراقی انوار عشق در قلوب عاشقین و عارفین میباشد و مضامین

۱ - رجوع شود بشماره ۲ باورقی صفحه قبل

۲ - نقل از مقدمه غزل و ابیات ۱۵۹۱ غزل (ص ۴۳ و ۴۴) و نیز مقدمه قصیده (ص ۵) و بیت ۶ قصیده (ص ۵)
 عشقیه نسخه خطی کتابخانه نگارنده .

۳ - جذبات اولیه و انتباه سید و نیز برخورد با پیرو را در شماره ۳۲ باب سوم مفصلا تحقیق نمودم .

۴ - ((انشاد)) بمعنای (خواندن شعر یا نثر) و ((انشا')) بمعنی ابداع و ایجاد) است . لذا فعل (انشدت) و
 مصدر (انشاد) از سهوا القلم های کاتب نسخ میباشد و باید (انشا' ت و انشا') باشند چنانکه در مقدمه
 سیرتینا فی این فعل مصدر را درست و بجای آوردیم . (انشا' ت و انشا') (انشا' ت و انشا') (انشا' ت و انشا')

اعشاقان گویندگان بزرگ (۱) را کم و بیش در لبان زشت یا زیباترین بیرون آورده است . و شرح این منظومه بدانسان که خود اشاره نموده است برده اشاره ریخته شده است : -
شرح قصیده - این قصیده را در اولین بار نبیره دختر این قطب (جناب راز) بشو فارسی ترجمه نموده (۲) سپهر مرحوم میرزا محسن حالی (۳) آنرا شرح کرده که در بیستم صفر سال ۱۳۱۲ هجری خاتمه یافته و خود ماده تاریخ آنرا در قصه ای با بحر و قافیه قصیده عشقیه مدوده و گفته است : -

((تاریخ ما کتبته شرحا لمقصوده
عشرون من صفر قد کنت مورتقا))
((من هجرة النبي مضا الف ثلاثه
سبع عشر بها تك قد اعتد ملتصقا)) (۴)

این شرح منظوم و بفارسی میباشد که در بحر متقارب (مثنوی) ساخته و بیش از هزار بیت است که کس و بیش از اشعار گویندگان سلف را که شارح بدانها استشهاد کرده است حاوی میباشد .

این شرح در دوران حیات و بامر مرحوم مجده الاشراف آغاز و پایان یافته و در تبریز با چاپ سنگی و بخرط شارح بطبع رسیده است . و در رکن شاعران هندی که (۵) شارح منظوم و بفرسی این قطب زمان در حاشیه صفحات نمونه هائی که برای چاپ سنگی مهیا نموده و از تبریز بشیراز میفرستادند . با خط خوبش از شارح تجدید و اورا تصحیح کرده که عینا بچاپ رسیده است . -

بحث سوم - معرفی و رساله الروحیه (منور عربی) - موجود نجیب الدین رضا جوهری (بحث ۲ و ۳)

از آثار چهارده گانه سید قطب الدین که سه اثرش بدست نیامده است اما از یازده تالیف دیگر چهار رساله منور دارد (دو عربی و دو فارسی) و بقیه آن (هفت تالیف) عموما با شعر تازی تدوین یافته است یکی از رسائل منور عربی این رکن هنرمند ذهبی رساله فی است که در پاسخ پرسش خوانشی که از حقیقت روح استعلام کرده بودند . تالیف شده است . -

((ولم يك لي فرصة ببيان بالتفصيل فانشأت (۵) هذه الرسالة المسماة بالروحیه فی ثلثة افاضات
بالا بچار والاحمال والتعجیل الخ)) (۶)

همانطور که مؤلف یاد آور شده این رساله را بسبار مختصر (۱۹ صفحه ۱۷ سطر مساوی ۳۲۳ بیت) و شتابزده تالیف و نگاشته است زیرا برخلاف بیشتر آثار که خطبه های مفصل . دیباچه و مقدمات مناسب بحث . علامت تالیف و تاریخ تنظیم . موضوع و طرح . روش و فایده کتاب را قلمی کرده و هر فصلی را با سر آغاز همدستی پس ندیده ای پرشته تحریر آورده است . این رساله را بایک خطبه بسیار کوتاه . نام مؤلف و علت تالیف که جمعا

۱ - خواج حافظ و شیخ سعدی و مخصوصا ابیات مولانا جلال الدین را تضمین کرده و با شعله اللمعات جایی که بر اساس لمعات فخر الدین عراقی (متوفی ۶۸۸ هـ) نهاده است . توجه داشته .
۲ - این ترجمه منظوم در (بحث ۸ از میثاق دوم) از فصل سیزدهم این باب معرفی خواهد شد .
۳ - مرحوم میرزا محسن (مدرس) بمسن حسینعلی (خوشنویس) از دبیلی ملقب به (عماد الفقرا) متخلص به حالی از فقرای بنام نعبیه و از شاگردان مرحوم مجده الاشراف است که اشعار زیادی در مدح پیرش ساخته و در مجلد ۲) بطبع رسیده است . وی تالیفات زیادی که در تحقیق فصل چهاردهم معرفی خواهد شد (بقیه با ورقی در صفحه بعد)

قدس رشتی موجود میباشد . - در سال ۱۳۱۲ هجری خاتمه یافته است در ذیل شماره ۱۰۲۲ کتابخانه

از ده سطر (یک بیت) تجاوز ننمایند شروع کرده و رساله را در سه افاضه (معنی عالم امر و خلش) بیان روح و قلب انسانی . تحقیق در قوای علمی و عقلی (تنظیم و با ذکر مراتب اربعه نفس . عوالم خمس --- وجود . اطوار سبعة قلب خاتمه داده است .

شرح این رساله - مرحوم حالی (۱) این رساله عربی را با توضیحات و تعلیقات فارسی نسبت به مفیدی چاپ کرده و نام آنرا (رساله افاضه روحیه قدسیه) گذاشته است : ^{شعر بادل آن افزود و دست در چپ یافت (قدسیه) را در آخر نام رساله یا بیندیشد} کلمه (افاضه) را شارح بعلمت طرح رساله که بر (سه افاضه) ریخته روح قدسی الهی و با باحتیاطم تخلص شعری پیر مرادش (۲) که بخواست و اجازه حضرتش باین شوح اقدام کرده است بمقدم و مؤخر نام رساله اضافه نموده باشد . زیرا که در نسخ خطی کتابخانه نگارنده (۳) و حتی چاپ اول آن (۴) از این ملحقات نام رساله اثری موجود نیست .

فصل دوازدهم - معرفی آثار آقا محمد هاشم درویش :-

دومین قطب مثنوی سرای و سومین رکن شاعران هبی که (هاشم) تخلص مینمود . شش اثر برجستای نگارنده است :-

مبحث اول - شعر آقا محمد هاشم درویش

اگرچه تعداد ابیاتی که از این مصنف باقی مانده است باندازه اشعار موجود نجیب الدین رضا جوهری (بحث ۲ و ۳ از مبحث اول از فصل دهم این باب) نمیباشد اما از لحاظ لطافت الفاظ و جزالت تواکیب از او برتر است .

بحث ۱ - مثنوی ولایتنامه (۵)

((ما علی را تا شناسا گشته ایم
لشکر نفس و هوا را گشته ایم))
((ما نکردیم از هوا نطق و بیان
علم و حکمت . حق نمود از ما عیان))
((هر که خصم این ولایتنامه است
نا صبی در دین و گنود گامه است)) (۶)
((پیر مشو منکر بخوانش تو بشوق
تا علی بخشند دلت را نور ذوق)) (۶)

بقیه با ورقی صفحه قبل

۴ - ۱۱ و ۱۲ از قصیده سی بیستی که بوزن و قافیه قصیده سید در مدح پیرش و تاریخ این شرح ساخته است (نقل از ص ۹۲) رساله عشقیه چاپ تبریز .

۵ - با توجه باین فعل نظریه نگارنده راجع بشماره ۴ با ورقی صفحه ۳۵۲ . تأیید میگردد .

۶ - نقل از صفحه ب ورق اول نسخه خطی (کتابخانه نگارنده) و ص ۱ چاپ ضمیمه خلاصه الذهب چاپ تبریز و ص ۴ شرح آن رساله .

۱ - ترجمه احوال این درویش شاعر و فاضل ذی هبی در بابا ورقی (شرح قصیده عشقیه) گذشت .

۲ - مرحوم جلال الدین محمد مجد الاشراف متخلص به (قدسی) .

۳ - اگرچه نسخه خطی کتابخانه نگارنده رقم و تاریخ تحریر ندارد ولی از روی قرائن خارجی که ذکرش موجب اطناب است در نیمه دوم قرن ۱۲ تحریر یافته است و از نسخ دیگری که مورد استفاده شاعر بوده است قیاس میگردد .

۴ - متن این رساله برای اولین بار در بیست و سه رساله خلاصه الذهب مرحوم مجد الاشراف در تبریز سال ۱۳۲۲ چاپ شده است .

۵ - این مثنوی غیر از (ولایتنامه) منثور مرحوم حاج ملا سلطانعلی کنایه است که مترجم آن

(مقدمه . ۱۲ باب . خانه) و نسخه خطی آن که سال ۱۳۲۲ تحریر یافته است در ذیل شماره ۱۰۷۲ کتابخانه

قدس رضوی موجود میباشد . - ۶ - مصراع دوم این مدیحه فعل از نسخه خطی کنایه نگارنده است که در شرح چاپی تحریف شده است و فصل دوم (بعد از نقل شعر)

((گر بخوانیش ز روی صدق و شوق بر دلالت گردد محیط تحت و فوق))

((هم ز خشم مثنوی است این شواب بویکه مست وی شروی گردی خراب))

علت تنظیم این مثنوی را فیض رحمانی حق و عنایت اولیا دانسته و گفته است :-

((لو لو در حقایق را که من ساخته ام باشد ز فیض ذوالعین))

((صدقه بخشیدم ز حکمتهای خویش اوقی خیرا کبیر (۲) آمد به پیش))

((حق نمود القا ز فیض اولیا گشت ظاهرا از من این نور و ضیا)) (۳)

تمام این مثنوی و موضوع کلی آنرا خود مؤلف بدینسان آورده است :-

((این کتاب در مس . عشق اولیا است هم ولایت نامه نامش از خداست))

((در ولایت نامه این نور و ضیا اقتباس است از علوم انبیاء))

((در ولایت نامه اسرار جلی است کاین ولایت نامه انوار علی است))

((دفتر عشق خدا واکرده ام تا ولایت نامه انشاء کرده ام)) (۳)

ناظم این مثنوی بمناسبت تحقیق در باب ولایت غالب موضوعات فلسفی (خلقت عالم و مبنای آفرینش) مشق است

و قدرت الهی . مظهریت موجودات از اسماء الله . سیر و حرکت ثورات موجودات . اتحاد عالم و علم

و معلوم (و غیره) .

و بیشتر از مباحث عرفانی (موت ارادی . فنا و بقا . قرب و بعد . خرق حجب و اثبت . رابطه

حسن و عشق . ولایت شمسیه و قمریه) . و اکثر از عقاید صوفیان را (لزوم پیرو . عشق و گرم روی .

ایثار و فداکاری . مراقبه و پیا سبانی دل) .

با انضمام مبنای و اصول مذہب (توحید و نبوت . مرگ و معاد . وجوب تحصیل علم . معراج محسوس) .

معنای اولوالامر) را استخدام و مقدمه اثبات ولایت علوی قرار داده است . وی گاهی هم بقضایای اجتنابی

و اخلاقی اشاره نموده و بمناسبت بر علمای ظاهرا هر طعن و لعن کرده و دنیا پرستان را شتم و نا سزا گفته

و صوفیان متظلم را هر رذیله را انتقاد نموده است .

خلاصه تمام مباحث این کتاب آن است که ناظم آفرینش را فروغی از عشق دانسته و سربان نور ولایت را با اثبات

حرکت دائم ذرات موجودات و جذب و دفع آنها مربوط ساخته است . آنگاه بنعت مظهر ولایت کلمی

و اولاد امجادش پرداخته و سپس چهار فرقه اصلی صوفیه را بیان و سند خرقه خویش را مفصلاً یکی پس از

۱ - نقل از ص ۸۱ نسخه خطی نگارنده و ص ۳۲۳ چاپ تبریز و ص ۴۱۴ چاپ شیراز

۲ - اشاره بآیه ۲۷۲ سوره ۲ (البقره) میباشد ((یؤتی الحکمة من یشاء و من یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا

کثرا الخ))

۳ - نقل از ص ۷۷ نسخه خطی و ص ۲۲۰ چاپ تبریز و ص ۴۱۴ چاپ شیراز .

۱ - چون چنانچه در کتاب خود (حیدر الدین محمد)

خاتمه داده است . میرزا حبیب الله خان انوار (متوفی ۱۳۱۳ قمری) نام و خصوصیات

مختصری از چهره و سوابق و بیعت مثنوی سروده و در هنگام چاپ این کتاب آن آیات را در

دیگری تا حضرت مولی الاقطاب علی بن موسی الرضا ع نقل مینماید :-

اگرچه تجیب الدین رضا در مثنوی سبع المثانی (مقاله ۲۰ ص ۶۴ چاپ شیراز) مشایخ خود را نام برده است اما این رکن ذهبی اولین کسی میباشد که سلاسل صوفیه و اقطاب ذهبیه را با شرح و بسط مفصلی بنظم آورده است (۱) تاریخ نظم ولایت نامه را خود آقا محمد هاشم در ویشیا کمال صراحت گفته است :-

((حال که گفتم ز هجرت سال رفت یک هزار و یکصد و هم شصت و هفت)) (۲)

طرح کتاب اگرچه ابن مثنوی از اول تا آخر با نظم منطقی پیشرفته است و ما در بالا مختصراً نقل کردیم اما ظاهراً مقبوض بابوا ب نشده و فصل و وصف منطقی ندارد بلکه از نخستین بیت آن که بسط جمله خطایی ذیل آغاز میگردد :-

((ای برادر روز و شب نام علی بر زبان داری و از وی غافل))

تا آخرین شعر دعائی آن که تخلص خویش را با جناس لفظی آورده :-

((این دعا مرا اجابت ها دهی)) از الرسول الهامی و اولاده است .

عوماً بیکدیگر متصل و بدون هیچ انقطاعی تنظیم و تحریر یافته است .

تعداد ابیات مثنوی ولایت یک هزار و هفتصد بیت تمام (یکصد صفحه هفده خطی نسخه خطی نگارنده)

میشناسد . و هشتاد و دو بیت از تجانس تخلص خویش با نام قبیله پیغمبر اکرم ص استفاده کرده و با این روش ناظم این ابیات مانند هم عصیان خویش میباشد که بآیات قرآن و احادیث معصوم اشتباه زیاده نموده است بطوریکه غالب مضامین اشعارش ما خود از آنها میباشد .

علاوه بر این از ابیات سایر گویندگان بویژه مثنوی مولوی هم کتب گرفته است با این معنی که از یکصد و بیست اشعار استشهادی هشتاد و هفت آن از مثنوی مولوی و تعداد معدودی از دیگر گویندگان (از حافظ

بنج بیت) از شیخ بهائی و سید قطب الدین هریک ده بیت . از عطار دو بیت میباشد .

ابن مثنوی با انضمام دیوان قصائد و غزلیات وی با مقدمه ای که خلیفه دوم و بنو دختری او^{شاه} (رساله مسالک) بر آن نوشته است در دو نوبت بسالهای ۱۳۵۶ (تبریز) و ۱۳۵۷ (شیراز) در پیوست کوثر نامه حضرت راز و

اشعار رابع الدین اعجوبه چاپ کرده اند .

بحث ۲ - مثنوی بی نام (خطی)

ابن مثنوی ۵۸۳ بیت کتاب مستقلی که ضمیمه دو نسخه چاپی ولایت نامه و دیوان ابن قطب بطبع نور سیده و نسخه خطی آنها در کتابخانه های معتبر دیده نشده است . تنها نسخه خطی آن که شاید منحصر بفرد باشد در پیوست مثنوی ولایت نامه کتابخانه نگارنده و با قطع وزیری کوچک و کاغذ مستقی . بخط نستعلیق بسیار پخته

۱ - چون جناب آقا محمد هاشم در ویش خفج جناح کرده و نام اقطاب را تا بپیر عشق خود (سید قطب الدین محمد) خاتمه داده اسبقی هم از خود نهاده است . میرزا حبیب اله خان افشار (متوفی ۱۳۱۳ قمری) نام و خصوصیات مختصری از چهار تن اقطاب اخیر ذهبیه را در ۵۵ بیت مثنوی سروده و در هنگام چاپ این کتاب آن ابیات را در

درج شده است (۲۱۸ و ۲۱۹) چاپ تبریز ۱۳۵۷ هجری . درج شده ۱۰۰۰

۲ - نقل از هجری ۱۳۵۷ هجری خطی قدیمی ۱۰۰۰ هجری ۱۳۵۷ هجری تبریز و در نسخه ۱۰۰۰ هجری ۱۳۵۷ هجری

و شیوائی که رقم و تاریخ ندارد در ۳۵ صفحه هفده منطری مجسود و مسطر بخطوط طلائی تحریر و کتابت شده است . -

از طسرفی غالب کتب خطی که در اختیار اینجانب است متعلق بکتابخانه خال بزرگوارم (مرحوم مجد الاشرف) سی و ششمین رکن ذهی) بوده و از طسرف دیگر دو نسخه چاپی موجود هم در حیات ابن قطب (۱۳۰۶ و ۱۳۲۰ هجری قمری) بطبع رسیده است . لذا بظن غالب نسخه موجود که بسیار کم غلط میباشد اگر بخط ناظم نیاشد مسلماً در حیات وی یا بفاصله اندکی پس از او تحریر یافته و متن نسخ بعدی میباشد . این مقدمه از آنجهت قلمی گردیده که استقلال این مثنوی را بیان نماید . -

در صفحه دوم ورق پنجاهم از نسخه موجود این کتاب سرفصل بسیار زیبایی که مجمل تراز صفحه اول تذهبی نقیسی شده است خود یکی از دلائل استقلال این مثنوی میباشد . -
آغاز کتاب قبل از سمله نام مثنوی (ولایتنامه) با قلم متن نوشته شده و حال آنکه جای عنوان این قسمت از کتاب باز و با زمینه طلائی و دوخته اش خالی مانده است در صورتیکه قسمت سوم نسخه موجود قصیده مفصل و غزالی (در بحث دیوان ابن قطب معرفی خواهد شد) از مؤلف بدون این تزیینات کتابت گردیده است . -
مثنوی بی نام بعد از سمله با این بیت شروع شده است . -

((بیا شیعه بشنو ثنای علی صفا ده دلت از ولای علی))

و پس از بیاض و هشتاد و دو بیت از تجانس تخلص خویش با نام قبیله پیغمبر اکرم ص استفاده کرده و با ایستادگی دعا می بخوانند گان مثنوی را تمام کرده است . -
((بدیشان ز لطف از محبت شعی بحق النبی وآله الیها شعی))

موضوع این مثنوی حدیث بسیار مفصل (حدود ۲۰۰ بیتی) میباشد که آنرا بنام (حدیث بساط) خوانده است میباشد . - اصلاً این حدیث را شیخ صدوق (ابو جعفر محمد بن علی بن حسین بابویه قبی متوفی ۳۸۱) - با سند خود از ((ابو عبدالله بن زکریا بن دینار العلانی عن ابی جبرالا سود عن محمد بن عبدالله رفعه الی سلمان رضی الله عنه . . . الخ)) (۱) بنام (حدیث صحابه) در کتاب (مجموع البواقی فی انهماء الحدائق) ضبط کرده و مرحوم مجلسی متن آنرا در بحار الانوار عیناً و ترجمه اش را در کتاب (عین الحیسواة) بنام (حدیث غمامه) نقل نموده است . -

موضوع این حدیث سؤال حسین از پدر بزرگوار و تجلی حقیقت ولایت علوی ع بر نو با و گان بوستان محمدی ص است . این حدیث و این مثنوی متضمن معانی دقیق و شامل مضامین بلند میباشد که سازگاری چندانی با افکار مردمان عادی ندارد . شاید بهمین مناسبت هم بوده است که مرحوم مجد الاشرف (قطب ۳۶) نسخه موجود را حبس کرده و اجازة استکتاب از اصل و متن این مثنوی را نداده است . یافت نکردیدن نسخ خطی و بیجا پ نویسدن آنها هم بدون تردید معلول همین علت میباشد . -

۱ - نقل از بحار الانوار مجلسی . -

۱ - مسلماً منظور حضرت راز (از کلمات دیوان) مجموعه آثار امام محمد هاشم است و لا این دیوان تصانیف و تراجم نمودار کرامات وی نیست . -

طرح این مثنوی بی نام چنان است که شیعیان را مخاطب ساخته و با دستورات سلوکی چندی تمهید
مقدمه کرده آنکه بنعت ذات اقدس علوی سرداخته و با این بیت :-

((حدیثی ز سلمان روایت کنم در گوش اعمال درایت کنم))

متن کتاب را شروع نموده است .-

پس از بیان حدیث در مقام مناجات برآمده و با نقل داستان معروف صحابی رسول اکرم ص و مرد یهودی
طلب غفران کرده و کتاب را با دعای بخوانندگان خاتمه داده است .-

رو شاین کتاب برخلاف مثنوی ولایت نامه بآیات و احادیث . امثال و اشعار دیگران مستند نمیشد با توجه
بآنچه در ساره سابقه است کتاب و تزیین نسخه موجود گذشت و از مقایسه موضوع و مطالب در روش و طرح
این مثنوی با کتاب ولایت نامه این نکته مسلم میشود که مثنوی خود کتاب مستقلی بوده و ارتباطی با ولایت نامه ندارد .
بحث ۳ - دیوان قصائد و غزلیات .-

((کراماتش اگر خواهی بدانی ز کلمات دیوانش (۱) بخوانی))
جناب آقا محمد هاشم درویش چنان در بحر ولایت مستغرق بوده است که هستی خویش را گم و در جمیع
دلاری محبوب و مولایش فانی گردیده بود .

قصیده و غزل . قطعه و رباعی و حتی بیت و مصرعی در دیوانه شریافت نمیشود مگر آنکه مزین به مدح اعلی
علیه السلام باشد . دیوان شعری که از این رکن مداح مولا بجای مانده است محتوی نهصد و بیست و چهار
بیت شامل (ترجیع بند یکصد و شصت و هشت بیتی . مخمس که بعد اسم (علی) در یکصد و ده بیت ساخته
شده . تغزل در پنجاه و پنج بیت . تعداد سی و چهار غزل در یکصد و شصت بیت و شصت و چهار رباعی
مساوی دو بیت و پنجاه و شش بیت) میباشد .
از اشعار قابل ملاحظه این دیوان تنها قصیده یکصد و هفتاد و پنج بیتی است که پس از حدود دو قرن
هنوز در مجامع عمومی خانقاههای ذهبی با آهنگهای دلنوازی قرائت میگردد .
این قصیده با مطلع و مقطع زیر شروع و خاتمه یافته است :-

((ای شاه جسم و جان علی * مستان سلامت میکنند - ای ظاهر و پنهان علی * مستان سلام میکنند))

((هاشم کف خاکستری * خاک از تو دارد انوری - ای آفتاب حیدری * مستان سلام میکنند))

این دیوان با نضمام مثنوی ولایت نامه چنانکه در بحث اول این میبحث گذشت دو نوبت بچاپ رسیده و نسخه خطی -
هم از آن (شماره ۵۶۹۰ کتابخانه ملک) بنظر رسیده است .-

بحث دوم - معرفی آثار و تالیفات منشور آقا محمد هاشم :-

از تالیفات منشور این قطب ذهبی سه رساله میشناسیم :-

بحث ۱ - رساله مآهل التحقيق (نشر فارس)

۱ - مسلما منظور حضرت راز (از کلمات دیوان) مجموعه آثار آقا محمد هاشم است و الا این دیوان قصائد و غزلیات
نمودار کرامات وی نیست .-

تنها اثر منشور آقا محمد هاشم در ویش که در حدود یک هزار و نهصد بیت تحریر یافته و باقیمانده است این رساله - میباشد :-

علت تالیف این رساله سؤال یکی از شاگردان بوده است چنانکه خود مؤلف بعد از بسط و خطبه بسیار کوتاهی بدون آنکه اسقی از خویشتن برده باشد و با نام رساله و سال تالیف آنرا متذکر شده باشد نوشته است .

((و بعد پرسید پرسنده از اغلاط و اخوان فی الله که الخ)) (۱)

موضوع رساله تفسیر و تحقیق قسمت دوم آیات ((صراط الله الذی له ما فی السموات و ما فی الارض . الا الی الله) (۲) میباشد .

این رساله مانند دو مثنوی همین مؤلف که معرفتی آنها گشت طرح معینی ندارد و مقبول بابوا ب فصول نیست . -
روشمؤلف در این رساله با وجودیکه طرح ثابتی ندارد بسیار منظم و منطقی میباشد . باین معنی که پس از طرح سؤال سائل رساله را چنین شروع نموده است :-

((الجواب علی الطريق الصواب وباللہ التوفیق . بدان ای سراد که حقیقت الخ)) (۱)

آنگاه به بحث ادبی در هریک از حروف و اسماء و فعل این آیه پرداخته هریک از اجزاء جمله را از لحاظ -
دستوری (صرف و نحو) تحقیق کرده است . -

سپس متوجه فعل و فاعل (تصیر الامر) آیه گردیده و یکدوره مبدا و معاد را بحث و تحقیق نموده است :-
معنای صیرورت را از لحاظ فلسفی بابیانی شبیه تعریف ((الحکمة صیورة الانسان عالما عقلا مضا عیا للعالمین))
العینی ((۳) و سایر عوالم پنج گانه وجودی (حضرات خمسہ) . (۴) را تجزیه و تحلیل نموده و از نظر
طبیعی مراتب سیر موجودات را از مرتبه جمادی تا معارج ملکوتی ، نظر آنچه که مولانا جلال الدین گفته است :-

((از جمادی مردم و ناهی شدم از نما مردم بحیوان سر زدم))

((مردم از حیوانی و آدم شدم بسرجه تو سم کی زمردن کم شدم))

((پس عدم کردم عدم چون ارغنون گویدم انا الیه السراجعودن))

مورد تحقیق قرار داده است و بعد از آن صیرورت را از جنبه عرفانی بحث نموده همانطوریکه در تحقیق

فلسفی سیر نزولی موجودات را بیان داشته بود در اینجا بسیر صعودی آنان پرداخته و مراتب اربعه نفس و اطوار سبعه قلب را معرفی کرده و اسفار چهارگانه سیر کمال انسانی را در ضمن دستورات سلوکی بیان داشته است .

با همین روش کلمه (امر) را هم از لحاظ لغوی ((بکن و مکن معمول . امر و نهی شروع)) (۵) و -

اصطلاحی ((اسباب نظام و فساد عالم)) (۵) و حقیقی ((معنی عالم خلق و امر)) (۵) تجزیه

۱ - نقل از سطوح ۶ و ۷ ص ۲۹۱ و ۲ ص ۳	۲ - آخرین آیه (آیه ۵۳) سورة الشوری (سوره ۴۲) -
۳ - نقل از شرح منظومه حاج سبزواری چاپ تهران	۴ - عوالم خمسہ وجودیه (طهوت . لاهوت . جبروت
ملکوت . ناسوت) میباشد . -	۵ - خلاصه و نقل از ص ۹ تا ۵۰ رساله مناهل التحقیق

چاپ زین العابدین . -

منحط سبک‌هندی بود که هر روز سیر قهقرائی می‌پیمود. از طرف دیگر بنای نگارنده هم در این رساله
بر آنست که سبک هر چند مؤلفی که در یکی دو قرن شبیه بهم می‌زیستند پس از معرفی آخرین تالیف فارسی
نثر آخو بیان می‌نمودم لذا سبک نثر و نظم آقا محمد هاشم در ویشرا هم در (مبحث ۷ از فصل چهاردهم)
این باب تحقیق خواهم کرد.

فصل سیزدهم - آثار و تالیفات میرزا ابوالقاسم راز شیرازی

این مؤلف بدون تردید بر تالیف‌ترین اقطاب ذ‌هیه می‌باشد.

اگرچه صورت جامعی از احصاء تالیفات وی در دست نداریم. خود او هم بیش از چند تالیف مهم خویش‌ست
را نام نبرده است. اما خلیفه و فرزند وی در باب میزان تحویرات تألیفی وی نوشته است:

((مطالب حقه علمیه و معارف حقیقه الهیه و فضائل معصومین روحی فداهم عربی و فارسی و نظم و نثر را

قریب بیک کسور و پانصد هزار بیت از آن شخص مقدس بغیر اقدس بظهور آمد و سامعه افسوز بزرگان قهقرای

سلسله گردید ... الخ)) (۱) مؤلفین بعدی ذ‌هیبی هم همین معنی را در لباسهای مختلف الفاظ آورده

و بیان کرده اند. اما حضرت قدس (۱) این عدد یک کسور (نیم ملیون) را از مجموع دو عدد مذکور

در عبارات پدر بدست آورده که وی در مقدمات آخرین تالیفات خود (کتاب قوائم الانوار) (۲) گفته است:

((لهند ... کمر همت بر میان بسته در عرض ۱۰ سال تقریباً بیست هزار بیت در فضائل حضرت امیر المؤمنین

و ذ‌ریه طاهورین و حضرات اهل بیت علیهم السلام اجمعین نوشتم ... الخ)) (۳)

((پس ... از کتب علمیه در شریعت مقدسه در ایام جذبه و سلوک بقدر سی هزار بیت اشعار و قصائد

و غزلیات عارفانه عاشقانه از فارسی و عربی و رسائل نظم و نثر در اسرار طریقت و حقیقت و بیان توحید

و ولایت علویه علیه السلام ... از فقیر سوزد که هر رساله و کتاب و مثنوی از آن برای سلاک الهی

دستور العمل سلوکی است جامع کامل ... الخ)) (۴)

((ما کتبت فی مدّة بقیة عمری بعد تحصیل العلوم ... معادلة ثلثمائة الف بیت متجاوِزاً مع الحقایق

و المعارف الشعریه تقریباً اربعین الف بیت فضلاً عن هذه المثنوی الذی بیدی وهذه الرسالة منه ...

... الخ)) (۵)

۱ - نقل از سطر ۲ تا ۴ ص ۴۳ رساله تام‌الحکمة تالیف جناب قدس. چاپ شیراز

۲ - در بحث ۵ از مبحث سوم این فصل معرفی شود. ۳ - نقل از سطر ۸ و ۹ ص ۵۴ و سطر ۸ تا ۱۳

ص ۵۶ قوائم الانوار چاپ شیراز. ۴ - مثنوی اسرارنامه و رساله قنوتیه (نثر عربی) که هر دورا در دست تالیف

داشته است جمعا بیش از ده هزار (۱۰۲۳۱) بیت هستند.

۵ - با تمام دقتی که در شماره ابیات ۳۴ تألیفی که از جناب راز بدست آورده، نمودم و تعداد ابیات هر یک از کتب

و رسائل را در مبحث مخصوص بخود نقل کردم بیش از یکصد هزار دگسری (۱۸۰۰۹۸) بیت اثر (نظم و نثر) از

این رکن ذ‌هیبی بدست نیاوردم.

با توجه باینکه بدون تردید نه (۹) اثر دیگری که از این مؤلف یافته نگردید میسرود هزار بیت نخواهد بود،

نمیدانم چگونه خلیفه و فرزند وی عدد یک کسور یا صد هزار را بکار برده در حدود ۱۸۰۰۹۸ ابیات

(جناب و خلیفه و فرزند) هم نگذاشته است؟!

تعداد مؤلفات این رکن بر تالیف ذی بی را پنجاه و یک تالیف نوشته اند -

((آن بزرگوار نابغه عصر خود و (۵۱) جلد تالیفات دارند که قسمت عمده آنها چاپ الخ)) (۱) نگارنده با کوشش بسیار تاکنون بیش از $\frac{۴۳}{۵۰}$ سه کتاب و رساله او را بدست نیارده اما رجاءمند است که بتواند سایر آثار این رکن را یافته و نگارد مانند هزاران آثار گرانبهای مؤلفین بدست تند باد حادثات افتد و از -
بیمین برون -

فعلا آثار موجود این مؤلف را بدون توجه بتاريخ تالیف آنها در مباحث زیر معرفی مینمائیم :-

مبحث اول - ابتکارات جناب راز شیرازی

با وجودیکه دانشمندان قرن نهم بعد عموما و صوفیان خصوصا در دایره تقلید گد شتگان مقید بودند - و راه طی کرده آنان را از نو میروینمودند - ولی هر از گاهی کسانی هم یافت میشدند که ابتکارات مخصوصی داشتند - یکی از آن رجال این قطب ذی بی میباشد که چندان ابتکار داشته است :-

بحث اول - آرم (علامت مشخصه) ذی بی

مقدمه - از استعمال کلمه خارجی (آرم Arme) معذرت میخواهم زیرا برای ادای مفهومیوم (شعار با علامت مشخصه) کلمه جامع نیافتم -

تعیین علامت مشخصه و آرم دستجات اجتماعی و احزاب سیاسی از مستحدثات یکی دو قرن اخیر میباشد - تا چه رسد به ملامت صوفیه که نشان آنان بی نشانی بوده است -

در این باره استاد سخن (سعدی شیرازی) در پاسخ آنکه پرسید ((حقیقت تصوف چیست ؟)) چه خوش گفته است :- ((از این پیش طایفه در جهان بودند بصورت پیراکنده و بمعنی جمع - امروز خلقی اند بظا هر جمع و بدل پیراکنده الخ)) (۲)

بهر حال این رکن خوش ذوق ذی بی برای جبران نیم قرنی که این سلسله و قطب آن (۳) در گمناهی بسر - برده بود قد برافراشته علاوه بر تجدید حیات آن جنبه اجتماعی این سلسله را رعایت نموده و رونق - بسزائی بآن بخشیده علاوه بر اینها علامت مشخصه بی (آرم) هم برای آنان ترتیب داده :-
علامت مزبور دو شاخه برگ خسرما و زیتون (نماینده فرهنگ و دانش) است که بشکل دایره ترتیب داده و در وسط آن کلمه (هو) را باخط زیبایی نوشته اند -

۱ - نقل از سطر ۵ مقدمه که نبیره پسر این رکن جناب آقای میرزا محمد حسین شریفی حسینی (متولی با شعی

۲ - نقل از حکایت ۲۵ باب دوم گلستان چاپ جناب استاد قریب -

۳ - مرحوم میرزا عبدالنهی رجوع بشماره ۳۴ باب سوم شود -

این علامت را میتوان بنشان دانشگاه تهران تشبیه نمود که بجای اسم آن کلمه (هو) نگاشته شده باشد .
 دلیل نسبت این ابتکار بجناب راز وجود تالیفات و کتابهای فراوان وی است که بخط خود نوشته و یا کتیب
 خطی بسیاری از سایر اقطاب ذهبی میباشد که بخط و یا امر این قطب استنساخ گردیده و با این علامت
 تزئین یافته اند . در صورتیکه تالیفات غیر از اقطاب ذهبی که در دوره حیات و یا بخط این رکن با رقم
 و تاریخ استنکتاب گردیده است فاقد این علامت میباشد .

باید توجه داشت که این علامت را با مرکبهای رنگین طلائی و سرخ تنها در عنوان مکتوبات و سرلوحه
 کتب و تالیفات بکار می بودند و حتی در دوره حیات و ارشاد خلیفه و فرزند این قطب که بواسطه رواج فن چاپ
 این علامت زیاده مورد استفاده قمار گرفت باز آنرا از فلزات نعیساختند و ببقه لباس نصب نمیکردند .

اما برای دومین بار مرحوم ظهیرالدوله صفائی (۱) از این ابتکار تقلید نمود و علامت مخصوص مجمـع
 اخوت را (از دو تیر زمین مورب و یک کشکول ترکیب یافته که با اسم (علی) زینت شده اند) ساخت
 و بسینه درویشان صفائی نصب کرد .

بحث ۲ - استخراج اسامی از قرآن

از ابتکارات دیگر این رکن بر کار ویر تالیف ذهبی استخراج و جمع آوری القاب حضرت علی علیه السلام و شیعیان
 و همچنین اسامی معاندان ابن خاندان میباشد چنانکه خود باین ابتکار شواقف بوده و گفته است : -

((..... واسمى والقاب آن حضرت که در کلام الله آمده جمع کرده ام تقریباً باند لقسب

شریف و اسم مبارک آن اجدی گمان این اسمی مبارک را نکرده است چه رسد بجمع کردن و نقل کردن آنها -

((..... الخ)) (۲) و نیز گفته است : - ((..... و احدی از علمای شیعه موفق نشدند

بافتخار این القاب و اسمی و حمد میکنم خلاوند و ط پ را باین عطیه بی بها پر بیا -

والحمد لله على الولاية والهداية الخ)) (۳)

مبنای کار مؤلف در جمع آوری و استخراج این القاب و اسمی بر حدیث (داود بن کثیر) گزافه شده است که

از حضرت صادق ع سؤال مینماید ((شما نیکو صلوای و زکوة و حج که در کتاب الله ذکر شده ؟ فرمود

بلی یا داود مائیم صلوای در کتاب اله مائیم مائیم شهر حرام و بلد حرام . مائیم کعبه و قبله . و مائیم

وجه الله چنانکه فرمود : اینها تولا فتم وجه الله . مائیم آیات بینات کتاب الله و از اعدای ما در کتاب

بفحشاء و منکر و بنی و میسر و انصاب و از لام و اصنام و اوئان و جیت و طاعوت و میت و دم و لحم و خنزیر -

۱ - مرحوم ظهیرالدوله از درواریان قاجار بود که بجناب صفی علی شاه نعمت الهی ارادت میورزید و سرانجام

خلیفه و جانشین آن مرحوم گردید . وی فقر و درویشی را بحزب سیاسی مبدل ساخت و بخانقاه تشکیلات اداری

داد که هنوز آثاری از آن بجای مانده است .

۲ - نقل از سطر ۱۴ و ۱۳ ص ۱۴ قوائم الانوار چاپ تبریز

۳ - نقل از سطر ۳ و ۴ ص ۳۱ براهین الامامه چاپ تبریز

۴ - ابو جعفر محمد بن حسن بن علی الموسوی (شیخ الطائفة) متولد ۲۸۵ و متوفی ۴۶۰ که خود تعدیل ۴۲ تالیف

خویش را (در کتاب الفهرست که شرح حال علمای ناخود خواشیده داده است) نام برده است .

۵ - خلاصه و نقل از سطر ۲۴ تا ۳۰ ص ۳۰ براهین الامامه چاپ تبریز

تعبیر شده . حق تعالی ما را در کتاب خود با حسن اسم و دشمنان ما را نام برد با قبح اسماء -
و برای آنها مثلها زد الخ)) (۱)

علاوه بر حدیث فوق خبر دیگری هم از شیخ طوسی (۲) نقل کرده است .
)) از برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در قرآن اسماء حسنه چند است که عارف نیستند -

بأنها مكره اهل الله الخ)) (۱)

روشن این مبتکر نهی در جمع و استخراج القاب و اسامی چنان است که خود در یکی دو تالیف خویش شرح
کرده و گفته است :-

((فقیر مؤلف که هزار و یک آیه از کلام الله را در فضائل و مناقب حضرت امیر المؤمنین و اهل بیت است

طاهرین استخراج کردم (و بعضی آیات عذاب که در شان اعدای ایشان است) و نیز معادل همین

عنوان اسامی و القاب از برای آن حضرت و ایشان از آیات مذکور استخراج کرده و بعد از حذف مکررات آنها

پانصد و هفتاد و یک اسم و لقب مبارک از برای آن حضرت و ذریه طاهره ع در کلام الله معین گردید -

و از برای شیعیان ایشان که صدر نشینان چنانند سیصد و هفت اسم و لقب مبارک بعد از حذف مکررات

معین گردید بطغیر ایشان و القاب سببه اعدای ایشان که صدر نشینان دو کات جحیم اند در -

این هزار و یک آیه سیصد و شصت و دو است که الخ)) (۳)

سزاوار است که اسامی و القاب حضرت علی ع و شیعیان (۵۷۲ و ۳۰۷ نام) و نیز نام اعدای خدا نموده ان

طهارات (۳۶۲ اسم) را که خالی از لطف هم نیستند در اینجا نقل نمایم . اما چون این کار بطول می انجامد

علاقمندان را با و آخر جلد دوم (صفحات ۴۵۲ تا ۴۵۶) آیات الولا به راهنمایی میکنم . -

مبحث اول - شعر و آثار منظوم راز شیرازی

چنانکه در مقدمه این فصل بیان و از قول خود این رکن ذهبی نقل نمودیم از پانصد هزار بیت آثار نظم و نثر این مؤلف

دو بیت هزار بیتش دیوان شعر منظومه های عرفانی میباشد :-

در صورتیکه این قطب شاعر در حدود سی هزار بیت اثر منظوم دارد زیرا که نگارنده ابیات شعر رسائل و کتابهای

منظومی که در این مبحث بحث مینماید پس از مطالعه دقیقاً شماره نموده و در معرفی هر یک تعداد ابیات

آنها نقل میکند جمعا بیست و پنج هزار و سیصد و هشتاد و هفت بیت شعر دارند که اضافه بر اشعاریکه در ضمن

رسائل منشور عربی و فارسی (شرح مصباح الشریعه ۹۸۰ و بحاله قنوتیه ۴۴۸ و شرح اربعین علوی ۳۸۵ و

شرح خطبة البیان) آمده است در حدود سی هزار بیت میشوند . -

۱ - خلاصه و نقل از سطر ۲۰ تا ۲۹ ص ۴۵۳ جلد ۲ آیات الولا به چاپ تبریز

۲ - ابو جعفر محمد بن حسن بن علی الطوسی (شیخ الطایفه) متولد ۳۸۵ و متوفی ۴۶۰ که خود تعداد ۴۲ تالیف

خویش را (در کتاب الفهرست که شرح حال علمای تا خود شرا شرح داده است) نام برده است .

۳ - خلاصه و نقل از سطر ۲۴ تا ۳۰ ص ۳۰ براهین الامامیه چاپ تبریز

بحث ۱ - منظومه اسرارالولایه :-

اسرارالولایه یکی از منظومه های پر مغز و بخته این رکن ذ هبی میباشد که در اواخر عمر و سنین بعد از صفتا سال سروده است . در تمام این منظومه تنها یک مورد (۲۹۲ چاپ تبریز) بحر ثخیر یافته است . ناظم علت آنرا ((استغراق در عشق حضرت مولا و وحی فدا)) متذکر شده و معذرت خواسته است . چون این منظومه برخلاف سایر تالیفات این مصنف بدون هیچ خطبه و مقدمه ای با این بیت آغاز گردیده است :-

((این شنیده ستی که شه مولا علی سر خود باچه بگفت از سر دلسی))

((پس کمیلش گفت کایسلطان جان سر خود را با من آور در میبسان)) (۱)

نام و سال تنظیم این منظومه را در متن ابیات یاد آور نگردیده است . اما در رساله قنوتیه ایکه (۲) بنثر عربی و بعد از این مثنوی تالیف نموده . نام و حدود زمانی هر دو را بدینگونه بیان کرده است :-

((هذه المثنوی الذی ... یسقی باللسان الغیبی باسرارالولایه بعد مراجعتی من الارض الاقدس))

وزیارة المشهد المقدس لمولای الاعظم ... الخ)) (۳)

چنانکه ملا حظه میشود این مثنوی بعد از سفر مشهد سروده و ما در ترجمه احوال این رکن تحقیق نمودیم که بازگشت از سفر خراسان وی در اواخر سال ۱۲۸۴ هجری انجام گردیده است .

موضوع این منظومه یکدوره تاریخ غزوات . غالب خوارق عادات و کرامات و نیز تفسیر غالب از کلمات و خطب حضرت مولی الموالی مخصوصا حدیث نورانیت (۴) میباشد که در لباس شعر بیرون آمده است .

چنانکه خود در رساله قنوتیه بعد از عبارات فوق مرقوم داشته است :-

((هذا المثنوی یشتمل علی شروح الاحادیث العظیمة المشکلة فی التوحید و بیان احوالی و واردات ...))

فی الارض الاقدس و فی الروضة المطهرة و قبة الکبریا و الجبروت و سایر احوالی السابقة فی ایام خلوتی و جذبتی و ریاضتی اجمالا ... الخ)) (۳)

این مثنوی را نباید از دریچه تفسیر احادیث یا شروح غزوات نگریست زیرا که روش ناظم بر آن است که در اثنا تحقیقات تاریخی و دینی مباحث عرفانی را پیش کشیده و توضیحات دقیقی از قبور و احوال صراط و قبا مست (صغری و کبری) بهشت و دوزخ نموده است .

۱ - اشاره بسؤال و حدیث ((ملا الحقیقه)) کبیل بن زیاد که اولین تحقیق این مثنوی میباشد .

۲ - در بحث اول از مبحث این فصل معرفی خواهد شد .

۳ - نقل از طبر ۱ تا ۹ ص ۴۸۰ رساله قنوتیه ضمیمه این مثنوی و ص ۶۵ و ۶۶ ضمیمه تحفة الوجود که هر دو در تبریز چاپ شده اند .

۴ - خبر معروف (بحديث سلمان و جندب) .

آنها ((الشيخ العارف مولانا علی صفائی)) میباشد که خود از تربیت بافتان ملا محراب کیلائی شاکر میرزا

۲ - ابیات ۷ و ۸ از ص ۲۰۱ مرآت العارفین چاپ تبریز .

تعداد ابیات این منظومه همانطور که مؤلف حساب نموده است و ما در مقدمه این فصل بیان کردیم نزدیک ده هزار بیت میباشد -

این مثنوی که از بیان ستر حقیقت شروع شده با بحث در عشق باین ابیات خاتمه یافته است .

((محبت را تو باب علم حق دان برگردد از محبت کار آسان))

((محبت جو محبت جو محبت که یابی از محبت پس فتوت)) (۱)

بحث ۲ - مثنوی مرآت العارفین

یکی از آثار نفیس دوران جسد به و شور عشق این قطب ذهبی مثنوی مرآت العارفین است که بواسطه آئینه عارفان حق میباشد -

این مثنوی نمودار کامل حالات و افکار عاشق سوخته دلی است که تجلی معشوق را در تمام ذرات می یابد و جز از عشق و معشوق هیچ نمی بیند . بهترین دلیل این مدعی نخستین جمله مثنوی و اولین بیت منظوم

این مثنوی میباشد که مؤلف بدون هیچ خطبه و نعتی بدان آغاز سخن نموده است :

بعد از بسطله ((هذا کتابنا منطلق علیکم بالحق الخ))

((بشنو این اسرار از عشق خدا ستر عشق از ستر حق نبود جدا))

((عشق با حق . حق بود اسرار عشق حق نهان و ظاهرا هر از انوار عشق)) -

نام این مثنوی را ناظم آن در همان چند سطر نثری که سر آغاز کتاب قرار داده بدینگونه آورده است :

((هذا سقیمه مرآت العارفین یوصل الناظرین المتأهلین فیہ بمدارج الولاية والحقیقة

والبقیة الخ)) -

از علت و سال تنظیم این مثنوی هیچ اطلاعی نداریم زیرا ناظم چنان سرگرم دقایق عشق بوده که اشارتی باین مدتی مطالب ننموده است اما در قسمت آخر (از ص ۱۸۳ به بعد که در حدود ۳۰۰ بیت است) این مثنوی

مثنوی که ناظم مدحی از پیر صحبت (۲) خود بیان آورده است خود را نوجوان معرفی کرده و گفته است .

((بعد من عمری ترا ای نوجوان زیست با بد کردن اندر این زمان))

((تا شوند اصحاب از تو مهتدی رهبری بر ره روان سرمدی)) (۳)

با این قریب و آنچه که در ترجمه احوال وی (شماره ۲۵ باب سوم) گذشت میتوان حدس زد که این مثنوی

از آثار دوران جوانی و یا سنین بین ۲۵ تا ۳۰ سالگی جناب راز باشد -

۱ - نقل از ص ۴۳۹ مثنوی اسرار الولاية چاپ تبریز که در ۱۷ ربیع المولود سال ۱۳۲۵ بخط نسخ زین العابدین (نواده قائم مقام قزاقانی) کتابت شده و با نظم رساله قنوتیه با چاپ سنگی طبع گردیده است .

۲ - ما در (شماره ۳۵ باب سوم) بیان نمودیم که این قطب ذهبی هفت تن از پیروان را خدمت نموده است یکی از آنها ((الشیخ العارف مولانا علی سعفانی)) میباشد که خود از تربیت یافتگان ملا محراب کیلانی شاکر مهرز - سید قطب الدین محمد بوده است -

۳ - ابیات ۷ و ۸ از ص ۲۰۱ مرآت العارفین چاپ تبریز -

موضوع این مثنوی یکدوره حکمت طبیعی و الهی میباشد که جوان در مرخوانده و مجذوبی از دریچه — چشم شیوائی که جز معشوق^۱ نمی بیند بدان نگریسته و با سخن گرم عشق بیان نمینماید —

((جز نواى عشق حق ديگر نسوا ... نيست ظنا هوا زم ذات خدا)) الحق اليقين و مشارب
((نغمه هاى عشق در عالم شنو ... تا بايد ستر ازل زمين هم شنو)) (۱) (۲)

طرح کتاب - این مثنوی با آنکه هیچ فصل و بابی نداشته و تمام ابیاتش (تعداد دو هزار و هفتصد و پنجاه بیت) بتوالی یکدیگر آمدند مع ذلک مطالب آن بسیار منظم و مرتب میباشد . - (اصول الفایه (۳) (ازلیه))

سخن از اسرار عشق آغاز شده و تمام مجردات و مادیات را مظهر اسماء صفات معرفی کرده است . آنگاه سخن از خلقت کائنات بمیان آورده و سریان عشق را بعناصر گشائیده و گفته است : -

((چون نزول آمد در عنصر ز جود
 کائنات از جودش آمد در وجود)) (۲)
 ((تار و پود چار عنصر چون ببست
 دست قدرت یافت زان هر چیز هست))
 ((آنچه در خود دیدد وصف نور و نار
 کرد در افلاک و عنصر آتش و کار))
 ((تا نه بیند دیده جز آیات عشق
 جمله عالم بود مآت عشق)) (۱)

پس از آن با توضیحات بسیار دقیق و وسیعی عرفانی هر یک از عناصر اربعه (آب رحمت . نازقه سر .
یاد عشق . خاک خلقت) را یکی از مضامین اسماء الهی معرفی نموده و در اثنا آن غالب معانی علم کلام
(رؤیت حق . حدوث و قدمت عالم) و غیره (و اصول فلسفی (مجاز و حقیقت . واجب
و ممکن) و کلیات تصوف (موت ارادی . لسزوم پیر . تزکیه نفس) را بیان
کرده است .

((هر چه گویم عشق از آن بس تو بود
عشق امیرالمؤمنین حبیب بود))

روشن این مثنوی سه هزار و بیست و هشتاد و نه بیت است مانند سایر تالیفات آن زمان مشحون بآیات و احادیث بوده . گاه بگاہ هم

بحث ۳ - مثنوی مناسک العاشقین
 (جذبات یا حیوانات) بوده است .
 اگرچه این مثنوی هما نظریکه بعد از مرآت الکاملین بطبع رسیده است . بواقع دنباله آن مثنوی میباشد .
 ولی سه روزگذاز . عشق و حشرات آنرا فاقد است . نام این مثنوی رامو لفا در دیباچه و خطبه کوتاهی که
 با نثر عربی فصیحی در توصیف کتاب و تحمید و نعت نگاشته چنین آورده است : -

۱- ابیات ۶ و ۸ از ص ۵ و ۱۳ و ۱۴ ص ۱۰ و ۴۳ ص ۱۱ و ۱۲ از ص ۲۰۳ مآت الطوفین چاپ -
(غفره شوال سال ۱۳۱۹ هجری قمری) تبریز -

((هذه جذوات (۱) من تارجلال العشق الرباني وقبسات من نور جمال الحب السبحاني واقداح
من الخمر الزنجبيلي الالهی و ککوس من الرحيق المختوم الكافوري السلسبيلي ختامه مسك وفي ذلك
فلتبنا فسر المتنافسون و مناسك للعاشقين ينسكون بها في السلوك الى كعبة الحق اليقين و مشارب
للعارفين يشربون منها الماء المعين . سميتها بمناسك العاشقين و مشارب العارفين . الخ)) (۲)
تاريخ و علت تنظیم این مثنوی را هم صراحتا بیان ننموده است اما بقصرینه ابیاتی که در او آخر باب هفتم
من باب مثال ((بعض احوال الناظم فی بدايات العمر و نهايات الدال علی شمول الخطیئة (۳) الازلیة)) (۲)
آورد ه گفته است :-

((کتون سی سال در این جذب و شورم بجبسم سر . بد امان صبورم))
((ز طفلی تا باینجالت که بیـــــم رضا (۳) آمد بمعنی دستگیرم)) (۳)
از این ابیات میتوان استنباط نمود که این مثنوی را در سنین پیری بین ۵۰ تا ۶۰ سالگی سروده است
موضوع این مثنوی چنانکه از نامش بر میآید اوازه طریق بهاشقان دلسوخته ای میباشد که از مطالعه مرآت العارفين
ذوق و شوری یافته و در پی راهنمایی هستند تا آنان را از وادی سهمگین و دریای طوفان زای عشق بسر منزل -
جانان و کرانه ای امن و امان یا کنار گرم معشوق برساند .
طرح این مثنوی برخلاف مرآت العارفين ((چون بهشت . بهشت باب)) (۴) ریخته و بنا شده است
که مقدمه و خاتمه هم دارد :-

مقدمه در تعجید و نعوت میباشد . عناوین ابواب هشت گانه بطور اختصار و ترتیب از: ((طلب . ارادت به پیر .
ریاضات جسمانی . تحمل بار عشق الهی . امتحان عاشق)) شروع و به ((فنا . عاشق در معشوق و
بقا . عاشق بعشق)) که نتیجه اش ((ثمرات طوبای ولایت)) و خاتمه اش ((عزت اهل الولا)) است پایمان
می یابد . ((جو میری جان بجایان واصل آید بحق . وصل مدامت حاصل آید)) . -

این مثنوی که در یک هزار و شصت و هشتاد بیت سروده شده بخط خوش ((زین العابدین (نوه قائم خام)
و بتاریخ شهر محرم الحرام سنه ۱۳۲۰ در دار السلطنة تبریز)) کتابت و بانضمام مرآت العارفين با چاپ
سازگی بطبع رسیده است . -

۱ - این کلمه بضبط اصل نقل شده شاید (جذبات یا جزوات) بوده است .

۲ - نقل از سطر ۱ تا ۶ ص ۲ و سطر آخر ص ۸ و اول ص ۸۶ و ابیات ۱۰ و ۱۲ ص ۹۰ مناسک العاشقین

چاپ تبریز . - ۳ - در مقدمات این تمثیل از عنایات صاحب السلسلة الذ هبیه حضرت رضا ص

سخن گفته است . این هم اشاره بآن حضرت ص میباشد . -

۴ - نقل از بابان مقدمه گلستان شیخ سعدی . -

۳ - خلاصه و نقل از صفحات ۲۷۳ و ۲۷۴ کونیه چاپ شیراز . نسخه چاپ تبریز این قسمت را ندارد که

۴ - نقل از صفحات ۲۴۰ و ۲۴۱ چاپ تبریز . -

بحث ۴ - دیوان راز (کوثرنامه)

دیوان قصائد و غزلیات . موافق و رباعیات راز شیرازی غنی ترین و پسر شعر ترین دواوین اقطاب ذهابه است زیرا محتوی حدود پنجاهزار بیت میباشد که در نووران شور و جذب به عشق سروده شده است در مقدمه ای که بر آن نوشته شده و نویسنده آن معلوم نیست آمده است :-

((و این کتاب کوثرنامه در ایام جذبه از جناب معظم له سرزده الخ)) .

بنظر می رسد که لقب کوثرنامه را فرزندان و خلیفه این قطب بمناسبت مدائح فراوان آل اطهار در هنگام چاپ بدیوان پدر و پیر خود داده باشد زیرا که اولاً در متن کتاب و تمام اشعار دیوان از این لقب اثری یافت نمیشود . ثانیاً تنها نسخه خطی (۱) که بدون تودید اقدم نسخ دیگر این دیوان در کتابخانه ملی ملک بنظر می رسد در سال ارتحال ناظم آن (۱۲۸۶ هجری) کتابت شده و این لقب (کوثرنامه) در آن ذکر نگردیده است بهر حال دیوان راز شامل شش قسمت زیر میباشد :-

الف - مناقب معصوم	۱۴ منقبت	جمعا ۳۲۹ بیت (ص ۲۱ تا ۳۳) .
ب - قصائد	۱۵ قصیده	" ۴۶۰ " (ص ۳۳ تا ۷۳) .
ج - غزلیات	۱۷۷ غزل	" ۲۶۵۵ " (ص ۷۴ تا ۲۵۱) .
د - رباعیات	۱۲۱ رباعی	" ۲۴۲ " (ص ۲۵۲ تا ۲۷۲) .
ه - مرثی	۴ قطعه	" ۲۳۶ " (ص ۲۷۳ تا ۲۸۹) .
و - توجیع بند	۱۲ بند	" ۱۱۰ " (در حاشیه مرثی) .

تنها قسمت این دیوان که تاریخ نظمش مذکور آمده همین مرثی میباشد که بالهام غیبی و بنا به واقعه ای سروده شده است :-

((در صبح چهارشنبه دوازده روز قبل از غره محرم الحرام سنه ۱۲۷۷ در بین مشغول

بودن بذکر الهی بین النوم و بقیظه مشاهده نمودم (۲) بالهام غیبی))

مطابق آن فرود از اقل السادات ظاهراً آمد الخ)) (۳)

این دیوان با مقدمه کوتاهی بسال ۱۳۰۶ هجری قمری در ((دارالطباعه اقل الاساتید مشهدی اسد آقا))

بخط نستعلیق زیبای ((محمد صادق)) (۴) با چاپ سنگی بطبع رسید و پس در سال ۱۳۲۹ در

شیراز با کسر و اضافاتی تجدید طبع گردید .

۱ - این نسخه بخط نستعلیق محمد جعفر بن حاج محمد حسین روی کاغذ فرنکی زرد آلودی در ۱۱۶ برگ ۱۹

سطری است کتاب گردیده و ذیل شماره ۵۰۰۰ ثبت و ضبط شده است .

۲ - مجلس عزاداری مشاهده و نقل کرده است

۳ - خلاصه و نقل از صفحات ۲۷۳ و ۲۷۴ کوثرنامه چاپ شیراز . نسخه چاپ تبریز این قسمت را ندارد .

۴ - نقل از صفحات ۲۴۰ و ۳۲۱ چاپ تبریز .

نسخه خطی و دو چاپ موجود دیوان راز با این بیت شروع شده است :-

((دلم آشفته روی محمد سرم سرگشته کوی محمد)) (۱)

نسخه تبریز با این رباعی خاتمه یافته است :-

((آن حسن که جلوه میکند بر نفسی اوصاف کمال او یهان است بسی))

((این طرفه که من دلم و او جلوه کند صد فتنه شود اگر بگویم بکسی)) (۲)

بحث ۵ - منظومه تذکرة الاولیا راز

اسم تذکرة الاولیا انسان را بپایاد تفکرة های مفصل عطار و دیگران انداخته متوجه است که ترجمه حالات - ششصد هفتصد تن از اولیا الله را با زبان شعر بیاید در صورتیکه چنین نیست و بترجمه حالات و شرح کرامات بیش از شانزده نفر از اولیا (سه تن از اقطاب اخیر ذبیحیه (۳) و شخصیت نغرازمردان (۴) - نای آنها) باضافه دوازده نفر (۵) از بزرگان صوفیه ای که در شیراز مدفون هستند (۶) برخوردار نی نمائیم -

نام این منظومه را خود ناظم در دیباچه کوتاه منثوریکه قبل از مقدمه منظوم کتاب آورده . چنین بیسان نموده است :- ((هذه تذکرة الاولیا سميتها بمفاخالاخبار ومناقبالابرار))

.... الخ)) (۷)

تاریخ و علت نظم این تذکرة . مثل غالب از تالیفات این مؤلف معلوم نیست و در سرتا سر کتاب ابیاتی که دلالت بر این معنی نماید بیستم نمیخورد .

موضوع این تذکرة منظوم از نای که خود ناظم بر آن نهاده است بر میآید که مناقب و مفاخر ائمه اطهار و صوفیان سلف . اقطاب و مریدان نای ذبیحیه میباشد اما بر آنچه گذشت . دقایق عرفانی

بسیاری در ضمن ترجمه احوال بزرگان آمده است و مباحث مستقلی هم در اصول دین (رجعت و قیامت صغری

۱ - نقل از صفحه ۱ نسخه خطی و چاپ تبریز و ص ۲۱ چاپ شیراز ۲ - نقل از ص ۲۴۰ چاپ تبریز

(این رباعی در چاپ شیراز موجود نیست) - ۳ - سه قطب ذبیحیه (سید قطب الدین محمد .

آقا محمد هاشم درویش . میرزا عبدالنبی) میباشد ۴ - ۶۱ تن از مریدان (میر سید علی فرزند

سید قطب الدین . ۵۳ نفر از مریدان آقا محمد هاشم . ۷ نفر از مریدان میرزا عبدالنبی) هستند .

۵ - دوازده تن ((شیخ سعدی . شیخ محمد درویش . شیخ اقطع . شیخ روزبهان شطاح . شیخ

ابودرعه . شیخ علی کوهی . شیخ ابواسحق . شیخ عبدالله حقیف . خواجه حافظ . نظام الدین محمود

شاه داعی . شیخ سلم . هفت تن) از صوفیان سلف میباشد .

۶ - این بزرگان در هفت مقبره ای که از کتاب خط الازار (هزارویک مزار) استخراج شده و عبارتند : مصلی -

(حافظیه) . سلمیه (دارالسلام) . مقبره الکبرییه (منصوریه) . مقبره الباعوبیه (ازبین رفته است) . مقبره

الحقیقه (جنب مسجد جامع عتیق ویرانه است) . مقبره ام کلثوم (نامعلوم است) . مقبره الباغشا هیبه

(قبر عبدالله حقیف محل ساختمان بانک ملی و دبیرستان شاهپور شیراز) ۷ - نقل از صفحات ۴ و ۶۶ -

تذکرة الاولیا چاپ شیراز

و کبری (و مبنای تصوف) شریعت . طریقت . حقیقت . معرفت . معنای تاج و خرقه فقر (در -

این کتاب یافت میشود . طرح این منظومه بر دو (شطر) ریخته شده است . -

((الشطر الاول فی مفاخر الاخبار الذین هم رسول الله وصیه علی المرتضی و آلهما الاخیسار

الکبار بعد توحید ذات الباری الخ)) (۱) در این بخش علاوه بر توحید خداوند

و نعوت و مرانی چهارده معصوم مدح چهار امامزاده معصوم شیرواز (۲) را هم حاوی است .

((الشطر الثاني من کتاب تنکرة الاولیاء فی مناقب الابرار و هم الاقطاب والاوتار و رجال الغیب

والاولیاء الکبار الخ)) (۱)

مطالب این قسمت اضافه بر مباحث فوق الذکر (اصول دین و مبنای تصوف) ترجمه حالات و انتباه . سند خرقه

و ارشاد . هفتاد و شستن (۳) از بزرگان صوفیه بانضمام مدح سلمان فارسی میباشد . تعداد ابیات

این کتاب نظماً و نثرأ سه هزار و سیصد و شصت بیت (حدود یکصد و شصت بیت آن منثور است) . این

منظومه بانضمام سه رساله دیگر که در جای خود معرفی خواهند شد با خط زیبای مرحوم آقا میرزا احمد

اردبیلی (جناب وحید الاولیاء) در شهر شوال ۱۳۲۶ با چاپ سنگی مطبعه آن مرحوم بطبع

رسیده است و با نسخه خطی کتابخانه نگارنده اختلاف مختصری دارد . -

بحث ۶ - مجموعه غزلیات راز : -

با وجود یکصد و هفتاد و هفت غزلی که در دیوانش مذکور شد . این مجموعه غزلیات بعید بنظر میرسد .

ولی با توجه باینکه کوثر نامه (دیوان راز) محتوی اشعار دوران جذب به و شوق بوده و این غزلیات

مربوط بابام سکونت دل و آرامش روح جناب راز است این اشکال خود بخود زایل میگردد . -

با مقایسه روش مضامین و شیوه الفاظ این دو دسته از غزلیات که هر یک نموداری از انقلاب روحی و اطمینان

قلب در زمان میباشند مدلل میگردد که این غزلیات غیر از اشعار کوثر نامه هستند . خاصه که غزلیات

دیوان و این مجموعه با یکدیگر مقابله گردیدند . غیر از چندین غزلی که بعضی از ابیات آنها هم تغییـ

یافته است مکرراتی بنظر نمیآید . -

بدون تردید این غزلیات تراوش دوران بیوی و کمال نفسانی هستند زیرا غالب آنها در نعت ولایت کلیه

علوی یا مدح ائمه اطهار میباشد . اضافه بر این غزلیاتی هم که بر مبنای عشق سروده شده است برخلاف

غزلیات کوثر نامه سوز و گداز هجرانش کمتر و امید وصل جنانانش بیشتر میباشد . -

بهر حال این مجموعه مشتمل بر هشتاد و دو غزل و پنج رباعی است که رو بهم یک هزار و یکصد و چهل بیت میگردد .

۱ - رجوع شود بشماره ۲ با ورقی صفحه قبل

۲ - حضرات امام موسی کاظم (سید میر احمد شاه چراغ . سید میر محمد . سید علاء الدین بن حسین . علی بن حمزه) علیهم السلام

۳ - رجوع شود بیا ورقی صفحه قبل شماره ۶ . -

این غزلیات هم بخط جناب وحید الاولیا و ضمیمه تذکرة الاولیا (ص ۱۶۷ تا ص ۲۲۴) چاپ شده اند . -

بحث ۷ - ترجمه منظوم قصیده عشقیه سید قطب الدین محمد

قصیده عشقیه سید قطب الدین و شرح منظوم آن توسط مرحوم میرزا محسن حالی در (بحث ۲ از مبحث هفتم از فصل یازدهم) این باب معرفی کردیم - اینک بمعرفی ترجمه ابیات آن می پردازیم : -

این قطب ز هیمی قصیده نبای مادی و قطب اسبق خویشتن را بیت بیت بشعر فارسی ترجمه نموده و اصل و ترجمه این قصیده را در پایان شطر سوم قوائم الانوار (۱) نقل کرده (۲) و گفته است : -
((اما بیان حقیقت عشق و مظاهر آن در این رساله قوائم الانوار و طوابع الاسرار که ذکرش از لوازم است

و وعده کرده بودم که بیان کنم چون حضرت سیدنی و سندی و جندی سید قطب الدین

محمد الشیرازی التبریزی رساله جامعہ مختصری و قصیده مجموعہ برگزینی در بیان حقیقت عشق الهی و مظاهر آن بنظم عربی انشاء فرموده . و آنرا قصیده عشقیه نام نموده اند و بهتر از این بزرگوار کسی از اهل

معرفت بیان حقیقت عشق الهی و احوال آنرا ننموده ام از متقدمین و متاخرین ولی جناب سید جلیل نبیل در تصانیف اشعار خود احباب رسوم طریقت و حقیقت را در این قصیده غرض فرموده اند -
لہذا فقیر حقیر از نوادگان آن حضرات و باین جهت تاج افتخار بر سر دایم آن رساله را بتما مه و اشعاره و عباراته در این رساله خود نقل میکنم تا فضلی سلاک و فیض باب از این رساله

عزیزه شریفه شده باشند الخ ((۳)

باید توجه داشت که جناب راز آنقسمت از قصیده عشقیه را ترجمه منظوم نموده که مورد نیاز و شاید مقالست

بوده است . باین معنی که مقدمات اولیه (تحمید و نعوت) و منظومہ صغیر العارفین (۴) (تعداد صد و

نود و شش بیت) که سید قطب الدین از صغیر العارفین (۴) خویشتن در قصیده عشقیه نقل کرده است) را ترجمه

نموده و تنها متون اشارات ده گانه قصیده عشقیه را نظماً ترجمه کرده است . این منظومہ ترجمه با دو بیت

ذیل آغاز شده و پایان یافته است :

((با محمد بود عشق پاک جفت لاجرم او را خدا لولا ک گفت ((۳) از طرفی بیشتر از تالیفات

این چون دعایان امر کردی بی حجاب این دعای خویش را کو مستجاب ((۳)

بحث ۸ - صحیفۃ المحبتہ

نظر باینکه در بین علمای شیعه رسم است که برای ثواب و اجر اخروی چهل حدیث را جمع مینمایند .

به همین جهت هم هست که غالب از دانشمندان شیعی کتاب و رساله بنام اربعین داشته و دارند .

۱ - در (بحث ۸ از مبحث سوم) این فصل معرفی خواهد شد . ۲ - ص ۳۱۹ تا ۴۰۷ قوائم الانوار

چاپ تبریز ۳ - خلاصه و نقل از سطر ۱۲ ص ۳۱۶ تا سطر ۱۰ ص ۱۱۷ و سطر ۱۹ ص ۳۲۳ و سطر ۴

ص ۴۰۷ قوائم الانوار چاپ شیراز ۴ - در (بحث ۲ از مبحث دوم از فصل یازدهم) این باب معرفی گردیده

است . -

حوزه های علمی نجف و قم میباشد .

این قطب‌نمای هم دو کتاب اربعین دارد که یکی منظوم و دیگری منثور است : - در وقت ده جزو از کلام الهی
این اربعین منظوم ترجمه چهل جمله از کلمات قصار حضرت مولی‌الموالی میباشند که معنی هر یک را در دو بیت
شعر تضمین نموده و با این ترتیب رساله مشتمل بر هشتاد بیت شعری که اکثر اقطعه یاد و بیتی و احیاناً رباعی
هم در آن یافت میشود بوجود آمده است . - هر دو حسن امت شایسته قبول این نعمت عظیم نبوده و روزگار
این رساله بدون هیچ مقدمه ای شروع شده . تاریخ و علت تالیف آنرا هم ذکر ننموده منتهی در پایان رساله
و پس از آخرین حدیث عبارت و نو بیت شعر زبور را نگاشته است : - آن مبارک کامل تمام بالفعل در زیر
(تمت الرسالة المسقی بصحیفة المحیبة بحمد الله والعنة)

((سائل ارباب نظم را صله است صله نظم خویش پیدا کن))

((شعر در شأن مرتضی گفتی صله از مرتضی معنا کن))

چون تنها نسخه این رساله که بظن غالب نسخه اصل و بخط بسیار خوش مؤلف میباشد در حاشیه دوازده صفحه
اول شرح قصیده سید اسماعیل حمیری (در مبحث آثار و تالیفات منثور معرفی خواهد شد) نگاشته شده است
تصور میروند که چون مؤلف در مقدمه شرح قصیده حمیری داستان رؤیای حضرت علی بن موسی الرضا (ع)
و اجر معنوی آن قصیده را نقل کرده است و خود تحت تاثیر آن واقع شده با ستناد ((وفي البيت بیست
فی الجنة)) این رساله اربعین را بتقلید علمای طاهری با شرح و تفسیر عرفانی بوجود آورده است . -
نگارنده نسخه دیگری از این رساله را در کتابخانه ها سراغ ننمود . لذا بظن غالب میتوان گفت که این نسخه
موجود با امتیازی که از لحاظ خط و کاغذ . دقت در اعراب کلمات و صحت عبارات دارد نسخه اصیل و متنی
باین اثر نیست خود اشاره نموده و آنرا وصف کرده است . از آنجمله در مقدمه بر اربعین الامامه (۴) نگاشته است
باشد که ناظم و مؤلف سروده و تحریر نموده است . والله العلم . -

مبحث سوم - آثار و تالیفات منثور جناب راز (نثر فارسی)

این رکن دانشمند نهی بعضی از تالیفات خود را بر زبان فارسی وعده معدودی از آنرا بنثر عربی تالیف کرده
است . لذا ما آثار موجود از هریک را در مبحث مخصوص بخود نقل مینمائیم . چون از طرفی بیشتر از تالیفات
این قطب‌نمای بزیور طبع آواسته گردیده است . ما آنها را مقدم دانسته و سپس بمعرفی آثار که نسخه های
معدودی از آنها موجود است می پردازیم : -

بحث ۱ - تفسیر آیات الولاية (۱ و جلد)

اگر بدیده انصاف در این کتاب بنگریم اعتراف خواهیم نمود که یکی از تالیفات بی مانند و کام نظیر عالم تشیع
تفسیر آیات الولاية میباشد : - فاست آیای میرزا محمد حسین شیرازی متوالی نقل نمود
بهمن جهت و نظریه نفاست این تالیف است که نگارنده در معرفی آن بتفصیل می پردازد : -
الف - اهمیت آیات الولاية - این تالیف در دوره های اخیر مورد توجه و غالباً مستند علمای شیعه مخصوصاً
حوزه های علمی نجف و قم میباشد .

تنها موردی که برخی از علمای تفسیر بر آن انگشت انتقاد نهاده اند ((مربوط بسورت ده جزو از کلام اله مجید)) میباشد که مؤلف در مقدمه این کتاب بدان اشاره کرده و گفته است :-

((بنص صریح در ده جزو از کلام مجید خود تنصیر و تجسید و تعریف و توضیف و تکریم از حضرات امیر المؤمنین و اوصیای طاهرین فرمود و چون امت شایسته قبول این نعمت عظیم نبودند و رؤسای مخالفان و معاندان آنحضرت بسبب عناد قبول قرآن که مشتمل بر اجزای مذکوره و املا حضرت رسول و وحی الهی و خط مبارک حضرت ولی الهی می بود . ننمودند و آن قرآن مبارک کامل تمام بالفعل در نزد اهل بیت عصمت علیهم السلام است اما بجهة اتمام حجت بر معاندان حق تعالی سی این بزرگواران را به هزار و یک آیه دیگر غیر از آن اجزای عشره ستوده و چون خداوند بعلم محیط خود میدانست که این آیات بصراحت ذکر شود مثل آن ده جزو مقبول مخالفان نخواهد شد و مثل بعضی از آیات و کلمات و اسامی مبارکه ایشان که سرقته شده مخالفان و خلفای ظلم و جور سرقه خواهند نمود لذا الخ)) (۱) اگر استدلال مؤلف (۲) را بر اعتقاد خود قبول نمائیم و از این عیب جوئی و انتقاد ناچیز در گزینم بفتوای مفسرین و دانشمندان ، مدو سبب این فن شریف (آیات الولاية یکی از تفاسیر معظم و جلیل القدوی است که میتوان در حوزه های علمی شیعه تدریس نمود)) (۳)

مؤلف این تفسیر خود با همبست تالیفش واقف بوده چنانکه در کتاب قوائم الانوار و بساره اش گفته است .

((کتابی است که احدی از فضلا اقدام باین امر عظیم نکرده است)) و همچنین در سایر کتابهایش مکرر باین اثر نفیس خود اشاره نموده و آنرا وصف کرده است . از آنجمله در مقدمه براهین الامامه (۴) نگاشته است ((اگر طالب راغب این مصابیح هدایت (۴) را بر آن مشاعل ولایت هزار و یک آیات ولایت پیغمبر چنان یقینش در ولایت و خلافت کامل آید که شک و شبهه در آن راه نماند . و در آیات و لا یست و استنباط آنها از کلام الله و کلام حضرات اهل عصمت علیهم السلام بقدر تقیرمؤلف احدی از علمای شیعه رضوان الله علیهم استقصا نکرده الخ)) (۵)

((تقیرمؤلف سه مسأله توحید . نبوت و امامت را در سه کتاب از تالیفات خود ثابت و مبرهن و محقق کرده ام که لیب با فطانت را بعد از مطالعه این کتب شک و شبهه در مطالب عظیمه ثلاثه اصول دین باقی

- ۱ - خلاصه و نقل از سطر ۱۳ تا ۲۱ ص ۲ مقدمه جلد اول آیات الولاية چاپ تبریز (آیات الولاية) را
- ۲ - چون استدلال مؤلف بر این اعتقاد بسیار مفصل است . نقلش از موضوع بحث ما خارج و موجب اطناب میشود . طالبان بمقدمات جلد اول و خاتمه جلد دوم (ص ۳۲ تا ص ۴۵) آیات الولاية احواله مینمایم .
- ۳ - نظریه یکی از مراجع تقلید نجف است که حضرت آقای میرزا محمد حسین شریقی متولی با شی نقل نمود .
- ۴ - اشاره بکتاب براهین الامامه است که در (بحث ۳ همین مبحث) آنرا معرفی خواهیم کرد .
- ۵ - نقل از سطر ۲ تا ۴ ص ۱۱ (دیباچه) و سطر ۱۵ تا ۲۴ ص ۲۶ (تمهیل البراهین الاثنی عشر از مقدمه)

نوی مائد (سه کتاب طباشیر الحکمة . آیات الولاية . براهین الامامة) این سه کتاب ب
برای اثبات اصول دین و مذهب شیعه امامیه کفایت است با بسط وجهی و خداوند و هاب آنها را
باعث هدایت طلبان و متعلمین آداب دین گرداند الخ)) (۱)
در کتاب دیگری ابن تالفرا (ساکت کننده اهل سنت و گلوگیر خصم الخ)) معرفی کرده است .
چون مؤلف در دو مورد منذ کور بالا (احدی از فضلا علمای شیعه)) را قبل از
خوبیشتن مقدم بر این کار ندانسته است بناچار باید متذکر گردید که (علی بن حسن زواری (۲) اصفهانی (۳)
که از فضلا و رجال قرن دهم هجری بوده است (تفسیر ترجمه الخواص) (۴) را از آیات نازله در
شاهان خاندان عصمت و اخبار مروی از طریق امامیه جمع آوری نموده و امتیاز ابتکار این کار را برده است .
منتهی آن تالیف و تفسیر محدود بتفسیر آیاتی است که صراحت بارز بر ولایت دارد و احادیث آنهاست
از طریق امامیه میباشد . در صورتیکه این تفسیر اولاً همزار و یک آیه و ثانیاً احادیث مستند وی از دو طریق
عامه و خاصه میباشند .

ب - نام این تفسیر - مؤلف نام خوبیشتن را بعد از خطبه ای که در حدود دو بیست بیت ترمیم میباشند . بدین
گونه یاد نموده است :-

((اما بعد حقیر فقیر محتاج برحمت بی غایت مولای غنی کبیر ابوالقاسم بن محمد نبی الحسینی الشیرینی
حشرهما الله مع الخ)) (۵)

۱ - رجوع شود بپاورقی صفحه قبل (شماره ۵)

۲ - زوار - بزاه معجمه و وام مفتوحه و الف و رای مهمله - نام محلی در نزدیکی اردستان (میان اصفهان و یزد)
است که اکثر اهل آنجا از سادات طباطبائی هستند (نقل از ص ۷۲) (روضات الجنات) .

۳ - ابن دانشمند از افاضل شاگردان غیاث الدین جمشید زواری و شیخ بن عبدالعالی کرگی است که توا جسم
و تالیفات و آثار زیادی از آنجمله (ترجمه تفسیر امام حسن عسکری که (در بحث ۲ این بحث) ذکرش خواهد
آمد و نیز ترجمه کتاب کشف الغمّه فی معرفة الاثمه تالیف بنهال الدین ابو الحسن اربلی (متوفی ۶۹۲) که بنام
قوام الدین محمد ترجمه کرده است . علاوه بر این یک سلسله ترجمه هائی از کتب معروف دیگری بامر شاه طهماسب
صفوی نموده است که عبارتند از : - مکارم الاخلاق بنام (مکارم الکرائم) . عده الداعی بنام (مفتاح
الجنات) . اعتقادات صدوق بنام (وسیله النجاة) . احسن الکبار فی مناقب الائمة الاطهار بنام -
(لوا مع الانوار الی معرفة الائمة الاطهار) . - علاوه بر اینها تالیفاتی مانند (شرح نهج البلاغه
بفارسی . مجمع الهدی در اخلاق . تحفة الدعوات در اعمال عبادی سال . رساله مرآت الصفا) را اضافه بر
تفسیر (ترجمه الخواص) مباحث عنه در فوق دارد .

۴ - نسخه خطی این رساله با خط نسخ و نستعلیق ۲۵ سطری در ۵۷۲ برگ در ذیل شماره ۱۴۶۰ کتابخانه
و شماره ۲۶۳ جلد ۴ کتابخانه آستان قدس رضوی بنظر رسید . این تفسیر با این عبارات آغاز و پایان یافته است
(حمد بی حد و شکر بی عدد منعمی را سزد که شقایق حقایق قرآن را در صدر انسانی بشکافد الخ))
(المنتظر المهدی صلوات الله علیه) . -

۵ - نقل از سطر ۱۴ و خلاصه از سطر ۱۵ تا ۲۱ از ص ۴ آیات الولاية چاپ تبریز . -

ج - علت تالیف آیات الولاية - علت تالیف این تفسیر برادر مقدمه بدینسان تصریح نموده است :-

((بعد از فراغ از ترجمه این کتاب تفسیر جلیل کبیر حضرت امام همام (تمام) (۱) حسن بن الهسکری (۲) داعیه شوق در قلب فقیر بهیجان آمده که تمامی آیاتی که در طریقه عامه و خاصه مجتمع علیه در ولایت است و آیاتی که بطریقه خاصه امامیه اختصاص بآنحضرت و اهل عصمت علیهم السلام دارد جمع کنم
... الخ)) (۳) اما در بیان علاقه شدید مقام رسالت ص بر شخصی خود تلویحا علت تالیف این تفسیر را در اثنا تحقیقات متصل چنین آورده و گفته است :-

((..... و نیز حضرت رسول امین بامر حضرت رب العالمین حجت عظیم و تحریر کبیر بر سرفروشم ولایت آنحضرت در جمیع مجالس و احادیث خود فرموده بودی که روسا جور و منافقان امت در حلق رسول خدا حکم بجنون در محبت حضرت علی مرتضی نمودند و اعتقادات فقرومؤلف بعد از تشبّع کتب عامه و خاصه و ملا حظہ احادیث فضائل و مناقب آن حضرت آن است که مجلسی از برای رسول خدا منعقد نیامده که در آن جمعی یا قلیلی با احدی از امت باشند مگر آنکه آنحضرت فضیلت و منقبتی از حضرت امیرالمؤمنان و ذکر فرموده بخصوص در اواخر عمر خود که مامور به تبلیغ رسالت در ولایت آنحضرت بود
.....

لہذا این فقیر با قوه استخراج آیات و بیان اسرار ولایت و جمع احادیث آن اگر کفیل این امر عظیم (که) (۳) مامور به علماء امت (است) (۳) نگشتی بمفاد مقصر و معاقب بودی . علاوه بر آن حیثیت و درینم آمدی که چنین سر عظیم و رکن قوی می که در زوایای خفا و استتار و کتمان ماند و در حجب آیات کلامیه و احادیث معصومیه که عبارات عربیه است و اکثر خلا بقی الف و انش بلسان عرب ندارند . محجوب و منع و پنهان باشد . پس دامان همت بر کمر زده و هزار و یک آیه از کلام الله مجید که استنباط - نموده . بلسان فارسی غیر مغلفی شرح نمودم تا فهم آنرا بر ناظران آسان و فیض آنها بخوار و عوام جمله جهلان رسد)) (۴) نام این کتاب فرزند و خلیفه مؤلف یا متصدیان است کتاب و چاپ لقمه -
(نور الهدایه)) را اضافه نموده اند در صورتیکه نام اصلش را مؤلف (آیات الولاية)) نهاده و از آن چنین بیان نموده است :-

((..... و نظر کردن در این کتاب که نامیدیم آنرا آیات الولاية و ملا حظہ تفسیرات و تالیلات و تحقیقات مرفوہ در آن باعث حصول معرفت علمیہ میشود الخ)) (۴)

۱- بضبط اصل نقل شده (۴) - ۲- این تفسیر در (بحث ۲ همین مبحث) معرّفی خواهد شد .
۳- کلمات باقسط شده از چاپ است
۴- خلاصه و نقل از سطر ۲۳ ص ۷ تا سطر ۶ ص ۸ و سطر ۲۴ تا ۲۶ ص ۴ جلد اول چاپ تبریز .

د - وجه تسمیه این نام در مقام دیگری علت این نام گزاری و وجه تسمیه آنرا بدینگونه نوشته است . -
 ((وجه تخصیص فقیر آیات الولا به را بذکر و تفسیر در میان تمام آیات کلام الله بجهات اولسویه
 عسیده ولایة الله است الخ)) (۱)

ه - تاریخ تالیف - مؤلف در مقدمه کتاب تاریخ آغاز و پایان این تالیف را متذکر شده است اما در آخر
 کتاب بعد از قصیده عربی (در مدح ائمه) و شکر از این توفیق عظیم آورده است : -
 ماده تاریخ آیات الولا به را عالیجناب میرزا هدایت الله ناسخ و کاتب آن بلسان تازی
 ۱۲۷۱ بلغ العلی بکماله را بفکر صاحب خود استخراج کرد و قطعه تاریخ اتمام آیات الولا به
 ((الهی از کرم بخشا بجان رازی بسوزان)) از این خجسته جای تالیف توئی شود در بیان ((

این است ((الحمد لله الذی بتفضل بفعاله متشا هر بشئونه . متظا هر بمعالیه))
 ((منهم مدی نبینا . یا حبذا بجلاله بو القاسم المتعالی . المحمود کل فعاله))
 ((وها انا اشرع فی کلامه . یا ناظر ابعاله جل المقام و لایسته . دل المقال بحساله))
 ((تفسیر آیات الولا . تعبیر شیعه باله فدعی بی استکتابه . و نقت به استکماله))
 ((فافا زتی دها بذا . ایا مه و لیا له فهدایة الله اهتدی . حمدا لا غیره بنواله))
 در تفسیر بر سوره ((لما استتم کتابه . و رخته بسواله قل صار تاریخا له . بلغ العلی بکماله)) (۲)

و - موضوع این تفسیر - چنانکه از نامش مستفاد میشود آیات مربوط بولایت علوی و ذرّه اطهرش
 میباشد یعنی همانطوریکه علمای فقه آیات الاحکام را از قرآن استخراج نموده اند این رکن دهمی هم
 آیات دال بر امامت و وصایت خاندان عزت را از کلام الهی بیرون آورده و آنها را احادیث مانسور
 تفسیر کرده چنانکه خود گفته است : -

((ولو آیتی که مشتمل بر دو کلمه باشد در کلام الله فرو گذاشت نکردم . مگر آنکه اگر در آن تصریح
 و اشعاری بر ولایت بود بتصدیق احادیث آنرا در تفسیر آیات الولا به ذکر کردم)) (۳)
 گاهی هم بتأویل آیات پرداخته و با کمال ادب معذرت خواسته است : -
 ((و در هر آیتی بعضی احادیثی که در تفسیر و تاویل آن وارد از اهل عصمت شده است نقل کردم و اگر
 بیانی ضرور بود جساوت کرده ام الخ)) (۴)

ز - طرح این تفسیر - طرح این کتاب بویک مقدمه و متن (آیات منتخب از ۱۱۴ سوره قرآن) -

۱ - رجوع شود بشماره ۴ با ورقی صفحه قبل ۲ - ابیات ۱ و ۶ و ۱۰ تا ۱۳ قطعه ماده تاریخ (نقل از
 سطر ۶ تا ۱۳ ص ۴۵۳ جلد دوم) آیات الولا به . - ۳ - نقل و خلاصه از سطر ۵ تا ۷ ص ۱۱ (مقدمه)
 براهین الامامه چاپ تبریز ۴ - نقل از سطر ۱۱ و ۱۲ ص ۵۴ قوائم الانوار چاپ تبریز . -

(سوره ۱۱۴ . قل هو الله) مؤلف داستان مفصل جمع آوری قرآن را نقل کرده و با یک سلسله استدلالات فراوان و نقل احادیث بسیار دو سوره (النورین . الولاية) را که ((در قرآنهاییکه بالفعل در دست حضرات عامه میباشد)) (۱) با ذکر تمام منابع و کتابهای معتبری که متذکر آنها شده است . نقل و تفسیر نموده است .

آنگاه حدود دو پست حدیث (عامه . خاصه . غلات) را در شأن حضرت علوی نام برده و بتحقیق تاریخی مختصری در جگهها و احصای اسامی شیعیان صحابی حضرت پرداخته و کتاب را با یک خطبه و دو قصیده عربی (یکی از خود مؤلف و دیگری ماده تاریخ تالیف) خاتمه داده است در دو صفحه آخر کتاب هم القاب حضرت و شیعیان . اسامی اعداء و معاندان حضرت را که در اواخر سوره ابراهیم آورده بود بصورت جمع نقل و تحریر یافته است . -

ح - روش تالیف این تفسیر - روش مؤلف در این تفسیر چنان میباشد که خود گفته است :-

((در بین تلاوت کلام اله مجید و مطالعه تفاسیر حزب شیعه آیات ولایت را اول استخراج نموده معادل یک هزار و یک و موازن یک هزار و یک اسم مبارک الهی بنظر آمده که قریب پسیصد آیه از آن مجمع علیه و ما بقسی بطریق روایات خاصه مؤلف در شأن ایشان میباشد الخ)) (۲)

مفسرین قرآن از هر طبقه ای اعم از ادباء و نحوین . فقها و متشرعین . فلاسفه و عرفا که باشند و بهر نظری که آیات قرآن را مد نظر قرار دهند عموماً بعضی آیات را ببعض دیگری تفسیر مینمایند باین معنی که متشابهات قرآن را با آیات محکمات تفسیر و یا تاویل میکنند . مفسر آیات الولاية بمفاد خبری کسسه ترجمه آنها بدینگونه نقل کرده است :-

((نیست چیزی ابعداً از عقول رجال مثل تفسیر قرآن بدوستی که آیه نازل میشود اول در مطلبی است و آخرش در مطلبی و حال آنکه آن کلامی است متصل که متصرف میشود بوجه چند)) (۳) و نیز بااستناد حدیث ((من فسر القرآن براه فقد كفر)) (۴) هر سخن تفسیری را ((غیر از آنچه معصوم که قرآن در شأن ایشان و بلسان ایشان نازل آمده و در بیوت وحی الهی که بیوت جهان و دل و صدر و قلوب ایشان است)) (۵) همه را خطا پنداشته و با نهایت تجلیل در باره مفسرین بزرگ گفته است :-

۱ - رجوع شود بشماره ۱ با ورقی صفحه قبل ۲ - نقل از سطر ۲۱ تا ۲۳ ص ۴ مقدمه آیات الولاية چاپ تبریز ۳ - نقل از سطر ۳۳ و ۳۴ ص ۹ جلد اول آیات الولاية ۴ - این حدیث از اصول کافی نقل شده و قسمت دوم آن بصورت ((. فقد يتبوا مقعده في النار)) هم دیده شده است . ۵ - نقل و خلاصه از سطر ۱۴ تا ۲۰ و سطر ۲۰ تا ۳۱ ص ۸ جلد ۱ آیات الولاية چاپ تبریز . -

((اگر چه جمعی از اهل علم و حکمت و اصحاب فضل و معسرت تعمق در بطون آیات و تفکر در تخوم آنها کرده اند و بصیرت در عبارات و نظرات در معانی کلام الله جلوان داده اند و کتب تفاسیر عدیده تدوین کرده اند و بدقایق فصاحت و بلاغت معانی بیانیه و نکات علمیه و تدقیقات حکمیه برهانیه و تحقیقات عرفانیه کتب خود را آراسته اند اما باعتقاد اهل ولایت و ابقان تفاسیر مذکوره ((بسمن ولا یغنی من جوع است))..... الخ)) (۱) - (۱) این کتاب که پیش از چهل و هفت هزار و پانصد بیت کفایت دارد باقر (زین العابدین)

اما روش این مفسر که خود اشاره نموده آچنین میباشد :-
 ((فقیر مؤلف شرح تفسیر و تاویل آیات ولایت را نه بتدقیقات حکمیه و نه بتحقیقات عرفانیه نمودم و اگر بسبب و سبب این دو وظایف بیان کردم . مثنوی هفتاد من کاغذ شدی و در نظر جهال و طلاب علوم زیاده از حد جلوه گر آمدی اما فایده نداشتی و مطلوب حاصله نیامدی
 لهذا چنگ تو سل بعزوة الوثقای کلمات تامات و تفسیرات و تاویلات حضرات اهل عصمت علیهم السلام زده - احادیث صحیحه و موثقه که در این باب وارد است بقدر قوه و اسباب جمع کردم و بمقاد کلامم (۲) نور - باضافه این احادیث شریفه که بر آنها که آیات مبارکه ولایت اند نور افزودی الخ)) (۱) علاوه بر آنچه گذشت مؤلف باستناد حدیث ((کلام الله علی سبعة ابطن و علی سبعین بطن)) (۳) میزان کار تفسیرات و حد تاویلات خویشتن را در این کتاب درجه بندی کرده و گفته است :-

((مخفی نماند که آنچه از تفسیر آیات الولایه در این کتاب بروایات از اهل عصمت علیهم السلام ذکر میشود برخی از معانی ظهور و بطن آیات کلام الله است و آنچه در تاویلات آیات الولایه از معانی احادیث معصومیه ذکر میشود یک بطن یا دو بطن از یک باب یا دو باب از بطون و ابواب ولایت است که خود در مدارک شیعیان و محسبان خود ذکر فرموده اند الخ)) (۴)
 غیر از این دو درجه ای که در تمام آیات ملحوظ داشته است باز بمصادق حدیث ((کتاب الله علی اربعة اشیا الغبارة للعوام والاشارة للخواص واللطف الاولیاء والحقایق الانبیاء)) (۴) گاهی قدم را از حد خواص هم بالا نر نهاده و گفته است :-

۱- رجوع شود بشماره ۵ با ورقی صفحه قبل

۲- بضبط اصل نقل شده و بنظر میرسد که (کلامم) باشد .

۳- احادیث منقول از حضرت ابو جعفر صادق (ع) بروایت جابر جعفی و نقل از اصول کافی میباشد .

۴- خلاصه و نقل از سطر ۲۸ تا ۲۵ و سطر ۱ تا ۴ ص ۱۱ جلد اول آیات الولایه چاپ تبریز .

(در تفسیر طایفه خلاصه الدولة مدنی شماره ۱۲ از باب دوم) این رساله بحث و تحقیق شده است .

۵- امیر عبد الوهاب حسینی اسرارآبادی از مفسرین بزرگ است . - مطلع و ابیات ۸ و ۹ و منظم غزل (راز) نقل از ص ۳۲ تذکره الاولیاء چاپ شیراز .

((... اما لطایف و حقایق آیات ... مخصوص باولیا است و انبیا است و بدون ریاضیات و وصول بمقام ولایت ایشان دریافت آنها محال است مگر بکشف اولیا این امت و این اسرار تعلیم و تعمیه و کتابت و بیان راست نیاید و تقیر مؤلف بقدر وقوت بصیرت خود و استماع از بزرگان اهل کشف و معرفت ببعضی از لطایف اشاره کرده تا هر کس از ناظران بقدر صفای قلب و حسن عقیدت و معرفت خود ... چیزی از آنها ادراک نمایند ...)) (۱) این کتاب که بیش از چهل و هفت هزار و پانصد بیت کتابت دارد با مرفورزی و خدایه مؤلف ... ۹۰۵ صفحه ۳۵ سطری (بقطع رحلی) با خط مستعرب تحریر یافته و در سال ۱۳۲۶ هجری قمری در تبریز چاپ سنگی مرغوبی بطبع رسیده است -

بحث ۲ - ترجمه تفسیر حضرت عسکری ع

از مامان مستم از جسام زلال عسکری ع سرخوش از فیض وصال عسکری ع ((
 ندانسته ((بر کلام الله بین تفسیر شاه اعظم آیت . بر کمال عسکری ع ((
 موافقین ((کرده تفسیرش را ترجمه فیض یونم از مقال عسکری ع ((
 علماء اعم ((در مشام راز عطر افراشته نافه نافع زلال عسکری ع (((۵)

تفسیری منسوب بحضرت حسن بن علی العسکری ع ((امام یازدهم شیعه)) موجود میباشد که اصلاً انتساب آن مورد اختلاف میباشد در صورتیکه جناب سید قطب الدین محمد تبریزی (قطب ۳۲) مدعی زیارت قسمی از این تفسیر بخط خود حضرت عسکری بوده و عباراتی هم از آن نقل نموده است -

((... مما وجد بخط العسکری ع انه كتب قد صدقنا ذری الحقایق باقداً النبوة والولاية ونحن ... الخ)) (۲)
 مخالفین این تفسیر - از متقدمین علماء شیعه علامه حلی (۳) در کتاب (خلاصة الاقوال) خود این کتاب را -
 مجعول دانسته و گفته است :-

((این تفسیر را مفسر استرآبادی (۴) از یوسف بن محمد زیاده و از علی بن محمد بن بشاریا (سیار) نقل کرده و هر دو اینها از حضرت امام علی نقی (امام دهم شیعه) روایت کرده اند))
 بعد از این دانشمندان (شیخ غضائری) این تفسیر را مجعول دانسته و مفسر استرآبادی را تضعیف نموده است . اما اعتماد بر این تضعیف شاید کرد زیرا که اکثر اوقات هستند که از طعن این شیخ در امان بوده و از جرح وی سالم مانده باشند -

۱- رجوع شود بشماره ۴ با مرقی صفحه قبل - ۲- نقل از تسعتهای منشور تجدید یازدهم فصل الخطاب
 ۳- حسن بن یوسف بن علی بن مطهر حلی (۶۴۸ - ۷۳۰) ترجمه مختصر حالات و آثار و تالیفات وی در
 (توسعة سلطنة علا الدولة) منافی شماره ۱۷ از باب سوم (این رساله بحث و تحقیق شده است -
 ۴- امیر عبد الوهاب حسینی استرآبادی از مفسرین بزرگ است - ۵- مطلع و ابیات ۸ و ۹ و مقطع غزل (راز) نقل از ۳۲ تذکرة الاولیا چاپ شیراز -

بعد از آن دو نفر در میان متاخرین می‌باشد (۱) این تفسیر و جامعول دانسته و در کتاب فارسی (شارع النجاة)
از علامه حلی تبعیت نموده و عقیده خویش را راجع باین تفسیر در بحث (ختان) بیان داشته است . باین
معنی که پس از نقل قول علامه حلی و با فشاری دوباره آن مفسر استرآبادی را کذاب دانسته و بر شیخ صدوق (۲)
کلمه هم طعن زده است :-

((ابو جعفر بن بابویه (۲) از او روایت کند . ضعیف و کذاب است و نیز از او تفسیری روایت میکند که از دو تفسیر
مجهول الحال روایت کرده که یکی از آنها یوسف بن محمد بن زیاد و دیگری علی بن محمد بن بشار و هر دو اینها
از پدران ایشان از ابوالحسن الثالث علیه السلام . و این تفسیر ساختگی و از جعلیات سهل دیبا جی از بیرون
میباشد و احادیث دیگری از قبیل منکراتیکه در این تفسیر است جعل کرده است .)) (۳) الاحکام
از معاصرین جناب شیخ محمد جواد بلاغی مؤلف (تفسیر آلاء الرحمن) این تفسیر را معتبر و مورد اعتماد
ندانسته است .

موافقین - معتقدین این تفسیر بر علوفه که شخصیت علی و تقوای آنان مورد تصدیق بوده و نظریاتشان را عسوم
علما اعتماد مینمایند عبارتند :- این تفسیر بعد از سلسله با خطبه کوتاه و عبارات ذیل شروع شده اند :-
از متقدمین شیخ صدوق با آنها تقوی و روح ذاتی با آنها تقادی و تبحر علی و با آنها احتیاطی کسه
داشته و ملزم بوده است که اخبار صحیح و مسلم نزد خود را نقل نماید بر مفسر استرآبادی اعتماد کرده و اخبار
و عبارات تفسیر مبجوت عنه وی را در کتاب فقهی مورد اعتماد جامعه تشیع (من لایحضره الفقیه) خویش نقل نموده است .
علامه بر این ادعیهای علمی . قرب زمانی (۴) شیخ صدوق به دوره پیدایش این تفسیر بهترین دلیل بر
وثاقت مفسر استرآبادی و اصالت این تفسیر از حضرت حسن عسکری ع میباشد . خاصه که وی تفسیر مبجوت عنه
را ((املا) امام یازدهم دانسته نه امام دهم و سهل دیبا جی و پدرش را اساسا در سلسله روایت این تفسیر
داخل نداده است .))

از اجتهاد علمای متاخری که موافق این تفسیر بوده اند (علامه مجلسی) (۵) میباشد .

۱ - محمد باقر بن محمد شمس الدین محمد الحسینی استرآبادی از معاصرین شیخ بهاء الدین عاملی که تالیفات زیاد
مانند (سبع الشهاد) حاشیه بر صحیفه سجاده و (اشعاری بفارسی و عربی) دارد . وی در راه بین نجف
و کربلا در سال ۱۰۴۱ وفات کرده است . ۲ - محمد بن علی بن حسین بابویه قمی معروف به (شیخ صدوق)
متولد در دوره (غیب صفوی) و متوفی (دروی) بسال ۳۸۱ میباشد . وی تالیفات بسیار زیادی دارد که غالباً
مورد اعتماد حوزه های علمی شیعه میباشد . کتاب جلیل القدر (من لایحضره الفقیه) وی یکی از کتب اربعه فقه شیعه
است . ۳ - نقل از ۸۸ منتهی الامال (چاپ تهران) در ذیل ترجمه احوال ((محمد بن القاسم یا ابن القاسم))
ابن ابن القاسم (ابوالحسن محمد بن قاسم یا ابوالقاسم) استاد شیخ صدوق بوده است . ۴ - شهادت حضرت
حسن عسکری با صحیح اقوال (زمان خلافت المعتضد علی الله عباسی) (یوم جمعه هشتم ماه ربیع الاول سنه ستین و
ماه تین) بسال ۲۶۰ در (سرمن رای) بوده است و غیبت صفوی حضرت حجت موعود با اعتبار تولد بعد از
شهادت پدر با ۷۵ سالگی بین سنوات (۲۶۰ یا ۲۶۲ تا ۳۲۵) بوده است (بقیه باورقی در صفحه بعد)
۵ - رجوع شود بشماره ۴ باورقی در صفحه قبل

وی در ابتدا کتاب بحار الانوار عقیده خود را با مضامین ذیل دوباره این تفسیر بیان داشته است :-

((تفسیر امام از کتب معروفه است و حضرت صدوق بدان اعتماد و از آن نقل نموده اند . اگر چه بعضی از -

محدثین روایات آن طعن زده اند . لیکن صدوق رحمه الله چگون دانست و نزدیکی (۱) بزمان معصوم (ع)

است تا آنکه در صحت روایات آن طعن زده و تردید کرده اند)) -

غیر از این دوشن بسیاری از رجال شیعه و علمای متقدم و متاخر بدون اینکه تردیدی داشته باشند از روایات ایسن

تفسیر نقل کرده اند . اصل این کتاب ظاهر را تفسیر تمام آیات قرآن بوده است ولی قسمت عمده آن از بین رفته

و آنچه موجود است در نسخ مختلف متفاوت میباشد . اما عموماً بآیات ۲۸۲ با ۲۸۳ سوره ۲ (بقره) خاتمه

یافته اند . قسمت موجود این تفسیر سال ۱۳۱۵ در حاشیه (تفسیر علی بن ابراهیم قسبی و آیات الاحکام -

فاضل مقداد) با خط نسخ و چاپ سنگی در تبریز چاپ شده است .

دو نسخه خطی بسیار نفیس که هر دو با خط نسخ بسیار خوش و مرغویی که بسالهای ۱۲۶۶ و ۱۲۶۸ کتابت شده اند

در کتابخانه عالی مدرسه سپهسالار (۲) موجود است :-

نسخه خطی و چاپی موجود این تفسیر بعد از سلسله با خطبه کوتاه و عبارات ذیل شروع شده اند :-

((الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد و آله الطاهیرین و سلم تسلیماً کثیراً الخ)) .

یک نسخه با این جمله زیر از آیه ۲۸۲ سوره ۲ (بقره) بدون آنکه آیه تمام شده باشد خاتمه یافته است :-

((ولایا ب الشهادۃ اذا ما دعوا)) -

نسخه دیگر تا آخر آیه ۲۸۳ سوره ۲ (بقره) را دارد :-

((وان کنتم علی سغرا ولم تجدوا ولا تکنوا الشهادۃ و من یکتمها فانه آثم قلبه . و الله بما تعملون

علیم . . .)) -

طرح و روش تفسیر موجود چنان است که در مقدمه احادیثی در فضیلت قرآن . ثواب قرائت و فرا گرفتن

آن نقل و سپس تفسیر مفصلی از ((بسم الله الرحمن الرحیم)) شده است . - از این تفسیر در کتابخانه

آنگاه یک یا چند آیه را با جمله (قوله عزوجل) مطرح نموده و بحث و تحقیق در آنها با استناد احادیثی

از حضرت رسول اکرم و اهل بیت آغاز و پایان یافته است . -

بقیه با ورقی صفحه قبل

از طرف دیگر شیخ صدوق بدون هیچ اختلاقی در سال ۳۸۱ رحلت کرده است . اگر سن او را ۸۱ بگیریم چهل سال

بعد از شهادت حضرت حسن عسکری متولد شده است و این مدت چهل پنجاه سال مسلماً صحابه و شیعیان که محضر

امام را در ک کرده بودند هنوز در حیات می بودند و چه بسا که شیخ بدر ک فیض محضر بعضی از آنها نائل آمده باشد . -

محمد باقر بن محمد تقی بن معصود علی (مجلسی - د) متولد (۱۰۴۲ یا ۱۰۳۵) و متوفی (۱۱۱۰ یا ۱۱۱۱) در اصفهان

(بقیه با ورقی در صفحه بعد)

۱- رجوع شود بشماره ۴ با ورقی صفحه قبل

- ترجمه های مهم این تفسیر - مهمترین ترجمه این تفسیر که گوئی نخستین ترجمه آنها باشد از (علی بن حسین زواری) صفهانی (۱) میباشد که بامشاه بهماسب صفوی (۲) بنام (آثارالخبار) انجام گردیده است. این ترجمه از قسمت موجود تفسیر (ازاول فاتحه الكتاب تا اواخر آیه ۲۸۲ سوره بقره) (۳) - بعمل آمده است. این ترجمه با جملات زیر آغاز و انجام یافته است: -
- ((مقرب بارگاه اله و مشرف بتشریف فاتیثونی بحبیکم الله (۴) الخ))
- ((..... مستنبیانوار این تفسیر که به آثارالخبار موسوم شده بآله العالمین و با خیرالنظرین برحمتک با ارحم الراحمین و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و عترته الطاهین و سلم تسلیما کثیرا)) -
- نسخه خطی این ترجمه که در سال ۱۲۶۵ تحریر یافته است در کتابخانه آستان قدس رضوی (۵) بنظر رسید و دومین ترجمه این تفسیر از فاضل قندهاری میباشد که نگارنده بنسخه ای از آن دستنویسی نیافت -
- سومین ترجمه تفسیر حضرت عسکری ع از این رکن دهمی میباشد که از لحاظ تبیین و تیرک آنرا سر آغاز تفسیر آیات الولایه قرار داده و در باره آن گفته است: -
- ((..... کتاب تفسیر جلیل کبیر حضرت امام همام و شرح بعضی از مطالب مهمه آن چون قریب و جزو از کلام الله را آن وارث علم و وحی الهی از سوره بقره تفسیر فرموده و در آب و دیده آنحضرت در آن آنست که تمامی آیات را در شان حضرت علی مرتضی و اهل بیت عصمت علیهم السلام و شیعیان و اعدای ایشان تفسیر و تاویل فرموده و فزول آیات کتاب مبین را که جمعلی دال بر خلافت و ولایت است بیان شافعی وافی فرموده و تفسیر بزیاده از تفسیر این دو جزو نیافتیم)) (۶) -
- چون معرفی خصوصیات آیات الولایه را نمودیم از بیان جزئیات این ترجمه صرفنظر مینمائیم -
- بقیه از صفحه قبل
- ۲ - یک نسخه با خط نسخ خوب است که رقم ندارد و با قطع وزیری و کاغذ دولت آبادی در ۲۹۳ ورق ۲۰ سطری ذیل شماره ۱۹۹۷ و نسخه دیگری با کاغذ اصفهانی در ۱۷۴ ورق ۲۴ سطری که صفحات اول و دومش جدول بطل است و ذیل شماره ۱۹۹۸ کتابخانه مدرسه سپهسالار موجود است. نسخه معتبری از این تفسیر در کتابخانه بشیر اسلامبول موجود میباشد -
- ۱ - ترجمه احوال وی در باب و ورق شماره ۲^{۲۷۵} قسمت الف از بحث ۱ از بحث سوم این فصل گذشت و تالیفات وی منکوح گردید -
- ۲ - این دانشمند گوی که مترجم دربار صفوی بوده است زیرا چنانکه در احصاء کتابهایش گذشت بیشتر از آنها ترجمه آثار و تالیفات عربی بزرگان سلف میباشد -
- ۳ - تا این جمله ((ان تفضل احدیها فتذکر احدیها الاخری و لا یاب الشهداء اذ اما دعوا)) -
- ۴ - قسمت دوم از آیه ۲۹ از سوره ۳ (العمران) -
- ۵ - این نسخه رقم ندارد ولی متن را با خط نستعلیق آیات را با خط نسخ نوشته و بوسیله خط قرمزی که روی آنها رسم شده ممتاز گردیده است. این نسخه در ۲۷۰ برگ ۱۷ سطری تنظیم و ذیل شماره ۱۴۳۲ - کتابخانه و شماره ۲۳۰ فهرست کتب خطی آستان قدس رضوی ع ثبت و ضبط شده است -
- ۶ - نقل خلاصه از سطر ۱ تا ۲۰ ص ۴ (مقدمه) آیات الولایه (جلد اول) چاپ تبریز -

بحث ۳ - کتاب براهین الامامه از - ثمرات آمده بود از قول آیت اله زنجانی نقل می نمود که معظمه اسم
دومین اثر مهم و مورد توجه جامعه شیعه این قطب ذهبی تالیف براهین الامامه می باشد .
الف - اهمیت کتاب - شخصیت عرفانی و علمی . اعتقاد کامل و ایمان راسخ مؤلف که بگفته خود ش (با موب
براق شوق و رفسر ف عشق) (۱) عوالم مختلف کمال انسانی را طی کرده و از ظهور ولایت بمرکز جنان رسیده
است خود یکی از جهات مرجحه این کتاب است که آنرا از مؤلفات نوع خود متمایز می سازد و خواننده را با اعتقاد
بیشتری بمطالعه تشویق مینماید و بر اهمیت این تالیف می افزاید . زیرا از مطالعه یکی از براهین یکصد و ده گانه
نکته جالب توجه آنستکه مؤلف خود براهین این تالیف (براهین الامامه) و کتاب آیات الولاية خویش را قانع
بوده و در غالب تالیفات بعدی خویش این دو تالیف را ستوده است . چون نگارنده در بحث معروف -
آیات الولاية (بحث ۱ از این بحث) بعضی از آنها را نقل نمود در اینجا تکرار نکرده و آنچه در همین کتاب
آورده است قناعت مینماید .

۱ - (سطر اول ص ۱۰ چاپ تبریز) ((موفق شدم بر تالیف براهین الامامه در اثبات امامت و خلافت بلا فصل
حضرت بجهة هدایت طلاب و مستوفین در طریقه تین مبین الخ)) -
۲ - (سطر ۳ و ۴ ص ۱۱) ((اگر طالب راغب در دین مصابیح هدایت یکصد و ده گانه را بر آن مشاغل و لایست
هزار و یک آیت ولایت بیفزاید چنان بقینش ولایت و خلافت بلا فصلی کامل آید که شک و شبهه در آن
راه نماند و در آیات ولایت و استنباط آنها از کلام الله و کلام حضرت اهل عصمت علیهم السلام بقدر فقیرمؤلف
احدی از علماء و شیعه رضوان الله علیهم استقصا نکرده الخ)) -
۳ - (ص ۲۶ سطر ۱۵ به بعد) در ذیل عنوان ((تعین البراهین الاثنی عشر الخ)) بعد از
مقدماتی آورده است :

((فقیرمؤلف این سه مسأله توحید و نبوت و امامت را در سه کتاب (۲) محقق کرده ام که
..... بعد از مطالعه این کتب شک و شبهه ای در مطالب عظیمه ثلاثه اصول دین باقی نمی ماند (۲)
..... و ثالث آنها این کتاب براهین الامامه است و بعنایت خداوندی این سه کتاب برای اثبات اصول دین
و مذ هب امامیه کفایت است الخ))

۴ - (ص ۵۹ سطر ۸) در ذیل عنوان ((برهان سیزدهم الخ)) این کتاب را ((گلوگیر خصم))
معرفی کرده است . -
مؤلفین واقطاب بعدی ذهبی و همچنین علمای حوزه علمی نجف و قم این تالیف را ستوده اند .

۱ - نقل از سطر ۱۰ ص ۵۱ قوائم الانوار چاپ تبریز . از طریقه اهل سنت و جماعت مشتمل بر احوال حضرت
۲ - توصیف کتابهای (آیات الولاية و طبایع الحکمة) است که در بحث مربوط بآنها (بحث ۱ و ۶ همین
مبحث) نقل نموده و مینمایم . -
۱ - سطر ۱۸ و ۱۷ ص ۵۹ قوائم الانوار چاپ تبریز .
۲ - نقل از سطر ۹ تا ۱۱ ص ۶۲ براهین الامامه چاپ تبریز .
۳ - نقل از سطر ۱۷ و ۱۸ ص ۵۹ قوائم الانوار چاپ تبریز .

یکی از رجال روحانی (۱) که از سفر عتبات آمده بود از قول آیت اله زنجانی نقل مینمود که معظم له گفته بوده است : ((سالهاست که من در مقام تالیف چنین کتابی بودم و مدتی هم صرف جمع آوری منابع و مآخذ این تالیف نمودم تا کتاب براهین الامامه بدستم رسید . با مطالعه این کتاب از تالیف خود منصرف شده و مسوده کرد آن را با آب دجله شستم زیرا که مؤلف حق مقام ولایت را باندازه طاقت بشسری ادا نموده و در مدت هزار و اندی سال کتوکتابی باین اهمیت یافته شده است .)) -

این بیان آیت اله زنجانی مجامله نیست و بگزاف سخن نگفته است زیرا از مطالعه یکی از براهین بکصدوده گانه متن این کتاب قدرت و نظم فکری ، احاطه و تسلط مؤلف را بر آیات قرآن و تفاسیر مختلف ، احادیث قدسی و نهوی ، اخبار عامه و خاصه میرساند .
نمونه ای از احاطه مؤلف بر علوم و احادیث اسلامی این است که در هریک از براهین این کتاب پس از ذکر متن حدیث و طرق بیان آن و تعداد ناقلین هر طریقه (شیعه و سنی) را با سلسله رواشان جداگانه احصاء مینماید مثلاً در نخستین برهان متن کتاب آورده است : -

((البرهان الاول . حدیث غدیر خم است در نص بر حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب ع بولایت که مقتضی امارت و امامت است : بقوله (ص) : من کنت مولاه فعلی مولاه . از طریقه عامه در آن هشتاد و نه حدیث است و از طریقه خاصه در آن چهل و سه حدیث است . اما عامه ابوالحسن مغازلی شافعی از زید بن ارقم روایت کرده که الخ)) (۲)

چنانکه ملاحظه میشود حدیث غدیر خم را از ۸۹ طریق عامه و ۴۳ طریق امامیه نقل کرده و باین نقل تنهها هم کفایت نموده و تمام طرق را یکی بعد از دیگری بیان داشته است با این تفاوت که موارد مشابه را حذف کرده و آنچه مورد اختلاف روایات است با اسم و رسم . نام و نشان روایات باضافه کتابهایی که آن حدیث بخصوص را نقل نموده اند جداگانه شرح داده است .

با این ترتیب مؤلف تنهها در یکصد و ده برهان متن این کتاب دو هزار و هشتصد و پنجاه و دو حدیث را - با تمام جزئیات که محدثین بر آن واقف هستند نقل نموده که یک هزار و چهارصد و چهل و پنج آن از اهل سنت و جماعت و بقیه اش (۱۴۰۷) از طریق شیعه امامیه میباشد . -

علاوه بر این احادیث متن کتاب اخباری هم در خانه و ختم الخاتمه براهین الامامه بر وجود و ظهور حضرت حجت موعود ع و فضائل شیعان آورده است . با این حساب مؤلف در این کتاب در حدود پنجاه هزار حدیث را با دقتهای لازمی که نموده کوچکی از آنرا بیان کردیم نقل نموده است : -

((ده هزار حدیث بر تقویت احادیث نبویه ، مرقیه از طریقه اهل سنت و جماعت مشتمل بر احوال حضرات حجت الله نقل کرده است)) (۳)

- ۱ - جناب آقای میرزا سید محمد حسین شریفی حسینی متولی آستانه احمد بن موسی ع (شاه چراغ) و نبیره پسری مؤلف میباشد که مقدمه کوتاهی در چاپ این کتاب نگاشته است .
- ۲ - نقل از سطر ۹ تا ۱۱ ص ۶۷ براهین الامامه چاپ تبریز .
- ۳ - نقل از سطر ۱۷ و ۱۸ ص ۵۴ قوائم الانوار چاپ تبریز . -

با توجه باینکه قدمای بسبب دانشمندان کنونی یادداشت‌های منطقی (فیش) نداشته‌اند تا بتدریج در ضمن مطالعات روزانه مطالب و موضوعات مختلف را جداگانه ثبت نموده در هنگام تالیف و تصنیف باسانی از آنها استفاده نمایند و دلیل این امر وجود مسوده تالیفات گذشتگان و بقایای کتابخانه خانوادگی نگارنده میباشد که پیش‌نویس (مسوده) چند کتاب همین مؤلف ذی‌هنی در آن موجود است.

این مسودات عموماً روی قطعات کوچک کاغذ های رنگی و با خطوط بسیار ریز و دره‌سی که متن حاشیه را بر نموده و گاهی معکوساً در فاصله سطور متن نوشته شده‌اند که خواندنشان بدون کمک ذره بین دشوار میباشد.

بنابراین مقدمات و صدها دلیل دیگری که در اثبات مطالعه این دو تالیف (آیات الولاية . براهین الامامه) روشن شده و ذکرشان موجب طول کلام میگردد. این قطب دانشمند و برکار ذی‌هنی احاطه فوق‌العاده بر علم اسلامی . سیرت و تاریخ ائم مختلف . علم رجال و احادیث داشته است.

ب = نام کتاب مؤلف نام خود و کتاب را در مقدمه این تالیف بعد از خطبه طولانی که بزبان عربی انشاء نموده چنین آورده است: ((..... اما بعد بدان ای عطشان بحر ولایت و مستسقی مدام از گوسانهار هدایت که تقیرمؤلف اقل السادات الانتم ابوالقاسم بن محمد نبی الحسینی الشریفی بعد از اتمام کتاب عسریز جلیل تفسیر آیات الولاية بعون الله و توفیقه موفق شدم بر تالیف کتاب براهین الامامه الخ)) (۱)

نام این کتاب از اسمهای است که مستقلاً خود کاملاً مطابقت دارد زیرا که این تالیف در چهل هزار بیستی که کتابت شده است از آغاز تا انجام غیور از امامت سخن دیگری ندارد.

ج = سال تالیف = تاریخ تالیف این کتاب مانند غالب آثار پیرو و شن ضمیر بطور قطع معلوم نیست . تنها راهنمای سال تالیف کتاب بیان ((..... بعد از اتمام کتاب آیات الولاية)) فوق میباشد :

چون در معرفی آیات الولاية (بحث ۱ این مبحث) ثابت نمودیم که در سال ۱۲۷۱ تالیف آن تمام شده است لذا این کتاب بین سالهای مزبور تا هنگام مسافرت بارض اقدس رضوی ع (۱۲۸۰) مؤلف تالیف شده است.

د = سبب تالیف این کتاب = روح ایمان و عقول در بحر ولایت که غواش وجود دین قطب ذی‌هنی را فرا گرفته بود و سائقه طبعی هدایت و ازشاد تنها عامل محرک این مؤلف بر تالیف براهین الامامه است . چنانکه خود گفته است : ((..... موفق شدم بر تالیف کتاب براهین الامامه در اثبات امامت و خلافت بلا فصل حضرت سید الخاقین))

بجهت هدایت طلاب و مستودین در طریقه دین مبین حضرت سید المرسلین الخ)) (۲)

علت دیگر تالیف و موجب فارسی نگاشتن این کتاب را چنین یاد کرده است :

((تقیرمؤلف در تفسیر کبیر تحریر آیات الولاية بطلا خطه عدم فیض معانی و لطائف و حقایق آیات مذکور به عبارات فصاحت و لسان عجمیه است تا قوا شدش عام بر خاص و عام باشد . در این کتاب براهین الامامه نیز بهمان سنت مستقیم عمل نمود تا مثل تفسیر مذکور کثیر النفع باشد الخ)) (۲)

۱ - خلاصه و نقل از سطر ۳۰ ص ۸ تا سطر ۱ ص ۹ و ۵۷ تا ۶۳ و ۹۰ و ۹۱ و ۱۸۶ تا ۱۸۷ و سطر ۷۵۶

۲ - خلاصه و نقل سطر ۱ تا ۳ و سطر ۲۹ و ۳۰ ص ۱۰

۳ - خلاصه و نقل از سطر ۱۶ تا ۲۰ ص ۵۶ براهین الامامه چاپ تهریز -

هـ - موضوع این کتاب - این تالیف را از ردیف سایر تالیفات این رکن بر تالیف ذهبی که غالباً بر مبنای فلسفه ما رواه الطبیعه (حکمت متعالی با حکمت الهی) و عرفان است با یست ممتاز و جدا دانست زیرا که این کتاب حاوی مطالب دقیق صوفیان نبوده و صرفاً جنبه تحدیث و نقل اخبار را دارد زیرا این کتاب مجموعه بسیار مفیدی از احادیث متفرق عامه و خاصه در باب ولایت میباشد باین معنی که مؤلف تمام اخبار پراکنده مهمترین مسائل مابین الاختلاف عالم اسلام را که منشاء ((جنگ هفتاد و دو ملت)) گردیده است در یکجا آنها را جمع کرده است .

و - طرح کتاب - این کتاب از لحاظ کلی بر چهار بخش ممتاز طراحى و بنا شده است :

بخش اول - دیباچه که خود شامل چهار قسمت میباشد :

الف - مقدمه ثبکه پس از خطبه طولانی عربی با کلمه ((اما بعد)) مؤلف نام خود و کتاب و علت تالیف را مفصلاً بیان داشته و ما مختصری از آنرا نقل کردیم .

ب - دوازده برهان که مبنای یکصد و ده برهان متن کتاب میباشد باضافه ((ملازمه ثبوت هریک از براهین با عصمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام)) (۱)

ج - یکصد و بیست منقبت از مناقب و فضائل حضرت یعنی ((دوازده منقبت که هریک شامل ده فضیلت از حضرت علیه السلام)) (۲) میباشد .

بایست توجه داشت که مؤلف این دو قسمت اخیر (دوازده برهان و دوازده منقبت) را چنانکه در معرفی منظومه نورالولاية سید قطب الدین محمد (بحث ۱ از مبحث پنجم از فصل یازدهم این باب) اشاره کردیم از بخش اول و دوم آن کتاب ترجمه نموده و در پایان آن بدون آنکه نام کتاب را برده باشد گفته است :

((پس بدان ای طالب دین مبین آنکه علاوه بر یکصد و ده برهان اصل کتاب براهین الامامه تا نور علی نور شود از حضرت سید جلیل السید قطب الدین محمد سیدی و سندی و جندی الاعلی چون در رساله منظومه عربی خود این ثلاثی دوازده برهان و دوازده منقبت را بوجه اختصار ذکر فرموده و برشته نظم عربی در آورده بودند فقیرمؤلف بسبب حسن ترتیب آنها و انتخاب آنها از یکصد و ده برهان این کتاب براهین الامامه آنها را ترجمه بفارسی کرده در این دیباچه ذکر کردم و اگر اشعار عربی آنجناب را ذکر میکردم بر طالع فارسی زبان مشکل میشد .)) (۲)

د - بمناسبت مقام بحث تازه فی رد ذیل عنوان ((بیان کفر عامه و اهل سنت با اعتقاد سید مرتضی رحمه الله علیه و مؤلف)) (۱) بیش کشیده و دو برهان ((برهان سیزدهم - بر امامت از نص کلام الله بر غیر ظالمان ذریه ابراهیم)) و ((بیان برهان رابع عشر بر خلافت امیرالمؤمنین ع و غصب خلافت آنحضرت)) (۱) را طرح نموده است . ناگفته نماند که مؤلف این دو برهان را که طرح اساسی آن ماخوذ از بخش دوم منظومه جده اعلا و خویش میباشد اضافه نموده است تا دوازده منقبت بنام دوازده امام و چهارده برهان بنام معصوم داشته باشد .

۱ - نقل از عناوین ص ۱۹ تا ۲۵ و ص ۲۶ تا ۵۲ و ص ۶۳ و ۴۴۰ و سطر ۱۲ تا ۱۸ ص ۵۶ و سطر ۶ و ۷ ص ۲۵۴ براهین الامامه چاپ تبریز .

۲ - خلاصه و نقل از سطر ۱۶ تا ۳۰ ص ۵۶ براهین الامامه چاپ تبریز .

بخش دوم - متن براهین الامامه - که بعد اسم مبارک (علی) در یکصد و ده برهان پی ریزی شده است
 بخش سوم - خاتمه کتاب - در ذیل عنوان ((خاتمه البراهین العشره والمانه یذکر البراهین علی وجوه الثانی
 عشر القائم من آل محمد علیهم السلام من طریق الخاصه والعامه)) (۱)
 مؤلف در این یکصد و نه صفحه (حدود پنج هزار بیت) خاتمه مطالب زیادی دارد که عموماً حول سه بحث اساسی
 دور میزنند :

الف - اثبات مهدویت . دلائل تولد و غیبت . براهین طول عمر . علائم ظهور و حتی شکل و قیافه حضرت
 حجت موعود ع و اباه و زوان دلیل ثابت نموده است .
 ب - معنای رجعت را با کمیت و کیفیت آن در اثنا مباحث فوق توضیح داده است .
 ج - حقیقت قیامت صغری و کبری را بمناسبت مقام و در ذیل عنوان ((بیان مؤلف)) بحث و تحقیق کرده است .
 بخش چهارم - ختم الخاتمه - خاتمه کتاب با مباحث دیگری بنام ((ختم الخاتمه فی فضائل الشیعہ و محبت علی
 علیه السلام)) آراسته شده و پایان یافته است .

ز - روش مؤلف - مؤلف بعد از دیباچه و مقدمه و قبل از شروع بحث کتاب خود اشاره بر این تالیف نموده
 و گفته است : ((پس وقت آنستکه شروع نمایم در مقصود و پس از هر حدیث عامه و خاصه اشاره بدلالست
 آن حدیث بر افضلیت و امامت و خلافت خواهد نمود و اگر در حدیثی احتیاج بشرح باشد پس از ترجمه آن حدیث
 بیان مختصر و وافعی و مفید میشود که رفع ابهام آن حدیث و کلمات آن حضرت شده باشد . بعد از آن منظور از
 حدیث را بصورت برهان منطقی بیرون میآورم بشکل اول از براهین و اشکال منطقیه که سهل الانتاج است برخسواس
 و عوام تمامی سهل و آسان گردد در یافت نتیجه از برهان الخ)) (۱)
 یکی از جهات رجحان این تالیف نظم فکری مؤلف در تمام براهین میباشد که در هر یک از آنها شش جهت را بتوسیله
 مراعات نموده است :

- ۱ - عنوان برهان را باد نموده و عموماً آیات قرآنی که مناسب موضوع برهان است عیناً نقل و ترجمه کرده در صورتیکه
 متن احادیث را کتربیان و بترجمه آنها قناعت نموده است .
- ۲ - در تمام براهین یکصد و ده گانه بدون استثنا تعداد احادیث مرثیه را از طریق عامه و خاصه احصاء کرده است
- ۳ - در هر برهانی پس از این دو کار و حذف مشترکات مفاهیم احادیث ، ناقلان مهم اهل سنت و جماعت و موارد
 اختلاف هر یک را بیان داشته و سپس با احادیث شیعیه پرداخته است .
- ۴ - در غالب براهین بشرح و تفسیر آیات و احادیث منقولہ پرداخته و بمناسبت مطالب تازه فی در ذیل عناوین خاصی
 اضافه نموده . گاهی هم استحضانات ذوقی و عقاید شخصی خود را در زیر عنوان ((بیان مؤلف)) نگاشته است .
- ۵ - با وجودیکه صوفیان ((بای استدلالیان را چوبین میدانند)) مؤلف براهین الامامه چنانکه خود اشاره
 کرده نتیجه هر یک از براهین را بشکل اول منطقی بیرون آورده است .
- ۱ - رجوع شود بیاورقی شماره ۱ صفحه قبل .

- اگرچه مؤلف علت انتخاب شکل اول را از اشکال اربعه منطق متذکر نگردیده اما ساده و طبیعی بودن این شکل موجب انتخاب آن شده است که ((سهل الانتاج)) باشد .
- هنرمؤلف در این است که عموم براهین فضائل حضرت ع . فضائل شیخین را که از حدیث عنوان برهان استخراج نموده بترتیب (صغری و کبری) برای برهان منطقی قرار داده و مطلوب وصایت و خلافت علوی ع را نتیجه گرفته و هیچگاه از این روش تجاوز نکرده است .
- ۶ - آنچه شایان توجه و قابل تحسین میباشد لطافت ذوق و مناسب گوئی . قدرت طبع و بلاغت این رکن دهمی در لعن و سلام یا دعا و تفرینهای مختصری است که در پایان هر بیان مناسب با موضوع مورد بحث برهان . آنهم با عبارات عربی انشأ شده و غالباً صنعت تضمین آیات و ارسال مثل رعایت نموده است .
- مثلاً در برهان ۶۲ که معنای ((اعراف)) و تفسیر آیت ((و علی الاعراف رجال)) (۱) را بیان نموده در آخر برهان نوشته است ((فاقول اللهم صل وسلم علی عرفاتك و اعرافك و عرفاتك فی الدنيا و لاخرة و العن و عذب جهلائك و كفارك و مشركيك الی بیوم القیامة)) . (۲)
- ع . نسخه خطی و چاپ کتاب - اگرچه این کتاب نفیس گری نسخه اصلی آن گویا موشح بمهر و امضای مؤلف بوده . متأسفانه از بین رفته است . اما نسخه ثبکه بخط آقای میرزا ابوالحسن حافظ الکتب (۳) و بدستور جناب وحید الاولیا از روی نسخه اصلی مؤلف استنساخ شده هنوز موجود است .
- امتیاز این نسخه بر نسخ خطی کتابخانه نگارنده (۴) و کتابخانه معارف (۵) از این جهت میباشد که این نسخه اولاً از روی نسخه اصیل و متن مؤلف استنکاب شده است و ثانیاً جزوه آنرا شخص جناب وحید الاولیا با نسخه اصل مقابله کرده و تصدیق صحت آنرا نموده اند .
- این نسخه فعلاً در کتابخانه خانقاه احمدی در شیراز مضبوط میباشد . با وجود نسخ متعددی که از این کتاب نفیس موجود است ناشر محترم آن (۶) با کمال حسن نیت اما شتابزده (در اسفندماه ۱۳۳۳ بقطع بزرگ در ۵۹۶ صفحه ۳۰ سطری با کاغذ اعلی و حروف شماره ۱۲ در چاپخانه رضائی تبریز) آنرا چاپ کرده و بسرا از اغلاطی که بدون شك از روش کتاب را کاسته است منشونموده .
- ۱ - قسمت دوم از آیه ۴۴ از سوره ۷ (اعراف) که قسمتی از آن در آیه ۴۶ همین سوره تکرار شده است .
- ۲ - نقل از سطر ۶ و ۷ ص ۲۵۴ براهین الامامه چاپ تبریز
- ۳ - متصدی مطبعه احمدی و ملازم خدمت پنجاه ساله مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (جناب وحید الاولیا) که هنوز - حیات دارند .
- ۴ - نسخه کتابخانه نگارنده با نسخ و نستعلیق خوبی کتابت شده و جای عنوان براهمین باز مانده است . متأسفانه این نسخه ناقص میباشد و یک جزوه آخرش مفقود شده است .
- ۵ - این نسخه بخط نسخ حسین بن محمد تبریزی در ۳۲۷ ورق ۲۸ سطری کتابت شده است . عناوین و براهین آن با جوهر قرمز کتابت گردیده و ذیل شماره ۱۲۷۵ کتابخانه و شماره ۲۱۱ ص ۶۳ جلد ۲ فهرست کتب - ثبت و ضبط است .
- ۶ - آقای شمس الدین خسرو رومی از شیخ زاده کان باتقوی و از مؤلفین آداب سلسله نهیبیه که از یمن تربیت جد و پدر بزرگوارشان (مرحوم صغیر العارفین که از شیوخ نامدار اقطاب اخیر نهیبیه بسود و ما در باب سوم معرفی نمودیم) عمری را با فضل و شرافت بسر آورده و اخیراً همت بنشر آثار چاپ نشده اقطاب و شیوخ این سلسله گماشته و آثار زیادی را طبع و نشر کرده است بخدایش موفق دارد .
- شارد (شاه فتح اله شیرازی) و در طریقت شارک (شیخ حسن نجفی) است که در (احمد نگر هندوستان) در هنگامیکه از خدمت (عادل شاه دکن) بعصر (نظام شاهیان احمد نگر) رفته بود و وی برخورد نموده و با وی عزت فرمود . وی ۶۹ سال عمر کرد و تألیفات زیادی منقول در علوم غریبه از او باقی مانده است .

در اوصالت و صدور این خطبه از لسان مبارک علوی تردیدها کرده اند . چون بحث در آن هم از وظیفه نگارنده و هم از حوصله این رساله بیرون است . لذا از عقاید علما گذشته و اقتضای بنظر ذی حبیبه درباره این خطبه نموده پیش شرح آن را معرفتی بمنمائیم :-

((ومن اجل هذا كلم الله باطنا))
 بالسن بعض الاصفاء الاجلة ((
 ((كما انطق الله الجليل بخطبة))
 البیان لسان المرفی بالولاية ((
 ((لقد صار في سكر المحبة ناطقا))
 بنور شئون الحضرة الازلیة (((۱)

متأخرین از اقطاب نهضیه چندین خطبه علوی (۲) را مورد توجه زیاد قرار داده و بکلمات آن استناد نموده اند . یکی از خطب همین (خطبه البیان) میباشد که انشاء آنرا در مقام سکر محبت و جذبه عشق الهی که مقام بقا بعد الفناء است . میدانند

((آنکه که در آئینه بتابد خورشید آئینه انا الشمرنگوید چه کند ؟))

هرگاه اشتغال نائره عشق و تجلی نور الهی آثار انبیت و انانیت معشوق را منسلخ ساخت . شدت استهلاک و فنا بدینجا میرسد که عاشق خود را مصادر جمیع شئونات و مظهر تمامی صفات حق ببندد . در این مقام جمع الجمع و قاب قوسین (۳) بود که مقام اقدس عویع بسرده اسرار را دریده و شخصیت و لویه خویش را با ایسن عبارات آغاز و بیان فرموده است :-

((انا عندی مفاتيح الغيب انا نور الانوار انا موصوف باوصاف الله بغير الالهية والخلق والا مفسر فتبارك الله رب العالمين ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم -)) (۴)

براین خطبه شروح متعددی نوشته شده است و از آنجمله شرح (کلمات مکنونه) ملاحسن فیض کاشانی (۵) در (خلاصة التوجعان فی شرح خطبة البیان) (۶) محمد دهردار (۷) میباشد .

یکی از شروح مفصل فلسفی و عرفانی این خطبه . شرح مباحث عنه جناب راز میباشد که در آن بر دو شرح فوق نظر داشته . اولی راستوده و دومی را انتقاد نموده است . مؤلف ناهی از خود ذکر نموده و نام این شرح را تنها در قطعه دعا ئیه آخر کتاب بدینسان آورده است :-

- ۱ - ابیات ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۲ از تحفید باز دهم فصل الخطاب سید قطب الدین جاپ تبریز .
- ۲ - خطب (طنزجه . افتخار . بساط باسحابه و غیره)
- ۳ - آیه ۸ و ۹ ((ثم دنی فقد لی نکان قاب قوسین او ادنی)) از سوره ۵۳ (النجم) .
- ۴ - تمام این خطبه در حدود یکصد و سی بیت میباشد که با اختلاف مختصری ضبط شده است . عبارات فوق کسه جملا ت اول و وسط و آخر خطبة البیان است از ص ۳۶۱ تا ص ۳۹۰ فصل الخطاب است .
- ۵ - کتاب کلمات مکنونه تالیف ملاحسن فیض کاشانی (محمد بن الشاه مرتضی بن الشاه محمد متولد ۱۰۰۷ و متوفی ۱۰۹۱) است که ترجمه احوال و آثارش در باورقیهای گذشته تحقیق گردیده .

- ۶ - شرح (خلاصة التوجعان) بخط نسخ (زین العابدین بن تقی بن عبد الله) که در سال ۱۲۸۴ کتابت شده و نیل شماره ۶۰۲۵ کتابخانه و شماره ۵۲۰ صفحه ۸۵ جلد ۵ فهرست کتب خطی آستانه قدس رضوی ع ثبت و ضبط است
- ۷ - محمد فوزند محمود (خواجه ابو محمد) دهردار خفزی الاصل شیرازی . در سال ۱۰۱۶ متولد شد . در علوم شاگرد (شاه فتح اله شیرازی) و در طریقت شاگرد (شیخ حسن نجفی) است که در (احمد نگر هندوستان) در هنگامیکه از خدمت (عادل شاه دکن) بحضور (نظام شاه هیان احمد نگر) رفته بود پیاوی برخورد نموده و بامروی عزلت گزیده . وی ۶۹ سال عمر کرد و تالیفات زیادی مخصوصا در علوم غریبه از او باقی مانده است .

- ((ختم کردم شرح خطبه با دعا از دعا چون حاصل آمد دعا)) (۱)
- در صور تیکه خلیفه و فرزند وی که در زمان ارشادش این شوح طبع و نشو و گردید و لقب ((معالم القایل و القیلان فی شوح خطبه البیان)) را بآن داده است . -
- شأن علت و تاریخ شوح این خطبه را صریحا ذکر نکرده ولی از خلال ابیات وی چنان بر می آید که در مسافرت تهرانی بمصیبتی گرفتار آمده و شاید این شوح نذر گونه برای آن بوده باشد . چنانکه خود سروده است : -
- ((بمصیبت روی دادی بر فقیر که تن و جانم در آن گشتی اسیر))
 ((گفتم کی مالک جان و تنم زین مصیبتها بگو من چون کنم))
 ((گفت اگر چاره ز من جوئی بمیر چاره نبود غیر مردن ای فقیر)) (۱)
- در همین قطعه پس از ابیات چندی آورده است : -
- ((حرمت نور عظیمش ای خدا))
 ((از بلای ری امان ده بکسره))
 ((دولت و عزت باین بیچارگان))
 ((از غریبی در وطن رجعت بده))
 ((غبطه و برگردد از ما اهل فارس باده خوار آئیم از هر جام و کاس)) (۲)
- ابیات فوق مسلم میدارد که تالیف این شوح در تهران انجام گردیده است . زیرا از طرفی میدانیم که اولین و آخرین سفر این رکن ذی بی زیارت ارض اقدس رضوی ع (از سال ۲۸۰ تا گاه ارتحال وی سال ۱۲۸۶) بود کسه در دو نوبت رفتن و باز آمدن از مشهد در تهران اقامت کرده است .
- از طرف دیگر مؤلف در شوح این جمله ((انا الذی ابری الاکمه والابوض الخ)) (۳) از خطبه البیان بمناسبت بیان ((محی الدین اعرابی (۴) در فتوحات مکیه که خود ادعای ختم ولایت را از برای حضرت عیسی کرد الخ)) (۳) نقل کرده و چندی نکته را روشن نموده است : -
- اولا بر شوح محمد دهدار طعن زده و گفته است : -
- ((و تابعان او از آنجمله شارح این خطبه محمد دهدار (۵) است که فائلند بآنکه ختم ولایت انبیا - بعیسی شده و لیکن ختم ولایت کلیه خاصه محمدیه بحضرت مولانا الاعظم امیر المؤمنین است و این اعتقاد بر مذ هب اهل سنت و عامه است ولیکن اعتقاد عوفا و شیعیان الخ)) (۳)
- آنگاه پس از تحقیقات مفصلی و اثبات نظر خود اعتقاد آندورا ((سخیف و شوك صرف و کفر بیتن)) (۳۰) دانسته است . ثانیاً شاهد بحث مارا (تحقیق در تاریخ این تالیف بدینگونه آورده است : -
- ۱ - ابیات ۵۷ تا ۱۹۰ قطع ۵۰ بیتی آخر کتاب . نقل از ص ۸۲۳ و ص ۸۲۰ نسخه خطی کتابخانه نگارنده . -
- ۲ - ابیات ۵ تا ۹ ص ۸۲۳ نسخه خطی کتابخانه نگارنده . -
- ۳ - خلاصه و نقل از سطر ۷ و ۱ تا ۸ و ۱۰ و ۱۱ ص ۷۴ و شرح خطبه البیان نسخه خطی کتابخانه نگارنده . -
- ۴ - محی الدین ابوبکر محمد بن علی بن محمد اعرابی (۶۰ تا ۴۳۸) که آثار و تالیفات وی را در باب و قیهای گذرشته در ضمن ترجمه احوال وی احصاء نموده ایم . -
- ۵ - رجوع بشماره های ۷ و ۸ از باب و ورقی صفحه قبل شود . -

۶ - مضمون بیتی از این نسخه خطی کتابخانه نگارنده

۷ - خلاصه ابیات از این نسخه خطی کتابخانه نگارنده . -

((فقیرمؤلف اقل السادات شارح این خطبه عظیمه گویند که فقیر را قبل از اینها اعتقادی در حق محی الدین اعرابی بود (۱) و او را صاحب کشف قلبی دانستی و در حال عتبه بوسی روضه که طالب فتوحات او شدم و در کتابخانه مبارکه آنحضرت نیافتم و در کتابخانه مرحوم فاضل خان در مدرسه او یافتیم و آنرا مطالعه کردم و باین مطلب سخیف برخوردی و یافتیم که بعضی از اساتید حکمت و عرفان فقیر که او را مصیت الدین میخواندند عیب نبود و محق بودند الخ)) (۳)

این عبارات میروسانند که تالیف شرح خطبه البیان در بازگشت از مشهد و در تهران انجام گرفته است لذا ببقی این میتوان گفت که در سال ۱۲۸۵ تالیف و تحریر یافته است . -
موضوع این تالیف شرح جملات علوی میباشد . چون متن خطبه متضمن معانی مختلف و بر مدار معرفتی خود حضرت دور میزند . مؤلف بمناسبت معانی گوناگون . مباحث مختلف (فقه و اصول . فلسفه و کلام . عرفان و تصوف) را من غیر ترتیب تحقیق نموده است . -
با توجه باینکه این تالیف را باید کتاب ((منثور و منظوم)) نامید و نیز با وجود اینکه شرح کتاب مقبوض بابوایی نگردیده است معینان در تمام کتاب از یک نقشه معین پیروی و بر مبنای : مقدمه . متن . خاتمه پی ریزی شده است . مقدمه کتاب شامل منظومه های ذیل میباشد : -

(مثنوی ۷۸ بیت) در توحید و نعمت حضرت رسول اکرم و وصی محترم . (مثنوی ۲۱ بیت) در -
((وصف خطبه البیان از لسان گهربار الخ)) (۴)
و مثنوی دیگری (۲۴ بیت) در ((تشریف فرمائی شاه مردان و نور یزدان به منبر الخ)) (۴) -
در متن کتاب یک یا چند عبارات خطبه که عموماً مبدوء به ((انا الذی الخ)) میباشد با جملاتی چون ((قال مولانا الاعظم قال سید السادات الامم قال علیه الصلوٰه والسلام)) و نظائر اینها شروع و نقل شده است . آنگاه جملات منقول بانتر فراسی شرح و تحقیق گردیده و بلافاصله همان مضامین در کسوت شعر بیرون آمده اند . -
این نکته را باید متذکر بود که جنبه تنویر تالیف بر نظم فرسوزی دارد و به همین مناسبت هم ما در ضمن آثار منثور شریبان نمودیم . -

در خاتمه کتاب پس از شرح منظوم که بروش کلی در آخرین جمله (۵) خطبه البیان گردیده و با ابیات محدودی (۱۸ بیت از مثنوی ۶۰ بیت) خلاصه همان مضامین بیان شده است . آنگاه شارح از تحقیق کلمه -
(امر و خلق) استفاده نموده ((خلقت و مقدرات آنرا اسیر امر آن امیر ع دانسته)) (۶) و بمناسبت موضوع تذکری ((از گرفتاری و مصیبت)) (۷) خویش کرده و با دعای ((خلاصی از بلای شهری)) (۷) ختم این شرح را اعلام و باین چند بیت کتاب را پایان داده است : -

۱ - رجوع شود بشماره ۴ از بارقی صفحه قبل ۲ - ما این اصطلاح و واضح آنرا در باب دوم (فصل عقیده و جدت وجود) مفصلاً ذکر نمودیم ۳ - رجوع شود به بارقی شماره ۳ از صفحه قبل ۴ - نقل از سطر ۴ تا ۶ ص ۸ و سطر ۲ ص ۱۰ نسخه خطی کتابخانه نگارنده ۵ - بشماره ۴ دو صفحه قبل رجوع شود ۶ - مضمون بیت چهارم از ص ۸۲ نسخه خطی کتابخانه نگارنده ۷ - خلاصه مضامین ابیات خاتمه شرح خطبه البیان نسخه خطی کتابخانه نگارنده . -

((مدعا از شاه دین حاصل نما در طریقه بدلسله شاه رضا))

((منکران از سلسله شه دو و کس))

((سالکان این صراط المستقیم در دنیا و دین میکن مقیم))

بحث ۵ - شرح مصباح الشریعه .

اصل این کتاب بنام (مصباح الشریعه و مفتاح الحقیقه) منسوب بحضرت امام جعفر صادق علیه السلام و از کتب معروف میباشد که مکرر بطبع رسیده است (۱)

امام حسن از طوفی راوی و جامع آن کتاب معلوم و مشخص نیست و از طرف دیگر باره از مصطلحات ایشان هم در آن کتاب بکار رفته و ترکیب بعضی جملات و معنای برخی توکیبات مانند عبارات صوفیه میباشد .

جهات مذکور بالا اصالت این کتاب را با آنهمه شهرتی که دارد محل اختلاف فقها و علمای شیعه نموده است و موافقین این کتاب از متقدمین اعظم علمای شیعه کسانی مانند (سید بن طاووس (۲) . شهید ثانی (۳) .

شیخ کفعمی (۴) . ابن ابی جمهور لخصائی (۵) و از بزرگان فقهای متأخرین رجالی چون (ملا محسن فیس کاشانی (۶) و شیخ احمد احسائی (۷) هستند که این کتاب را معتبر و مورد اعتماد دانسته و بدان توجه

داشته از آن نقل نموده اند (۸)

۱ - نسخه جایی که در اختیار و متعلق بکتابخانه نگارنده است . ضمیمه کتاب جامع الاخبار بطبع رسیده است .

۲ - رضی الدین ابوالقاسم علی بن موسی بن جعفر بن احمد بن محمد بن احمد بن محمد بن الطائوس العسلی الحسینی (متولد ۵۸۱ هـ و متوفی ۶۶۴) تالیفات زیادی دارد که مهمترین آنها (مصباح الزائر . اقبال . منهج الدعوات . جناح المسافر در سه جلد . الطوائف فی مذاهب الطوائف و غیره از فقه و اجازات) میباشد (خلاصه و نقل از ص ۵۵ جلد دوم امل الامل و ص ۳۹۲ تا ۳۹۵ روضات الجنات)

۳ - زین الدین بن علی بن احمد بن محمد بن علی بن جمال الدین بن تقی بن صالح بن اشرف الجبعی العاملی الشافعی (متولد ۹۱۱ و متوفی ۹۶۵ یا ۹۶۶) صاحب شروح فراوانی مانند شرح لمعه دمشقیه بنام (الروضه البهیسه فی شروح اللعه دمشقیه) که هنوز هم از کتب درسی حوزه های علمی میباشد . مسالك الافهام (شرح شرایع الاسلام) . شرح بوالغیبه ابن مالک بنام (المقاصد العلیه فی شرح الالفیه) و شرح بر نقلیه بنام (الفوائد العلیه فی شرح النقلیه) بر کتب معروف علی داشته و تالیفاتش مانند (تعهید القواعد) دارد .

۴ - ابراهیم بن علی بن حسن بن محمد بن صالح کفعمی (کفعم که زادگاه وی است و جبع که مولد پدرش و نور که مسکن آنها بوده است هر سه از توابع جبل عامل میباشد) (نقل از معجم البلدان) . از علمای بزرگ شیعه و صاحب تالیفات بسیاری در (فقه . اخلاق . ادعیه . قصائد عربی) بوده و در سال ۹۰۰ هجری وفات کرده است .

۵ - محمد بن زین الدین ابی جمهور الاحسائی (الحسنه متصل بمشهد سید الکونین علی بن الحسین ع) (نقل از معجم البلدان) مؤلف کتاب شوح البراهین فی شرح زاد المسافرین است که در سال ۸۷۸ تالیف شده است . وی تا سال ۸۸۰ هم زنده بوده است (نقل روضات الجنات)

۶ - دریاور قبیلهای گذشته معروفی نموده ایم .

۷ - ابو جعفر محمد بن الحسن بن علی بن محمد بن حسین العاملی معروف به (حر عاملی) وی از سال ۱۱۰۰ با پیران آمد و در مشهد رضوی ع اقامت گزید . در سال ۱۱۰۴ کتاب هدایت الاخبار را تالیف نمود و تالیفات دیگری مانند مسائل الشیعه که از کتب مورد اعتماد علمای امامیه میباشد . وی در سال ۱۱۲۴ وفات کرد . و در ضمن عتیق مشهد دفن شده است . - ۸ - خلاصه و نقل از صفحات ۳۲۵ تا ۳۳۲ مستدرک الوسائل .

۹ - نقل از ص ۱۷۰ و ص ۲۵۹ و ص ۲۶۱ شرح مصباح الشریعه چاپ شهریار

در مقابل دانشمندان دیگری هم مانند علامه مجلسی (۱) در آن تردید نموده و اعتماد بدان را شایسته ندانسته اند (۲) . بهر حال موضوع این کتاب بیان آداب و مناسک شرع و مواعظ و اخلاق میباشد .
این کتاب بر صد باب مقبوس و طرح ریزی شده و باین عبارات شروع گردیده است : یا ایها الذی یستعمل
(الحمد لله الذی نور قلوب العارفين بذکوره الخ) . و در باب گردیده است که در حقیقت
و باین جمله پایان یافته است : -

(و رخص شهواتها مع رخص الریاء سائتة) . - در کتاب موجود را جناب وحید الاولیا در موضوع عقاید دینی

مؤلفا شرحی که بر این کتاب نموده بنام (منا هج انوار المعرفه فی اسرار مصباح الشریعه) خوانده در بر سراره
این متن و شرح گفته است : - حال که تفحص و جویا شد بدست نیامد و خبری از آن معلوم نگردید و چون
(کتاب مصباح الشریعه حضرت صادق علیه السلام را که یکصد باب است در اسرار عبادات و بیان علم و عقل و اخلاق
و عقاید و معارف الهیه بخواند بعضی از دوستان ایمانی و عرفانی نوشته ام که چنین کتابی باین وجاهت و -
متانت در اسرار عبادات و علوم شرعی در شریعت مقدسه وارد نشده است) (۳)

موضوع این شرح تحقیق در مطالب متن کتاب است اما شرح دو ثلث آن از این رکن ذهبی و یک سوم بقیه چگون
بدست نیامد مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (جناب وحید الاولیا) آنرا ترجمه و الصاق نموده است . -
علت شرح مصباح الشریعه را شارح (خواهش دوستان ایمانی و عرفانی) (۳) بیان داشته است
اما مال شروع آن معلوم و مشخص نگردید در صورتیکه تاریخ ختم منهجین اول و دوم در پایان هر منهج بدین
صورت آورده و منهج را خاتمه داده است : -

(تمت المنهج الاول من کتاب فی خامس شهر ربیع الاول من شهر سنه و خمسین و ما تین بعد الداف
من الهجرة بعون الملك بمحمد و اله الطاهرین آمین) (۴) و (قد فرقت من تحریر هذا المنهج
الثانی فی شرح ابواب العلم و العقل و الاخلاق من کتاب فی يوم الأربعاء غرة شهر ربیع الاول من شهر
سنه ثلث و ستین و ما تین بعد الالف من الهجرة النبویه و التمسنا نظیرین فی طلب المغفرة و الرحمة
للشارح الحنین بجاه آل طه و برآمین رب العالمین) (۴)

با توجه بتاریخهای فوق (خاتمه دو منهج) که چندین سال بین تألیف آنها فاصله گردیده است معلوم میگردد که
این رکن پسر کار ذهبی در دو نوبت مختلف این دو منهج را تألیف نموده و پس از خاتمه منهج اول مدتی کار این
شرح تعطیل شده است و چه بسا اشتغال بتألیف دیگری شرح منهج دوم را بتأخیر انداخته بوده است .
بهر حال تناوب در شرح این دو منهج (آنها هم بفاصله چندین سال قریبیه فی برای یافته نگردیدن شرح منهج سوم
بدست نمیدهد . زیرا میتوان حدس زد که ممکن است اساسا طرح این کتاب چنانکه در نامش پراخت اشتغال -
شده مندرج در عنوان (سه منهج) است : -

۱ - رجوع شود بپاورقی شماره ۶ از صفحه قبل ۲ - رجوع شود بپاورقی شماره ۸ از صفحه قبل

۳ - نقل از سطر ۳ تا ۶ ص ۵۶ قوائم الانوار چاپ تبریز

۴ - نقل از ص ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۲۵۹ و ۳۲۹ شرح مصباح الشریعه چاپ بیروت شیراز . -

منهج اول - که موضوع آن شرح آداب و مراحل سبزو سلوک الی الله میباشد مترتب بر سی و پنج باب که بیش از پنجاه هزار بیت کتابت دارد است . سری که در این کتاب ایران آراسته است
 منهج دوم - در موضوعات مختلف علم الاخلاق و بیان حقایق و اسرار اخلاقیات اسلامی است که سالک سر منسزل کمال انسانیت بایست دقائق آنرا مراعات نماید . این منهج محبوب به سی و شش باب گردیده است که در حدود چهار هزار و هشتصد بیت کتابت دارد

منهج سوم - همانطور که اشارت رفت این بخش از کتاب موجود را جناب وحید الاولیا در موضوع عقاید دینی و اعمال قلبی ترجمه نموده و با مقدمه کوتاه ذیل بدو منهج فوق اضافه و الحاق کرده است

((..... نسخه منهج سوم تا حال که تفحص و جو یا شد بدست نیامد و خبری از آن معلوم نگردید و چون بر بانی از ابواب این کتاب بتمنهای دستوری از دستورات شریعت و طریقت و حقیقت این است که بایستی با ابوابی از شرح آن ناقص باشد استفاده و استفاضه هم نقصان پذیرد . لهذا ابواب منهج ثالث متن آنرا - - - - - با ترجمه فارسی طبع و ملحق بدو منهج اول و دوم گردیده)) (۱) این منهج در سی و دو باب تألیف شده است . مترجم متن ابواب را نقل و ترجمه (مقید) ساده فارسی آنرا در ذیل آن آورده است . همین شخصیت بزرگ ذهی و هنرمند با تقوا ائمه عمود و راء خدمت بفرهنگ و نشر معارف اسلامی مصروف داشت علاوه بر اكمال این کتاب آنرا مانند صد ها کتاب دیگر با خط نستعلیق خویش متن نگاشته و با ترجمه مختصری از احوال مؤلف و فهرست ابواب هر منهج ((فی شهر رمضان المبارک ۱۳۵۲ هجری علی هاجر ها و آله السلام فی شیواز)) (۱) با چاپ سنگی در مطبعه احمدی خود طبع کرده و کتاب را مصدربه نوزده جدول (در ا ستاهی و حالات چهارده معصوم علیهم السلام) داشته است . روا نش شاد و تربتشن تابناک باد
 بحث ۶ - کتاب طباشیر الحکمة .

یکی از کتابهای سه گانه این رکن ذهی که در اصول دین (توحید . نبوت . امامت (۲)) تألیف نموده است همین کتاب میباشد (۳)

نام و لقب این کتاب را خود مؤلف چنین ثبت نموده است :

((..... و نامیدم آنرا طباشیر الحکمة المترشحة من العین الکافوری النوری الحمیدی العلوی لتسکین هبجان دایم المعی و الجهماله والغفلة و ملقب ساختم آنرا بتحفه مؤیدیه)) (۳)
 اگر در عبارت فوق سبب اصلی تألیف این کتاب را ((تسکین هبجان درد کوری و اضطراب جهالت و غفلت)) متذکر شده است اما علت ظاهری و تاریخ تألیف را بعد از خطبه بسیار مفصل عربی که موشح بقطعه چهارده بیت عربی میباشد بدینگونه یاد آور شده است :

۱ - رجوع شود بپاورقی شماره ۳ از صفحه قبل ۲ - دو جلد کتاب آیات الولیه و یک جلد براهین الامامه در -

بحثهای (۳ و ۱) بحث سوم از همین فصل مؤلفی گردیده اند

۳ - توصیف و تذکرات مکرر مؤلف را در آثار و تألیفات مختلف وی در (شماره الف بحث از مبحث سوم) نقل - - - - -

نموده اند

((حدیثی اشیا و املا فی الروایات لهذا الحدیث من ابی عروالا نساری من کتب الاحبار و من کتبه و این عباس قالوا جیمما . لیا اول الله ان یخلق محمدا من قال))
 ۴ - نقل از خطبه ۱۰ ص ۵۵ قوائم الانوار چاپ تبریز

((... اما بعد . منت بزدان بدار که در این قرن سعادت قرآن و زمان مسرت توامان ...
 بکهنسزار و دوست و هفتاد و سه هجری که ساخت معالک ایران آراسته است بگوید ... (۱) ...
 ناصرالدین شاه قاجار ... سالی چند است که فرمانفرمائی مملکت فارسی را ... نواب مستطاب
 ... طهماسب میرزا ... میباشد که حضرتش همواره عالم عامل را بنقد و احسان خریدار است و از جا هل
 ذاهل متنفر و بیزار . اهل فقر را نزدش و قرها است و با فقیرش عنایتها ... غالب اوقاتش و اغلب
 محاوراتش مصروف علوم . معارف و رموز حقایق و با حدیثی که در این مراحل از ائمه هدی مروی است
 زیاده مایل و شایق ... و حدیث خلقت نور محمدی و خلفه راشدینش صلی الله علیه و آله نیز این مراتب را داراست
 ... لهذا از آن بزرگوار بداعی ... اقل السادات خدم اهل العلم و المعرفه الفقیه الاشم ابن محمد نبی
 ابوالقاسم الحسینی الشریفی در شرح اشارتی فرمودند . باب این عنایت خطیره در بین الامثال و الاقوال
 برجسته فقیر داعی گشودند ... الخ)) (۲)
 بمناسبت همین تحمیل است که باین تالیف لقب دومی داده و در کتاب قوائم الانوار (ص ۵۵ و ۵۶) پس از احصاء
 چند تالیف معتبر خویش نوشته است : ...
 ((... و پس از آن بتکلیف یکی از شاگردان جلیل نبیل والا مقام حدیث مبارک خلقت نور محمدی صلی الله
 علیه و آله ... را نوشته ام ... آنوامسی بطباشیر الحکمة نمودم ملقب بتحفه ناصریه ... الخ))
 و همچنین سبب دیگر انجام این خدمت و بفارسی تالیف نمودن این کتاب را چنین بیان داشته است :
 ((... در شرح این حدیث شریف ... چون بزرگان اهل علم را بسبب عدم اطلاع و قوا غده علم حکمت
 و مطالب و مصطلحات اهل معرفت بر خورد تمام و استحضاری مالاکام بلطایف و اشارات و بطون این حدیث ...
 نیست ... تا چه رسد بواسط العلماء که از فهم مطالب و عباراتش عاری اند و این گنج شایگان حکمت و معرفت
 پنهان مانده و ماند و حاصلی ... بقا طبعه بشندگان خدا ... نرسانیده و نرسانند ... بنا علی ذالک ...
 آن درر معانی و حقایق را برشته الفاظ فارسیه کشیده آمد که قلائد حیرت و اروج خاص و عام آید ...
 ... و از فوائد و لطائف نویسنندگان و خوانندگان محظوظ گردند و فقیر شارح را بدعائی یار نمایند)) (۲)
 موضوع این تالیف ظاهراً شرح و تفسیر حدیث خلقت (۳) محمدی میباشد که در وصف آن گفته است :
 این حدیث ((بخسری از بخار توحید و معارف الهیه و حقیقت رسالت ... محمدیه ... عوالم ابداء عیسه
 و روحانیه و جسمانیه و ذکر خلقت تمام موجودات علویه مجسده . و مخلوقات سفلیه ماده را جامع و محتوی است))
 اما این تالیف بواقع یک دوره فلسفه و حکمت الهی از توحید (ذات و صفات افعال و آثار) و خلقت عالم (من المبدأ
 الی المعاد) تا مبانی عرفان و تصوف و مراحل سیرو سلوک را شامل است .

۱ - نام و القاب معمول سلطان زمان (ناصرالدین شاه قاجار) آمده است .

۲ - خلاصه و نقل از سطر ۲۲ ص ۱۰ تا سطر ۱۵ از ص ۱۳ و نیز خلاصه سطر ۱۴ ص ۱۴ تا سطر ۱۶ ص ۱۵
 مقدمه طباشیر الحکمة ۳ - متن این حدیث در بکهنسزار و دوست بیت و حدود سه جزو میباشد که علامه مجلسی

در (جلد اول از مجلد ششم بحار الانوار) در ضمن حالات حضرت رسول اکرم ص این حدیث را از (کتاب
 مصباح الانوار) تالیف شیخ ابوالحسن البکوی (استاد شهید ثانی) نقل و سلسله روایتش را چنین آورده است :
 ((حدثنا اشباخنا و اسلافنا الرواة لهذا الحديث عن أبي عمرو و الانصاری عن كعب الاحبار و وهب بن منبه و ابن عباس .

قالوا جميعا . لما اراد الله ان يخلق محمدا ص قال ... الخ))

۴ - نقل از سطر ۸ تا ۱۰ ص ۵۵ قوائم الانوار چسب پ تبریز .

طرح این کتاب بر یک مقدمه متصل و متن و خاتمه و خاتم الخاتمه ریخته شده است :-
در مقدمه علاوه بر مطالب مقدماتی متن حدیث خلقت محمدی (۱) نقل گردیده و خاتمه کتاب بتحقیق در تولد حضرت رسول اکرم ص اختصاص یافته و خاتم الخاتمه آن در عظمت اسلام و ذکر ایام الله تنظیم شده است .
روش کلی کتاب را خود گفته است :-

((این حدیث مبارک بیست برگ است که فقیر در سه برگ آن شرح مفصل نوشته ام و مابقی را به بیان و ترجمه قناعت کرده)) (۲) روش این تالیف بر آنست که مطالب را در ذیل عنوان ((بیان)) مورد بحث قرار داده و آیات و احادیث بسیاری استشهد نموده و از اشعار گویندگان فارسی و عربی بویژه مولانا جلال الدین مولوی مثال آورده است . تعداد ابیات این تالیف را مؤلف در سایر تالیفاتش دوازده هزار بیت معرفی کرده است .
((فقیرمؤلف رساله طباشیر الحکمة را که دوازده هزار بیت است تالیف نموده)) (۳)

((.....)) و در شرح این حدیث متین و زین در توحید دوازده هزار (۴) بیت نوشته ام)) (۵)
این کتاب در زمان اوشاد فرزند و خلیفه مؤلف با خط نستعلیق جناب وحید الاولیا نوشته شد و با سرمایه موقوفات حاج میرزا محمد باقر شیخ الاسلام سلماس در تبریز چاپ و وقف بر علما و فقرا ذهبه گردید . آن تالیف صورت اجازة مرحوم مجد الاشراف (جناب قدسی) را با نضمام فهرست املاک موقوفی واقع در حاشیه قصیده هفتاد و بیست و یک از مؤلف (جناب راز) با این مقطع مذیل کتاب را تشکیل داده است :-
((فضل کن از جود و لطف و عنایت کمال ولا بت باین زار مضطر))
((که جز این ندانم بدل آرزوئی تغای دل راز فضلت بر آور)) -

بحث ۷ - کتاب حیاة القلوب

این کتاب جز ' لاینفک کتاب طباشیر الحکمة فوق الذکر است که موضوع آن با یکدیگر نزدیک میباشد چنانکه خود مؤلف در کتاب دیگری (قوائم الانوار) بمطالب و تعداد ابیات این کتاب اشاره کرده و گفته است :-
((و از جمله آن سه برگ (۶) حدیث مجملی در اول آن از حضرت امیرالمؤمنین علیه الصلوة والسلام وارد است که .
کان الله ولم یکن معه شیء و در شرح این فقره شش هزار بیت نوشته ام الخ)) (۷)
علت اینکه مؤلف این دو کتاب را در حالیکه دو نام بر آنها نهاده . یکی کرده است و متصدیان چاپ هم آن دو را متفقاً طبع و نشر نمودند این است که لازمه بیان آفرینش و خلقت نور محمدی ص اثبات وجود خالق و توحید است ذات او میباشد . از این جهت مؤلف شرح حدیث علوی ع را مقدم بر حدیث خلقت محمدی و اصل موضوع طباشیر الحکمة قرار داده است . -

طرح این کتاب بر اساس طباشیر الحکمة ریخته شده و استوار گردیده است منتهی در بیاضه جداگانه فی بر آن -
نوشته و تنها وجه امتیازش همان نام وی میباشد که بدون هیچ مقدمه فی پس از بیاضه طباشیر الحکمة و نقل متسن

- ۱ - ۲ - رجوع شود بیا ورقی شماره های ۳ و ۴ از صفحه قبل
- ۳ - نقل از سطر ۱ ص ۱۲ و ص ۱۶۸ براهین الامامه چاپ تبریز - ضبط اصل نقل شده است
- ۵ - نقل از سطر ۱ و ۲ ص ۵۶ قوائم الانوار چاپ تبریز
- ۶ - منظور از ((آن سه برگ)) همانطور که در معرفی طباشیر الحکمة بتحقیق شد حدیث خلقت نور محمدی میباشد .

حدیث طویل الذیلی که شوحش گذشت بدینگونه آمده است : ((هذه رسالة يسعي بالهام الغيبية بحياة القلوب)) (۱) . روش تالیف کلی این دو کتاب آنستکه مؤلف در تحقیق معنی توحید و اثبات حقیقت ذات بحت و بسیط واجب تعالی عقاید فلاسفه قدیم یونان و حکما اسلام را اعم از آناتیکه صسر فدا عقل و منطق را ملاک قرار داده (و از قانون کلی ((المتبع هو البرهان)) پیروی نموده اند) با متکلمین و حکمای متأخرین (که دلائل و براهین خود را با آیات قرآن و احادیث معصوم منطبق ساخته اند) جملگی را نقل کرده و عقاید و آراء آنان را تجزیه و تحلیل نموده است . آنگاه انگشت انتقاد بر موارد خبط و خطایشان نهاده و بپایه براهین آنها را (مخصوصا در باب توحید) با استدلالات و بزه خویشتن ویران کرده و - مردودشان نموده است . پس از اینکار مذهب اهل حق و روش فلسفی علمای ربانی و حکمای الهی را که توحید بر مبنای ولایت میباشد مستدلایان داشته است . -

بحث ۸ - کتاب قوائم الانوار

از کتابهایی که مطالعه اش بر هر سالك طریق معرفتی لازم است این تالیف جناب راز میباشد که خود در اهمیت آن گفته است : ((..... پس قدر رساله را بیاب که بعون الله و توفیقه مطالب مندرجه در آن نایاب است و در الف الف از کتب علمیه و عرفانیه یافت نمیشود مگر بتعلیم اولیا کاملین این سلسله علیه رضایه نامیدم این رساله را بشرائط الطریقه و معارف الحقیقه که معین شود سلاك و طلاب الهیه را بر معرفت شرائط سلوک در طریقت الهیه و شناسائی حقایق و مدارج و عوالم باطنیه انسانیه الخ)) (۲) اما پس از چند صفحه بالهام غیبی نام آنرا عوض کرده و نوشته است : ((پس ای سالك سبیل الهی بدانکه از محاسن این رساله شریفه آنستکه در اول رساله نام گذاریم آنرا از جانب خودم بشرائط الطریقه و معارف الحقیقه و پس از نوشتن چند برگ از آن باطنا از سر و شریعی مأمور شدم که نام گذارم آنرا بقوائیم الانوار و طوابع الاسرار و از این اسم شریف که از غیب برای این رساله تعیین فرموده اند جلالت شان این رساله و مطلوب بودن آن در نظر حق تعالی معلوم میگردد)) (۲)

فرزند و خلیفه این مؤلف در مقدمه نیکه (۳) در این کتاب نوشته هر دو اسم را توجیح کرده و نگاشته است : ((..... همین کتاب مستطاب که در اول بشرائط موسوم گردید چرا که حساوی چهارده شرط است در سلوک الی الله که سبعة ای است مکرره یعنی سبع العنانی (۴) و در ثانی بسبب وارد باطنی موسوم فرمودند کتاب را بقوائم و این اسم مبارک اگرچه لفظا منافسی اسم اول است ولی بالمعنی عین اوست مع شئی زائد بل مناسباتی بینهایت دارد منجمله آنکه عرش الهی را قوائم است چه جسمانی وجه روحانی و عرش روحانی قلب انسان کاملی است و از برای قلب در نهایت درجه کمالش چهارده . قائمه است بطور کلیت از انوار معصومیه . -

- ۱ - نقل از سطر ۱ ص ۶۸ طباشیر الحکمة چاپ وقتی - نقل از ۱۲ تا ۶ و سطر ۱۷ و ۱۸ ص ۶۴ و نیز سطر ۱۲ و ۱۱ ص ۵۸ متن قوائم الانوار چاپ تبریز
- ۲ - رساله نام الحکمة که در فصل سیزدهم معرفتی خواهد شد - در رساله نام الحکمة تحقیقی مفصلی درباره سبع العنانی شده است . به ص ۴۴ چاپ تبریز رجوع نمایند

چهارده گانه علیهم السلام (۱) و هر يك از این قوائم مطلع انوار است مالا یتناهی
و انسان کامل مستغنی میشود بسبب این قوائم الانوار باطنیه و ظهوری است سرارش از جمیع ماسوی الله تعالی
(..... و قائمه نوریه متعلقه بحضرت حجت الله روحی فداء و اقوی و اشرف است در

این دور قائمیه الخ)) (۲)
علت و سبب تالیف این کتاب را مؤلف ضمن شرح مبسوطی که درباره ماموریت باطنی و سفر خراسان خویش
داد و داستان ورود به تهران (۳) و ((اجتماع امنای دولت علیه و سایر ارباب دول و طایفه
علیه علمای اسلامیه و فضلا کابر و مجتهدین و طلاب علوم دینیہ و اصحاب صنایع و حرفه)) (۴)
را در پیرامون خویشتن نقل نموده و گفته است : ((..... تا حال که عشر آخر از شهر شعبان المعظم
سنه ۱۲۸۲ میباشد جمعی بنعمت سعادت سلوک در طریق توحید و ولایت مستعد شده اند و چون
طلاب و سلاک این سامان را بالمره از طریق سلوک فی سبیل الله و شناسائی مراتب و مدارج باطنیه انسا نیمه
رعاری و بی خبر یافتن بخواهش بعضی از اجله سادات و اعظم اهل سلوک که از امنای دولت جلیله ایسران
و مقربان درگاه حضوت سلطان میباشد المشقی بمیرزا محمد حسین و الملقب بدبیرالمالک (۵) و فقه الله
الشیخ که بسیار شایق باطلاع و کیفیت سلوک و شرائط و لوازم طریقت و حقیقت و دریافت مراتب و مدارج
معنویه و مدارک عینیہ انسانیہ می بودند در صدد شرح این مختصر رساله موجهه برآمده تا دستور
العملی از سرای سلاک و طلاب این دارالخلافة العظمی و غیر هم گردد الخ)) (۴)

در صورتیکه جناب راز بعد از آن کتاب دو کتاب دیگر (۶) تالیف نموده اما چون این کتاب را در هفته
سالگی تالیف (۷) کرده و پنداشته است که بتصنیف و تالیف دیگری موفق نخواهد شد لذا پس از احصاء
چند تالیف مهم خویشتن (۸) نوشته است : ((..... گمان فقیر حقیر بر آن بود که بعد از هفت سال
سال عمر و ظهور این کتب علمیه و عرفانیه دیگر رساله و کتاب و نثر و نظم از فقیر ظهور نخواهد یافت
..... الخ)) (۴) موضوع این کتاب تحقیق در چهارده شرط سلوک الی الله میباشد چنانکه

۱ - هر يك از قوائم را بانام و شخصیت یکی از معصوم ع تطبیق نموده است . ۲ - نقل و خلاصه از سطر
۲۰ ص ۴۳ تا سطر ۳ ص ۴۵ رساله تام الحکمة چاپ تبریز ۳ - در شماره ۳۵ باب سوم این رساله
تحقیق شده است ۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱۵ ص ۵۶ تا سطر ۹ ص ۵۸ و سطر ۱۳ و ۱۴ ص ۵۸
و سطر ۱۳ و ۱۴ ص ۵۸ قوائم الانوار چاپ تبریز ۵ - برای ترجمه حال وی بطرائق الحقائق و منتظم
ناصری رجوع شود این شخص همانست که حاج نایب الصدر کرامات چندی از قول وی درباره این رکن ذهبی
نقل کرده است و ما در شماره ۳۵ باب سوم اشاره نمودیم ۶ - شرح مصباح الشریعه و مرصده العباد (بحثهای
و ۱۰ همین مبحث) ۷ - درباره سن مؤلف تحقیق مفصلی (شماره ۳۵ باب سوم این رساله) شده است
۸ - کتابهای (آیات الولا به . براهین الامامه . طباشیر الحکمة) که در بحثهای (۱ و ۲ و ۳) همین
مبحث معرفی شدند . -

دو مورد اشاره بموضوع این کتاب نموده است : ((..... این مختصر رساله موجز . که مشتمل بر معارف ضروریه سلاک و طلاب در طریق الهی است الخ)) (۱)

((..... این رساله مشتمل بر شواظ طریق الهی و معارف حقایق خلیفه زاده (۲) اوست الخ)) (۱) این کتاب بر تمهید یک مقدمه . سه شطر و خاتمه طراحی شده است .

مؤلف در مقدمه این کتاب باره فی از زحمات علمی و مجاهدات سلوکی خویش را بانضمام نام کتاب و سبب تالیف آنرا آورده و سپس برای تشجیز ذهن خواننده بمطالعه عالم صغیر و کبیر (۳) پرداخته است . باین معنی که هیکل انسانی و مراتب پنجگانه (بدن . نفس . عقل . روح . ستر) را بمراتب آفرینش و عوالم خمس و وجود (هاهوت . لاهوت . جبروت . ملکوت . ناسوت) تطبیق کرده است .

الشطر الاول - درجات و نام هریک از مقامات انسان را در مراحل سلوک بیان نموده است .

الشطر الثاني - این شطر مهمترین بخش کتاب و در شرایط چهارده گانه سیرو سلوک (موت ارادی . بصیرت دل . نوری از غافلان . تقوی و برهیزکاری . لزوم مرشد . اطاعت از پیر . استقامت در سلوک . نگر و فکر . ترک مال . خصوصیت . حضور قلب . مراعات دقیق شرع . اطوار قلب . داخل شدن در باب ولاست) تنظیم یافته است . منتهی شرط اخبر را بواسطه بسط موضوعش در این شطر نبوده است .

الشطر الثالث - این شطر را مقدمه برای خاتمه کتاب و بیان شرط چهاردهم سلوک قرار داده و حقیقت عشق الهی و مظا هر کلی آنرا بحث و تحقیق کرده است .

خاتمة الكتاب - با تمهید مقدماتی که در شطر سوم نموده است شرط چهاردهم سلوک الی الله را بیان کرده و آخرین مرحله کمال سالک را فناء در نور و ولایت علوی و وضوی ع (که صاحبان ولایت کلی الهی و ایدین سلسله جلیله علیه میباشند) دانسته است .

روای این تالیف بتاثر شیوه کلی مؤلف پس از عنوان هر شطر . آیتی از قرآن را مستند آورده و بنقل احادیث مرویه در آن موضوع پرداخته و آنگاه نظریات خویش را بیسان و ابیات زیادی از سبع المثانی نجیب الدین رضا جوهری (۴) را شاهد آورده است . اولین کتابی از تهمینه که بطبع رسیده و بنام عیدی مهمربین اعیان صوفیان ذهبی (عید غدیر سال ۱۳۰۱ هجری قمری) منتشر شده است این تالیف جناب راز میباشد . چون مقدمات طبع این کتاب در زمان حیات و دوره ارشاد فرزنده و خلیفه مؤلف (مرحوم مجد الاشراف) مهیا گردیده بود لذا قطب ناطق وقت بر آن مقدمه مبسوطی (۵) نگاشته و چگونگی و سیر مایه چاپ را پس از بیان اعمیت کتاب بدینسان وصف نموده است :

- ۱ - پیاو رقی شماره ۴ از صفحه قبل رجوع شود ۲ - مصداق آیه ((و اذ قال ربك للملائكة اني جاعلا فی الارض خلیفه الخ)) (قسمت آیه اول ۲۸ از سوره بقره) انسان خلیفه زاده خداوند است .
- ۳ - اشاره بحديث علوی ع (انزع جرم ثقیل و فی کنتوا العالم الاکبر) میباشد .
- ۴ - در (بحث ۲ از فصل اول از فصل دهم) همین باب معرفی گردیده است . ۵ - در فصل چهارم (بحث از مبحث خلاصه) معرفی خواهد شد .

((..... پس وجود این کتاب بجهت تربیت سلاک و طلاب الهیه فرض و محتسب است ولی دستور (۱) -
 نبود اندامی اهل ابرار بل توران استکنا با نموده و فیض متبسط گردان و قواعد نوریه اش -
 منتشر و تاکنون سینه بکسزارو سپرده است بختیاری متوجه نشده که بطبع رسانیده عمیم سلاک بهره ور گردند
 مگر بعضی از خواص که در هر بلد نسخه بجهت تذکر و دستور العمل خود نویسانیده و ذخیره داشتند
 مثل جناب برادر طریق حقانی آقای میرزا محمد جعفر کاشانی حکیم شی فوج (ملقب)
 بلسان الولا به که سالها ست با عسکر نصرت اثر مامور بکرمان اند و جمعی از سلاک
 بمواظبت و تربیت حکیمانه تدریجاً داخل در سلسله الذهب گردید منجمله سیدی پاک طینست
 از حسن اتفاق راغب و مستعد گردیده که خبرات جواهریه بیادگار برقرار دارد
 اعنی حاجی سید موسی الطباطبائی الاصفهانی ولد صدق حاجی سید محمد تقی ناظم التجار
 که تجار و توری را اختصاص بتجارت معنوی فرموده فبنا علیه امر بانطباع این کتاب فرموده
 (الخ) (۲)

بحث ۹ - کتاب نور علی نور

این کتاب جوایب تفصیلی بر هفت سؤال فرزند و خلیفه وی (جلال الدین محمد مجد الاشرف) و پانزده
 سؤال شیخ مامور آذربایجان (رایض الدین اعجوبه) (۳) این رکن ذهبی میباشد .
 فرزند این قطب دودسته سؤال در دو نوبت از پدر و مراد خویش نموده که هر دو مرتبه با زبان عربی انشاء
 شده است : یکی از آن سؤالات مربوط بعلم هیئت و نجوم میباشد که مؤلف همانطوریکه پسر باشد
 عربی سوال نموده پدر هم با نثر تازی جواب داده است و ما آنرا در بحث تالیفات عربی (بحث ۲ از مبحث
 پنجم) این مؤلف معرفی مینمائیم . دسته دیگر همین پرشهای هفتگانه میباشد که پاسخ آنها
 موضوع همین رساله را تشکیل داده است .

اگرچه سؤالات سبعة مباحث عنه هم بزبان تازی تنظیم شده اما معلوم نیست که چرا پدر با نثر فارسی
 جواب داده است . با وجودیکه این کتاب از دو جز " جداگانه دیکه در دو زمان مختلف تالیف گردیده
 و پاسخ بدو دسته سؤال میباشد لهذا با یک نام خوانده شده است . چنانکه مؤلف در دو نوبت
 (آغاز مقدمه قسمت اول و پایان جز دوم) بطور صراحت و کتابت این نام را تکرار و وجه تسمیه آنرا
 بیان کرده است)) فقیر جانی را از برکت انوار الهیه علویه رضویه مهدویه
 بر اقتباس از مشکوة انوار ابن بزرگواران در اجوبه این اسؤله هر آینه خواهد گردید نور علی نور

پهیدی الله لنوره من یشاء (۴)

۱ - بضبط اصل نقل شد . ۲ - بفصل نهم و ششم و هفتم رساله تام الحکمة چاپ تبریز
 ۳ - ترجمه احوال و جذبه و انتباه تا حصول بمرتبه شیخوخت وی در شماره ۳۵ باب سوم آمده است .
 ۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱ تا ۴ ص ۲۵ و سطر ۷ تا ۱۰ ص ۲۱۹ و سطر ۱ تا ۲ ص ۲۲۰
 رجوع شود بشماره ۳ از پارچه صفحه قبل .

((..... هذ ه المسائل العظيمة تكتب بالثور على صفحات خدود الحور بلسان

الصواب من نور قلبي الخ)) (۱) تالیف این کتاب وجوب شرعی یا نسخ سائلین بوده است .

تاریخ تالیف این دورساله بدون تردید در دو زمان مختلف می باشد زیرا که سؤالات دسته اول مسلماً در زمان مسافرت تحصیلی فرزندش خراسان (۲) حدود سالهای ۱۲۶۰ تا ۱۲۶۴ بعمل آمده (۳) در صورتیکه پاسخ سؤالات دسته دوم هنگام مسافرت این رکن نهی با رضی اقدس رضوی و اقامت در تهران تالیف شده است .
تقریباً این معنی در پایان سؤالات دسته دوم بدینگونه آمده است :-

((و هذه الافاضات مغللة ما ورد على عند خروجي عن الشيراز من لسان المعلم الغيبي والمعلم الآلهي

..... الخ)) (۴) . موضوع این رساله پاسخ به هفت پرسش (ذات غیب الغیوب . سر مکنون . قلب مؤمن .

احادیث طینت خلایق . کیفیت تعجبین طینت خلایق . عود اشیاء امکانی باصل مجرد خود . تطبیق

طینت خلایق با بهشت و دوزخ) فرزند و خلیفه مؤلف و پانزده سوال (خلقت حوا . مراد از شیطان

وجین . مقصود از حمله عرش . فرق میان عقل و نفس و روح و قلب و سر و خفی . مراد از عشره کامله . مقصود

از رب الارباب . لقب اکبر حضرت علی ع . حقیقت شراب (کافوری . زنجبیلی . سلسبیلی) .

ملائکه و مجردات از چه خلق شده اند ؟ . در قیامت کبری آسمان چرا خراب میشود ؟ . مراد از صوت

حمله عرش چیست ؟ . حقیقت هوا چیست ؟ . نفس بر حدیث نبوی : انا والساعة کما تین . چگونه

چند نبی در زمان واحدی بودند ؟) شیخ وی در آذربایجان می باشد که با قدرت فوق العاده بی بیک

آنها پاسخ مناسب داده است . - طرح این تالیف بر پاسخ پرسشها ریخته شده . باین معنی کرده

مؤلف متن سؤالات عربی فرزند و فارسی مرحوم اعجوبه را مطرح آنگاه بحث و تحقیق نموده است .

علت التماس این دورساله با یکدیگر چنان بنظر میرسد که حدود بیست سال پس از تالیف پاسخ سؤالات

فرزند . مرحوم اعجوبه (۴) پرسشهای جدیدی کرده است . مؤلف هم از لحاظ تشحیذ ذهن

مائل و هم از نظر تمهید مقدمات طبیبی و اشیاء فرزند تالیف سابق را که در دیباچه این خلافت وی اشاره

نموده است . جواب سؤالات جدید افزوده و با احترام قطب صامت زمان همان نام را بر این رساله نهاده

و کتاب (نور علی نور) را (که بیش از دو هزار بیت کتابت دارد) بوجود آورده است .

روش این تالیف چنان است که پرسشهای فارسی مرحوم اعجوبه تنها در هنگام پاسخ آنها طرح و نقل شده

در صورتیکه سؤالات خلیفه و فرزند ^{عربی} علاوه بر آغاز جوابها در مقدمه کتاب هم عیناً نقل شده است .

نگارنده برای تأیید تاریخ تالیف این کتاب خلاصه از دیباچه سؤالات فرزند را که بصورت مکتوب عسری

۱- رجوع شود بشماره ۴ از پاروقی صفحه قبل

۲- در شماره ۳۶ باب سوم تحقیق مفصلی در تاریخ

۳- این پیرزاده علاوه بر این سؤالات . سوال دیگری

در موضوع (تنافی ابعاد) نموده است که در (بحث ۲ از مبحث پنجم) این فصل تحقیق میشود و دلائل

تاریخ تنظیم هر دو دسته سوال را بیان خواهیم نمود .

۴- رجوع شود بشماره ۳ از پاروقی صفحه قبل . -

نگارش یافته است . نقل مینماید : -

((بسروخی و نفسی بل شرا شر و جودی و حیاتی لعلکان العصر عصر الغیبه العام الامه و الزمان زمان الحیره و الضلعه (۱) فی الله یا سیدی اتی خجل من اظهار تلك المقاصد العقلیه من حضرتك السنیه خجله لا نهایه فی سیدی و الذی نفسی بیده و حقكم علی لوظننت شخصاً كاملاً و عریفاً عاقلاً غیر جنابكم العلی بجامع العلم و المعرفه لما اظهرت تلك المسائل العقلیه لكم (۲) قط مع انها من الاسرار الدنییه فاعذر عندكم اناس مسموع و الآن ندرع بعسر ض الاسؤله و نستدعی لها اجوبه الشافیة الخ (۳) (۴) -

جناب پدر هم در مقدمه عربی نیکه بجوابهای فارسی نکاشته است مؤید تاریخ تالیف و التصاق بعدی دوجیزه این رساله میباشد : -

((..... اما بعد فاعلم با قرة عینی و قرة ظهیری و ثمره فوادی و صاحب السرار سری و - خلیفتی جلال الدین و الولا یته و جمال الملة و الهدایة انت الذی ولدت اولاجسما و نفساً و ولد متقی ثانیاً قلباً و روحاً (۵) فرجائی الواثق بالله العولی ان یوفقك لما یحب و یبسررضی و اوصلك الی اعلى مدارج الولا یته و الهدی انه المنان تسمع الدعاء و تجیب . آنکه اسوله شمسریفه ان قرة العین را دیدن بعین عیان الخ (۶) (۷)

دیگر از اختلافات این دو رساله نیکه این دو کتاب را تشکیل دادند اینست که جواب هفت سوال فرزندان عموماً با جملات ((فاعلم یا ولدی و قرة عینی آنکه فاعلم ایها الولد البار النجیب الحسیب آنکه)) و نظائر آنها شروع شده در صورتیکه پاسخ پانزده گانه مرحوم اعجوبه عموماً با عبارات ((بدان ای - فرزندان عزیز با فضل و تمیز آنکه)) آغاز گردیده است .

این کتاب با خط نستعلیق بسندیده ((محمد تقی الذهبی الشیرازی المعسروف به میرزا هدایت)) در پیش از دوهزار و سیصد بیت کتابت و با سرمایه کلعلی خان خونی در مطبعه محمدی شیراز بسال ۱۳۲۲ قمری چاپ شدگی شده است .

- ۱ - تحقیق مفصلی در ایام غیبت امام و تاسف از نبودن نواب خاص کرده و پاره از مطالعات علی و - مجاهدات سلوکی خود را بیان داشته است . از ارتحال پدر و مرشدش تالیف کرده است زیرا که مؤلف برخلاف
- ۲ - ضبط اصل نقل شده است .
- ۳ - سؤالات هفتگانه را در حدود یکصد بیت طرح نموده است .
- ۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱ ص ۲ تا سطر ۱ ص ۱۰ و سطر ۶ ص ۲۲ تا سطر ۷ ص ۲۴ کتاب نور علی نور چاپ شیراز .
- ۵ - شمه ای از طهارت نسب فرزندان و یک سلسله وصایای علی و سلوکی نموده سپس اشاره ای با اهمیت سؤالات وی کرده است . -

موضوع این رساله چنانکه تلویحا در بالا گذشت دستورهای علی سلوک و آداب سیر منازل فقر محمدی میباشد
طرح این رساله چنان است که پس از سلسله بدون هیچ خطبه (۲) و مقدمهئی . سلاک را با اینجمله مخاطب
ساخته و گفته است : ((ای دوستدار سلوک صراط رب العالمین آگاه باش که الخ)) (۱) -
آنگاه مراتب شرایع و اکملیت اسلام . فوق شریعت و طریقت را تمهید مقدمه کرده و همان شعر معروف صوفیان را -
عنوان و اشاره بتخلیه نفس از مهلکات اخلاقی نموده و سپرینج شرط (جوع . صفت . سهر . عزلت . ذکر)
ابتدائی سلوک را بر دو پایه دیگر (تخلیه و تجلیه) (۳) نهاده است . باین معنی که عمل بچهار شرط اول را
(تخلیه نامیده) و نتیجه اثر حصول بمرتبه عین الیقین دانسته است .

چون تبدیل مزاج سالک و جذبات الهی از اینجا آغاز میگردد لذا مؤلف قلب سالک واصل باین مقام را -
(جام جهان نما) خوانده و پس از این بیانات لزوم پیروکامل و مرشد واصلی را گوشزد نموده است که بتواند سالک را
بمرتبه (تجلیه) برساند و با نیروی ذکر و فکر سبیل بنیان کن جذبات را راهمائی نموده و بذو عشق که در نهاد
سالک پیداشده است آبیاری و تقویت نماید تا مگر نطفه ولایت در سینه ای قلب سالک پرورش یابد و از موت ارادی
تولد روحانی (۴) یافته مهبای ارتقای بمراتب فنا (۵) گردد . -
این رساله در بیش از چهارصد بیت تالیف و تحریر شده و دو نوبت بنویس (۶) رسیده است . -

بحث ۱۱ - تاریخ حیات سید قطب الدین محمد

یکی از رسائل تذکره ماندی که جنبه تاریخی هم دارد این رساله میباشد . -
علت و تاریخ تالیف این رساله معلوم نیست و نام آنرا هم مؤلف ذکر نکرده است اما نام آنرا بمناسبت موضوع -
رساله و از روی عبارات مؤلف استنتاج شده زیرا که بعد از سلسله و خطبه بسیار کوتاه عربی نگاشته شده
است :-

((..... اما بعد چنین گوید سید فانی جانی ابوالقاسم الحسینی الشریفی الشیرازی الذهبی
آنکه این مختصر رساله ایست مشتمل بر ذکر بعضی حالات و مقامات و برخی کرامات حضرت السید السند
جناب المستطاب السید قطب الدین محمد الشیرازی ثم الشیرازی قدس الله سره الشریف)) (۷)

موضوع رساله چنانکه مؤلف متذکر شده و از نام آن برمیآید تحقیق در جزئیات حیات و محیط زندگانی نپای
مادری وی است . -

طرح این رساله بر روش مورخان میباشد باین معنی که بعد از مقدمه مختصر خود سلسله صعودی نسب .

- ۱ - نقل از سطر ۱۶ ص ۴۷۸ قوائم الانوار چاپ تبریز و سطر ۲ و ۳ حاشیه ص ۱۶۰ کوثرنامه چاپ شیراز
- ۲ - در چاپ اول این رساله (ص ۴۷۸ تا ص ۴۹۲) قوائم الانوار که بسال ۱۳۰۱ شده است خطبه ندارد ولی در -
در چاپ دوم آن (ص ۱۵۸ تا ص ۲۵۹ حاشیه کوثرنامه) که بسال ۱۳۳۰ در شیراز تجدید طبع شده است خطبه
کوتاه ((الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی محمد صاحب الشریقة الغراء و علی صاحب الطریقة البیضاء
و الحقیقة النعلیاء و آله الطیبین الولابه و حق الیقین)) اضافه نموده اند .
- ۳ - ۵ - این مراتب سیر و سلوک را بهتر از همه کس حاجی سبزواری در یک بیت جمع و سروده است .
((تخلیه تخلیه و تجلیه - ثم فنا مراتب مرتقیه)) ۴ - اشاره به چهار موت و چهار تولد صوفیه است .
- ۵ - ۶ - در چاپ این کتاب را در شماره ۱ با ورقه صفحه قبل بیان کردیم ۷ - خلاصه و نقل از سطر ۸ تا ۱۹ ص ۲ و سطر
۵ و ۶ ص ۵۳ تاریخ حیات سید قطب . چاپ تبریز . -

تحصیلات مقدماتی و عالی . سلسله اساتید . انبیا و جذبه . مجاهدات و ریاضات . پیرو مراد . ارشاد
 اعلی و تدریس اعلی . سفرها و حضرها . تشکیل خانواده و تربیت اولاد های سید قطب الدین محمد را بحسب
 و تحقیق نموده است آنگاه علاوه بر کراماتیکه بمناسبت مباحث فوق متذکر شده تعداد زیادی از خوارق عادات
 آن جناب را علی التوالي و در ذیل عناوین ((کرامت بدیعه . کرامت عجیبه . خلصه ملکوتیه . افاضه و کرامه
 از ...)) نقل کرده است . منتهی بتناسب موضوع برخی از آنها مطالب عرفانی دقیق را بیهان
 نموده و رساله را بامقابسه بین ((جناب سید قطب و فرزندش (میر سید علی)) (۱) با حسین منصوری
 میر خلاج و سلطان بایزید طیفور)) و این عبارت خاتمه داده است : ... پس پیدا شده که کلمات شیعه آن بزرگوار
 را ... لذا آن جناب از حسیض بشویت برآمده باوج عبودیت رسیده .

((ع تو او نشووی ولی اگر جهد کنی جانی برسی کز تو توفی بر خیزد)) (۲)
 در این رساله در پیش از بکسزار بیت تالیف و تحریر شده و در سال ۱۳۳۳ از روی نسخه ثبکه بیست و سه سال بعد از
 ارتحال مؤلف ((لیلۃ الاربعاء ثلثه وعشرون شهر شعبان المعظم من الشهور و سنته تسع و ثلثه مائة بعد
 الالف من هجرة النبویه ... الخ)) کاتب گردیده است با حروف سری در تبریز بچاپ رسیده است .
 انا بحث ۱۲ - رساله مسالك

در همین رساله تحقیق تاریخی و تذکره مانند جناب راز این رساله میباشد که شرح زندگانی و تاریخ حیات پدر و مادر
 آقا محمد هاشم در ویش شیرازی (۳) و مراد با واسطه خوبستن را تالیف نموده است .
 مؤلف این رساله را بنام دیباچه مثنوی ولایتنامه (۴) آقا محمد هاشم نگاشته لذا نام مستقلی بر آن ننهاد و در
 چند مورد آنرا ((دیباچه)) خوانده است . بهمین مناسبت کاتبین نسخ و متصدیان چاپ (۵) هم آنرا
 بنام ((دیباچه کلیات جناب رضوان مآب ... آقا محمد هاشم در ویش ... الخ)) (۶) ضبط نموده اند .
 اما چون مطالب این رساله در سه مسلك طسراخی شده بنام (رساله مسالك) اشتهار یافته است .

((سبب تالیف و تاریخ تحریر این رساله را مؤلف پس از بسط سلسله بدینسان آورده است :
 ((نقایس جوهر احمدی که جوهر بان اهل عرفان از معادن تحقیق برآورد و زیباتر لثالی ثنائی که غواصان
 بحار ایقان از لجه ذخائر توحید بکف آرند شاید نه تار بارگاه خداوندیست ... اما بعد چون شیخ الشیوخ
 جاری ... قبلة الفقراء آقا محمد هاشم المشتهر بالذو ویش بن میرزا سمیع ... در عصر خویش بگانه جههان

۱ - در شماره ۳۲ باب سوم این پدر و پسر مفصلا معرفی شده اند
 ۲ - رجوع شود بشماره ۲ از صفحه قبل
 ۳ - توجه حالات وی در شماره ۳۳ باب سوم این رساله
 ۴ - در (بحث ۱ از مبحث اول از فصل دوازدهم) همین باب معرفی
 آن گذشت .
 ۵ - این رساله در مقدمه مثنوی ولایتنامه اولین بار سال ۱۳۰۶ در تبریز چاپ شد و سپس در سال
 ۱۳۲۹ در شیراز تجدید طبع گردید .
 ۶ - نقل از سر لوحه هر دو چاپ این رساله .

فهرست دوران بوده اند و حال که تاریخ هجرت بهزارو دویست و چهل و یک رسیده و چهل و دو سال (۱) است که از ابلم ارتحال آن جناب منقشی گشته احدی از مخلصین و باز ماندگان آن جناب را توفیق امکن است که کلمات حق ایشان دست نداد و کلمات طیبات آن جناب چون مقرون بشعله آتش عشق الهی است در انهمزام جنود نفسانی و احتراق کدورات باطنی اعجاز عصای موسوی دارد از وصایای بزرگان است که شخص سالك هر روز بخور یک جز و از کلمات اولیا الله را باید مطالعه نماید بمطالعه این قواعد مذکوره فقیر شکسته با مشرب اقدام فقرا اقل السادات ابوالقاسم محمد ابن الموحوم المغفور میرزا عبدالنبا الشریفی الحسینی را داعیه این مرحله در باطن پیدا شده که کلمات طیبه آن بزرگوار را نظما و نثرا جمع نموده الخ)) (۲)

موضوع این رساله شرح حالات و مقامات . شمه ثی از خوارق عادات و کرامات . سند خرقه و ارشاد آقامحمد هاشم در ویش میباشد طرح این رساله بربك مقدمه و سه مسلك ریخته در بیش از نهصد و پنجاه بیت تالیف و تحریف شده است . در مقدمه تحمید و نعوت فارسی مبسوط و معرفی خصوصیات این رساله آمده است . مسلك اول - شامل حالات از طفولیت (مشاغل دولتی . جذبه و دود طلب . مسافرتها در طلب پیغمبر . افاضات و مجاهدات . کمال و ارشاد آقامحمد هاشم) تا گاه ارتحال و مدفن وی میباشد . مسلك دوم - تعداد بیست کرامت آن قطب را بصورت (حکایت) نقل نموده است .

مسلك سوم - در بیان سند خرقه آقامحمد هاشم میباشد که بمناسبت غرق چهارگانه ضوئیه و انتساب هر يك را - با تفسیر سلسله مشایخ ذ هبیه را تا بدر خویشین بیان کرده و رساله را بپایان رسانیده است . - امر آخری در این بحث ۱۳ - موصد العباد دارائی بر طالع الهیه امر مشتهر نموده و تا نامشیا اظهار شایستگی خود را نموده است .

مسلم این رساله آخرین و اصیل ترین اثر مرحوم راز شیرازی میباشد زیرا نسخه آن با خط و مهر مؤلف بدست آمده که تاریخ تالیف آن با عبارات ذیل صراحتا ذکر گردیده است و خود مؤلف بدین نظر میباشد : -
((. خلاصه تا حال که تاریخ هجری بسنه بکهزارو دویست و هشتاد و پنج رسیده است الخ)) (۳)
نام این رساله را هم مؤلف در پایان آن بدینگونه یاد نموده است : -

((مطابق با صدق این مقال آنستکه در اثنا نوشتن این دستور العمل جامعه بالهام قلبی از لسان سروش معنوی جاری گردید : که این رساله را نام کردیم بمصدا العباد لنجات العباد فی دارالدنیا و دارالاعباد الخ)) (۳)

- ۱ - ارتحال آقامحمد هاشم در ویش سال ۱۱۹۹ بوده است . -
- ۲ - خلاصه و نقل از سطر ۱ ص ۲۴۱ کوثرنامه چاپ تبریز (تا سطر ۳ ص ۲۴۴) -
- ۳ - نقل از سطر ۱ و ۲ ص ۲۱ و نیز سطر ۱ تا ۳ ص ۴۰ -

این رساله آمده است .
۲ - ذ هبیه بدقایق آداب شرع اهمیت میدهد و تقید را این قطب الهی بر مشایخ (جامع عباسی شیخ بهائی) توصیه فرموده و تقید بر مشایخ را جابر دانسته است (بد ص ۲۱ مصاد العباد چاپ تبریز) رجوع شود . -

موضوع علت تالیف این رساله اجازه دستگیری مرحوم میرزا عبد الکرم زنجانی (رایش الدین) اعجوبه (۱) و سسند ارشاد و قطبیت فرزند و خلیفه خویشتن (مرحوم مجد الاشرف - قطب ۳۶ ذهبی) میباشد . -
 طرح رساله - با وجودیکه این تالیف بر شیوه متعارف اجازه نامه نگارش یافته و بابوا ب و ترتیب خاصی میبوی و مترتب نگردیده است اما طرح پس از بسط و خسطبه کوتاهی بر دو بخش بی ریزی شده که در هر قسمت پس از تمهید مقدمه فی بدی مقدمه پرداخته است : -

قسمت اول - اخوان الصفا و برادران صریقت را با این عبارات مخاطب قرار داده و گفته است : -
 ((..... اما بعد بر الواج مرائی قلوب صافیه زاکیه اهل بینش و دانش و حاملان طریقه فقر محمدی
 و اوصالان باب ولایت و اخوان الصفا من حزب عاکمین الصفة الصفا و برادران و اصلا ن بطریقه حقه سلسله علیه جلیلله ذهبیه کبرویه رضویه جناب آقا میرزا عبد الکرم زنجانی و عالیجاه عبد العلی خان آقا و زمان خان آقا)) الخ (((۲)

آنگاه در باب لزوم پیرو مقام وی . ولایت کلی و جزئی بحث کرده و با ذکر مجاهدات نفسانی مرحوم اعجوبه اجازه دستگیری ورا صادر نموده و در اثنا دستورات کلی سلوک مطالعه چندند تالیف اقطاب ذهبیه (۳) و خویشتن (۴) را توصیه کرده است .

قسمت دوم - این بخش را بابیان شمع فی از ریاضات خود شروع نموده و مقدمه آنرا بفرق میسازان ارشاد و دستگیری اختصاص داده است .
 پس از این تمهید مقدمه در جواب کسانیکه ((طالب اند که بدانند و بصیر گردند آنکه بعد از فقیر در ایستادن سلسله علیه کیست که تواند دستگیری و پیش قدمی فقرا را نماید و باصرار از فقیر خواش و التماس این امر را فرموده اند که بعد از رحلت فقیر از این دار فانی بر طلب الهیه امر مشتبه نماند و نا شایسته اظهار شایستگی خود را ننمایند
 لهذا بر فقیر محتسّم گردید)) الخ (((۵) جمله معروف ((مع کل ولی ناطق ولی صامت)) را مطرح کرده و طهارت ناس و جلالت نسب . زحمات علی و جذبات . مجاهدات علی و ریاضات فرزندش ((جلال الدین محمد)) (۶) را گوشزد نموده و بر خلیفه و جانشین خویش معرفی کرده است .
 آنگاه يك سلسله دستورات کلی درباره حفظ آداب شرع و عمل باجتهاد و تقلید (۷) مرقوم داشته و با سپاس از این سلسله داری و دعای بر تمام سلاک الهی رساله را خاتمه داده است : -

۱ - ترجمه حالات این چند تن در ضمن شوق شیوخ این قطب (شماره ۳۵ باب سوم) آمده است .

۲ - رجوع شود بشماره ۲ از صفحه قبل ۳ - فصل الخطاب سید قطب الدین محمد تبریزی

۴ - کتابهای (آیات الولاية . فوائد الانوار . براهین الهامه . صبا سیر الحکمة . اجواب المریدین) را توصیه

نموده است ۵ - نقل از سطر ۱۲ تا ۱۶ ص ۲۴ مرصاد العباد چاپ تبریز

۶ - مرحوم مجد الاشرف (قطب ۳۶ ذهبی) مختصر به (قدسی) که ترجمه احوالش در (شماره ۶ باب سوم)

این رساله آمده است . ۷ - ذهبیه بدقابی آداب شرع اهمیت میدهند و تقلید را این قطب ذهبی بر مبنای (جامع عباسی شیخ بهائی)

توصیه فرموده و تقلید بر میت را جایز دانسته است (به ص ۲۹ مرصاد العباد چاپ تبریز) رجوع شود . -

۳ - خلاصه و نقل از سطر ۱۲ تا ۲۰ ص ۸۱

در آغاز این بحث اشاره کردیم که رساله مرصده العباد اصیل ترین آثار این رکن بر تالیف ذهبی هست زیرا نسخه اصل آن که در ((بک جزو شش برگی)) (۱۲ صفحه و بیش از هفتصد و پنجاه بیت) با خط مؤلف کتابت گردیده و با مهر وی که سجع آن (عبده الراجی ابوالقاسم الحسینی) است موشح میباشد در خاندان خسرو پرویز محفوظ مانده است .

علت ابقای این تالیف چنین بنظر میرسد که چون این رساله اجازه دستگیری مرحوم اعجوبه بوده است مسلماً نسخه فی از آن نزد وی محفوظ و پس از ارتحال او بجانشین و شاگردش جناب پرویز خان صفیرالعارفین (دیرمغانی) (۱) انتقال یافته و در آن خاندان جلیل آذربایجانی محفوظ مانده است . در سال ۱۳۳۳ خورشیدی آقای شمس الدین خسرو پرویز این رساله را در پیوسته دو رساله دیگر با حروف سری در تیریس چاپ و منتشر کرده اند . خدایش خیر دهد .

بحث ۱۴ - فصل الخطاب (با شرح مرحوم اعجوبه)

اشتقاق لغوی و وجه تسمیه فصل الخطاب . سابقه کتابهای بابین تلم را دار (بحث ۱ از مبحث هفتم (۱) فصل ۱۱) این باب بحث و تحقیق نمودیم .

فصل الخطاب بربیع قطب الدین محمد منظوم و بزبان عربی میباشد و حال آنکه فصل الخطاب نبیره اش منشور و بفارسی انشاء گردیده است . اصل این رساله بدست نیامد ولی از روی شرحی که مرحوم اعجوبه (شیخ و نماینده این رکن ذهبی در آذربایجان (۲)) در این رساله نموده و نیز از عبارات ذیل که بعد از مقدمه عربی خود آورده است تا حدودی بماهیت آن میتوان پی برد :

((..... اما بعد فلما كان معرفة الله باليقين الذي هو اول الدين وآخره العلم بالله بحقيقة ما جسد به سيد المرسلين وكان اعلى المصنفات في هذا العلم . الكتاب المستطاب المسقى بفصل الخطاب لسيدى و سندی و معتمدی و المتقدي بیدی ابو المعالي شرف الحق و الدين الميرزا ابو القاسم المشهور بأقا میرزا بابا الرضوی الذی هبى الشیرازی قدس سوره العزیز اورد تا ان اشیرالی شرح بعض معضلاته بلسان الفارسی الخ)) (۳)

با توجه که شارح تمام رساله را من البدو الى الختم شوح نموده است که بتوان بکیفیت و کمیت آن واقف گردید . اما از عبارات فوق چنان معنی را میتوان استنباط کرد :

الف - موضوع رساله - فصل الخطاب در ((معرفت الله من المبدأ الى المعاد)) بوده که در اثنا آن مباحث تصوف و مبانی سیر و سلوک بیان شده است .

- ۱ - برای ترجمه احوال وی بمشایخ این قطب ذهبی (شماره ۳۰ باب سوم) این رساله رجوع شود .
- ۲ - میرزا عبدالکریم بن میرزا محمد علی حافظ (حکیم الهی) زنجانی الملقبه (رابن الدین) و المشهور بسمه (عارف علیشاه) و المتخلص به (اعجوبه) متوفی ۱۳ شوال ۱۲۹۹ قمری که ترجمه احوالش در شماره ۳۵ باب سوم (ضمن مشایخ) جناب راز گذشت .
- ۳ - خلاصه و نقل از سطر ۱۷ تا ۲۰ ص ۸۹

ب - چگونگی از طرفی نویست و چهل مطلب فصل الخطا ب که بیش از هزار بیت کتابت دارند شرح شده است بنا بر این با توجه بجملة ((شرح بعض معضلاته)) فوق مستفاد میشود که اینها (۲۴۰ مطلب) مشکلا ت مباحث آن رساله بوده که شرح گردیده است . -

از طرف دیگر چگونگی فقط سه مطلب مختصر از خطبه عربی و مقدمات اولیه فصل الخطا ب شرح شده است با تشکیل يك تناسب ساده میتوان حدس زد که فصل الخطا ب تالیف مفصلی بوده که چهار پنج هزار بیت کتابت داشته است . ج - از نعتی که ابن شیخ ذهبی پس از نام پیرو عشقش (قدس سره العزیز) آورده چنین مستفاد میشود که پس از ارتحال مؤلف (سال ۱۲۸۶) شارح باینکار دست زده است . -

ابن شرح جامع و مفیدی که بیش از شش هزار بیت کتابت دارد آقای شمس الدین خسرو پرویز با انضمام نه رساله دیگر از این شارح بسال ۱۳۳۵ خورشیدی با سرمایه شخصی در تبریز چاپ و منتشر کردند . خدا بیش باین شرح خدمات فرهنگی موفق دارد . -

مبحث چهارم - آثار و تالیفاتیکه نسخ محدودی از آنها بدست آمده است . -

از پنجاه و یک تالیفی که بحساب راز نسبت داده اند نگارنده نام شش اثر و متن سی و پنج تالیف موجود و بیسرا بدست آورده است . غالب این آثار (بیست و پنج کتاب) بطبع رسیده و تنها ده تالیف دیگرش بافته شده که هنوز چاپ نشده اند . -

یکی از اینها اثر منظومی بود که در (بحث ۸ از مبحث دوم) همین فصل معرفی گردید . سه اثر دیگرش بزبان عربی تالیف شده است که مبحث مخصوص بخودش (مبحث پنجم بحث ۴ و ۵ و ۶) معرفی خواهیم کرد . اینک بمعرفی شش اثر منشور فارسی که بجای نرسیده اند . میسر داریم : -

بحث اول - کتاب انوار الشمو س الباطنه

تنها نسخه این تالیف در کتابخانه ملی ملک (۱) بنظر رسید با وجودیکه رقم ندارد بدلائل ذیل مسوده کتاب و خط مؤلف میباشد .

الف - این رساله با خط یکسان و قلم واحدی تحریر نشده بلکه با خطوط (شکسته) نستعلیق . نسخ (مخلوط کتابت گردیده است . -

ب - قلم خوردگی مطالب گاهی که چند سطر پاک و دوباره نوشته شده است . حاشیه های متعدد و مختلفی که عموما با خط متن و غالبا با قلم دیگر و با شکل مورب و چلیبا موجود است . در وسط خطوط کتابت که بعضی اوقات با سطور معکوس مطالبی اضافه شده اند جعلگی دلیل بر اصالت متن و مسوده بودن نسخه موجود است . -

۱ - این کتاب در ۲۵۵ ورق ۲۰ سطری روی کاغذ فسقی و فرنگی مخلوط بقطع (۲۴/۲ × ۱۲/۱) سانشیمتر کتابت شده و با جلد میشن آلوالوئی در ذیل شماره ۳۵۹۰ کتابخانه ملی ملک موجود است . -

- ج - این نسخه با چند کتاب خطی (مسوده و مبینه با جرک نویس و پاک نویس) این مؤلف که در کتابخانه نگارنده موجود است . با حضور متخصصین (فن خط) کتابخانه ملی مقابله گردیده از شیوه خط و خصوصیات ویژه هنر خطاطی اتحاد کاتب آنها مسلم گردید . -
- د - از مقایسه دقیقی که (از لحاظ روش نگارش متن) است تشهد با شعار مؤلف و خصائص ادبی دیگر (میان این کتاب با سایر تالیفات منثور مؤلف بعمل آمد . اصالت این نسخه و نظریه نگارنده تأیید گردید . -
- ه - صاحب اولیه این نسخه موجود (محمد علی شیرو فروش) در مهمانی یکی از دوستانش که بتاریخ (یوم الثلاث پانزدهم شهر شوال سنه ۱۳۱۳) در امامزاده عبدالله سلطان آباد عراق حاضر بودند .
- تبشت آخرین برگ کتاب با خط نستعلیق خوشی نوشته است . -
- یک (قسریان اهل ذوق و محبت . چون این کتاب از مصنفات شخص فاظلی که او را دیده بودند در کمال مراقبت و تمام تکالیف شرعیه عمل میکرد و خیلی متدین . مضامین این کتاب دلیل بر مهارت اوست در علم حکمت الهیه و طبیعیه (سرفرنس) زحمتی در تحصیل این شریف کشیده و عمری در ریاضت مصروف فرموده است . خداوند علی اعلی در جات آن مرحوم را عالی بفرماید . فعلاً خوب مونس است جهت اقل خلق الله محمد علی شیرو فروش) تاریخ فوق که بیست و سه سال بعد از ارتحال مؤلف بوده با مضامین عبارات نظیر ما را -
- تأیید مینماید . -
- نام این کتاب - این تالیف با خطبه مفصلی آغاز شده و سپس تحمید و نعت فارسی آنرا با این عبارت شروع کرده است :
- ((چگونه ثنا گویم حضرت احدیت را که حضرت لسان الله الناطق در مقام شاکری اظهار عجز نموده عرض کند لا احصى ثنا' عليك انت کما اثبتت علی نفسك الخ)) (۱)
- آنگاه برای اولین بار نام کتاب را تلویحاً در اثنا نعت نبوی و علوی و با این عبارات آورده است :
- ((اول خلق الله هم فی عالم الذر فی الکینونته السابقه فی عالم العقل شمساً طالعاً و انوار الساطعه بتلاتون من بین ورا' للعهد علی عهد توحیده و ولایتهم)) (۱)
- اما نام صریح این کتاب را مؤلف در پایان مقدمه و پس از مقدماتی چنین متذکر شده است .
- ((..... ما بعون الله سبحانه ماخذ این سه ذکر را بیان میکنیم و نا میدیم این کتاب را انوار الشمس الطالعه . امید از ناظرین الخ)) (۱)
- موضوع این کتاب تحقیق در سه ذکر جلاله ((یا من هو الا هو (۲) . لا اله الا الله . لا حول ولا قوة الا بالله)) میباشد ولی بمناسبت هویک از اینها مباحث فلسفی و دینی و عرفانی (توحید و صفات الله .
- ۱ - خلاصه و نقل از ص ۱ ص ۲ و سطر ۷ و حاشیه ص ۲ و سطر ۱۲ از ص ۱۳ نسخه خطی کتابخانه ملی ملک .
- ۲ - این ذکر در آثار دیگر ذهبیه بصورت ((یا هو یا من هو الا هو)) دیده شده است . -

جبر و تنویر کشف عالم و تکوین موجودات ، رؤیت حق ، حدود و قدم قسرات ، نزول و حسیسی ،
فسق قسرات و فسقان ، فرق رسول نبی و امام ، فرق ایمان و اسلام و ایقان ، لزوم ولی و انبساط آن ،
سفر و لوازم آن ، انسان کامل و پیر ، مذکور و فکر و غیره) را توضیح و تشریح نموده است .

طرح این کتاب بر یک مقدمه بسیار مفصل و سه شعر طراخی شده که در هر شعری انواری و هنرنواری چستند
بیان دارد :-

روش و تاریخ تالیف این کتاب - اگرچه مؤلف تاریخ تالیف را صراحتاً ذکر نکرده است ولی از فحوای کلام
داستان ذیل که روش تالیف را هم میسراند چنان بر میآید که این تالیف از آثار دوره اول عمر و چه بسا اولین
تالیف وی باشد :-

یکی از علمای ظاهری از حوزه علمی سرّ من رای بشیرا زار و شد . مؤلف بدیده او آورفته و کتاب (شرح قاضی
بر تفسیر صدوق) که وی به پنج شاخه خسریده بود . امانت گیرد و آنرا استنساخ نماید .
آن عالم ظاهر بین در صورتیکه کتاب مکاسب مؤلف را گروگان گرفته بود . باز برای استرداد آن کتاب امانتی .
این رکن امین ذهبی را تحت فشار قرار داد و ناراحتی شدیدی ایجاد نمود بطوریکه نگاشته است :-

((بنا گذارم که از کسی کتاب عاریه ننمایم و علم که رزق روح است از خدا بخواهم و در نوشتن این کتاب
اسبابی معدّن دارم و غالب آنچه از اخبار ایوان نمایم از محفوظات است لذا مستند بکتابی و امامی نمی نمایم
..... الخ)) این جملات میسراند که مؤلف هنگام این تالیف در بدایت زندگانی بسر میبرد و هنرسوز
و سایل کارش مهیا نبوده است :-

بحث ۲ - کتاب اربعین (چهل حدیث)

همانطوریکه در معرفی رساله صحیفه المحبّه (بحث ۸ از مبحث دوم این فصل) متذکر شدیم غالب از علما
و دانشمندان رسائل بنام اربعین دارند که در آن چهل حدیث گرد آورده اند . این مؤلف ذهبی هم در رساله
اربعین دارد با این تفاوت که اربعینات سایر علما احادیث حضرت رسول اکرم ع (بیشتر علمای سنت دارند)
با سایر ائمه را بطور تفکیک جمع نموده اند و حال آنکه این رکن ذهبی بمناسبت غول در باب ولایت و عشق و
محبت شدیدی که نسبت بسراپادال صوفیان (حضرت علی ع) داشته تنها کلمات و احادیث علوی را جمع
نموده است . - رساله اربعین منظوم وی (صحیفه المحبّه) شرح چهل جمله از کلمات قصار حضرت علی ع
میشاند در صورتیکه موضوع این رساله بحث و تحقیق در چهل حدیث علوی میباشد .

چون مؤلف نام مشخص بر این رساله ننهاده است . بتناسب موضوعش بایست آنرا (چهل حدیث یا
اربعین علوی) نامید . و مؤلف سبب تالیف این رساله چنانکه سابقاً هم متذکر شدیم (۱) تنها برای
تقرب بخدا و برای اجر و پاداش اخروی بوده و بهمین مناسبت هم در تمام رساله نام . تاریخ و علت تالیف رساله را
متذکر نگردیده است . -

۱ - در معرفی رساله منظوم صحیفه المحبّه (بحث ۸ از مبحث دوم از فصل سیزدهم) بیان نموده ایم . -

طرح و روش رساله - چون تالیف این رساله بقصد قرین مطلق بوده است لذا از تشریفات متداول سایر تالیفات صرف نظر نموده و دیباچه و مقدمه . مذیل و خاتمه بر آن ننوشته است اما در عوض متن رساله را بسیار مرتب و منسق تنظیم کرده است : باین معنی که

احادیث را با حروف هجا (حرف اول حدیث) مرتب نموده و هر حدیثی را با چند بیت شعر فارسی ترجمه کرده است . آنگاه احادیث مناسب دیگری از حضرت پیغمبر ص و یا سایر معصوم ع نقل نموده و به بحث و تحقیق در احوال و عقاید مختلف پیروخته است . منتهی احادیث مفصلی که عقاید و آراء زیادی درباره آن ذکر شده باشد با زبان نثر تجزیه و تحلیل کرده در صورتیکه احادیث کوتاه را نظماً تحقیق نموده و آنرا در ذیل عنوان ((بیان)) از ترجمه متن حدیث که آنهم منظوم میباشد ممتاز ساخته است .

بعضی اوقات مناسب مقام و موضوع بابیات شعری سلف (سعدی . حافظ . مولوی . عطار . نظیری . . . غیوه) استشهاد شده است . این رساله جمعا در حدود نهصد بیت میباشد که بیش از سیصد و هشتاد بیت آن شعر و بقیه نثر فارسی است . از این سیصد و هشتاد و پنج بیت شعر فارسی شاید سی و پنج بیت از دیگران و بقیه اش زاده طبع خود مؤلف میباشد . تنها نسخه این رساله را نگارنده در کتابخانه خود موجود دارد و در کتابخانه های معتبر سراغ ننموده است . نسخه موجود با خط نسخ و نستعلیق (متن احادیث نسخ . شرح آنها نستعلیق) نسبت خوشی در سی برگ (۶۰ صفحه) پانزده سطری کتابت شده است . منتهی برخی از صفحات بمناسبت اینکه شرح حدیث پایان یافته سطور کم و بیشی از آن سفید مانده است . در صورتیکه بعضی صفحات دیگر حاشیه های کم و زیادی اضافه بر متن دارند .

این نسخه موجود رقم و تاریخ تحریر ندارد اما با دلائل چندی (شماره های الف . ب . ج . د .) از آنچه در مقدمه بحث قبل بدانها اشارت رفت (بحث ۱ - معرفی کتاب انوار شمس الطالع) بصور مبرور که نسخه اصیل و بخط مؤلف باشد . والله العالم .

بحث ۳ - شرح قصیده (عینیه) سید حمیری (۱)

سید اسماعیل حمیری (۱) از مداحان خاندان عصمت و طهارت بوده است . گویند وی در آغاز حال مذحبه کسانیه داشت اما چون بدر کفایت انسان کامل نائل گردید و خدمت حضرت صادق ع رسید قائب شد و از شیعیان و مداحان حضرت گشت وی قصیده بنجاء و شش بیتی باقافیه (ع ع) در مدوح اهل بیعت رسالت با این مطلع و مقطع ساخته است :

((کلام عمر و باللوی مر بسع	طامسة اعلا مها بلقسع))
((الحمیری ماد حکم لم یزل	ولو یقطع اصبع اصبع))
((وبعدها صلوا علی المصطفی	وصنوه حیدر الا ضلع))

۱ - سید اسماعیل بن محمد حمیری مکنی به (ابو عامر) . بعضی گفته اند لفظ (سید) جز اسم او نیست و عده معتقدند که بمناسبت (سیادت و جماعت حمیر) ملقب بسید گردیده است . روایاتی مشتعل بر ذم وی و افراط در شرا بخواری او نقل شده است اما احادیث دال بر مدح او هم بسیار میباشد .

علت شرح این قصیده خبر بسیار مفصلی است که علامه مجلسی در کتاب بخارا انوار از روی بای حضرت علی بن موسی الرضا ع نقل نموده که خلاصه اش این است :-

((حضرت ع در خواب دیده بودند که از نود بان بلند صد پلکانی بالا رفته و در بقعه سبز رنگ و با صفا نشیمن پذیرفتند و در آنجا طاهرین خود (خمس النجباء) رسیدند. ملاحظه کردند که مودی ایستاده و قصیده فوق را قرائت مینماید. پس از خاتمه اشعار حضرت رسول اکرم ص خطاب بحضرت رضا ع کردند که هر که حفظ کند از ایشان این قصیده را و مداومت نماید بر قرائت آن ضامن مبشوم از برای او بهشت را بسر خداست تعالی الخ)) (۱)

چنانکه در رسائل اربعین (۲) این قطب ذہبی بیان داشته و نشان دادیم : این مؤلف بر کتاب و رساله ای که صرفاً از لحاظ پاداش معنوی و محضاً لله تالیف و تصنیف نموده است بدون هیچگونه تشریفات معمول مؤلفین و فاقد هرگونه مقدمه و دیباچه و حتی تاریخ تالیف و ذکر نام خود و کتاب میباشد .

طرح این رساله بزرگ مقدمه کوتاه (داستان رؤیای حضرت رضا ع را نقل کرده) و متن (شروح و ابیسات) ریخته و بنا شده است . روش مؤلف . در این شرح چنان میباشد که فرد فرد ابیات قصیده را نقل نموده در ذیل عنوان ((مؤلف گوید)) بشروح آنها پرداخته است و پس از بحث ادبی در کلمات و عبارات عربیست و معنای جداگانه کرده . گاهی هم باقتضای مقام . در پایان ترجمه فارسی بعضی ابیات تحقیقات ادبی و تاریخی ، عرفانی و فلسفی نموده است .

تنها نسخه ای که از این شرح بنظر رسید اولین قسمت از مجموعه هشت رساله ای میباشد که در کتابخانه نگارنده موجود است .

ابیات عربی این رساله با خط نسخ و شرح آن با نستعلیق و شکسته و ریخته زیبایی در حدود چهارصد بیت (۲۷ صفحه ۱۵ سطری) کتابت گردیده است .

چون هیچ اثری از کسر و اضافه . حذف و قلم خوردگی در متن حاشیه این رساله موجود نیست بقیقین میتوان گفت مسوده نبوده بلکه پاکتویس و یا نسخ بعدی میباشد .

در حاشیه بیست و دو صفحه اول این شرح رساله صحیفه المحبۃ (۳) با قلم و خط متن تحریر شده است .

۱ - نقل از سطر ۱۵ تا سطر ۲ ص ۵ شرح قصیده حمیری نسخه خطی کتابخانه نگارنده .

۲ - یکی در (بحث ۸ از بحث دوم) و دیگری در (بحث ۲ از بحث ۴) این فصل معرفی گردیده .

۳ - در (بحث ۸ از بحث دوم) این فصل معرفی گردیده .

روند آوردن قصیده الهیه و آنرا شرح نموده است .

۴ - در هشت هجری شمال شهر واقع شده و در خانه کر (پنهان)

از وسط آن برگرفته . آثار او بهشت بنا گردیده است .

۵ - وضع این مجلس در روزی که در آنجا رساله میرزا (بحث ۲ از بحث هفتم) بیان خوانده نمود .

۶ - در این مجلس در روزی که در آنجا رساله میرزا (بحث ۲ از بحث هفتم) بیان خوانده نمود .

اگرچه این دو شرح رقم و تاریخ ندارند اما بقسرتن دو رساله (شوح قصیده مبعبه خمربه فارضیه (۱) و شرح قصیده عنینه این سینا (۲) دیگر از این مجموعه که در زمان حیات این قطب و بترتیب در سالهای ۱۲۴۴ و ۱۲۶۲ استنساخ شده اند میتوان حدس زد که این رساله هم در حدود همان سنوات تحریر و تالیف شده است . علاوه بر آنچه گذشت کاتب این دو شرح (متن و حاشیه) در پایان رساله متن دو بیت زیر را با وزن و قافیه قصیده سید اسماعیل حمیری ساخته و بر سر از شرح بیت آخر نوشته است :-

((ثم اطلبوا الرحمة والمغفرة لمن لبس العلم عنه بنزع))
 ((یعنی لواقع الحروف الذی فی مرتع الضلال جهلا یو نزع))

با قرائن فوق و توجه بمفهوم ابیات بالا اصالة این نسخه موجود مسلم میگردد و - موجود کتابخانه نگارنده بحث ۴ - رساله جوابیه قاضی مرو دشتی (۳)

این رکن ذهی هر صبح مجلس درستی داشت که طبقات مختلف از عالم و عارف گرد آمده و از محضرش استفاده مینمودند (۴) -

صبح ((روز سه شنبه سیزدهم شهر رجب المرجب سنه هزار و دویست و شصت و هشت هجری مائیل فاضل صلی الله علیه و آله مسئله که از جمله غوامض اسرار و مطارح انتظار میباشد سؤال نمود الخ)) (۵)

یکی از حاضرین مجلس در س ((..... فضائل مآب نخبة الاعیاد آقا ابو تراب قاضی مرو دشتی الخ)) (۵) بوده است که در باره ((..... اختلاف میان مراتب انبیا و اولیا و مؤمنین

با اشقیاء و کفار و منافقین بحسب شقاوت و سعادت یا بسبب اصل فطرت و قبول کردن ایشان هر یک از این دورا در نشاء اولی قبل از نشاء بدنیة دنیویة . با اینکه حاصل میشود هر یک از این دو ایشانرا در نشاء ثانیة و بدیهه بسبب متابعت و مخالفت شرایع و احکام الهیه . اما در صورت صحت قول اول ارسال رسل و نشر شرایع

و ثواب و عقاب تمام باطل و بیفایده بلکه جبر و ظلم است بر عباد . اما در صورت صحت قول ثانیة سعادت و شقاوت ازلی است و حق تعالی هادی و مضل است و فطرت انبیا و اولیا

از خالص علیین و فطرت فراعنه و اشقیاء از خالص ساجیین است ظاهرا اینها مشعر بوجوب صریح است و منافی با تزییه الوهیت است استدعا آنست که تحقیق این مطلب

را بوضع نائبد که رفع شبهه بالقره شده باشد)) (۵)

۱ - این شوح از مولانا عبدالرحمن جامی است و ما مطلع قصیده خمربه را در معرفی رساله مشارب الاذواق میر سید علوی همدانی (در بحث ۷ از بحث سوم از فصل هفتم این باب) نقل نموده و ترجمه احوال ابن فارض را در شماره ۲ با مرقی همان بحث بیان کردیم . ولی این شرح بخط مؤلف نمیشاید .

۲ - قصیده معروفی که بمطلع (حبیطت لعلک من المحل الرفع - ورقا ذات تعز و تمنع)) میباشد ((..... احوج خلق الله الی غفراته سید الصمدانی)) باین عبارت ((..... لکن الشیخ رئیس ابوعلی سینا قدس الله تعالی روحه اودع فی قصیده العنبیه الخ)) باین بیان نسبت داده و آنرا شرح نموده است .

۳ - مرو دشتی - سرزمین استخر زمان ساسانیان است که در هشت فرسنگی شمال شیراز واقع شده و رودخانه کر (بنده امیر) از وسط آن میگذرد . آثار اولی تخت جمشید در دامنه کوه شمالی آن دشت بنا گردیده است .

۴ - وضع این مجلس در س و حاضرین آنرا در معرفی رساله مجالس راز (بحث ۲ از بحث هفتم) بیان خواهیم نمود .

۵ - مواضع و منزل از سطر ۱۴۵۴ سطر ۳ وسط سطر ۲۴ سطر ۲۵ سطر ۲۶ سطر ۲۷ سطر ۲۸ سطر ۲۹ سطر ۳۰ سطر ۳۱ سطر ۳۲ سطر ۳۳ سطر ۳۴ سطر ۳۵ سطر ۳۶ سطر ۳۷ سطر ۳۸ سطر ۳۹ سطر ۴۰ سطر ۴۱ سطر ۴۲ سطر ۴۳ سطر ۴۴ سطر ۴۵ سطر ۴۶ سطر ۴۷ سطر ۴۸ سطر ۴۹ سطر ۵۰ سطر ۵۱ سطر ۵۲ سطر ۵۳ سطر ۵۴ سطر ۵۵ سطر ۵۶ سطر ۵۷ سطر ۵۸ سطر ۵۹ سطر ۶۰ سطر ۶۱ سطر ۶۲ سطر ۶۳ سطر ۶۴ سطر ۶۵ سطر ۶۶ سطر ۶۷ سطر ۶۸ سطر ۶۹ سطر ۷۰ سطر ۷۱ سطر ۷۲ سطر ۷۳ سطر ۷۴ سطر ۷۵ سطر ۷۶ سطر ۷۷ سطر ۷۸ سطر ۷۹ سطر ۸۰ سطر ۸۱ سطر ۸۲ سطر ۸۳ سطر ۸۴ سطر ۸۵ سطر ۸۶ سطر ۸۷ سطر ۸۸ سطر ۸۹ سطر ۹۰ سطر ۹۱ سطر ۹۲ سطر ۹۳ سطر ۹۴ سطر ۹۵ سطر ۹۶ سطر ۹۷ سطر ۹۸ سطر ۹۹ سطر ۱۰۰ سطر ۱۰۱ سطر ۱۰۲ سطر ۱۰۳ سطر ۱۰۴ سطر ۱۰۵ سطر ۱۰۶ سطر ۱۰۷ سطر ۱۰۸ سطر ۱۰۹ سطر ۱۱۰ سطر ۱۱۱ سطر ۱۱۲ سطر ۱۱۳ سطر ۱۱۴ سطر ۱۱۵ سطر ۱۱۶ سطر ۱۱۷ سطر ۱۱۸ سطر ۱۱۹ سطر ۱۲۰ سطر ۱۲۱ سطر ۱۲۲ سطر ۱۲۳ سطر ۱۲۴ سطر ۱۲۵ سطر ۱۲۶ سطر ۱۲۷ سطر ۱۲۸ سطر ۱۲۹ سطر ۱۳۰ سطر ۱۳۱ سطر ۱۳۲ سطر ۱۳۳ سطر ۱۳۴ سطر ۱۳۵ سطر ۱۳۶ سطر ۱۳۷ سطر ۱۳۸ سطر ۱۳۹ سطر ۱۴۰ سطر ۱۴۱ سطر ۱۴۲ سطر ۱۴۳ سطر ۱۴۴ سطر ۱۴۵ سطر ۱۴۶ سطر ۱۴۷ سطر ۱۴۸ سطر ۱۴۹ سطر ۱۵۰ سطر ۱۵۱ سطر ۱۵۲ سطر ۱۵۳ سطر ۱۵۴ سطر ۱۵۵ سطر ۱۵۶ سطر ۱۵۷ سطر ۱۵۸ سطر ۱۵۹ سطر ۱۶۰ سطر ۱۶۱ سطر ۱۶۲ سطر ۱۶۳ سطر ۱۶۴ سطر ۱۶۵ سطر ۱۶۶ سطر ۱۶۷ سطر ۱۶۸ سطر ۱۶۹ سطر ۱۷۰ سطر ۱۷۱ سطر ۱۷۲ سطر ۱۷۳ سطر ۱۷۴ سطر ۱۷۵ سطر ۱۷۶ سطر ۱۷۷ سطر ۱۷۸ سطر ۱۷۹ سطر ۱۸۰ سطر ۱۸۱ سطر ۱۸۲ سطر ۱۸۳ سطر ۱۸۴ سطر ۱۸۵ سطر ۱۸۶ سطر ۱۸۷ سطر ۱۸۸ سطر ۱۸۹ سطر ۱۹۰ سطر ۱۹۱ سطر ۱۹۲ سطر ۱۹۳ سطر ۱۹۴ سطر ۱۹۵ سطر ۱۹۶ سطر ۱۹۷ سطر ۱۹۸ سطر ۱۹۹ سطر ۲۰۰ سطر ۲۰۱ سطر ۲۰۲ سطر ۲۰۳ سطر ۲۰۴ سطر ۲۰۵ سطر ۲۰۶ سطر ۲۰۷ سطر ۲۰۸ سطر ۲۰۹ سطر ۲۱۰ سطر ۲۱۱ سطر ۲۱۲ سطر ۲۱۳ سطر ۲۱۴ سطر ۲۱۵ سطر ۲۱۶ سطر ۲۱۷ سطر ۲۱۸ سطر ۲۱۹ سطر ۲۲۰ سطر ۲۲۱ سطر ۲۲۲ سطر ۲۲۳ سطر ۲۲۴ سطر ۲۲۵ سطر ۲۲۶ سطر ۲۲۷ سطر ۲۲۸ سطر ۲۲۹ سطر ۲۳۰ سطر ۲۳۱ سطر ۲۳۲ سطر ۲۳۳ سطر ۲۳۴ سطر ۲۳۵ سطر ۲۳۶ سطر ۲۳۷ سطر ۲۳۸ سطر ۲۳۹ سطر ۲۴۰ سطر ۲۴۱ سطر ۲۴۲ سطر ۲۴۳ سطر ۲۴۴ سطر ۲۴۵ سطر ۲۴۶ سطر ۲۴۷ سطر ۲۴۸ سطر ۲۴۹ سطر ۲۵۰ سطر ۲۵۱ سطر ۲۵۲ سطر ۲۵۳ سطر ۲۵۴ سطر ۲۵۵ سطر ۲۵۶ سطر ۲۵۷ سطر ۲۵۸ سطر ۲۵۹ سطر ۲۶۰ سطر ۲۶۱ سطر ۲۶۲ سطر ۲۶۳ سطر ۲۶۴ سطر ۲۶۵ سطر ۲۶۶ سطر ۲۶۷ سطر ۲۶۸ سطر ۲۶۹ سطر ۲۷۰ سطر ۲۷۱ سطر ۲۷۲ سطر ۲۷۳ سطر ۲۷۴ سطر ۲۷۵ سطر ۲۷۶ سطر ۲۷۷ سطر ۲۷۸ سطر ۲۷۹ سطر ۲۸۰ سطر ۲۸۱ سطر ۲۸۲ سطر ۲۸۳ سطر ۲۸۴ سطر ۲۸۵ سطر ۲۸۶ سطر ۲۸۷ سطر ۲۸۸ سطر ۲۸۹ سطر ۲۹۰ سطر ۲۹۱ سطر ۲۹۲ سطر ۲۹۳ سطر ۲۹۴ سطر ۲۹۵ سطر ۲۹۶ سطر ۲۹۷ سطر ۲۹۸ سطر ۲۹۹ سطر ۳۰۰ سطر ۳۰۱ سطر ۳۰۲ سطر ۳۰۳ سطر ۳۰۴ سطر ۳۰۵ سطر ۳۰۶ سطر ۳۰۷ سطر ۳۰۸ سطر ۳۰۹ سطر ۳۱۰ سطر ۳۱۱ سطر ۳۱۲ سطر ۳۱۳ سطر ۳۱۴ سطر ۳۱۵ سطر ۳۱۶ سطر ۳۱۷ سطر ۳۱۸ سطر ۳۱۹ سطر ۳۲۰ سطر ۳۲۱ سطر ۳۲۲ سطر ۳۲۳ سطر ۳۲۴ سطر ۳۲۵ سطر ۳۲۶ سطر ۳۲۷ سطر ۳۲۸ سطر ۳۲۹ سطر ۳۳۰ سطر ۳۳۱ سطر ۳۳۲ سطر ۳۳۳ سطر ۳۳۴ سطر ۳۳۵ سطر ۳۳۶ سطر ۳۳۷ سطر ۳۳۸ سطر ۳۳۹ سطر ۳۴۰ سطر ۳۴۱ سطر ۳۴۲ سطر ۳۴۳ سطر ۳۴۴ سطر ۳۴۵ سطر ۳۴۶ سطر ۳۴۷ سطر ۳۴۸ سطر ۳۴۹ سطر ۳۵۰ سطر ۳۵۱ سطر ۳۵۲ سطر ۳۵۳ سطر ۳۵۴ سطر ۳۵۵ سطر ۳۵۶ سطر ۳۵۷ سطر ۳۵۸ سطر ۳۵۹ سطر ۳۶۰ سطر ۳۶۱ سطر ۳۶۲ سطر ۳۶۳ سطر ۳۶۴ سطر ۳۶۵ سطر ۳۶۶ سطر ۳۶۷ سطر ۳۶۸ سطر ۳۶۹ سطر ۳۷۰ سطر ۳۷۱ سطر ۳۷۲ سطر ۳۷۳ سطر ۳۷۴ سطر ۳۷۵ سطر ۳۷۶ سطر ۳۷۷ سطر ۳۷۸ سطر ۳۷۹ سطر ۳۸۰ سطر ۳۸۱ سطر ۳۸۲ سطر ۳۸۳ سطر ۳۸۴ سطر ۳۸۵ سطر ۳۸۶ سطر ۳۸۷ سطر ۳۸۸ سطر ۳۸۹ سطر ۳۹۰ سطر ۳۹۱ سطر ۳۹۲ سطر ۳۹۳ سطر ۳۹۴ سطر ۳۹۵ سطر ۳۹۶ سطر ۳۹۷ سطر ۳۹۸ سطر ۳۹۹ سطر ۴۰۰ سطر ۴۰۱ سطر ۴۰۲ سطر ۴۰۳ سطر ۴۰۴ سطر ۴۰۵ سطر ۴۰۶ سطر ۴۰۷ سطر ۴۰۸ سطر ۴۰۹ سطر ۴۱۰ سطر ۴۱۱ سطر ۴۱۲ سطر ۴۱۳ سطر ۴۱۴ سطر ۴۱۵ سطر ۴۱۶ سطر ۴۱۷ سطر ۴۱۸ سطر ۴۱۹ سطر ۴۲۰ سطر ۴۲۱ سطر ۴۲۲ سطر ۴۲۳ سطر ۴۲۴ سطر ۴۲۵ سطر ۴۲۶ سطر ۴۲۷ سطر ۴۲۸ سطر ۴۲۹ سطر ۴۳۰ سطر ۴۳۱ سطر ۴۳۲ سطر ۴۳۳ سطر ۴۳۴ سطر ۴۳۵ سطر ۴۳۶ سطر ۴۳۷ سطر ۴۳۸ سطر ۴۳۹ سطر ۴۴۰ سطر ۴۴۱ سطر ۴۴۲ سطر ۴۴۳ سطر ۴۴۴ سطر ۴۴۵ سطر ۴۴۶ سطر ۴۴۷ سطر ۴۴۸ سطر ۴۴۹ سطر ۴۵۰ سطر ۴۵۱ سطر ۴۵۲ سطر ۴۵۳ سطر ۴۵۴ سطر ۴۵۵ سطر ۴۵۶ سطر ۴۵۷ سطر ۴۵۸ سطر ۴۵۹ سطر ۴۶۰ سطر ۴۶۱ سطر ۴۶۲ سطر ۴۶۳ سطر ۴۶۴ سطر ۴۶۵ سطر ۴۶۶ سطر ۴۶۷ سطر ۴۶۸ سطر ۴۶۹ سطر ۴۷۰ سطر ۴۷۱ سطر ۴۷۲ سطر ۴۷۳ سطر ۴۷۴ سطر ۴۷۵ سطر ۴۷۶ سطر ۴۷۷ سطر ۴۷۸ سطر ۴۷۹ سطر ۴۸۰ سطر ۴۸۱ سطر ۴۸۲ سطر ۴۸۳ سطر ۴۸۴ سطر ۴۸۵ سطر ۴۸۶ سطر ۴۸۷ سطر ۴۸۸ سطر ۴۸۹ سطر ۴۹۰ سطر ۴۹۱ سطر ۴۹۲ سطر ۴۹۳ سطر ۴۹۴ سطر ۴۹۵ سطر ۴۹۶ سطر ۴۹۷ سطر ۴۹۸ سطر ۴۹۹ سطر ۵۰۰ سطر ۵۰۱ سطر ۵۰۲ سطر ۵۰۳ سطر ۵۰۴ سطر ۵۰۵ سطر ۵۰۶ سطر ۵۰۷ سطر ۵۰۸ سطر ۵۰۹ سطر ۵۱۰ سطر ۵۱۱ سطر ۵۱۲ سطر ۵۱۳ سطر ۵۱۴ سطر ۵۱۵ سطر ۵۱۶ سطر ۵۱۷ سطر ۵۱۸ سطر ۵۱۹ سطر ۵۲۰ سطر ۵۲۱ سطر ۵۲۲ سطر ۵۲۳ سطر ۵۲۴ سطر ۵۲۵ سطر ۵۲۶ سطر ۵۲۷ سطر ۵۲۸ سطر ۵۲۹ سطر ۵۳۰ سطر ۵۳۱ سطر ۵۳۲ سطر ۵۳۳ سطر ۵۳۴ سطر ۵۳۵ سطر ۵۳۶ سطر ۵۳۷ سطر ۵۳۸ سطر ۵۳۹ سطر ۵۴۰ سطر ۵۴۱ سطر ۵۴۲ سطر ۵۴۳ سطر ۵۴۴ سطر ۵۴۵ سطر ۵۴۶ سطر ۵۴۷ سطر ۵۴۸ سطر ۵۴۹ سطر ۵۵۰ سطر ۵۵۱ سطر ۵۵۲ سطر ۵۵۳ سطر ۵۵۴ سطر ۵۵۵ سطر ۵۵۶ سطر ۵۵۷ سطر ۵۵۸ سطر ۵۵۹ سطر ۵۶۰ سطر ۵۶۱ سطر ۵۶۲ سطر ۵۶۳ سطر ۵۶۴ سطر ۵۶۵ سطر ۵۶۶ سطر ۵۶۷ سطر ۵۶۸ سطر ۵۶۹ سطر ۵۷۰ سطر ۵۷۱ سطر ۵۷۲ سطر ۵۷۳ سطر ۵۷۴ سطر ۵۷۵ سطر ۵۷۶ سطر ۵۷۷ سطر ۵۷۸ سطر ۵۷۹ سطر ۵۸۰ سطر ۵۸۱ سطر ۵۸۲ سطر ۵۸۳ سطر ۵۸۴ سطر ۵۸۵ سطر ۵۸۶ سطر ۵۸۷ سطر ۵۸۸ سطر ۵۸۹ سطر ۵۹۰ سطر ۵۹۱ سطر ۵۹۲ سطر ۵۹۳ سطر ۵۹۴ سطر ۵۹۵ سطر ۵۹۶ سطر ۵۹۷ سطر ۵۹۸ سطر ۵۹۹ سطر ۶۰۰ سطر ۶۰۱ سطر ۶۰۲ سطر ۶۰۳ سطر ۶۰۴ سطر ۶۰۵ سطر ۶۰۶ سطر ۶۰۷ سطر ۶۰۸ سطر ۶۰۹ سطر ۶۱۰ سطر ۶۱۱ سطر ۶۱۲ سطر ۶۱۳ سطر ۶۱۴ سطر ۶۱۵ سطر ۶۱۶ سطر ۶۱۷ سطر ۶۱۸ سطر ۶۱۹ سطر ۶۲۰ سطر ۶۲۱ سطر ۶۲۲ سطر ۶۲۳ سطر ۶۲۴ سطر ۶۲۵ سطر ۶۲۶ سطر ۶۲۷ سطر ۶۲۸ سطر ۶۲۹ سطر ۶۳۰ سطر ۶۳۱ سطر ۶۳۲ سطر ۶۳۳ سطر ۶۳۴ سطر ۶۳۵ سطر ۶۳۶ سطر ۶۳۷ سطر ۶۳۸ سطر ۶۳۹ سطر ۶۴۰ سطر ۶۴۱ سطر ۶۴۲ سطر ۶۴۳ سطر ۶۴۴ سطر ۶۴۵ سطر ۶۴۶ سطر ۶۴۷ سطر ۶۴۸ سطر ۶۴۹ سطر ۶۵۰ سطر ۶۵۱ سطر ۶۵۲ سطر ۶۵۳ سطر ۶۵۴ سطر ۶۵۵ سطر ۶۵۶ سطر ۶۵۷ سطر ۶۵۸ سطر ۶۵۹ سطر ۶۶۰ سطر ۶۶۱ سطر ۶۶۲ سطر ۶۶۳ سطر ۶۶۴ سطر ۶۶۵ سطر ۶۶۶ سطر ۶۶۷ سطر ۶۶۸ سطر ۶۶۹ سطر ۶۷۰ سطر ۶۷۱ سطر ۶۷۲ سطر ۶۷۳ سطر ۶۷۴ سطر ۶۷۵ سطر ۶۷۶ سطر ۶۷۷ سطر ۶۷۸ سطر ۶۷۹ سطر ۶۸۰ سطر ۶۸۱ سطر ۶۸۲ سطر ۶۸۳ سطر ۶۸۴ سطر ۶۸۵ سطر ۶۸۶ سطر ۶۸۷ سطر ۶۸۸ سطر ۶۸۹ سطر ۶۹۰ سطر ۶۹۱ سطر ۶۹۲ سطر ۶۹۳ سطر ۶۹۴ سطر ۶۹۵ سطر ۶۹۶ سطر ۶۹۷ سطر ۶۹۸ سطر ۶۹۹ سطر ۷۰۰ سطر ۷۰۱ سطر ۷۰۲ سطر ۷۰۳ سطر ۷۰۴ سطر ۷۰۵ سطر ۷۰۶ سطر ۷۰۷ سطر ۷۰۸ سطر ۷۰۹ سطر ۷۱۰ سطر ۷۱۱ سطر ۷۱۲ سطر ۷۱۳ سطر ۷۱۴ سطر ۷۱۵ سطر ۷۱۶ سطر ۷۱۷ سطر ۷۱۸ سطر ۷۱۹ سطر ۷۲۰ سطر ۷۲۱ سطر ۷۲۲ سطر ۷۲۳ سطر ۷۲۴ سطر ۷۲۵ سطر ۷۲۶ سطر ۷۲۷ سطر ۷۲۸ سطر ۷۲۹ سطر ۷۳۰ سطر ۷۳۱ سطر ۷۳۲ سطر ۷۳۳ سطر ۷۳۴ سطر ۷۳۵ سطر ۷۳۶ سطر ۷۳۷ سطر ۷۳۸ سطر ۷۳۹ سطر ۷۴۰ سطر ۷۴۱ سطر ۷۴۲ سطر ۷۴۳ سطر ۷۴۴ سطر ۷۴۵ سطر ۷۴۶ سطر ۷۴۷ سطر ۷۴۸ سطر ۷۴۹ سطر ۷۵۰ سطر ۷۵۱ سطر ۷۵۲ سطر ۷۵۳ سطر ۷۵۴ سطر ۷۵۵ سطر ۷۵۶ سطر ۷۵۷ سطر ۷۵۸ سطر ۷۵۹ سطر ۷۶۰ سطر ۷۶۱ سطر ۷۶۲ سطر ۷۶۳ سطر ۷۶۴ سطر ۷۶۵ سطر ۷۶۶ سطر ۷۶۷ سطر ۷۶۸ سطر ۷۶۹ سطر ۷۷۰ سطر ۷۷۱ سطر ۷۷۲ سطر ۷۷۳ سطر ۷۷۴ سطر ۷۷۵ سطر ۷۷۶ سطر ۷۷۷ سطر ۷۷۸ سطر ۷۷۹ سطر ۷۸۰ سطر ۷۸۱ سطر ۷۸۲ سطر ۷۸۳ سطر ۷۸۴ سطر ۷۸۵ سطر ۷۸۶ سطر ۷۸۷ سطر ۷۸۸ سطر ۷۸۹ سطر ۷۹۰ سطر ۷۹۱ سطر ۷۹۲ سطر ۷۹۳ سطر ۷۹۴ سطر ۷۹۵ سطر ۷۹۶ سطر ۷۹۷ سطر ۷۹۸ سطر ۷۹۹ سطر ۸۰۰ سطر ۸۰۱ سطر ۸۰۲ سطر ۸۰۳ سطر ۸۰۴ سطر ۸۰۵ سطر ۸۰۶ سطر ۸۰۷ سطر ۸۰۸ سطر ۸۰۹ سطر ۸۱۰ سطر ۸۱۱ سطر ۸۱۲ سطر ۸۱۳ سطر ۸۱۴ سطر ۸۱۵ سطر ۸۱۶ سطر ۸۱۷ سطر ۸۱۸ سطر ۸۱۹ سطر ۸۲۰ سطر ۸۲۱ سطر ۸۲۲ سطر ۸۲۳ سطر ۸۲۴ سطر ۸۲۵ سطر ۸۲۶ سطر ۸۲۷ سطر ۸۲۸ سطر ۸۲۹ سطر ۸۳۰ سطر ۸۳۱ سطر ۸۳۲ سطر ۸۳۳ سطر ۸۳۴ سطر ۸۳۵ سطر ۸۳۶ سطر ۸۳۷ سطر ۸۳۸ سطر ۸۳۹ سطر ۸۴۰ سطر ۸۴۱ سطر ۸۴۲ سطر ۸۴۳ سطر ۸۴۴ سطر ۸۴۵ سطر ۸۴۶ سطر ۸۴۷ سطر ۸۴۸ سطر ۸۴۹ سطر ۸۵۰ سطر ۸۵۱ سطر ۸۵۲ سطر ۸۵۳ سطر ۸۵۴ سطر ۸۵۵ سطر ۸۵۶ سطر ۸۵۷ سطر ۸۵۸ سطر ۸۵۹ سطر ۸۶۰ سطر ۸۶۱ سطر ۸۶۲ سطر ۸۶۳ سطر ۸۶۴ سطر ۸۶۵ سطر ۸۶۶ سطر ۸۶۷ سطر ۸۶۸ سطر ۸۶۹ سطر ۸۷۰ سطر ۸۷۱ سطر ۸۷۲ سطر ۸۷۳ سطر ۸۷۴ سطر ۸۷۵ سطر ۸۷۶ سطر ۸۷۷ سطر ۸۷۸ سطر ۸۷۹ سطر ۸۸۰ سطر ۸۸۱ سطر ۸۸۲ سطر ۸۸۳ سطر ۸۸۴ سطر ۸۸۵ سطر ۸۸۶ سطر ۸۸۷ سطر ۸۸۸ سطر ۸۸۹ سطر ۸۹۰ سطر ۸۹۱ سطر ۸۹۲ سطر ۸۹۳ سطر ۸۹۴ سطر ۸۹۵ سطر ۸۹۶ سطر ۸۹۷ سطر ۸۹۸ سطر ۸۹۹ سطر ۹۰۰ سطر ۹۰۱ سطر ۹۰۲ سطر ۹۰۳ سطر ۹۰۴ سطر ۹۰۵ سطر ۹۰۶ سطر ۹۰۷ سطر ۹۰۸ سطر ۹۰۹ سطر ۹۱۰ سطر ۹۱۱ سطر ۹۱۲ سطر ۹۱۳ سطر ۹۱۴ سطر ۹۱۵ سطر ۹۱۶ سطر ۹۱۷ سطر ۹۱۸ سطر ۹۱۹ سطر ۹۲۰ سطر ۹۲۱ سطر ۹۲۲ سطر ۹۲۳ سطر ۹۲۴ سطر ۹۲۵ سطر ۹۲۶ سطر ۹۲۷ سطر ۹۲۸ سطر ۹۲۹ سطر ۹۳۰ سطر ۹۳۱ سطر ۹۳۲ سطر ۹۳۳ سطر ۹۳۴ سطر ۹۳۵ سطر ۹۳۶ سطر ۹۳۷ سطر ۹۳۸ سطر ۹۳۹ سطر ۹۴۰ سطر ۹۴۱ سطر ۹۴۲ سطر ۹۴۳ سطر ۹۴۴ سطر ۹۴۵ سطر ۹۴۶ سطر ۹۴۷ سطر ۹۴۸ سطر ۹۴۹ سطر ۹۵۰ سطر ۹۵۱ سطر ۹۵۲ سطر ۹۵۳ سطر ۹۵۴ سطر ۹۵۵ سطر ۹۵۶ سطر ۹۵۷ سطر ۹۵۸ سطر ۹۵۹ سطر ۹۶۰ سطر ۹۶۱ سطر ۹۶۲ سطر ۹۶۳ سطر ۹۶۴ سطر ۹۶۵ سطر ۹۶۶ سطر ۹۶۷ سطر ۹۶۸ سطر ۹۶۹ سطر ۹۷۰ سطر ۹۷۱ سطر ۹۷۲ سطر ۹۷۳ سطر ۹۷۴ سطر ۹۷۵ سطر ۹۷۶ سطر ۹۷۷ سطر ۹۷۸ سطر ۹۷۹ سطر ۹۸۰ سطر ۹۸۱ سطر ۹۸۲ سطر ۹۸۳ سطر ۹۸۴ سطر ۹۸۵ سطر ۹۸۶ سطر ۹۸۷ سطر ۹۸۸ سطر ۹۸۹ سطر ۹۹۰ سطر ۹۹۱ سطر ۹۹۲ سطر ۹۹۳ سطر ۹۹۴ سطر ۹۹۵ سطر ۹۹۶ سطر ۹۹۷ سطر ۹۹۸ سطر ۹۹۹ سطر ۱۰۰۰ سطر ۱۰۰۱ سطر ۱۰۰۲ سطر ۱۰۰۳ سطر ۱۰۰۴ سطر ۱۰۰۵ سطر ۱۰۰۶ سطر ۱۰۰۷ سطر ۱۰۰۸ سطر ۱۰۰۹ سطر ۱۰۱۰ سطر ۱۰۱۱ سطر ۱۰۱۲ سطر ۱۰۱۳ سطر ۱۰۱۴ سطر ۱۰۱۵ سطر ۱۰۱۶ سطر ۱۰۱۷ سطر ۱۰۱۸ سطر ۱۰۱۹ سطر ۱۰۲۰ سطر ۱۰۲۱ سطر ۱۰۲۲ سطر ۱۰۲۳ سطر ۱۰۲۴ سطر ۱۰۲۵ سطر ۱۰۲۶ سطر ۱۰۲۷ سطر ۱۰۲۸ سطر ۱۰۲۹ سطر ۱۰۳۰ سطر ۱۰۳۱ سطر ۱۰۳۲ سطر ۱۰۳۳ سطر ۱۰۳۴ سطر ۱۰۳۵ سطر ۱۰۳۶ سطر ۱۰۳۷ سطر ۱۰۳۸ سطر ۱۰۳۹ سطر ۱۰۴۰ سطر ۱۰۴۱ سطر ۱۰۴۲ سطر ۱۰۴۳ سطر ۱۰۴۴ سطر ۱۰۴۵ سطر ۱۰۴۶ سطر ۱۰۴۷ سطر ۱۰۴۸ سطر ۱۰۴۹ سطر ۱۰۵۰ سطر ۱۰۵۱ سطر ۱۰۵۲ سطر ۱۰۵۳ سطر ۱۰۵۴ سطر ۱۰۵۵ سطر ۱۰۵۶ سطر ۱۰۵۷ سطر ۱۰۵۸ سطر ۱۰۵۹ سطر ۱۰۶۰ سطر ۱۰۶۱ سطر ۱۰۶۲ سطر ۱۰۶۳ سطر ۱۰۶۴ سطر ۱۰۶۵ سطر ۱۰۶۶ سطر ۱۰۶۷ سطر ۱۰۶۸ سطر ۱۰۶۹ سطر ۱۰۷۰ سطر ۱۰۷۱ سطر ۱۰۷۲ سطر ۱۰۷۳ سطر ۱۰۷۴ سطر ۱۰۷۵ سطر ۱۰۷۶ سطر ۱۰۷۷ سطر ۱۰۷۸ سطر ۱۰۷۹ سطر ۱۰۸۰ سطر ۱۰۸۱ سطر ۱۰۸۲ سطر ۱۰۸۳ سطر ۱۰۸۴ سطر ۱۰۸۵ سطر ۱۰۸۶ سطر ۱۰۸۷ سطر ۱۰۸۸ سطر ۱۰۸۹ سطر ۱۰۹۰ سطر ۱۰۹۱ سطر ۱۰۹۲ سطر ۱۰۹۳ سطر ۱۰۹۴ سطر ۱۰۹۵ سطر ۱۰۹۶ سطر ۱۰۹۷ سطر ۱۰۹۸ سطر ۱۰۹۹ سطر ۱۱۰۰ سطر ۱۱۰۱ سطر ۱۱۰۲ سطر ۱۱۰۳ سطر ۱۱۰۴ سطر ۱۱۰۵ سطر ۱۱۰۶ سطر ۱۱۰۷ سطر ۱۱۰۸ سطر ۱۱۰۹ سطر ۱۱۱۰ سطر ۱۱۱۱ سطر ۱۱۱۲ سطر ۱۱۱۳ سطر ۱۱۱۴ سطر ۱۱۱۵ سطر ۱۱۱۶ سطر ۱۱۱۷ سطر ۱۱۱۸ سطر ۱۱۱۹ سطر ۱۱۲۰ سطر ۱۱۲۱ سطر ۱۱۲۲ سطر ۱۱۲۳ سطر ۱۱۲۴ سطر ۱۱۲۵ سطر ۱۱۲۶ سطر ۱۱۲۷ سطر ۱۱۲۸ سطر ۱۱۲۹ سطر ۱۱۳۰ سطر ۱۱۳۱ سطر ۱۱۳۲ سطر ۱۱۳۳ سطر ۱۱۳۴ سطر ۱۱۳۵ سطر ۱۱۳۶ سطر ۱۱۳۷ سطر ۱۱۳۸ سطر ۱۱۳۹ سطر ۱۱۴۰ سطر ۱۱۴۱ سطر ۱۱۴۲ سطر ۱۱۴۳ سطر ۱۱۴۴ سطر ۱۱۴۵ سطر ۱۱۴۶ سطر ۱۱۴۷ سطر ۱۱۴۸ سطر ۱۱۴۹ سطر ۱۱۵۰ سطر ۱۱۵۱ سطر ۱۱۵۲ سطر ۱۱۵۳ سطر ۱۱۵۴ سطر ۱۱۵۵ سطر ۱۱۵۶ سطر ۱۱۵۷ سطر ۱۱۵۸ سطر ۱۱۵۹ سطر ۱۱۶۰ سطر ۱۱۶۱ سطر ۱۱۶۲ سطر ۱۱۶۳ سطر ۱۱۶۴ سطر ۱۱۶۵ سطر ۱۱۶۶ سطر ۱۱۶۷ سطر ۱۱۶۸ سطر ۱۱۶۹ سطر ۱۱۷۰ سطر ۱۱۷۱ سطر ۱۱۷۲ سطر ۱۱۷۳ سطر ۱۱۷۴ سطر ۱۱۷۵ سطر ۱۱۷۶ سطر ۱۱۷۷ سطر ۱۱۷۸ سطر ۱۱۷۹ سطر ۱۱۸۰ سطر ۱۱۸۱ سطر ۱۱۸۲ سطر ۱۱۸۳ سطر ۱۱۸۴ سطر ۱۱۸۵ سطر ۱۱۸۶ سطر ۱۱۸۷ سطر ۱۱۸۸ سطر ۱۱۸۹ سطر ۱۱۹۰ سطر ۱۱۹۱ سطر ۱۱

چون از نقل عبارات فوق سبب و تاریخ تألیف . موضوع و متن رساله معلوم شد . اینک نام و طرح رساله را معرفی می‌نمائیم :

مرحوم میرزا هدایت اله بن میرزا ابو الخیر (۱) که از علمای بنام و محقق او اواخر قرن سیزدهم هجری است که مؤلف (مآثر و الآثار ص ۱۹۸ باب دهم) در بساوه او نوشته است ((در غن تطبیق ظاهر و باطن و تحقیق بطون قسرات بیگانه دانش و عصر و در حب اهل بیت مقام عظیمی دارد)) این دانشمند از شاگردان محضر در منجانب راز بود که تفسیرات استاد را مینوشت و در آنروز این رکن دهمی جواب سؤالات را شفاها داد اما این شاگرد فضیلتمند مانند سایر مجالس در بیانات جواب این سوال را نگاشته و بنظرسر استاد (جناب راز) رسانیده پس از تجدید نظر و اصلاح آنرا پاکتوبس نموده و نسخه موجود کتابخانه نگارنده را تشکیل داده است . باین جهات است که مؤلف و تفسیر نویس هیچیک ناهم بر این رساله ننهاده اند و نگارنده اسم و عنوان این بحث را از مطالعه متن رساله استنتاج نموده است .

طرح این رساله بربك مقصد (شامل دو مقدمه و يك نتیجه) و يك خانه بنا شده است . نسخه خطی این رساله در حدود يك هزار و سیصد بیت (۳۴ صفحه ۲۵ سطر) با حواشی بعضی از صفحات کتابت دارد که با خط نسخ و نستعلیق مرحوم میرزا هدایت اله تحریر یافته است و با پنج رساله دیگر در يك مجموعه گرد آمده اند .

بحث ۵ - مکاتیب آقا محمد هاشم درویش
وجود چنین کتابی را صاحب ریاض العارفین با این عبارات بجناب راز نسبت داده است :
((..... با آنکه هنوز در عنفوان جوانی است علامت پیروی از ناصیه حالش هویدا و نشان بزرگی از چهره کمالش پیدا است . مکاتیب شیخ مرحوم آقا محمد هاشم را جمع مینماید گاهی خدمتش اتفاق می افتد (۲۰۰۰) (۲) نگارنده با تفحص فراوان نتوانست از این مکاتیب نشانی بدست بیاورد .

از ظرفی ممکن است توهم شود که منظور مرحوم رضاقلیخان هدایت از این مکاتیب (رساله مسالك) (۳) باشد که بنام دیباچه فی بر مثنوی ولایتنامه آقا محمد هاشم درویش تألیف شده است . با ید توجه داشت که مرحوم هدایت خود متولد سال ۱۲۱۵ هجری میباشد و ریاض العارفین را در اواخر سلطنت محمد شاه قاجار (۱۲۵۰ - ۱۲۶۴) بسال ۱۲۶۰ تألیف نموده و حال آنکه در معرفی رساله مسالك ثابت کردیم که بسال ۱۲۴۱ تألیف شده است . بنابراین بعید بنظر میرسد که مرحوم هدایت دانشمندی را که با آنهمه تجلیل معرفی نموده و خود را مصاحب آن قلمداد مینماید تألیف نوزده سال قبلش را بصورت حال جلوه دهد . آنهم برای مردی چون جناب راز که در عسر هفتاد و اند ساله خویش ۵۱ تألیف خرد و کلان داشته است .

- ۱ - نوه (دختر زاده) این قطب دهمی میباشد که شخصیت و انتساب او در شماره (۳۵) باب سوم معرفی نموده ایم .
- ۲ - نقل از سطر ۱۶ تا ۱۸ ص ۴۹۹ ریاض العارفین (چاپ تهران) در نبل عنوان (راز شبرازی) (۰)
- ۳ - این رساله در (بحث ۱۱ از مبحث سوم) این فصل معرفی گردید .

با این مقدمات معلوم میشود که این قطب ذهبی کتابی باین نام داشته است که با دست حوادث آنرا از بیسن
برده و با ما بدان دست نیافته ایم . - (۲)

بحث ۲ - رساله توحید به

یکی از رسائلی که بی نام و بدون ذکر سبب و تاریخ تالیف از جناب راز موجود میباشد این رساله است . - رساله
وجودیکه این رساله بدون مقدمه و نام مؤلف است اما شیوه نگارش و طرح مطالب . موضوع رساله و اصل است
خط آن میرساند که مسلماً از این قطب ذهبی میباشد . موضوع این رساله که نگارنده اسم فوق را از آن استنفاج
نمود در مباحث توحید و مباحثی اخلاق تالیف و پس از بسط مسئله با این عبارت شروع شده است :-

((از برای توحید اقسام چند است اول توحید در ذات ... دوم توحید در وجود ...))

سیم توحید در تاثیر و ایجاد ... چهارم توحید در افعال ... الخ)) و یک مقدمه پس از
طرح این رساله بر دو قسمت نهاده شده که کاملاً با یکدیگر متوسط میباشد :- (و خانه کوتاهی بنام)

قسمت اول در اقسام توحید چهارگانه فوق مخصوصاً دو قسم اخیر شرح نموده و علامت ترقی سالسک را
در درجات توحید تا مقام یقین و علامات و مراتب اهل یقین را بیان داشته است .

قسمت دوم که با جمله ((بدانکه تن مملکتی است که خداوند عالم آنرا با قضا و روح ... الخ)) شروع
شروع شده است . تن را بکشوری تشبیه نموده که سلطان آن روح است و (عقل . شهوت . غضب .

و هم) نفسانی را بترتیب (وزیر مشاور . عامل خراج . شحنه و داروغه . عامل فتنه) سرهنگسان
پادشاه معرفی نموده و اعمال و افعال هر یک را تجزیه و تحلیل کرده است نسخه فی از این رساله در کتابخانه

نگارنده موجود است . در ششصد و بیست بیت کتابت شده و با دلائل زیادی (که باره فی از آنها را در معرفی
نسخ خطی بحثهای قبل گفته شد) اصالت آن محرز گردیده است . -

مبحث پنجم - آثار و تالیفات به نثر عربی جناب راز :-
از آثار زبان تازی این مؤلف شش تالیف بدست آمده که یکی از آنها خطی و بقیه بچاپ رسیده اند :-

بحث ۱ - شرح دعای قنوتیه . - سری در تصحیحات عرفا ((انا الحق ولی فی جنتی سوی الله)) (۲)
اصل دعای ذیل از حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام مروی است که در قنوت نمازها قرائت میفرمودند و

((اللهم نور ظاهری بظاعتک . و باطنی بمحببتک . و قلبی بمعرفتک . و روحی بمشاهدتک . و مستوری
باتصال حضرتک یا ذا الجلال والاكرام)) . -

سبب شرح این دعا سوال یکی از سالکین کامل و مریدان نامداری که مقام شیخوخت (از طرف این رکن ذهبی)
را داشته است میبود که خود مؤلف نوشته است :-

((..... سئل عنی شیخ من الشيوخ اهل العرفان (۱) .. الذی الی اولیائی و مشایخ طبرستان
۱ - بعضی از تالیفات این مؤلف و سایر آثار و تذکره های ذهبی نام این شیخ (آقا زمان آقا . میرزا زمان آقا)
غیره) را نوشته اند و کلمه (الحاج) را تنها در تالیفات بعد از مرگ وی اضافه نمودند زیرا در ترجمه

احوالش (شماره ۳۵ باب سوم در ضمن مشایخ جناب راز) نگاشتیم که او در ضمن مسافرت هک (سال ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴
قمری) رحلت نموده است . بهر حال الحاق این کلمه در متن رساله مباحث غیوب با اجازه قطب زمان

قبیل یا درج در ضمن بد

سند به استنادی فی دارالخلافت تهران . حبیبی المطاع الحاج (۱) میرزا محمد زمان (۱)

الکلا فی الخراسانی الذهبی (۲)

سال تألیف این رساله صراحت مذکور نشده است اما با توجه بر رساله مرصاد العباد (۳) که آخرین اثر این قطب و بسال ۱۲۸۵ تألیف و نام ابن شیخ ذکر کرده است و جمله ((فی دارالخلافت تهران)) فـسـوق جمعی استنباط میشود که این شرح را در تهران و بطن غالب بعد از عزیمت بخراسان و تنظیم اسرارالولایه تألیف نموده است .

موضوع این رساله علاوه بر کلمات دعای قنوتیه یک دوره سیر کامل از مبداء آفرینش تا معاد و بازگشت انسان از نظر دین و قرآن . از لحاظ فلسفه و عرفان بحث و تحقیق شده است .

طرح این رساله بر یک خطبه و دیباچه بسیار مختصر (خلاصه اش در بالا نقل شد) و یک مقدمه بسبب ار مفصل (بحث و تحقیق در عالم خمس و وجودیه که خود شامل یک دوره توحید میباشد) و خاتمه کوتاهی بنده

شده است . سید جلال الدین محمد (بعد الاشراف) پس از تحصیلات مقدّماتی و در حین تکمیل آنگاه در متن رساله هر یک از کلمات دعا را از لحاظ ادبی و فلسفی و عرفانی تطبیق نموده و در ذیل عناوین ((تطبیق و تحقیق)) با عوالم خمس و وجودیه تطبیق کرده است .

و در رساله - چون این شرح در جواب مسائل میباید هر قسمت را با کلمات ((فلیعلم . فاعلم یا حبیبی)) و نظائر اینها)) شروع شده است .

علاوه بر روش کلی نگارشات این قطب که مستند بآیات و احادیث . اشعار فارسی و عربی میباشد . مؤلف در این شرح پس از ختم هر دو قسمت (مقدمه و متن) منثور که مطالب و مضامین آنها را بترتیب در ۱۳۹ و ۳۰۹ بیت شعر به بحر مقارب (مثنوی) منظوم ساخته و در ذیل عناوین ((فارسیه . منظومه مثنوی))

با خسر آنها الحاق کرده است . این دو قسمت الحاقی هر بحث با یکی از ابیات زیر شروع شده اند :-

((بدان ای عارف اسرار یزدان حبیب راز دار اهل عرفان))

((نمودم شرح بهر تپش حضرت به نظم و نثر از عرفان حکمت)) (۲)

پس از منظومه دوم مؤلف تحقیق مختصری در شطحیات عرفانی ((انا الحق و لیس فی جبتی سوى الله)) (۲)

نموده و رساله را با این عبارت خاتمه داده است :-

((..... و تحت هذه الكلمات اسرار الهیه لا يفهمها الا الراغبون فی العلم والعارفون بالله والساكنون فی الله والسلام خیر ختام .))

۱ بقیه با ورق از صفحه قبل

(فرزند و خلیفه شایع) بوده است که خودش هم در رساله تام الحکمة نام ابن شیخ را ((مرحوم حاجی میرزا زمان طبیب کلاسی قدس السره)) آورده و با اثر دست کاتب و متصدیان چاپ است بهر صورت که باشد این سائل شیخ و مأمور خوی و رضائیه بوده و دو قطب پدر و پسر) را خدمت نموده است .

۱ - وجوع شود بشماره ۱ یا ورقی صفحه قبل ۲ - خلاصه و نقل از سطر ۴ ص ۳ تا سطر ۵ ص ۴ و سطر ۹ و ۱۰ ص ۹ و سطر ۲ و ۳ ص ۱۱۳ ضمیمه تحفة الوجود و بترتیب حا شیه ص ۲۴۰ و سطر ۱۲ و ۱۳ ص ۴۹۶ و سطر ۲ و ۸ ص ۵۱۲ ضمیمه اسرارالولایه ۳ - در (بحث ۱۲ از مبحث سم) این فصل معرفی گردید .

این شروع که بیش از یک هزار و هفتصد بیت تالیف و تحریر دارد در دو نوبت که هر دو با خط نسخ ((زیـــــن
 العابدین بن قائم مقام)) در سلیمان در دو وقت کتابت شده اند . بیکار (در ۲۹ شهر شعبان ۱۳۲۲) -
 ضمیمه تحفه الوجود تالیف مرحوم مجد الاشواف (۱) و مرتبه دوم (۲ شهر ربیع الثانی ۱۳۲۴) بیوسست
 اسرارالولایه (۲) همین مؤلف در تیریز چاپ سنگی شده است .

بحث ۲ - رساله تناهی ابعاد

این رساله بر مبنای سه سوال غرض و خلیفه (۳) این مؤلف تالیف گردیده است و تاریخ تالیف این رساله
 ظاهراً در ایام مسافرت تحصیلی (۴) غرض از آن بخرامیان و بزرگ باشد زیرا طبیعی است که اگر وی در حضور
 پدر و مواد میبود مانند همزاران سوال و جواب پدر غرض از این مباحث هم شفاها انجام میگرفتند . -
 بهر حال چون میدانیم (۴) که مسافرت تحصیلی این پیروزانه در بین سالهای (۱۳۶۰ تا ۱۳۶۲) شروع
 و مدت ۴ تا ۶ سال بطول انجامیده و بدون تردید در سال ۱۳۶۶ بشیراز بازگشته است . -

و از طرف دیگر میدانیم که سید جلال الدین محمد (مجد الاشواف) پس از تحصیلات مقدماتی و در سنین کمتـــــر از
 ۱۲ و ۱۸ سالگی این سفر تحصیلی را شروع و برای تحصیلات عالی بخراسان عزیمت کرده بود .

بنابراین بعید بنظر میرسد که سولاتیکه موضوع و متن این رساله را تشکیل داده اند در همان سال اول و دوم -
 مسافرت نموده باشد زیرا که موضوع سولات مسائل فلسفی از علوم ریاضی و طبیعی هستند که با علم هیئت
 و نجوم هم مربوط میباشند .

از این مقدمات نتیجه میگیریم که مؤلف این رساله را در سالهای بین ۱۲۴۴ تا ۱۳۶۶ در جواب غرض خویش
 تالیف نموده است . موضوع این رساله و سولات در حدود یکصد و هشتاد و هفت بیت (۷ صفحه ۱۲ سطری)
 میباشد که با این عبارات آغاز و پایان یافته است :-

((یا من هو سیدی و مولائی و مقتدائی بل الروح فی جسدی و اعضائی انی قد اسئلكم عن تحقیق
 مسأله غامضة غیر منحلّه الی الآن وقد اشکلت علی حقیقتها و هی من المعضلات الدقیقه الی کلت فیها
 لسان السن فی کل الاعصار و القرون ان کما تفحصت عن کتب القوم من الحکما و العلما و العرفا
 ما وجدت منها اثر اقط و ما شمت رايحها اصلا فارجوا من فضلكم السنی ان تغیضوا عسلی
 حقایقها و تکشف لی الاسرار و دقایقها حتی تنخروا منها الاستار و تیکشف رقا بقها بحول الله العلی الاعلی
 التجار و غایاته و اما للسئله الخ)) (۵)

اگر بخوانیم تمامی سه سوال را نقل نمائیم سخن بدرازا میکشد ولی خلاصه آنها این است :-

- ۱ - در (بحث ۳ از بحث دوم از فصل چهارم) این باب معرفی میشود .
- ۲ - در (بحث ۱ از بحث دوم) همین فصل معرفی گردیده است . ۳ - مرحوم جلال الدین محمد مجد
 الاشواف (قدسی) قطب ۳۶ نهجی . ۴ - در شماره ۳۶ باب سوم این رساله ترجمه حالات و مسافرت
 تحصیلی این پیروزانه معرفی نموده ایم . ۵ - خلاصه و نقل از سطر ۸ ص ۲ تا سطر ۵ ص ۳ نامه مرحوم
 جلال الدین محمد پیر و ش چاپ سال ۱۳۱۶ قمری . -

باتوجه باعتماد قد ما که اجسام را مرکب از چهار عنصر دانسته و زمین را مرکز عالم تصور مینمودند سائسل نظری
علمای ریاضی و طبیعی می افلا سفه مادی را خواسته است که چگونه با نظر حکما و عرفا که خلقت را نا زله
وجود بحث بسط الهی میکنند جمع میشود ؟ و این دو با آیات قرآن و احادیث مانوره ای که در باره

آفرینش جهان و خلقت آدم روایت شده است بجه ترتیب سازش دارند ؟ -
پدر این رساله را در جواب پرسنگاشته و بعد از خطبه بسیار کوناهی متن را چنین آغاز نموده است که نسام
رساله هم از آن استنفاج میگردد :-

((اما بعد ایها الولد البار الحسب النسب الشفیق وقرة عینی اللیب الادیب الشفیق وثمرة فؤادی
حیاک الله من العلم والعمل والمعرفة انک قد سئلتنی عن المسئلة الغامضة و.....
مسئلة توافق برهان تنهای الابعاد علی مذهب الحکما الفلاسفه وعدم تنهای العوالم الجسمانیة
..... الخ)) (۱)

طرح پاسخ پدر که در حدود یک هزار و چهارصد بیت میشود بدینسان ریخته و بنا شده است که ابتدا مقدمه
کوتاهی از مکاشفات علمی و مشاهدات قلبی خود را بیان کرده و از آن معنای بعد و متناهی و لا یقناهی
را نموده و نظریات علمای ریاضی و طبیعی را از لحاظ اصول هیئت و نجوم (ترکیب جسم و جز لا یتجزی -
اشاره بحرکت زمین و ایجاد شبانه روز) و عقاید حکما و فلا سفه را از نظر وجود حق تعالی و عوالم وجودی
و نیز آفرینش و خلقت موجودات (عوالم وجود) را یکی پس از دیگری بیان داشته است . آرا هر دو دسته

را تجزیه و تحلیل نموده و موارد غیر صحیح آنرا انگشت انتقاد نهاده است .
آنگاه پاسخ سؤالات را بمشروب عرفا داده و سخن را از توحید آغاز نموده و با خلقت ممکنات و چگونگی عوالم
خمس وجودی تمام مشکلات سائل را حل کرده و رساله را خاتمه داده است . -

اما اشکال فرزندان این جواب کاملاً مرتفع نگردیده و مجدداً سؤالی نموده که با عبارات زیر شروع شده است :-
((هذه شبهات خطرت ببالی حین مطالعتی للرسالة التي انعمتها ومنت بها علی و اقدمتها الی بطریق العسائیة
والموهبته فی جواب المسئلة الغامضة الباکرة التي واملؤ بها علیکم لان تلثو انا نیا الی بلطفکم العسالی
و فضلكم السنی و تقبضوا علی بیانها حتی بتبین لی الحق ولثلا یبقی منها شیء عندی الا صار بربکم هباً
منثوراً الخ)) (۲)

برای بیان طرح رساله و سؤال مجدد این بیوزاده و رکن ذهبی ناچار بتمهید مقدمه میباشم :-
اسباب مقدماتی و علل انقلاب علمی و صنعتی اروپا که از قرن سیزدهم میلادی با فکر تجدد خواهی را جریبیکلین^(۳)
انگلیسی (۱۶۱۰ - ۱۶۹۳ میلادی) شروع شد و با غلبه و قریانهای فراوانی بتدریج رونق گرفت و بتدریج^(۴)
رسانس (۴) اروپا را ایجاد نمود و درست دو قرن و نیم بعد دانشمندانی چون کوبرنیک (۵) لهستانی

۱ - خلاصه و نقل از صفحه ۱ و ۲ متن رساله تنهای ابعاد چاپ سال ۱۳۱۶ قمری

۲ - نقل از سطر ۱۱ ص ۷۹ تا سطر ۲ ص ۸۰ رساله تنهای ابعاد چاپ سال ۱۳۱۶ قمری

۳ - Renaisance - ۴ - Roger Bacon

۵ - Copernic - ۵

(۱۴۷۳ - ۱۵۴۳) در اساس هیئت بطلمیوس (مرکزیت زمین و طبقات آسمان) تو دید کرده و نظریات خود را مبتنی (بر مرکزیت خورشید و حرکت زمین) در کتابی منتشر ساخت.

تاکلیر (۱) آلمانی (۱۵۷۱ - ۱۶۳۱) که اساس ساختمان فلکی (مکانیک فلکی) را بر سه قانون (بیضوی بودن مدار زمین بدور خورشید) نهاده و گالیله (۲) ایتالیائی (۱۵۶۴ - ۱۶۴۲) که اولین دوربین نجومی را ساخت و قانون (سقوط اجسام و سطح مؤرب) را کشف کرد. بیکبار طبقات بیازی افلاک را در هم شکست و اساس علم و اکتشافات جدید را بر وی ریزی نمود.

بموازات این تحول هیئت و نجوم در سایر علوم طبیعی مانند شیمی [توسط فن هوهنهام (۳) سوویسی (۱۴۹۳ - ۱۵۴۱) و فیزیک (توسط پاسکال (۴) فرانسوی (۱۶۲۳ - ۱۶۶۲) و طب و تشويع (توسط وزالیوس (۵) هلندی (۱۵۱۴ - ۱۵۹۴) و فلسفه و ادبیات (توسط دکارت (۶) فرانسوی (۱۵۹۶ - ۱۶۵۰) و اسپینوزا (۷) برتغالی (۱۶۳۲ - ۱۶۷۷) و لایب نیتز (۸) آلمانی (۱۶۴۶ - ۱۷۱۶) هم نهضت پیدا شد تا قرن هجدهم که علمائی مانند نیوتن (۹) انگلیسی (۱۶۴۲ - ۱۷۱۶) که خود را عظیم‌ترین قرون جدید است و قوانین محکم علی (معتبرترین آنها جاذبه عمومی که حلال مشکلات علوم فلکی و فیزیکی میباشد) کشف کرد و نیز دوتن از منجمین انگلیسی بنام هاله (۱۰) (۱۶۵۶ - ۱۷۴۲) و هرشل (۱۱) (۱۷۳۸ - ۱۸۲۲) که مدار ستارگان و ذرات را بحساب ریاضی یافته و سیاره ارانوس را بمقدار

دوربینی نجومی خود کشف کردند.

با این مقدمه کوتاه و فشرده. نیز با توجه بروابط سیاسی و تجاری ایران و اروپا که از زمان صفویه آغاز شده بود و روز بروز بجلو میرفت کم و بیش افکار تازه و عقاید جدید علی اروپا را بایران میآورد و نظرسر دانشمندان و طلاب علوم را بخود جلب میکرد.

این پیرزاده ذی‌هیکه مقارن ربع اول قرن نوزدهم میلادی متولد شده بود در اواسط آن قرن که نهضت علمی اروپا مسیر خود را یافته و سیر کمالی را می‌پیمود سرگرم کسب کمال و تحصیل علوم عالی میبود. بدون تردید آراء جدید اروپا که در حوزه های علمی اسلامی و ایران سرایت کرده بود این پیرزاده ذی‌هیکه را تحت نفوذ آورده و موجب شد که جوابهای پدر و پیرا قانع ننماید. لذا مجدداً دو سؤال (حرکت وضعی زمین و ایجاد شب و روز. مرکزیت آفتاب) زیرا که با عبارات ذیل شروع شده مطرح نموده است: (..... وحرکه البومته واللبلة..... وبعد اسنادها الی حرکه الارض لایبقی احتیاجاً جـ..... فی الفلك والفلكیات اصلاً فلقاتل ان یقول انالانسلم اولاً حرکه الارض حتی یقتضی هذه عدم فلك الافلاک

Galilée

Pascal

Descartes

Leibniz

Halley

-۲

-۴

-۶

-۸

-۱۰

Kepler

van Helmholtz

Verallien

Spinosa

Newton

Herschell

۱

-۲

-۳

-۴

-۵

-۶

-۷

-۸

-۹

-۱۱

از هسی دعوی بلا دلیل عند الحکیم المسیحی وبالفرض ان سلیمان فسلم ایضا لزوم منه کون الشمس
مركز للعالم المادیته لبطلان مركزیته الارض لها بالحركة الوضعیه ثانیاً الخ)) (۱)

از این سوال دوم که در حدود شصت و هشت بیت کتابت یافته است بر میآید که پیروزاده ذهی با دانستن
اروپائی صحبت کرده و با عقاید جدید علمی (مخصوصاً مرکزیت خورشید و حرکت زمین بدور آن که پس در
در جواب اول بدان اشاره نمود بود و نیز وجود عوالم بی نهایت و اینهمه کرات سماوی) را با آنچه که
مقشوعین قشوی میگویند نتوانسته بود تطبیق نموده و عظم نماید . لذا دست توسل بدامن دانش و بینش
پدر و مواد خویش زده و سوال دوم را نموده است .

نظر اول مسلم تر است زیرا که در اشعار و رسائل منظوم (۲) این پیروزاده هسی قصیده یکصد و ده بیت
وجود دارد که با مطلع و مخترع و مقطع ذیل میباشد : -

((ما ضا هروینهم انیم . از علم علی عالی))
((ما باطن برها نیم . از علم علی عالی))
((با شخص مسیحائی . نیکو سخن دارم))
((این اجوبه محکم . بر شخص مسیحائی))
((ما منتظر آنیم . از علم علی عالی)) (۳)

بهر صورت که باشد پدر صاحب نظر رساله دوم را که بعد از خطبه کوتاهی با این عبارت شروع شده
تالیف نموده است : -

((..... اما بعد فیا قرة عینی و یا حبیبی و ثمره فوادی انی را بت ابراداتك واستمع لما اقول
ان الابرار الاول یندفع بالقول بالحركة الوضعیه الارض)) (۱)

پدر روشن ضمیر در این پاسخ پس از اثبات مرکزیت خورشید برای منظومه اش از عدم تناهی ابعاد سخن رانده
و عوالم وجودی را مانند ذات و صفات حق تعالی بی نهایت دانسته پس از استدلالهای عقلی بآیات قرآن
و احادیث ماثور استناد نموده و گفته است : -

((..... ثم اعلم یا قرة العین ان خلافته قوة الخیال انه من آيات الله العظيمة لفهم خلافته الله
بل هسی اتموز منها فی عدم التناهی و قدرة الله غیر متناه بما لا یتناهی فوق ما لا یتناهی المحیطة
بما لا یتناهی من ظهوراته و عوالم المجرده و المادیة الباطنیة و الظاهره . فتدبر انت فی تصور
الف عوالم مختلف الاوضاع و مختلفة الالوان و مختلفة الصورة و الاشكال و مختلفه المذاهب و الایمان
و مختلف العقول و الادراك و مختلفة المواد و الهیات الخ)) (۱)

۱ - خلاصه و نقل از سطر ۱ تا ۹ ص ۸۰ و سطر ۱۳ تا ۱۷ ص ۸۳ و سطر ۳ تا ۱۷ ص ۸۷ رساله بطلان
تناهی ابعاد چاپ ۱۳۱۶ قمری .

۲ - در (بحث ۱ از بحث دوم از فصل چهاردهم) این باب مفصلاً بحث و معرفی شده اند . -

۳ - نقل از ص ۱۱ تا ۱۸ کوشنانه چاپ شیرواز و حاشیه ص ۲ تا ۲۰ چاپ تبریز که در مقدمه همد و عبارت ذیل را -
بعد از سطر نوشته اند : ((تیمنا و تبرکا از کلام فیض انجام جناب ... آقای مجد الاشراف متولی باشی حضرت شاه چراغ
..... نوشته میشود . این قصیده را در جواب ابرادات یکفر مسیحی فرموده اند .)) -

بحث ٣ - رسالة منهاج السالكين

((..... حشره العبد الفقير الى رحمة موليه الغنى ابوالقاسم ابن محمد نبي الحسيني الشريفى الذهبى نفسى
عصر يوم الجمعة من العشر الاول من الشهر الثانى للجمانى والسادس من السنة الواحد الواحد والخمسين
وما تين بعد الف من الحجرة النبويه على مهاجروها آلاف الصلوة والسلام والتحية .)) (١)
از مطالعه چاپ اول بر مباد كه ابن رساله مكتوبى در پاسخ دوستى باشد . زيرا پس از بسمله و خطبه كوتاهى
با جملا ت خطابى زير شروع گرديده است :-
((..... اما بعد . لعنم ايها الصديق الصديق الشقيق الشقيق سفاك الله من مدام الرقيق حتى تصل
بالرفيق الاعلى وهونعم الرفيق الخ)) (٢)

طرح این رساله که در بالا اشاره شد بر دو منبج قرار گرفته چنانکه مؤلف گفته است :-

- منها ج السد الكين چا پ تبریز

((..... ان النفس في السلوك في سلوك شبيب رب العالمين منها جين : الاول منهج افاقى والثانى منهج

النفسى الخ)) (۲۵۱)

منهج اول در مراتب سلوك (علمى و عقلى . شرعى و ايمانى سالك) بحث نموده و چگونه (تظليه) (۳) -
و تظهير بدنيات و تهذيب نفسانيات را از زوايل اخلاقى و صفات ناپسند تجزيه و تحليل كرده است .
منهج دوم - در زدودن كدورتهاى دل (تصفيل قلب) و تصفيه ستر و باطن از ما سوى الله بحث شده
آنها بنام (اعمال القلبيه) خوانده است كه مشروط بسه شرط دانسته و گفته است ((الاولى تخليه القلب -
عما سوى الله الخ و الثانى هى تجلية القلب بذكر الله الخ و اما الشوط الاعظم فى هذا
التحلية و التجلية فى هذه الطريقة المرتضوية ادراك خدمته الشيخ البالغ الكامل الواصل الفا ندى
..... الخ)) (۲۵۱) ((القبول بحتاج الى الله ولا الى غيره)) نهاده شده و مراتب پس از
آنگاه ستر اين شرط اعظم اخير را بر مبنای موت ارادى و تولد روحانى (۴) و تحقيق نموده و رساله را بدو
دروود و سلام بر اوليا و سلاك خاتمه داده است اين رساله در پيوست رساله مناهل التحقيق (۵) با خط نسخ
(زين العابدين)) بسال ۱۳۲۳ قمرى در تبريز چاپ سنگى شده و در نوبت دوم ضميمه رساله نسل
(اوصاف المقربين بسال ۱۳۳۸ هجرى با حروف چاپ ^{سرى} شده است و با چاپ اول آن اختلاف زياد دارد .

بحث ۴ - رساله وصايا

اين رساله موجز عربى كه در حدود يكصد و ده بيت كتابت دارد اگر چه تاريخ تاليف آن معلوم نيست ولى بنظر
ميرسد كه مؤلف بر طبق سنت و آداب دينى هنگام عزيمت بخواسان استعجابا كيد شرعى را رعيت كرده و وصيت
نامه لى نگاشته است زيرا كه اين رساله بعد از بسطه با عبارات خطابى و نصايح ذيل شروع و خاتمه يافته است :-
(اعلم يا حبيبى و مراد قلبى انى بحمد الله تعالى كنت فى عنفوان شبابى هـ ريباً مولعاً فى تحصيل
فنون علوم الشرعيات و اقسام الحكيمات علماً و عملاً بالجد و الاجتهاد الخ)) (۶) و
اعلم يا حبيبى و حقق الله على العمل بهذه الرسالة كفاك الله دفعة واحدة فى مدة عمر كم و اولاد كم و اولاد اولادكم
الى سبعة و قوع و ان كنتم صاحب حزم و حشم و عيال كثيرة فاغبنكم عما سواه فى دهر كنتم فاغتنموا و اشكروا
و انكروا الله كثيرا لعنكم تفلحون)) (۶) -

و وصيت نامه هاى مردمان متعارف غالباً مربوط بطرز تقسيم ماتوك و انتخاب وصى . ميباشد اما اين ركن رسته ذهيبى
در نامه خود شمه نى از سوابق تحصيلى و مجاهدات سلوكى خود را بيان كرده و دستوراتى در باب ((علم الصنعة))^(۷)
و امور سلوكى داده و رساله را با يك سلسله نصايح پايان رسانيده است :-

۱ - رجوع شود بشماره هاى ۱ و ۲ از صفحه قبل
۲ - اشاره بقانون كللى سلوك (تخليه . تجلية . ثم فنا مراتب مرتقية)) ميباشد
۳ - اشاره بچهار قسم موت و تولد صوفيه
۴ - تاليف آقا محمد هاشم درويش كه در (بحث ۱ از مبحث)
۵ - از سطر ۲۵۱ ص ۲ و سطر ۱۰۹ ص ۶
۶ - از فصل دوازدهم همين باب معرفى شد .
۷ - مقصود كيميارى كه بنام ((اخذ التوبة)) خوانده اند .

تمام نوشته ام . فارغ اليه ان اردت فيه . (۱)

۱ - نقل از سطر ۶۵ ص ۱۲۳ كتاب نور على نور پ شيراز .

این رساله را مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (جناب وحید الاولیا) در مثنوی سبع المثنی سال ۱۳۴۲ هجری قمری
 اکسره است. (سوال مرحوم اعجوبه (۱) (سوال از تعداد انبیا در یک دور زمان کرده است)
 بحث ۵ - در رساله فقریه (۲) (بنای مادی خویش (سید قطب الدین محمد) بیان آورده و پس از

این رساله مانند چند اثر دیگر این رکن ذهبی بواسطه اختصاریکه دارد (در حدود هفتاد بیت) مؤلف نامی بر آن
 ننهاده است. اما نگارنده این نام (فقریه) را از موضوع و طرح رساله استنتاج نمودم: **لله خود بخود**
 موضوع این رساله تطبیق سه حدیث نبوی ع ((الفقر فخری و به افتخار علی سایر الانبیا و المرسلین . الفقر
 سواد الوجه فی الدارین . کاد الفقران یكون کسرا)) و متحقیق در ((عدم مغایرت معنوی آنها)) است
 با وجودیکه الفاظشان ظاهرا با یکدیگر متفاوتند . میباشند ((. خویش در دور رساله را بدینگونه
 طرح رساله بر شج و تفسیر حدیث ((الفقیر لا یحتاج الی الله ولا الی غیره)) نهاده شده و سرانجام پس از
 بحث در سه حدیث نبوی معنای خبر ((اذاتم الفقر فهو الله)) را نتیجه گرفته و با رباعی معروف مولا نسا
 عبد الرحمن جامی که از کتاب لوائح نقل نموده . رساله را پایان داده است :-

((آنوا که فنا شیوه و فقر آئین است * نی کشف و یقین نه معرفت نه دین است))
 ((رفت روز میان همین خدا ماند خدا * الفقر اذاتم هو الله این است))

بحث ۶ و ۷ - در رساله در عظمت و فضیلت قرآن صامت و ناطق
 این دور رساله موجز عربی که یکی در عظمت قرآن و سوره و آیات آن مخصوصا دو سوره اول و آخر قرآن (فاتحه
 الكتاب . اخلاص) تالیف شده و در اثنا مباحث این رساله فضیلت قرائت قرآن و تعمق در آیات آن .
 ثواب حفظ آیات و تحقق بمعانی آن بحث گردیده و در یکصد و هشتاد بیت کتابت شده است .
 دومین رساله ثبکه نسبتا مفصل و در حدود دویست و پنجاه بیت کتابت شده است در مقام ولایت تلامه علوی
 و فضیلت اسماء اطهار که هر یک در اصل خود قرآن ناطق میباشد تالیف گردیده . و در اثنا آن سخن از
 ارث انبیا و فدک بمیان آورده و رساله را با نقل هشت حدیث از حضرت صادق ع خاتمه داده است .

این دور رساله **ثبته** تحدیث و نقل اخبارش بیش از تحقیق و مبانی عرفانی میباشد .

دو نسخه خطی از این دور رساله را نگارنده در کتابخانه خود دارد .

بحث ششم - آثار و تالیفاتیکه تنها نامشان بمان رسیده است :-

از پنجاه و یک تالیفی که باین مؤلف ذهبی نسبت داده اند علاوه بر سی و پنج کتاب و رساله نگارنده در مباحث
 گذشته معرفتی نمود نام هفت رساله دیگر از این رکن ذهبی بدست آمده است که اصل آنها بافته نگردیده :-

بحث ۱ - رساله اسؤله اثنی عشریه

این رکن ذهبی در پایان پاسخ سوالات (هفت سوال) فرزند و خلیفه اش (در کتاب نور علی نور) بـ
 عبارات ذیل باین رساله اشاره نموده است :-

((..... و فقیر در رساله جواب اسؤله اثنی عشریه حل این اشکال و جواب این سؤوال را به بیسطلی

تمام نوشته ام . فارجه الیه ان اردت فهمه)) (۱)

۱- نقل از سطر ۵ و ۶ ص ۱۴۳ کتاب نور علی نور چاپ شیراز .

بحث ۲ - رساله مرآت الانسانیه . اما طایفه ثالثه که شیعیان اند از طایفه مشربیه
این قطب ذهبی پانزدهمین سوال مرحوم اعجوبه (۱) (سوال از تعداد انبیاء در یک دور زمان کرده است)
بمناسبت ذکری که از دایره توحید (۲) بنیای امامداری خویش (سید قطب الدین محمد) بمیان آورده و پس از
توضیحات زیاد در تحقیق دایره وحدت با جملة ذیل نام این رساله را بیان نموده است : -
((..... اما بیان دایره وحدت و اقوا سرار همه و ارباع آن که فقیر در رساله مرآت الانسانیه خود بجهت
..... ذکر کرده ام الخ) (۳)

بحث ۳ - رساله منامیه
فرزند و خلیفه ابن مؤلف بر تالیف نهی در رساله تام الحکمة (۴) خویش در دو مورد نام این رساله را بدینگونه
آورده است : -

الف - در اثنا بجای بنی که برای اتحاد ملل نموده این رساله را شاهد آورده و گفته است : -
((..... بزرگان معتبری از اسباب حل و عقد تربیت شده و بنای دولت
حقه دوستی و اتحاد در میان دول متخالفه گذارده که تفصیلش در تعلیقات فقیر و رساله منامیه سیدی (۵) روحی فدا
مقاله ثبت است الخ) (۶)

ب - در ضمن بیان داستان تاریخی و اغتشاش ((شیخ عبید الله نجسرای که بعضی از ممالک شیعه
و املاک مملکت آذر بایجان را خراب و اهلش را فاسد کرده الخ) (۶) مجددا نام و موضوع
و حدود زمان (۷) تالیف این رساله را بدینگونه نام برده است : -

((رساله منامیه را که مرحوم سیدی (۵) در دار الخلافه تهرانی بر حسب خواست مرحمت پناه
امین الدوله العلیه فروغ خان در تعبیر خواب جناب مسد تطاب الشیخ زین العابدین بن مجتهد بار غرو شریقی
مقوم نموده در آنجا اشارتها باقم در قوام دولت و خدمت حاجی معتمد
الدوله العلیه السعاده نیاز کردم حاضرین مجلس تعجب ها کردند که چهارده سال قبل (۷) بالصراحت
اخبار دادن و واقع دست دلیل است بر الخ) (۶)

بحث ۴ تا ۷ - چهار رساله ای که نامشان هم بماتر سیده است موی زیادی بدست نیاورد

مرحوم مجد الاشراف (قطب ۳۶ ذ هبی) در رساله ای که به شرح رسائل بطلان تناهی ابعاد (۸) پس در
ومراد خویش تالیف نموده است (۹) در اثنا تحقیق مذاهب مختلف اشاره بظهور بابیه (۱۰) و بابیه

- ۱ - ترجمه حال و معرفی او مکرر شده است
- ۲ - در (مبحث اول از فصل یازدهم) این باب معرفی
- ۳ - خلاصه و نقل سطر ۱ تا ۳ ص ۲۱۶ کتاب نور علی نور چاپ شیراز
- ۴ - در (بحث ۱ از مبحث سوم) فصل چهاردهم معرفی شود - منظور پدرش (میرزا ابوالقاسم راز) میباشد
- ۵ - خلاصه و نقل از سطر ۱۹ و ۲۰ ص ۳۰ و سطر ۸ و ۷ ص ۱۳ و نیز سطر ۱ ص ۱۳ تا سطر ۸ ص ۳۲ رساله
- ۶ - تام الحکمة چاپ تبریز - چون رساله تام الحکمة بشروحی که در معرفی آید بسال ۱۳۰۰ تالیف شده
- ۷ - بنا بر این تاریخ تالیف رساله منامیه (۱۲۸۲ = ۱۴ - ۱۳۰۰) بوده است - ۸ - در (بحث ۲ از مبحث پنجم)
- ۹ - این فصل معرفی گردیده است - ۹ - در (بحث ۵ از مبحث سوم از فصل چهاردهم) معرفی خواهد شد
- ۱۰ - آغاز پیدایش (بابیه) که بمناسبت لقب (باب) میرزا محمد علی معروف شده است -

کرده و نگاشته است : ((..... اما طایفه ثالثه که شیعیان اند از طبعی مشرب به
 و اهل سنت و جماعتند ولی اکثرند نسبت بطایفه جدیده که از متن تشیع بیرون آمده اند و مدعی حجیت
 و مهدویت رجعت بل الوهیت اند و دعوی بالله چون رئیس مبدع آنها میرزا علی محمد بسا ب
 بود با مرحوم سیدی (۱) قدس سره العزیز معاصرو بودند بواسطه مرحوم حاجی سید جواد عرب
 چهار رساله برای هدایتش و رجعتش بطریقه حقه این دین مبین مرقوم نداشته من آراء ینظیر
 الیها الخ)) (۲)

متأسفانه هیچ یک از این چهار رساله حتی نام آنها و خصوصیات از دور رساله قبل از اینها تاکنون بدست
 نیامده است .

مبحث هفتم - تالیفاتیکه بنام (راز) شده است
 بستگان و موبدان نامی . مشایخ و دوستان این رکن جلیل القدر کتابهای زیاد در موضوعات مختلف تالیف
 نموده اند و آنها بنام قطب زمان خویش (راز) موشح کرده و یا بوی (اتحاد) نموده اند .
 نگارنده در این مبحث این سنج تالیفات را مد نظر نداشته بلکه آنها را در تحقیق آخر این فصل معرفی
 خواهد کرد .

منظور نگارنده در این مبحث معرفی و اثری میباشد که صرفاً بنام این قطب تالیف شده و حتی یکی از آنها را
 میتوان در ردیف آثار خود او نام برد .

بحث ۱ - مجالس راز

همانطوریکه ((صاعدين فارس لسانی)) مجالس غزالی (مجالس الغزالیه) (۳) و ((امیر اقبال
 سیستانی)) مجالس علاء الدوله سمنانی را بنام ((چهل مجلس یا رساله اقبالیه)) (۴) را تالیف نمودند
 میرزا هدایت اله بن میرزا ابو الخیر وزیر دفتر فارس (۵) هم این رساله را تالیف نموده است . این مؤلف وعدهئی
 از شاگردان دیگر تفسیرات مجالس تذکیر این استاد دانشمند و رکن ذهبی را مینوشتند ولی باکمال تا سف اصل
 تالیف میرزا هدایت اله و با شاگردانش را نگارنده با فحص و جستجوی زیادی بدست نیاورد .

اطلاعها بر وجود چنین تالیفات و شجاعت همین تقویر نویسنده مقدمه رساله جوابیه قاضی مرود شتی (۶)
 میباشد که بعد از خطبه مناسب و تحقیق در اثر کلمات اولیا الله صراحت تالیف مجالس را نام برده و نگاشته است .

۱ - منظر جناب میرزا ابوالقاسم راز است

۲ - در (بحث ۵ از مبحث سوم) و نیز خلاصه و نقل از سطر ۴ تا ۱۴ ص ۱۰۸ رساله تناهی ابطد

۳ - در (بحث ۴ از مبحث چهارم از فصل دوم) این باب تحقیق شده است .

۴ - در (مقدمه فصل ششم) این باب و شماره ۱۷ باب سوم معرفی و بحث شده اند .

۵ - در (شماره ۳۵) باب سوم این رساله شخصیت و انتساب آنها را باین رکن ذهبی تحقیق نمودیم .

۶ - در (بحث ۴ از مبحث چهارم) همین فصل معرفی گردید .

((..... بنا علیه بر هر کس لازم است شنیدن و دیدن و گفتن و خواندن و نوشتن و ذخیره کردن و ضبط نمودن و حفظ داشتن کلمات کثیر البرکات این بزرگان تا از فیوضات و از برکت آنها حمل اسرار ایشان را تواند نمود و متحقق بحقایق و لطایف آن کلمات طیبات تواند شد (گردید) (۱) لهذا نگاشته قلم این فقیر قلیل البضاعه عدیم الاستطاعه این ابو الخیر هدایت اله الحسینی آمد بمعرفتی از کلمات حکمت آمیز معرفته انگیز حضرت معسوف العرفا السید السعید و السند السید الملک بقطب الاقطاب مولانا میرزا ابوالقاسم الشهیر باقا میرزا بابا المتخلص براز تا من از فیوضات و ثمرات آن کلمات کثیر البرکات محروم نمانم که شاید باین وسیله صدر را از وسوسه و نفس را از دغله خواطر و هانده بمزاجات خاطر رسانم و نیز شیعیان و محبان را از برکت این تحقیقات حسیط کامل حاصل و فیض کامل شامل گردد . کلمات کثیر البرکات را ثبت و ضبط منعمای و مجالس را از ترتیب میدهم اللهم اسم لنا بالخیر و سبب تدوین این رساله این شد که (۲) الخ)) (۳) همین تقریر نویسنده در تالیف مستقل دیگرش بنام شرح رساله وجودیه (۴) بمناسبت مجالس ترتذ کبر و درس این رکن دانشمند ذهی و حاضرین آنرا چنین وصف نموده و از تالیف (مجالس راز) خویشتن و تقریر نویسنده سایر شاگردان بدینسان نام برده است :-

((..... چون جناب سابق الالقاب (۵) را در این بود که بجهت تربیت طلاب و تشویق اصحاب و تهییج احباب هر روزه یک ساعت بروز مانده از خلوت متوجه مجلس ترتذ کبر میشدند و طبقات اهل علم و بیطن از محدثین و حکما و ارباب ذوق و عرفان از طلاب و سلاک و مجذوبین و مکاشفین و اهل ایقان از مشاهیر و معاینین بمحض آن جلیل نبیل حاضر میآمدند از جهت استفاضه رشحات بحار تحقیقات و استفاده از انهار تدقیقات کلمات بیّنات آن بزرگوار و افتادات عالییه و بیانات بلند پایه که مثل این در کلمات عارفان با سرار دین از متقدمین و متاخرین قلیل الوجود است و این نوع از تحقیقات بدیعه در کتب سلف و خلف از اصحاب علم و عرفان عندهم الوجدان می بود بر افسران هر یک از طبقات ثلاثه مذکوره بقدر قابلیت و استعداد فطرات هر روزه فیض تازه می و موهبتی بی اندازه از استماع کلمات حاصل میآمد و چون این نحو از کلمات در عزت کعبا بی نظیر کبریت احمر می بود هر کس بقدر یافت خود از جهت ذخیره چیزی از آنها را مینگاشت اما این فقیه قصیر الباع قلیل المتاع جمله بیانات عالیات و را ثبت و ضبط نموده و کتاب مجالس را بقدر فهم

- ۱ - اصلاح عبارات و کلماتیکه در نسخه خطی کتابخانه نگارنده بعمل آمده است .
- ۲ - منظور رساله جوابیه قاضی مرود شقی است که در (بحث ۴ از مبحث چهارم) همین فصل سبب تالیف آنرا نقل کردیم .
- ۳ - خلاصه و نقل از سطر ۲۶ ص ۱ تا ۲۵ ص ۲ (مقدمه) رساله جوابیه قاضی مرود شقی (نسخه خطی کتابخانه نگارنده) .
- ۴ - این رساله تالیف میرزا ابو الخیر است و در (بحث ۱ از مبحث دوم از تحقیق) این فصل معرفی خواهد شد .
- ۵ - منظور جناب راز است که قبلا با نعوت زیادی نامش را ذکر کرده است .

فاتر و در آن قصاص قدم در تالیف گناشت الخ (((۱)

بحث ۲ - راز نامه منظوم

((که دوری اگر ای ادیب از راز کنی خود را بحقیقت از خدا با ز کنی))

((باید که برآز . خویش همساز کنی زان پیش که راز نامه آغاز کنی)) (۲)

میرزا محمد حسین ادیب (۳) دختر زاده این رکن ذهبی و از فضلی بنام و شاعران اواخر قرن سیزدهم هجری میباشد که در مکتب ذهبیه تربیت یافته است .

وی پس از چندی که در عزلت و مجاهدت بسر آورده بود

((نکرتم در خلق بر خود فسرار که در پای دیگر مرا بود بهار)) از بوکت پیروش فسیح

باب قلب یافته و این (راز نامه) را بنام پیر عشقش انشاء کرده و در تمام منظومه خود گفته است :-

((کتون سال بگذشته از ده که من گسستم ز هر گوشه تار سخن))

((برودم بیان و دردم رقص به بستم بنان و شکستم قلم))

((خیالی نکرتم نه بیش و نه کم نه نشرو نه نظم و نه مدح و نه ذم))

((ندیدم حدیث و نخواندم کتاب ز هر باب کردم بخود سده باب))

((.....))

((در این گفتگو نیستم خود پسند کم نام از راز نامه بلند))

((نه این کار بیهوده و سوسوی است نه این عمر گاهی است جان پروری است))

((نه این خود نمائی خدا جوئی است نه هوزه درائی است حق گوئی است))

((نیم خود ستان و نیم خود فروش ز من زمین سپس راز نامه نیوش)) (۴)

تاریخ نظم راز نامه بصراحت ذکر نگردیده اما از مضامین ابیات ذیل که در ((سبب نظم راز نامه)) سروده است چنان بر میآید که در حیات مدح ساخته و پسراخته شده است :-

((شنو از من ای یار همساز من یکی ستر بنهفته از راز من))

((مرا حالت قطع خامه نبود سر گفتن راز نامه نبود))

((یکی صبح هشتم بصد و صفای دو گانه چو بهر یگانه خدای))

((فرو برده سر در گریبان خویش که بینم ز غیبم چه آید به پیش))

۱ - خلاصه و نقل از سطر ۲۴ ص ۸ تا سطر ۱۴ ص ۱۱ شوح رساله وجودیه تالیف میرزا هدایت اله (نسخه خطی کتابخانه نگارنده) ۲ - عین رباعی که در سر لوحه راز نامه نوشته شده است ۳ - فرزند اول میرزا ابوالخیر (دختر زاده مرحوم راز برادر میرزا هدایت اله مؤلف مجله السرازم) است برای ترجمه احوال وی بفارسیه نامه منتظم ناصری . آثار عجم . تذکره بسمل . العائز و الانار رجوع شود . صورت میرزا حضرت عباس باشد بر او

۴ - ابیات ۱۶ و ۱۷ تا ۲۱ و ۲۶ تا ۲۹ (مقدمه) ص ۸ تا ۱۰ و نیز ابیات ۸۹ تا ۹۲ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۴ و ۱۰۵

از ۱۰۵ ((سبب نظم راز نامه)) ص ۱۶ تا ۱۸ و نیز ابیات ۱۴ و ۱۵ و ۱۸ ص ۱۸ -

۵ - تارنده این لوحه خواهری جناب رازا دیده است . پیر مرد مشهور و دانا ششیدی بود که انوار خطوط را

((...)) (۱)

((سر حقه راز را باز کرد))
 نوای سخن را چنین ساز کرد ((

((کز بن پس طریق خموشی پیوی))
 چرا غافل مدح ما را بگوی ((

((...))
 ... ((

((چون این نکته فرمود آن بختیار))
 شد از گفت او صوت راز آشکار ((

((چو اجرای این حکم منظور است))
 بگو شم که مامور معذرت است (((۲)

پس از ابیات چندی که خفای جناح نموده و در انبان خود راز و راه را نیافته در انتخا...
 بحر و قافیه راز نامه متحیر شده و سرگردان مانده آ. ناگاه ((بگفتا یکی ها تنی گای ادیب)) :-

((بسعدی در این گفته کن اقتدای))
 بیحر تقارب تقرب نماید ((

((یکی راز نامه پس یاد گسار))
 بکن ثبت بر صفحه روز گسار (((۲)

منظومه راز نامه در پانصد بیت تنظیم شده و باین شعر خاتمه یافته است :-

((من اینها که گفتم همه راز گفت))
 دم چون بود با دم راز جفت ((

این رساله که مسوده این راز نامه است در کتابخانه نگارنده موجود میباشد و از نسخ دیگر شاطراعی
 بدست نیامده است :-

مبحث هشتم - سبک شعر و شیوه نگارش این رکن ذهبی

چنانکه در بیان سبک نظم و نثر قطب السبق (آقا محمد هاشم درویش) از این مؤلف هم متذکر شدیم
 چگونگی نثر از اقطاب اخبار غیبیه در دوره فتوت و بازگشت ادبی میزیستند و از لحاظ مختصات
 ادبی شباهت تاهی با یکدیگر دارند لذا برای اجتناب از تکرار مطالب در پایان معرفی آثار قطب
 سنی و ششم ذهبی (مبحث ششم از فصل چهاردهم همین باب) سبک این مؤلفین را تجزیه و تحلیل
 مینماییم :-

تحقیق - آثار و تالیفات مریدان و مشایخ این قطب ذهبی :-

از مریدان نامدار و مشایخ جناب راز چند نفر را سراغ داریم که تالیفات شایان توجهی دارند که بمعرفی
 آنها میسر آید :-

مبحث اول - آثار و تالیفات میرزا ابو الخیر وزیر دفتر فارس :-

و فرید دفتر فارس از مریدان نامدار و داماد این قطب ذهبی (شوهر دختر دوم راز) (۳) بوده است که
 ۱- ابیاتی واقعه خود را بیان مینماید که بجمعه نورانی مرد کاملی که تصور میرفت حضرت عیسی با شد بوا و
 تجلی مینماید و ادیب را محو خود میسازد چون بسخن میآید اینک صدای پیر عشقش (جناب راز) را -
 میشوند ... الخ)) ۲- رجوع شود بشماره ۴ از بابا ورقی صفحه قبل . ۳- پیوسته شده ۴ رجوع شود
 ۴- نگارنده این نوه خواهری جناب راز را دیده است . پیر مرد محتوم و دانا نشندی بود که انواع خطوط را
 برایش رهش می نوشت و در سال ۱۳۱۴ هجری شمسی در ۷۸ سالگی وفات کرد . خداوند بیامزد . -

بک رساله از وی بنظر رسید :

بحث ۱ - شیراز نامه

این رساله بتقلید رسائل هزار هزار و شیراز نامه تالیف شده و مختصری از وضع جغرافیائی و سوابق تاریخی اینیه و عمارات معروف آن بحث گردیده آنجا مزارات مهم و معروف شیراز را که استادش (جناب راز) - در تذکرة الاولیا منظوم (۱) خویش یاد کرده است^۱ نشر و با شرح و بسط بیشتری آورده است - نسخه اصل رساله با خط نستعلیق مخلوط بشکسته پس ندیده می که تصور میروند خط مؤلف با شد در ذیل شماره ۳۷۶۸ کتابخانه ملی ملک موجود میباشد . -

بحث دوم - آثار و تالیفات میرزا هدایت اله

در ضمن مباحث این فصل بمناسبت ذکر ای از این مرید دانشمند و دخترزاده این رکن ذہبی بمیان آمد - و (مجلس راز) او را (در بحث ۱ بحث هفتم) معرفی نمودیم . اینک سایر رسائل او را که بدو ن تردید نسخ مخصوص فردی هستند معرفی مینمائیم : -

بحث ۱ - رساله وجودیه

این رساله را بنام فرزندش (میرزا محمد علی) (۲) تالیف کرده چنانکه بعد از بسمله و خطبه بسیار کوتاهی نوشته است : ((بعد ای فرزند ارجمند ابدك الله بنور الجلی یسمیک محمد و علی . رجا و اثناسق هدایت قست و عنایت هو فرصت و غنیمت الخ))

موضوع این رساله چنانکه از نامش پیدا است مباحث توحید و اثبات وجود حق میباشد . متن اصلی این رساله که در حدود چهارصد بیت کتابت دارد بخط شکسته و بسیار درست مؤلف با رقم و تاریخ ذیل در کتابخانه نگارنده موجود است : ((حرره و کتبه الفقیر الی رحمة الغنی هدایت الله الحسینی الذی هی الشیرازی فی ارفیه و این جمله))

بحث ۲ - رساله معادیه

سبب تالیف این رساله را مؤلف پس از بسمله و خطبه عربی کوتاه و تحمید و نعت فارسی بدینسان ذکر کرده است . ((..... فقیر قصیر الباع قليل المتاع این ابو الخیر الحسینی هدایت الله بخاطر فاقه بود که وجب سز ه فارسیه می که اعاجم را بلسان انساب و بند هن اقرب بود علی القدر المقدور در توضیح و تنقیح همت گمارد الخ))

موضوع رساله معلوم است . اما طرح آن از این قواری میباشد :

۱ - در (بحث ۵ از بحث دوم) این فصل معرفی شده .

۲ - رجوع شود بشماره (۱۸) از پارو قی صفحه قبل

۳ - شیخ از مردم حرم معاد الاشراف (قطب ۳۶ ذ هبه) مامور تهران بوده است . -

مقدمه - ((در ذکر آنکه اعتقاد بمقادیر اعظم اصول دین الخ))

اصل اول - ((در اثبات حقیقت معاد)) . اصل ثانی ((در اثبات معاد برای جمیع موجودات ...))

اصل ثالث - ((در اثبات معاد از جهت موجودات در تمام نشأت))

اصل رابع - ((در ذکر شبهات واراده در اجسام عنصریه الخ))

خاتمه - ((در ذکر سبب شبهات و وجه التباسات در اصل معاد الخ)) .

این رساله در حدود سیصد بیت کتابت دارد و نسخه اصل آن با خط رساله وجودیه و بدون تاریخ

در کتابخانه نگارنده موجود است .

۳- رساله مناسک حج

در این رساله مناسک حج از جهت عرفانی تحقیق شده و با شعرا معروف ناصر خسرو علوی .

((حاجبان آمدند با تعظیم خدا کر از رحمت خدای کسرم)) هم استشهاد نموده است .

این رساله در دو بیت و بیست بیت و با خط نستعلیق زیبایی مؤلف کتابت شده و بخال خویش (مرحوم

مجدد الاشراف) اتحاف نموده و ایشانهم بر آن حاشیه مفصلی نگاشته اند که در فصل بعد (۱) بیان خواهد شد

گردید . این نسخه اگرچه تاریخ ندارد ولی از اتحاف بقطب سی و ششم ذهبی پیدا است که بعد از ۱۲۸۶ قمری

تالیف و تحریر شده است .

بحث ۴ - رساله تحفة الخواص

موضوع این رساله اتحاد نور نبوت و ولایت میباشد که بعد از بسمله و خطبه با این عبارت آغاز شده است :

((..... اما بعد کل ماجه به النبیون مشتمل است بوجود واجب الوجود و معرفت اولیه الله و خلقائه

فی ارضیه و این جمله را اصول دین نامیده اند و مابقی از مقوله سنن و آداب الخ)) .

این رساله در حدود هفتصد بیت کتابت دارد که با خط نستعلیق مؤلف بر روی کاغذ ابری کتابت شده است

و مرحوم مجدد الاشراف هم بر آن حواشی و تعلیقاتی نگاشته اند که در فصل بعد (۱) بیان خواهد شد .

علاوه بر این مرحوم میرزا محمد حسین عشقی (۲) در قصیده ئی با مطلع و مخلص و مقطع ذیل وصف این رساله را

نموده و گفته است .

((بروی نافه کاغذ عبیر و عنبر افشانده و با کک قضا بر چهره نقش دیگر افشانده))

((عروس فکر بکرش بین بریز برده عصمت لبی بگشود و دست رفته بحوض کوثر افشانده))

((به بحر حق شناور با بمعراج و لاعلاج شده میرزا هدایت . کین قلم بر دفتر افشانده))

۱ - در (بحث ۱ و ۲ و ۳ از مبحث پنجم) فصل چهارم معرفتی خواهد شد . کتابت شده است .

۲ - شیخ از طرف مرحوم مجدد الاشراف (قطب ۳۶ ذهبی) مامور تهران بوده است .

۳ - در بحث (۲ از بحث هفتم) این فعل معرفی شده است .

((وزیر دفتر ایران ولی شاه انس و جان از این دفتر خط بطلان بجمله دفتر افشا نده))

((بگو عشقی تو مدحش را که مداحش خدا باشد - بستر پای او نور و لا بیغمبر افشا نده)) (۱)

بحث ۵ - مکتوب مرحوم مجده الاشرف

این رساله بصورت مکتوبی میباشد که پس از بسطه و خطبه عربی کوتاهی نوشته است :

((..... اما بعد بدان ای سید مستمندان و رئیس درد مندان ارغندك الله لك العیش الخ))

موضوع این مکتوب مسائل سلوکی مربوط بحوزه فقرنهی میباشد که در پیش از چهارصد بیت کتابت دارد و با خط نسخ بسیار شیوایی نگارش یافته و مرحوم مجده الاشرف هم بر آن حواشی (۲) نگاشته است . - نسخه اصل آن در کتابخانه نگارنده موجود میباشد .

بحث ۶ - رساله هادی الضلین

این رساله مختصری میباشد که در موضوعات دین و اصول تصوفی که بر مبنای ولایت با شده تالیف شده است . نسخه این رساله متعلق بکتابخانه ملی ملک و ذیل شماره ۲۹۳ موجود است .

مبحث سوم - آثار منظوم ادیب

علاوه بر (مثنوی راز نامه) که معرفی (۳) گردیده آثار دیگری عبارت است از :

بحث - دیوان ادیب

این دیوان مشتمل بر حدود سه هزار بیت قصائد و غزلیات . ترجیع و ترکیب بند . مقطعات و رباعیات میباشد که بعضی با تاریخ و برخی بدون ذکر تاریخ کتابت شده اند . چون نمونه اشعار این گوینده ذهی در معرفی راز نامه مذکور شد از تکرار نمونه آثارش صرف نظر میشود .

مبحث چهارم - آثار و تالیفات رابض الدین اعجوبه

مرحوم میرزا عبد الکرم (رابض الدین اعجوبه) از طرف این قطب دانشمند ذهبی شیخ و مامور آذربایجان بود و در آن سامان معروفت بسزائی داشته و دارد زیرا که فقر ذهبی بوسیله وی در آن نواحی نفوذ کرده و رونق گرفت . اقا شمس الدین خسرو پرویز در تذکره پرویزی بوی ((چهل و یک تالیف)) نسبت داده در صورتیکه در مقدمه سه رساله ثبکه در یک مجلد از او چاپ کرده اند ((چهل و سه تالیف)) کتاب پسرای وی ذکر نموده اند . بهر حال نگارنده بجز اشعارش دو رساله خطی و سیزده رساله چاپی از او دیده و موجود دارند و نیز نام چند رساله دیگر او را شنیده ام و مضمونم که اجمالاً معرفی مینمایم :

بحث ۱ - کتاب شمس الحقیقه

این کتاب بعد از بسطه با جملات تحمیدی زیر شروع شده است :

۱ - مطلع و ابیات ۴ و ۷ و ۸ و مقطع قصیده ثبکه در آخرین برگ نسخه موجود کتابت شده است .

۲ - رجوع شود بشماره ۱ با ورق صفحہ قبل

۳ - در بحث (۲ از مبحث هفتم) این فصل معرفی شد . -

((نفایس جواهر حمیدی که جوهریان اهل عرفان از معادن تحقیق برآرند و لثالی ثنائی که))

اما بعد چنین گوید فقیر جانی بن میرزا محمد علی خمدی المشتبه بحکیم الهی عبد الکرم الرضی --- سوی
الذ هی چون در اوایل سنه هشتاد و پنج بعد الف و العا' تین از جانی بنی العواهب میرزا
ابو القاسم المشهور به آقا میرزا بابا الذ هی الشیرازی ما مور صفط آذر بابا بن شدیم
((۱)) نیافتیم کاسب و مایل و خریداری لهذا چند مجلد رسائل و دفاتر در معرفت

در این ایام گوشه نشینی نوشتم ولیکن در این کتاب شریف بنحو جامعیت همه مطالب را بتأکید معسنوی
نوشتم الخ)) موضوع این کتاب یک دوره مبدا' و معاد و سیرو سلوک است .

طرح این کتاب بر چهارده باب (معنی لا هوت و ثبوت وجود و وحدت وجود . عالم جبروت و ظهور
صفات . عالم ملکوت . عالم آسمان . معرفت ناسوت . معرفت سیر ارواح . سر منزل روح . معرفت
صراط مستقیم . معرفت قیامت . معرفت معاد . معرفت روح و عقل و نفس و بدن . اقسام سالکین
راههای سلوک . معرفت سیر سالکان) بنا شده و در هر بابی هم فصول چندی من غیر ترتیب
آمده است . نسخه خطی این کتاب که متعلق بکتابخانه نگارنده است بخط نستعلیق ((کتب
العبد العاصی الناصر اسماعیل رانی الدعوی السنته الفقرا' الحقه بدر اوخته الفقرا' فی شهر جمادی الاولی
من شهر سنه ۱۳۳۲ الخ)) میباشد و بیش از سه هزار بیت کتابت دارد .

بحث ۲ - کتاب عین الحقایق

این کتاب بدون هیچ مقدمه و خاتمه فی در سیصد و هشت فقره تصحیحات تألیف شده است ولی بنظر میرسد
که نسخه خطی کتابخانه نگارنده ناقص باشد زیرا که در ((فقره ۸ و ۳)) که بدینگونه آغاز و انجام
یافته است :-

((فقره ۳۰۸ - رنج را نتیجه آسایش دان گنج عبارت از آسایش حقیقی است و آسایش
حقیقی عبارت است از معرفت نفس و آن عبارت است از شناختن حق و شناختن حق عبارت)) بعد از این
کلمه ((عبارت)) که آخرین سطر صفحه بآن پایان یافته است صفحات سفید چندی موجود میباشد که کاتب
آن توفیق اتمام را نیافته اما در سر لوحه کتاب . نوشته شده است :-

((هو . هذا رساله مبارکه عین الحقایق (بسمله) نصایح جامع از حضرات
رایس الدین ابو المکارم جناب عارف علیشاه الذ هی میباشد که محض چو و تفضل گوشه سواره
گوشه آریاب فرموده اند - فقره عقل را الخ))

این کتاب در حدود چهار هزار بیت کتابت دارد .

۱ - وصف حوزه فکری آذربایجان و عدم تمایل مردم را بحقایق نموده است .

بحث ۳ و ۴ و ۵ - سه رساله دیگری که چاپ نشده اند -

از آقایان سراداران خسرو پرویز نام سه رساله (۱ - شرح گلشن راز شیخ محمود شبستری . ۲ - علاج الاخلاق
۳ - رساله حیات) را شنیده ام و باصل آنها دسترسی نیافته ام . گویا نسخه هایی از این رسائل در آن -
خاندان محترم موجود است که در صدد طبع و نشر آنها میباشند . -
بحث ۶ و ۷ و ۸ - سه رساله دیگر چاپ شده اند -

چون سه رساله (کنوز الاسرار . کرامت الکریمه . اسؤله پرویزیه) از این شیخ و مؤلفذ هبی را -
آقای شمس الدین خسرو پرویز در (مرداد ۱۳۳۴ خورشیدی) با سرمایه شخصی چاپ و منتشر کرده است -
لذا از تحقیق در آنها صرف نظر میشود .

بحث ۹ تا ۱۸ - ده رساله دیگر چاپ شده اند -

همان ناشر محترم در سال ۱۳۳۵ خورشیدی ده رساله زیر را در یک مجموعه چاپ و منتشر کرده است .
(۱ - رساله محمودیه ذکریه . ۲ - اسرار الطالبین . ۳ - رساله منامیه . ۴ - رساله حق البقیین
۵ - رساله منبیه . ۶ - واردات کریمیه . ۷ - رساله درویشیه . ۸ - رساله عقوبت
۹ - شروح فصل الخطاب حضرت راز قدس السوره العزیز . ۱۰ - رساله اسرار النقطه) .

بحث ۱۹ - اشعار اعجوبه و ایرتجیدیه نشر نموده چنانکه مرحوم آقای میرزا احمد اوردی (جناب ویدالایمیه)
تخلص این شایع فضیلتش و خوش قد و ریحه ذ هبی (اعجوبه) شاعری ویرا میسراند . اگرچه اشعار او
در یکجا جمع نشده و دیوان مستقل اشعاری باین شیخ نسبت نداده اند اما اشعار وی که بیشتر غزل و
قصیده . ترجیع و ترکیب بند است در مدائح خاندان طهارت و مرانی آل عبا علیهم السلام سروده شده
و مقداری از آن در بیوسته کوشنامه (۱) و بیشتر آنها در جلد اول و جلد دوم جلالیه (۲) و نیز
اوصاف المقربین (۳) چاپ و منتشر شده است .
فصل چهارم - آثار و تالیفات میر سید جلال الدین محمد -

مجد الاشرف (قدسی)

این قطب ذ هبی مانند پدر و استادش تالیفات فراوانی بجای نگذاشته و مجموعا بیش از نوزده اثر -
مختصر از وی بدست نیامده شاید علت این امر سرگرمی و اشتغال بموضوعات خاصی بوده است که
ذیلا بتجزیه و تحلیل آنها می پردازیم :

- ۱ - در (بحث ۱۴ مبحث دوم) فصل سیزدهم معرفی شده است .
- ۲ - در (بحث ۱) از مبحث دوم از نفس) فصل چهاردهم معرفی میشود .
- ۳ - در (بحث ۱) از مبحث دوم از تحقیق) فصل چهاردهم معرفی میشود . - اول از فصل باز دهیم
- ۴ - نقل از مخطوط ۱۵۳ تا ۱۵۴ (حاشیه) رساله نور علی نور چاپ شیراز
- ۵ - نقل از مخطوط ۱۱۲ تا ۱۱۵ اوصاف المقربین چاپ شیراز

یکی از علل محدودیت تالیفات و اختصار آثار موجود این قطب آن بوده است که اقطاب گذشته و نیاکان این اجاق زاده ذهی مطالب مربوط بسیر و سلوک و مباحث لازمه تصوف و عرفان را از جهت سیر عوالم توحید (اقطاب اولیه تا قرن هشتم) و از نظر مقام ولایت (اجساد این قطب) حق سخن را ادا کرده و نکته و مطلب ناگفته و مبهمی بجای ننهاده اند .

با این اوصاف و یافته نشدن مطالب بکری برای تالیفات جدیدی ابن رکن ذهی را از کار باز نداشتند بلکه ذوقی سلیم و قریحه تربیت شده وی را بر آن داشت تا با ابتکارات تازه دست زده و خدمت جدیدی را - شروع نماید :-

بحث ۱ - دایره توحید

دوایر توحیدی که جمیع اعلا ی وی (۱) مبتکرش بود و مؤلفین بعد از وی کم و بیش تحقیق و بحث در اطراف آن پرداخته اند .

((در دایره وجود پی گفت و شنود انسان خست شد . میان قوسین و نمود))

((قوسی و واجب شعور و قوسی ممکن چون از میان رفت همان است که بسود)) (۲)

این قطب ذهی در آن دوایر تجدد نظر نمود چنانکه مرحوم آقا میرزا احمد اودبیلی (جناب وحید الاولیاء) که سالیان دراز افتخار ملازمت حضور و خدمت این ابقزاده ذهی را میداشت در شرح حال وی نگاشته است : ((..... و باقی اوقات بتکمیل و انعام دایره مهر نبوت که حساوی علوم مبدا و معسا و صعود و نزول طینت غلبینی و سنجینی و مطالب دیگر مصروف میفرمودند تا بجائی رسانید که اتم و اوسع از دوایر موضوعه متقدمین گردید الخ)) (۳)

و در رساله دیگری گفته اند که ((وی دوازده سال بمطالعه این ابتکار)) سرگرم و مشغول بود تا آنکه - بشکل جدید و زیباتری بیرون آورد ، در این دوائر دوشخ کار شده است :-

الف - تکمیل دوایر سید قطب الدین محمد - همانطوریکه در مبحث ابتکارات (مبحث اول فصل یازدهم) و معسرفی رساله فارسی جام جهان نغای جناب سید (بحث ۷ از مبحث پنجم از فصل یازدهم) بحث شده و چونکی ابتکار آن قطب تحقیق گردید . این دو دایره در اصل بسیار ساده بودند یکی بشکل شش دایره متحد المکز و دیگری بواسطه قطر افقی بدو نیم شده و نیمه پائین آن بواسطه سه شعاع بچهار قطعه تبدیل یافته که هر یک نمودار یکی از عوالم خمس وجودی بشمار رفته است .

۱ - سید قطب الدین محمد (قطب ۳۲ ذهی) این دوایر را ابتکار نمود و ما در (بحث اول از فصل یازدهم)

بحث نمودیم . ۲ - نقل از سطر ۴۳ ص ۲۱۹ (خاتمه) رساله نور علی نور چاپ شیراز

۳ - نقل از سطر ۱۲ تا ۱۵ ص ۱۵ اوصاف المقربین چاپ شیراز

این قطب همان دو دایره را بشکل (ن و ع) بیرون آورده است .

((نونان نونان لم یکنیها قلم فی کل نون من النونین نونان))

((عینان عینان لم یحفظهما رقم فی کل عین من العینین عینان)) (۱)

این تابلو را بنام ((شکل مهر نبوت کشف حضرت رسول ص خدا الخ)) (۱) خوانده است .

پ - دوا بر ابتکاری - بر اساس همان دوا بر اولیه دو دایره دیگر رسم گردیده است که دایره (ن) -

آن تغییر شکل یافته و تکمیل شده دایره اصلی است . اما دایره دیگر (ع) بجای نشان دادن عوالم

خمس و جواد و توحیدی مظهر ولایت کیه (چهارده معصوم ع) را با اصول پنجگانه (جوع . صمت .

سهر . عزالت . نذ کر بدوام) سیروس و سلوک تجسم یافته و در اطراف آنها نمودارهای تجلیات نیروی

ادوار اربعه نفس و اطوار سبعة قلب نشان داده شده است . چنانکه خود این رکن ذهبی هنگامیکه ایمن

دوا بر را بدینار مظهرالذین شاه قاجار میفرستد در رساله مظفریه (۲) این دوا بر را بدینگونه وصف نموده

است . ((این دوائر که مشتمل بر اسماء اله است معنی مطلقا خدا پرستی و عشق بازی با اسماء

مبارکه الهیه است)) (۳) این قطب خود بر ذوق و مبتکران عینی علاوه بر رساله مسلسل

اجداد در رساله فی درشناساندن این دوا بر بنام مهر نبوت (موات الکاملین) تالیف نموده است که

در (بحث ۳ از مبحث سوم) همین فصل معرفی خواهد شد .

بحث ۲ - کشتی نجات

با توجه بدلیل معسوفان نبوی ص ((مثل اهل بیت کفیل سفینه نوح من ركبها نجی ومن تخلف عنها غرق))

غرق)) (۴) سبب اینست زدن باین ابتکار بدینسان بوده است که این قطب ذهبی در ضمن روای

خود را بحضور پدر دیده است که لوحی در دست دارد و بر آن نام مبارک (علی) (که پای آن معسکوس

نوشته شده و بر سر آن یاء ندائی با علی : در آمده) نقش گردیده بود این هیئت را بمقطع

طولی کشتیهای باد و شرع دار میتوان تشبیه کرده و تصور نمود .

داستان زویا را این رکن ذهبی در رساله بسیار مختصری (حدود

شصت بیت) نگاشته و مقدمه آیات ((ولکل وجهه هموم لیها

فاستبقوا الخیرات)) (۵) و ((لقد رای من آیات ربه الکبیری)) (۶)

را شرح و تفسیر نموده و نتیجه گرفته است که ذات اقدس علوی (ع) مظهر ولایت کلی الهی و -

۱ - نقل از متن دایره توحیدی که با چاپ رنگی زیبایی ضمیمه میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب میباشد . -

۲ - در (بحث ۴ از مبحث سوم) این فصل معرفی خواهد شد .

۳ - نقل از سطر ۴ و ۵ حاشیه ص ۲۱۰ رساله مظفریه ضمیمه جداول جلالیه چاپ تبریز

۴ - نقل از اصول کافی چاپ سمری سال ۱۳۴

۵ - قسمت اول از آیه ۱۴۳ از سوره ۲ (بقره) -

۶ - آیه ۱۸ از سوره ۵۳ (النجم) -

((وجهه للعابدین . بتجویز شرعی و باکمال طمأنینه یقینیه)) (۱) میباشد . آنگاه درباره

کشتی نجات نگاشته است :-

((.....) (۲) قدس سره العزیز این دستور شرعی طریقی عرفانی

را در عبادات و توجه بحق تعالی داشته و فیضها برده (گریه گویم من جهان بر هم زنم)

تا آنکه پس از سی سال که از فوت آن مرحوم گذشت سخنگاهی ندیدم . در خواب بحضور مبارکش حاضرم صفحه

در دست فقیر است منقوش باسم مبارک نورانی باعلی ولیکن بصورت کشتی بزرگ است (۳)

..... تا آنکه جناب آقای میرزا احمد اردبیلی که فقیر شیخ شایسته اش را نایب الولا یته

الاردبیلیه (۴) خوانده ام باین صورت که منقش فرموده قرار چنین شد که در عقب

کتاب مرحوم سیدی (۲) که بطبع میرسد منقش شود و این شکل بدیع مبارک صورت کشتی

نجات است الخ)) (۱)

از عبارات فوق تاریخ رو با که در سال ۱۳۱۶ بوده و نام این ابتکار معلوم گردیده ضمنا چنان مستفاد میشود که

این نقش علامت مشخصه (آرم) فعبیه نبوده است بلکه متأخرین همانطوریکه در مبحث ابتکارات (جناب

راز) (۵) بحث کردیم فقری نشان محمدی را بانقش این صورت برگاشی و نصب بر در و بام خانه ها

نشان دار کرده اند . - از سرگرمیهای دیگر این رکن علمی تحقیق در قوانین حروفیه و توجه بطلمعات

بحث ۳ و ۴ - کیمیا گری و طلسمات

در باب دوم این رساله (۶) این موضوع را بحث و تحقیق نموده ام . در اینجا این نکته را اضافه مینماید که

در بین آثار و تألیفات اقطاب این سلسله که در این باب گذشت هیچ کس باندازه این رکن اجاق زاده بکیمیها

(علم الصنعة) که آنها (اخت النبوة)) خواننده توجه و اشتغال نداشته است چنانکه پدر و استادش چگون

علاقه شدید و لیاقت و با باین عمل در پی باید رساله را بوی ابداء کرده و بکنان آن سفارشهای بسیاری

نموده است :-

((..... قبا حبیب قلبی لما را بتمک طالبا مشتاقا مستعدا لقبول دولة الولاية العظيمة الرفیعة)

..... (۷) ثم لما را بتمک الى علم الصنعة و ربا ضمتکم فی هذا العلم الذی هو خسران

بالانبياء والا ولایا و هو مرمع شہم فی حالة الاضطرار لکی يستغنوا عن السوال عما سوى اله)

فما هدیت الیکم رسالة وجيزة لیكون ذ خيرة فی الدنيا کم بعبارة دینکم و غنا لکم عن اقرانکم -

و مزیتکم علیهم فی الدنيا والدين لبس لهذه الرسالة الوجيزة نظیر فی الف الف من رسائل

۱ - نقل از سطر ۱۳ و ۱۴ ص ۱۱ و سطر ۱۴ تا ۱۶ ص ۲ - و برک مقدماتی کتاب طباشیر الحکمة .

۲ - منظور میرزا ابوالقاسم راز است ۳ - شرح مفصل رؤیا و احترامات پدر و استاد شرا بیان داشته است

۴ - لقب اصلی جناب و حید الاولیا که پیرش عتبات فرموده است ۵ - به (مبحث اول از فصل سیزدهم)

این باب رجوع شود ۶ - در (مباحث ۲۳ و ۳۰ از فصل دوم از باب دوم) این رساله بحث شده است .

۷ - توصیه بحفظ دولت و لا بیت و مجاهدت در سلوک نموده است ۸ - نزله بندی عبارت از

فی مجوی بود که اطراف آن نغمهای رنگ بسته و در سقف اتاق مرصع میکردند و مخصوصا برای دندان درد

مفید بود ۹ - نقل از سطر ۱۱ ص ۱۵ اوصاف الاقربین جای شیراز ۸ - بشماره ۳۶ باب سوم رجوع شود .

۱ - کتاب قوائم الانوار بوده است که مادر (بحث ۸ از مبحث سوم از فصل یازدهم) معرفی و این معنی را تحقیق نمودیم

اهل الصنعة وكنعان هذه الرسالة عزيز الوجود بان لا اعطيه الا لاهل فن هو من اهل
الفقر والولاية وابتاع آل محمد من محبيهم عليهم السلام الخ (((۱))
از عبارات فوق و با توجه بدلائل و قوائمی که در باب دوم (۲) این رساله متذکر شدیم اشتغال و استفاد
علی از فن کیمیاگری از منافع خیرین اقطاب و مخصوصا این رکن ذهی را مسلم میدارد چنانکه عــــلا
رساله عنقا ئیه (۳) وی که گویا در این بساره تالیف گردیده است کمتر آشنای از وی بنظر رسیده که نامی
از این فن نبرده باشد . در پایان از تذکره باین نکته ناگزیریم که اشتغال اینان را بکار کیمیا نپا یست
مشاقتی پیدا شد و کار شانرا با مشاقتی که سرمایه مادی و معنوی خود را در این فکر احمقانه صــــر ف
مینمایند مقایسه نمود . چنانکه خود این رکن کیمیا گرد ذهی مذمت اینان و تنبیح اعمالشان که بکفر و شرک
میکراند گفته است : ((..... در این حکمت متعالیه مردم هوسناک بجهت خود طــــر یقه
معوجه فی قرار داده نموده و حکمت را مشاقتی و خود سری دانسته بدون علم و خیرت و صــــحه حکیم
نا نشور این شئی را بآن شئی زده داخل و خارج مینمایند و بجز خسران حاصلی در دست
ندارند و بجهت خود شکایت از حق تعالی و حکمت حکیم عــــر مینمایند بلکه منکر قدرت و حکمت شــــده
کا فــــر بحق تعالی میگردند الخ)) (۴)

علاوه بر این اشتغال یکی از سرگرمیهای دیگر این رکن ذهی تحقیق در قوانین حــــر و فیه و توجه بطــــلسمات
بوده است . چنانکه لوح جسته (۵) و نزله بندی (۶) وی هنوز در بین خوا صر و عوام فــــا رس
زبانزد میباشد و مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی (جناب و حیدر الاولیا) در این بساره نوشته است :
((..... و روزهای دیگر هفته جهت نزله بندی و امراض دیگر که مستغاث مردم خا صر و عــــا م
بودند اوقات مضروب مینمودند الخ)) (۷)

بحث ۵ - چاپ کتابهای ذهیبیه آثار اقطاب سلفی که در زمان ارشاد وی طبع و نشر یافته اند

با توجه باختراع صنعت چاپ و تاریخ اولین چاپخانه نیکه بایران آورده و نیز با توجه بتوجه بترجمه احوال
دوران ارشاد این رکن مجدداً آثار ذهیبی متوجه میسوم که با عدم و سائل آنروز چگونه اینهمه آثار
اقتضاب و مرا شده ذهیبی . اجدهاد و نیاکان خویش را بچاپ رسانیده است ؟
اگر از انصاف نگذریم با بقین قطع میتوان گفت که این رکن اولین خادم فرهنگ ذهیبی و نخستین کسی بوده
است که در مدت سی سال (از آغاز اولین کتابیکه از تالیفات (۹) ذهیبیه که در سال ۱۳۰۱ چاپ شده)

۱ - خلاصه از سطر ۱۱ ص ۴ تا سطر ۱۲ ص ۵ و ساله و صابا چاپ شیراز ۲ - رجوع شود بشماره
۶ پاورقی صفحه قبل ۳ - در (بحث ۲ از مبحث چهارم) این فصل معر فی میشود .
۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱۴ تا ۱۸ ص ۲۴ تا ۲۵ حکمت چاپ تبریز ۵ - لوح جسته در باب ورقــــی
(شماره) (بحث ۴ از مبحث سوم) این فصل تحقیق شده است ۶ - نزله بندی عبارات از
فی مجوفی بود که اطراف آن نخهای رنگی بسته و در سقف اطاق مریض نصب میکردند و مخصوصا برای دندان درد
مفید بود ۷ - نقل از سطر ۱۱ ص ۱۵ اوصاف المقربین چاپ شیراز ۸ - شماره ۳۶ باب سوم رجوع شود .
۹ - کتاب قوائم الانوار بوده است که مادر (بحث ۸ از مبحث سوم از فصل یازدهم) معرفی و این معنی را تحقیق نمودیم .

بابان حیات این رکن که سال ۱۳۳۱ بوده است (بیش از چهل کتاب و رساله خرد و کلان از تالیفات
اقتضای سلف خویشتن و چند اثر صوفیان بزرگ را چاپ و منتشر نموده است . خدمتین مقبول و عملش
ما جور باد . -

مبحث دوم - شعر جناب قدسی . - این آداب کلمات و تالیفات مشهوره زیاد تر از منظومه آنها واقع شده است

القابی که از طرف سلاطین و حکام باشخاص داده میشد (نه القابیکه بارت از پدر پسر میر میید) مخصوصا
تخلص شعرا و گویندگان که بیشتر خود بسائقه طبیعی و بمقتضای نوق خویش غیر از اسمی است که سه
پدر و مادر بر فرزند خود مینهند که ((اگر ناموافق باشد تا آخر عمر از آن ناخوشدل گردد)) زیاده را
غالب اینها اگر بتناسب اشتها روبا حریفه و پیشه شاعر نباشد نامهایی هستند که شاعران
در بلوغ فکری و مناسب طرز اندیشه و تفکر خود انتخاب مینمایند . -

این تخلص (قدسی) رکن ذی هبی هم نموداری از روح ملکوتی او میباشد نه نمایندگی روح شاعری وی .
زیرا صوفیه عموما و حتی دوران اخیریکه شاعری از لوازم قطبیت و ارشاد شده بود (۱) بشعر
از نظر هنر و فن شاعری نبی نگر بستند بلکه آنرا وسیله ابساز عواطف و احساسات یا بیان حسالات
و مقامات قرار داده و میگویند تا مریدان را بشوق و گرم روی سوق دهند .

بحث ۱ - اشعاریکه چاپ شدند

این رکن ذی هبی هم در حدود یکی دو هزار بیت شعر از قبیل قصائد و ترجیعات . تغزل و مثنویات
دارد که عموما در مدائح آل عصمت و مرانی خاص آنان علیهم السلام سروده شده اند . شایسته
بهمین علت و با محدودیت آنها بوده است که بکجا جمع نشده بلکه بطور تفرقه و پراکنده
در مقدمات کتابهای پدر و با مذیل آثار اقتضای سلفی که در زمان ارشاد وی طبع و نشر یافته اند
بچاپ رسیده است . -

سبب دیگر عدم اجتماع اشعار این قطب در یک مجلد و نداشتن دیوان مستقلی را چنین میتوان تصور
نمود که عواطفی چون توفیق طبع و نشر یکی از آثار گذشتگان دست میداد خود یا مریدانی که تصدی
طبع آن کتاب را میداشتند اشعار محدودی که در فاصله زمانی نشر دو کتاب سروده شده بود
بانتظام کتاب دوم چاپ میکردند . -

مرحوم آقامیرزا احمد اردبیلی (جناب وحید الاولیا) علت محدودیت اشعار و پراکندگی این رکن
ذی هبی را در رساله مختصری که پس از ارتحال پیر خود (مرحوم مجید الاشراف قدسی) در شرح

حال و مریدان نامدار وی نگاشته بدینگونه آورده است : -

۱ - در معرفی سبک این دوره (مبحث ششم از همین فصل) مفصلا تحقیق میگردد . -

((قدس سره (۱) هم طبع قادر بر گشتن شعر داشت در کمال سلاست و صحت ولیکن صرف اوقات
خیلی بر آن نمی فرمود چون این طایفه را دامن اختیار از لوث و دنس تکلف پسا کف میباش و بتصرف
و خود را بی اقدام بامری نمیفرمایند پیروی همان میکنند که از عالم امر و باطن مأمور میشوند . قلمبند
از قدس سره (۲) نظر بر رعایت این آداب کلمات و تالیفات منظومه زیاد تر از منظومه آنها واقع شدند
..... الخ)) (۲)

بحث ۲ - اشعاریکه بطبع نویسنده اند

تنها اثر منظوم می که شاید غیر از نگارنده کسی را بر وجود آن آگاهی نبوده و نسخه دیگری از آنها هم
در کتابخانه نمی موجود نباشد ترکیب بند ذیل میباشد :-

این ترکیب بند که خود منظومه مستقلی میباشد در یکصد و هشتاد بیت (دوازده بند) سروده و در سر لوحه
آن نوشته شده است :-

((دوازده بند بست در اصول دین و معرفت حقیقه کلبه انسانیه و مظاهیر آن)) -

اما موضوع و طرح این ترکیب بند که هر بندش مطالب جداگانه می میباشد چنان است که پنج بند اول
در اصول خمس مذهب جعفری و ششم آن ((بند سادس در مدح حضرت شاه چراغ)) و بند هفتم
تا دهم بترتیب در موضوعات ((تذکیر نفس . مراتب ناس . حقیقه کلبه انسانیه . مدح حضرت حجة الله ص))
ساخته و پس رداخته شده اند آنچه موجب چاپ نگردیدن و حتی بر ملا نشدن این منظومه گردیده
شاید بند های باز دهم و دوازدهم آن بوده باشد که در ذیل عناوین :-

((بند احدی عشر در مدح حضرت ارفع اسعد افخم و الاروحی فداه و بند اثنی عشر
در مدح جناب جلال تعالی اجل اکرم دام اقباله العالی))

منصور از این دو مدوح را ناظم در پایان منظومه توضیح داده و نگاشته است :-

((دوازده بند در زمان حکومت ایالت و حکمرانی حضرت معتمد الدوله (۳) و وزارت و پیشکاری

جناب خیر الحاج حاج نصیر الملک انشاء و تحریر شده امید است که
قبول خاطر فیض مظاهیرشان شود و بنظر رضا در او نگردد)) -

سبب نظم این ترکیب بند مخصوصا مدیحه سرایان و بند آخر غصب حقوق اجدادی و گرفتاریهای شدیده
اداره امور آستانه احمد موسی ع (شاه چراغ) و املاک موقوفه ایشان بود که قطب رسته ذهی را بدست
استغنی و بی نیازی باین مدائح وادار نمود زیرا علاوه بر آنکه مضارع اول هر بند را -

۱ - منقذ و ربیر عشقش (مرحوم مجد الاشراف) میباشد

۲ - نقل از سطر ۱۴ تا ۱۸ ص ۶۰ اوصاف القربین چاپ شیراز

۳ - معتمد الدوله فرهاد میرزا از احکام مقتدر فارس بوده است -

۴ - (در عهدی از عهدی در مدح و تعالی) رساله مظفریه (ضمیمه جلد اول جلالیه)

۵ - (در عهدی از عهدی در مدح و تعالی) رساله مظفریه (ضمیمه جلد اول جلالیه)

((باری حق احمد بن موسی کاظم)) آورده صراحتاً هم در بند بازدهم گفته است :-

((ده سال قسوزن است که مظلوم زحمت هستم . ورها داوریش کرده بداور))

مؤید این نظر رساله مظفریه (۱) میباشد که همین رکن ذهبی بدربار مظفرالدین شاه قاجار نوشته است وها در مقام خود معترفی خواهم نمود . -

نسخه این منظومه با خط نستعلیق بسیار نفیس و زیبای سیلانی ناظم روی کاغذ خان بالسخ اعلی و بقطع بغلی در ۲۲ برگ ۸ سطری کتابت شده است . تمام صفحات این نسخه مجدول و مسطر بآب طلا میباشد این نسخه رقم و تاریخ ندارد ولی در بند دوازدهم دو بیت ماقبل آخر تخلص این رکن ذهبی بدینگونه آمده است ((مدح تو قدسی . همه مستغنی از مدح * هستند براین قول ظهور ارچه مشیر است)) . - از جنس کاغذ و مرکب . نفاست و تذعیب و خط این نسخه چنین مستفاد میشود که مرحوم مجدالاشرف از شدت گرفتاری ناچار شده است بوسیله ثبکه دون مقام قطبیت و ارشادش بوده دست بزند . اما معلوم میشود بوسیله دیگری اشکالات کارش برطرف گردیده و مورد محبت و لطف معتمدالدوله قرار گرفته اند از ارسال آن منصرف شده است . -

دلیل این بیان و آنچه در صدر این بحث گفتیم این است که اولاً در هیچ یک از آثار خطی و چاپی ذهبییه حتی رسائل مرحوم آقامیرزا احمد اردبیلی (که بیست سی سال ملازم خدمت و دائم الحضور وی بوده است) اثری از این ترکیب بند بافته نشده . ثانیاً این رکن ذهبی در رساله مظفریه (۲) شخصیت این خاکسرم را پس از موکشتنوده و محبتهای او را در باره خود و نظم آستانه احمد بن موسی بخیر یاد نموده و گفته است . ((..... مرحمت پناه حاجی معتمدالدوله العلویه العالیه (۳) که مکرر طسلا ب - علمه را بل علما را تادیب میفرمود ولی فقیر را بکمال مرحمت و لطف نوازش میفرمودند و انواع مختلفه و انتظام آستانه مبارک در کمال مذاقه صورت داد چنان نظمی که تا حال برقرار است و مورت دعای خیر و نیکیهای ابدی الخ)) (۴)

مبحث سوم - آثار و تالیفاتیکه چاپ شده اند

بحث ۱ - رساله تام الحکمه از مجموعه آثار این رکن ذهبی شش رساله بطبع رسیده اند :-

این رساله بمنزله دیباچه می باشد که مؤلف بر کتاب قسوائم الانوار (۵) پدر و استاد خویش نگاشته است . مؤلف نام خود را یک ذکر ننموده ولی نام رساله را پس از تعریفی که از مباحث آن نموده بدینگونه آورده و رساله را خاتمه داده است : ((..... مخلوق قدر دان شده غنیمت شمرند و کلمات مندرجیه در این مقدمه را افسانه شمارند چرا که در بین تحریر این مقدمه سر و سرغیبی نهفته بگو شم گفته :

- ۱ - رجوع شود بشماره ۳ یا ورقی صفحه قبل ۲ - در (بحث ۴ از مبحث سوم) همین فصل معرفی میگردد .
- ۳ - سختگیریهای معتمدالدوله را در سرکوبی اشرار و امور و سختگیری با اطرافیان شرح داده است .
- ۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱ حاشیه ص ۲۰۷ تا سطر ۱۶ متن ص ۲۰۷ رساله مظفریه (ضمیمه جلد اول جلالیه)
- ۵ - در (بحث ۱ از مبحث سوم از فصل سیزدهم) مفصلاً شرح داریم . -

نام الحکمة : معلوم میشود که پسند و دوست شده است فبنا علیه نام نهادیم او را : بمقدمه نام الحکمة

لا کمال النعمة : و فقی الله و ایاکم بالثبات فی صراط المستقیم بحوله و قوته (۱۰) ((۱)

سبب تالیف این رساله با توجه باینکه کتاب قوائم الانوار اولین تالیف ذهبیه میباشد که در سال ۱۳۰۱ -

بجای چاپ رسیده است (۲) مؤلف این رساله شرح مبسوطی در تهیه مقدمات چاپ و سرمایه آن نگاشته

و سپس سبب تالیف کتاب را بیان و در ضمن التماس دعا ئی بنام خود اشاره کرده و نوشته است : -

((..... فقیر هم محض تبصره ایتم آل محمد فی السلسلة الذهبینکا شتن این مقدمه

بسر داخت که خوانندگان از فقرای باب الله با بصیرت داخل در کتاب گردیده بهره ور شوند حقیقتاً (۳)

و بدعا ی خیر اقل السادات الشریفیه و خدام الفقراء الذهبیه را یاد فرموده الخ)) (۱)

موضوع این رساله یک دوره بسیار مختصی در توحید و نبوت و شرح مفصلی در اخت النبوة (کیمیا گری)

و تطبیق آن با حکمت متعالی الهی میباشد که در بایانهای خلاصه ئی از شرح حالات و تالیفات چند تفسیر

از متأخرین اقطاب ذهبی آمده است . طرح این رساله بر سه مقدمه و چهار تمهید بنا شده که با روش

تحقیقی ذیل شروع و خاتمه یافته است : -

مقدمه ۱ - آغاز کتاب را پس از بسطه با جمله زیر و حدیث دایمی شروع کرده است :

((چون عموماً حق تعالی از بد و خلقت آدم - شرح حقیقی و عالم واقعی باشیا - امکان به جهت معرفت

و شناسائی خود بمقتاد حدیث الخ)) آنگاه مراحل هفتگانه جنین و عمر آدمی را با ادوار

سبعه عالم مطابقت کرده است . -

مقدمه ۲ - حکمت الهی را به لا نبوة و اخت النبوة قسمت کرده و تحقیقات دایمه داری در هر یک

نموده است . -

مقدمه ۳ - مقایسه بین عالم صغیر و عالم کبیر (۴) نموده و ظهور و بطون هر یک را شرح داده است .

آمار تمهید اول این رساله در مباحث خلقت نور محمدی و علوی و فاطمی علیهم السلام و ظهورات -

انفسی و اتفاقی آنها میباشد . در تمهید چهارم سه تن از اقطاب اخیر ذهبیه (آقا محمد طهم درویش .

آقا میرزا عبدالحی . میرزا ابوالقاسم راز) را نام برده و شبه ئی از حالات و آثار آنان . مخصوصاً پس در

و استاد خویش را شرح داده و آنگاه بتحقیق در باره کتاب قوائم الانوار پرداخته است .

این رساله در مقدمه کتاب قوائم الانوار (صفحه ۱ تا ۵۰) چاپ تبریز طبع شده است . -

۴ - در (بحث ۱ از مبحث سوم فضل سیزدهم) مفصلاً شرح داده ایم . -

۱ - خلاصه و نقل از سطر ۹ تا ۱۳ ص ۵۰ و سطر ۱۶ تا ۱۹ ص ۴۷ از رساله نام الحکمة چاپ تبریز

۲ - ضبط اصل نقل شده . -

۳ - حدیث علوی ((انزع جسم ثقیل الخ))

۴ - خلاصه سوالات (ص ۵۰ و ۵۱ / ص ۶۱ و ۶۲ / ص ۴۲ / ص ۵۶ / ص ۶۶) رساله تحفة الوجود چاپ تبریز

۵ - نگارنده بمناصب بیان معنی ((قطب در نظرد ذهبیه)) در مقدمه باب سوم این رساله مفصلاً بحث نموده است

۶ - خلاصه چاپ (هفتاد و دو . ۷۵ . ۷۶ . ۷۷ . ۷۸ . ۷۹ . ۸۰) رساله تحفة الوجود چاپ تبریز

۲- ((وجه تسمیه این سلسله به ذنبه (۱) مقصود واضح اسم بوده است ؟)) (۲)
مؤلف باستناد ((فقه الرضا و طب الرضا)) (۱) دو وجه برای این رسم بیان و اشاره بمبانی نمایی
((اخت النبوة)) نموده است (۳)

۳- ((سلاسل از معصوم چهار بوده و حال بدون شك منحصر بسلسله علیه است ستر این انحصار چیست)) (۴)
بحث باسخ قبل در موضوع اخت النبوة تعقیب و با تحقیق در موضوع ولایت جواب سائل داده شده است (۳)
۴- ((طریق حق واحد است پس حدیث الطریق الی الله بعدد انفا من الخلائق چه معنی دارد)) (۲)
حق تعالی هستند مؤلف از بحث فلسفی (موجودات مظاهرا سما حق تعالی هستند) استفاده کرده
و ((طریق)) حدیث را به ((اسباب و صول)) تفسیر نموده است (۳)

۵- ((ستر الهی چرا بدون واسطه بمخلوق نمیرسد ؟)) (۲)
مؤلف با بحث نور و طلوع و غروب خورشید که عموم موجودات عالم را روشن و تربیت مینماید مسائل
آورده و این پرسش را پاسخ داده است (۳)
در خاتمه مؤلف پس از آنکه نام رساله را چنانکه گذشت متذکر گردید وجه تسمیه هر یک از کلمات این اسم را
بحث نموده و ضمنا نام خود را بدینگونه یاد آورده و با تحقیق در شعبه های این سلسله رساله را بپایان
رسانیده است : ((..... سلسله الذریب است دلیل است که اسم متکثره از این
رساله بهره ور خواهند بود الخ)) (۴)

این رساله با خط نسخ ((زین العابدین نوانه مرحوم قائم مقام فی سنه ۱۳۲۳ در سلما))
کتابت و در تبریز چاپ شده است .
بحث ۳- رساله مرآت الکاملین

این رساله در تفسیر و تحقیق دو تابلو (دایره توحید و مهر نبوت) (۵) میباشد که مؤلف ساخته است
مؤلف نام خود و رساله و موضوع و علت تألیف آنرا در بابان آن بدینگونه آورده است :
((..... (فبنا علیه) فقیر اقل السادات الشریفیه جلال الدین محمد الحسینی الشریفی المتولسی
السده السنیه الاحمدیه الموسومه بشاه جیراغ خادم الفقرا الذریبیه
نام نهادن این رساله را (مرآت الکاملین) بجهت آنکه کملین در هر در این رساله و در این
شکل کامل که صورت مهر نبوت ختمیه و بمنزله مرآت سراپا نماست خود را مشاهده و بنظر دقت و عبرت بنهند .
..... الخ)) (۶)

۱- در باب دوم این رساله مفصلا تحقیق و ۷ وجه ذکر گردید حال آنکه در اینجا دو وجه بیان شده است
۲ و ۳ رجوع شود بشماره های ۴ و ۶ از باب و ورق صفحہ قبل ۴ - خلاصه و نقل از سطر ۶ ص ۸۱ تا سطر ۳
ص ۸۲ رساله تحفة الوجود چاپ تبریز ۵ - در (بحث و مبحث اول) این فصل تحقیق گردیده است .
۶ - خلاصه و نقل از سطر ۱۹ ص ۳۳ تا سطر ۲ ص ۴۴ / و سطر ۳ تا ۷ ص ۳ مرآت الکاملین چاپ سرمدیه
شیراز .

تاریخ تالیف این رساله معلوم نیست ولی بنظر می رسد که تالیفات او آخر عمر این رکن ذی بی با شمس زیم را
علاوه بر دقت مطالب آن نامشروع در سایر تالیفات این مؤلف ذکر نشده است .
طرح این رساله بر یک مقدمه مفصل . متن و خاتمه مختصری بنا شده است :
مقدمه . پس از خطبه عربی که در آن براءت استهلال بموضوع و مباحث رساله گردیده با جمله خطابی
زیر متن رساله شروع شده است :
((بدان ای برادر شفیق بعنایت حقیق طالب کسوف سر تحقیق که مدینه مقسوره انبیا نه مدینه

طبیعه محمدیه است الخ) (۱)
در این مقدمه مباحث زیر برترتب بحث شده اند :
موالید ثلاثه و تطبیق بامر تصوف . آداب سبزو سلوک که از بحث ذکر یا همیت فکری و داخته و در صورت
فکریه سالک که مظاهر کلی الهی هستند بحث کرده و نمودار آنها را همین (دایره توحید و مهر نبوت)
معرفی کرده است . سلاک راه (ارباب معاملات . حالات . صاحبان مقامات) تقسیم نموده
و بمناسبت طبقه سوم تجلیات نوری اشیاء سبزه قلب را بحث نموده است .
متن رساله . مباحث مذکور در مقدمه را با اشکال و دو تابلو (دایره توحید و مهر نبوت) تطبیق نموده است
خاتمه . بحث مختصری در تطبیق اشکال و تابلو با اصول اخلاص النبوة (علم الصنعة . کیمیا گداز) (۲)
نموده است این رساله با حروف سربی ، اخیراً در شیراز چاپ شده است .
بحث ۴ . رساله مظفریه

مؤلف بمناسبت موضوع و طرح متن رساله و اتحاد آن بمظفرالدین شاه قاجار (۱۳۱۳ - ۱۳۲۷) پس از
بسمله متن رساله را با نام آن و عبارت ذیل آغاز کرده است :
((رساله نعمت شریعتی مظفریه لا زال مؤیداً بالنصر والافزاز فقیر از عدم نمودار بحر ض

حضور مبارک میرساند که آدمی را سوابق وجودیه ایست الخ) (۳)
مؤلف علاوه بر این رساله سه
دو تابلو ((. که صورت مهمو نبوت کفر رسول مختار است معصوف بدوایر توحید و معرفت
وحکمت اخلاص النبوة آن خصوص است الخ) (۴)
بانتظام یک قطعه ((لوح جنت الاسماء) (۵)

۱ - رجوع شود بشماره ۶ یا ورقه صفحه قبل ۲ - در (بحث ۳ از مبحث اول) این فصل مفصلاً بحث
شده است ۳ - خلاصه و نقل از سطر ۲ تا ۵ ص ۱۹۷ رساله مظفریه ضمیمه جلد اول جلالیه چاپ شیراز
۴ - خلاصه و نقل از سطر ۱۲ و ۱۳ متن و سطر ۱۶ حاشیه ص ۲۱۰ و سطر ۷ حاشیه ص ۲۰۹ تا سطر ۴
متن ص ۲۱۰ رساله مظفریه ضمیمه جلد اول جلالیه چاپ تبریز ۵ - لوح جنه نفوس و طلسمی بود که بقانون
خاصی از قوانین طلسمات نرقه حروفیه بر قطعه فلزی نقش کرده و با آداب و رسوم خاصی آنرا بنام اشخاص
(بیشتر بزرگان و سلاطین) پسر مینمودند . این لوح و طلسم چنانکه از معنی لغوی (جنه) برمیآید بسری
محافظت اشخاص از گزند طبع بوده است : ((جنه از باب نقر و جن علیه اللیل جنا بفتح اول یعنی پوشیده او را
شب و هر چیز که پوشیده شده است از تو . گفته میشود جن عنک برینا . مجهول و جن اللیل بکسر اول
تاریکی شب است و جنه بضم اول هر چیزی که نگاهداشته است و باره و خرقة ایست که میپوشد او را زن که
میپوشاند از سر او آنچه پیش روی و پشت سر اوست و میپوشد روی را و دوپهلوی سینه را برقیه
و در پیش و جنه بکسر اول گروه پریان است الخ) ((خلاصه و نقل از سطر ۱ تا ۱۳ ص ۱۰۲۲ شرح
قاموس) .

..... تو سبط میرزا محمد حسین عشقی (۱) رئیس فقرای حقه ذ هبیه دارالخلافه با هسوه (۲)
 بدربار اتحاد نموده و (بشکرانه این عنایت خداداد قرار داده که جاری بلمر مخصوص را از حال
 الی بعد ها در بقعه مبارکه (۴) روشن نمایند مسی بامیرسالا وی مظفریه که فقرای ذ هبیه حقه با لاجماع
 یکسره و اصیلا در اوقات مخصوص متبرکه در حضور مبارک فیض آثار (۴) پای چراغ ذ کوی مخصوص
 و لویه در کار باشند برای ابقای بقای دولت ابد مدت بلا شک فقرای ذ هبیه اطراف بلا د هم
 چون تاسی کامل دارند ذاکر و شاکر و دعا گو خواهند بود . یداله فی الجماعه الخ) (۲)

سبب تالیف این رساله . اتحاد هدایا بدربار . روشن داشتن چار و دعا گوئی بشاه چنانستکه شمه بی از آنرا
 در معرفی ترکیب بندی از این رکن ذ هبی (۵) بیان کرده و بناچار مقدمه دیگری در اینجا اضافه مینماید .
 متصدیان سابق تولیت و موقوفات حضرتی (۴) از کوچکترین فرصتی مانند تغیر شاه و تبدیل حاکم استغاده
 بزرگی نموده و بتخسیر نکات دامنه داری در بین رعایای املاک موقوفه و خدام و کارکنان آستانه بی پرداختند
 و متولیان وقت را در محظورات و گرفتاریهای شدید قرار میدادند .
 این تصادفات موجب می بودند که سه تن از اقطاب اخیر ذ هبیه (۶) با حکام و درباریان وقت کم و بیش
 در تماس باشند اتفاقا این حادثات در زمان تصدی این رکن ذ هبی نیسرو گرفت و بناچار ارتباط او را با دستانگاه
 دولتی پیش از سابقش نمود (۶) چنانکه بعد از مسافرت چندین ساله و ارتحال بدر (۷) آشفتنی در امور
 آستانه پیدا شد تا بکمک دربار ناصر و قدرت معتدالدوله (۵) آرامشی ایجاد گردید اما با کشسته
 شدن ناصرالدین شاه (۱۲۶۴ - ۱۳۱۳) معاندان تولیت از نو قد علم کردند . در این باره
 پس از جلوس شاه اتابک اعظم (میرزا علی اصغر خان) بنظام الملك (حاکم شیراز) دستور اکیس
 داد . و مخالفین را بر جلی خود نشانده .

بنابر این تالیفات رساله مظفریه و تقدیم هدایای فوق بدربار سپا سگزاری از کمک و تقویت امور تولیت بوده که
 که در سال ۱۳۱۲ هجری (تاریخ تالیف این رساله) انجام شده است .
 طرح و موضوع این رساله چنانکه از نامش پیدا است بر بیان شش نعمت مظفری (۱ - تولد شاه) در شش
 چهاردهم شهر جمادی الثانی سنه ۱۲۶۹ شده است) (۸) ۲ - جلوس شاه و صدارت اتابک اعظم .

۱ - برای ترجمه احوال وی بشماره ۳۲ باب سوم (شیوخ این قطب ذ هبی) مراجعه شود .
 ۲ - رجوع شود بشماره ۴ یا ورقی صفحه قبل ۳ - جرای قديم با شمع روشن میشد و این جار امیر
 سالاری تا چند سال قبل موجود و بهمین نام معروف بود . ۴ - منظور حضرت احمد بن موسی ع (شاه
 چراغ) است ۵ - در (بحث ۲ از مبحث دوم) همین فصل معرفی گردید .
 ۶ - از اقطاب ذ هبیه سه نفر بدر و سرونوه (میرزا عبدالنبی . میرزا ابوالقاسم راز . میرزا جلال الدین محمد
 مجد الاشرف) تصدی این تولیت را داشته اند . اولی آنها که بنا بمقتضیات زمان بیکاره کناره گیری نمود (بشماره ۳۴
 باب سوم رجوع شود) . دومی چون برادرش (میرزا ابوالفضل خاوری) از درباریان فتحعلیشاه قاجار بود
 مخالفین قدرت مزاحمت زیادی نداشتند بنا بر این تمام گرفتاریهای برای این قطب اخیر ذ خبره گردید و چندین سال
 سرگرم مجادلات و کشمکش با معاندین بود تا در این اواخر سلطنت ناصرالدین شاه و حکومت معتدالدوله (به بحث ۲
 از مبحث ۲ همین فصل رجوع شود) ادغام تولیت گزینت .

۳- وجود اقطاب سلسله الذهب که ((دولت زندیه بقوت ولایت سرشار ... آقا محمد هاشم درویش ...
 ذی مبتدئ بدولت قاجار گردید (۱))) (۲) ۴ - اطاعت امرا و وزراء از شاه ۵ - سیاست
 کشور داری شاه و تجلیل از معتدالدوله ۶ - سابقه موقوفات و تولیت آستانه احمدی ع و سیاست داری از -
 کمکهای دربار) گذارده شده است . این رساله در مذیل جلد اول جلا لیه (۳) متن و حاشیه ص ۱۹۲ تا ص ۲۱۱
 بسال ۱۳۲۰ هجری در تبریز بچاپ رسیده است .

بحث ۵ - تعلیقات بر رساله بطلان تناهی ابعاد (۴)

سبب و تاریخ تالیف این رساله چنان بوده که مؤلف نوشته است :

((..... از اتفاقات حسنه در سینه هزار و سیصد و ده جناب نتیجه السادات
 حاج میر محمد ابراهیم آقای تاجر ولد شریف العلماء (۵) نصیب شدند
 ایشانرا تشرف بخاک پاک فارس و در اوقات ملاقات مایل گردیدند که رسائل کوچک مختصر مر حرم
 سیدی (۶) قدس سره العزیز را استنساخ فرمایند منجمله این رساله بطلان تناهی ابعاد است که نسخه
 فرمود . چون غموضی داشت در تطبیق عقاید مسیحیان با مشرب اهل عصمت علیهم السلام خواهم
 فرمودند که توضیحی شود که دستور العمل خودشان باشد و عموم سلاک سلسله الذهب علیه حقه فبنا علیه
 بعرض می رساند که الخ)) (۷)

موضوع این رساله - مؤلف بمناسبت مباحثی از هیئت و نجوم که متن رساله پدر (۴) موجود میباشد بتحقیق
 در طبیعات پرداخته و اصول هیئت بظلمیوس و طبقات آسمان را بدلیل طبیعی رد کرده و ابعاد و فضا .
 کسرات و عوالم را بی نهایت و علی التوالی معرفی نموده و بعضی از آنها را قابل سکونت دانسته و همگی را مستند به
 احادیث ساخته و ثابت کرده است . آنگاه درباره کره زمین از کشف آمریکا ((مسیحیان بسبب آنکه
 موافق گردیدند بشوری ینکه دنیا را یافتند که محاذی قطعه آسیاست الخ)) (۷)

سخن بمیان آورده و علل پیشرفت و ترقی اروپا ثیان را عمل بقوانین اسلام (بدون آنکه اسبی از آن بیرون) (۸)
 دانسته و معتقد است که اسلام در میان دانشمندان اروپا نضج گرفته و بتمام عالم سرایت خواهد نمود و موجب

۱ - بقیه از با ورقی صفحه قبل

۷ - رجوع بشماره ۳۶ و ۳۵ باب سوم شود ۸ - خلاصه و نقل از سطر ۴ ص ۱۹۸ جلد اول جلا لیه چاپ تبریز

۱ - در ترجمه احوال آقا محمد هاشم درویش این داستان تحقیق شده است (بشماره ۳ باب سوم) مراجعه گردد .
 ۲ - نقل از سطر ۸ تا ۱۳ حاشیه ص ۲۰۲ جلد اول جلا لیه چاپ تبریز
 ۳ - در (شماره ۱ از بحث ۲ از بحث دوم از تحقیق) همین فصل معرفی میشود
 ۴ - اصل رساله تناهی ابعاد تالیف پدر و استاد همین رکن است که بدو دسته سوال پسر و خلیفه اش پاسخ داده
 و در (بحث ۲ از بحث پنجم از فصل سیزدهم) این باب معرفی گردید

۵ - شرح حال این پدر و پسر که در سراسر فقری دیگر رنجها برده اند تا بسعادت دولت ذهی رسیده اند .

۶ - منظور مرحوم راز است ۷ - خلاصه و نقل از سطر ۷ ص ۱۲۲ تا سطر ۱۷ ص ۱۲۳ . سطر ۱۶ و ۱۷ ص ۱۲۹

۸ - مؤلف این معنی و نظائر آن را در رساله تام الحکمة (از بحث سوم . این فصل) مفصلاً تحقیق نموده است .

(۱) اتحاد ملل و دول خواهد گردید . -

بهر حال این رساله نماینده روح باز و عدم تجسم فکری اقطاب از هبیه عموما و مؤلف این رساله مخصوصا میباشد این رساله طرح معین و ثابتی نداشته و مطالب را چنانکه در بالا اشاره شد مورد بحث قرار داده و بسا این جمله ((تمت التحلیقات رساله بطلان تناهی ابعاد)) رساله را خانه داده است . -
این رساله در مذیل (ص ۱۰۱ تا ۱۵۱) متن رساله تناهی ابعاد پدر و استاد این قطب بسال ۱۳۱۶ - هجری در تبریز چاپ شده است . -

بحث ۶ و ۷ - مکتوبات مرحوم مجد الاشرف و مجلل الانوار

این قطب از هبی وارث دستگاه و خانقاه عظیمی بود که ریاست دنیوی (تولیت آستانه احمدی ع) هم بآن - اضافه گردیده بود باین معنی که در غالب از استانیها و شهرستانهای بزرگ ایران خانقاه و شیخ داشت که با وی در تماس بودند . لذا بناچار مکتوبات زیادی نگاشته است .
یکی از خصائص این رکن از هبی آن بود که شخصا و با خط زیبای خود (غالبا هم شکسته مینوشته است) بمراسلات رسیده و جواب میداده است . بهمین جهت مجموعه مکتوبات وی از لحاظ انواع خطوط و تنوع مطالب کتاب نفیسی میباشد . اما چه سود که هر یک از آنها بنقطه ای از ایران رفته و آنها در یکجا گرد نیامده است . تنها مجموعه نیکه از نامه های این رکن از هبی بجای مانده رسالات میباشد که بحوزه فقری است - آثار با بجان نوشته است اگرچه متن قسمتی از آن مکتوبات نفیس که در خانقاه صدقیان خوئی توسط مرحوم پرویز خان دیرمغانی (صفیر العارفین) (۲) جمع آوری شده بود . متاسفانه در زلزله سلماس و غارت شهرستان خوی (۳) از بین رفته است ولی خوشبختانه دو قسمت از این مکتوبات بجای مانده است .
قسمت اول - یک نسخه از مجموعه زیبایی که از بین رفته است و محتوی بیش از چهارصد مکتوب و بنام (مجلل الانوار) میباشد در خاندان خسرو پرویز موجود است که بنظر نگارنده رسیده و در صدق طبع و نشر آن میباشد .
خدایشان موفق دارند . -

قسمت دوم - مراسلات نیکه گوینا متن آنها با خط و مهر این رکن از هبی است در نزد مرحوم آقا میرزا احمد اوردبیلی (جناب وحید الاولیا) موجود بوده چنانکه هیجده مکتوب آنها در فصل ششم اوصاف المقربین (ص ۶۷ تا ۹۵ چاپ شیواز) طبع کرده و در آغاز آنها نوشته است :-

((فصل ششم - در ذکر صورت بعضی از مکاتیب قدس سره (۴) به بعضی از دوستان خود مرقوم فرموده چون

تحصیل آنها تماما و با غالباً ممکن نیست زیرا که یکی از آنها حقیر است که متجاوز از -

۱- رجوع شود بشماره ۸ از باب و رقی صفحه قبل ۲ - از مشایخ بزرگ و نامدار این قطب بوده است که

بر ترجمه مختصری از احوال در شماره ۳۶ باب سوم گذشت و برای اطلاع بیشتری بتذکره پرویزی چاپ تبریز رجوع گردد ۳ - برای اطلاع بر چگونگی زلزله و حمله ارامنه بخوی و سایر جزئیات این وقایع بتاریخ آذربایجان

رجوع شود ۴ - منظر استادش مرحوم مجد الاشرف است . -

د و بست رقیه مبارکه ... موجود دارد ... که اگر غالب آنها جمع گردد بقینا از دو هزار عیلاوه خواهد بود (..... الخ) (۱)

مبحث چهارم - آثار و تالیفات عربی ابن رکن ذهبی :-

از تالیفات ابن رکن ذهبی که بنشر عربی نگارش یافته است یک رساله مفصل و دودسته مسوالات میباشند که ذیلا معرفی میگردند :-

بحث ۱ - رساله خلاصه الذهب

تنها رساله نسبت به مفصلی که بیش از هزار بیت کثابت دارد و بزبان تازی نگارش یافته است این رساله میباشد که تاریخ تالیف آن معلوم نیست ولی نام آنرا مؤلف بدینگونه یاد کرده است :-

((..... رایت فی المنام قال قائل سمّ الرسالة بخلاصة الذهب فبعد ذلك المروءة الخبيبة تيقنت انها مطلوبة لصاحب السلسلة العلية الرضوية عليه السلام فسميتها به تبعنا وتبركا وسخ بخاطري الفاتر ان ابين لك حقيقة الذهب وخلاصة وجه ثبا به وكماله وقوام الخاصه))

موضوع این رساله تحقیق و تفسیر حدیث نبوی ص ((سائل العلماء وخالط الحكماء وجالس الكبراء)) میباشد که شهید ثانی (۲) در کتاب منیه المریدین آنرا شوح مختصری نموده و مؤلف عبارات او را در ذیل غنصوان ((قال الشيخ الجليل زين الدين المعالي (۲) قدس الله سره)) در سر آغاز رساله عینا نقل کرده - و سپس به بحث پسر داخته است . منتهی یک سلسله مطالب عرفانی در ضمن تفسیر آن آورده است که ما در بیان طرح رساله بدانها اشاره مینمائیم :-

این رساله بر نقشه معینی طراحی نشده و فصل و باب معینی ندارد . اما مطالب آن در پنج پیمان و یک خاتمه میتوان خلاصه نمود :-

بیان ۱ - تمیز و تشخیص سالکین و مراتب علم و عرفان آنها که در اثنا آن یکی از وجوه تسمیه ذهبیه را ذکر نموده است .

بیان ۲ تا ۴ - باعتبار حدیث فوق علماء و عرفا را بدرجات تقسیم نموده است باین معنی که حدیث معروف ((الا ان للعلم ثلاثة اشياء من دخل في الشبر الاول تكبر و تبختر . ومن دخل في الشبر الثاني تواضع و تخاشع . ومن دخل في الشبر الثالث علم انه لا يعلم)) را مطرح کرده و در سه بیان علماء و عرفا را باین درجات تطبیق کرده و مطالب مختلف را (مراتب نفس . ولایت شمسیه و قمریه . پارهائی از شطحیات عرفا . وجه تسمیه دیگری برای کلمه ذهبیه) مورد بحث قرار داده است .

۱ - خلاصه و نقل از مسطور ۸ تا ۱۵ ص ۷۳ خلاصه الذهب چاپ تبریز

۲ - زين الدين بن علي بن احمد بن محمد بن علي بن جمال الدين بن تقى بن صالح بن اشرف الجبعى العامل الشافعى (۱۱۲ - ۱۱۵) که تالیفات زیادی دارد .

بیان ه - طبقه سوم علما و عرفا (اهل الله) که در هر دوری واسطه فیض هستند و در حدیث نبوی به ((کبریا)) تعبیر گردیده است با علامات و آثار وجودی آنان را شرح داده و بمناسبت مقام ابرسن اهل الله و اقطاب را ولی جز حضرت حجة موعود ع معرفتی کرده و با اشاره بمباحث (رجعت . موت . قیامت) ظاهرا رساله را خاتمه داده است . اما مجدداً با این جمله ((لبس قصد لی الاختتام الرساله بهذا المقام فبنا علیه نرجع ونقول الخ)) (۱)

مباحث جدیدی را که میتوان گفت (خاتمه) رساله میباشد بیان نموده است :-

خاتمه - مباحث (الوهیت و عبودیت . تجلیات رب بر قلب عبد) را بمصطلحات زیادی از کیمیا گسری (اخت النبوة) آمیخته و با جمله زیر رساله را تمام و دعای ماه رمضان را نقل نموده است :-

((..... فالان بختم هذه الرسالة بذكر هذا الدعاء مناجيا بحضرة خالق الارض والسما في شهر رمضان حين مداومتی بهذا الدعاء المباركة المعصومة السماوية الخ)) (۲)

این رساله با خط نسخ ((زین العابدین قائم مقامی)) در تبریز چاپ سنگی شده است .

بحث ۲ و ۳ - دو دسته سوالات

در معرفی رسائل نور علی نور (۳) و تناهی ابعاد (۳) این دور رساله مختصر و دو دسته سوالات هفتگانه و دو گانه ثبک منشأ . تالیفات آن دور رساله گردیده اند معرفی نمودیم لذا تکرار نوی نمائیم .

بحث پنجم - آثاریکه نسخ محدودی از آن موجود میباشد :-

تمام تالیفات این مؤلف که بدست آمده در زمان حیات و یا اندکی پس از ممات وی بطبع رسیده است مگر چهار رساله که یکی از آنها منظوم و قبلا (۴) معرفی گردید سه دیگر بطبع نرسیدند عبارتند :-

بحث ۱ و ۲ - حاشیه بر دور رساله از یک مؤلف

دور رساله (مناسک حج و تحفة الخواص) (۵) تالیف میرزا هدایت اله بن ابوالخیر (۶) را قبلا معرفی نمودیم . این قطب ذهبی بر رسائل عمه زاده خویش شروخی نگاشته و مطالب مختلف آن دور را شرح و بسط داده است نسخه اصل آن رسائل که شارح با خط خود حاشیه نوشته در کتابخانه نگارنده موجود هستند .

بحث ۳ - حاشیه بر مکتوب میرزا هدایت اله

مؤلف دور رساله فوق مکتوب مفصلی که در حدود چهارصد و پنجاه بیت میباشد باین قطب ذهبی نگاشته و در آن مباحث عرفانی مختلف (معنای ولی و مرشد . و شرائط و احکام قطب . علم صوفی و مکاشفات عرفانی . مراقبت مراد از اعمال مرید . مقایسه مرشد با طبیب حاذق . علامات مرشد کامل) را بحث نموده است .

۱ - نقل از سطر ۵ تا ۹ ص ۱۱ . سطر ۱۲ ص ۷۳ تا سطر ۲ ص ۷۴ . سطر ۲ تا ۱۱ ص ۸۶ رساله

خلاصه الذهب چاپ تبریز ۲ - رجوع شود بشماره ۲ از صفحه قبل

۳ - در (بحث ۹ از مبحث سوم) و نیز (بحث ۲ از مبحث پنجم) فصل سیزدهم این باب این دور رساله

معرفی گردیده اند ۴ - (در بحث ۲ مبحث دوم) همین فصل معرفی شد

۵ - این دور رساله در (بحث ۲ و ۴ از مبحث دوم از تحقیق از فصل سیزدهم) این باب معرفی شدند .

۶ - علاوه بر باروقی مباحث گذشته (معرفی آثارش) در ضمن مریدان نامی میرزا ابوالقاسم راز (شماره ۳۵ باین سوم)

معرفی گردیده است .

نقل از سطر ۱۲ ص ۸۲ خلاصه الذهب چاپ تبریز

این رکن ذی هبی هم بهمان سیوه و سنت دو رساله قبل در حاشیه غالب صفحات شروع مختصر و مفصلی بر نامه سه عمه زاده خویشتن نگاشته است . نسخه اصل این مکتوب که با خط نسخ بسیار زیبای مؤلف در ۲۳ برگ ۱۷ سطری کتابت شده با حواشی که با خط نستعلیق و شکسته محشی تحریر یافته در کتابخانه نگارنده

موجود است . - (۱) کیمیا را ایمان بخدا و تقوی دانسته و نقل اینکسه بحث ۴ - رساله سیمرغ و کوه قاف

این رساله در پاسخ بر سه ش میرزا جعفر بزرگ کاشانی که از ((حقیقت سیمرغ و کوه قاف و مناسبت بین آن دو)) سوال نموده بود . تالیف شده است . رساله بعد از بسمله با جملات تجمیدی ذیل آغاز شده است : - ((الحمد لله الذی لا اله الا هو صمد لا تدركه العقول ولا اوهم الفحول من العلماء والحکماء الراسخون فی الفروع والاصول . . . الخ)) .

موضوع این رساله (مناسبت با سوال) تحقیق عرفانی در وجود سیمرغ و کوه قاف است . آن قواعد طرح این رساله بر دو مقاله (بحث در دو موضوعی که سوال شده است) و خاتمه (مناسبت بین آن دو) و ختم الخاتمه (تطبیق انسان کامل بسیمرغ) طوایحی و بنا شده است . در این رساله شبیه تحقیقات منطق الطیر شیخ فرید الدین عطار میباشد منتهی بزبان نثر و بسیار ساده بحث شده است . نسخه خطی این رساله در ۲۳ برگ مختلف السطریکه ۸ ورق اول آن با خط نسخ و بقیه با خط شکسته و نستعلیق کتابت شده است . این نسخه در ذیل شماره ۸۶ کتابخانه و شماره ۶۰۶ صفحه ۱۱۴ (جلد ۴) فهرست کتابهای آستان قدس رضوی ع موجود میباشد و با این جمله ختم گردیده است . ((. . . نیست از معنی الفقرو فخر . . .)) .

مبحث ششم - آثار و تالیفاتیکه نامشان بما رسیده است :- این رکن ذی هبی سه رساله را خود در تالیفات موجود خویشتن نام برده است که اصل آنها بدست نیامد :-

بحث ۱ - رساله عنقائیه
ممکن است تصور شود که این رساله همان رساله نامبرده فوق (رساله سیمرغ و کوه قاف باشد زیرا که علاوه بر شباهت اسمشان این رساله را هم بنام (میرزا محمد جعفر طبیب کاشانی) تالیف نموده چنانکه در رساله خلاصه الذهب (بحث تجلیات انوار الهی بر قلب سالك) نوشته است :-

((و شرح نالك الاجمال لا یلیق بهذا المختصر وان شئت تفصیلها مبینة فارجع الی رسالتنا المسماة بالعنقائیه فی قواعد السبر و سلوک و مطالب آخر من مستدعیات حبیبنا الایمانی و رفیقنا و شفیقنا الصمدانی المیرزا محمد جعفر الطبیب الکاشانی سلمه الله تعالی . . . الخ)) (۱)

اما خود این رکن در دو رساله (تام الحکمة فارسی . خلاصه الذهب عربی) خویشتن بدون آنکه ناهی از (سیمرغ و کوه قاف) بوده باشد نام این رساله را (عنقائیه) یاد و بدینگونه ذکر نموده است .

در رساله تام الحکمة در دو مورد از این رساله یاد شده است :-

۱- خلاصه و نقل از سطر ۵ تا ۱۲ ص ۸۷ خلاصه الذهب چاپ تبریز

الف - در بحث روح و نفس محمدی ص پس از بیانات مفصلی نوشته است

((و در رساله عنقابیة فقیر مشروحاً ثبت است مع شکی زائد... الخ)) (۱)

ب - در تحقیق میانی اخت النبوة (کیمیا گسری با علم الصنعة) پس از بیان مقدمات زیادی مفتاح (ایسن

طلسم محکم و مستحکم و ابن گنج باد آور شایگان (۱) کیمیا را ایمان بخدا و تقوی دانسته و مثل اینکسہ

از افشای بعضی از اسرار این علم پشیمان شده و نگاشته است : ((... .. با این عبارت مختصره موجزه غیر

... .. نعم بمميزات حكما ' فلا يسهفه قدما منحل ومنكشف تمبكره ' بحول الله العلي

انكشوف اسرار السبعين في لوزيد استغفر الله العظيم . مخفي نمانا كه تطبيقات وتدقيقات و تحقيقيات

لا: انما كذا... مختص به كذا... و دو ساله عنقا ئه فقیر است مشو حاکه هند...

نا تاں رکھا آنا خیرا ہاں کھا . بحول وقوتہ الخ) (۱)

[illegible]

از عبارات فوقی بر میآید که اولاً مؤرخ و ثانیاً کسیکه با بیان مختصی از اصطلاحات این فن چنان به خود میل نماید

میگویند که این کتاب در سال ۱۱۶۰ خورشیدی در شهر...

که است تعقار و بنیاد چگونگی میتوان تصور نمود (تواریخ) من نه پدر و استاد وی بنیاد من است

کرده است بیکباره بر ملا نمود. و وزیران فارسی بسوی طبیب دلاستانی توسه دادند.

بہر حال از مجموع این فرائض چنان مستفاد میسر شد کہ این مطلب را

پایان نرسانده . چه بسا خاتمه

بحث ۲ - تعلیقات پر رسالہ منامیہ

مترن، رساله منامیه (۲) تالیف پدر و استاد این خلیفه میباشد که اصل آن یافته نگردید (۲) ولی این قطعه سب

ذکر می شود از تعلیقات خود بر آن نام برده است

در جام بزرگ مدینه را از آن نام برده و نگاشته است :-

تقريباً ۱۰۰ سالہ کا ہے۔ یہاں سے اس کے نام لیا گیا کہ یہ ایک فوجی قلعہ تھا۔

۱۱) ... تعبیر کنی بخور - تر - ... بین رگه جبر - ... سبک تر کنی و سبکی و سبکی ...

در انتشار نداشته ... لهذا از روی نسخه اصل خط مرحوم سیدی (۳) قدس سره الحسری بر

نویسندگان و در حاشیه بحث خود

بهر صورت متن و تعلیقات و حواشی هیچیک بدست نیامده است .

بحث ۳ - تعلیقات بر هادی المصلین

رسالة هادي المضلين (٥) تأليف ميرزا هدايت الله بن ابو الخير (٦) بونہ

۱ - نقل از سطور ۸ ص ۲۱ . خلاصه سطر ۱۰ تا ۱۴ ص ۲۵ تام الحکمة چاپ تبریز

۲- دو (بحث ۳ از مبحث ششم از فصل چهاردهم) این باب معرفی گردید .

ص ۳۵ تام الحکمة چاپ تبریز - ۵ - (در ۶ بحث دوم از تحقیق) فصل چهارم معرفت گردید.

ملی ملک موجود است اما فاقد شرح میباشد . اطلاع نگارنده بوجود شرح این قطب بر آن رساله از بیابان خود اوست که در رساله تام الحکمة بمناسبت بحث تقیه قسمتی از متن هادی المضلین (درباره دعای سحر ماه رمضان) را نقل کرده و در اثنا تجلیل از مؤلف اشاراتی بشعر خود نموده و نگاشته است :-
 ((..... چنانکه سرکار آقای وزیر دفتر ایران (۱) جناب جلالی آقا جل افخم میرزا هدایت است در کتاب هادی المضلین خود که بروش عقل و نقل بسیاری از معارف الهیه را در آنجا درج فرموده منجمله آنست که دعای سحر (۲) مقصود از نوشتن دعای سحر نه آنست که باید باین تفصیل (۲) بخوانند انتهی چون فقیر بر کتاب مستطاب مذکور تعلیقا تفسیری در حاشیه نگاشته لهذا الخ)) (۳)
 بهر حال از این تعلیقات جز مطالب مختصری که خود این رکن از آن در رساله تام الحکمة نقل نموده است چیزی بدست نیامده .

مبحث هفتم - سبک شعر و شیوه نگارش اقطاب اواخر سده ۱۲ تا اواسط قرن ۱۴ (آقا محمد طه شمس درویش ۱۱۹۹ با اهلان و اشراف بایک میرزا ابوالقاسم راز ۱۲۸۶ . جلال الدین محمد مجد الاشراف ۱۳۳۱)

شعر و نثر مسجع و موزنیکه در بین صوفیه و اقطاب اولیه این سلسله و سیله ادای معانی دقیق و عرفانی بسیار موجب تحریض و تشویق سالکان بگرم روی بود نوم نومک خود فنی مستقل گردید .
 در فصول گذشته همین باب دیدیم که ارکان سلف ذهبیه با آنکه غالبا شعر می سرودند . بشاعری نظام هر نکرده و فنون مختلف شعر را وسیله ادای مقاصد خود قرار نمیدادند چنانکه تا اواخر قرن دهم هجری هیچیک از اقطاب ذهبیه دیوان شعر و اثر منظوم مستقلی نداشته و از هر کدام جز چند رباعی و قطعه کوتاه با غزل بیالیات پراکنده بی بجای مانده است .
 اما از اواسط قرن باز دهم بموازات شایر شئون تصوف که به بستی گرائید و حقایق عالی ترک و تجرید جای خود را بسلسله داری و مرید بازی داد مثل اینکه توجه اقطاب هم بشعر و شاعری پیش از پیشش گردیده . تا آنجائیکه میتوان گفت شاعری خود یکی از لوازم صوری قطبیت شد . چنانکه اولین دیوان شعر مدون اقطاب ذهبیه از اواخر سده باز دهم و متعلق بشیخ مؤذن خراسانی (بحث ۱ از مبحث اول فصل نهم همین باب) بجای مانده است .

اقطاب بعدی ذهبیه هم باقتضای وی رفته و کم و بیش آثار منظومی از خود بیادگار گذاشته اند .
 اگر چه سید قطب الدین محمد نیریزی شیرازی (قطب سی و دوم ذهبیه) که در اواسط قرن دوازدهم هجری زیست

۱- دروس ائله ذهبیه و تذکره های (فارسنامه . طرائق الحقایق . آثار عجم) لقب این مؤلف و پدرش - (میرزا ابو الخیر) که داماد جناب راز بوده عموما (وزیر دفتر فارس) ثبت گردیده است .

۲- شرح بسیار مفصلی از دعای سحر ماه رمضان و متن آنرا با اضافاتی که بر نسخ موجود (زاد المعاد . مفتاح الجنان) دارد نقل نموده است . ۳- رجوع شود بشماره ۴ از صفحه قبل

(و آثاوش در فصل یازدهم این باب گذشت) هم شعری سرود و بیشتر آثارش با زبان شعر تالیف شده است.

(۱) نشان از بی نشان

اما پس دلیل اشعار او غیر از دیگران میباشد :-

اول - اشعار عارفانه سید عموما بزبان عربی و در حد خویش از اصول فصاحت و بلاغت برخوردار است

دوم - سید قطب الدین صاحب مکتب جدید فلسفی و عرفانی بود که میتوان ویرا مجدداً تصوف نامید.

سوم - این رکن چون اقطاب سلف شعر را برای بیان مقاصد عالی فلسفی و عرفانی مورد استفاده قرار داده و

یک دوره حکمت متعالی الهی و عرفان را در غالب ابیات عربی ریخته و باندازه هم خوب از عهده این مهم

برآمده است که دانشمندان بعدی مانند حاجی سبزواری و دیگران باقتضای آورفته و مکتب او را تقلید نموده اند.

در صورتیکه سایر اقطاب و مخصوصاً آنها نیکه بعد از این قطب عالی مقام میزبستند. علاوه بر ترکیبات معمولی

و ساده غیر از مدائح ائمه اطهار علیهم السلام هم مضمون دیگری ندارند. باین معنی که یا به بلند

غزل و مثنوی که در قسرون ۷ و ۸ و سبیل ادای مقاصد عالی عرفانی بود و حتی رباعی قرن ششم با آن -

مضامین عالی فلسفی عموماً بنوع و مرانی مکرر اهل بیت علیهم السلام تبدیل شدند.

با اینها ن و اعتراف باینکه مقام برین ولایت علوی و ذریه گرامیش خود از ارکان اولیه و مسلم فقر محمدی

و مخصوصاً تصوف ذی می باشد و نگارنده هم در بابهای گذشته این رساله (بویژه مباحث ۲ و ۳ از فصل دوم

باب دوم) مفصلاً تحقیق نموده ام اما مبحث فوق را بناچار از لحاظ ادبی و سبک شناسی. از نظر مقایسه

آثار متقدمین و متأخرین بحث و تحقیق کردم. در اینجا از بیان این نکته هم ناگزیر است که اگر شاعران

صوفی مشرب و عارفان عالی مقام قرن هفتم و هشتم که سیر عالم توحید مینمودند و سخن از عشق آسمانی الهی

مبگفتند در دوران تشیع و اعتلای ولایت (۱) بسر میبردند بلا شک چون اقطاب اخیر ذهبیه که سبب

عالم ولایت میکردند اشعارشان از مناقب و مرانی هیا کسل ولایت کلبه الهی تجاوز نمینمود.

بهر حال اگر از افتخار ابتکار قدما و مضامین اشعار آنان گذشته و ابیات گویندگان و اقطاب این سلسله را که در

دوره فطرت و بازگشت ادبی بسر میبردند با نظر انصاف بنگریم بقصائد و غزلیات. قطعات و مثنویات تصوفی

بر میخوریم که از لحاظ جزالت الفاظ و سلاست ترکیب با بهترین اشعار شعرای سلف پهلومی نیستند.

زیرا غالباً در بیان همین مدائح و مرانی چنان قدرت فکر و لطایف شاعری را بکار میبردند که در نوع خود

بی نظیر میباشد چنانکه این اقطاب ذهبی غالباً غزلیات شور انگیز و مثنویات پخته مولانا جلال الدین

قصائد شیوای سنائی و عطار را استقبال نموده و برآستی هم خوب از عهده برآمده اند (۲) و حتی

علاوه بر قصائد مفصلی که با ردیفهای (علی. علی. علی. از علم علی عالی. و صد هـ)

نظماً و اینها) دارند گاهی هم تفنن شعری نموده مثلاً جناب رازنام (علی) را تقطیع کرده

۱ - رجوع بفصل اول (تحولات فکری و ادوار مختلف ذهبیه) این باب شود.

۲ - در مباحث معرفتی اشعار و دواوین این اقطاب نمونه های شعری آنها را ذکر کردیم به (بحث ۳ از مبحث اول - فصل دوازدهم و بحث ۴ از مبحث اول فصل سیزدهم و بحث ۲۰۱ از مبحث دوم فصل چهاردهم) این باب رجوع شود.

و قصیده مفصلی را باین مطلع ساخته است :

((عین و لام و با بقلب عا شقان آورد هر دم نشان از بی نشان)) (۱)

با توجه به این که در هر عصری نثر دوش بدوش نظم پیش می‌رود . آثار منتور دوران فتوت و بازگشت ادبی هم مانند شعر این دوره رو با انحطاط رفته است و جای کلمات لطیف و ترکیبات درست . عبارات ساده و جملات سلیس نثر قدیم را لغات عربی و احبانا بعید . ترکیبات غلط و جملات نازیبا گرفته‌اند چنانکه فصل جمع برای فاعلی مفرد آنهم قبل از جمله . جمعیت صفت از موصوف در افراد و جمع و تذکیر و تانیث و صد نظائر اینها نمونه های کوچکی از خصوصیات شیوه نگارش مؤلفین این عصر میباشد . سزاوار است که نگارنده برای مراتب بالا امثالی ذکر نمایم . اما چون در معرفی فرد فرد آثار منتور اینس اقطاب بعدا عبارات زیادی از تالیفات آنان شاهد مقال خویش آورده و نقل کرده ام لذا در اینجا از تکرار و ذکر امثله خودداری مینمایم .

تحقیق - آثار و تالیفات شاگردان این قطب ذ هبی :

بسط دامنه تصوف و رواج فقر و درویشی که عالم و عالمی حتی رجال و اعیان . سپاهیان افسران ارتش را بخانه آورده (۲) است . از طرف دیگر شیوع فرهنگ و رواج فن چلپ موجب شدند که مریدان

تحصیل کرده و دانشمند این قطب ذ هبی دست بتالیف و تصنیفهای زیادی زدند .

اما تالیفات آنان غالبا توضیح و احبانا تکرار مطالب استاد و چند قطب اخیر ذ هبی میباشد که در لباسهای زشت و زیبایتری بیرون آمده است و کمتر موضوعات تازه و مضامین بکر در آنها یافته میشود .

طرح رسائل و نیز روش تالیفات این مریدان هم اکثرا تقلید از آثار گذشته چند تن از اقطاب اخیر میباشد چون بیشتر از این آثار یا در زمان خود مؤلفین چاپ گردیده اند و یا اخلا نشان آنها را طبع نموده و یا در صد انتشار شان میباشد . نگارنده هم بهمین دلائل اول از بحث تفصیلی در آنها صرف نظر نمودم .

تنها رسائل خطی آنان را اجمالا معرفی کرده و کتابهای چاپی ایشان را نام میبرم . ثانیآ آثار اقارب و بستگان

این رکن ذ هبی را از تالیفات مریدان و مشایخ جدا ساخته و هر یک را در بحث جداگانه فی تحقیق مینمایم .

مبحث اول - آثار و تالیفات بستگان این رکن ذ هبی

از اقارب این قطب سه تالیف موجود میباشد :

۱ - نقل از مطهر ۱ ص ۸۶ کوثرنامه (دیوان راز) چاپ تبریز زده است در معنی از مقام قدرت است که نقش

۲ - در اثنا مریدان دو قطب اخیر ذ هبی نام مجتهدین و مراجع تقلیدی مانند حجة الاسلام میرزای شیرازی

(بشماره ۳۵ و ۳۶ باب سوم رجوع شود) و افسرانی مانند ژنرال حمزه خان پسیان . سردار عنایت السلطنه

سرای و علمائی چون صدرالعلمای اردبیلی و شیخ الاسلام اصطهباناتی دیده میشود (برای اطلاع بیشتر ی

باوصاف المقربین و تذکره راز چاپ شیراز مراجعه شود) .

۳ - این رساله با وجودیکه مطالب بسیار دقیق فلسفی و عرفانی داشته و با انشا سادیه نسبت خوبی تالیف

شده است املاط املائی زیاد دارد . در نزد کاتبان ۱۲۰۰ تا ۱۳۰۰ هجری قمری نگاشته شده

بحث ۱ - آثار احمد به

مرحوم آقامیرزا محمد رضا نایب التولیه که در بین برادران این قطب از یک بطن بودند در تمام موارد زندگانه سی مشیرو مشار برادر بوده و بنا بر وصیتی که از مرحوم مجد الاشرف باقی مانده و مکرر بطبع رسیده است و فعلا از موضوع بحث ما خارج میباشد بجانمایی وی انتخاب گردیده است. رساله آثار احمدیه از تالیفات این برادر میباشد. موضوع این رساله تحقیق در نسب و تاریخ مسافرت بایران و شهادت حضرت احمد بن موسی (شاه چراغ) و نیز سابقه تاریخی بنای صحن و حرم و موقوفات آن میباشد. مرحوم مجد الاشرف هم

چند فقره از کرامات و خوارق عادات آن حضرت را بر این رساله اضافه نموده و عبارات خاتمه داده است.

((جناب مستطاب آقای نایب التولیه این آثار احمدیه را که از کتب رجال و بزرگان بزرگوار است آورده ثبت دفتر نموده و در عرض چهل پنجاه سال که نوکری و جارو کشی این درگاه مبارک را کرده بلا نهایی است

از آثار احمدی با خبر شده ام شمرده می از آنها را تحفه الاخوان بعرض بوسانم الخ))

طرح و روش این رساله جمع آوری بیانات تمام کتب رجال و تواریخ برای روشن نمودن نسب حضرت و سبب تاریخ بنا و موقوفات میباشد. این رساله بیش از هزار بیت کتابت دارد.

بحث ۲ - رساله نور الهدی (مصحف فاطمی)

در میان صدها عارفات و زنانیکه از برکت تربیت اقطاب ذ هبیه حالات و مقاماتی داشتند یکیشان انوی بجای گذاشته است. این بانوی ذ هبی (فاطمه السماء به بی بی بهشتی) دختر میرزا ابوالقاسم راز (۱) که خواهر

صلبی و بطنی این قطب ذ هبی بوده است. این بانوی ذ هبی رساله (نور الهدی) را تالیف کرده و تحریر آنرا که بیش از دو هزار و پانصد بیت میباشد در ((نوزدهم ماه سفر (۲) ۱۳۰۰)) پایان رسانیده است. نام این کتاب را خود پس از بسمله و خطبه کوتاهی در انتها بیان ملائت خا طری که از تالیف این کتاب داشته ((آبا مطبوع طبع بزرگان دین هست با نه)) چنین بیان نموده است :

((..... صدائی شنیدم که جناب عین القضاة (۳) فرمودند ای فرزند عزیز این کتاب را که تالیف

مکینی عین صواب است و نام کتاب را بگذار نور الهدی))

این قطب ذ هبی با خط خود بر رساله خواهر خویش حواشی مختصری نگاشته است. از آن جمله در اواخر کتاب (۴) پس از تحقیق و تفسیر آیه (ن والقلم) لقب این کتاب و نام مؤلفه آنرا چنین نگاشته است.

((..... این مصحف فاطمی که از علما حضوت بی بی بهشتی سرزده است در معنی از قلم قدرت است که نقش

بر دفتر آمد الخ)) (۴)

در صفحه آخر کتاب هم در مقام تحریف از آن نوشته است :

۱ - این بانو زوجه میرزا محمد حسین بن ابوالخیر (عمه زاده خود) بوده است.
۲ - این رساله با وجودیکه مطالب بسیار دقیق فلسفی و عرفانی داشته و با انشاء ساده نسبت به خوبی تالیف شده است اغلاط املائی زیاد دارد. نقل در حقیقت ۱۰۳ و ۱۱۶ رساله نور الهدی نسخه خطی که فایده نظر دارد.

((قدّم المصحف الفاطمی بحول الله العلی و عنایتہ . لا یم فیہ اولا و آخرتا تاما کاملا . چرا که تمام یقینات شهودیه است و از برای اهلش بسیار نافع و فائده منداست الخ)) (۱)

موضوع این رساله چنانکه از تقریظ این قطب بر میآید بیان یک سلسله واقعات و مکاشفات این بانوی عارفه میباشد که در ضمن آنها مباحث عرفانی تحقیق شده است . -

این رساله در یکصد و شانزده صفحه هیجده سطر به خط نستعلیق (زنانه) کتابت شده و بدون تردید نسخه اصل و خط مؤلفه است که منحصر بفرد در کتابخانه نگارنده موجود میباشد . -

بحث ۳ - رساله جامعه الحیات

این رساله تالیف میرزا محمد علی (۲) حسینی فرزند میرزا هدایت اله بن ابوالخیر و خواهر زاده این رکن ذمه میباشد موضوع این رساله در تفسیر آیات و اذکار . بیان اسرار . افعال و ارکان نماز تالیف شده است . طرح و روش این رساله چنان است که هر یک از ارکان نماز و اذکار آنرا مطرح نموده و سپس به بحث و تحقیق آنها پرداخته است . نسخه اصلی این رساله با خط مؤلفه که در حدود نهصد بیت کتابت شده در کتابخانه نگارنده موجود است . در سال ۱۳۲۶ خورشیدی در تبریز چاپ شده است .

بحث دوم - آثار و تالیفات مریدان و مشایخ این رکن ذمه

این رکن ذمه مریدان نامدار و مشایخ عالیمقامی داشته است که مهمترین آنها عبارتند از :-

بحث ۱ - مرحوم آقا میرزا احمد اردبیلی

((نایب الولاية الاردبيلية)) (۳) (جناب وحید الاولیا) از بزرگترین خدمتگزاران فرهنگ ذمه بود که تمام عمر را صرف طبع و نشر آثار اقطاب این سلسله نموده و خود رساله (اوصاف المقربین) را در حالات پیروش تالیف کرده است . مرحوم معظم له ابتکارات زیادی مانند (انهار جاریه . تابلوهای حالات ائمه علیه السلام) دارد که همگی بطبع رسیده اند . -

بحث ۲ - مرحوم برویز خان دیرمغانی

از بزرگترین و پیشکسوت ترین مشایخی که چندین سال بعد از ارتحال این قطب ذمه هم حیات داشت (جناب صغیر العارفین) بود که آثار و تالیفات زیادی دارد :-

۱ - جمع آوری جلالیه (دو جلد) - مجموعه اشعار گویندگان ذمه از مشایخ و مریدان است که در -

مدائح و مرانی آل اظهار . حالات سلوکی و جذبات خود . منقبت اقطاب سلف و پیرو خویش سروده اند .

۱ - رجوع شود بشماره ۴ یا ورقی صفحه قبل

۲ - در باب ورق (بحث ۱ از مبحث دوم از تحقیق) فصل چهاردهم معرفی گردیده است .

۳ - لقبی که پیرو استادش بوی مرحمت کرده است

این مجموعه در حدود بیست هزار بیت میشود که در ۶۲۳ صفحه (دو مجلد) و بسالهای ۱۳۲۰ و ۱۳۲۲ هجری در تبریز چاپ شده اند .

۲ - مختصر المرائی - در حدود شصت بیت میباشد که بیشتر مثنوی و قصیده . ترکیب بند و ترجیع بند بسوده

و در رنای حضرت ابا عبدالله الحسین ع ساخته و بسال ۱۳۳۳ خورشیدی در تبریز چاپ گردیده است .

۳ - رساله نوره - این رساله که بیش از دو هزار بیت کثابت دارد در شرح ابیات و جملات مشکله آنست -

و تالیفات جناب راز تالیف شده و بسال ۱۳۳۵ خورشیدی در تبریز با حروف سربی طبع شده است .

۴ - جواهر الکلام - رساله کوچک عطفی و آداب سیر و سلوک میباشد که در حدود هزار و دویست بیت

کثابت دارد و دو نوبت (سالهای ۱۳۲۰ و ۱۳۳۰ هجری) با چاپ سنگی در تبریز طبع و نشر شده است

۵ - اسؤله پرویزیه (رساله الغیبه) - این رساله يك سلسله سوالات پرویز خان (صغیر العار فین)

از استاد شمر حم راضی الدین اعجوبه میباشد . (در حدود دویست و پنجاه بیت تالیف نموده)

متن سوالات بنام (اسؤله پرویزیه) و جوابهای آن باسم (رساله الغیبه) خوانده شده که بانضام

به رساله مرحوم اعجوبه در سال ۱۳۳۶ خورشیدی در تبریز چاپ شده است .

۶ - خسرو خان فرزند این شیخ بزرگوار ذی هی اشعار محدودی در مدح خاندان عصمت و پیر خود دارد که در -

تذکره پرویزی بطبع رسیده است .

۷ و ۸ - فرزندان این شیخ زاده هم آقاییان (شمس الدین و حسام الدین خسرو پرویز) بترتیب تذکره پرویزی

(بسال ۱۳۳۳ خورشیدی چاپ شد) و رساله تنبیهیه (در سال ۱۳۳۰ خورشیدی در چاپخانه رضائی تبریز

طبع گردید) را تالیف نموده اند .

بحث ۳ - مرحوم میرزا محسن حالی

جناب عماد الفقراء ذی هی از مریدان هنرمند و تحصیل کرده این رکن ذی هی بوده است که تالیفات زیاد دارد :-

۱ و ۲ - شرح (منظومه عشقیه و رساله روحیه) سید قطب الدین محمد در معرفتی متون آن رسالت -

(بحث های ۲ و ۳ از بحث هفتم از فصل یازدهم این باب) بحث و تحقیق شدند .

۳ - رساله تصوف - مشتمل بر احادیث و کلمات چهل فقراز علمای متقدمین میباشد که در اثبات طریقه صوفیه

شعبه و سلسله ذی هبیه تالیف و در ۲۷ محرم ۱۳۳۲ بخط مؤلف تمام شده و در ۱۳۳۳ هجری چاپ سنگی

گردیده است .

۴ - آیات الرجعة - در سال ۱۳۵۲ (۱۴ ربیع المولود) آیات قرآنی که دلیل بر رجعت میباشد جمع آوری

و تفسیر نموده و در سال ۱۳۱۸ خورشیدی در تهران چاپ سربی شده است .

۵ - اشارات ولوی در شرح اشعار و مطالب مشکله مثنوی که از تالیفات خوب و مفید این عارف ذی هی میباشد .

این رساله در اردیبهشت ماه سال ۱۳۲۷ در تهران بطبع رسیده است . نام مؤلف : سید

۶ تا ۹ - رسائل (شرح منظوم فصل الخطاب جناب راز (۱) . کتاب عوفات فی شرح کلمات قصار بابا طاهر
عریان . آئینه بینایان در شرح منازل السائرين عبدالرزاق کاشی . رساله مشوق الحقیقه در اثبات
طریقه عرفان باستناد آیات و احادیث (عموماً در نزد آقازاده آن مرحوم (آقای احمد خوشنویس) موجود
و هنوز توفیق طبع و نشر آنها حاصل نشده است .

بحث ۴ - مرحوم حاج امین الشوع خوئی

مهمترین تالیفات این فقیر ذی همت تالیف کتاب میزان الصواب فی شرح فصل الخطاب سید قطب الدین محمد میا شد
که در بابان معارفی فصل الخطاب (۲) بحث گردیده است . -

بحث ۵ - شیخ مصطفی مؤذن (۳)

رساله موجزی بنام (معادیه جسمانی عقل و نقلاً و حساً) در حدود دو بیست و پنجاه بیت تالیف نموده که
در مطبعه احمدی شیراز چاپ سربسته شده است . -

بحث ۶ و ۷ - دیوان اشعار

مرحوم سید آقا (اجاق) مشهور به (بحر المعلوم) و نیز مرحوم کشف الاسرار . هر دو علاوه بر
اشعاریکه در دو جلد جلایه دارند هریک دیوان مستقل شعری دارند که هنوز بطبع نرسیده است . -

بحث ۸ - سید حسن عاصی

از مجتهدین رضائیه بوده است که بواسطه جناب صغیر العارفین از مسجد بخانه ذی همتی رفت و (کتاب تنبیهیه
مهدویه) را که چاپ شده است تالیف نمود . وی اشعار فارسی و هریک هم دارد که در جلد دوم -
(جلایه) بطبع رسیده است . -

بابان - سرادماه ۱۳۳۶

۱ - در (بحث ۱۴ مبحث سوم از فصل سیزدهم) با شرح منثور مرحوم اعجوبه (در بحث ۱۸ از مبحث چهارم
از تحقیق فصل سیزدهم) هر دو معرفی شدند . -

۲ - در (بحث ۱ از مبحث هفتم از فصل یازدهم) این باب معرفی گردیده است .

۳ - این شخص مؤذن آستانه حضرت احمد بن موسی (شاه چراغ) بوده است . -

شماره	نام کتاب	نام مؤلف
۱	المحیط الاظم والبحر الاخصم	سید حیدر بن علی بن حیدر الحسینی الآملی طبرستانی مازندرانی (نسخه خطی کتابخانه نگارنده) ابن فوطی
۲	الحوادث الجا معه	سید محمد مهدی . تالیف سال ۱۳۴۸ چاپ ۱۳۴۸ بغداد
۳	احسن الودیعہ (تتمہ روضات الجنات) جلد	شیخ حر عاملی (متوفی ۱۱۰۴) . تالیف ۱۰۹۷ چاپ ۱۳۰۲ تهران
۴	امل الآمل	محمد حسین خان اعتماد السلطنه . تالیف سال ۱۳۰۶
۵	الماثر والائسار	ابن حجر عسقلانی متوفی ۸۵۲
۶	الدور الکامنہ فی اعیان مائہ الثامنہ	حاجی شیروانی
۷	بستان السیاهه	محمد حسین بن خلف تبریزی (برهان) بنام عبداله قطب شاه هندوستان - کتاب نافع برهان قاطع ۱۰۶۲
۸	برهان قاطع	نولت شاه بن علاء الدین بختیاری سمرقندی (۸۴۲ - ۹۰۰) سال تالیف ۸۹۲
۹	تذکرۃ الشعراء	امام ابوالفوج عبدالرحمن بن جوزی متوفی ۹۷۵
۱۰	تلخیص ابلیس	ابن نجار (قرن ششم)
۱۱	تاریخ بغداد	شهرزوری
۱۲	تاریخ الحکماء	نواب علی اکبر بن علی نقیب (بسمل)
۱۳	تذکرۃ دلگشا	ملا عبدالنبی فخرالزمانی قزوینی . چاپ لاہور
۱۴	تذکرۃ میخانہ	امین احمد رازی - تالیف باختلاف اقوال (۱۰۰۲ - ۱۰۲۵) . تصنیف امین احمد رازی گو
۱۵	تذکرۃ ہفت اقلیم	سید حیدر بن علی بن صدر (نسخه خطی نگارنده)
۱۶	جامع الاسرار ومنہج الانوار	حافظ ابیرو (نیم ۱۱ ص ۱۱) (متوفی ۴۳۰)
۱۷	جامع التواریخ و شہیدی	نظامی عروضی در حدود ۵۵۰ تالیف و چاپ ۱۳۲۷
۱۸	چهار مقالہ عروضی با حواشی مرحوم علاء قزوینی	خوند میر
۱۹	حبیب السیر	حافظ ابونعمان اصفہانی (متوفی ۴۳۰)
۲۰	حلیۃ الاولیاء	مفتی غلام سرور لاہوری چاپ کانپور ۱۹۱۴ میلادی
۲۱	خزینۃ الاصفیاء	ذہبی - امام سید بن احمد عثمان (۷۴۸ - ۷۴۸)
۲۲	دول الاسلام	رضاقلیخان بن محمد ہادی (امیرالشعراء) ہدایت (للہ باشی عباس میرزا) متولد ۱۲۱۵ و متوفی ۱۲۸۸ چاپ ۱۳۱۵ تهران
۲۳	ریاض العارفین	

شماره	نام کتاب	نام مؤلف
۲۴	رساله قشیریه	اسد ناد ابوالقاسم (عبدالکریم هوازان) قشیری (۳۷۶ - ۴۶۵) سال تالیف بگفته شیخ محمد علی مؤذن بسال ۴۳۸
۲۵	ریاض العلماء و حیاض الفضلا	میرزا عبداله افندی از مورخین قرن ۱۲ نسخه خطی کتابخانه معارف
۲۶	روضات الجنات	حاج سید میرزا محمد باقر خوانساری اصفهانی (۱۳۱۳) تالیف ۱۲۸۷ چاپ ۱۳۳۷
۲۷	ریاض الجنان	محمد بن فضل الله الفارسی
۲۸	روضة الصفا	خونده میر
۲۹	رشحات	شیخ فخرالدین علی بن حسین واعظ کاشی (صیفی) داماد الجامی
۳۰	سلم السماوات	شیخ ابوالقاسم بن ابو حامد بن نصر بلبانی کازرونی که در ۱۰۱۴ پایان یافته است
۳۱	سفینه الاولیاء	محمد داراشکوه قادری چاپ هندوستان
۳۲	سخن و سخنوران	جناب استاد فروزانفر - تالیف سال ۱۳۰۸
۳۳	شرح قاموس المحيط	ابوطاهر مجدالدین (جلال الدین محمد بن یعقوب بن محمد بن ابراهیم (محمد بن محمد) شیرازی شافعی (۷۲۹ - ۸۱۷) از جهل منتخب و ترجمه آن ترجمه فارسی محمد یحیی قزوینی (۷ شعبان ۱۱۱۴ تا ۲۰ ربیع الاول ۱۱۱۷) چاپ ۱۲۷۳
۳۴	شرح نهج البلاغه	شیخ محمد عبده - چاپ مصر
۳۵	صفوة الصفة	امام ابوالفرج عبدالرحمن بن جوزی متوفی ۵۹۷
۳۶	صفوة الصفا فی مناقب شیخ صفی الدین	توکل بن اسماعیل بن حاجی محمد اردبیلی (ابن بزاز) متوفی ۸۰۰
۳۷	طبقات الشافعیه (جلد ۶)	عبد الوهاب سبکی متوفی ۷۷۱ - چاپ ۱۳۲۴ مصر
۳۸	طبقات الصوفیه سلفی	محمد بن حسین بن محمد (ابو عبد الرحمن سلفی) متوفی ۴۱۲
۳۹	طرائق الحقائق	حاجی نایب الصدر متوفی حدود ۱۳۴۳ چاپ ۱۳۱۹ تهران
۴۰	عوارف المعارف	شهاب الدین سهروردی متوفی ۶۳۲
۴۱	فهرست روضات الجنات	حاج شیخ محمد باقر الفت - تالیف بسال ۱۳۲۴ - چاپ ۱۳۵۴
۴۲	فهرست کتابخانه آستانه قدس رضوی	آقای اکثانی در ۵ جلد بسال ۱۳۰۹ شمسی
۴۳	فهرست کتابخانه مجلس شورای ملی (جلد ۲)	مرحوم اعتصام الملك در سال ۱۳۱۱ شمسی تالیف و چاپ شده است
۴۴	فهرست مدرسه فاضلیه - مشهد	آقای اوکثانی در سال ۱۳۱۱ تالیف و چاپ شده است
۴۵	فهرست کتابخانه معارف (جلد ۲)	آقای عبد العزیز جواهر کلام در ۱۳۱۳ تالیف و چاپ شده است
۴۶	فهرست کتابخانه مدرسه عالی سیه سالار	آقای ضیاء الدین ابن یوسف شیرازی که در سالهای ۱۳۱۲ و ۱۸ تالیف و در دو جلد چاپ شده است

شماره	نام کتاب	نام مؤلف
۴۷	فهرست کتابخانه خدیویه مصر	مجلدات کتب فارسی و عربی
۴۸	فهرست کتب خطی کتابخانه حاج ملک	آقای سهیلی
۴۹	فارسی نامه ناصری	حاج میرزا حسن طبیب فسائی شیرازی که در سال ۱۳۱۲ تالیف شد و در سال ۱۳۱۴ خورشیدی چاپ شده است.
۵۰	قوت القلوب	شیخ محمد بن علی بن عطیه الحارثی العکری متوفی ۳۸۶
۵۱	قطر المحيط	المعلم بطرس البستانی چاپ مصر
۵۲	قصص الخاقان	نسخه خطی کتابخانه ملی که بین سالهای ۱۰۷۳ تا ۱۰۷۷ تالیف شده است
۵۳	کتاب اللامع	ابو نصر عبدالله بن علی سراج طوسی (طاوس الفقرا) متوفی ۳۷۸
۵۴	کشکول شیخ بهائی	بهاء الدین محمد بن شیخ حسین بن عبدالصمد همدانی عاملی - از اهالی نجد متوفی ۱۱ شوال ۱۰۳۲
۵۵	کتاب التصرف فی التصوف	ابوبکر کلابادی متوفی ۳۸۰
۵۶	کشف المحجوب	ابو الحسن علی بن عثمان غزنوی متوفی ۴۶۵
۵۷	گوهر مراد	عبدالرزاق بن علی بن حسن لا هیجی
۵۸	لؤلؤ فی البحرین (لؤلؤ) در ردیفه	شیخ یوسف بحرینی که در ۱۱۸۲ تالیف نمود و در سال ۱۱۸۸ وفات یافت
۵۹	لغت بحر الجواهر (لغت طبری)	محمد بن یوسف طبیب هروی در ۹۲۴ تالیف شده است
۶۰	مزارات شیراز (المزارات)	شیخ جنید بن نجم الدین محمد شیرازی یا (معین الدین ابوالقاسم)
۶۱	مجالس المؤمنین	قاضی امیر (سید) نوراله شوشتری متوفی ۱۰۱۹ - چاپ تهران
۶۲	منیة المرید فی آداب العفید والمستفید	شیخ زین الدین علی بن احمد عاملی (شهید اول بسال ۷۸۶
۶۳	معجم البلدان	یا قوت حمیری متوفی ۶۲۶ - چاپ ۱۸۶۶ میلادی
۶۴	منتظم ناصری (۳ جلد)	محمد حسن خان صنیع الدوله که بسال ۱۲۹۸ تالیف نموده است و بسال ۱۲۹۸ (سال تالیف) در تهران چاپ گردیده است
۶۵	منظومه و شرح آن	حاج ملاهادی سبزواری متوفی اواخر دیحجه ۱۲۹۰ (۱۲۸۹)
۶۶	مصباح الانوار	شیخ الشیوخ شیخ ابوالحسن البکری (استاد شهید ثانی)
۶۷	مرآت الجنان و عبرة البیضان و معرفت حوادث الزمان والمکان	شیخ عبدالله بن اسعد الیافعی البغنی (متوفی ۷۶۸) که حوادث تا سال ۷۵۰ را نوشته است
۶۸	مناهج العباد الی المعاد	شیخ سعید الدین فرقانی
۶۹	منتخب المختار	ابن رافع سلامی متوفی ۷۷۴
۷۰	مجمع الفصحا	رضا قلبخان هدايت (بویاض العارفین رجوع شود . شماره ۲۳)
۷۱	مرآت الادوار	مصلح الدین لاری متوفی ۱۱۸۷

نام مؤلف

نام کتاب

شماره

میر کمال الدین حسین بن مولانا شهاب الدین اسماعیل طبسی
گازرگا هری متوفی ۹۱۱ (ذیحجه)

مجالس العشاق (۷۷ مجلس)

۷۲

امیر شبر علیخان لودی

مرآت الخیال

۷۳

مولانا عبدالرحمن جامی - چاپ هندوستان

نفحات الانس

۷۴

سید محمد آملی

نفائس الفنون

۷۵

محمد صادق ناظم تبریزی

نظم گزیده

۷۶

ابن خلکان متوفی ۶۸۱ - تالیف ۶۶۹ - شامل ۸۲۵ تفسیر از
علماء و سلاطین و شعرا و وزراء - چاپ ۱۳۱۰ مصر
(ادیب قاضی القضاة شمس الدین ابوالعباس احمد بن
ابراهیم بن ابی بکر بن خلکان اولی مکی متولد ۸۰۸)

وفیات الاعیان (۲ جلد)

۷۷

آقای نخجوانی

فهرست کتابخانه تربیت

۷۸

تالیف بسال ۱۳۳۲ و چاپ همان سال دکن
تالیف سید تصدق حسین

فهرست کتابخانه آصفیه دکن

۷۹

کتابخانه دانشگاه تهران

فهرست کتب اهدائی جناب استاد مشکوة

۸۰

ولا دیبیراد رائف چاپ ۱۹۲۴ میلادی کلکته

فهرست نسخ خطی انجمن بنگال

۸۱

عزالدین محمود بن علی کاشانی متوفی ۷۳۵ با تعلیقات جناب
استاد همائی چاپ تهران

مصباح الهدایه و مفتاح الکفايه

۸۲

۸۳ تا ۳۵۶ - علاوه بر منابع مذکور در فوق متون دوستان و هفتاد و چهار (۲۷۴) کتاب و رساله
مؤلفین ذیل که در باب چهارم این رساله مفصلاً معرفی شده اند مورد استفاده نگارنده
بوده است -

[illegible]

حضرت امام بهاء ثامن الاطهار علی بن محمد سی الرضا

نولرس ل ۱۵۱۱ یا ۱۵۱۳ ورمه
سنت ۱۰۴ یا ۱۰۳ هجری ابرار
بان

من سري بن الحسن عظمي مرقى

محمد بن محمد بن أحمد النجار البغدادي

۲۹۷۷

شاه العزلی سعید بن سلام (ابو عثمان مغللی)

[illegible]

ابو محمد محمد بن محمد بن علی حمادی
موتی ۳۴۸

١- شيخ نور الدين عبد الصمد
٢- شيخ نجم الدين محمد

(نور بنیاد فی العلم)

٧٩٥٠ مولد دي

۱۷۱۷

[illegible][illegible][illegible]

۵- مجاہدین عراقی
۵۸۲
ایستادگار یا سرمدیسی متوفی
طبرستان و تبریز

طبرستان و تبریز
ایستادگار یا سرمدیسی متوفی
۵۸۲
۵- مجاہدین عراقی

(۱) ۶۵-۷۲۰ میلادی
عربی
نخود برزنی
الربیع السبعین
ی

۱۲ - ابوالباقه احمد بن محمد الدین شیخی خوارزمی کردی
۸۴۵ هجری قمری
مجموعه المصنوعات (۹)

۱۳- سینه چنان که آب سرد شرب آن را به مریخ از افروغ آتش بیداری
آتش را زنی بخونی
۱۴- در این سینه چنان که
۱۵- سینه ای که در این سینه

۴۴- شیخ انصاری الدین علی بن سعید بن عبدالحلیم الا لا
تموتنی ایا ۱۴۰۲ یا ۱۴۰۳

۱۵- شیخ جمال الدین اده دار جو رفانی (جو رفانی - کوزه
کافی) متوفی ۹۴۹ھ
[۱۵۴۰-۱۵۴۱] ۱۵۴۰-۱۵۴۱
تولید شدنی
عاشق و اهل حق

۱- در بیان بیخ
۲- (در بیان بیخ)
۳- (در بیان بیخ)
۴- (در بیان بیخ)
۵- (در بیان بیخ)
۶- (در بیان بیخ)
۷- (در بیان بیخ)
۸- (در بیان بیخ)
۹- (در بیان بیخ)
۱۰- (در بیان بیخ)

۸- رستم الدین
۹- شمس الدین
۵- عیسیٰ مجتبی
۶- شمس الدین
۷- شمس الدین
۸- شمس الدین
۹- شمس الدین
۱۰- شمس الدین
۱۱- شمس الدین
۱۲- شمس الدین
۱۳- شمس الدین
۱۴- شمس الدین
۱۵- شمس الدین
۱۶- شمس الدین
۱۷- شمس الدین
۱۸- شمس الدین
۱۹- شمس الدین
۲۰- شمس الدین
۲۱- شمس الدین
۲۲- شمس الدین
۲۳- شمس الدین
۲۴- شمس الدین
۲۵- شمس الدین
۲۶- شمس الدین
۲۷- شمس الدین
۲۸- شمس الدین
۲۹- شمس الدین
۳۰- شمس الدین
۳۱- شمس الدین
۳۲- شمس الدین
۳۳- شمس الدین
۳۴- شمس الدین
۳۵- شمس الدین
۳۶- شمس الدین
۳۷- شمس الدین
۳۸- شمس الدین
۳۹- شمس الدین
۴۰- شمس الدین
۴۱- شمس الدین
۴۲- شمس الدین
۴۳- شمس الدین
۴۴- شمس الدین
۴۵- شمس الدین
۴۶- شمس الدین
۴۷- شمس الدین
۴۸- شمس الدین
۴۹- شمس الدین
۵۰- شمس الدین
۵۱- شمس الدین
۵۲- شمس الدین
۵۳- شمس الدین
۵۴- شمس الدین
۵۵- شمس الدین
۵۶- شمس الدین
۵۷- شمس الدین
۵۸- شمس الدین
۵۹- شمس الدین
۶۰- شمس الدین
۶۱- شمس الدین
۶۲- شمس الدین
۶۳- شمس الدین
۶۴- شمس الدین
۶۵- شمس الدین
۶۶- شمس الدین
۶۷- شمس الدین
۶۸- شمس الدین
۶۹- شمس الدین
۷۰- شمس الدین
۷۱- شمس الدین
۷۲- شمس الدین
۷۳- شمس الدین
۷۴- شمس الدین
۷۵- شمس الدین
۷۶- شمس الدین
۷۷- شمس الدین
۷۸- شمس الدین
۷۹- شمس الدین
۸۰- شمس الدین
۸۱- شمس الدین
۸۲- شمس الدین
۸۳- شمس الدین
۸۴- شمس الدین
۸۵- شمس الدین
۸۶- شمس الدین
۸۷- شمس الدین
۸۸- شمس الدین
۸۹- شمس الدین
۹۰- شمس الدین
۹۱- شمس الدین
۹۲- شمس الدین
۹۳- شمس الدین
۹۴- شمس الدین
۹۵- شمس الدین
۹۶- شمس الدین
۹۷- شمس الدین
۹۸- شمس الدین
۹۹- شمس الدین
۱۰۰- شمس الدین

۱۸- شیخ شریف الدین (محمود) بن عبداللہ (رحم) شہزادہ
۱۷- مرزا میرزا محمد علی
۱۶- مرزا میرزا علی
۱۵- میرزا میرزا علی
۱۴- میرزا میرزا علی
۱۳- میرزا میرزا علی
۱۲- میرزا میرزا علی
۱۱- میرزا میرزا علی
۱۰- میرزا میرزا علی
۹- میرزا میرزا علی
۸- میرزا میرزا علی
۷- میرزا میرزا علی
۶- میرزا میرزا علی
۵- میرزا میرزا علی
۴- میرزا میرزا علی
۳- میرزا میرزا علی
۲- میرزا میرزا علی
۱- میرزا میرزا علی

[illegible]

۱۰- عطاء الله خورشید	۷۹۵	مجموعہ	۲۰- شیخ اسحق بن محمد تلمیذی	۳۸- جغدیار برغان (برجی) ۱۳۳۴ھ ان کی کتاب کا تذکرہ
----------------------	-----	--------	-----------------------------	--

